

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

For
**PLEASURE
or WORSE**

a Dirty Delta novel

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
KARISSA KINWORD

Ücretsiz P

fantasy.org

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

For
PLEASURE
or **WORSE**

KARISSA KINWORD

Copyright © 2025 by Karissa Kinword

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak sanatçısı: Ink and Laurel

Editör: Aynı Sayfada Düzenleme

Biçimlendirici: Grace Elena

 imlendirme

[Vellum ile oluşturuldu](#)

*Pauly ve Jo-Ann için, umarım her neredeyse birbirinize kitap
okuyorsunuzdur*

playlist

Jackie ve Wilson - Hozier Lost
In The Light - Bahamalar
Photo ID - Remi Wolf, Dominic Fike
Paint The Town Red - Doja Cat Seven
- Jung Kook, Latto
Never Be Like You - Flume, kai
Dark Red - Steve Lacy
Wild Ones - Bahari
Sure Thing - Miguel
Kiss Me - Sixpence None the Richer
My Type - Saint Motel
Çok Konuşmak - COIN
Mess Is Mine - Vance Joy
Northern Attitude - Noah Kahan, Hozier
High - Stephen Sanchez Banyo -
Montell Fish
Şeytan Gözler - Hippi Sabotajı

Pembe Rover - Sahne Kraliçesi
In My Mind - Dynoro, Gigi D'Agostino Funny
Thing - Thundercat
OXOX - Dutch Melrose, Lost Boy Feels
Like (La La La) - Repiet, Julia Kleijn
Silver Lining - Mt. Joy Sweater
Weather - The Neighbourhood
Rehine - Billie Eilish
Koridorda Buluşalım - Harry Styles Daddy
Issues - The Neighbourhood, Syd
Ara: I'm Not Angry Anymore - Paramore Turning
Page - Sleeping At Last
Only - RYX Soaked
- Shy Smith
Lose Control - Teddy Swims
Home - Good Neighbours
Music Sounds Better With You - Stardust, Benjamin Diamond, Alan Braxe,
Thomas Bangalter
Fake ID (Coke & Rum Remix) - Riton, Kah-Lo, GEE LEE Turn
off the Lights - Chris Lake, Alexis Roberts
Boyz N Da Club - Shermanology
Pump It Up - Endor
Grip - Baby Tate
Pretty Boy - The Neighbourhood The
Best Part - anamē, gardenstate, Bien
Zor Zamanlar - Paramore
MİLYON DOLARLIK BEBEK (VHS) - Tommy Richman
BIRDS OF A FEATHER - Billie Eilish
Bellyache - Billie Eilish
Erkekler - Lizzo
Bayanlar - Dominic Fike
Bulletproof - La Roux, GAMPER & DADONI RIZZ
- AYYBO
Out of My League - Fitz and The Tantrums
10:35 - Tiësto, Tate McRae

contents

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47 Sonsöz](#)

[Teşekkür Yazar](#)
[Hakkında](#)

[Ayrıca Karissa Kinword tarafından](#)

chapter one

Natalia

Nişanlımı birçok açık ve çekici pozisyonda bükülmüş görmeye **ALİŞMİŞTİM**. Her iki ayak bileği de eski kız öğrenci yurdu kurdelelerimle karyolamızın metal çıtalarına bağlıydı. Ya da yağsız kasları ve gergin kalçalarıyla, mükemmel açıyı bulmak için bir bacağını şiltenin üzerine kaldırmıştı. Bazen çömelirken dizleri birbirinden o kadar ayrılırdı ki, insan perine bölgesinin de nasıl olup da açılmadığını sorabilirdi.

Mateo Duran hayatımın aşkı, müstakbel kocam ve "içime bir bebek koy" diye ironik bir şekilde bağırdığım tek erkekti. Bu benim için, ikimiz seks çekerken parmağımdan bilerek iki karatlık taş kadar bağlılık anlamına geliyordu. Çok sert, çok fazla dönme, çok fazla sıvı. Güvenlik önlemlerimizi çok ciddiye alırdık.

Bugün, benim acımasızca yakışıklı, çil benekli Özel Kuvvetler gazisi erkeğim -iki yüz kiloluk, Florida güneşinin öptüğü teni ve mükemmel dağınık tuzlu dalgalı saçlarıyla- önümde elleri ve dizleri üzerindeydi. Sevimli, gamzeli, çocuksu kalçaları birbirine o kadar sıkı kenetlenmişti ki kredi kartını bile aralıktan geçiremiyordum.

Üstünlük bendeydi. Sadece fiziksel olarak değil -çünkü belime takılı olan ve gevşek bir erişte gibi sallanan erik moru strapon bu sefer gizli bahçeme girmeyecekti- ama zihinsel olarak da, çünkü dudaklarımı dişlerimin arasına kıvrarken ve Matty'nin düzenli olarak planlanan içerik gecemize hazırlanmak için eve getirdiği kayganlaştırıcı miktarı hakkında bir şaka daha yapma dürtüsünü bastırırken yüzümü göremiyordu.

Diğer işlerde olduğu gibi, pazartesi günleri *Mat ve Nat'in işlerinin* başlangıcıydı. İş haftası. Köşedeki bilgisayar masasının üzerinde bir beyaz tahta vardı.

Yapışkan notlar ve kullanıcı adları ile yatak odasının. Mateo takvimi renklerle koordine etmişti: fikirler için sarı, daha önce denemediğimiz şeyler için turuncu, benim solo film programım için mor, onunki için mavi. Yeşil, birisinin programdaki her şey için çok cömertçe ödeme yaptığı anlamına geliyordu. Kırmızı ise *"bunu hemen çek, zaman daralıyor"* anlamına geliyordu. Bazen renkler üst üste binerdi; çoğu zaman Pazartesi gecesi akışımızdan gelen isteklerin listesi o kadar uzardı ki Mateo bir cetvel çıkarır ve beyaz tahtayı sütunlara ayırırdı.

Salı günleri tema gecesi idi, rol oyunu. Her zamanki, tahmin edilebilir doktor / hasta, rodeo binicisi / kovboy kız, okul öğretmeni / yaramaz küçük öğrenci. Çarşamba günleri daha iyi olan yarımın yönetmeniydim ve Perşembe günleri Mateo, kendisini Tarantino gibi hissettirdiği konusunda ısrar ettiği saçma bir fötr şapka taktı ve benim için kameranın arkasında durdu. Cumartesi günleri daha sapkın kalabalığımız için ayrılmıştı - tüm çanlar ve ıslıklar, kemerler ve deri yatağın altındaki bir çantadan çıkarıldı. Pazar günleri Tanrı içindi elbette. Porno yapmak yerine izlerdik.

Ama cuma günleri çekim yapardık. Bu gecenin yapışkan notu üç katmanlıydı: yeşil, kırmızı ve turuncu.

"Bunlar bir noktada ayrılmak zorunda." Avuç içlerimi Mateo'nun kuyruk sokumuna sürttüm ve yanaklarının daha beyaz tonunu nazik dairelerle ayırmaya çalıştım.

"Sadece... bana bir dakika ver, Tally." Yatağın üzerinden uzandı ve neredeyse boş bir kayganlaştırıcı şişesinin kapağını açtı. "Bunun doğru açıldığından emin miyiz? Işıklarda bir ayarlama yapmamız gerekebilir gibi geliyor. Çok sarı; renk tonu beni şaşırtıyor."

Başımızı hafifçe çevirip içine bakarken ekranımız bizi taklit etti. Mateo'nun altın haçı boynundan sarkıyor, sahnelenen ışıktaki parlıyordu. Doğal olarak bronzlaşmış İtalyan teni ve göğsündeki dövme, dakikalar önce spreysel şişesinden çıplak vücuduna sıktığım yağ ve çiy damlalarının altında parlıyordu. Tripodlarımızdan biri yatağın kenarındaydı, ikimiz de yatay çerçeveyi dolduruyorduk; diğeri ise *mommyhole91* tarafından hazırlattığımız kamera videosunun sarkan her çenesini ve göz deviren saniyesini yakalamak için önde ve ortadaydı.

"Bu ışık gözlerinizi ortaya çıkarıyor. Tüm o yanık turuncu notaları ortaya çıkarıyor. Çok parlak olursa ikimiz de sönük kalırız." Kayganlaştırıcı şişesini sahte aletin üzerine boşaltırken son sümüksü bacakları üzerinde ezildi. "Kurgu sırasında biraz renk düzeltmesi yapacağım. Şimdi endişelenme."

Mateo'nun parmakları beyaz yorganın içine gömüldü ve ön kollarındaki damarlar daha da kalınlaştı. "Belki sırtüstü yatarsam daha iyi görünürüm." Kendini ayarladı, o kadar olumsuz bir şekilde tahrik olmuştu ki, aleti sakıza yapışmış bir sosisli sandviçle karıştırılabilirdi.

Siyah dantelli push-up sütyenim ve criss- cross koşumum bana kötü bir güç gezisi verirken ekrana tekrar baktım ve etkilenmemiş bir ses çıkardım. "Dürüst olmak gerekirse, bu köpekten daha itaatkâr."

"Ben *değilim*," diye surat astı Mateo.

"*Değilsin*," diye kabul ettim. "Sen güven veren, verici, her şeyi kuşatan, zevk arayan, coşkulu bir cinsel partnersin. Kadınının erotik rüyası olan Dom'unu pimleme ve onun vücudunu sahiplendiği gibi tüm vücudunu sahiplenme hayalini nazikçe yerine getiren biri."

Mateo doğrulup oturdu, burunlarımız birbirine değdi. "Bekle, bu cidden senin erotik rüyan mı?"

"Hayır. Bu *mommyhole91*'in. Bu istemde çok detaylıydılar."

Ofladı ve kendini yastıklara geri attı. Mor arkadaşımından bir parça kayganlaştırıcı damladı ve etli olanın üzerine düştü ve irkildi. "Bu adam bize yine ne kadar para ödüyor?"

Parmaklarımı köprücük kemiğinin üzerinde duran soğuk metal zincire doladım ve kulağı dudaklarımla buluşana kadar onu çekiştirdim. "On."

Mateo'nun gözleri irileşti, omuzlarında zoraki, keyifli bir ürperti dalgalandı ve hemen dört ayak üzerine dönerken altında bir kıvılcım çaktı. "Havlamamı mı istiyorlar?"

İşte iş ortağım.

"Kokteyl saatindeki tüm o orkide süslerinin parası bu," diye mırıldandım, uzun siyah saçlarım aşağı sarkıp onu gıdıklarken omurgasının kuyruğuna minik öpücükler bıraktım.

"Tanrım, benimle edepsizce konuşmana bayılıyorum." "Genişletilmiş açık bar," diye ekledim.

"Tanrı aşkına, Tally, şu anda kaya gibi sertim."

Bacaklarının arasına uzandım ve deneysel olarak çekiştirdim. "Banyo malzemeleri, şık naneler ve reçetesiz satılan migren ilaçları ile tamamen dolu."

"Tatlım, eğer o Barney dildosunu hemen kıcıma sokmazsan bunu kendim yapacağım."

Poposunu şakacı bir şekilde ısırdım ve tembelce bir şaplak attım. Gerginlik Mateo'nun kürek kemiklerinden dışarı çıktı, o büyük kas kanatları her zamankinden daha fazla açıldı

hafifçe sırtına doğru. "Düğün konuşmalarının seni harekete geçireceğini bilseydim daha erken başlardım."

"Önemli olan düğün konuşmaları değil, Key West'te Haziran ayının ortasında tüm paramızı istakoz crostini ve buzdan bir heykele harcarken müstakbel eşimin yüzündeki gülümsemedir."

Haziran'da. Aklımın alabileceği en abartılı düğünü planlamak ve gerçekleştirmek için altı ayımız vardı. Herkesin bir Russo kızından beklediği türden bir düğün. *Say Yes to the Dress'i* izleyecek yaşa *geldiğimden* beri günlüklerimde, dergi kesiklerinden makas ve yapıştırıcılarla ve özel Pinterest panolarında gizlice planlıyordum.

Ailemin hepsi ilişkimiz ve Mateo ile evlenmeye karar verme hızımız hakkında çok güçlü fikirlere sahipti. Kimse açıkça söylemedi ama Noel'deki nişanımızdan sonra annemle yaptığımız telefon görüşmesi bir ipucu verdiyse, "*ne kadar hamilesin?*" sorusunun coşkulu bir tebrik anlamına gelmediğini söyleyebilirim.

Bu arada hiç de hamile değildim. Başka bir çift olsaydı tereddütlerini anlayabilirdim ama Mateo ve ben *farklıydık*. Biz farklı *şeyler yaptık*. Sadece kayganlaştırıcı, seks oyuncakları ve kamera karşısında soyunmak da değil. Geçen sonbaharda tanıştığımız andan itibaren hayatım, ateş kırmızısı kaslı bir arabanın yolcu koltuğuna atlamış ve hiç bitmeyen bir düz yolda gaz pedalına basmış gibi hissettim.

Mateo ile tanıştığımdaya sıkılmış, fazla çalışan, ilham almayan bir *banka memuruydum*. Yıllardır gizlice cam işi yapıyordum ve sonunda ailemin hayal kırıklığı olmadığını hissetmek için ihtiyacım olan finansal özgürlüğün bir *zerresini* yaşıyordum.

Ailem Johns Hopkins'e gitmemi istedi, ben de ülkenin diğer ucundaki Colorado State'e gitmeye karar verdim. Tıp okumamı istediler, sanat çalışmalarında uzmanlaştım. Güven fonu ve bağlantıları olan, yaşıma uygun bir iş adamıyla evlenmemi istediler; ben bir maymunmuşum ve o da lanet olası bir muz ağacıymış gibi, denizci gibi bir ağzı ve Bronx'ta aile inşaat kökleri olan otuz beş yaşındaki Delta Force gazisine tırmandım.

Teknik olarak hâlâ ilk randevumuzdaydık, çünkü bir yılı aşkın süredir tam bir gün bile ayrı kalmamıştık. Mateo'nun dırdırlarına rağmen, bağımsızlığımın bir tamponu olarak şehrin öbür ucundaki Coconut Creek'teki dairemi tutmuştum... ve bilinçaltımda ailemin hayatta seçtiğim yol hakkında beni üzmemek için başka bir nedene sahip olmalarını engellemek için. Ama ne zaman ki

Ocak ayı geldiğinde, kira kontratımı yenilememeye karar verdim ve bunun yerine tüm eşyalarımı Mateo'nun kamyonetinin kasasına doldurdum ve zaten gayri resmi olarak yaşadığım evine resmi olarak .

Bu düğün mükemmel olmalıydı. Ailemin kız kardeşlerimden beklediği her şey ve *daha fazlası* olmalıydı. Böylece onlara hayattaki güzel şeylere sahip olmak için doktor, avukat ya da Florida'da milyonlarca dolarlık bir emlakçı olmam gerekmediğini gerçekten gösterebilecektim. Kendi yatak odamın konforundan ayrılmak zorunda bile değildim.

Etrafımızdaki koyu kırmızı ambiyans ışıkları muhteşem bir mora dönüştü. "Bu şeyi fırlatmak için sadece altı ayımız var. Odaklanmamız gerekiyor."

"Bu çok değil mi?" Mateo altımda kıpırdandı, kalçaları hafifçe geriye doğru eğildi.

"Bu gülünç," diye mırıldandım. "Annem ve kızlar yüzünden zaten üzerimde baskı var. Elbise üzerime tam oturmazsa ve dudaklarım dolguyla şişmezse sorun olacak."

"Dudaklarını doğal yollardan şişireceğim."

Gözlerimi devirdim ve parmak uçlarıma bol miktarda Astroglide sıktım. "Yay onları, Kaptan."

Mateo homurdandı, böylesine riskli bir pozisyonda ona karşı çağrı işaretini kullanmamdan etkilenmemişti ve sonunda ince bir parmağımı araya sokmama izin verdi.

"Yani, gerçekten yapacak ne kadar çok şey var?"

Siktiğim *erkekleri*. Bütün gün, her gün kafamın içinde dönüp duran düğün planlama maddelerinden oluşan zihinsel liste gerçekleşti.

"Elbise provası yarın. Annem, Camilla, Isabella ve Mia benimle orada buluşmak için programlarını boşaltıyorlar. Bunun bir tesadüf olmadığına eminim. Muhtemelen gerçek Russo tarzında eleştiri yapmak için can atıyorlar, bu da oradan bir parça haysiyetimle çıkarsam şanslı olacağım anlamına geliyor."

"Kız kardeşlerin o kadar da kötü değil." Mateo'nun sesi bir oktav yükselirken parmağımın ucu dalgınca onun sıkı kas halkasını izliyordu.

"Annemi bunun dışında bırakman çok anlamlı."

"Kayınvalidelerin şeytan olması gerekir ve ben çılgın bir ana tavukla başa çıkabilecek donanıma sahibim. Ben ilk doğan İtalyan oğluyum; üzerimize titrenir, şımartılır ve dünyada başka hiçbir erkeğin anlama zevkine erişemeyeceği şekilde şımartılırız. Sistine Russo kırılması zor bir yumurta olabilir ama ben onu kırıp açacağım."

"Kusacağım."

"Her neyse, elbise."

"Ve mekan için catering. Yemekleri ve pastaları denemeliyiz ve-"

"Ve sen şikayet mi ediyorsun?"

"Şu anda kayganlaştırıcı şişesinin ve penis kayışının kimde olduğunu unuttun mu?"

"Hayır, hanımefendi, yapmadım."

"Yemek servisi," diye devam ettim. "Sonra çiçekçi. Davetiyelerin yakında gönderilmesi gerekiyor, bu da otel için konaklama işlerinin halledilmesi gerektiği anlamına geliyor çünkü bu tüm aileniz için bir destinasyon düğünü. Nedime elbiselerine ve sağdıçlar için smokinlere de ihtiyacımız var."

"Çocuklar mavi elbiselerini giyebilir."

"Ew."

"Ew? Dört madalyalı gazi ve karım bizi göstermeye hayır mı diyor?"

"Dört madalyalı gazi ve *Angelo*," diye hatırlattım ona. "Kardeşinin ne giymesi gerekiyordu ki? Alet kemeri ve üzerinde kalıcı çukur lekeleri olan o parlak turuncu tişörtle mi?"

"Yine de bunu yapabilir."

İnledim. Bu başka bir günün savaşıydı, tıpkı önümüzdeki altı ayın çoğunda olacağı gibi. Mateo ve ben şimdiye kadar küçük palmiye ağacı balonumuzda ölümüne şımartılmıştık. Diğer insanlar ilişkimizde herhangi bir sallantı ya da engelle karşılaşmamışlardı; büyük olasılıkla çoğunluğu bunun titrek kömürlere kadar soğuyacak ve zamanla rüzgârın tamamen söneceği kaçamaklardan biri olduğunu düşünüyordu.

Ailesiyle hiç tanışmamıştım bile.

En azından yüz yüze değil. FaceTime üzerinden. Sosyal medyada arkadaştık. Onun annesi birlikte olduğumuz her fotoğrafa yorum olarak çıkartma bırakan bir kadındı, benimki ise onları hiç görmemiş gibi davranan bir kadındı.

"Tekdüzeliğin değerini en çok sizin takdir etmeniz gerekir," dedim.

"Tamam." Sesi normale dönmüştü ama yine de içimden bir ses

Meraklı uzantı aramızda dolaşıyor. "Smokinler, çiçekler, davetiyeler ve denememi istediğin tüm pastaları deneyeceğim. Annen ve kız kardeşlerin için endişelenme. Eğer terziye kendim gelip bir köşede burnumu alçıpana dayamam gerekirse bunu yaparım. Yani komik bir durum yok."

"İstediğin zaman çok tatlı oluyorsun."

"Şu anda sadece savaşılarımı seçiyorum, bebeğim."

Kamera odanın öbür ucunda hâlâ çalışmaktan çok konuşmakta olan ikimize göz kırpıyordu. Mateo'nun bir tutam saçı mükemmel bir şekilde alnının önüne düşmüştü ve ben de uzanıp kumral kahverengi buklelerden birkaçını daha koreografik bir düzensizlikle karıştırdım. "Ter" kurumuştı ve yaramazlık yapan bir kediymiş gibi sprey şişesini tekrar sıktım.

"Bunu söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi ama artık beni becerebilir misin?" Matty iç çekti. "Sırtım böyle ellerimin ve dizlerimin üzerinde ağrımaya başladı."

"Yogaya benimle gelmeye başlamalısın." Kayıtsızca arkasına geçtim ve mor silikonu kuyruk sokumunun tabanına dayanacak şekilde kaldırdım. "Omurganı biraz uzat. Burada çok gerginsin."

"Nedenini anlayamadım."

Durakladım. "Bunu yaparken rahat olduğuna emin misin?" "Sadece biraz gerginim," diye itiraf etti.

Turuncu yapışkan not - daha önce yapmadığımız şeyler. Mateo ve ben, özellikle kamera çalışmalarımız söz konusu olduğunda, samimiyetin ötesine geçen bir şeyi paylaştık. Sadece gerekli değildi, çok önemliydi. Haftada pek çok farklı şekil ve boyutta çok fazla istek aldık, bazıları diğerlerinden daha cazip, bazıları düpedüz saçma ve hemen göz ardı edildi. Bu seferki fiyat etiketi ikimizin oturup üst düzey bir iş toplantısındaymışız gibi tartışmamıza neden oldu. Yemek masamızın iki başına oturduk ve birbirimize işi sunduk. Ben genellikle bir yığın basılı nasıl yapılır kılavuzu, bakım öncesi ve sonrası hazırlık, kostüm, ışık, kurgu ve ses tasarımı için fikirlerimi ve Mateo'nun her zaman bir işaretleyici alıp artılara eklediği çok büyük bir artı ve eksiler listesini karıştırırdım: *Seninle seks yapacağım*.

Ayrıca işin finansal tarafını da yürüttüm - banka işimden kaçırmaktan başka bir şey istemediğimi düşünürsek ironik. Ödemeler, fonlar, yatırımlar, vergiler, vesaire. Her işin gerekli olsa da sıkıcı tarafı. Şikâyetlerim daha fazla devam edemezdi çünkü günlük hayatımızda Mateo TechOps'u sıfırdan yönetiyor ve benden parmağımı bile oynatmamı istemiyordu. O iş onun bebeği, bu iş ise benim. İstediğim takdirde yardımcı, ödül, süs eşyası ve fucktoy rollerini oynamaktan mutluluk duyuyordu.

"Bir erkekte gördüğüm en ateşli kalçaya sahiptin," diye teşvik ettim. "Arkadaki gamzeler estetik açıdan mükemmel."

"Estetik olmak istemiyorum. Sert ve sağlam olmak istiyorum. Üstüm başım kir içinde olsun ama kirli olmasın. Arada bir bir arabanın altına girip motorla uğraşabilirim ama belki tembel bir öğleden sonra zevk için kitap da okuyabilirim."

Küçük pembe deliğine baktım ve yine o boğuk, ağzı yırtan, kendi içinde bir kahkaha attım. "Kesinlikle bunun için göt kılların var."

"Konuşmayı seven birisin."

Çenem açıldı. "Tamam, bu kadar dudak büktüğün yeter, Sindirella. Kameralar kayıtta. Kocaman gülümseyin."

Parmağım onu kırmaya cüret etti ve sanki ilahi bir müdahale gibi, mutfak dolaplarımızın koridorda çarparak kapanma sesi dikkatimizi kapıya yöneltti. Dikkatli bir şekilde bekledik, hem bir şeyler duymadığımızdan tamamen emindik hem de bunun garip bir olay olmasını umuyorduk. Cep telefonlarımız odanın diğer ucundaydı.

Mateo, "Muhtemelen bardak düştü," diye düşündü. "Bir fare."

Bir dolap daha kapandı ve ardından daha hafif bir ses duyuldu.

"Fare musluğu da mı açtı?" Sert bir nefes verdim. Kalbimin metronomu kaburgalarımın arkasında hızlandı ve vücuduma serin bir dalga gönderdi.

Normalde bu gürültü herhangi bir paniğe yol açmazdı. Gece gündüz evin etrafında dolaşan fazladan bir bedene alışmıştık. Aslında onu tamamen dışarıda bırakmayı öğrenmiştik. Mateo'nun en iyi arkadaşı Frankie, iki hafta önce *benim* en iyi arkadaşım ile birlikte Colorado'ya gidene kadar iki kapı ötede kendi yatak odasında yaşıyordu. İkisi Noel'de birbirlerine sıırıslıklam aşık oldular ve bizi resmen boş yuva sahibi olarak bıraktılar.

Frankie akşam 9'da buzdolabından bir bardak su ve atıştırılmalık *bir şeyler* almıyordu ama mutfakta serbestçe dolaşan biri, bir şey vardı.

"Pekala. Olduğun yerde kal Natalia." Mateo teslimiyetten çıkmış ve nadiren gördüğüm ama gördüğümde hayret ettiğim yanına girmişti. Emekli gazi tarafına. İşi şakaya vurmayan, oyun oynamayan, ölümcül ve militan, bıçak gibi keskin tarafı. Yatağın kenarından sessizce indi ve yerden boxer külotunu alıp üzerine geçirdi.

Odanın karşısındaki dolap kapısı menteşeleri üzerinde gıcırdayarak açıldı ve nadiren düşündüğüm, çoğu zaman orada olduğunu bile unuttuğum ağır bir kasa ortaya çıktı. Sabit parmaklarının altında bir tuş takımı bip sesi çıkardı ve içeri uzanıp bloklu, siyah bir tabanca çıkarmadan önce kapı yerinden oynadı.

"Aman Tanrım." Nefesim kesildi. "Tüfek değil."

Mateo'nun gözleri bana kaydı, yüzüne fiziksel olmayan bir acı yayılmıştı. "Bu dediğin her neyse onu daha sonra konuşuruz. Ama cidden Tally, kendini odaya kilitle. Benden başka kimseye kapıyı açma. Kapıyı iki kez çalıp tokmağı şingirdatacağım, sonra tekrar çalacağım."

"Sadece 'hey bebeğim, benim' diyemez misin?"

Silahını geri çekti ve yatak odasının kapısının önüne geldi. "Beni iki dakika dinleyemez misin?"

"Ya kötü bir şey duyarsam?"

"Polisleri ara."

Kapı arkasından sessizce kapanırken beni yatakta yalnız bıraktı. Siktir.

Lanet olsun. Kulağımı tahtaya dayadım ve nabzımın kulak zarımdaki gümbürtüsünü dinlemeye çalıştım. Karşı taraf sessizdi ve bu da bir o kadar korkutucuydu çünkü zihnimin hızlanmasına ve endişenin beni ele geçirmesine izin veriyordu. Burası güzel bir mahalleydi. Hiç kimsenin evine hırsız girmemişti. Yan tarafta domates fideleriyle yaşayan tatlı, yaşlı, küçük Gino ve sokağın karşısında çocuklarıyla Corley'ler vardı. Kermeslerimiz, ortak garaj satışlarımız ve 4 Temmuz'daki gibi bir blok partimiz vardı.

The Sandlot'tı.

Ya pusuya düşürüldüyse? Ya dışarıda elinde uyuyan bir okla boynuna sıkamak ve koltuk altlarından tutup sürüklemek için bekleyen biri varsa? Ya burada durmuş kapının çalınmasını bekliyorsam ve nişanlımın, müstakbel kocamın, doğmamış çocuklarımla babasının yardımına ihtiyacı varsa ve o seslenemiyorsa?

"Sik beni, sik beni, sik beni, sik beni, SİK-" diye bağırdım, yatağın etrafında döndüm ve soğuk, metal bir çakı bulana kadar komodinin çekmecesini karıştırdım. Mateo'nun binlerce kez yaptığını gördüğüm gibi kırbaça açmaya çalıştım, ama parmaklarım yeterince güçlü değildi ve bu yüzden bıçağın keskin ucu nihayet yerinden çıkana kadar iki elimle boğuştum.

Kendimi daha fazla düşünmeye bırakmak yerine yatak odasından çıkıp koridora geçtim. Dinlemeye lanet olsun. Mateo'nun gölgesi duvarın kenarındaki parkeye yapışmıştı ve ben de onun arkasından içeri süzüldüm, elimde küçük bıçağım vardı ve bölmenin diğer tarafında bekleyen her neyse onu almaya hazırdım.

Daha fazla dolap açılıp kapandı ve sessizlikte sesler mırıldandı. Mateo omuzlarını geriye attı. "Polisler çağrıldı," diye duyurdu. "Silahlıyım."

Cevap beklemek yerine köşeyi döndü ve benim takılıp düşmeden takip edebileceğimden daha hızlı bir şekilde mutfağa daldı. İçerideki ışık yandı ve iç içe geçmiş iki çığlık duyuldu, ardından Mateo'nun kendi şok çığlığı geldi, bu da benim savaş ya da kaç duygumu tetikledi. Vahşi bir ölüm perisi gibi çığlık atarak köşeden döndüm ve bıçağımı onun yanında salladım.

"Ateş etmeyin!" Kısa boylu, tombul bir kadın odanın ortasında durmuş, ellerini havaya kaldırmıştı. "Tanrı aşkına, Mateo David Duran! Bana kalp krizi geçiriyorsun!"

Zaman dondu. Mateo'nun yüzünde aydınlanmanın şafağının söktüğünü, kaşlarının yumuşadığını, gözlerinin açıldığını, burun deliklerinin genişlediğini görebiliyordum. Ağzı düz bir çizgiden açık bir kaş çatmaya dönüştü.

"Anne?!" Mateo bağırarak karşılık verdi ve silahını hemen yanına bıraktı. Başım dönerek onu takip etti ve odadaki diğer kişiye baktı; daha yaşlı, daha gri bir Mateo'nun esrarengiz benzerliği bize bakıyordu. "Baba?!"

"Anne?!" Mateo'ya bağırdım. "Baba?!"

Sonra üçü de bana bakmak için döndü. Göğsüm kaotik bir ritimle inip kalkıyor, ellerim hala aramızda asılı duran çakıyla titriyordu. Ve parlak mor bir belden bağlamalı dildo bacaklarımın arasından yere damlıyordu.

chapter two

Mateo

Hayatımın en kötü gecesi idi. Hiç şüphesiz. Mezuniyet balosundan önce bir şişe Goldschläger'den bir yudum alıp sarhoş olduğum ve limuzinin her tarafına nane şekeri ve McChicken kustuğum geceden daha kötüydü. Ordudayken yağmurlu üç gün boyunca ormanda mahsur kalmamdan ve ilk gün botlarımın çoraplarıma kadar ıslanmasından daha kötüydü. On altı yaşındayken kız arkadaşımın babasının onu arka bahçedeki kulübenin arkasında bana sakso çekerken yakalamasından daha kötüydü.

Çünkü en azından o zaman muhafazakâr Hristiyan babam sakın bir gecede gelişigüzel götten aldığımı düşünmezdi. Evleneceğim kadının mutfagımızın ortasında, sahip olduğu en dantelli sütyenle, kalçalarından sarkan yapay, damarlı bir penisle durduğunu görmek zorunda değildi. Ve ciyaklayarak dönüp koridorda geri geri gittiğinde, kışının dolunay manzarasını beni doğuran kadınla paylaşmak zorunda değildim.

Tally'nin yüzünü tekrar göstermesine bile şaşırdım, beş dakika sonra mutfak adasının etrafında, kurabileceğimiz en parlak ışığın altında sessizce bize katıldı. Gözlerinin altındaki, burnunun köprüsü boyunca devam eden ve sürekli kızaran yanaklarına sıçrayan kırmızıyı gizlemek mümkün değildi. Sürdüğü siyah göz kalemi temizlenmiş, saçları topuz yapılmıştı. Sahip olduğu en büyük, en kalın eşofman takımı onu tepeden tırnağa örtüyordu.

Natalia'ya hak vermek zorundaydım, eğer mutfagımızda John ve Sistine Russo olsaydı bavulumu toplar ve bir daha görülmemek üzere arka kapıdan çıkıp giderdim. Ama az önce olanları atlatabilecek biri varsa o da benim

Tally. Benden daha cesurdu. Benden daha güçlü, daha zeki ve daha boyun eğmezdi. Öyle olmadığını düşündüğü zamanlarda bile.

Tally yanımdaki bar taburesine kayarak annem ve babama bakarken bunun onların ilk resmi görüşmesi olduğunu fark ettim. Bir yıl süren telefon görüşmelerinden ve en kısa zamanda New York'a ziyarete gelme sözlerinden sonra, ertelediğim her Tally'nin yapabileceğinden daha sert bir şekilde kıcımlı sıklıkla için geri geldi.

Başına gelen bu, Mateo. Annene yeterince karşı çıkarsan, evden on sekiz saat uzakta, habersizce ortaya çıkar ve mutfak dolaplarını karıştırıp asit düşürücü arar. *Tanrı aşkına.* Annemin ince dudakları bir çizgi halinde bastırılmıştı, babamın kaşlarının arasındaki kırışıklık derin ve endişeliydi, yaşla birlikte yüzünde büyüyen diğer kırışıklıklardan daha kötüydü.

"Yani," diye ciyakladı. "Torunlar için ne güzel bir hikâye, değil mi?"

Endişe bir örümcek gibi omurgamdan yukarı ve kafatasımın tabanına doğru ilerledi,

Havai fişekler gibi patlıyor ve aşağı inerken her bir uzvuma dokunuyordu. Gücsüzce güldüm ve boynumdaki kaşıntı hissini kaşımaya çalıştım.

Masanın *öbür* ucundan bir *eğlence seğirmesi* geldi. Annemle babam bakiştılar ve ben sandalyemde kaskatı kesilerek beklenen azarlamayı bekledim. Çocukken başımı belaya sokmak gibi bir şey olsaydı, kesinlikle böyle bir azar işitirdim. Angelo ve ben koltukta yan yana oturur, çenelerimizi göğsümüze dayar, bisikletlerimizin elimizden alınacağını bile bile kıpırdamamak ve konuşmamak için elimizden geleni yapardık. Cumartesi çizgi filmleri söz konusu bile olamazdı. Annemin ıslak iç çamaşırlarını kuruması için dışarıdaki iplere tutturmak zorunda kalacaktık ve babam bizi *kesinlikle* -kesinlikle- kilisede sunak görevi için gönüllü yapacaktı.

Ama hiç de öyle olmadı. Aslında, alçak, dumanlı bir kıkırdama sesi bana hayal gördüğümü düşündürdü. Çoktan çukura inmişim; yeraltı efendisi benimle alay ediyordu. Babam böyle *gülmezdi*. Ondan en fazla bir oflama, bir hırıltı ya da göğsünde iltihap varmış da boğazını temizleyerek bastırmaya çalışıyormuş gibi bir şey duyabilirdiniz. Babamın komik olduğunu düşündüğü tek şey, açıklanamaz bir şekilde henüz iptal edilmemiş olan belirli bir popüler kültür XM radyo programıydı.

"Bu şekilde kaç torun sahibi olacağımızdan emin değilim," dedi bir ısırtık alarak.

Ne oluyor lan?

Hayatımdaki en önemli üç insan birlikte gülmeye başlarken kulaklarımın ucu kızardı. Vücudum ne yapacağını bilemiyordu; hâlâ panik atağın eşiğindeydim ve kortizol salgısı henüz dengelenmemişti. Tally stresimi okuyarak uzandı ve düşünceli bir şekilde kalçama masaj yaptı, sonra sırtımdan boynuma doğru ilerledi ve nazikçe sıkarak gerginliği kademeli olarak aldı.

"Sizi kapıda duymadığımız için çok üzgünüm," dedi. "Bu saatte buraya pek misafir gelmiyor, edebileceğiniz gibi." Tally masada yanımda duran silahı dikkatle inceledi ve ben de onu daha uzağa ittim. "Evet, burada tam olarak ne yapıyorsunuz?" Sonunda cesaretimi toplayıp

Sor.

Annem Anna taburesinden kalktı ve Hamburglar gibi karanlıkta yaptığını varsaydığım şeye devam etti, dolapları açtı ve bir bardak indirdi. "Sana sürpriz yapmak istedik."

Yumruklarımı sıkmaktan parmak eklemlerim bembeyaz olmuştu. "Sürpriz!"

"Ön kapı kilitliydi, biz de arkadan dolanıp sürgüyü denedik. Ve ne oldu biliyor musunuz?"

"Buna haneye tecavüz dendiğini *biliyorum*." "Bu anneler için geçerli değil. Ya da Bronx için."

Natalia'nın dudakları küçük bir gülümsemeyle kıvrıldı. Annemle babam onun olduğunun tam tersiydi. Russo'ların yanına kez gitmişim, tertemiz Palm Park'taki malikânelerinde kısa akşam yemekleri yemiş, hava durumu ve borsa hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğim ama biliyormuş gibi yaptığım güncel konuşmalara katlanmışım. Onlarla yaptığımız planlar haftalar öncesinden hazırlanır, büyük olasılıkla bir randevu gibi takvime not edilir ve bir anda yeniden planlanmaya tabi tutulurdu.

John Russo bir anestezi uzmanı, Sistine ise beslenme uzmanı ve kendini guru ilan eden biriydi. Podcast'lere çıkan ve sosyal medyada rastgele ev eşyalarının ruhsal sağlığını üzerindeki olumsuz etkileri hakkında canlı olarak soruları yanıtlayan türden. Dört mükemmel kızları vardı ve biri hariç hepsini kazançlı kariyer alanlarında başarılı olmaları için pahalı özel kolejlere gönderdiler. Biri hariç hepsi o aileden çıkan en iyi şeydi. Çılgın, kara koyun ve o kadar güzeldi ki çoğu zaman onunla ne yapacağımı bilemiyordum.

Natalia'nın ailesini son gördüğümüzde babasından onunla evlenmek için izin istemiştim ve şaka yaptığımı mı düşündü yoksa

Birinin bu yükü üstlenmesinden çok mutluydu. "Sana bol şans," demişti John. "Buna ihtiyacın olacak."

Bir de Duranlar vardı; Enzo Duran 1914'te Ellis Adası'nda gemiden inip inşaat malzemesi taşımaya başladığı andan itibaren işçi sınıfı, mavi yakalı bir aile olmuştu. Benim babam, onun babası ve ondan öncekiler. On sekiz yaşına geldiğimde orduya katılan tek kişi bendim ve işi daha genç, daha az ilham veren kardeşime bıraktım ve o zamandan beri sonunu duymadım.

"Burada olmanıza çok sevindik," dedi Tally. "Aileyle tanışmamın zamanı gelmişti. Yani, evleniyoruz! Bu çok gecikmiş bir şeydi."

"Dönüş uçağınız ne zaman?" diye sordum.

Okşama kılığına bürünmüş sert bir tokat omzuma indi. "Mateo'nun sana küçük şehrimizin sunduğu her şeyi göstermek için ne kadar zamanı olduğunu bilmesi gerekiyor."

Aslında ailemin ne kadar delirmiş olduğunu müstakbel eşimden saklamak için ne kadar zamanım olduğunu bilmem gerekiyordu ki düğünümüzü daha gerçekleşmeden iptal etmesin. Annem ve babamla küçük, konsantre dozlarda, kurallar ve planlarla, en azından bir uyarı ile başa çıkabilirdim. Bunlar olmadığında, annem ve babamın beni iç çamaşırımın içinde çivilemek üzereyken yakalaması gibi şeyler olmaya başladı.

"Biz rezervasyon yaptırmadık," dedi babam.

Annem buzdolabına giden yolu buldu ve kapıyı açarak içeri baktı. "Mateo, biri seni gerçekten soymuş olabilir. Bu buzdolabında hiçbir şey yok."

"Ne demek rezervasyon yaptırmadım?" Babama seslendim.

Tally annesine, "Çok fazla dışarıdan yemek yiyoruz," diye cevap verdi. "Ama her zaman Pazar günleri yemek yapmaya çalışırız!"

Buzdolabının kapısı yavaşça kapandı. "O zaman bir koşu markete gitmemiz gerekecek. Evde biraz temel gıda bulundurun. İtalyan ekmeği, domates, sandviçler için sığış et. Ona iş için öğle yemeği hazırlamayarak çok para harcıyorsun."

"Otuz yıldır öğle yemeği satın almadım," diye övündü babam.

Natalia hayatında hiç bir erkeğe sandviç yapmamıştı ve yapmaya da niyetli değildi.

"Sorumdan uzaklaşıyoruz," diye araya girdim. "Burada önemli şeylere odaklanalım. Mesela bu spontane, Florida'ya tek yön bileti almanıza neyin sebep olduğu ve nerede kaldığınız gibi."

Bütün gece boyunca havadan sudan konuşurduk ve annemle babam bu konuda iki kere düşünmezdi. Ama geç olmuştu, mutfak saunaya dönmüştü, beni mahvedeceğini bildiğim bir av geliyordu ve sarsılmaya dayanabileceğim tek yer yatak odasıydı.

"Düğünden önce seninle vakit geçirmeye ve Natalia'yı tanımaya geldik," dedi annem sonunda. "O artık ailenin bir parçası; yeni kızımızı tanımamız gerek, öyle değil mi? Baban emekli oldu, biz de emekliler gibi önümüzdeki altı ayı burada geçirebileceğimizi ve planlamaya elimizden geldiğince yardımcı olabileceğimizi düşündük."

Kahvenizi yarıladıktan sonra iki dakika içinde tuvalete gitmezseniz altınıza sıçan bir yetişkin olacağınızı fark ettiğinizde hissettiğiniz mide ağrısıyla karışık mide ekşimesi gibi farklı bir his beni yakaladı. Bir dakikaya ihtiyacınız olduğu, klimalı bir evde olmanıza rağmen şakaklarınızda ter birikmeye başladığı türden.

"Geçen hafta bizi arayıp Frankie'nin Colorado'ya taşındığını söylediğinde, bir adım atıp uçak biletlerini almaya karar verdik. Sonunda fazladan bir odanız oldu ve bize her zaman ziyarete gelmemiz için teklifin masada olduğunu söylüyorsunuz." Babam bunu sanki haftalık telefon konuşmamız sırasında onları hayatım hakkında bilgilendirmem onları sahile çağırmamış gibi gösterdi.

New York'tan asla ayrılmayacaklarını, özellikle de kalacak bir yerleri olmadan asla ayrılmayacaklarını çok iyi bildiğimden, aileme yüzlerce kez açık bir davetleri olduğunu söyledim. Bu görgü kuralıydı, tamamen zorunluluktan. Hiç habersiz gelip bu daveti bana karşı kullanacaklarını düşünmüş müydüm? Milyon yıl geçse de asla.

"Eğer bu bir sorun değilse..." Babam tereddütümü sezdikten sonra ekledi. "Eğer öyleyse her zaman şu kiralık evlerden birini bulabiliriz."

Doyurucu suçluluk duygusu mideme çimento gibi çöküyordu. Ya dünyanın en kötü oğluydum ya da Natalia'yı hazır olmadığı bir duruma sokuyordum ve ikimiz de hayatta kalamayacaktık. Ne olursa olsun kaybettim.

Dikkatim ona yöneldi ve nişanlığının küçük kafasındaki çarkların döndüğünü görebiliyordum. Dudakları inceldi, düşünen parmağı çenesine dayandı ve masumca bana doğru baktı, omzunun kenarında bir omuz silkme yaşıyordu. Bu bakışı tanıyordum; bu onun kahraman olmaya karar vermesiydi. Çenemdeki bir kas gerildi ve başım yavaşça, istemsizce ileri geri sallanmaya başladı.

"Natalia, seninle bir dakika konuşabilir miyim?"

Parmaklarımız birleşti ve ben onu sandalyeden kaldırırken sallanan ayakları yere düştü. Koridorun yarısına kadar gidip gözden kaybolmuştuk ki onu duvara doğru ittim ve ellerimi başının iki yanına koyarak onu içeri kapattım.

"Sorun ne?" diye sordu.

Ah benim saf, iyiliksever, misafirperver prensesim. İşin en kötü yanı da keşke ailemi kollarımı açarak karşılayabilseydim. Ona ailemin uzaktan daha tecrübeli olduğunu ve bu yüzden onları orada tuttuğumu açıklamaya çalışmaktan çok daha kolay olurdu.

"Az önce yapmak üzere olduğunu düşündüğüm şeyi yapmak üzere değildin, değil mi?" Dudaklarını bükerek suratını astı ve ben de bir tutam siyah saçını kulağının arkasına sıkıştırdım.

"Yapmak üzere olduğumu düşündüğün ne yapmak üzereydin?"

"Tam olarak ne yapmak üzere olduğunu biliyorsun, *ben de* senin ne yapmak üzere olduğunu bildiğini biliyorum."

"Benim bildiğimi sen de biliyorsan" -sivri bir parmağını göğsümün ortasındaki çukura soktu- "o zaman yapmak üzere olduğum şeyin nazık ve yararlı ve altı ay boyunca burada olacaklarsa ailen için yapabileceğimiz *en az* şey olduğunu biliyoruz."

Hoş, iyi niyetli ve kendi ailesiyle berbat bir ilişkisi olduğu için benim ailemi eğlendirmek ona çocuk oyuncağıymış gibi geliyordu. Bilmediği şey - ama son otuz dakikadan sonra apaçık ortada olması gereken şey- ailemin sınır tanımadığıydı. Duran'ların evinde dikili bir kibarlık heykeli yoktu. Onu mümkün olduğunca korumak istedim.

"Doğru, eğer *benim bildiklerimi* biliyorsan, ailemin altı ay boyunca koridorun karşısındaki odada yaşamasını teklif etmenin hadım etmekle eşdeğer olduğunu da biliyorsundur. Beni hadım etmek mi istiyorsun, Tally? Seni hamile bırakmadan önce mücevherlerimin dikişine keskin bir bıçak saplamak ister misin?"

Gözleri kısıldı. "Annen evdeyken beni beceremez misin?" "Seni istediğim zaman, istediğim yerde, istediğim şekilde becerebilirim, tatlım. Ama annemin büyük kız külotu kurutucuda benim tişörtlerimle karışırsa, benim muhtemelen sakızlı bir solucana dönüşecek."

"Burada kalmalarının, geldiklerinde olanlardan daha kötü olabileceğini düşünmüyorum."

Muhtemelen haklıydı, ama içimden bir ses yapabiliyorsa, çok iyi yapabileceğini söylüyordu. Ve çalışma alanımız düşünüldüğünde, bu ihtimal hemen ikiye katlanıyordu. "Neden test edelim ki?" Omuz silktim.

"Zaten pek evde değilsin ve kamera işi zamanımın çoğunu alıyor. Eğer çekim ve montaj yapmıyorsam, genellikle sıkılıyorum ya da alışveriş yapıyorum. Bu yüzden bunu ailenle bağ kurmam için bir fırsat olarak gör, Matty. Onlar senin bir parçan ve ben her parçanı bilmek istiyorum. Mükemmel bir ev sahibi olacağıma söz veriyorum; burada olduklarını hissetmeyeceksiniz bile."

Güldüm. Anna ve David Duran'ın aylarca evimizde serbestçe dolaşmasına izin vermenin, bir çift yaşlı, kendi kendine yeten kediye bakmak gibi olacağına inanıyor gibiydi. Her seferinde birkaç günlüğüne dışarıda kaybolan kediler ve bunun için endişelenmiyorsunuz çünkü eninde sonunda gecenin bir yarısı ön kapıda miyavlayarak geri gelecekler.

"Frankie gittiği için sen isteyken düğün planlamasına yardım etmen gerçekten işime yarayabilir," diye devam etti. "Ayrıca, onları bir ev kiralamaktan kurtarır. Annen küçük oğluyla vakit geçirebilecek, sen de babanı golf oynamaya götürebilecek, şehir merkezinde gezdirebilecek, komşularla tanıştırebileceksin..."

Elim yüzümdeki günlük kirli sakalları aşağılayıcı bir şekilde ovaladı. Yirmili yaşlarımdan kalma, bir zamanlar kırmızımsı kahverengi olan sakallarım keskinleşmiş ve ağarmıştı. Bu hareket bana otuz beş yaşında bir adam olarak ailemle aramda herhangi bir sınır koymaktan korktuğumu hatırlattı çünkü neredeyse yirmi yıl önce ordu için evden ayrıldığımdan beri buna ihtiyacım olmamıştı. Onları evde kalmaya davet etmektense onlardan uzak durmayı tercih ederdim çünkü en rahat olduğum yer orasıydı. Zorba ve müdahaleci aşk bombardımanından bir kol boyu uzaktaydım. Burada, her hafta evi arayabilir ve Angelo'nun hangi bardan yine sarhoş ve düzensiz olduğu için yasaklandığını .

Ailemden nefret etmem Natalia için adil değildi. Evleneceği aileyi tanımayı hak ediyordu. İyisiyle, kötüsüyle ve çirkiniyle. Annem ve babamın kendi ailesinden daha iyi bir uyum sağlayıp sağlamayacağından emin değildim ama orada ona kötü bir el verildiğini biliyordum ve Duranlara ait hissetme şansını ona vermemek benim bencilliğimden başka bir şey değildi. Onu bunaltmak istemiyordum ama bunalmaktan asıl endişe eden bendim.

Eğildim ve alnından öptüm. "Eğer bunu kabul edersem, bazı temel kurallar belirlememiz gerekecek."

"Patron sensin." Dudaklarından dökülen bu sözleri duymaktan hoşlanacağımı biliyordu.

"Her şeyden önce, güvenli bir kelimeye ihtiyacımız var. Ve seksi türden değil. Seksi olanın tam ve mutlak zıttı. Bu, ikimizden biri dışarı çıkmak istediğinde ve hızlıca çıkmak istediğinde kullanılacak bir kelime."

"Yeterince basit." Başını salladı. "Hindistan cevizi."

"Hindistan cevizi mi? Başka bir şey yok mu? Daha orijinal bir şey yok mu?" "Palmiye ağacı."

"Ciddi misin?" Geçtiirdim.

"Sert, mor bir dildo." dedi. "Peki, hindistan cevizi olsun."

Tally küçük, muzaffer bir yumruk kaldırdı. "Başka ne var?"

"Eğer bu konuda kararlıysan, *evden çalışırken çok* daha dikkatli olmalıyız." Bir kaşımı kaldırdım. "Hâlâ bizi bu ilkinden nasıl kurtardığını anlamaya çalışıyorum ama ikinci ya da üçüncü suçlar için yerimiz yok. Ailem eski kafalıdır, Tal. Bu onları erken mezara gönderir."

"Yatak odasının kapısı için bir sürgü al ve mantar panoları dolaba . Tamamdır." Alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve kocaman gözlerle bana baktı. "Başka bir şey var mı?"

"Evet." Onu çenesinden tutarak kendime çektim ve dudaklarına doğru konuştum. "İlişkimize öncelik vermeliyiz. Henüz anlamıyorsun, ama bu alıştığımızdan tam bir seksen derece farklı olmak üzere. New York'tan ayrılmamın ve geri dönmememin bir nedeni var. Kız arkadaşıma ihtiyacım var, her adımda benimle aynı sayfada. Anladın mı?"

Tally parmak uçlarına bastı ve ağzımı dudaklarına götürdü. Kirpikleri yanağımda dalgalandı ve elimi boynunun dibindeki saçlara dolayarak öpücüğü derinleştirdim.

"Tüm kurallarınıza uyacağıma söz veriyorum Bay Duran," dedi.

"O zaman görünüşe göre kendimize bir bok gösterisi bulduk Bayan Duran." Gülümsedim. "Umarım kaka temizleyicinizi getirmişsinizdir."

chapter three

Mateo

15 ay önce

DÖRT. Bankanın ön masasında oturan kıza kabin duvarının arkasından birkaç dakika içinde bu kadar çok kez bakmıştım. Başı hâlâ eğikti, parmakları önündeki klavyede çalışıyordu ve koyu kahverengi saçlarından uzun bir tutam, arkaya doğru at kuyruğu yapılmış saçlarının dışında yüzünün yan tarafını okşuyordu.

Natalia Russo.

Bu ismi öğrenmek için kendi kurallarına karşı gelmişim. Şirketimin güvenlik sistemi kurduğu kredi birliğindeki sistemi kurcalayıp onun bilgilerini almak yeterince kolaydı. Genellikle bir iş fotoğrafı bir insanın hakkını vermezdi, ama onunki? Siyaha yakın saçları, insanı eritebilecek koyu renk gözbebekleri, yüksek elmacık kemikleri ve hafif allık, beyaz bluzunun birkaç düğmesinin açık olması... Gözlerim ona iliştiği andan itibaren sihirli gibi görünüyordu. Hâlâ da öyle, benden kaçarken. Ya da elinden geleni yapıyor.

Elimdeki kalem endişeyle masaya vurdu.

En iyi arkadaşım ve iş Frankie, yanımdaki tekerlekli ofis koltuğundan, "Neden gidip onunla konuşmuyorsun, Kaptan?" diye öneride bulundu. Başını masaüstünden kaldırmamış, açık bir metin kutusuna kod yazıyor ve ona onlarca kez profesyonelce görünmediğini söylediğim şapkasını takıyordu.

Banka bu öğleden sonra durgundu. Arka planda zar zor duyulabilen Jim Croce mırıldanıyor, floresan ampuller beyaz karo zeminlerde yanıyordu,

Bir adam elinde şu sessiz elektrikli süpürgelerden biriyle kusmuk yeşili halıların üzerinde bir ileri bir geri gidip geliyordu. Dilimi yanağıma sıkıştırdım ve boynumu bükerek derme çatma duvarın etrafına tekrar baktım. Hâlâ oradaydım. Hâlâ yokmuşum gibi davranıyordum.

"Bir hamle yaptım, Pike," dedim. "O yapışkan notu ekranının tam ortasına koydum. Ya görmüştür ya da görmemiş gibi davranarak e-postalar yazıyordu."

"Üç metre ötede otururken neden sana mesaj atmasını bekliyorsun?" Pike bir parmağını üst dudağında gezdirdi ve yazmaya devam etti. "Ön kapıdan çıkarken onu geçmek zorunda kalacağız. Yoksa yine lisedeymişsin gibi onu görmezden mi geleceksin?"

Kulağının arkasına bir fiske vurarak sinirli bir homurtu çıkardım. "Yaz, maymun." Bu, birkaç kadeh içtikten sonra barda bir kızla sohbet etmeye ve müzik kutusuyla tartışmaya benzemiyordu. *Onunla öylece konuşamazdım.*

Çirkin bir adam değildim ama biraz loş ışık ve bir bira battaniyesinden kimseye zarar gelmezdi. Yapabilirdim.

şu anda bu ekstra güveni kullanabilirim.

Pike sanki aklımı okuyormuş gibi, "Muhtemelen o da gergindir," diye ekledi.

"Gergin değilim. Sadece çok güçlü bir şekilde yaklaşmak istemiyorum. İlilenmezse ve ben de gidip onu köşeye sıkıştırırsam gidemez." Boynumun dibini kaşıdım, uzamış saç tutamlarını çektim. Sonra, her ihtimale karşı, burnumu koltuk altımın kıvrımına sokup üstünkörü bir koklama yaptım.

Frankie bir tuşa ince bir şekilde bastı, sonra sandalyesinde dönerek bana baktı. "Ama diğer erkeklerin aksine sen bunun farkındasın. O yüzden ustalikle bilenmiş sezgilerini kullan ve seninle konuşmaktansa gözüne çatal sokmayı tercih edeceğini hissedersen kendini geri çek."

"O kadar da kötü değilim," diye düşündüm. "şu kızı görüyor musun? En kötülerimizle bile uğraştı. Güven bana."

Ellerini dizlerinin üzerine vurdu. "Ben olsaydım, gidip onunla konuşurdum. Bu sabah kahvesini beğenip beğenmediğini sorardım."

O gelmeden önce masasına bıraktığım kahve, bir not ve numaramla birlikte topu onun sahasına bırakmıştı. Tabii ki hoşuna gitmişti, çünkü bir gün önce sipariş etiketinin fotoğrafını çekmek için boş fincanını dinlenme odasındaki çöpten çıkarmıştım.

Kendime sürekli bunun garip olmadığını söylüyordum. Garip olan, kahveyi onun çalışma masasına bırakmadan önce tadına bakmış olmamdı. Çöp olayı zekiceydi.

"Oh, siktir git. Sen olsaydın, kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp eve koşar ve üç gün boyunca bunun için otuz bir çekerdin."

"Canın cehenneme, dostum." Suratını asmamaya çalıştı ve başaramadı, evrakları üç halkalı bir klasöre yerleştirdi ve yumuşak bir vuruşla kapattı. "Biliyor musun, her neyse. Sana mesaj atmasını bekle ya da bekleme, umurunda değil. Ama burada iş bitti, ya şimdi ya hiç. Şimdi eve gidip bir şeyler hakkında mastürbasyon yapacağım, sanırım. Sen de geliyor musun?"

"Gelip seninle otuzbir çekmemi ister misin?"

Pike'ın bana karşı sabrı bir üst seviyedeydi ama onun da sınırları vardı. Konsoldaki düğmeye bastı ve bilgisayar, motorlarını soğutan bir jet gibi kapandı. Sonra masa sandalyesinden kalktı ve yanımdan geçerek bankanın lobisine girdi. Ben de burnumun kemiklerini sıkarak onunla birlikte döndüm. Kurulumla işimiz bitmişti ve o kapıdan Pike'la çıkarsam bir daha onunla organik bir şekilde konuşma şansım olmayacaktı. Kararımı benim yerime o veriyordu.

Natalia ilk kez başını kaldırdı, onun kolunun altındaki cilt ve parmaklarının arasında sallanan araba anahtarlarıyla geçip gidişini izledi ve bana doğru baktı. Uzun bir süre göz göze geldikten sonra gözleri tekrar ekrana kaydı.

Bu küçük jest bir umut ışığı, bir davetin en küçük açılımıydı. Seçenekleri hızlıca tarttım, daha sonra kendime "ya olursa" diye sorarak yastığıma vurmamaya karar verdim. Telefonumu masadan alıp arka cebime koydum ve aceleyle Frankie'ye doğru ilerleyerek kapıdan çıkmadan önce onu yakaladım. "Birkaç dakika içinde çıkacağım," dedim ona. Başımı resepsiyona doğru eğdim ve o da sırtarak iki parmağını alnına götürüp beni selamladı.

Ama sonra Pike bana baktı. "O iyi bir adam, söz veriyorum. Onu sinirlendiriyorsun, bu yüzden zaten avantajlısın." Döndüm ve Natalia yine bizi izliyordu, dudaklarında bir sırıtış gölgesi vardı.

"Evet, evet, görüşürüz, Pike." Boğazımı temizledim. "Hey, sol elini kullanırsan işi başka biri yapıyormuş gibi hissettiğini duydum," diye tısladım nefesimin altında.

Cam kapılar sallanarak açılıp arkamdan gürültüyle kapandığında kahkahası kesildi ve beni ve onu çoğunlukla yalnız bıraktı. Natalia Russo'nun yüzünde utangaç ama kendini beğenmiş bir gülümseme belirdi.

"Seni sinirlendiriyor muyum?" diye sordu sessizce. Sesini ilk kez duyduğumda göğsümün içinde bir şey sıkıştı. Yumuşak ama derin.

Koyu renk saçlarına ve rujunun tonuna uyuyordu. Déjà vu'nun yaptığı gibi tanıdık geldi, sanki daha önce bir rüyada duymuşum gibi ve beni onun ortaya çıkarılacak diğer tüm çekici parçalarını hayal etmeye zorladı.

"Çoğu güzel şey yapar." Omuz silktim, umursamazdım. "Muhtemelen çocukken porselen tabakların yanına yaklaşmama izin verilmediği içindir. Ama daha nazik olmayı öğreniyorum."

Burnu çok sevimli bir şekilde kıvrıldı, tüm özellikleri bir araya geldi ve yüzünün ortasında öpüştü. Sonra önündeki klavyeyi yana kaydırды ve kollarını masaya dayadı. "Nazik olmak sıkıcıdır."

Bu, aramızdaki dolu boşluğa fırlatılan bir fısıltıydı. Kaşlarım birbirine çarptı ve sonra gevşedi. Ya benimle flört ediyordu ya da benim kafam çok karışmıştı ve şimdi yanlışlıkla tahrik olmuşum. Gözbebekleri bir ileri bir geri dans ediyordu; etraflarındaki halka şekerleme gibi kahverengiydi. "Şimdi seni yakından görünce sanırım mantıklı geliyor. O gözlerde bana biraz belaya bulaşmaktan hoşlandığını düşündüren bir şey var."

Tam bu sırada kirpikleri göz kapaklarının en üst kısmıyla buluştu ve sanki bana tam içinden bakmamı söylüyor gibiydi. Bir yerlerde saklı bir sırrı bulmak için. "Kahve için teşekkür ederim," dedi. Bakmaktan kendimi alamamıştım ve o da bunu biliyordu, çünkü daha o söylemeden bir sonraki sözlerindeki alaycı kesinliği hissettim. "Dürüst olmak gerekirse buraya geldiğimde biraz üşüdüm."

Tanrım, bir veledi sevdim. Her geçen saniye daha çok benim tipim oluyordu. Ve onu bana şakacı bir atış yapacak kadar rahatlatmış olmam hoşuma gitti. Bu benim cesur cevabıma daha çok güvenmemi sağladı.

"Biliyor musun, sabahları ilk iş olarak yataktan kalkmak gerçekten çok güzel." Göz kırpmaları yavaşladı ve gülümsemem kulaklarıma kadar onunkini takip etti.

İkimiz de bu küçük şey her neyse ondan zevk alıyorduk. İlgilenmese eğlenmezdi.

"Beni pijama partisine mi davet ediyorsun?"

"Sana kahve ısmarlıyordum tatlım. Pijama partilerinden sensin."

Sonra güldü. Çok sessiz ve kısa sürdü ve sanki başı belaya girecekmiş gibi elini ağzına kapattı. Ama bu ses, onun sesinden bile daha mükemmeldi, azalmadan önce daha yüksek bir perdeye kadar fokurduyordu. Onu bu kahkahadan utandıran her kimse orospu çocuğunun tekiydi çünkü o kahkahayı tekrar duymak için can atıyordum.

Natalia'nın yüzü nötr hale döndü ve , iş arkadaşlarının oturduğu odalara bakış attı. Yirmili yaşlarının ortasında, ince kravatlı ve çok dar bir elbise gömleği giymiş bir adam, üzerinde "Andy" yazan çarpık bir isim etiketiyle bizi merakla izliyordu. Yüz ifadesi bozuldu ve adam arkasını dönene kadar ona baktım. Evet, Natalia Russo'nun işinden nefret ettiğini söyleyebilirim. Hırkasını göğsüne çekti ve kollarını kavuşturdu.

"Başını belaya sokacak mıyım?"

"Muhtemelen," dedi. "Ama gerçekten umurumda değil. Bırakın beni kovsunlar." Uzun, Fransız uçlu tırnakları kolundaki gevşek bir ipliği çekiştiriyordu.

"Zaten kimin işe ihtiyacı var ki?" Omuz silktim.

Masasının üzerinde içinde bir makas olan küçük bir kutu vardı. Yavaşça uzandım, izin istedim ve diğer elimin parmaklarını koluna doğru kıvırdım. Tereddütle, merakla kaldırdı ve ipliği kesmemi izledi.

"Senin için biraz genç değil miyim?"

"Bilmiyorum. Bana henüz kaç yaşında olduğunu söylemedin." "Yirmi beş."

Bir nefes verdim ve tavandaki ışıkları saydım. "Babanla ilişkin nasıl?"

"Korkunç."

"O zaman sanırım iyi olacağız."

Dili dışarı fırladı, alt dudağını boyadı ve vücudumu tezgâhın üzerinde daha da eğdim. Fısıldamak istemiyordum ama konuşmamızın sadece bu şekilde olmasını istiyordum. Bizim konuşmamız. Bunun kötü bir fikir olabileceğine dair her türlü nedeni düşünüyordu ve bunu biliyordum çünkü bende de aynı şeyler vardı. Göz teması azalmıştı, elleri kıpır kıpırdı ve endişeyle karıştırıyordu; nefes alış veriş bile hızlanmıştı. Henüz tam olarak paniklememişti ama paniğe yol açabilecek bir şeyin artılarını ve eksilerini tartıyordu. *Onu* sinirlendirdim. Tekrar geri çekildim.

Tırnaklarını birbirine vurdu. "Neden senin yaşındaki kadınlar senden hoşlanmıyor?"

"Çok seyahat ederim."

"Bu bir para palavrası mı?"

"İnsanlara benim yerlere gitmeleri için para veremezsin." Boynumu tezgâhın çıkıntısına doğru uzattım ve Natalia'nın ayaklarının dibindeki küçük çöpün içinde mavi ve buruşuk bir şey gördüm. "Telefon numaramı attın mı?"

Küçük sepeti masasının altına doğru itti. "Evet." "Bunun iyi gittiğini sanıyordum."

"Müşteri hizmetleri benim uzmanlık alanımdır..." Gözlerini kısarak iş gömleğimin göğsüne işlenmiş ismi okudu. "Mateo."

"Duran," diye ekledim. "Bu isim hakkında ne düşünüyorsun?"

"Adın hakkında ne düşünüyorum?" dedi gülerek. Sanki hayatında duyduğu en saçma soruydu bu. Bu masanın arkasında oturup tuşlara basarak ve para üstü sayarak günde aldığı yüz dolardan daha fazla. Klavyesini tekrar önüne çekti ve çalıştığını ima ederek ekranı uyandırmak için fareyi itip kakmaya başladı. Herkesin söyleyebileceği gibi orada yeni bir hesap açıyordum. Banka memurunu yatağıma almaya çalışmıyordum.

"Evet. Bir gün senin olabileceğini düşündüm. Bu yüzden beğendiğinden emin olmak istedim."

"Vay canına, bu da bir şeydi." Homurdandı. Natalia'nın mükemmel dolgun dudakları vardı ve dişlerinin alttakine battığını görmek için ölürdüm. En azından onu eğlendiriyordum; berbat tavlama cümlelerimi hoşgörülle karşılıyordu. Bu da denemeye devam etmemi sağladı.

"Bu dürüst bir soruydu."

Kaleminin ucunu dişlerinin arasına dayadı. Dikkatimi ağzına çekiyordu; hayal görmüyordum. "Duran iyi bir isim, ama... Mateo'nun dili pek iyi dönmüyor."

"Bana ne istersen diyebilirsin," diye teklif ettim. "Dilini ne mutlu edecekse."

Natalia ile konuşmak için durduğumdan beri ilk kez Pike'ı hatırladım ve kapiya baktım. Güney Florida'da parlak ve sıcak bir Ekim günüydü, gökyüzünde tek bir bulut yoktu ama bankanın pencerelerindeki renk tonları tüm odayı gri hissettiriyordu. Bu öyle bir işti ki, günün sonunda mesaiyi bitirmek hapishaneden çıkmak gibi hissettiriyordu.

"Bak." İcini çekti ve kalemi bıraktı. "Çekici olduğunu düşünüyorum, kahve ve sohbet için de minnettarım ama senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve..." Bir duraklama. "Ben ilişki kuracak tipte bir kız değilim. Benim hayatım... karmaşık."

Çenemdeki kılları ovuşturdum. Genellikle, oldukça rahat biriydim. Herkesle konuşabilir, kendimi her şeyden kurtarabilirdim. Birleşik Devletler ordusunun özel kuvvetlerinde kriz önleme ve gerilimi azaltma konusunda eğitim aldım; tam olarak ne söyleyeceğini bilen adam olmak tam anlamıyla günlük hayatımın bir parçasıydı. Ama nedense bu bir metre boyundaki

Kalem etekli banka sekreteri ve beni olması gerekenden daha fazla tahrik eden küçük tavrı beni şaşkına çevirdi.

"Beni tanımak mı istiyorsun?" diye sordum. "Tamam, otuz dört yaşındayım. Bronx'ta doğdum ve Angelo adında küçük bir erkek kardeşim var, yani adımın kötü olduğunu düşünüyorsanız, bir de buna bakın. On sekiz yaşındayken orduya yazıldım. Ailem bu yüzden yıllarca benden nefret etti, belki hala ediyorlar ama bu konu hakkında konuşmuyoruz. Ara sıra içiyorum, çoğunlukla rahatlamak için, ama bazen içmiyorum. Hiç ağır uyuşturucu kullanmadım, ot bile içmedim ve orduda on beş yıl geçirdikten sonra bu neredeyse hiç duyulmamış bir şey. En sevdiğim film *Dirty Dancing'dir* ve korku filmi izleyemem. Çocukken o kadar kötü kabuslar görürdüm ki on iki yaşıma kadar yatağıma işerdim."

Natalia başını sallıyordu ama düz beyaz dişleri bir gülümsemeye dönüştü.

"Bu işe iki yıl önce, dışarıda sana hamle yapmamı bekleyen o pislikle başladım. Birlikte yaşıyoruz. Adı Frankie, ama birlikte görev yaptığımız arkadaşlarımız ve ben ona Pike deriz. O ve ben bir tür paket anlaşmasıyız, yani eğer arkadaşın varsa..." İmalı bir şekilde sözümü kestim. "Ve meydan okumayı severim. İşimiz bitti, bu yüzden bugün bana hayır dersin, yarın buraya tekrar gelmek için başka bir neden bulacağım. Ve hayır cevabını kabul edemediğim için değil" - öne doğru eğildim, gözlerinde sarı lekeler olduğunu fark edecek kadar yaklaştım - "ama eğer doğru okuyorsam, bunu yapmamı istediğini sanmıyorum."

Natalia yüzünün önünden sarkan saç telini kulağının arkasına sıkıştırdı ve ben de bunu onun için yapabileceğim bir anı hayal ettim.

"Doğru mu okuyorum Bayan Russo?"

Boynu eğikti. "Ben ucuz bir randevu değilim." "Benim param var."

"Ve duygularımı ifade etmekte berbatım."

"Ben harika bir dinleyiciyim."

"Bazen sadece sessizce , kitap okumak ya da tavana bakıp kimseyle konuşmamak istiyorum."

"Eminim bunu yaparken odanın ucundan bakınca çok güzel görünüyorsunuzdur."

Gözlerinde meraklı, ateşli bir ışık parladı. Masa sandalyesinde geriye doğru gevşedi, ince plastik hafifçe gıcırdadı. "Seni delirteceğim."

"Tanrım, umarım öyledir."

Bir kadın içeri girip bir sıra oluştururken ön kapının zili şingırdadı ve dışarıdan gelen güneş ışığı yerde bir şerit oluşturdu

. kadardı, bu kadını bana bir şans vermesi için ikna etmeye yönelik sözlü kasma girişimim buydu. Onunla evleneceğimi ima ettim ve sonra da ona yatak ıslatan biri olduğumu söyledim. Hâlâ kalan itibarımı kurtarmak için dik durdum ve bir adım geri çekilerek arkamdaki kadına Natalia'nın yanındaki yerimi alması için elimle işaret ettim.

"Bunu bir düşün," dedim. "Ve eğer beni aramaya karar verirsen, seni o randevuya götürmeyi çok isterim."

Yere, çöp kutusuna ve üzerinde numaramın yazılı olduğu neon post-it nota baktı. "Bunu düşüneceğim."

Başımı salladım. Topuklarımın üzerinde dönerek gün ışığına ve kalabalık otoparka doğru ilerledim. Kurulumumuz sona ermişti; her hafta onu aramak için bir bahane olarak yeni bir banka hesabı açmaya karar vermediğim sürece bir daha o kapıdan içeri girmem için hiçbir neden yoktu. Bu düşüncenin aklımdan geçmesi bile endişe vericiydi ve titrek bir elimi saçlarımın önünden geçirip geriye doğru taradım.

Benimle ilgili olan şey, gergin olmamdı. Her şeyi fazla düşünürdüm ama kendimi tutma konusunda çok iyiydim. Hayatımda ilk kez, bu dalgalandı. Tek düşünebildiğim, az önce ne kadar fena , kız arkadaşlarına bu konuda nasıl güleceği, muhtemelen zaten bir ilişkisi olduğu ya da emrinde bir sürü erkek olduğuydu. Endişem beni kaldırıma yapıştırdı, ikimizin de iyiliği için olanları unutmasını istemek için geri dönmeyi düşünürken dizlerim yerine kilitlendi.

Frankie park yerinin karşısındaki kamyonun sürücü koltuğunda oturmuş, kaşlarını kaldırmış beni izliyordu. Biliyor musun, ben olsam onu suçlardım. Gidip onunla konuşmak onun parlak fikriydi. Her zaman kararı onun vermesine izin verecek, numaramı bırakacak ve en iyisini umacaktım. Şimdi her şey boka sardı.

Ona doğru iki agresif adım attım, tam parmağım ile işaret edecektim ki cebimdeki cep telefonum çalmaya başladı. Hiç düşünmeden kulağıma götürdüm. "Alo?"

"Bunu düşündüm." Sesi biraz daha tizdi, ahizeden süzülüyordu ama yine de biliyordum. Bankaya doğru geri döndüm, pencereden kulağında telefon, masasına doğru sarkıtılmış sarmal bir tel olan kıza baktım. "Ve Cuma gecesi meşgul değilim." Dudaklarının hareketini izledim, gerçekten de duyduğum şeyi söylediğini doğruladım.

"Hayır mı? Tamam. Ben de."

"Tamam," dedi yumuşak bir sesle ve ardından bir kahkaha attı.

chapter four

Natalia

MATEO, Frankie'nin eski odasını ailesine **teklif etti**. En iyi arkadaşı ve eski ev arkadaşı, en iyi arkadaşımı ve eski ev arkadaşımı takip etmek için Colorado'ya gittiğinde pek bir şeye sahip olmamış ya da pek bir şey almamıştı. Boş yatak odası tamamen döşenmiş, boşaltılmış ve nispeten temizdi. Yırttığım ve yenileriyle değiştirdiğim çarşaflar ve içinde yarısı boş, etkileyici bir prezervatif paketi bulunan başucu çekmecesini hariç.

Onları bıraktım ama içimden bir ses Duran'ların bu yaşta gebe kalma konusunda pek endişeli olmadıklarını ve Mateo'nun anne babasının koridorda seviştiğini duyarsa kalp krizi geçirebileceğini söylüyordu. Sapıklığın kalıtsal olduğunu herkesten daha iyi biliyor olmalı. Babası da muhtemelen en az onun kadar meme ucu uyarımını seviyordu.

Anna sabah erkenden uyanmış, sanki bir eğlenceymiş gibi mutfakta içinde dolaşarak kendini tanımaya çalışıyordu. Dolaplar, tencere ve tavalar, çatal bıçak çekmecesini, kahve fincanları, lavabonun altındaki bulaşık deterjanı. Sonra bir şişe antibakteriyel sprey ve kağıt havlu buldu ve on beş dakika boyunca odadaki her düz yüzeyi sildi, paslanmaz çelik buzdolabımızdaki lekeleri çıkardı, bittikten sonra hemen değiştirilmesi gereken bir süngerle ocağı fırçaladı. Pasif agresif bir şekilde bana nasıl sterilize edileceğini mi gösteriyordu yoksa yardım etmekten gerçekten mutlu mu oluyordu anlayamadım.

Annem, hayatta olduğum yirmi altı yıl boyunca bir şeyi temizlemek için eline bez almamıştı. Bunun için insanlarımız vardı. Aile mutfaklarımız cerrahi çekirdektendi. Her şey beyaz ve gümüş, parlak, steril ve el değmemişti. Avizeler hiç tozlanmaz, yerlerin paspaslanması gerekmezdi,

Yiyecekler her zaman titizlikle organik, serbest dolaşan veya bağırsak sağlığını teşvik eden seçeneklerle stoklanırdı, sanki Jamie Lee Curtis buzdolabında saklanıp bana satmak için bekliyordu.

Kız kardeşlerim ve ben çocukken o şekerli mısır gevreklerinden ya da gazlı içeceklerden hiçbirini yiyemezdik. Hiçbir yapay renklendirici -*özellikle* de kırmızı boya- zenginleştirilmiş un, mısır şurubu, tadı güzel olsun ya da mutluluk getirsin diye yapılmış gibi görünen hiçbir şey yoktu. Yemeklerimiz porsiyonlara ayrılmıştı, belirli zamanlarda yedik ve kiler kapısının üstünde, gözetim olmadan açmaya kalkışırsak herkesi uyaran küçük bir zil vardı.

Doğal olarak, sahip olmamın *yasak* olduğu bir şeyi elime geçirebildiğim her zaman yaptım. Oyun buluşmalarında gizlice meyve suyu kutuları, doğum günü partilerinde cipsler ve ekstra market kremalı kekler, 4 Temmuz'da plajda Bomb Pops.

Büyüdükçe, bu zararsız isyan başka her şeye yayıldı. Zor bir hayır olan her şey *beni izlemeye* başladı. Erkek arkadaşım olmasına izin yoktu, nokta. Bırakın gelip birlikte film izlediğimiz ve kanepede patlamış mısır yediğimiz bir erkek arkadaşı. Bu yüzden gittiğim özel okulun gölgeli merdiven boşlukları bir erkekle ikinci aşamaya geçmek için ideal bir yer haline geldi. Makyaj yapamazdım, bu yüzden aldığım her kuruş harçlık eczane rujlarına, renkli göz kalemlerine, ışıltılı göz farlarına ve dersten önce banyoda sürdüğüm çok parlak allıklara giderdi. Bar dolaplarındaki tüm şeffaf alkolleri çaldım ve plastik su şişelerinden içtim, anneme ve babama bir arkadaşımın evinde uyuduğumu söyledim, oysa kesinlikle FAU'nun yakınında olmamam gereken bir bodrum katındaydım ve ot içtim. İçtim ve bundan keyif aldım ve bunu evdeki yatak odamda saklamak için Altoids kapları ve kurutucu kağıtları içeren yaratıcı yollar buldum.

Evimizdeki katı kurallarla ilgili en ironik olan şey, annemle babamın bunları uygulamak için asla yeterince dikkat göstermemeleriydi. Babam her zaman hastanede ya da nöbetçiydi, annem ise her zaman ofisinde, iş gezisinde ya da bir müşteriyle öğle yemeğinde olurdu. Kâğıt üzerinde bir yol, uygulamada ise tam tersi bir yol izliyorlardı. Lise son sınıfa geldiğimde ailemi o kadar az görüyordum ki yaptığım şeylerle onların ilgisini çekmek için adeta yalvarıyordum. Başımın belaya girmesini istiyordum. Bana bağırılmasını ve odama gitmemin söylenmesini istedim. Cami tıp fakültesine kabul edilirken, Bella Yale'de dalgalar yaratırken ve Mia okuldaki üçüncü dönemini bitirirken onların en küçük kızlarını *fark etmelerini* istedim.

mükemmel bir not ortalamasıyla üniversiteye girdim. Hala evde yaşayan son Russo kızıydım ve ailem için yuva çoktan boşalmış gibi hissediyordum.

Zamanı geldiğinde, Colorado State'te ülke çapında bir üniversite başvurusu doldurdum ve kabul mektubu postayla geldiğinde hayatım tamamen bana ait oldu. Son meydan okuma eylemim beni ailemin kalıcı bok listesine soktu, kendi öğrenci kredilerimin yüküyle karşı karşıya bıraktı ve annemi her gördüğümde, tıpkı onun istediği gibi marihuananın doğal, bütünsel ve faydalı niteliklerinden tam olarak yararlandığımı hatırlatmanın mutluluğunu yaşadım.

Ophelia ile Colorado State'te tanıştım ve platonik ruh eşlerinin gerçek olduğunu ve bazen ellerinde çok fazla zaman ve çok fazla fosforlu kalem bulunan, huysuz ve titiz eğitim uzmanları şeklinde geldiklerini öğrendim. Dünyada onunla bir kez tanıştıktan sonra kayıinvalidemi gelinlik denerken beni izlemesi için davet etmemi mantıklı bulabilecek biri varsa o da Phee'yd.

Anna ve ben, üstü açık parlak sarı Wrangler'ımla yolda hızla ilerliyorduk. Mükemmel güneşli, bulutsuz bir gündü ve saçlarımız rüzgârda dalgalanıyordu. Yapmayı en çok sevdiğim şeylerden biriydi, ama yolcu koltuğuna kısa bir bakış attığımda, Mateo'nun annesinin çok mu eğlendiğini, yüzünün felç mi , yoksa boğazına bir böcek mi kaçtığını ve yutmaya mı korktuğunu anlayamadım.

"David'le birlikte bizimle kalmaya karar vermenize çok sevindim," dedim ve radyoyu kapattım.

"Ne?" diye bağırdı.

"Siz ve Bay Duran bizimle kaldığınız için çok memnun olduğumu söyledim!"

Motorun gürültüsü bana hiç iyi gelmiyordu. Anna'nın saçları omuz hizasında ve kabaydı; bir tutamı deniz mavisi pembe rujuna yapışmıştı ve uzanıp almak için can atıyordum. Kucağında duran cüzdanına ikinci bir emniyet kemeri gibi yapışmıştı. Kendime not: Üstü açık araba kullanmak sonradan edinilmiş bir zevkti, bir at kuyruğu ya da şapkayla daha iyi gidebilirdi.

"Ben de tatlım," diye cevap verdi sonunda.

"Angelo yakında ziyarete gelmeye çalışmalı, düğünden önce en azından bir kez tüm aileyi bir araya getirmeli," diye önerdim.

"Bu çocuk çok meşgul bir arı, çalışıyor da çalışıyor. Mateo'nun yardımı olmadan tüm işi tek başına yürütmek onun için çok zor."

Ses tonu başımı öne eğdirecek kadar keskindi. Matty hakkında bildiğim bir şey varsa o da hiçbir zaman geçimini sağlamak için alçıpan ve duvar örmeyi düşünmediği idi. Mateo sadece özel kuvvetler birliğinin liderliğini kazanmakla kalmamış, eve dönüp inşaat sektörüyle hiç ilgisi olmayan inanılmaz başarılı bir iş kurmuştu.

"Mateo da çok meşgul," diye hatırlattım ona. "Frankie taşındığında iş ortağını kaybetti, bu yüzden şimdi başka bir siber güvenlik uzmanı bulana kadar iş yükünü o üstleniyor. Onun için çok uzun günler oluyor. Eve geldiğinde çok yorgun oluyor."

"Eminim Angelo bütün gün klimanın içinde oturmayı çok isterdi," dedi. "Bir sandalye ve bir masa, klavyeye tık tık vurmak, uzun öğle araları, banka resepsiyonistiyle flört etmek." Kaşlarını oynattı. "Ama tabii ki ikisiyle de gurur duyuyoruz. Kendi tarzlarında çok özeller."

"Elbette," diye papağan gibi tekrarladım, gri asfalta ve yoldaki sarı çizgilere odaklanarak.

Tırnaklarım leopar direksiyon kılıfımın yumuşak minderine battı ve gaz pedalına biraz daha fazla yüklandım. Mateo ve Angelo arasında bir anlaşmazlık varsa bu tüm aile dinamiğine yansıyor. Mateo'nun Frankie'den sağdıcı olmasını istediğinden bahsetmiyorum bile ve bu haberin henüz dalga dalga yayılmadığından oldukça emindim.

Annemin Range Rover'ını çoktan park etmiş ve boş bulduğuma şaşırarak elbise butiğinin önünde yavaşlayarak durdum. Alışkanlığımın dışında, makyajımın kırıp kırılmadığını kontrol etmek için çantamdan kompakt bir ayna çıkardım ve tarakla dağınık saçlarımı taradım. Bir kat dudak parlaticısını tekrar sürdüm, push-up sütyenimi giydiğim beyaz A kesim sundress'in içine oturtmaya çalıştım ve müstakbel kayıvalideme ön kapıda katılmadan önce alabildiğim en derin nefesi aldım, cildinin de aksanı kadar kalın olmasını umuyordum. Ne söylersem söyleyeyim ya da ne yaparsam yapayım, kısa boylu, şişman kadının önümüzdeki iki saat boyunca annem ve kız kardeşlerimin her biri tarafından utanmadan yargılanacağını ve dolaylı olarak görmezden gelineceğini biliyordum. Mateo'nun, geniş ailesine katılmak istememenden çok, annesinin onu bu karmaşadan uzak tutması için uyarması konusunda endişelenmesi gerekiyordu.

İkiz kardeşlerim Mia ve Isabella'nın yanında içeri girdiğimizde Sistine saatine bakıyordu; üçü de beyazın farklı tonlarında giyinmişti. Bir düğünde beyaz giymemek bir kuraldır, ama bir yerlerde *herhangi bir* düğünde beyaz giymeyi söyleyen bir tür el kitabı olmalıydı

Aksi açıkça belirtilmediği sürece bağlı işlev geline ayrılmıştır.

Daha da iyisi, annem tarafından benim için bembeyaz, uçuşan, göz kamaştırıcı elbiselerden oluşan bir raf hazırlanmış gibiydi. Benim tarzım daha az göz kamaştırıcı ve daha yumuşak, krem rengi, hafif - vücudunuzu saran ve kıvrımlarınızı vurgulayan bir şeydi. Annem, korsajına kaç tane ucuz yapay elmas dikildiğini göremeyeceğiniz ve dans pistinde ürkmüş bir çocuğu kık treniyle yere serecek kadar ağır bir pasta süsü istiyordu.

"Anne," diye selamladım onu. İkimiz de sarılacakmış gibi kollarımızı uzattık ama hiçbir zaman gerçekten dokunacak kadar yaklaşmadık. Annem, kız kardeşlerim ve ben hepimiz aynı kısa, kalıtsal çerçeveleri, ince burnu ve siyah saçları paylaşıyorduk. Ama annem, kökleri bir hafta içinde canlılıkla ortaya çıkmasına rağmen kendi saçlarını sarıya boyatmayı tercih etmişti.

"Talia," dedi sıcak bir ifadeyle, beni bir aşağı bir yukarı süzerek. "Sensiz başladım. Kendime engel olamadım."

"Hayatının hikâyesi," dedim ben de aynı sevgiyle. Anna arkamdaki gölgede duruyordu ve mavi şal desenli bluzuyla onu da dahil etmek için kenara çekildim. Gerçek Ev Kadını ile Yalınayak Kontes'i tanıştırmak gibiydi. "Bu Mateo'nun annesi Anna. Kocasıyla birlikte düğüne yardım etmek için birkaç aylığına New York'tan geliyorlar."

"Sistine." Annem gevşek bir bilek uzattı, dudakları gülümsemek için kısıtılmıştı. "Umarım havanın tadını çıkarıyorsundur. New York yılın bu zamanı çok kirli ve soğuk oluyor. John ve ben zaman bulduğumuzda Hamptons'da Mayıs sonunu tercih ediyoruz."

Gözlerimi devirirken beni yakalamasına fırsat vermeden arkamı döndüm ve dikkatimi yanımda duran ikiz kardeşlerime yönelttim. Isabella'nın şık, profesyonel, avukat saç ve pantolon takımıyla kusursuz görünen saç olmasa, Mia'yla birbirlerinden ayırt edilmeleri neredeyse imkânsızdı. Mia'nın daha fazla parıltısı, küçük bir burun küpesi ve kulaklarında birkaç piercing vardı. Eyeliner'ını kanat şeklinde sürüyordu ve deri ceket giymeyi seviyordu ama ne zaman geri çekeceğini de çok iyi biliyordu. İkisi de eşit derecede gergin ve kalın kafalıydı. Bella bir beyzbol sopası kadar kördü, Mia ise kafanızı koparırdı ve ikisi de hatalı olduklarını asla kabul edemezdi, özellikle de birbirleri söz konusu olduğunda.

"Mia," dedim, uçarı bir giriş yaparak. "Ve Isabella. Ablalar. Mia ev satıyor, Isabella dava açıyor. Hala onları birbirinden zor ayırıyorum, o yüzden unutursan endişelenme."

Anna, "İsimlerde bir eğilim olduğunu görüyorum," dedi.

"Ve sen daha Camilla'yla bile şereflenmedin." Bella'nın yanındaki krem rengi koltuğa çöktüm ve Anna'yı bana katılmaya davet etmek için mindere vurdum. "Hepinizin programını ayarladığına sevindim."

"Bunu kaçırmayız tatlım," diye açıkladı annem. "Bu bir annenin hayatında bir dönüm noktası, gelinlik alışverişi! Buna inanamıyorum."

"Koridordan ilk inenin en küçüğünüz olması ne kadar komik," dedi Anna. "Yıllardır oğluma gelinim olması için yalvarıyordum. Asla razı olmayacağına ikna olmuştum."

"Daha fazla zamanım olacağını düşünmüştüm," diye yorum yaptı annem. "Mateo'nun Natalia'dan çok daha fazla hayat tecrübesi var. Kaç yaşındaydı? Otuz dokuz mu?"

"Otuz beş," diye mırıldandım.

"Hamile olmadığını söylediğini biliyorum ama bir kez daha sormaktan zarar gelmez."

Sanki içini görebiliyormuş gibi gövdeyi uzun uzun incelediğinde yanaklarım alev alev yandı. "Hayır anne, hamile değilim."

Bella, "Bir düğün planlamak için altı ay, insanların varsayımlarda bulunmasına neden olacaktır," dedi. "En azından dedikodu. Açıkça söyleyeyim, bir banka memurunun geliriyle Keys'de bir düğünü nasıl karşıladığınız konusunda endişeliyim. Kocasını almasın ama teknik desteğin para kazandığını bilmiyordum."

Teknik destek. Nedense iki gözüm de aynı anda seğirdi. Keşke Mat ve Nat'in en son telif hakkı ekstresini çıkarıp bir kez olsun aval aval bakmaları için onlara gösterebilseydim. Görünüşe göre herkes benim için, hayat tecrübesizliğim ve parasızlığım için çok *endişeleniyordu*. Sanırım beni hâlâ lisedeki amaçsız, asi çocuk olarak görmeleri beni şaşırtmamalıydı.

Ailem hâlâ bankada çalıştığını sanıyordu. Bu, hafta içi dokuzdan beşe kadar olan mesaimde gerçekte ne yaptığımı gizlemek için kullandığım bir kılıftı. Bu güvenliydi. Birinin beni aramak için ortaya çıkma tehlikesi yoktu ve ağır bir sorgulama olmadan onlara işsiz olduğumu söyleyemezdim. Ama şimdi Anna bankada da bir işim olduğunu düşünüyordu ve ben de kendimi köşeye sıkıştırmıştım.

"Mateo kendi işini *çok* iyi yapıyor," dedim panikle. "O kadar ki iş saatlerimi azalttım."

"git, feminist ikon." Mia eteğindeki görünmez tüyleri topladı.

"Yine de kendi bağımsızlığına sahip bir kadın hakkında söylenecek bir şey var." Annem uzun, bronz bacaklarından birini diğerinin üzerine attı.

Omuz silktim. "O zaman söyle."

"Bu güvenlikle ilgili, Talia. Tanrı korusun, her şey senin için yolunda gitmezse, çünkü seni sokaklardan uzak tutmak için tamamen Mateo'ya bağımlı hale geldin."

İçerik oluşturmamızı bir sır olarak saklamak hiçbir zaman sorun olmadı, çünkü kimse sormadı. Kimse umursamadı. Ama gerçekten ne kadar bağımsız olduğumu bilerek sırtıtmak ve buna katlanmak zorunda kalmak beni üzüyordu. Annemin endişesinin nereden kaynaklandığını anlayabiliyordum, ancak sadece parmağında bir yüzük varken bunu önemsemenin çok samimiyetsiz bir yanı da vardı.

Pişman olacağım bir şey söylememe fırsat kalmadan, boynunda bir mezura ve bileğine tutturulmuş bir iğne yastığı olan genç ve güzel bir kadın seyir alanının kenarında belirdi.

Sarışın saçları kanepedeki herkesi süzerken kıpırdandı, ta ki biz dört Russo kadını arasındaki beyaz denizi ayırt etmek için daha dikkatli odaklanmak zorunda kalana kadar. "Herkesi iyi günler, ben May." İki eliyle el salladı. "Gelinim kim?"

May'in elini sıkmak için ayağa kalktım. "O benim."

"İzin verin sizi birkaç dakikalığına uzaklaştırayım ve size bir elbise giydireyim. Burada fazla duygusallaşmayın hanımlar, ama ihtiyacınız olursa masalarda mendil var!"

Elbisemi çoktan seçmiş olmama rağmen, annemi yatıştırmak için yarım saat boyunca gizemli rafta asılı duran iğrenç, saçma şeyi denedim. Böylece mağazaya özel olarak getirttiğim elbiseyi nihayet giydiğimde, bunun tamamen tesadüf olduğu gerçeğini satabilecektim.

Bir odaya sokuldum ve soyundum, her uzvum tül ve kurdelelerden oluşan bir ormanın içine sokuldu, korsem bir ortaçağ korsesi gibi sıkıştırıldı. Yansıyama, beni Mia Thermopolis'e dönüştürmek için bir çift dirsek boyu beyaz eldivenden başka bir şeye ihtiyaç duymayan kabuslarımın balo elbisesine bir kez baktım ve beyazladım.

İçinde bırakın dans etmeyi, *hareket* bile edemezdim. Kapı menteşelerindeki kumaşı yırtmadan bir limuzine binip inmek, yeminimizi etmekten daha fazla zamanımı alırdı. Haziran ayında Key West'in sıcaklığını ve tuvalete gitmek için yapmam gereken jimnastiği boş verin. Düğünümde bebek bezi giymek zorunda kalacaktım. Düğünümde kendi isteğimle altıma *işemek* zorunda kalacaktım.

Soyunma odasından çıktığım anda Mia ve Bella'nın yüzleri dar bir eğlenceye dönüştü. Daha da kötüsü, aynanın önündeki dairesel kaidenin çıkıntısına *iki kez* takıldım, Anna ve elbise danışmanı dizlerimin etrafındaki yirmi kiloluk malzemeyi kaldırmak için imdadıma yetişti.

"Bir prenses gibi görünüyorsun," dedi annem.

"Kollarımın ve boynumun etrafındaki lastik bantları kesip beni karton kutumdan çıkarmışsın gibi görünüyorum."

"Sanırım benim de böyle bir elbisesi olan bir Barbie'm vardı." Mia beni işaret etti. "Ve Ken'i mihrapta bırakıp gitti ve üstü açık arabasının arka koltuğunda diğer Barbie arkadaşını makasladi."

Fincan tabağı gözlerim özür dilercesine Mateo'nun annesine kaydı. "Çok güzel bir elbise," dedi Anna hiç istifini bozmadan.

"Ama *sorun* elbise değil," diye cevap verdim. "Çok büyük, çok ağır, çok..." "Gençlerin ıslak rüyası," diye bitirdi Bella. "Kimse seninle sevişmek istemiyor

Bu."

Ağır çekimde bir tren kazası izlemek gibiydi. Mateo'nun annesi tepeden tırnağa Russo muamelesi görüyordu. Annemin yersiz fikirleri ile kız kardeşlerimin filtresiz yorumlarının çarpışıp yangın çıkarmasını engellemek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Anna herkesin şaşkın bakışları arasında, "Oğlum seni yağa bulanmış bir tavuk kıyafetiyle bile becerir, tatlım," diye karşılık verdi. Çenem çözüldü ve Mia'nın gözleri memnuniyetle parladi. "Herkes denediğin ilk elbiseyi seçemeyeceğini bilir. Bir tane daha görelim."

"Anlaştık." Annem iki kez alkışladı. "Kazanan orada bir yerde Talia, sadece açık fikirli olman gerekiyor. Trenli bir şeye ne dersin?"

Gözlerim aynada onunkilere kaydı. "Tren istemiyorum." "Tren klas bir şey," diye karşı çıktı. "Tıpkı duvak gibi."

"Ben de peçe takmıyorum."

"Şimdi de babanın seninle yürümesini istemediğini söyleyeceksin!" Ellerini havaya kaldırdı.

"Trenlerin üzerine basılıyor, çamurda sürükleniyor ve gecenin yarısında kirli ve yırtık pırtık görünüyor. Sonra herkesin yaptığı tek şey elbisenin ne kadar kirli olduğunu ve bir daha giyecekmişim gibi kuru temizleme yapmanın ne kadar zor olacağını işaret etmek ve fısıldamak oluyor."

"Onu muhafaza ettirebilirsin," diye önerdi May. "Güzel bir kutuya koyar, çerçeveletip dolabına asarsın, böylece istediğin zaman bakabilirsin!"

"Yani dolabıma her girdiğimde, ışıkları açana kadar Ceset Gelin'in beni öldürmek için orada olduğunu mu düşünüyorum?"

Bella, "Trenler artık yok, haklı," diye onayladı. "Ama peçe hâlâ yapılabilir."

"Peçe ataerkilliğin eski, modası geçmiş ve saçma bir sembolüdür." Kollarımı mücevherli korsajımın üzerinde kavuşturdum. "Böylece erkekler saf, mütevazı, *bakire* bir eşe sahip olacaklarını biliyorlardı - ki o günlerde dürüst olalım, muhtemelen on üç yaşındaydı."

"Seninle tiyatro oynuyoruz, Natalia." Annem iç çekti.

Giriş kapısının üstündeki zil şingirdayarak açıldı ve uzun boylu, mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş bir başka esmer, öğleden sonra güneş ışığının bir ışını tarafından siluet haline getirilerek içeri girdi. Sanki melekler onu kollarından tutup bir bulutun üzerinde pediatrik yoğun bakım ünitesinden doğrudan gelin salonuna uçurmuşlardı.

"Geç kaldığım için çok üzgünüm." Camilla kanepenin etrafında döndü ve annemi o la bise tarzında öptü. "Bir ameliyata takıldım ve sonra nekahet katında çocuklarımdan bazılarına yetiştim. Bir baktım onlara bir kitap okuyorum, sonra bir başkasını; kendimi alıkoymak imkânsız." Kafasını kaldırdı ve Isabella'nın yanındaki köşeye sıkışmış Anna'yı ilk kez fark etti. "Merhaba. Burada çayınız yoktur, değil mi? Ya da limonlu su da olur, ama mümkünse köpüklü olsun."

"Cami, bu Anna, Mateo'nun annesi." Boğazımı yüksek sesle temizledim. "Gelebileceğini sanmıyordum."

"Elbette. Bunu kaçırmazdım. Kız kardeşin her gün ilk kez evlenmiyor." Yanıma geldi, elbisemin kumaşını parmaklarının arasına sıkıştırdı ve beni değerlendirmek için daireler çizdi.

"Bugünlerde bütün kızlarımı aynı odada toplamak için özel bir durum gerekiyor," diye ekledi annem. "En son ne zaman olduğunu bile hatırlamıyorum-"

"Geçen Haziran'daki o rastgele gün," diye karşılık verdim. "Babam özel bir aşçı tuttu ve birkaç saatliğine tekneyle kıyıdan açıldık ama o kadar sarhoş oldu ki, yememiz soğuk, ölü kılıç balığını 'ailesiyle birlikte olması' için okyanusa geri attı. Sonra da köpekbalıklarının bin dolarlık yemeğimizin tadını çıkarmasını izledik."

"Bana özel gibi geldi." Mia sehpanın üzerindeki kâsedan ağzına bir badem attı.

Cami elbise hakkındaki sessiz yargısını bitirdi ve geri çekildi. "Kuyruğu berbat. Kumda tam bir kabus olacak, yakası göğüslerine hiç yakışmıyor ve süslemeler sanki pençe makinesinden çıkmış gibi duruyor."

"Ben de aynı şeyi söyleyecektim," diye annem.

Tüylerim diken diken oldu. "Ama az önce dedin ki-
"

Kendimi durdurdum ve uzun, derin bir nefes aldım. Gözlerimin arkasında, alnımın ortasındaki o karanlık boşlukta yükselen bir öfke rölantide çalışıyor, üzerinde mendillerin bulunduğu sehpayı aynaya çarptırmak gibi aklımdan geçen tüm rahatsız edici düşüncelerin zihnimin girintilerine gitmesini istiyordu. Çünkü yan sehpa giderse, sırada yanındaki saksı bitkisi vardı. O zaman ellerimi toprakla doldurup salon boyunca koşarak gördüğüm her elbiseyi kirletmekten kendimi alıkoyamazdım. Bunu yaparken, muhtemelen bir goril gibi kükreyecek ve kendi elbisemi vücudumdan yırtacaktım, ta ki geriye sadece en dar Spanx'ımla meme uçlarım dışarıda, ter içinde ve dönerek durana kadar.

"Anlaştık o zaman," nefes verdim. "Hemen döneceğim."

Soyunma odasına girip çıktığım sonraki birkaç sefer de en az ilki kadar verimliydi. Organze ve tül, şifon, dantel, yüksek yaka, uzun kollu, kap kollu ve straplez ile bunların her birinin kombinasyonunu A kesim, empire ve kılıf olarak denedim. Hepsi, sadece orada olmaktan yeterince mutlu olan Anna hariç herkesten yankılanan, ezici tepkilerle karşılandı.

Güne başlarken beklentilerim çok yüksekti. Tüm kız kardeşlerim bunun için bir araya gelmeye karar verdikleri anda, bunun beni kutlamaktan ziyade sürece parmaklarını sokmakla ilgili olacağını bilmeliydim. Evleniyor ve yuva kuruyor olsam da hâlâ sadece Natalia olduğumdan emin olmalıyım. Doktor, avukat ya da emlak kralı değildim. Tek kelime etmeden bana hatırlattılar.

Ophelia ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu ama binlerce kilometre uzakta, Colorado'daydı. Muhtemelen hâlâ tembel bir cumartesi sabahı Frankie'yle yatakta yatıyor, kaşıklıyor, kıkırdıyor ve bebek sesiyle tekrar tekrar "Seni seviyorum" diyordu, çünkü birine ilk kez aşık olduğunuzda böyle yaparsınız.

Parmaklarım telefonumdaki iletişim numarasının üzerinde geziniyordu. Cevap verirdi, hep verirdi. Günün hangi saatinde olursa olsun, iş haftasında ya da tatilde olsa bile. Hatta bir keresinde telefonu açtığında

pap smear'ın ortasında. Yaklaşan tüm düğün etkinliklerimize katılabilmek için tüm programını değiştirmiş ve Las Vegas Strip'te bir bekârlığa veda partisi için yer araştırmak üzere ödevlerini notlandırdıktan sonra geç saatlere kadar ayakta kalmıştı. Ophelia, davetiyeler için düşünmem gereken çiçekçilerin, yemek şirketlerinin ve yerel grafik tasarımcılarının listelerini derlemiş ve her gün güncellediği "HAYATIMIZIN EN GÜZEL GÜNÜ" başlıklı ortak bir belgede tüm bu bilgilerin düzgün bir şekilde erişilebilir olduğu elektronik tablolar hazırlamıştı.

Tüm bunlara rağmen resmi olarak baş nedimem bile değildi. Kız kardeşlerim ve Ophelia arasında bir seçim yapmamıştım ve beklentiler orada kalmıştı. Yapılacak en doğru şey bir Russo seçmek ve her birimizin düğününde baş nedime yerini kimin alacağını değiştirmekti. Mia'yı seçebilirdim, sonra Mia Bella'yı seçebilirdi, Bella Cami'yi seçebilirdi ve sonra Cami gezgin nedime kardeşliği gibi isteksizce beni isteyebilirdi. Ya da üçünü de seçerdim ve sorumluluğu paylaşırlardı, konuşmayı paylaşırlardı, önümüzdeki altı ay boyunca benim için güzel şeyler söylemek ve yapmak zorunda olmanın işkencesini paylaşırlardı.

Hiçbir şeyim ve kimsem de olmayabilirdi. Mateo ve ben adliyede kaçabilir ve her şeyi burada ve şimdi iptal edebilirdik ve ondan *hiçbir* şikayet almazdım, bu kesinlikle kesin. Evleneceği için ne kadar heyecanlı olsa da, bir düğünü gerçeğe dönüştürmenin ne kadar zahmetli bir iş olduğunu tahmin edemezdi.

Bu seçenek beni bir an için gıcıkladı. Planlama yapmamak ne kadar özgürleştirici olurdu. Randevular, provalar ya da tadımlar yok. Karar vermek ya da kaçınılmaz olarak insanları kızdırmak yok. Tanrım, iştah açıcı bir düşünceydi. Ama pişman olursam kendimle yaşayamazdım.

Phee'yi rahatsız etmek doğru gelmiyordu ve zaten burada olmadığı için kendini hırpaladığını biliyordum. May denemem için bir kucak dolusu yeni ve iğrenç elbiseyle döndüğünde telefonumu çantama geri koydum.

"Aslında," diye durdurdum onu. "Aklımda denemek için bu mağazaya gönderdiğim bir elbise vardı. Onu görmek isterim."

Hayalimdeki elbiseydi. Narin ve dantellerle süslenmişti, dikkatinizi çekecek kadar ışıltılıydı ama göğsüne dikilmiş bir mücevherle uzaktan yakından alakası yoktu. Balık kuyruğu vücudumdaki her bir kıvrımı vurguluyor, kalçalarımı sarıyor, belimi kavıyor ve mükemmel yakasıyla kızları baş tacı ediyordu. Hala dans edebilmem için dizde bir kloş vardı ve spagetti askıları vardı, böylece tüm gece onu ayarlama konusunda endişelenmeme gerek kalmadı. Her şeyin ötesinde, kader gibi, fermuarın ısırtığı

Aynaya baktığımda birbirlerine kenetlenmeleri, üzerime tam oturduğunu doğruladı. Kapsamlı değişikliklere gerek yoktu.

Tüm duygular bir anda içime doldu, boğazım düğümlendi ve nefesim kesildi. Yirmi farklı elbise denemiş ve küçüklüğümün beri dört gözle beklediğim bu an için stresten başka bir şey hissetmemiştim. Ama şimdi yine o küçük kızdım. O kadar bunalmışım ki ağlamaya başladım.

May kendi sisli parlaklığına büründü. "Sanırım kazananı bulduk."

Elimde tuttuğum bir tomar kağıt mendil ve yanaklarımı kaldıran içten bir gülümsemeyle soyunma odasından çıktım ve gelinlik salonundaki her bir gözün bana doğru dans etmesini bekledim.

Bulduğum şey bu değildi.

Kanepe Anna dışında boştu, o da beni orada görür görmez havai fişek gibi parladı. Kaşlarım birbirine çarptı ve saklayamadığım bir hayal kırıklığı göğsümün ortasına saplandı. Kalbim çılgınca çarpmaktan düzensiz bir kekelemeye dönüştü.

"Kesinlikle nefes kesici, Natalia," diye gülümsedi Anna. "Mateo seni bunun içinde görürse aklını kaçıır."

"Herkes nerede?"

Yüzünde bir suçluluk duygusu belirdi ve gözleri omzuna doğru kaydı. Annem ve ikizler onun arkasındaydı, Camilla'dan başkası aynada kendine bakmıyordu, *gelinlik giymişti*.

Acı, sıcak bir bıçak gibi içimi kesti ve vücudumdaki tüm heyecanı tüketti. Anında söndüm. Hayatımın en aşağılayıcı, moral bozucu anıydı ama beklediğimden çok da uzak değildi.

"Ah, tatlım." Anna omzuma sıcak bir avuç koydu ve onu sıktı. Kederim öfkeye dönüşmeden ve odanın tonu, oyuncusuna ortalığın karışmak üzere olduğunu haber veren bir video oyunu gibi kırmızıya dönüşmeden önce yapabildiğim en iyi şey düz bir gülümsemedir.

Ayaklarım beni ele geçirilmiş gibi odanın diğer ucuna taşıdı. "Ne ediyorsun, Cam?"

Sonunda beklediğim ilgi tamamen üzerimdeydi ama bunu çoktan geçmişim. Artık çok geçti, çok hamdı. Gezegende yapılanları geri alabilecek bir övgü yoktu.

"Vay anasını Talia, bu elbise harika," diye vızıldadı Mia. Gülümsüyordu, lanet olasıca *gülümsüyordu*. Sanki dünyada hiçbir sorun yokmuş gibi. Gözlerim

daralarak yarıklara dönüştü. Bella ve annem beni cesaretlendirmek için etrafımda dönmeye çalıştılar ve ben de ellerimi uzatarak onları kol mesafesinde tuttum.

"Çıkar şunu," dedim açık açık, aynanın yansımasındaki Camilla'ya bakarak. Ses tonum beni etkiledi çünkü bu sözümün ardından ayıldı ve platformdan indi. "*Benim* için burada olman gerekiyordu."

"Öyleyiz tatlım," diye söze girdi annem. "Bu zararsız bir eğlence. Şimdi tüm gözler senin üzerinde, söz veriyorum."

İçimden bir alay fırladı. Sanki ben sürekli küçük kız kardeşmişim ve üzülecek bir şey yokmuş gibi, yelkenlerimi suya indirdiğini açıkça gördükten sonra bunu geçiştirmeye çalışması ne cüretkârlıktı. Hayalimdeki gelinliğin içinde her gelinin ailesinden hak ettiği tepkiyi bekliyordum ve bunun yerine tam bir ikiyüzlülükle karşılaştım. Bu anı asla geri getiremezdim.

"Evlenmiyorsun bile," diye tükürdüm.

"Bir ilişkisi bile yok." Mia, Bella'nın fırlattığı dirseği savuşturarak ateşe körükle .

"Senin bir ilişkin bile yok," diye tekrarladım daha sert bir şekilde. "Bu size nasıl iyi bir fikir gibi göründü? Hepinize?"

"Olmadığı bir şeyi varmış gibi gösteriyorsun Talia." Cami bunu o kadar kayıtsızca söylemişti ki kulağa şaka gibi geliyordu. *Camilla, çok aptalsın. Kız kardeşini gazlamak için ne komik bir şey.* Ama Anna'nın yüzündeki cesareti kırılmış ifadeden ve konuşmadan uzaklaşıp bunun bir aile tartışması olarak kalmasına izin vermesinden deli olmadığımı anladım.

"Bu benim için bir şey," diye karşılık verdim. Sesim çatallaştı ve bana ihanet etti. "Bir gün evleneceksin, ne kadar uzak bir gelecekte olursa olsun, hayatının geri kalanında tahammül etmeye karar verdiğin zengin herifle evleneceksin ve o zaman elbiseleri deneyebilirsin ve benden bir gık bile duymayacaksın."

Camilla'nın yüzü kaşlarını çatı.

"Tartışmayalım kızlar," dedi annem. "Küçük bir yanlış anlaşılma var."

"Evet," diye onayladı Camilla. "Bu sadece bir elbise. Seni giyerken izledik. Şimdiden elli tane oldu ve her birinden nefret ettin. Kaltaklık yapmana gerek yok."

Ne kadar sert ve yuvarlanıp gittiğinin bir önemi yoktu. Bir sonraki hafta hepimiz aynı eski maskaralıklara geri dönerdik, fiyasko halının altına süpürülür ve tekrar olana kadar hiç olmamış gibi unutulurdu. Ailemizde kin tutmazdık, sadece sorunlarımız yokmuş gibi davranırdık. Bunu söylediğimde, bunun tabuta çakılmış bir çivi gibi görünebileceği hiç aklıma gelmemişti.

En büyük kız kardeşime yaklaştı ve "Orospu olmak benim için sorun değil, çünkü sen zaten çekilmez bir amcık olmayı çoktan başardın." dedi.

Gelinlik salonunda iğne atsan yere düşmezdi. Bir bebeği bile tekmeleyebilirdim.

"Lanet olsun, Talia," diye mırıldandı Mia. "Sanki hiçbir şey değilmiş gibi 'C' harfini kullanıp duruyorsun."

Gözlerim doldu. "O kadar da ciddi değil. Avustralyalı."

"*Robert Irwin* Avustralyalı," dedi Bella. "Robert Irwin 'amcık' demez."

"Robert Irwin'in o timsahlardan birine daha önce amcık demediğini mi sanıyorsunuz?"

"Bu tam bir Natalia klasiği," diye araya girdi Cami. "Bence bizden duşlar düzenlememizi, partiler planlamamızı ve *gerçek* işlerimizden izin almamızı bekliyorsan," dedi sivri bir şekilde, "en azından her şeyi bu kadar kişisel algılamayabilirsin."

Kız kardeşlerimin düğün planlamasına katılımı konusunda beklentilerim astronomik derecede düşüktü ama bu bir sonraki seviyeydi. Eğer hayatımın en mutlu gününde rol almak suçluluk duygusu ve sonsuza kadar onların kışını öpme zorunluluğu getirecekse dudaklarımı lanet olası bir telefon direğine zımbalamayı tercih ederdim. Hiçbirinin bana yardım etmesine ihtiyacım yoktu. Onların yarım yamalak duşlarına ya da düzensiz partilerine ihtiyacım yoktu. Tanrı korusun, benim için bir günlerini feda etmelerine de kesinlikle ihtiyacım yoktu.

Bir hevesle, "İyi ki bunların hiçbirisi için endişelenmene gerek yok," dedim. "Çünkü Ophelia benim baş nedimem."

Midem rahatsız edici bir düğüm halinde dönüyor, kendi üzerinde dönüp duruyordu. Mateo'yu bilgilendirmem ve annesini ailemle sadece nadiren görüştüğüme ve benim için küfürlerden ve fallik gereçlerden daha fazlası olduğuna ikna etmesini ummam gerekecekti. Gerçi şu anda ben de bundan emin değildim.

Duyurumun ardından kız kardeşlerim ve annemin sessizliği, zaten duyabildiğim tüm söylenmemiş kelimeleri dile getirdi. İşte yine asi, meydan okuyan, yüz karası Russo olmuştum. Hiçbir şey değişmeyecekti.

Panik ve inançsızlıkla duvara yapışmış olan May'e döndüm. "Bu elbiseyi alacağım, lütfen. Ve nakit ödeyeceğim."

chapter five

Natalia

14 ay önce

YATAK ODAM BİR FELAKETTİ. Ki öyle değildi.

Çok şey söylüyorum, çünkü evim her zaman bir felaketti. Düzenli bir karmaşaydı. Ben her şeyin nerede olduğunu bilirdim, ama bir başkasına aynı çorapları tekrar tekrar giyen bir istifçi gibi görünebilirdim, çünkü hangi çamaşırın temiz ya da kirli olduğunu anlayamazdım. Bazı geceler katlanmamış kıyafetlerin altında uyurdum, bazı geceler ise söz konusu katlanmamış kıyafetleri yatak odasının köşesindeki "sandalye" adını verdiğim yere taşırdım. "Sandalye" aynı zamanda öğleden sonra kestirmek için uyukladığımda uyku felci şeytanım olarak ikiye katlandı.

Birkaç gün öncesine kadar dağınıklık bir sorun değildi. Üst kattaki daireme gelip bunu gören kimse yoktu. Annemle babam hiç uğramazdı çünkü abartılı bir tatil dışında Palm Park'tan ayrılmazlardı ve kız kardeşlerim de bırakın yatıya kalmayı, benimle bir şeyler içmek için bile dışarı çıkmaya cesaret edemezlerdi. Şimdi ise, küçük sevimli gamzeleri ve parlak kahverengi saçları olan, gömleğinin içini manken gibi dolduran ve bir mum firmasının "dalgaların sürüklediği odun" dediği gibi kokan gerçek bir adamın gerçek potansiyeli kapımdan birkaç dakika uzaktaydı.

Bu ilk randevu beni günün erken saatlerinde tam bir kriz moduna soktu. Yarısını dolabımı parçalayarak ve etekleri üstlerle, ayakkabıları kemerlerle eşleştirerek geçirdim ve sonra canı cehenneme deyip giymek için tamamen yeni bir şeyler almak üzere satış mağazalarına koştum. Nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikrim yoktu; o

Sorduğumda ima bile etmemişti. Mateo'nun tek söylediği beni yedide alacağıydı.

Ayakta duran aynaya poz verdim, son moda spor ayakkabılarım ve en sevdiğim kot pantolonumla, lila rengi vücudu saran bir atletle ve kulaklarımdan parmaklarıma kadar katmanlı altın takılarla kendimi güvende tutmayı tercih ettim. Saç diplerimi kabartırken, şeffaf ve parlak bir dudak kremi sürerken ve telefonumdan saati kontrol ederken The Neighbourhood çalıyordu.

Her an olabilir.

Biraz toparlanma dürtüsüne karşı koydum, sadece birkaç çekmeceyi kapattım ve yatağın altındaki yalnız bir topuğu tekmeledim. Çünkü onunla yatmayacaktım. Bu gece yatmayacaktım. Bunu mahvetmek istemedim. Tek iyi olduğum şeyin bu olduğunu ya da benimle denemesine gerek olmadığını ya da beni listesine ekleyebileceğini düşünmesini istemiyordum çünkü bu kadar kolay vazgeçen bir kız muhtemelen *doğru kişi* olamazdı. Benden yaşça büyük, daha deneyimli bir adamdı; istediğim son şey ciddiye alınmamaktı.

Telefonum bir aramayla aydınlandı. Mateo mesaj atmadı; açık sözlü özgüveni o kadar etkileyiciydi ki midemi bulandırdı.

"Alo?"

"Benim için hazır mısın?"

Sikeyim.

"Mm-hmm," dedim utanarak.

"Güzel, blok etrafında daireler çizmekten sıkılmaya başlamıştım, bu yüzden çok erken gelerek seni korkutmak istemedim."

Kalbim kendi kendine çarptı. Pencereye doğru ilerledim ve perdeyi . Aşağıdaki kaldırımda siyah bir kamyonet duruyordu ve ön camdan Mateo'yu görebiliyordum, telefonu kulağında, bir eli direksiyonu tutuyordu.

"Hemen geliyorum."

Telefon kesildi ve topuklarımda üzerinde döndüm, sahip olduğum her şeyi dolaba tıkmadan önce ellerim kalçalarımda yatak odasına uzun uzun baktım.

Ne olur ne olmaz.

Mateo kaldırımda beni bekliyordu, koyu siyah kotu, Henley'i ve üstüne giydiği kumlu kadife ceketle çok havalıydı. İlk tanıştığımızda boynuna taktığı Katolik haç zincirini fark etmiştim. Dindar değildim, ailem hiç kiliseye gitmezdi ama kilisenin değerleri hakkında vaaz vermeyi severlerdi.

Yine de aşılandı. Sanki Tanrı'yı evde ziyaret edemeyecek kadar meşgullermiş ama Noel kartı gönderirlermiş gibi.

Mateo beni hemen kucaklamak için kendine çekti, samimi olmaktan ziyade profesyonel hissettiren o yarım kucaklaşmalardan biriydi ve yanağıma dudaktan çok teni andıran nazlı bir selamlama öpücüğü bıraktı. Gözlerini vücudumda rahatça gezdirebilmek için elimi kolumdan tuttu.

"Pekâlâ, bir döndür bakalım." Beni yavaşça döndürdü ve ben de uzanmış kollarımızın altından eğildim, gururlanmış ve kıkırdamıştım. Yüzüm ona dönük bir şekilde durdum ve o da elini yüzünde gezdirip sırttı. "Tanrım, sen bir şeysin."

Yanaklarım alev alev yandı ve içgüdüsel olarak betona baktım, kaldırıma rüzgârla savrulan gevşek siyah malçları tekmeledim.

"Gerçekten Natalia. Beni yine geriyorsun."

"Bana seni sinirlendirdiğimi söylüyorsan, seni sinirlendirdiğimden şüpheliyim." Mateo yolcu kapısını açtı ve taksinin karanlık iç kısmına girmeme yardım etti.

"Gergin olduğumda acımasızca dürüst oluyorum. Sanki hiçbir filtre yokmuş gibi içimden akıp gidiyor. Göreceksiniz. Bu gece zaten iki kez yaptım."

"Bence büyüleyici," dedim.

Mateo sırttı ve arabanın etrafında yürüdü. Motor mırıldandı ve radyodaki bir şarkının mırıltıları çalarken yan tarafına geçti ve bizi içine aldı. Bu kadar dar bir alanda yanımda çok daha büyüktü, sürücü koltuğunda çok genişti, kokusu yoğunlaşmıştı. Gözlerimi kapatıp onu içime çekmemek için kendimi zor tuttum.

Kamyonu vitesine takmak yerine bana doğru döndü ve göğsüm sıkıştı.

"Günün nasıl geçti?"

Gözlerimi kıptım.

"Günüm mü?"

Dudaklarının bir köşesi yana doğru eğlenen bir gülümsemeye dönüştü. "Benimkinin nasıl geçtiğini zaten biliyorum."

Günümün nasıl geçtiğini mi soruyordu? Tek taraflı küçük konuşmalarla geçen akşam yemeklerine ve kendimi kapıdan çıkarken görmeden önce çarşafar arasında berbat bir geçiş yapmaya alışkındım. Bunun üzerine Ophelia'yı arar ve ülkenin öbür ucunda, Colorado'da olmasına rağmen bir şekilde aynı olan flört sahnelerimizdeki korku hikayelerini paylaştık. Bu noktada bir yarışa dönüşüyordu.

"Seninki muhtemelen benimkinden çok daha ilginçti," diye . *Evet, doğru.* Günümün üç saati, benimki kadar büyük bir dokunaçla geçti.

Ön kolumu mutfağımdaki buzdolabına dayamıştım. "Sadece... iş," diye cevap verdim.

İlk defa "iş" ensemde sıcak ve kaşıntılı bir his uyandırdı. Çünkü bir erkekle herhangi bir yere varmak için hayatımın son derece belirgin ve karışık tarafının ortaya çıkması gerektiğini biliyordum. Mateo'nun bu konuda ne düşüneceğini henüz tam olarak kestiremiyordum ama reddedilme ihtimali beni şimdiden tedirgin ediyordu.

Kuru cevabıma rağmen sıırıtmaya devam etti. "Seni gevşeteceğim, Natalia Russo."

Ellerimi kucığımda sıktım ve utangaç bir gülümsemeye izin verdim. "Peki, beni nereye götürüyorsun?"

Mateo'nun eli kayboldu, kot pantolonunun cebini karıştırdı ve birkaç dikkörtgen kağıt parçası çıkardı. Üzerlerine karalanmış olanları okudu ve hızla sıraladı. "Hadi öğrenelim."

Güldüm, kabarcıklı ve kız gibi, çok çocuksu hissettiren bir ses ya da belki de uzun zamandır duymadığım için genç ve uzak. "İlgimi çekti."

"Seçenekleri daraltmak benim için çok zordu ve senin hoşlanmayacağı bir şey seçmek istemedim. Bu yüzden bir sürü farklı seçenek sunarsam ve sen de körü körüne bunlardan birini seçersen, boktan bir randevu seçimi için beni suçlayamazsın diye düşündüm. Ayrıca bu biraz spontane ve eğlenceli, yani..." diye devam etti ve kartları karıştırdı. "Yine de biraz garip, şimdi yüksek sesle söylüyorum."

"Bu mükemmel." Kartları bir kenara koymasını engelledim. "Buna bayıldım." "Öyle mi?"

"Hadi o zaman."

Önümde birkaç kâğıt açtı ve ben de başparmağının altından bir tane aldım.

"Umarım çiftlerin ashiatsu masajlarıdır," diye şaka yaptı

Mateo. "Ben bunu bedavaya yapacakken, neden birine senin üzerinde yürümesi için para vereyim ki?"

"Bunun bir seçenek olduğunu bilmiyordum." Mateo şakacı bir şekilde elimdeki kâğıdı tuttu. "Onu geri ver, bazı değişiklikler yapmam gerekiyor."

Onu göğsüme yakın tuttum ve ters çevirdim, üzerinde evrensel olarak erkeklere özgü büyük harflerle yazılmış iki kelime vardı.

"Paten kaymak."

"Paten kaymak," diye tekrarladı Mateo biraz da inanmayarak.

"Evet." Güldüm ama yanaklarım kızarmış yüzümün altında yanıyordu.

"Bunu yazdığını unuttun mu?"

"Hiç de değil," dedi oturduğu yerde doğrulurken. "Hiç paten kaydın mı?" Solgunlaştım. "Hayır."

Mateo'nun dili yanağının içinde geziniyor, bakışları önce gözlerimin arasında, sonra da ağzımın içinde öyle kısa bir süre gidip geliyordu ki, yaptığı her şeye bu kadar dikkat kesilmemiş olsaydım farkına bile varmazdım.

"Harika olacak," dedi aniden. "Emniyet kemeri, lütfen."

* * *

BÖLGEDEKİ TEK ROLLER PİSTİ hem dışarıdan hem de içeriden bakıldığında eski ve oval bir şekle sahipti. Uzun bir engelli rampası ve dikey bej vinil dış cephe kaplaması vardı, dışarıda ince bir iple asılı bir tabela vardı, harfler eğik ve loş ışıklıydı.

High Roller. Ya da, H roller.

İçerideki halı, zamanla griye dönüşmüş, ayakkabılar ve patenlerle daha ince, keçeleşmiş bir malzemeye dönüşmüş siyah renkteydi. Toz ve yanmış patlamış mısır gibi, biraz da bayat sidik ve naftalin kokuyordu.

Buna rağmen, mekânın ortasındaki parlak ahşap pist insanlarla doluydu. Cuma gecesi dans pateni tüm hızıyla devam ediyordu ve neon ışık gösterisi duvarları ve zemini süsleyip dalgalandırıyordu.

Mateo giymemiz için en çirkin ten rengi ve turuncu tekerlekli patenleri kiralarken ben oturmak için yapışkan plastik bir bank buldum. Karşımda üç genç çocuk bir pençe makinesinin kumanda kolu için kavga ediyordu. Bir diğeri cam kutunun yanında durmuş, arkadaşlarını, tabanına yapıştırılmış olduğundan emin olduğum bir iPad'e doğru yönlendiriyordu.

"Burası tam bir bok çukuru." Mateo paten çiftlerini önümde yere bıraktı.

"Nasıl olur da 1986'dan bu yana kimse güncelleme yapmaz?" Güldüm.

"86'dan beri yeni birini işe aldıklarını bile sanmıyorum," dedi paten tezgâhının arkasındaki yaşlı adamı başıyla işaret ederek. "Adam çürümüş deri gibi kokuyor."

Spor ayakkabılarımı çıkardım ve bankın altına sıkıştırdım. Ben daha uzanamadan Mateo diz çöktü ve tutarak ayağımı kalçasına dayadı. Derim diken diken oldu ve bir yutkunma boğazımın yarısına kadar takıldı. O kadar mahrum kalmıştım ki, kendimi kaybediyordum.

orabımın ince tabakasından hissedebildiğim dörtlü kası üzerinde düşündüm.

Tanrım, bacakları. Kot pantolonunu kucağında sonuna kadar geri yordu ama ben bakmıyordum... Hayır, kesinlikle bakmıyordum.

Mateo topuğumu nazikçe patenin içine sokarken sessizliği doldurmak için, "Ben... Muhtemelen orada kendimi utandıracağım," dedim. Başparmağını parmak uçlarına bastırđı, yeni ayakkabı giymiş bir çocuğun ebeveyni gibi ölçüyü test etti ve tatmin olmuş olmalı ki bağcıklara başladı.

"değil." Gülümsedi. "Utanç bir halidir. Her adımımda yanında olacağım."

Parmakları ince kahverengi ipleri hızlıca işledi, bana çift düğüm atmadan önce onları patenin arkasına bir kez doladı. Ayak bileklerimizde değiştirdik. Bu sefer başparmağı kot pantolonumun dikişinin altından yukarı doğru süzüldü ve tenime sürtündü. O kadar önemsizdi ki, muhtemelen bunu yaptığının farkına bile varmamıştı ama yine de bu gizli dokunuşu planladığı ve üzerimde yaratacağı etkiyi tam olarak bildiği için sessizce yalvarıyordum.

Diğer pateni de aynı hızla bağladı, ayak bileğimi sıkın bir düğüm attı ve beni iki kez okşayarak onayladı. "Güzel ve sıkı olmuşsun."

Ağzım seğirdi ve Mateo bunu yakaladı. "Ve arsız," diye ekledi.

"İyi olmaya çalışıyorum," diye itiraf ettim. "İlk izlenimler falan."

"İyi olma," dedi. "Kendin ol."

"Pekâlâ." Başımı salladım. "Bir şey sylemeyecektim ama muhtemelen o halıdan klamidya kapmışsındır."

"değil. Buradan manzarayı seviyorum."

Dudaklarım aralandı ve mideme bir sıcaklık yerleşti. "şimdi kim arsız?"

Tekrar ayağa kalktı, kot pantolonundaki tozu sildi ve elleriyle . "Senin ve benim sadece yüzeyi izdiğimizi söyleyebilirim."

Pistin etrafı dört metrelik duvarlarla çevriliydi, halının güvenli zeminine girip çıkmak için küçük boş alanlar vardı. Bir patenim diğerinin önünde, oturduğumuz banktan birkaç metre ötedeki duvara doğru topallayarak yürüdüm ve geri döndüm. Mateo hâlâ patenleri bağlı, elleri kenetli ve dirsekleri dizlerinin üzerinde bankta oturuyordu.

"Geliyor musun?"

"Bir sırrım var." Boynunun arkasını kaşıdı. "Ah?"

"Evet, havalı bir şey değil. Aslında bu bir sırdan çok bir itiraf.

Ancak bu gecenin geri kalanının nasıl geçtiğine bağlı olarak, bu bizim için bir sır olabilir." "Bu oldukça ağır bir yük. İyi olsa iyi olur."

"Şimdi" - parmağını kimseye doğru kaldırmadı, sık sık yaptığını fark ettiğim gibi kendi diyalogunu yürütüyordu - "bana söz vermelisin, tamam mı? Bu senin göğsüne yakın kalacak."

"Tanrım, bu gerilim beni öldürüyor."

Mateo uzun bir nefes aldı, yanaklarını havayla doldurup üfledi. "Paten kaymayı bilmiyorum."

İçimden kısa bir kahkaha patladı. İfadesi düz kaldı ve ben kendimi topladım. "Bekle, ne?"

"Hiç gitmedim."

"Mateo." Hâlâ gerçeği yakalamaya çalışıyordum. "Bunu neden kartlara koydun?"

Omuz silkti. "Onca seçenek gerçekten bunu seçme ihtimalin neydi?"

"Oldukça adil," dedim. "Diğer her şey kadar iyi. Bana yeni bir tane seçmemi söyleyebilirdin!"

"Yapabilirdim." Yavaşça ayağa kalktı, tıknaz yapısının altında dizleri titriyordu. Denge için bir elimi uzattım ve Mateo onu yakaladı. "Ama oyun bu değildi. Tarihi sen seç ve biz yapalımdı, sen seç ben onaylayayım değil."

Bu çok ateşli bir ifade tarzıydı. Mateo çıktığım diğer tüm erkeklerden daha fazla kendinin farkındaydı. Dürüst, açık sözlü ve biraz ani olması hoşuma gidiyordu; ayaklarımın üzerinde durmak canlandırıcıydı. Beni güldürmeye çalışmadan güldürüyordu. Piste doğru baktım, insanların oluşturduğu kalabalık çemberler yanımdan geçerken bir esinti bırakıyordu. "Denemek zorundayız. Beni boşuna ayağa kaldırmadın."

"Oh, gidiyoruz." Patenlerimizin parmakları birbirine çarptı. "Beni öldürse bile seni paten kaymaya götüren ilk erkek ben olacağım." Bunun üzerine, ilk kez bir yüzme havuzuna atlamak gibi ürkek bir şekilde beni pistin eşğine doğru çekti. Parmaklarımız birbirine geçti ve halıdan birlikte atladık.

Ve hemen bok yedim.

Bok yemenin teatral bir miktarı gibi. Kollar sallanıyor, bacaklar ikimizin de altından fırlıyor, dört paten tavanı işaret ediyordu. Ama biz asla

birbirinizin elini bırakın.

Göğsünden alçak bir inilti yükseldi. "Lanet olsun, sanırım az önce öldüm." Yavaşça ayağa kalktı ve ben gülmekten titremekle meşgul olduğum için gevşek, rüzgârsız bedenimi de beraberinde getirdi. Beni buna hazırlayabilecek hiçbir şey yoktu. "Sen iyi misin?"

Patenciler sanki biz orada değilmişiz gibi etrafımızdan dolandılar. "Sanırım kıcıımı kırdım."

"Bu bir trajedi olurdu," dedi, mucizevi bir şekilde ayağa kalktı ve beni kaldırmak için elini uzattı. Bu kez daha dikkatliydik, ilk seferki iyimser adımlar yerine daha küçük bebek adımları atıyorduk. Dizlerimi büktüm ve titreyen bir elin tuttuğu bir sepete benzeyene kadar onun yanında süzıldüm.

"İşte böyle, sadece biraz uyum süresine ihtiyacımız vardı. Her şey değerlendirmek ve uyum sağlamakla ilgili."

"Her şeye bir video oyunu haritası gibi mi yaklaşıyorsunuz?"

"Hayatta her şey yönlendirilebilir," dedi. "On beş yıldır bunu yapıyorum. Artık ikinci doğam gibi. Çıkma teklifini veto etmememin bir başka nedeni de bu. Bir irade varsa bir yolu da vardır diye düşündüm. Bir yolunu bulurdum."

"haline bak, *Roll Bounce*."

"Eğer küçük bir disko koyarlarsa dönmeye başlayacağım." Mateo bizi bir çemberin içinde döndürecekmiş gibi hareket etti ve ben de itiraz edercesine ciyakladım. Patenleri dışarı fırladı ve dik durmak için yerinde koşarak dengede durma hareketi yaptı. "Belki de henüz değil."

"Bir dahaki sefere sakla."

"Bir dahaki sefere mi?" Mateo kaşlarını kaldırdı ve sıırıttı. "Şimdiden bir dahaki sefere demek için seni yeterince etkiledim mi?"

Kendimi ifşa etmişim. Elbette bir dahaki sefere istiyordum. Onu tanımak için üçüncü ve dördüncü kez istiyordum ve bu beni korkutuyordu. Onu daha fazla tanımak, beni daha fazla tanımasına izin vermek demekti.

"İyimserim," dedim. "Gece daha yeni başlıyor."

"Seni paten kaymaya götüreceğim," diye söze başladı, "sonra da o görkemli büfede bayat bir çubuk kraker ve kafan büyüklüğünde bir kola ile şarap içip yemek yiyeceksin."

"Oooh, bu gerçekten yığılıyor." İçimden bir kahkaha yükseldi.

"O zaman seni o yapışkan, iğrenç atari oyunlarına götüreceğim ve seçtiğin bir bambu parmak tuzağı için yeterli parayı kazanacağım,

Otuzlu yaşlarımın ortasında olduğumu unutacağız ve ilk kez on dokuz yaşındaymışız ve bu hayatımızın geri kalanının ilk günüymüş gibi davranacağız."

Yanaklarım acımaya başlamıştı. "Tanrım, on dokuz yaşındayken tam bir kaltaktım. Muhtemelen beni sevmezdin."

"Seni tasmalı bir köpek yavrusu gibi takip ederdim." "Kapa çeneni."

Onu şakacı bir şekilde dürttüm.

"Öte yandan, on dokuz yaşındayken bana ikinci kez bakmazdın," dedi. "Kısa saçlı, taze yüzlü, küçük Bronx aksanlı cılız bir çocuk. Şimdi tanıştığımıza memnunum."

"Asi bir dönemden geçiyordum," diye bahsettim. "Ailemin evinden ayrılmayı her şeyden çok istiyordum. Özel bir üniversite yerine devlet okuluna gitmeme katlanamıyorlardı. Bu yüzden Ağustos'ta ayrıldığımda sadece uzun tatil araları için geri döndüm. Hatta yazın çoğunu Colorado'da en iyi arkadaşım ile birlikte geçirdim ve onunla yaşadım."

"Ortak bir noktamız var." Mateo hızımızı artırmış ve durmaksızın ilerlemekten yavaşlamaya geçmişti.

"Aile benim için biraz hassas bir konu," dedim içtenlikle. "Dünyada beni her şeyden daha fazla incitebilecek güce sahip tek şey onlar ama sevmekten de vazgeçemiyorum."

"Çünkü bunun için yanlış olan senmişsin gibi geliyor." Başını salladı. "Sanki içinden geldiğin bir şeyi sevmemeye nasıl cüret edersin."

Rahat bir nefes aldım. "Evet. Aynen öyle."

Başparmağı benimkinin üzerinde hafifçe ileri geri gezindi ve bu basit dokunuş sinirlerimi omzuma kadar uyandırdı.

"Neden bu kadar derin bir konuşma yapıyoruz?" Yutkundurucu sessizliği yarıda kestim. "Bu bizim ilk randevumuz. Kariyerlerimiz ve en sevdiğimiz TV programları gibi şeylerden konuşuyor olmamız gerekiyordu."

"Ne yaptığını zaten biliyorum." Kıkırdadı.

Midem çukurlaştı. "Biliyor musun?"

Mateo kafasını eğdi, kafası karışmıştı. Benimle bankada tanıştığını hatırlamam bir saniye sürdü ve ona göre ben hâlâ bütün gün masa başında oturan normal, sıradan, mütevazı bir kadındım.

"Oh, lanet olsun. Doğru, biliyorsun."

"Düştüğümüzde kafanı mı çarptın?"

Hayır, sadece seks işçisi olduğumu bildiğin ve tüm bu randevunun bir saçmalık ve beni performansımı izledikten sonra benimle yatmak için bir oyun olduğu paranoyasına kapıldım.

İnternet üzerinden. Dikkatliydim ama en büyük korkum gerçek hayatta tanınmak ve takip edilmektir ve bundan kurtulup kurtulamayacağımı bilmiyordum.

"Bana daha az derin bir şey söyle," diye geveledim.

"Seninle düzenli konuşmalar yapabileceğimi sanmıyorum. Ya çok fazla şey paylaşıyorum ya da çok fazla şey paylaşma konusunda endişeleniyorum ve sonra yine de yapıyorum. Şimdi olduğu gibi. Şu anda yapıyorum."

"Bana çocukluğunuzdaki evcil hayvanlardan bahsedin," diye önerdim.

"Peppy adında tek gözlü bir schnauzer'im vardı. Hayatımda gördüğüm en çirkin köpekti. Kardeşim onu bir kulübenin altında araba çarpmış gibi buldu ve eve geldiğinde annem onun sokaktan bir fare kaptığını düşündü."

"O kadar büyük bir fare mi?"

"Oh, güzel kız, sen hiç New York metrosuna binmedin, değil mi?"

Dudaklarımı utangaç bir gülümsemeyle büktüm. Bana bu kadar sevecen bir şekilde, bu kadar kayıtsızca hitap etmesi alışkın olduğum bir şey değildi. Sanki dünyada bunu söyleyip yanına kâr kalabilecek tek erkek oymuş gibi dilinden dökölüvermişti.

"Benim için başka neyin var?" Mateo dürttü.

"Michael Jackson'ın öldüğünü öğrendiğinizde neredeydiniz?"

"Afganistan'da."

Bir kahkaha attım. "Oh. Bu berbat."

"Kışlada sessizce ağlamak zorunda kaldım." İç çekti. "iPod'umda 'Billie Jean'i tekrar tekrar dinledim ve her şey yolundaymış gibi davrandım. Sanki MJ son hee'sini hee'lememiş gibi."

Gülmekten çatladım. Alt dudağım dişlerim ve gülümsemeyi bastırmak için sürekli sıktığım dişlerim yüzünden yıpranmıştı. "Küçükler ligi softball antrenmanındaydım," diye karşılık verdim. "Ayrıca Varolmayan Ülke'ye gitme hayallerim sonsuza dek yıkıldığı için hıçkırarak ağlıyordum."

Mateo içten, gürleyen bir kahkaha attı. Açık kahverengi gözleri neon ışık şeridinin altında parıltıyor, dişleri eskisinden daha parlak ve daha düz bir şekilde ışıltıyordu. "Sanırım ucuz atlattın."

"Haftalarca kriz geçirdim, MTV'de tüm müzik videolarını tekrar tekrar izledim. Fötr şapka takmaya başladım."

"Natalia." Adımı tatlı bir uyarı gibi söyledi. Vücuduma serin ve kalıcı bir şey yaydı ve beni ürperten türden bir ürperti verdi.

tüylerimi diken diken etti ve kemiklerim bir sonrakini beklerken titredi. Tekrar dinlemek için sabırsızlanıyordum.

"Biliyor musun, kimse bana Natalia demez, gerçekten. Sadece babam. Ama çoğunlukla azarlayıcı bir şekilde. Gülümseyerek söylendiğini duymak güzel."

Küçük bir şeyi iyileştirdi. Yaraya atılan bir dikiş. "Sana Tally diyen var mı?"

"Tally?" Mırıldandım. "Hayır."

Tereddüt etti. "Peki, ya yaptıysam?"

Isırırdım. İsmi kafamda tekrar tekrar düşündüm ve yabancı ve biraz aptalca ama aynı zamanda yeni bir kimlik gibi hissettim. Sadece Mateo'yla birlikte olduğum bir kişi. "Emin değilim." Omuz silktim. "Bir dene bakalım."

Oval pistin kavisli ucunu döndüğümüzde boğazını temizledi. Paten kaymak istemsiz bir hal almıştı. "Bence sen kesinlikle nefes kesicisin, Tally."

Kalbime bir tohum ekildi ve tomurcuklanmaya başladı. "Kulağa hoş geliyor," diye yalan söyledim, yüzüm bunu ele veriyordu.

"Tamam." Sırıttı. "Şuna ne dersin, 'Sen akıllı, derin ve komiksin, Tally.'"

Elimi bıraktı ve belime doğru kaydırarak bizi birbirimize yaklaştırdı.

"Öyle miyim?" Hayatım boyunca bir iltifatı kabul edemedim. Söyledikleri doğru olsa bile, bundan hoşlanmadığımı, hak etmediğimi hissediyordum. Bununla ne yapacağımı bilmiyordum.

Mateo'nun dili alt dudağında gezindi ve boğazım kurudu. "O dürüstlük olayını şimdi seninle tekrar yapacağım."

"Tamam," dedim sessizce. İçinde daha ne kadar dürüstlük barındırdığından korkuyordum. Çünkü şu anda kendime karşı dürüst olsaydım ne yapacağımı biliyordum ve bu *hiç* de masum bir şey değildi.

"Saygılı olmak için çok çabalıyorum, Tally," diye mırıldandı. O alçak aksanıyla etrafımda dolanıyordu. "İyi bir çocuk olmak çok zor, biliyor musun? Senin yanında terbiyemi unutmak çok kolay ve ilk buluşmada centilmenlik kartımı kaybetmek istemiyorum."

Etrafımızdaki hiç kimsenin bir fikri yoktu, karnımdaki sıcaklığın azaldığı ve bacaklarımın patenlerle ilgisi olmayan bir dengesizlik hissettiği hakkında en ufak bir fikri yoktu. Duyularım önümdeki adama doğru yönelirken, kulaklarımdaki nabız atışları müziği bastırıyordu.

"Peki... *araştırma* diyelim, böylece doğrulayabilir ya da yalanlayabilirim" - cesaretimi topladım- "bu kadar saygılı olmaya çalışmasaydın ne derdin?"

Çenesindeki bir kas dalgalandı; sarı-kahverengi gözleri koyu sarıya dönüştü. Beni tekrar kendine çekti, inanılmaz derecede yaklaştı, parmaklarını kalçalarım dokundurdu ve burnunun ucu saçlarıma daldı, böylece ağzı kulağımın hemen arkasına oturdu. Tanrım, vücudumdaki her şey gümbürdüyordu.

"Tally, bu gece o daracık kışını dışarı çıkarıp arabama oturduğundan beri senin hakkında düşündüğüm her iyi, saf ve hayranlık uyandırıcı düşünceye karşılık, en az onun kadar kötü ve on kat daha çığ bir düşünce daha aklıma geldi. Çünkü bütün gece çok güzel olduğunu söyleyebilirim, ama sen bunu kendin hakkında biliyorsun, değil mi?"

Bana baktı. Ağzım sessizce aralanmıştı; gözlerim düşmüştü. Parmaklarının arasında çenemi sıkıştırdı ve onaylarcasına başımı sallamamı sağladı. Dokunuşu uzun sürdü.

"Ama Tally," diye fısıldadı. "Sana ağzın doluyken ne kadar güzel olduğunu söylemek istiyorum." Aynı parmaklar alt dudağımın üzerinde gezindi ve içimden bir iç geçirdim. "O kadar güzel dudakların var ki," diye ekledi. "O kadar güzel ki, eğer saygısızlık ediyor olsaydım onları öpmeyi bile düşünebilirdim."

"Ama sen kesinlikle değilsin." Bakışlarım onun pelüş ağzına kaydı, kirli sakalları onu mükemmel bir şekilde çerçevesiyordu. "Saygısızlık ediyorsun."

"Yapamadım." Bana doğru eğildi. Nefesi ağzımda gezindi ve saf sıcaklık ve nane gibiydi. "Bunu mahvetmek istemem."

Gözlerimin kapanmasına izin verdim.

Ve sonra ben bir kenar yakaladım. Ya da o bir kenar yakaladı. Ya da ikimiz de aynı anda bir yöne doğru çok fazla eğildik ve benim patenim onunkinin arkasına düştü. Her iki durumda da bir an ayaktaydık, bir sonraki an ise bir gecede ikinci kez soğuk, sert ahşap zeminde çırpınan uzuvların karmaşası içindeydik.

Mateo yan tarafını tutarak inledi. Delikli tavan döşemelerine gökyüzündeki yıldızlarmış gibi baktım. "Saygısızlığımın karşılığı bu işte. Bütün ölü akrabalarım beni kontrol altında tutuyor."

Güldüm. Güldüm, güldüm ve beni yerden kaldırıp pistin dışına sürüklediğinde kendi isteğimle kollarına atıldım.

* * *

Beni dairemin kapısına kadar geçirdiğinde saat onu geçiyordu. Havada bir ısıklık vardı. Kasım ayının erken serinliği, betonun üzerinde beyaz bir daire oluşturan loş tepe lambası gibi üzerimize çökmüştü.

O öpüşme anı eve dönüş yolu boyunca aklımdan çıkmadı. Cevaplanmamış bir soru gibiydi. Yanıp sönen bir imleç cümleyi tamamlamamız için bize yalvarıyordu. Kafamda beni bir duvara yaslayıp sahipleniyordu ama gerçekte Mateo'nun elleri ceplerinde rahatça dinlenirken ben ayakkabımla kaldırımdaki görünmez bir çizgiyi kazıyordum.

"Sen-" "Bu-"

Birbirimizin üzerine konuştuk.

"Hayır, sen-" Ben başladım.

Mateo söz hakkı verircesine elini uzatarak, "Devam et," dedi.

"Seninle çok eğlendim."

Gülümsemesi genişledi ve gökyüzüne baktı, belli ki bir şeyler düşünüyordu. Bu bana başka bir ışıktaki ne kadar yakışıklı olduğuna hayran olma şansı verdi, çenesinin keskin açılırları karanlıkta hala çok belirgin, dolgun dudakları, gözlerimi köprücük kemiğindeki çukurlara indiren boynundaki çiller.

"Hiç aya karşı uluduğun oldu mu?"

Gözlerimi kırpıştırarak onun yumuşak bakışlarına baktım. "Ayda ulumak mı?"

"Evet, bu gece gibi. Dolunay var. Kurtlar ve ay hakkındaki tüm o efsaneleri duymak beni yeniden çocuk gibi hissettiriyor. Bazen kardeşimle kurtmuşum gibi davranırdık, çünkü bu çok havalı ve erkeksi bir şeydi." Küçük bir çizgi halinde volta atıyordu. "Burada anlatmaya çalıştığım şey, ayın bana şu anda çocuk olduğumu, her şeyin ne kadar basit ve eğlenceli olduğunu ve o zamanlar bu kadar stres olmadığını hatırlatması. Ya da öyle olsa bile kurt taklidi yapıp aya karşı uluyabiliyorduk ve bu tür şeyler bir süreliğine ortadan kalkıyordu. En azından son birkaç saat benim için böyle hissettirdi. Yeniden çocuk olmak gibi."

Kalbime daha önce ekilen o tohum kök salmaya başlamıştı, göğsümde uzadığını hissedebiliyordum. Söylediklerinin hiçbir anlam ifade etmediğini düşünüyordu ama mükemmel bir şekilde ifade ediyordu. İyileşmeyi tarif ediyordu. Karşımdaki adam hakkında her şeyi bilmiyordum -aslında neredeyse hiçbir şey bilmiyordum- ama bilmek istiyordum. Neyden iyileşmeye ihtiyacı olduğunu da bilmek istiyordum.

Bunun hakkında düşünmedim. Sadece dengeleyici uzun bir nefes aldım ve uludum.

Dışarıda başka kimse yoktu ama birkaç bina ötede bir ışık yandı ve pencerelerden birinde serseri bir perdenin hışırdadığını gördüğüme yemin edebilirim. Mateo'nun gözleri büyüdü ve yüzüne şok olmuş, neredeyse sakarın bir sırtışı yayıldı.

Nefesim daraldı ve iç çektim. "Haklısın, bu iyi hissettirdi."

Avucunu yüzünde gezdirdi. "Öyle mi? Siktir et."

Mateo benden daha yüksek sesle uludu, boynu parlak dolunaya doğru uzanıyordu. Ay onu maviye boyamıştı ve her zamankinden daha da göz kamaştırıcı görünüyordu. Bu randevuyla ilgili her şey tamamen beklenmedikti. Çözölemeyen bir bulmacaydı. Yeni ve eğlenceliydi ve hiç bitmemesini dilememe neden oldu. Mateo ile kapıları açmaya devam etmek istiyordum. Sırada ne olduğunu tahmin etmeye devam etmek istiyordum.

"Dürüstlüğümün bizi getirdiği noktaya bak," diye bitirdi gülerek. Bana doğru bir adım attı ve aramızda bir parmaktan biraz daha fazla boşluk bıraktı. Vücut ısısı ince üstümden yayılıyordu ve aşağıya bakmadan daha da ince olan sütyenimin farklı bir şeyi açığa çıkarıp çıkarmadığını merak ettim.

"Dürüst olma sırası bende olabilir mi?" diye sordum.

Yutkunurken boğazı titriyordu. Şimdi bir santim daha yaklaşmış, kalçalarımızı birbirine bastırıyorduk. "Tabii ki."

"Bu gece seninle yatmayacaktım." "Hiçbir şey beklemiyordum."

"Ama seni öper ve yoluna gönderirsem, gecenin geri kalanında sadece ben ve vibratörüm üst katta olacağız."

Avuçlarını başımın iki yanındaki ön kapıya bastırarak, "Lanet olsun," diye iç geçirdi.

"Keşke onun yerine sen çok ama çok saygısız olsaydın."

Düşen bir tutam saçı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Peki, bu konuda ne yapacağız, Tally?"

Dönüp giriş kapısının kilidini açtım ve merdivenlerden yukarı çıkan küçük fuayeme düştüm. Arkama bakmadım ama ciğerlerim ve kalbim boğazımda ikinci kata yavaşça tırmanırken kapıyı açık bıraktım. Her şeyi berbat etmiş olma ihtimalim çok yüksekti. Çok sert, çok güçlü, aşırı özgüvenli davranmıştım. Hoşuma gitse de gitmese de bununla yaşamak zorundaydım.

Neredeyse en üst basamağa ulaşmıştım ki kapı arkamdan çarparak kapandı ve beni olduğum yerde durdurdu. Ardından Mateo'nun ayak sesleri beni üst kata kadar takip etti.

chapter six

Natalia

"BU BİR LANET FELAKETİYDİ, PHEE." I

Telefonumu omzumla kulağımın arasına sıkıştırdım. "J.T. ve Janet Jackson seviyesi felaket. Üstümü yırtıp kendimi utançtan kurtarabilirdim."

"Göründüğü kadar kötü olduğundan şüpheliyim." Ophelia'nın yumuşak sesi diğer uçta çatırdadı. "Kavgadan sonra her zaman daha kötüdür, çünkü o anda söyleyebileceğin ve yapabileceğin her şeyi düşünüp durursun. Özellikle de duş alırken. Şampuan şişelerimle tam bir anlaşmazlık yaşıyorum."

"Müstakbel kayınvalidemin Camilla'ya amcık dedim."

Bir süre sessizlik oldu. "O kelime artık çok daha az tabu." "Ben de öyle dedim! Henüz yetişemediğin için üzgünüm, gerek yok gibi ayak bileklerini açmış Viktoryen bir kadın gibi hissettirmek için."

"Küçük bir pürüz," dedi. "Elbiseni aldın ve mükemmel oldu. Camilla bunu atlatacaktır."

"İşte bu yüzden sana burada ihtiyacım var. Beni anlayan tek kişi sensin. Önümüzdeki altı ay boyunca hasar kontrolü yapmaya hazır değilim. Ve geçen günden sonra, kız kardeşlerimin bu düğünle ilgili herhangi bir konuda suç ortağı olmalarını sağlamaya çalışırken iyi şanslar. Artık hiçbiri baş nedime bayrağını sallayamayacağı için aktif olarak bana karşı kampanya yürütüyorlar."

"Seni sevdiğimi biliyorsun," diye hatırlattı Ophelia. "Tüyleri diken diken edecekse gayri resmi gizli baş nedime olmak benim için sorun değil. Etikete ihtiyacım yok."

"Hayır, etiketi *hak* ediyorsun."

"Yani Frankie ve ben Duran düğününde bir numaralı halk düşmanıyız," diye belirtti. "Anladım."

"Gezegendeki en keyifli ve verici iki insan olduğunuz için. Başka türlüünü hayal edemeyeceğimiz kadar çok sevdiğimiz ve değer verdiğimiz insanlar." Ellerimi serbest bırakmak için Ophelia'yı hoparlöre aldım ve yanımdaki estetisyene sessiz bir başparmak işareti yaptım. "Bu arada onun için çok rica ederim. Herkes gerçek hayattaki Hallmark Noel hayallerini yaşayamaz."

"Teşekkür ederim," dedi. "Sadece internetin her yerinde değil, aynı zamanda dairemdeki yatak odasının her yerinde orgazmlara ilham verdiğin için. Ve ilginç bir şekilde mutfığa, duşa ve çamaşır dolabına da."

"Detayları bilmek istiyorum."

"Gerçekten istemiyorsun."

"Lütfen," diye bastırdım. "Buradaki seks işi her şeyimi alıp götürüyor. Frankie gittiğinden beri Mateo her gece geç saatlere kadar çalışıyor ve ben de çarşafın arasında iki kat mesai yapıyorum. Hayal kasası kurduğunda alt kattaki pikapta DJ'lik yapmanın ne kadar sıkıcı olduğunu anlıyor musun? Winston Duke'ü ancak bu kadar çok çıplak hayal edebilirim."

"Neyin DJ'liğini yapıyorsun?" Ophelia güldü.

"Mastürbasyon, Phee. Mateo'nun annesinin koridorun üç metre ötesinde mastürbasyon yapmaktan bıktım usandım, çünkü bunu yaparken *tek* düşünebildiğim bu. Şımart beni. Frankie sana oral seks yaparken elini tutuyor mu? Siz duştayken saçınızı yavaşça ve sakarca yıkıyor mu? Yatağa bir havlu koyuyor mu? Tanrım, lütfen evet de."

Phee derin bir nefes çekti. "Ya... sana önce havluyu kurutucuya koyduğunu söylersem?"

"Oh, kapa çenenin," diye bağırdım, ardından bacaklarımın arasından bir balmumu şeridi sökülürken alçak bir tıslama duydum.

"Şu anda neredesin?" diye sordu. Üzerimdeki loş tavan ışıklarına odaklandım, telefonumu göğsümde dengeledim ve dizlerimi birbirinden ayırdım. "Benimle telefonda konuşurken amina ağda mı yaptırıyorsun?"

"Bunu nereden biliyorsun?" Sanki Ophelia'nın parlak mavi gözleri odanın öbür ucundan beni izliyormuş gibi başımı kaldırdım. Bir topak daha sıcak balmumu tenime çarptı ve gerildim.

"Yerini tespit ettim," dedi. "Duh."

"Duh," diye tekrarladım. "Bu öğleden sonra sınırdan tüysüz bir kedi isteyen çok özel bir müşterim var. Onu Bermuda Şeytan Üçgeni'ne razı ettim."

Mateo parke zeminleri pek sevmez, ben de sevmem." "Hiç temiz traşlı bir adam mı?" "İğrenç," diye yorum yaptım.

"Katılıyorum," dedi. "Ben o adamlara Pinocchios diyorum. Ve burnunuzdaki halı yanığı buna değmez."

Estetisyenim uzun bir ağda şeridini daha üzerimden sıyırmadan önce alaycı bir homurtu çıkardı. "Bazılarımızın öğürme refleksi var." Acı beklentisiyle tuttuğum nefesimi serbest bıraktım. "*Ben değilim.* Ama bazılarımızda var."

"Peki müşteriyle olan anlaşma nedir?" Ophelia sordu.

"İnternet erişimi olan yalnız bir adam. Ayda bir kez birkaç saat sohbet ediyoruz ve o otuz bir çekerken ben memelerimi açıp hava durumu hakkında konuşarak birkaç bin dolar kazanıyorum."

"Bu mı?"

"İşte bu kadar." Omuz silktim. "Neredeyse Sevgililer Günü, önümüzdeki iki hafta boyunca misafir ağırlamaktan boğulacağım. Sonra da kişiselleştirilmiş istekler. İnsanların sevgililerine Mateo ve benim sevişme videolarımızı hediye ettiklerini biliyor musun?"

"Beni şaşırtmadı," dedi. "Porno için Build-A-Bear gibi bir şey."

"Kesinlikle," diye şarkı söyledim. "Neden benim gerçek kız kardeşim olamıyorsun? Ya da annemi? Sen

Temelde zaten annem gibisin. Sen ödev çizelgemi beyaz tahtaya yazmasaydın ikinci sınıftaki Excel dersinden asla geçemezdim. Kendi aileme karşı kendimi daha az aptal hissetmemi sağlayacaksa sana her gün anne diyebilirim."

"Sen aptal *değilsin*. Sen tanıdığım herkesten daha yürekli ve iş ahlakına sahip, güzel, akıllı, belalı bir iş kadınısın. Ve altı ay içinde kendinin erkek versiyonuyla evleneceksin."

Derin, rahatlatıcı bir nefes aldım. "Umarım çoğunlukla radarın altında kalırım, böylece hayal kırıklığına uğramış telefon görüşmeleri ve zorunlu etkinlikler arasında bu düğünü planlayabilirim."

"Fazla stres yapmayın, Frankie ve ben elimizden gelen her şeyi yapıyoruz. Vegas'ta konaklama güvence altına alındı, herkes bilgilendirildi."

"Kız kardeşlerim ne dedi?"

"Pekala." Gergin bir kahkaha attı. "Grup sohbetine tam olarak cevap vermediler. *Ama* mesajı aldıklarını biliyorum çünkü bana...'*Natalia'nın son sevişmesi*' için para gönderdiler." Durakladı. "Ve o hafta sonu için tüm program ve rezervasyonları bir araya getiriyorum, yani epik olacak ve umarım hiçbirini hatırlamazsın."

"Bu ikimiz için de geçerli." Ağda uzmanım arkasına yaslandı ve bana dönmemi işaret etti. "Gitmeliyim, göt deliği şeritleri için yanaklarımı açmam gerekiyor."

"Şaşırtıcı bir şekilde en az acı verenler onlar," dedi Ophelia. "Yalnız zengin erkeğinle eğlen, sonra küvette biraz şarap iç ve kayıt defterine gerçekten pahalı çarşaflar ekle. Böylece kız kardeşlerin, içinde seviştiklerinden daha çok para kazandığın çarşafları satın alabilirler."

"Bu tam da ihtiyacım olan moral konuşmasıydı." Mutlu bir uğultu göğsümü ısıttı. "Teşekkür ederim, seni daha çok seviyorum."

"Seni daha çok seviyorum."

chapter seven

Natalia

14 ay önce

PARMAKLARIMIZ TEMBELCE İÇ İÇE GEÇMİŞTİ

Dairemin bej kapısının kilidini açarken, nemden sık sık sıkışan mandalı omuzladım. Tavan vantilatörünü açık bırakmıştım ve soğuk bir hava dalgası üzerimize çarptı. Rahat bir nefes aldım ama nabzım kulaklarımda çınlıyordu. Aylardır daireme bir erkek getirmemiştim ve o zaman bile sadece bir kaşıntıyı kaşıyordum. Bu bir kaşıntıyı kaşıymaktı - Mateo Duran adında çok rahatsız edici, ısrarcı, şiddetle büyüyen bir kaşıntıyı, çünkü bu gece ağzının vücudumda nasıl hissettirdiğini bilmeden yatarsam asla uyuyamayabilirdim.

Işık düğmesini çevirip anahtarlarımı mutfak adasının üzerine bıraktığımda masanın üzerinde asılı duran pırıltılı ampul vızıldayarak canlandı. Mateo ceketini silkip koltuğun koluna asarken ben de sanki onun umurundaymış gibi bir yığın postayı tezgahın köşesine gizlice yerleştirmeye çalıştım. Sanki odadaki filin devasa ağırlığından başka bir şey düşünebilirmişiz gibi. Onu tam anlamıyla seks yapmak için üst kata davet ettim, ama şimdi o kadar gergindim ki gözlerinin içine bile bakamıyordum. Yutkunmak acı veriyordu ve duygularımı dizginleyemediğimde her zaman olduğu gibi köprücük kemiğimin hemen dibinde kırmızı bir leke oluşmaya başladığını biliyordum.

"İçecek bir şey ister misin?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Sanırım paten pistindeki bir litre gazoz yeterliydi." İlk kez başımı kaldırıp baktım ve sözleri hafif olsa da-

yürekli, ela gözleri kömür rengine dönmüştü. İki eli de ceplerinde, yaklaşırken beni inceliyordu. Dili dudaklarında gezindi.

Sırtım tezgâha çarptı ve ellerimi tezgâha dayadım. Artık o kadar yakındı ki, siyah gömleğindeki ipliklerin birbiri üzerine dokunduğunu görebiliyordum ve kolonyasının ince alaycılığı alanımı işgal etti. Burnumu boynundaki damarın üzerinde gezdirmek ve onu içime çekmek istiyordum. Karnımdaki her sinir beklentiyle düğümleniyordu. Ama *yaptığım* şey buydu-seks. Seks benim için ikinci doğaydı. Bir erkeği nasıl baştan çıkaracağımı, ilgisini nasıl çekeceğimi, nasıl şov yapacağımı, nasıl güven vereceğimi biliyordum. Bunu düzenli olarak yapardım. Ama nedense Mateo karşımdayken her şeyi unutmuştum. Onu o kadar çok istiyordum ki, bu beni olduğum yerde dondurdu.

Mateo'nun gözleri ağzıma kaydı ve yavaşça konuşarak içime bir çarpıntı gönderdi. "Tekrar söyle, seni şimdi öpersem ne olur?" Tatlı sesi alçak ve derindi. Şakacı bir tavırdan baskın bir tavra geçişinde kesici bir şeyler vardı.

"Sanırım ben de seni öpebilirim." Onun baş döndürücü olduğu kadar ben de nefes nefese kalmıştım.

Dudağı seğirdi ve kalçalarımız birbirine sürtündü. "O zaman biraz elimi kullanabilirim, uyarayım. Çünkü sana geri dönüşü olmayan bir şekilde dokunmak için can atıyorum."

Tüylerim diken diken oldu ve göbeğim sıkılaştı. Çenemi yukarı kaldırdım ve kollarından birini tezgâha dayadı, çok daha büyük olan eli benimkinin yanına indi ve beni kısmen içine hapsetti.

"Senin iznin olduğu sürece, Tally."

Gözlerimin kapanmasına ve dudaklarımın ayrılmasına izin verdim, burnu yanağıma çok kısa bir süre değdi ve sonra yumuşak dudakları dudaklarımın üzerine düştü. Dikkatli olmazsa parçalanacakmışım gibi öptü beni. Sanki beni korkutup kaçıracaktı ama yine de öpmesi gerekiyormuş gibi... Ben de onu öpeceğime dair verdiğim sözü bir anlığına unuttum çünkü o yastık gibi okşayıpta, dudaklarımızın birbirine mükemmel bir şekilde değmesinde ve dudağındaki tüylerin beni o kadar hassas bir şekilde okşamasında kendimi kaybetmişim ki iç çektim.

Çekinerek uzaklaştı, bekliyordu. Bal rengi gözleri benim sırlı gözlerim arasında gidip geliyordu. Mateo liderliği benim almamı istedi ve ağzımda bıraktığı azıcık ıslaklığı kuraklıktaki bir su gibi tattım ve parmaklarımı ensesindeki saçların arasından kaydırarak onu kendime çektim.

Bu bir kapıyı açmak gibiydi. Birdenbire artık yavaş ya da temkinli hareket etmiyorduk. Mateo'nun dudakları benimkilere çarptı ve dillerimiz, cinsel hüsrânın bir şey olmadığını doğrulayacak şekilde birbirine çarptı.

tek taraflı. Tüm vücudum, başımdan omurgama doğru bir karıncalanma dalgasıyla tepki verdi ve hoş karşıladığım bir sıcaklık ve çaresizlik seliyle çekirdeğimde toplandı. Mateo kollarını belime dolayarak beni kendine çekti, iri ve sıcak elleri aşağı yukarı kayıyordu. Onun güçlü tutuşunda kendimi kırılğan hissettim ve düşünmeden kalçalarımı kaldırdım, ayak parmaklarımın üzerine hafifçe ittim. Hemen iki eli de kığımın altına kayd ve bacaklarımı beline dolanacak şekilde kaldırdı.

Başım geriye düştü ve açıkta kalan boynumu öptü, yukarı doğru ilerlerken beni tattı ve dişlerini kulağımın lobuna batırdı. Benden çıkan ses onun kısa ve derin bir kahkaha atmasına neden oldu.

"Bunun geldiği yerde daha fazlasını istiyorum," dedi. "Gecenin geri kalanında seni kulağımda böyle duymak için ne yapmam gerektiğini söyle."

Mateo öne doğru bir adım attı ve beni tezgâhın üzerine dikti, pantolonunun fermuarında aramızdaki o sert direnci hissetmek için tüm vücudunu mükemmel yükseklikte bacaklarımın arasına bastırdı. Gömleğini başından çekip yere düşürdüm. Göğsünün ortasında, sıkı kaslara ve koyu renk saçlara yayılan bir aile arması dövmesi vardı. Mutlu izi gövdesinden aşağıya doğru bir çizgi halinde uzanıyor, göbek deliğinin üzerinden geçerek kot pantolonunun beline kıvrılıyordu. Parmaklarımı ince çizgilerin üzerinde gezdirdim, mürekkebin olduğu her yere dokundum. Mateo'nun nefesi kendi üzerine devrildi, her yutkunuşta sanki benim ürkek sıyrıklarım çok fazlaymış gibi boğazı düğümlendi. Kollarında ve göğsünde tüyler diken diken oldu.

"Bilmem gereken dövmelerin var mı?" diye sordu.

Ereksiyonunu görmezden gelmek imkânsız hale gelmişti ve bakışlarımın boşlukları doldurduğu gerçeğini saklamaya çalışmadım. İyimserliğimin aşırı telafi etmemesi için dua ettiğim çok büyük, damarlı boşluklar. "Eğer onları bulabilirsen, görebilirsin," dedim.

Mateo bir elini kalçamdan geçirip gömleğimin etek ucuna götürdü ve hızla başımın üzerine kaldırdı. Aradaki mesafeyi kapatmadan önce duraksamadı ve dantelli siyah sütyenimin klipslerini açmak için ellerini arkama doladı.

Kucağıma düştü ve serin hava zaten hassas olan meme uçlarımı büzdü.

Mateo'nun gözleri düştü, kapanmadan önce neredeyse tamamen kapandı. Görkemli, memnuniyet verici bir acıyla parmak eklemine ısırıldı. "Siktir. Siktir."

Sert ellerini göğüslerime götürerek onu sıkması ve benimle oynaması için yönlendirdim. Mateo beni memnun etmek için ve kendi isteğiyle eğilip bir tanesini ağzına aldı ve meme ucumu emdi. Gözlerim başımın arkasına doğru kayd.

"Yatak odası," diye . "Sağdan ikinci kapı." "Evet efendim."

Tanrı'ya şükür ki buluşmamızdan önce tüm hayatımı dolabıma kaldırmıştım. O kadar tahmin edilebilirdim ki kendimi bile kandıramıyordum. Ayakkabılarımı tekmeleyerek halı kaplı zemine kaydım. Mateo'nun elleri kot pantolonumun düğmesine gitti ve benimkiler de aynı şekilde onunkilere doğru fırladı - delikten, fermuar aşağı, parmaklarım bel bandını kırdı ve sadece dar siyah boxer külotla kalana kadar çekip çıkardı.

Kot pantolonumu kemer halkalarından tutup yere doğru çekmesine izin verdim ve dizlerinin üzerine çöküp pantolondan çıkmama yardım ettiğinde karnım sekiz şeklinde döndü. Kibarlığı hiç beklemediğim bir şeydi ve böylesine erkeksi, sert kenarlı bir adamın önümde diz çökmesinin beni nasıl ateşlediğini görmezden gelemezdim.

Parmakları dizlerimin etrafına dolandı ve ağzı kalçamla buluştu, öptü, yaladı, bacaklarım pes etmekle tehdit ederken yukarı doğru hareket etti. Birini kaldırdı, omzunun üzerinden geçirdi ve tüm seksimi yüzünün birkaç santim uzağına koydu. Ellerimle uzun saçlarını tutarak kendimi sabitledim ve göğsünün derinliklerinden gelen bir sesi açığa çıkaracak kadar sert kavradım. Titreşimi doğrudan klitorisime bir nabız gönderdi. "Sana buradan manzarayı sevdiğimi söylemiştim."

"Buradan görünen manzaranın değeri bilinmiyor." Sıcak ağzını külotumun ince kumaşının üzerinde ilk kez hissettiğimde başımı geriye attım. Islanmıştım ve kıvranıyordum, tekrar hissetmek için kendimi dudaklarına doğru eğdim. Mırıldandı, beni tangamın üzerinden yaladı ve kumaş şeridini dişlerinin arasına alıp yana doğru sürükleyerek beni açığa çıkardı.

"Senin amını yiyeceğim, Tally. Ta ki dizlerinin bağı çözülene ve yatağa taşımam için bir su birikintisinden başka bir şey olmayana kadar."

"Lütfen." Dizlerim neredeyse o anda çöküyordu. Başı kalçalarımın arasında kayboldu ve dili, hayatımın geri kalanında hissini hatırlayacağıma yemin ettiğim agresif bir turda göbeğimi ayırdı. Her seferinde nefes almak ya da sessiz kalmak daha da zorlaştı; Mateo'nun üzerime inmesinden aldığım zevkle kendimi kaybettim. Titiz ve pratikti, istikrarlı bir zihin durumunda olsaydım kaşımı kaldırabileceğim bir nitelikti, ama bunun sancıları içinde sessizce benden önce gelmiş olabilecek tüm kadınlara bu adamı iyi eğittikleri için teşekkür ediyordum.

Dili klitorisimin etrafında durgun bir şekilde dolaşıyor, fiske ve emme arasında gidip geliyor, tükürüğünün kayganlığının nerede bittiğini ve sırlıslık uyarılmamın nerede başladığını söylemeyi imkansız hale getiriyordu. Çok tanıdık bir duyguydu ve ben bunu sadece

Titreşimli bir oyuncak leğen kemiğimde başlayıp ılık bir su gibi kalçalarımaya yayıldı. Vücudum kendi üzerine çöktü, uzuvlarım uyuştı ve değersizleşti ve kendimi dik tutmak için tırnaklarımı boynunun arkasına geçirdim.

"Kahretsin, çok iyisin," demeyi başardım.

"Eğer senin tadın beni bu kadar sertleştiriyorsa, beni içeri aldığında gidiciyim."

Gözlerimin kapanmasına neden olan bir noktayı yaladı ve başını daha sert bir şekilde bastırarak sürtünmeye ihtiyaç duyduğum yere doğru hareket ettirdim. Kalçalarım ağzıyla buluştu ve bacaklarım titremeye başlayıp verdiği söz gerçekleşene kadar dilinin üzerinde debelendim. İçimden kırık, yalvaran bir ses çıktı ve parmakları kalçalarımın etrafında sıkılaştı.

"Üzerine boşalana kadar yüzüme sür," diye inledi. "Lütfen. Buna ihtiyacım var Tal, sana ihtiyacım var."

Bana ihtiyacı vardı.

Çaresiz bir adamın yalvarması kadar orgazmı tetikleyen bir şey olamazdı. Midem kasıldı, çenem gevşerken zevk zirveye ulaştı. Kalın bir parmağını içimde kıvırdı, beni gafıl avladı ve doruk noktam üç kısa vuruşta şiddetle eşige çarptı. O kadar sert boşaldım ki görüşüm bulanıklaştı ve beynimle bedenimin bağlantısı koptu çünkü yeniden dengeli bir varoluş düzlemine girdiğimde onu sırlıslıkla ettiğimi fark ettim. Kalçalarım, yanakları - dünyayı sarsan orgazmımın parlak kanıtı boynundan aşağı bile damlıyordu. Saniyeler içinde uçurumun kenarından buz kraliçesine dönüşmüştüm.

"Aman Tanrım," diye panikledim, dizimi omzundan kaydırdım. "Aman Tanrım," diye tekrarladı Mateo.

Nefesi düzensiz patlamalar halinde geliyordu, gözleri kocaman açılmıştı ve lanet obsidyen kadar karanlıktı. Dudaklarını yaladı ve ben de ellerimle yüzünü silmeye başladım ki bu ikimizi de daha fazla kaplamaktan başka bir işe yaramadı. "Çok özür dilerim."

"Pardon?" Elimi yüzünden çekti ve beni kendine yaklaştırdı. "Bunun için cidden özür mü diliyorsun? Tanrım, ne tür moronlarla birlikte oldun sen? Bu başıma gelen en ateşli şeydi Natalia."

Boğazımdan gergin bir kahkaha fokurdadı; inanamamanın ötesinde bulabildiğim tek tepki buydu. Aşağı baktığımda, siki külotunu öyle sallıyordu ki tüm hatlarını görebiliyordum. "Sen ciddi misin? Ben sadece..."

"Yüzüme fişkırttın. Ve bunu tekrar yapmanı istiyorum." Ayağa kalktı ve beni yatağa götürdü. Çarşaflara yaslandım ve külotunu bacaklarından aşağı itti, ereksiyonu serbest ve dolgun bir şekilde yayıldı. "Ve tekrar," dedi, külotuma doğru ilerledi ve onları çıkardı. "Ve yine." Dizlerimi birbirinden ayırdı, vücudunu açık kalan boşluğa katladı ve aletini kalçalarımın tepesine yerleştirdi.

Mateo'nun ağzı ve güçlü, sıcak vücudu benimkine doğru kaydı. Dudaklarımızın her kilitlenişinde nabızı göğsüme daha şiddetli vuruyor ve dillerimizin her dolanışı beni başka bir zirveye daha da yaklaşıtıyordu. Bu tür inkar edilemez, yıkıcı bir kimyanın sadece rüyalarımnda var olduğunu sanırdım. Bu şehvetten de öte *bir* şeydi. Birbirimizden zevk alıyorduk, kişisel bir düzeyde bağlantı kurmuştuk ve bu da bir randevudan sonra burada onunla bunu yapıyor olmayı kolaylaşıtıyordu. İkimizin arasındaki her şey bir mandal gibi yerine oturmuştu.

Körü körüne başucumdaki çekmeceye uzandım, küçük bir kutu ve folyolu bir prezervatif bulmak için etrafı karıştırdım, sonra avucunun içine bastırdım.

Mateo durakladı.

"Onları aylardır kullanmak zorunda kalmadım," diye söze girdim. "Kimseyle birlikte olmadım. Temizim."

Başını salladı, sikinin başını zaten yumuşak ve yalvaran girişime daha bilinçli bir şekilde sürttü. "Şu anda benim kahramanım sensin."

"Ben mi?"

"Benim yoktu. Boku yediğimi sanıyordum."

"Sikilmedim," dedim alaycı bir şekilde.

Güldü. "Sikilmedim."

Prezervatifi ondan aldım ve göz temasını hiç kesmeden açtım. Etrafımızdaki oda bulanıklaştı ve hava yoğunlaştı, sanki ikimiz dışındaki her şey bir eritme kabında damlıyordu. Parmaklarım şaftının etrafında kıvrıldı ve başparmağımla ucundaki bir prekum boncuğunu yumuşatarak pompaladım. Prezervatifi indirip onu bacaklarımın arasına geri götürürken Mateo beni tekrar öpmeye başladı.

"Beni nasıl istiyorsun?" diye sordu sertçe. Kaşlarım çatıldı; bunun bir seçenek olacağını düşünmemiştim. Çalışmadan ne istediğimi bilmediğini düşünen bir ortağa sahip olmak yeni bir durumdu.

"Bu sorunun bana hiç sorulduğunu sanmıyorum," dedim dürüstçe. Amım onun için gümbürdüyordu, ucunun her üstünkörü sıyrılışı beni çıldırıtıyordu.

"Benimle işler böyle yürümeyecek." Aletini kavradı ve başladı. "Tahmin oyunları oynamanın bir anlamı yok, Tally. Seni boşaltmak istiyorum. Sabah buradan ayrıldığımda beni sarsmanın zor olmasını istiyorum. Daha fazlası için geri dönmeni, telefonumu patlatmanı, günün ortasında bankada seni nasıl becerdiğimi tekrar oynatmanı istiyorum. O yüzden bana tam olarak nasıl hoşlandığını söyle."

Daha iyisini bilmesem diri diri yandığıma yemin edebilirdim. Sadece sözleriyle bile, öngörülebilir bir gelecek için onu düşünerek kendime dokunacağımdan emin oluyordu.

Omuzlarını şiltenin içine iterek ve kalçalarına binerek bizi ters çevirdim. "Sabah, ha? Kendine çok güveniyorsun."

"Benim için damlamıyormuşsun gibi davranma," diye karşılık verdi. Parmakları iki yanından kalçalarımın saplandı ve beni ileri geri daha sert salladı. Sinirlerim çoğaldı, tabanındaki kaba tüyler klitorisimi ovuşturdu ve ben kısa sürede tekrar zirveye tırmandım. "Konuş benimle meleşim. Bana neyi doğru yaptığımı söyle."

Övgü. Mateo bir övgü adamıydı. Tabii ki öyleydi. Bunun için de çok çalıştı. Dişlerim dudağıma gömüldü ve kalçalarını yukarı doğru sallayıp tomurcuklanan sinirlerimi dürttüğünde göğsümden bir zevk uğultusu yükseldi. "Dilin inanılmaz," dedim. "Hayatımda hiç bu kadar hızlı boşalmamıştım."

"Sikimle yapmama izin ver."

Hızlı bir hareketle ucunu girişime oturttum ve şaftının gerginliği ciğerlerimden nefesimi çalana kadar aşağı kaydım. Durmak ve ona uyum sağlamak zorunda kaldım. Midem çekirdeğıme kadar sıkılaştı ve duvarlarım onun etrafında kavradı. Mateo başını geriye attı, boynundaki görkemli damarlar bronz tenine karşı gerildi. Onun memnuniyet iniltisi beni teşvik etti ve kalçalarımı yukarı ve aşağı getirdim, onu tamamen yuttum.

"Tanrım, ne kadar da sıkı oturuyorsun," diye yemin etti. "Benim için aç, bebeğim."

İçimden boğuk bir inilti yükseldi ve göğsünü beni ayakta tutmak için bir çapa olarak kullanarak kucağında zıpladım. Elleri kıcıma gitti ve parmaklarının küt uçları yumuşak tenime o kadar sert battı ki o gece aynada izlerini bulacağımı biliyordum. "Konuşmaya devam et."

Kara gözlerinde hınzırca bir şey parladı. "Hoşuna giden bu mu, Tally? Kulağında seninle konuşan biri mi?"

"Siktir." Başımı salladım. "Evet."

Göğsü gümbürdedi ve gözlerinin ağır kapakları arasından bedenlerimizin birleştiğı yeri izleyerek dişlerini sıkarak iç çekti. I

Keşke seslerini ağzından yalayıp çıkarabilseydim. Benimle konuşmasını değil, beni kışkırtmasını istiyordum. Alçalmanın eşiğine gelene kadar alay edilmeyi ve orgazmın eşiğinde yeniden hayata döndürülmeyi istiyordum. Bunu söyleyecek kadar kendime hiç güvenmemiştim.

Mateo beni göğsüne doğru çekti ve ağzını kulağımın kabuğunun üzerine kaydirdi. Kalçalarını yukarı doğru kaldırdı, içime girdi ve beni sızlatıp nefessiz bıraktı. "Sikilirken çok güzel görünüyorsun. Benimki gibi bir sakin etrafına sarılmış daracık amcığınla mükemmel görünüyorsun."

Boynumun yan tarafı alev alev yandı. "Bunun için çaresizdim," diye mırıldandım.

İçinden boğuk bir kıkırdama yükseldi ve hamleleri hızlandı. Göğsü benimkinin altında terden sıcacıktı ve ellerimi başının iki yanındaki yastığa sokup sıkıca kavradım. "Çaresizlik sana yakışıyor, bebeğim. Beni çok iyi anlıyorsun."

Kalçalarını her sallayışında konuşmak bir yana nefes almak bile zorlaşıyordu ama buna ihtiyacım vardı. "Sert severim," diye kekeledim. "Yatakta bir oyuncak olmayı seviyorum. Senin olmak istiyorum."

Mateo derinden bir inilti duydu ve zevk dolu iç çekişini tenime bastırdı. "Seni kullanmamı istediğini mi söylüyorsun, Tally?" Dudakları boynumdaki nabzın etrafında açıldı ve yavaşça öptü. "Bir prenses gibi davranılmayı ve bir sürtük gibi becerilmeyi mi istiyorsun?"

Tek istediğim buydu. Kahretsin, bu adam nasıl bu kadar mükemmel olabiliyordu? Çılgınca başımı salladım, kalçalarımı ileri geri kaydirdim ve bacaklarımın arasındaki önsezili coşkudan başka bir şeye odaklanmamı imkânsız kılan bir sürtünme yarattım. İçimden ahlaksız bir iç çekiş çıktı. "Lütfen, Matty."

Mateo ayaklarını dikti ve beni vücuduna sararak kalçalarını yukarı doğru salladı. Oda bir tokat kakofonisi ve tatmin homurtularıyla doldu ve kalçalarımı onunkilere doğru itti, her itişte beni karşıladı, ta ki ben coşkuyla haykırana ve ensesindeki saçlara tutunup onunla birlikte parçalanana kadar. Dünya başımıza yıkılana kadar onun kendini kaybedişini dinleyebilirdim. Hiç korkmuyordu, hiç utanmıyordu, hiç sıkılmıyordu. Doruk noktamın nabzı içimde patlarken, boğazımdaki her sesi talep ederken tüm ihtiyatı rüzgara attım. Mateo, vücudu gevşeyene ve benimki onun üstünde gevşeyene kadar spazmlarla kendini boşaltmadan önce son bir itme ile gerildi ve sallandı.

Kendime gelmem birkaç dakika sürdü. Nazik parmakları yanlarımı ve omurgamı okşadı ve göğsüne yaslanmak için ön kollarımın üzerine kalktı. Terden sararmış saçlarının en mükemmel teli alnına düşmüştü. Hâlâ içimdeydi.

"Vay canına," dedi sonunda.

Yüzümde bir sırtış belirdi ve yanaklarıma daha fazla sıcaklık yayıldı. "Vay canına."

Mateo bir tutam saç kulağımın arkasına süpürdü ve büyük avucunu yüzüme dayadı. Öylece uykuya dalabilirdim. "Sürtük meselesi," bahsetti. "Bundan daha fazlası var mı?"

Bir kahkaha attım. "Evet, özür dilerim. Gerçekten o anın içindeydim ve bir anda ağızımdan çıkıverdi. İlk buluşma için biraz gergin."

"Sana zaman kaybetmek istemediğimi söylemiştim." Başparmağı şakağımda gezindi. "Bu beni de tahrik etti. Ne olursa olsun."

Eylemden sonra seks hakkında konuşmak garip ve utanç vericiydi. Yatak odasının içinde ve dışında tamamen farklı iki kişiydim ve azgın olduğumda yapabildiğim bazı şeyler benim için bile şok ediciydi. Mateo'ya güneşin altında ona binerken beni bir oyuncak gibi kullanmasını söylemek gibi.

"Sanırım bazı özel zevklerim var. Mesela aşağılama. Bir partnerden çok şey götürdüğünü biliyorum, bu yüzden bunu bir daha asla yapmak seni tamamen anlarım." Kendimi tekmeleyerek durakladım. "Seninle seks yapmanın düzenli bir şey haline geleceğini düşünmüyorum."

"Artık senin olduğumu biliyorsun, değil mi?" Gezinen parmakları kıkımda durdu ve bir avuç aldı. İçimde seğirdi. "İddia ediyorum."

"Sakin bana bakire olduğunu söyleme."

"Üzerime fışkırttığında bir köpek gibi bölgeni işaretledin ve şimdi ben seninim, Tally. Kuralları ben koymuyorum."

"Kuralları koyan tam olarak senmişsin gibi geliyor." Güldüm, amaçsızca dudaklarının çizgilerini takip ettim. Dudakları şişmiş ve cehennem gibi öpülmüştü; eğildim ve onu tekrar öptüm. "Bunu beklemiyordum."

"Beni aradığına sevindim."

İşim gereği ilişkilerden uzak durdum. İhtiyaç çok acil olduğunda erkeklerle takılmak ve sonra yoluma devam etmek her zaman daha kolaydı. Daha az karmaşa, daha az merak, birini hayal kırıklığına uğratma ya da yargılanma korkusu yok.

Bir arkadaşla ihtiyacım yoktu.

Ophelia'ya, aileme ya da çaresizliğim derinleştğinde müşterilerime sahiptim ama başka biri olmadan yalnız olabileceğime inanmama asla izin vermedim. Yalnızken gayet iyiydim.

Ama nedense kendimi Mateo ile *yalnız* kalmak isterken buldum. Onunla işim bitmemişti, ne kadar bitmesi gerektiğini bilsem de. Onu görmeye devam etmek ve bu umudu sürdürmek ne kadar bencilce olursa olsun. Ama bu sadece seks, eğlence ve bir randevuydu. Burada birbirimize ömür boyu bağlı değildik. *Daha fazlası* olmadığı sürece ona hiçbir şey borçlu değildim.

Mükemmel sertlikteki göğsüne uzanıp altın sarısı gözlerine baktıkça midemin dibine bir taş batıyormuş gibi hissediyordum.

Mateo doğrulup prezervatifi çekerek çıkardı, bağladı ve komodinin yanındaki çöp kutusuna attı.

"Sanırım üç tane kaldı," dedim heyecanla.

Yüzünde parlak bir gülümseme belirdi ve tekrar yanımdaki yastığa uzandı. Işıklar açıldı, tamamen çıplaktık ve on yıldır birlikte olan iki insan gibi rahatlamıştık. Bu adamı sadece kalbimde değil, ruhumda da uzun zamandır tanıyormuşum gibi hissediyordum.

"Senin hiç dövmen yok," dedi Mateo kesin bir ifadeyle. Çakıllı sesinde bir eğlence vardı.

Dudağımı dişlerimin arasına aldım. "Hayır, istemiyorum."

chapter eight

Mateo

Frankie'nin Ophelia ile birlikte Florida'yı terk ederek beni ne kadar kötü bir duruma düşüreceğine dair *bir fikrim* vardı. Lojistik olarak, ortak sahibimin ve tek çalışanın iki hafta önceden haber vermeden işten ayrılmasına izin vermek, ne olursa olsun müşterilerim ve akıl sağlığım söz konusu olduğunda beni köpek kulübesinde bırakacaktı. Ve hayır, başka türlü olmasını da istemezdim. Aslına bakarsanız, sonunda onu kıcına tekmeyi basan ve uçağına kadar peşinden havaalanına götüren ben oldum ve bunu binlerce kez yapardım. Bu, aklımın bir köşesinde onun yerini doldurmak için ne kadar uğraşmam ve didinmem gerekeceğini bilmediğim anlamına gelmiyordu.

Pike ve ben ortak olarak iyi yağlanmış bir makineydik. Delta'dan beri böyleydik. Ben kararları verirdim, o da şoför ya da bizim durumumuzda pilottu. TechOps'ta da durum aynıydı. Büro işlerini ben yapıyordum, işi pazarlıyordum, konuşuyordum ve sonra Pike'la birlikte ortaya çıkıyorduk ve o da makineleri çalıştırıyordu.

Onun yerine geçebilecek kişilerle görüşmek için iki hafta harcadım ve siber güvenlik deneyimi olmayan ya da yeni bir beceri öğrenmeye hevesli olmayan yeni mezun kardeşlik çocuklarından oluşan bir döner kapı elde ettim. Birini eğitmekle ilgili bir sorunum yoktu -yazılım yazılımdı- ama taze etin kendi başına dışarı çıkmasına ve doğru rehberlik olmadan inşa ettiğim ismi lekeleme riskine girmesine asla izin vermezdim. Hayatta başardığım şeylerle gurur duyuyordum. Ordu, TechOps, kamera işimiz, Natalia. Ama eğitemediklerim *ilhamsız, isteksiz* ya da *motivasyonsuzdu*.

Günün ilk ve tek molasında otoparkta rölantide giderken arabamın radyosu bir rock şarkısı mırıldanıyordu. İş yerinde zamanın nasıl geçtiğini anlamamak

Öğleden sonra üçte yalnız yemek ve bu boşluğu şikayetlerle doldurmak için Frankie'yi aramak.

"Onlar bir avuç işe yaramaz, Pike." Telefonumu ön panelde dengeledim ve kucağımdaki beslenme çantasının fermuarını açtım. İlk fark ettiğim şey, üst kısmı katlanmış ve Sharpie ile kaplanmış peçeteydi. *Annenden sevgilerle, xo.*

"Birini işe almalısın," dedi Pike. "En az hoşlandığınızı seçin."

Aşk notu peçetesini hızla buruşturup top haline getirdim ve orta konsola attım. "En sevmediğim kişinin lanet bir kefali var. Yıl 2024 ve çocuk lise tribünlerinin tepesinde arkadaşlarıyla dans gösterisi yapacakmış gibi görünüyor.

"Bunun nesi yanlış?"

"Bu dürüstlikle ilgili." Kısa kereviz saplarıyla dolu bir yemek kabını açtım, ortalarına fıstık ezmesi sürülmüş ve üzerleri kuru üzümle süslenmişti. Kabı kapattım. "Zaten bir kefaliniz varken başka hangi aceleci ve akılsızca kararlar alıyorsunuz?"

"Başka ne seçeneğiniz var?"

Başım bir gümbürtüyle koltuk başlığına yaslandı. "Bugün iki görüşme, bir yeni müşteri danışmanlığı ve üç kurulum yaptım. Annem indirimde patlıcan bulduğunu söylemek için beni iki kez aradı, ikincisinde bana ilk seferinde söylediğini unuttu. Dün gece Tally'yi kuyruklu ve taşaklarımı lekeleyen mavi boyayla siktim, oh evet, lanet olası bir düğün planlıyoruz!"

"Senin hakkında *daha az* şey bilmek istiyorum."

"Çok kötü." Plastik bir sandviç poşetini karıştırdım ve dörde bölünmüş bir jambon ve peynirin bir köşesini çıkardım. Bütün parçayı ağızma attım. "Sen benim sağdıcımsın. Her şey olacağına varır."

"Bize gönderdiğin bu küçük sağdıç kutularına *bayıldığımı* söylemek istemiştin."

"Siktir git, bununla hiçbir ilgim olmadığını biliyorsun." Tally hayır cevabını kabul etmedi. Erkeklerin aynı tantanaya ihtiyaç duymadığını ve dört sağdıçımı orada olmaları gereken zamanda mihraba götürmek için bir tarih ve saat içeren bir grup mesajının yeterli olacağını açıkladığımda bile. Yine de bu özgürlüğü kendi üzerine aldı ve ben onunla mücadele edemeyecek kadar akıllı bir adamım.

"Özellikle 'Sen olmadan düğümü atamazdım' kravatu. Çok cinaslı, dostum."

Aman Tanrım.

"Tally çok yaratıcı. Katılıyorum. Kızlar da saç bağları ve şarap kadehleriyle aynı gösterişli saçmalıklara sahipler."

"Hayır, bunun her yerinde sen varsın," dedi Frankie. "Diğer çocuklar bayıldı, Kaptan. Merak etme."

"Doğru, eminim hepsi de hayatımın geri kalanında bunu başıma kakmak için can atmıyordur. Evlendiğinizde göreceksiniz. Ve grup mesajında sana söylemiştim diyen ilk puşt ben olacağım."

"Bu düşünceni unutma."

"Hayır, hadi ama. Burada öğle yemeğimin tadını çıkarmaya çalışıyorum-"

Hat kesildi ve ekrana bakarak iç çektim. Frankie'den tüm sağdıçlarıma bir mesaj gelmeden önce sandviğin dörtte birini daha yedim. Angelo, Tyler, nam-ı diğer Echo ve Wink dediğimiz kardeşi Sam.

PIKE

Zevkle bir araya getirilmiş bu sağdıç hediyeleri için Cap'e teşekkür etmek ve düğümünü her zaman bağlamak için orada olacağımı söylemek istedim kardeşim.

BEN

Sen bir sik kafalısın.

WINK

Çuvalını kaybetmenin yasını tutman için bu küçük alkol parçacıklarından birini döküyorum.

PIKE

Ben şahsen bütün küçük alkol şişelerini içeceğim.

ECHO

Bu kutunun içinde bok mu var? Çömelme Lazımlığı olarak kullanıyordum.

BEN

Her birinizi kalbimin derinliklerinden sikeyim.

ANGELO

Annemle babam gittiğinden beri postaları kontrol etmedim. Ne arıyorum ben?

BEN

USPS sağlık kontrolü için eve birini göndermeden önce muhtemelen postayı kontrol etmelisiniz

PIKE

İçinde kurutulmuş et ve Jameson var.

WINK

Benimkinde el yazısıyla yazılmış bir aşk mektubu ve rujlu bir öpücük vardı.

BEN

Rüyanda görürsün.

ECHO

Sinirlenme Kaptan, arkadaşlarına hediye göndermek çok düşünceli bir davranış ve hiç de homoerotik değil. Ayrıca titreşimli penis halkası alan bir tek ben miyim?

BEN

Tally bunlara çok zaman harcadı ve ben de ona siz sikiklerin bunlarla dalga geçtiğinizi söyleyeceğim.

PIKE

Tally'i seviyoruz

ECHO

Tally en iyisidir

WINK

Bir melek

ANGELO

Ne söylediler

Telefonumu yolcu koltuğuna fırlattım ve ön camdan dışarı baktım. Bir yağmur serpintisi camı süslemeye ve mavi gökyüzüne rağmen arkasında tembel su damlacıkları bırakmaya başladı.

Tally ve ben Noel'de nişanlandık ve bu, kardeşimle yapacağımız kaçınılmaz konuşma için saatli bir bomba gibiydi. Ona sağdıcımın aslında Pike olduğunu söyledığım konuşma. Dürüst olmak gerekirse, bu bilgiyi aktarma konusunda korkak davrandığım kişi o değildi. Daha çok annemin tepkisinden .

Angelo'nun yanıtı bir yazı tura gibiydi. Ya çok fazla umursuyordu ya da hiç umursamıyordu ve madalyonun hangi yüzünün kaldırırma çarpacağı konusunda hiçbir fikrim olmadığını söylemekten gurur duymuyordum.

Orta Doğu'da aralıklarla geçirdiğim dört yılın ardından görevden eve döndüğümde, sürekli yatak odamın etrafında dolanan ve partilere benim peşimden gizlice giren serseri çocuk, iyi niyetli bir baş belasından tam bir kamu rahatsızlığına dönüşmüştü. İçki içiyor, sigara içiyor, ailemin arabasını çalıyor ve el frenini çekmeyi unutunca ve yuvarlanınca lanet Hudson'a giriyordu. Onun eylemleri şunlardı

Önemsizdi, çünkü her zaman söylediği gibi, zaten üniversiteye gitmeyecekti ve babası kendi çocuğunu kovamazdı.

Kimse onun daha iyi olmasını beklemiyordu. Bir yanım askere gitme kararımın kardeşimin kaderini pekiştirdiğini düşünüyordu. Annem ve babam beni bırakmak zorunda kalmışlardı, bu yüzden Angelo'ya canları pahasına tutunuyorlardı. Onun yaptığı her şey, benim ayrılıp yirmi dört-yedi yaşına kadar parçası olmadıkları yeni bir yerde yeni bir hayata başlamamın yanında bir hiçti. Suçluluk duygusuna kapılan, üzgün telefonlar alan, *ne zaman ziyarete geleceksin* diyen ve *artık bizi tanıyamayacaksınız* diyen bendim.

O ve ben birbirimizden uzaklaşmıştık ve aileme karşı olan yükümlülüklerimden dolayı onu sağdıç olarak seçmenin felakete davetiye çıkarmak olacağından endişeleniyordum. Benim tanıdığım Angelo bu görev için yeterince sorumluluk sahibi değildi ve onun bu görevi üstlenememesi sadece beni değil, Tally'yi ve tüm düğünümüzü de etkiledi.

Bunu ertelemenin bir faydası yoktu. Telefonumu koltuğumdan kaldırdım ve kardeşimi aradım. Cevap vermeden önce hat iki kez çaldı.

"Ayo."

"Hey kardeşim, kötü bir zamanda mı geldin?" Çakmak sesini ve nefes çekişini duyabiliyor, Marlboro'nun ucundaki parlak kırmızı yanığı neredeyse görebiliyordum. On iki yıl geçmesine ve annemin ona yalvarmasına rağmen bırakmadığı korkunç bir alışkanlık. Sonunda denemekten vazgeçti.

"Bir şantiyede işim neredeyse bitti."

"Bunları hiç bırakacak mısın?"

"Ya bunu yaparım ya da ölene kadar içerim." Sesinde bir gülümseme vardı. "Ayık mısın?"

"Hayır." Öksürerek bir kahkaha attı. "Sikeyim hayır." "İşler nasıl?"

Angelo o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, aramanın hâlâ bağlı olduğundan emin olmak için telefonu kulağımdan çektim.

"Bir sorun mu var Matty?" diye sordu sonunda. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Beni arıyorsun. Beni hiç aramazsın. Ve iş gününün ortasındayız. Dur tahmin edeyim, annem ve babam sonunda sana ulaştılar. Şu anda çıkıntıda ne kadar uzaktasın? Birini aramama gerek var mı?"

Gülme sırası bendeydi. "Nereden biliyorsun?"

"Aramızda kalsın, bu son birkaç hafta hayatımın en huzurlu dönemiydi. Umarım geri gelmezler."

"Sürekli tepemde dolaşıyor. Babam sabahları burada iç çamaşırlarıyla dolaşıyor ve ben de Natalia'yı eziyetten kurtarmak için ortalık sakinleşene kadar yatak odasında tutmak zorunda kalıyorum. Ben de bununla uğraşıyorum. Sanki kendi evimizde misafirmişiz gibi."

"Ben bodrumda kalırım. Yemek kokusu almadığım sürece."

"Her zaman böyle olduğunu biliyorum ama bu, bir şeyi bıraktıktan sonra hiç ısınmadan hemen geri dönmek gibi."

Angelo dışarıda yürüyordu; bipleyen arabaların ve uzaktaki şehir sirenlerinin tanıdık sesi ağır adımlarını takip ediyordu. "Onlar değişmedi. Sen değiştin."

Telefonu kapatma isteğini bastırırken boğazım görünmez bir kayanın etrafında kasıldı. "Hey, dinle. Aramamın asıl nedeni seninle düğün hakkında konuşma fırsatı bulamamış olmamdı. Bu önemli, o yüzden beni dinle. Frankie'yle ikinizin de kardeşim olduğunu biliyorsun. O ve ben Delta'da birlikte çok zaman geçirdik ve orada hiç bulunmamış birine bile açıklayamayacağım şeyler yaşadık. Bir ay öncesine kadar birlikte yaşıyorduk, yani olabildiğince yakınız. Sen benim kanımdansın, benim her şeyimsin, ama zaman ayırmak, mesafe ve Duran & Son'la meşgul olman nedeniyle bu işin sana çok daha fazla yük getireceğini düşündüm. Frankie'nin kız arkadaşı da baş nedime, yani tüm bu aptal düğün saçmalıklarını birlikte yapabilirler ve o sağdıç olursa senin buna bulaşmana gerek kalmaz."

Angelo sigarasından bir nefes daha çekti. "Nefes al Matty. Başımı döndürüyorsun."

"Aramızda küslük olmasını istemiyorum," diye vurguladım. "Öyle bir şey değil." "Öyle ama. O senin en iyi arkadaşın ve çok iyi bir adam. Frankie'yi severim;

Frankie'yi herkes sever. Nasıl sevmezsiniz? İnan bana, anlıyorum"

"Anlıyor musun?"

"Doğru seçimi yapıyorsun."

Suçluluk duygusu tepeden tırnağa üzerime çöktü. Parmaklarım cep telefonumu sıkıca kavradı. Bana zor anlar yaşatması gerekiyordu. Bedenimi bir kavgaya hazırlamıştım. Şimdi tüm bu enerji, çıkışı olmayan bir çemberin içinde vızıldıyor ve beklediğim stres onun yanında uğulduyordu.

"Ayık olmadığına emin misin?" diye sordum.

"Hâlâ ailemin Bronx'taki evinin bodrumunda yaşıyorum."

"İyi bir noktaya değindin. Ben sadece bu konuşmanın farklı bir şekilde ilerleyeceğini düşünmüştüm," diye itiraf ettim. "Buna kıyasla sen çok rahatsın."

"Düğünler hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve topluluk önünde konuşma konusunda berbatım. Dürüst olmak gerekirse, sağdıç olmak kulağa bir kabus gibi geliyor," dedi. "Bu konuda kendini kötü hissetme, Matty. Sonunda aradığın için mutluyum. Kız gibi sesini özlemişim."

Ben değişmiş olabilirdim, ama Angelo tamamen aynıydı. En azından olgunluk konusunda. Benimle dalga geçmeye bayılırdı ya da sohbet ne zaman fazla ciddileşse bir espri patlatırdı. "Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim." Durakladım. "Seni seviyorum, dostum."

"Ben de seni seviyorum." Angelo burnunu çekti.

"Evet, ." "Yakında konuşuruz."

"Sonra görüşürüz."

Angelo üzülmediyse annem ve babam bunu bana karşı kullanamazdı, her ne kadar deneseler de. O telefon görüşmesinden sonra başımdan bir iş daha eksildiğini bilerek rahatlayabilirdim. Bu, kardeşimi Vegas'ta Ruslarla dolu bir eve yerleştirmenin kolay olacağı anlamına gelmiyordu, ama bu işe omuzlarında bir çiple gelmeyeceği anlamına geliyordu.

Daha da önemlisi TechOps'tu. Tally tek başıma ayakta kalmanın baskısı altında ezildiğimi görürse bana yardım etmek için her şeyi bırakırdı ve bunun olmasına izin veremezdim. Uğraşması gereken çok şey vardı ve benim bunlara bir yenisini eklememe gerek yoktu. Şu anda onun çapası olmalıydım. Pike'ın işini devralacak ve ona güvenebileceğimi kanıtlayacak yeni birini eğitmekle uğraşmak zorunda kalırsam bu işe yaramazdı. Mükemmeliyetçi olmak hem bir lütuf hem de bir lanetti ve zaten tüm işi ben yapacaksam, kendi başıma da .

Bu benim küçük sırrım olacaktı. Taşımam gereken bir yük.

chapter nine

Natalia

Yatak odamızın kapısı kapandı ve ben dizüstü bilgisayarımın mavi ışığından başımı kaldırıp Mateo'nun parmak uçlarında yatağa doğru yürüdüğünü gördüm. Başının arkasına uzandı ve gömleğinin yakasını çekiştirerek yukarı kaldırdı, altın zincir çıplak göğsüne düştü, sonra eşofman altından sıyrıldı ve yanımdaki yorganın altına dalmadan önce ellerini sersemce birbirine sürttü.

Artık çoğu gece eve saat dokuzda geliyordu, çünkü TechOps'ta genellikle iki kişinin yapması gereken iş ona tek başına verilmişti. Kızmak için bir nedenim yoktu ama mesai saatleri dışında güvenlik kurulumuyla uğraşmak, kamera işleriyle uğraşmak için sahip olduğumuz az zamanı da azaltıyordu.

"Ebeveynler uyuyor mu?" Ben sordum.

Mateo beyaz yorganı çenesine kadar çekti. "İkisinden de soğuk omuzlar alıyorum. Bu da demek oluyor ki Angelo'yu aradılar ve düğün hakkında net bir cevap aldılar."

Neyse ki hafta sonu gelmişti, yani Matty bütün gün isteyken bu konuda arabuluculuk yapmak için yalnız olmayacaktım. Gerçi onlar da annemle babam gibiyse, tüm bunlar uzun bir uykuda unutulup gidecekti. "Kardeşinin bu konuda tamamen umursamaz olduğunu söylediğini sanıyordum?"

"Nineme ya da teyzelerime ve amcalarıma söylemek zorunda olan o değil. Sorun da bu zaten. Herkes Angelo'yu bekliyordu, bu yüzden öyle olmaması aileyi kötü gösteriyor."

"Bu kadar çok insanın umursayacağını tahmin etmemiştim." Yine de bir dereceye kadar anladım.

Mateo bana doğru yan dönerek ön kolunu karnımla klavye arasındaki kucağıma attı. "Çalışıyor musun?"

"Çok geride kaldık." İhmal edilen kamera istekleri listemiz kabarıyordu. Yeni ev misafirlerimize uyum sağlamak için önceden planlanmış olanları arka plana atmakla kalmamış, düzenli içeriğimiz yavaşlamış ve abonelerimiz sabırsızlanmaya başlamıştı. Genel içerik oluşturucu sıralamamız sadece beş gün içinde yüzde bir oranında düşmüştü.

Kız kardeşlerim Anna'nın önünde "bankada çalıştığımı" ağzından kaçırdıktan sonra, mazeret olarak normal iş saatlerinde haftada üç gün kalabileceğim bir yer bulmak zorunda kaldım. Ekipmanlarımdan ve düzenleme yazılımımdan uzakta geçirdiğim bu birkaç gün beni önemli ölçüde geriye götürdü. Düzenlenmemiş içeriği yayınlamayazdım ve çekilmemiş içeriği düzenleyemezdim. Her zaman bir şeylere dönüştürebileceğim parçalanmış görüntülerden oluşan acil durum porno bankamız vardı, ancak bunu gerçek acil durumlar için sakladım.

"Tema gecesini kaçırdık," dedim.

"Sorun değil, aylardır bunlardan birini bile kaçırmadık. Bu arada tema neydi?"

"Mavi uzaylı anal."

Mateo'nun başı yastıktan kalktı. "Oylamayı yine bu mu kazandı?" "Yüzde yetmiş dört oranında."

"Huh," diye mırıldandı, başını tekrar dinlendirdi. "Evet, bu bazı insanları üzecek."

"Ama sorun değil," diye ona güvence verdim, imlecimi tekrar hareket ettirdim ve hesap tablosundaki birkaç hücreyi yeniden düzenledim. "Çünkü İskoç bakire rol oyununu Çarşamba günü senin solo slotuna taşıyabilir ve erkek kardeşin en iyi arkadaşı talebini Cumartesi günkü esaret gösterimizle birleştirebiliriz."

"Lucinda Çarşamba günümü aldığın için sana çok kızacak."

Tuşlara agresif bir şekilde vurdum. "Lucinda bir gününü senin en iyi şarkı listeni kaydırarak geçirebilir, çünkü cidden, kime cevap vermeyi tercih edersin? Canavar sikici topluluğuna mı yoksa Bumfuck, Ohio'daki bir kadına mı?"

"Peki," diyerek beni kendisine yaklaştırdı. "Ama o mavi boya bu sefer temizlense iyi olur, Tally. İşe bir daha bu şekilde gidemem."

"İşten bahsetmişken..." Dizüstü bilgisayarımı kapattım ve komodinin üzerine koydum. "Tüm bu olanlar bana tekrar normal, sıradan, ofise rapor veren bir iş bulsam daha iyi olur diye düşündürüyor. Oturup film çekmem gerektiğinde her seferinde davetsiz bir misafir varmış gibi kolaçan etmek zorunda kalmam ve ailem de banka konusunda yakamı bırakır."

"Şaka yaptığını biliyorum." Başını tekrar karnıma yasladı, bu sefer eşofmanımın iplerini kemiriyordu. "Yine de çok sevimliydi."

"Değilim." Parmaklarım saçlarına daldı. "Normal bir banliyö çifti olsaydık hayatın ne kadar kolay olacağını bir düşün." Frankie ve O ya da Mateo'nun ailesi gibi normal. Zamanımızı film pencerelerine ayırmak ya da her zaman hazırda şüpheli bir kostüm dolabı tutmak konusunda endişelenmek zorunda kalmazdık. En azından bunu konuşarak aşmak kolaydı.

Mateo'nun burnu kırıştı. "Şımarıksın, otoriteden nefret ediyorsun ve telefonundaki çalar saati sildin çünkü zamanın bir illüzyon olduğunu düşünüyorsun."

"Silmedim," diye karşı çıktım. "Onu GarageBand, Compass ve Fitness'ın hemen yanındaki uygulama mezarlığına sürdüm."

"Ne olursa olsun, *daha kolay* olacağı için günlük işinizi değiştirmiyorsunuz Tal. İçerik üzerinde çok çalışıyorsun ve bu da takipçilerine yansıyor. Burada bir isim yaptık. Artık geri dönüş yok."

Mat ve Nat benim baş tacımdı. Haklıydı; eğer birdenbire yeryüzünden silinirsek, insanlar bunu kesinlikle fark ederdi. Planladığımız düğünün tüm savurganlığıyla abonelerimizden her ay topladığımız paraya bağlı olduğundan bahsetmiyorum bile. Mateo'nun maaşı evin, kamyonun, vergilerin ve sigortanın masraflarını karşılıyordu. Bu mükemmel, meşru bir paravandı, ancak kız kardeşlerim bu ekstra paranın nereden geldiğini sorgulamakta haklıydılar.

"İşlerin bu noktaya geleceğini hiç düşünmüş müydün?" diye sordum. "Benimle film çekmeye ilk karar verdiğinde seyirci sayısı şimdikinin dörtte biri kadardı. Bu kadar büyümesine hazırlıklı değildim ve senin de hiçbir zaman seçme şansın olmadı. Sadece körlemesine itildin."

Mateo'nun saat beş yönündeki gölgesi karnımı gıdıkladı ve kalçalarımı sıkıca kavradı. "İnternette kaç yabancının aletimi gördüğünü merak ediyorum ve bazen tanınmaktan endişe ediyorum, ama bu farklı. Kovulacak değilim ya. Etkilemeyi önemsedğim tek kadın altımda ve benim olman anlamına gelseydi benden istediğin her şeyi yapardım, Tally Duran."

Tally Duran. Tanrım, bu lanet ismi seviyorum.

"Ben henüz senin karın değilim, aşık çocuk."

Mateo'nun başı düşünceli bir şekilde eğildi ve vücuduma tırmanarak üzerime yerleşti ve burnunu benimkine sürttü. Gözlerimiz kalın bir perdenin altında buluştu.

Kirpikleri ve teninin tatlı kokusu duyularımı okşadı. İlk karşılaşmamızın ve iki adım öteden bile nasıl cennet gibi koktuğunun çok belirgin bir anısını ateşledi. "Senin her parçan bana ait. Değil mi?"

Göğsüm genişledi ama onun ağır bedeninin altında sıkıştı ve kalplerimiz birbirine çarptı. "Tabii ki."

"Yani kâğıt üzerinde mürekkep olsak da, adımı o güzel kışına kazıtsam da fark etmez." Mateo sol elimi kaldırdı ve parmaklarımı oynattım, loş ışık oradaki nişan yüzüğünü yakaladı. "Benim," dedi kesin bir ifadeyle. "Her zaman çizgisinde benim. Her evrende. Seninle zaten başka bir hayatta evlendim ve altı ay içinde bunu tekrar yapacağım, bu yüzden sana karım diyeceğim çünkü gerçek bu."

Yanaklarımda sıcaklık dans etti ve az önce bu kelimelerin çıktığı dudaklara hayran kaldım. Başparmaklarım yanaklarında durdu ve gamzelerine daldı. "Nasıl hem ağzı en bozuk hem de tanıdığım en romantik adam olabiliyorsun?"

"her şeyi ortaya çıkarıyorsun. Ne diyebilirim ki?"

Onu usulca öptüm. Üzerimdeki büyük çerçevesi odanın ışığını engelliyordu. "Ailen konusunda ne yapacağız? Beni sevmelerine ihtiyacım var Matty, normal işleyen bir aile için tek şansım bu. Daha bir ay bile olmadı ve şimdiden köpek kulübesindeyiz."

Mateo boğazını temizledi. "Bir şeyler düşüneceğim. Annemi kendi oyununda oynarım."

"Cidden kendi anneni alt etmeye mi çalışacaksın?"

"Denemeyeceğim bebeğim. *Yapacağım.*"

Yanımdaki yatağa geri yatana kadar göğsünü ittim. İkimiz birlikte tavandaki ışığın sarı parıltısına bakıyorduk ve aklımdan bir düşünce geçti. Kötü uygulanmış ama iyi niyetli bir düşünce. "Onlar için akşam yemeği pişireceğim. Hiçbir şey İtalyan yemeği kadar seni seviyorum diyemez."

Mateo mırıldandı ve parmaklarını göğüs kafesinde birleştirdi. "İşe yarayacağına dair bir söz veremem ama kesinlikle zararı olmaz."

"Bunu yapabiliriz. Ailen yatırıldıktan sonra kız kardeşlerimle aramı düzeltmek için de biraz desteğe ihtiyacım olabilir. Tüm bunları hayatımızın geri kalanının ilk gerçek sınavı olarak düşün. Sen ve ben dünyaya karşı."

"Dünyaya karşı her zaman sen ve ben varız," diye yineledi Mateo. O stresli belirsizlik anında onun bu sözlerine ihtiyaç duymakla kalmadım, her bir hecesine inandım. Eğer bu evrende hayat bize ne getirirse getirsin yanımda *duracak* biri varsa o da Mateo'ydu.

chapter ten

Natalia

13 ay önce

BU, bir aydan uzun bir süredir korktuğum andı. Ne zaman rahatlasam ya da kendimi mutlu hissetsem, Mateo'yla bu konuşmanın kaçınılmaz olduğunu anlamak beni tekrar aşağı çekiyor ve her şeyi berbat ediyordu.

İşten sonra benimle buluştuğu yerel spor barında özel bir kanat vardı ve müzik o kadar yüksekti ki kendi düşüncelerimi bile duyamıyordum. Bu restoran, konuşmak için evime dönmesini beklemekten daha az korkutucu geldi ve ayrıca ihtiyacı olursa ona bir çıkış yolu verdi. Sipariş ettiğim bira el değmeden önümde dururken, bardağın dibinden üstünü çevreleyen köpüğe doğru dans eden baloncuklarla kollarımdaki üşümeyi silerek kendime doğru kıvrıldım.

Mateo beni ilk randevumuzda paten pistine götürdüğünden beri birbirimizin yanından hiç ayrılmamıştık. Benim Coconut Creek'teki yatağımla Mateo'nun Pompano'daki evindeki çok daha büyük yatağı arasında müzikal evcilik oynuyorduk. Gün boyunca Frankie ile işe gitmek için beni yorganın altında bırakırdı ve ben de onun kollarına dönene kadar saatleri sayarak bankaya giderdim. O zaman bile mesajlaşmayı hiç bırakmadık. Tuvalet çantam onun banyosundaki makyaj masasının üzerinde duruyordu, kıyafetleri benim katımdaydı ve mücevherlerim onun komodininin üzerinde, saatlerinin yanına yerleşmişti. Hayatım boyunca hiç bu kadar çok paket yemek yememiştim.

Bu ilişkiyi sıradanlaştırmak için hiçbir umut yoktu. Bunu deneyen tek kişi bendim ve ne kadar denesem de Mateo'nun yanında hissettiklerim tarif edilemez ve bağımlılık yapıcıydı. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünmeden onun yanından ayrılamıyordum.

Asıl mesele de buydu.

Seks işi acı çekiyordu. Müşterilerim nereye gittiğimi merak ediyordu, sunucularımdaki abonelikler her geçen saat azalıyordu ve içerikler hiçbir açıklama yapılmadan cırtlak, hayalet gibi bir şekilde durmuştu. Çünkü yolun aşağısında bir gazinin üzerinde ters kovboy kıızıken nasıl olur da evimde canlı yayında çıplak olabilirdim?

Bunun ötesinde ahlaki olarak gri hissettirdi. Hiç mantıklı gelmeyen bir şekilde sadakatsizlik. Mateo ve ben özel değildik ki. Bunu tartışmamıştık; benden ona bağlanmamı istememişti, son bir aydır uyanık olduğum her saati birlikte geçirmeme rağmen bunu beklemiyordum. En sevdiği renkleri, şarkıları ve yemekleri biliyordum; yükseklikten korkuyordu, lisede beyzbol oynuyordu ve beşinci sınıfta bisikletiyle yaya geçidinden geçerken bir taksinin yandan çarpması sonucu kolunu kırmıştı. Yirmi yedi kuzeni vardı ve bunlardan beşinin adı Anthony'ydi.

Ama bir adam için işimi bırakamazdım. Hele yeni tanıştığım biri için. Bunu ondan da saklayamazdım. Kariyerime çok fazla yatırım yapmışım ve izleyicilerime etik, güçlendirici, yüksek kaliteli bir porno deneyimi sunmak için kışımı yırttım. Gerçekten de karşılığını almaya başlamış ve gurur duyduğum bir şeye dönüşmüştü.

Gözlerim ESPN'deki anlaşılmas spor istatistiklerinden oluşan bir pasta grafikten karşımda oturan ve tavuk kanadının ucundaki acı sosu yalayan Mateo'ya kaydı. Yanağındaki çukurda bir nokta kalmıştı ve uzanıp onu sildim. Peçetesini kaptı ve yüzünün geri kalanını sıvazladı. "Orada çok sessizsin. Her şey yolunda mı?"

Her şey yolunda değildi. Sinirlerim birbirinin etrafında örülmüş, boğazım bile sertleşene kadar gerilmişti. Geriye dönüp baktığımda söyleyecek bir şeylerin provasını yapmak iyi bir fikir olabilirdi ama lafın gelişi değil, bir şeyleri kanatlandırmak daha çok benim tarzımdı. "Evet."

Şimdi beni tamamen okuyordu, gözlerini yüzümde gezdiriyor ve kaşlarını kaldırıyordu. "Yemeğine dokunmadın bile."

"Büyük öğle yemeği."

"Evet, ne ?" Yutkundum. "Bir sandviç."

"Nereden?"

"Bu yirmi soru da neyin nesi?" Mateo sırttı. "Fibber."

Onu görmezden geldim, ilk kez biramı elime aldım ve cömertçe birkaç yudum aldım. Bu kesinlikle onun dikkatini çekti. Kaşlarının arasında endişeli bir kırılganlık oluştu ve Mateo elini çenesinden aşağı kaydırarak kılları düzeltti. Bundan sonra kalçalarımın iç kısımlarını bir daha hissedip hissetmeyeceğimi merak ettiğim tüyler.

Birbirimize bakarken iki tabak bar yemeği aramızdaki havayı marine etti ve yanaklarımın nasıl kızardığını görebiliyordum, *bir şey*, herhangi bir *şey* söylemek için umutsuzca cesaret ararken panik yükseliyordu. Aramızda bir orta yol bulmak, atmam gereken bombaya zarıfça bağlanacak bir ortak nokta bulmak.

Görüştüğünüz adama binlerce başka erkekle sanal olarak görüştüğünüzü söylemenin normal bir yolu yoktu.

Mateo başını öne eğdi. "Endişelenmeli miyim?" "Porno izliyor musun?" Hemen çıktım.

Tam isabet, Nat.

Gözleri irileşti ve oturduğu yerde beceriksizce kıpırdanarak vereceği cevabı düşünmeye başladı. "I..." Mateo kayıtsızca omuz silkti. "Uğraştım."

En azından dürüst davranıyordu. Bütün erkekler porno izlerdi. İzlemediklerini, bunun inançlarına aykırı olduğunu, *hiçbir zaman gerçekten ilgilenmediklerini* ya da sektördeki kadınların istismar edilmesine dayanamadıkları gibi saçma bir ahlak hikayesi anlattıklarını söyleyebilirler ama hepsi yalancıdır.

"O videolardaki kadınlar hakkında ne hissediyorsunuz?"

"Videonun izlenmesi sırasında olduğu gibi mi?" Parmaklarını masaya bastırdı. "Yoksa genel olarak mı konuşuyoruz?"

Neredeyse gülecektim. "Bir kavram olarak. Pornografi yapan kadınlar."

Yavaşça bir tavuk kanadı aldı ve onu bir orkestra şefinin sopası gibi kullandı. "Sanırım bir insanı bunu yapmaya iten şeyin ne olduğunu hep merak etmişimdir. Ama ben bir kayanın altında yaşamıyorum ve finansal olarak bu, gerçekten kavrayabileceğimizden çok daha fazla kazandıran bir kariyer. İş açısından bakarsak, bu kadınların değerlerini çok iyi bildiklerini söyleyebilirim."

"Doğru." Boğazımın sütunu daraldı.

"Eğer porno anlaşılmayı bozuyorsa, soğuk hindi gibi bırakabilirim. Bu konuda fazlasıyla tatmin oldum Tal. Bunu iki kez söylemene gerek yok."

"Hayır, öyle değil," diye mırıldandım. Onunla göz teması kurmak zordu, buna dayanamıyordum. "Bundan daha karmaşık bir durum."

Mateo öne doğru oturdu ve masanın karşısında elimi tuttu. "Bak, tanıştığımızdan beri durmadan konuşuyoruz, biliyorum ve birine hemen şeyini vermek genelde kötü bir haberdır. Ama seninle bunu yapmaktan kendimi alıkoyamıyorum. Biriyle hiç bu kadar çabuk bir bağ kurmamıştım. Birbirimizi *tanıyormuşuz* gibi hissediyorum Natalia. Sanki mümkün olan en garip şekillerde uyuşuyoruz. Seninle konuşmaktan, senin etrafında olmaktan, seninle sessizce oturmaktan, günün sonunda evime gelmeni beklemekten, başını göğsüme yaslayarak uyanmaktan hoşlanıyorum. Siktir, biliyorum, saçmalıyorum." İç çekti. "Eğer yavaşlaman gerekiyorsa, bunu yapabilirim. Hafta içinde birbirimizi daha az görmek, birkaç gün kendi işimizi yapmak istiyorsan, beni görme konusunda seni daha rahat ettirecek ne varsa yaparım."

"Bunu yapmak istemiyorum." Başımı salladım. Gerçekten de istemiyordum. Bunun tamamen aynı kalmasını istiyordum, sonu gelmeyen ilk buluşma, bana karşı aynı şekilde hisseden birine her şeyimi vermek. Mateo Duran'la birlikte olmak istiyordum. "Şu anda yaptığımız şeyi seviyorum."

"Ben de." Derin bir nefes aldı ve alnındaki görünmez bir ter damlasını sildi. "Bir an için bana başka insanlarla görüşmek istediğini söyleyeceğini sandım." Tavuk kanadından bir ısırık aldı.

"Mateo, porno yapıyorum."

Tavuk kanadı püskürerek geri geldi.

Lanet olsun, Natalia.

Yüzümü buruşturdum ve masanın üzerinden ona bir peçete uzattım. Mateo'yu okumak genellikle çok kolaydı -tüm duygularını koluna ya da yüzüne yansıttı- ama bu kez ifadesi o kadar boştu ki, boşluğunu göğsüme saplanan bir mızrak gibi hissettim. Öfkeyle mi patlayacaktı yoksa sessizce gidecek miydi bilemiyordum. Hayatımda hiç o anki kadar utanç duymamıştım çünkü bir anlığına, seçtiğim yolun bana kaderimdeki erkeğe mal olabileceğini fark ettim ve her şeyi geri almak istedim. Onun için ben olmak istedim, kendim için değil.

"Önceden kaydedilmiş videolar yayınladığım ve canlı yayın yaptığım gerçekten başarılı bir sayfam var. Ayrıca belirli şeyleri yapmam için bana ödeme yapan kişisel müşterilerim de var. Üniversiteden mezun olduğumdan beri kendimi tamamen seks işçisi olarak kazandığım parayla geçindiriyorum ve bundan keyif alıyorum. Yaratmayı, filme çekmeyi ve kendi kendimin patronu olmayı seviyorum. Aptalca gelebilir ama bir şekilde güçlü hissettiriyor. Banka işi... Bankada çalışmaktan nefret ediyorum,

Bunu biliyorsun. Ama bunu ailem ya da bilmesi gereken başka kişiler için bir kılıf olarak kullanmak ve sigorta, teknik işler gibi şeyler için saklıyorum."

Dudakları aralandı ama bir şey söylemedi.

"çıkıyorum çünkü bu konuşmayı yapmanın daha kolay olacağını düşünmüyorum ama sen bunu yapacak kadar önemseydiğim ilk kişisin. Bunu anlattığım ilk erkek sensin, aslında ilk kişi. Senden başka kimse bilmiyor. En iyi arkadaşım bile. Bu da bir şeydir. Bankada benimle konuşmaya başladığında ve bana o kahveyi getirdiğinde, tereddütüm seninle ilgilenmediğim için değildi, *kesinlikle* ilgileniyordum," diye vurguladım. "Sana aşık olacağımı biliyordum, çünkü çekici, açık sözlü ve kendinden emindin ve sen uzaklaşmadan önce seni öpmeyi düşünüyordum, bu yüzden kendimi kaçınılmaz kalp kırıklığından korumaya çalışıyordum. Birlikte geçirdiğimiz o ilk geceden beri çalışmadım. Doğru gelmiyordu ve aramızda yaşananların benim yerime karar vermesine izin vermeye çalışıyordum ve şimdi öyle oldu. Hemen bir şey söylememenin, benim hakkımda hissettiğin gibi hissetmene izin vermenin ve sonra her şeyi çekip almanın ne kadar bencilce olduğunu biliyorum. Ve özür dilerim, çok özür dilerim. Çekip gitmek istediğin için seni asla suçlamam. Sadece daha fazla ilişkiye girmeden önce bunu sana söylemem gerekiyordu."

Sessizlik. Daha sağır edici, ruhumu parçalayan bir sessizlik ve bunun beklediğimden farklı olacağına dair bir parça bile umut beslediğim için kendimi tekmelemek istedim. Mateo bir şey söylemek için ağzını açtı ve sonra tek kelime etmeden kapattı ve o gümüş astarlı pencere de onunla birlikte kapandı. Bir parçam kırıldı ve paramparça oldu.

"Tamam." Küçük düşmemek için kendimi toparlayarak başımı salladım. Telefonumu çantama tıktırdım ve masadaki yemeğin üstünü örtmek için cüzdanımı çıkardım. Ellerim titriyordu ve o sessiz kalırken tüm güvensizliklerimin canlandığını hissederken kendi bedenimde olmaya ya da ona bakmaya dayanamıyordum.

Yapış yapış deri kabinden kalktığımda Mateo'nun eli bileğimi sarmak için uzandı ve nefesim kesildi. Sonunda başımı kaldırdım ve gözlerim yaşardı. Kalbim kaburgalarımın doğru sertçe çarpıyordu. Serpintiye çoktan teslim olmuşum ve şimdi kendimle ne yapacağımı bilmiyordum.

Yutkundu ve kolumu bırakmadan beni koltuğuma geri götürdü. Parmak uçları nabzıma sıkıca yapışmıştı. "Bana daha fazlasını anlatacak mısın?"

"Sana her şeyi anlatırım." Ona en azından dürüstlük gösterebilirdim. Tüm detayları bilmeyi hak ediyordu, bu yüzden kendimi tutmayacaktım.

"Bunu başka erkeklerle de yapıyor musun?" Mateo sessizce ve doğrudan sordu. "Onlarla... bu şekilde içerik oluşturuyor musun?"

"Hayır," dedim. "Kimseyle fiziksel bir ilişkim yok. Bu tamamen parasosyal bir şey. Daha önce hiç bir partnerle çekim yapmadım. Her şey mezuniyetten sonraki yaz yurttan başladı. Saçma bir ücretsiz stajı bitirmek için kalmıştım ve paraya ihtiyacım vardı. Ailemden bana yardım etmelerini istemedim ve bölümüm kamera ve film medyası üzerine çalışıyordu. Ekipmanım ve uzmanlığım vardı ve... Yalnızdım ve bekardım. Her zaman sadece ben ve kameram vardı."

Parmaklarını birbirine doladı, kafasında bir şeyler tasarlıyordu. "Yapar mısın?"

"Ben...?"

"Bir ortakla film çekin."

Doğru kelimeleri bulmakta zorlandım. Çünkü bu soruyu sanki ben başka erkeklerle porno çekerken benimle çıkmayı hayal ediyormuş gibi sormuştu. Bunu asla kabul edemem. Asla istemem. Eğer işime başkalarını da dahil etmeye karar verirsem, bir erkek arkadaşımın olması söz konusu bile olamazdı. Çok fazla duygusal değişken vardı. Fiziksel olarak korunmak için sağlık taramaları ve düzenli testlerden bahsetmiyorum bile.

"Bu benim için yoğun bir güven seviyesi gerektiren bir şey," dedim ona. "Böylesine mahrem ve kişisel bir ana herhangi birini davet etmezdim ya da derinlemesine tartışılmamış ve rıza gösterilmemiş bir şekilde üzerimde güç sahibi olmalarına izin vermezdim. Bu sadece kamera önünde sevişmekten daha fazlası."

"Peki ya benimle?"

Vücudumdaki tüm kan yavaşladı. Nabzım, alışmaya çalışarak boynumun yan tarafında gümbürdüyordu. Hâlâ kafamın bir kısmı bana kaçmamı söylüyordu ama geri kalan kısmım bir cehennemdi ve o alevleri körüklüyordu. Sesim alçak ve kuşkuluydu. "Bu yapmak isteyeceğin bir şey mi?"

"Seni istiyorum, Tally. Eğer sonuç bu olursa yapacağım çok şey var. Bunu hala anlamadın mı? Buna ısınmam ve önyargılarımı aşmam gerekecek ama sanırım bize bu kadarını borçluyum. Bunu çöpe atmak doğru bir şey olamazO bankada çalışmanızın bir nedeni var; sizinle orada *tanışmamın* da bir nedeni *var*. Belki de bununla bir ilgisi vardır, bilmiyorum." Kıkırdadı. "Ben pek romantik biri değilimdir."

"Bu romantik," diye onayladım neşeli bir gülümsemeyle, bileğimi tutan elini yakalayarak. Ayrıca Mateo'nun benim çalışmamın hemen bir anlaşma bozucu olmaması için kendine yeterince güvenmesi de korkunç derecede seksiydi. Fikrini değiştirebilirdi ama şu an için her şeyimle onun bizi yürütme isteğine tutunuyordum. "Bunu yapmak zorunda değilsin, biliyorsun. Sorun yokmuş gibi davranmak zorunda değilsin. Sana bir çıkış yolu veriyorum."

"Benden kurtulmaya çalışmayı bırak Natalia. İşe yaramayacak."

Dudaklarım gülümseyerek yukarı doğru kıvrıldı ve biramı ağzıma götürürken kenarının arkasına saklamaya çalıştım. "Pekâlâ, duracağım."

"Bana gösterecek misin?" Sonunda kanat tabağına geri dönmek için bileğimi bıraktı. Bunca zamandır göğsümde biriken basınç derin bir nefesle boşaldı. Kayıtsızlığı beni hazırlıksız yakaladı.

Ona en gizli, en mahrem, en savunmasız yanıma mı gösterecektim? Kamerada gördüğüm kadınla karşısında oturan kadın aynı değildi. O olamazdı. Ama bu işe yarayacaksa, Mateo'yu tamamen içeri almam gerekiyordu. Sır yok, yalan yok. "Tamam," dedim usulca.

"Ve daha önce söylediğim şeyi açıklığa kavuşturmak için, *seni* porno yaparken izlemek porno izlemekle aynı şey değil, değil mi?"

Yanaklarım kıpkırmızı oldu. "Sanırım bunun için bir geçiş iznin var."

"Bunun olumsuz bir şey olduğuna beni ikna etmeye çalıştığına inanamıyorum."

Belki bu işe yarayabilir diye düşündüm. Belki de sonunda Mateo'daki eşimle gerçekten tanışmıştım. Çok erken umutlanmak istemiyordum ama tüm işaretler umutlandığımı gösteriyordu.

chapter eleven

Mateo

Hayatta beni nostaljik yapan birkaç şey **vardı**. Sıcak bir daire testereden çıkan taze odun talaşı kokusu. Yaz aylarında sigara dumanı ve şekerlenmiş cevizler, devirli bir motor ve kaslı bir arabada rölantide çalışan benzinin tatlı kokusu. Ocakta çıtırdayan sarımsak ve soğan.

Ben büyürken annem her Pazar gününü mutfaktaki gaz ocağının başında geçirirdi. O yemek pişirdiğinde tüm mahalle bunu bilirdi. Fırının ısınıp dengellemek için evdeki her pencere açıldı ve radyoda çalan haberlerin sesi öncamlardan ılık çalarak duyulurdu.

Tıpkı sokak lambaları yandığında bisikletle eve dönme vaktinin geldiğini anladığımız gibi, bulaşıklar birbirine çarpmaya başladığında ve babam koltuktan yemek odasına doğru topallayarak yürüdüğünde de yemek vakti gelmişti.

Ailem için yemek kesinlikle kalbe giden bir yoldu ve Natalia'nın bir kase spaghetti ve bir şişe şarapla ailemin gönlünü alma fikri aklıma gelen diğer tüm seçeneklerden daha iyiydi.

Mutfağa girdiğimde Tally dolaplarından tencere ve tavaları çıkarıyordu. Uzun siyah saçlarını başının tepesinde büyük bir düğümle bağlamıştı ve sahip olduğumuzu bile bilmediğim bir önlük giymişti. Mükemmel bir tayt kışını sarıyor, büyük boy bir kazağın kolları dirseklerine kadar uzanıyor ve ayaklarını yutan bir çift kabarık terlikle yerde kayıyordu. Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi. Sanki iki dünyam bir araya gelmişti, o Pazar öğleden sonrası nostaljisi ve hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğim kız aynı anıları kendi yazı tipimizde yeniden yazıyordu. Sanki bir anlık görüntü gibiydi.

Natalia'yı ilk gördüğüm andan beri onunla hayal ettiğim gelecek. Daha fazla istediğim bir şey düşünemiyordum.

Arkasına geçip kollarımı beline doladığımda vücudumun kıvrımlarında eridi. Tezgâhın önünde ileri geri sallanıyorduk ve ben onun ince, çiçekli kokusunu içime çekiyordum. "Hiç şu anki kadar ateşli görünmemiştin."

Tally'nin başı bana doğru döndü, ağzının kenarında kedi yavrusu gibi bir gülümseme vardı. "Daha duş bile almadım."

"Çok ciddiym, tüm bunlar" -saçını çekiştirdim ve önlüğünün yakasını çektim- "bana bir şeyler yapıyor."

"Sen ne zaman istersen ben evde oturan bir ev kadını olmaya hazırım," dedi rahat kıyafetlerini göstererek. "İşte rüya bu. Bir çift yoga pantolonundan biraz daha farklı bir çift yoga pantolonuna dönmek."

"Bana eski kafalı diyebilirsiniz ama bence bu sizin işiniz."

"Yemeklerimi tadana kadar öyle düşüneceksin, sonra da yemeği profesyonellere bırakmam için bana yalvaracaksın."

"Sen doğuştan yeteneklisin," diye ona güvence verdim. "Ne kadar zor olabilir ki? Üç malzeme: et, sos, makarna."

"Anneniz size hayatınızda bir gün bile yemek yaptırmadıysa bunu söylemek kolay."

"Bugüne kadar herkesin yediği en lezzetli MRE'leri pişirdim."

"Mikrodalgada kurutulmuş kedi maması mı pişirdiniz?"

"Bu sayılır."

Tally kollarımın arasından sıyrıldı ve birkaç mavi makarna kutusunu tezgâha üst üste dizdi, ardından en büyük tenceremizi lavaboya götürüp suyla doldurmaya başladı. Annem ocağın klik sesini duyar duymaz mutfığa açılan kemerde belirdi ve tıpkı zil sesine tepki veren bir kedi gibi ocakta bir alev kıvılcımı çaktı.

"Yemek pişirmek için yardıma ihtiyacın var mı, tatlım?"

Tally başını salladı. "Kesinlikle hayır. Sen sadece arkana yaslan ve rahatla."

Annem bana bakmadı. Bunun yerine, kahvaltı barının altından bir tabure çekti ve Tally'nin odanın içinde buzdolabından tezgâha ve tekrar geri hareket etmesini, parmaklarını bir Tutturosso kutusuna sokma ihtiyacıyla titreyerek aşağılayıcı bir şekilde izledi.

Arka bahçeden sürgülü cam kapı açıldı ve babam üzerinde sadece bir çift şort ve bira göbeğinin altından zar zor görünen bir bel çantasıyla eve adım attı. Annemle babamın gelmesinden bu yana geçen birkaç hafta içinde

Dışarıda geçirdiği saatlerden sonra teni krem renginden deri rengine dönmüştü. Kendi kendine ısılık çalarak oturma odasına geçti ve duvardaki termostatin düğmelerine basmaya başladı.

"Tanrım, baba, üzerine bir şeyler giymek ister misin?"

Gözlerini kısarak küçük ekrana bakarken beni görmezden geldi ve klimanın sesini birkaç kademe kısıtı.

Sıcaklığın yetmiş iki dereceye ayarlanmasına alışmıştık ama son zamanlarda sabahları uyandığımda ahşap zeminler çıplak ayakla dolaşılamayacak kadar soğuktu ve bornozumu dolaptan çıkarmak zorunda kalıyordum. Babam dikkatini yakındaki şarap rafından bir şişe cabernet bulmaya verdiğinde termostatu kontrol ettim ve evi altmış yedi derecede tutmak için sistemi sıfırladığını fark ettim.

Bunun gibi küçük değişiklikler, görünüşte önemsiz şekillerde evin etrafında birikmeye ve mükemmel bir şekilde kontrol edilen yaşam durumumuzu daha da ağırlaştırıcı bir şekilde dayanılmaz hale getirmeye başlamıştı. Mesela mobilyalar, babamın beyzbol izlerken televizyonu daha kolay görebilmesi için koltuğun sol tarafa doğru kaydırılması gibi. Dolaptaki kupaların hepsi annemin 1.80'lik boyuna uyması için bir raf aşağı kaydırılmıştı. Koridordaki banyoda, kapının arkasına asılmış, her açtığınızda tıkırdayan ilaç şişeleri ve banyo malzemeleriyle dolu plastik bir saklama kabı vardı. Deli gibi görünmemek için vazgeçmek zorunda kaldığım küçük, zararsız, yakınan şeyler.

Tuş takımını tekrar yaşanabilir bir sayıya getirme gösterisi yaptım ve babamın dişlerini birbirine geçirirken çenesi seğirdi.

"Mateo, annen için bir bardak daha getir lütfen." Tally mutfaktaki çekmeceyi hızla açtı ve ocaktaki tencerede su fokurdamaya başlarken bana bir şişe açacağı fırlattı. Yanağıma bir dil taktım ve bir çift uzun şarap bardağını masaya taşıdım, bordo şarabın içine bir mantar soktum ve isteksizce açtım, sadece annem tam Natalia'nın uzun makarnayı tencerenin üzerinde ikiye böldüğünü ve düşmesine izin verdiğini görmek için tam zamanında ters yöne döndü.

Annemden acı dolu bir ses yuvarlandı ve eli göğsünün üzerine bıçak saplanmış gibi yerleşti. Yemek pişirmek hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama çiğ spagettiye bir kitabın omurgası gibi koparmanın kutsallığa saygısızlık olduğunu biliyordum.

Annem bar taburesinden kalkıp Natalia'nın yanına geçti, ben de ona yaklaştım, yanındaki tezgâha yaslandım, kendimi ve bir o kadar da tetikte hissediyordum. Bir sorun çıkmasını bekleyerek kendimi strese sokuyordum.

ortaya çıktı. Dış çatışmalarla başa çıkabilirdim. Duygusal anlaşmazlıklar cildimi ter ve kaşıntı arası bir şeyle karıncalandırırdı ve ailem bunu fazlasıyla hissettirirdi. Natalia'nın omuzları kulaklarına kadar gerildi ve hızla kaynayan makarnanın üzerini örttü.

"Anne, onu boğuyorsun," dedim sertçe. Annemin hafif gözleri benimkilere kaydı ve boğazıma bir yutkunma düğümlendi.

"Ben iyiyim. Sadece her seferinde bir adım atıyorum." Tally gergin bir kahkaha attı ama boynu kazağının altından kırmızı lekelerle doluydu. "Aslında daha önce hiç kalabalık için yemek yapmamıştım, eğer anlayamadıysan." Sonra beni kalçasıyla kontrol ederek yolundan çekti ve önünde durduğum alçak dolabı karıştırmaya başladı, büyük bir kızartma tavası çıkardı ve koluyla kalan tozları temizledi.

Onu biraz rahatlatmak ve desteklemek için soğuk elimi ensesine koydum. "Harika gidiyorsun." Yine de kontrolüm elimden kayıyordu. Onu sakinleştirmeye çalışabilirdim ama annemin oturup Tally'nin yemek yapmasına izin vermesini sağlamak için onu fiziksel olarak mutfaktan uzaklaştırmak dışında yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Normal bir günde bile idare etmekte zorlanıyordu ama bunun üstüne bir de korkunç bir sessiz muamele eklenmişti.

Ne yapmamı istiyorlar? Angelo için özür dilememi mi? Dizlerimin üzerine çöküp mükemmel bir evlat olmak için ikinci bir şans için yalvarmamı mı? Pike'ı sağdıçlığa mı indirgeyecektim? Ne yazık ki cevabı biliyordum ve yukarıdakilerin hepsiydi.

Natalia buzdolabından bir tepsi önceden sarılmış, dükkândan alınmış köfte çıkardı ve annem nalları dikti. Tam anlamıyla kurbağaya yakışır bir feryat. Çünkü köfteler atalarından kalma binlerce İtalyan kadının gözyaşları ve bir çekmecenin arkasına atılmış çürümeye yüz tutmuş bir kâğıda el yazısıyla yazılmış bir tarifile sıfırdan yapılmamıştı.

"İyi misin anne?" Bir şey söylemesi için onu cesaretlendirdim. "Tıpkı seninkiler gibi görünüyorlar."

Dilinin ucunda bir karşılık vardı ama onun yerine o kadar sert ısırdı ki muhtemelen kan aktı. Benden uzaklaştı ve yüzünde beni kızdıran bir somurtkanlıkla masanın ocaktan en uzaktaki ucuna oturdu.

"Angelo beni görmezden gelmiyor. Neden hâlâ görmezden geliyorsun anlamıyorum," dedim omuz silkerek. "Sağdıç olmamakla bir sorunu yok ve bu senin için de yeterli olmalı. Bu kadar endişelendiğin şey buysa, kimse fark etmeyecek bile."

Natalia köfteleri yavaşça cızırdayan tavaya eşit aralıklarla yerleştirmeye başladı ve oturma odasındaki televizyonda bir playoff futbol maçı çılgılığı duyuldu. Şakaklarımda normal bir baş ağrısından farklı, donuk bir yayılmaya başladı. Odadaki her sesi ayırt edebiliyordum. Saatimin kolları tıkırdıyor, Tally'nin terlikleri fayansın üzerinde sürünüyor, annem bana inat yanağının içini kemiriyor, nabzım hızlanıyordu. Her şey bir anda yüzüme çarptı.

Annem cüzdanını tezgahın üzerinden kendisine doğru çekti ve aradığı şeyi bulana kadar gürültüyü arttırarak karıştırmaya başladı. Bir eczane fişi uzunluğunda bir kağıt parçasını açtı.

"Düğün için davetiye gereken adreslerin bir listesini hazırladım Natalia."

Tal onun adıyla sarsıldı ve elinde tuttuğu metal maşa tencerenin içine düştü. Avuçlarını hızla fırının sapından sarkan havluya sildi ve gülümseyerek arkasını döndü. "Bu harika, teşekkür ederim Anna. Çok yardımcı oldun."

New York'tan birkaç aile üyesini sormak mantıklı geldi. Adreslerini aklımın ucundan bile geçirmedüğimden emindim ama kendi üzerine katlanan bir liste bana hiç de iyi gelmedi. Listeyi annemin elinden aldım ve ters çevirdim.

"Kenara kaç tane fazladan davetiye koyduğuma bakmam gerekecek." Tally ocağı bırakıp omzumun üzerinden baktı ve keskin tırnakları kolumu sıkıca kavradı. "Acaba bunlardan herhangi biri aynı ev halkından mı?"

İsim listesini incelerken tansiyonum yükseldi. "Bütün bu insanlar da kim? Bay Thomson, lise müdürüm? Kiliseden Osmond'lar mı? Çimlerini kesen Darren ve Steve mi? Bu insanların yarısını en son yedinci sınıftaki kabul törenimde görmüştüm anne. Onlara karşı hiçbir yükümlülüğüm yok. Artık beni tanımıyorlar ve Tally'yi de tanımadıklarına eminim. Gelmiyorlar."

Annem Natalia'ya suçluluk duygusu uyandıran, şarkılı bir üslupla, "Evde ikinizin evlendiğini görmek için sabırsızlanan o kadar çok insan var ki," dedi. Nişanlım sempatik bir şekilde gülümsedi ve bu manipülasyon beni daha da kızdırdı. Natalia çok iyi bir insandı ve annem Tally'nin onu etkilemek istediğini bildiği için onu istismar etmek çok kolaydı. Ayrıca elbise provasından Sistine'le ilişkisinin en iyi ihtimalle sallantılı olduğunu ve teselli olarak onu memnun etmeye hevesli olacağını da biliyordu.

Destek almak için oturma odasına doğru baktığımda, babamın hâlâ televizyonun bir metre önünde şaşkın bir şekilde durduğunu ve şarap bardağını bir raf gibi karnının üzerinde tuttuğunu gördüm. Çenemin her iki yanındaki kaslar tekrar tekrar sıkılıp gevşedi ve başımdaki donuk ağrı artık delici bir hal almış, kapıya vuran parmak eklemleri gibi boynumun dibine kadar yayılmıştı.

"Bunu başaracağız," dedi Tally hevesle. Kâğıdı top haline getirip fırlatmama fırsat vermeden elimden özenle aldı. "Belki bazı uzlaşmalar yapabiliriz. Bu şekilde herkes mutlu olur."

Anneme olan inancını takdir ediyordum. Bildiğim ve bu konuda bu kadar öfkelenmemin nedeni, Anna Duran'ın ödün vermediğiydi. Hayatım boyunca böyle olmuştu. Ailemizdeki çekişmenin bir nedeni de ergenlik çağında onun istediğini yapmasına izin vermememdi. Onun her yalvarışına ve yakarışına rağmen orduya gittiğimde, bu onun kalbine mecazi anlamda bir kazık saplamak gibiydi.

"Zahmet etmeyin," dedim. "İlk beşten sonra telefon rehberinden okumaya benziyor."

Natalia yine de listeyi annemin önüne yaydı ve zarif parmağını mavi mürekkebin üzerinde gezdirdi. Yirmi yıllık komşum ve fıskiye'nin içinden birlikte koştüğüm yetişkin kızı, bana ilk işimi veren sokağın aşağısındaki şarküteri sahibi, lisedeki beyzbol koçum ve karısı, ortodontistim. Çocukluğumda belli belirsiz etkileri olan insanlar ve annemin güncel tutmak için çok uğraştığı Bronx'la hâlâ sahip olduğum son bağlantı kırıntısı. Adadaki bir çekmeceyi açtım ve bir kalem çıkardım, sonra listede aşağı doğru inerek isimleri ince ince çizdim.

Annem kâğıdı tezgâhın üzerinden kendisine doğru çekmeye çalıştı ama ben elinden aldım. Uzanıp bir köşesinden tuttu ve çekti; ben de büyük avucumu ortasına vurdum. Gevşek yaprağın tepesini sıkıca tuttu ve iki çift parmak ekledi ve bu sefer çektiğinde, kâğıdı tırtıklı bir şekilde yırttı. Berberimin adı ikiye bölündü.

"Şuna bakın, Benny kesilmiş," dedim sertçe.

"Mateo..." Tally mırıldandı. Dikkati, gözleri şiş ve sulu, dudaklarında belli belirsiz bir titreme ile oturan anneme kayana kadar, yerimde durduğum için kendimden memnundum.

Omuzlarım düştü ve tüm ateşli adrenalini beni tam karnımdan vurdu. "Hadi ama," dedim. "Bu sadece bir liste anne. Büyütülecek bir şey değil."

Ağızı buruştu ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Benimle konuşmayı reddetmesi, özellikle de şimdi, hissettiğim aşırı uyarılmayı daha da artırıyordu. Bu beni öfkeliendirdi. Eğer o bu konuda bir yetişkin gibi davranamıyorsa, ben de öyle davranmaya zorlanmayacaktım.

"Beni suçlu göstermeye çalışıyorsun anne ve bu işe yaramayacak. Burada mağduru oynamana izin vermeyi reddediyorum." Parmağımı masaya soktum ve titrediğini fark ettim. Tüm vücudum titriyordu. Sanki bir tür manuel overdrive'a girmiştim ve bunu kontrol edemiyordum. Sonra nefesim kesildi ama nabzım, soğuk bir ter boynumu yalayana kadar güm güm atmaya devam etti. Durakladım ve kendimi toparlamaya çalıştım ama başaramadım, sesim titriyordu. "Bunu tüm hayatım boyunca yaptın, tamam mı? Senin değil de kendi seçimlerimi yaptığım için kendimi bok gibi hissettirdin. Hafta sonu boyunca Angelo konusunda bana soğuk davranmana izin verdim ama artık burada duruyorum."

Göğsümdeki sıkışma hissi daha da kötüleşti. Fiziksel olarak dışarı atmadığım havayı tutuyordum, bedenim kendim için ayağa kalkma girişimimi reddediyordu. Bana yabancı ve beklenmedik bir şey olduğunun farkındaydım ve görüşüm bulanıklaşıp başım ağırlaşırken karşı koymaya çalışmaktan başka yapabileceğim bir şey yoktu.

"Ben kötü bir evlat değilim," dedim zorla. Bunu neden söylediğimi bile bilmiyordum. Öyle olduğuma inanmıyordum ama annemin sessizliği bana boşlukları doldurmam gerektiğini hissettiriyordu. "Baba, hadi, bana yardım et."

Nefeslerim kilometrelerce arayla gidip gelmeye başladı. Hava almak için yalvarıyordum. Hava bulmak zorlaştıkça, nefesim kesilene kadar daha çok denedim. Ve hiperventilasyon yaptığının ne kadar farkına varırsam, durmak da o kadar zorlaşıyordu.

"Hindistan cevizi," diye çırpındım. "Hindistan cevizi."

Hemen ensemde bir el belirdi ve oda dönmeye başlarken bunun beni teselli eden endişeli bir Tally olduğunu anlamam bir saniye sürdü.

"Matty? Neler oluyor?" Beynimden önce bedenim Tally'nin sesine doğru döndü. Sanki bir tünelin içinden ona bakıyor gibiydim. "Bebeğim, gel otur."

Bir sandalye buldum ve içine çöktüm, sonra Natalia önümde dizlerinin üzerindeydi, yüzümü tutuyor ve ona odaklanmamı söylüyordu. Tatlı, endişeli gözlerine ve ateş basmış yanaklarına. Topuzundan fırlayıp alnına düşen serseri bebek saçlarına. Kirpiklerini saydım.

"Aman Tanrım, David!" diye çınladı annemin panik sesi. "David! David! Kalp krizi geçiriyor!"

Elimi kaldırdım, sağ kulağım çınılıyordu ve bunu durdurabilecekmiş gibi boynumu ileri geri oynattım.

Babam, boncuk gibi kahverengi gözlerini benimkilere , çevremde dolanmaya başladı. "Ne demek istiyorsun? 911'i ara!" diye bağırdı.

"Hiç mantıklı konuşmuyor. Hindistan cevizinden bahsediyor!" Annem bana doğru koştu ve soğuk elini alnıma koydu. Histerikti. "Aman Tanrım, ona kalp krizi geçirttim! Yüzün uyuştı mu? Kolların uyuştı mu? Tanrım, lütfen Tanrım."

"Onu biraz rahat bırakın!" Natalia bağırarak karşılık verdi. Keskin tırnaklarını çenemde gezdirdi ve daha yavaş nefes alma taklidi yaptı. "Bana odaklanmaya devam et. Ben ne yapıyorsam onu yap."

"911'i arıyorum," diye duyurdu babam.

"Yapma!" Natalia ve ben hep bir ağızdan ağladık.

Annem yine etrafımı sarmış, Tally ile aramızdaki küçük baloncuğu işgal ederken babam da arka planda volta atarak artık duyamadığım sorular soruyordu. Gözlerimi kapattım ve gürültüden irkilerek uzaklaştım.

"Anna, bunu tüm saygımla söylüyorum, geri çekilmeni istiyorum." Tally'nin sert ve emredici ses tonu beni çarpma anında yavaşlattı. Bir gözümü açtığımda annemin isteksiz adımlarla geri çekildiğini ve beni nişanlımla baş başa bıraktığını gördüm. Elleri bacaklarımda, yanlarımda ve kollarımda gezindi ve köprücük kemiğime yerleşti. Bir avucu kalbimin üzerinde dururken, kalbim daha istikrarlı bir şekilde atmaya başladı. "Hey. Burada benimle misin?"

"Buradayım," güvence verdim. "Özür dilerim."

Tally başını salladı. "Benden özür dileme. Daha önce fark edemediğim için özür dilerim. Güvenli kelimeyi söyledin."

Annemin onayının onun için çok şey ifade ettiğini ve ihtiyacım olduğunda sesini yükseltmeye ve beni savunmaya hala istekli olduğunu bildiğim için ona minnettardım, belki de o anda her zamankinden daha fazla. Etrafımdaki oda tekrar odaklanmaya başladı ve sandalyeden kalkarak onu göğsüme çektim. "Seni seviyorum."

Annem ve babam bu kez dikkatli adımlarla bana doğru yaklaştılar. "İyi misin Mateo?" Annem sordu. "Bizi korkuttun."

"Benimle tekrar konuşman için ölmek üzere olman mı gerekiyor?" Onu diğer tarafıma çekerek şaka yaptım. "Ben iyiyim, sadece postacıyı düğünüme davet etmemi isteme. Seni uyarıyorum."

Tartışmayı bir kenara bırakıp iç çekti.

Babam ellerini kalçalarına dayamıştı. "Bu çok sık olur mu?" "Asla," dedim. "Garip bir şey olmalı." Bu kolay olanıydı.

Cevap. Açıklayamadığım sorulara cevap vermek yerine vereceğim bir cevaptı bu, çünkü daha önce de başıma gelmişti - daha küçük, daha az felaketle sonuçlanan şekillerde. Gece geç saatlerde varoluşsal konulara kafa yorduğumda ya da Delta'da yaşanan bazı olaylar hakkında çok düşündüğümde. Bazen paniğe kapılır ve nefes almakta zorlanırdım ama yardım almadan kendimi nötr bir duruma getirmeyi öğrenmiştim. Bu seferki farklıydı; o küçük anların steroidler üzerindeki hali gibiydi.

Natalia sırtımı okşadı, parmak uçları omurgamda aşağı yukarı gezindi ve beni yere kadar getirip sabitledi.

"Hindistan ceviziyle ilgili olan neydi?" Annemin kaşları birbirine çarptı.

İçimden küçük bir kıkırdama yükseldi ve saçma bir bahane uydurmak üzereydim ama önce burnum seğirdi ve yanmış bir şeyin kokusunu aldım. Hepsi aynı anda benimle aynı şeyi fark etti. Oda pusluydu ve hepimiz dönüp tavadaki yanmış, kaya gibi sert köfteleri ve bir tencere dolusu fazla pişmiş makarnayı incelerken ocak şiddetle çatırdıyordu. Bu evde her şeyin çıtır çıtır yanmaya karşı bir yakınlığı vardı.

Dışarıdan yemek söyledik ve sessizce yedik.

chapter twelve

Natalia

Mateo'yla panik atak hakkında konuşmanın bir faydası yoktu. Duman dağıldıktan sonra sanki hiç olmamış gibi devam etti. Bunu susuzluk ve ailesine karşı yıllarca bastırılmış bir hayal kırıklığının karışımı olarak yazdı. Mutfakta komplo kuran şeyin tamamen farklı bir şey olduğunu biliyordum.

Bu yüzden onu koruma içgüdüm beni saldırganlaştırdı. Annesine bağırmaktan gurur duymuyordum ama Mateo benim insanımdı ve bir şey ona zarar veriyordu ve ben bunun durmasını istiyordum. Bu normal bir psikolojik tepkiydi. İsa Mesih'in kendisi bile olsa umurumda olmazdı, tek istediğim onu bir kalkanla korumak ve diğer herkesi dışarıda tutmaktı.

Ne yazık ki tüm bu yaşananlar evdeki işleri daha da garip bir hale getirmişti. Evet, Anna her şeyden çok oğlunun sağlığından endişe ettiği Mateo'yla konuşmaya geri dönmüştü ama Anna'nın kenara itilmesinden sonra ben de biraz kıskançlık hissetmeye başlamıştım. Gerçi teknik olarak bu, yapmak için yola çıktığım görevin tamamlandığı anlamına geliyordu. Sadece başlangıçta amaçlanandan daha travmatik, blok etrafında, yanmış köfte bir şekilde.

Yine de herkes arasında yumurta kabukları üzerinde yürümek gibiydi. Düğün planlamanın Mateo'nun annesiyle yakınlaşmak için eğlenceli bir yol olacağını düşünmüştüm ama davetiyeler konusundaki anlaşmazlıktan sonra artık detaylardan bahsetmek bile istemiyordum. Zaten o da pek ilgili görünmüyordu, özellikle de bunu ilk ziyaret sebebim olarak kullandıktan sonra kafa karıştırıcıydı.

Yine de bunun için acı çekecek zamanım yoktu; gereken kendi ailem vardı. Isabella bana kahve içmek için buluşacağımız yeri ve saati mesaj atmıştı ve düğünümün kaderinin kısıtlı bir zaman içinde olduğunu düşünerek

gerçekten de çağrıya cevap vermekten başka çarem yoktu. Bankadaki işime gidiyormuş gibi davranarak evden çıktım ve Isabella ile Coconut Creek'teki rahat ve modern bir roastery'de buluştum. Aydınlık iç mekân açık ahşap ve toprak tonlarında tasarlanmıştı ve sanat eserleri duvarları zevkli renk sıçramalarıyla süslüyordu. Birkaç kişi bar tezgahında dizüstü bilgisayarlarında çalışıyordu ve büyük açık pencerelerden mağazanın önünü güneş ısılatıyordu.

Bella, kulaklarına yakın kıvırdığı kısa saçları, tasarım küpeleri, uyumlu bir tenis bileziği ve boynuna doladığı birkaç zarif zincirle her zamanki gibi güzel görünüyordu. Altın. Her zaman altın. Açık pembe bir blazer ceket ve beyaz balıkçı yaka bir kazak giymişti. Yani ya bugünlük işi bitmişti ya da mahkeme salonunda birinin hayatını cehenneme çevirmek için yola çıkmıştı. Yetişkin erkekleri hakimın önünde diz çöktürmesiyle ünlüydü.

Beklediğimden iki santim daha alçak olan karşısındaki tahta koltuğa oturdum ve sandalye altımda zarif bir şekilde sızlandı.

"Kahve?" Bella sordu.

"Ben böyle iyiyim. Yine de şu çikolatalı eklerden biri beni cezbedebilir."

Dudaklarını büzdü, muhtemelen kalorileriyle ilgili bir yoruma karşı koyuyordu. "Ben alırım."

"Bana yağ mı çekiyorsun? Yoksa bu bir özür mü? Kelimeleri söyleyebilirsin, biliyorsun. Yardım edeceğim." Parmağımla ağzımı yokladım. "Özür dilerim."

Bella kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bir Russo'nun özür dilemeyeceğini biliyorsun. Sadece yolumuza devam ederiz. Ekler, ateşkes demek."

"Buna zehirli ilişki denir," diye belirttim. "Bu şekilde büyümüş olmamız, bunu yetişkin olarak sürdürmemiz gerektiği anlamına gelmez. Babamın her okul konserini kaçırdığında ya da arabayı garaja sokarken bisikletimi ezdiğinde bana yeni bir Chia Pet alarak özür dilediği çocukluk dönemimin tamamını unutmayı tercih ederim. Yetmiş iki tane Chia Pet'im vardı."

"Çok fazla Chia Pets yedin." Bella kaplumbağa kabuğu okuma gözlüğünü bir saç bandı gibi saçlarının arasına soktu. Hem şık hem de zahmetsizdi.

"Senin acıma eklerini istemiyorum, Bells. Kız kardeşlerimle normal bir ilişkim olsun istiyorum. Çoğul olarak. Çünkü ebeveyn gemisi çoktan kalktı."

"Bu doğru değil." Başını hüznle yana eğdi. "Annem de en az bizim kadar . Ondan önceki nesli düşünün, tüm bu fikirleri

ilk etapta onun kafası. Sorun bizde değil, erkeklerde. Bu gezegendeki en narsist pisliklerin kesinlikle hakim olduğu bir alanda çalışıyorum, bu yüzden kefil olabilirim."

Yine de annem çok zeki bir kadındı. Yeterince istediğinde yapamayacağı hiçbir şey yoktu; son derece kariyer odaklı ve hesaplı bir girişimciydi. Doğruyu yanlış *bilirdi*. Beni çileden çıkaran şey hatalarını kabullenememesiydi. Bizi çocukların büyürken asla katlanmak zorunda kalmaması gereken şeylerden koruyamayacak kadar kibirliyd. Kendi yanlış, dengesiz ebeveynliği de buna dahildi. Annem ve babam birbirlerini bir tür denge ve kontrol içinde severlerdi. Babam kontrolü sağladı ve annem annelik görevlerini on iki yıl boyunca bir dadıya yükleyerek dengeledi.

"Eğer benim için ayağa kalksaydı, belki sadece bir kez, sempati duyabilirdim. Hayatımın bu noktasında başka bir yetişkin kadının duygularının incinmesinden kendimi sorumlu hissetmiyorum. Onu seviyorum ama o cadı bir kadın."

"Kendini ifade etmekte çok kötü ve sen de ailenin bebeğisin, bu yüzden her şeyi çok kişisel alıyorsun. İşin aslı şu ki, biz senin acele kararlar vermeni istemiyoruz, tıpkı senin geri adım atmanı istemediğin gibi. Önemsiyoruz, Talia. Sen Donnie Darko değilsin."

"Tanrım, bana sadece ekler getir," diye homurdandım. "Bu konuşmayı daha sonra kâbuslarımda tekrarlayacağım."

Isabella hayatımda gördüğüm en yabancı hareketlerden biriyle masanın üzerinden uzandı ve elini benimkinin üzerine kapattı.

Dokunmadık. Neredeyse hiç sarılmadık. Kız kardeşlerimden herhangi birine sırf laf olsun diye sarıldığım zamanların sayısı bir elin parmaklarını geçmezdi ve sonuncusu beş yıl önce büyükbabamın cenazesindeydi.

"Ne yapıyorsun?" Parmaklarımı kısıtırıp küçük bir pençe haline getirerek sordum. "Biri mi öldü? Bu yüzden mi buraya gelmemi istedin?"

Bella'nın gözleri doldu ve elini masanın diğer tarafına götürdü. "Az önce sağlıklı ilişkiler ve ailevi travmaların giderilmesi hakkında atıp tutmadın mı? Elimi bile tutamıyorsun."

"Garip olduğu için ," diye karşılık verdim. "Lezbiyen gibi görünüyoruz. Sen o kıyafetin içinde bir lezbiyen gibi görünüyorsun, ben de sana anne diyen üzgün, alttan alan genç kız arkadaşın gibi görünüyorum."

"Ah, Tanrı aşkına." Bella elini cebine attı, sandalyesinde yaslandı ve sürmek için bir tüp dudak nemlendiricisi çıkardı.

"Bebek adımları," diye önerdim. "Senin, Mia'nın ve Cami'nin gerçekten umursadığını bana ne kanıtlar biliyor musun? Ophelia'nın mesajlarına cevap vermek.

Vegas hakkında. O çok iyi ve çatışmacı değil. Üzerime yürüyebilirsin ama en iyi arkadaşım sınırı çizdiğim yerdir."

Bella yanaklarını şişiren bir nefes çekti ve sonra dramatik bir şekilde dışarı verdi. "Tamam. Ophelia ve Excel tablosuna uyacağız."

"Teşekkür ederim." Sonunda bir yere varmıştık. Omuzlarımdan küçük bir ağırlık kalktı ve üzerimizdeki metal kirişlere doğru uçtu.

"Ama iç çamaşırı ölçülerimize gerçekten ihtiyacı var mı?"

Bu soru beni korkutmadı bile. Beynimin çok nötr bir sadece bir gerçek olarak kaydedildi, çünkü daha azını beklemezdim. Phee ve onun kurnaz fikirleri beni şaşırtmaktan asla vazgeçmedi. Hayatta her şeyi yanlış yapmış olsam da en azından Ophelia'yı doğru yapmıştım. O benim görünmez ipimdi.

"En kötü ne olabilir ki?" Omuz silktim. "Yepyeni bir iç çamaşırı mı alırsın?"

"Doğru," diye kabul etti Bella. "Yani dünya dönmeye devam ediyor ve biz iletişim üzerinde çalışacağız ve Ophelia'nın mesajlarına cevap vereceğiz. Ve e-postalar, Google takvimine davet ve Pinterest panosunda işbirliği. Şimdi kız kardeşin ve avukatın olarak işimi gerçekten yapabilir miyim?"

Sandalyemde arkama yaslandım ve bir bacağımı dizimin üzerinden geçirdim. "Bilmediğim bir şey için mi tutuklandım?"

Bella yerdeki çantasına doğru eğildi ve içinden ince bir cilt çıkardı, aramızdaki masanın üzerine koydu. Lüks bir restorandan alabileceğiniz bir menüyü andırıyordu, küçük ciltli tıknaz bir kâğıttı ve açtığında daha da küçük harfler vardı.

"Sakın bana seni sevmediğimi söyleme," dedi. "Bunu bir düğün hediyesi olarak düşün, çünkü bunu karşılıksız yapıyorum."

Cildi yaklaştırıp profesyonelce biçimlendirilmiş yasal evraklara bakarken kaşlarım birbirine çarptı. Isabella önemli maddeleri işaretlemiş ve metindeki anahtar kelimeleri vurgulamıştı ama benim dikkatimi çeken tek şey sayfanın en üstündeki kalın ve altı çizili kelimelerdi. EVLİLİK ÖNCESİ ANLAŞMA.

Ciddi olamazdı. Bir dizi renkli kelime boğazımda safra gibi düğümlenerek yükseldi ve kitabı yaramaz bir kedi gibi masadan çekip almamak için her şeyimi verdim.

"Ah, teşekkürler." Ona doğru geri kaydardım. "Ama hayır, teşekkürler."

Odanın öbür ucundaki süt buharı, barista altındaki metal fincanı çalıştırırken ve ben dikkatimi kafede dolaşan insanlara vermişim. Eğer ona bakmazsam, varlığı sona erecekti. Kız kardeşim huysuz bir çocuk gibi cildi bana doğru kaldırdı.

"Ne demek *hayır*, *teşekkürler*?"

Koyu kahverengi gözlerim onun daha ela gözleriyle buluştu. "Yani, evlilik sözleşmesi yapmıyoruz. Buna ihtiyacım yok."

"Buna Mateo'yla ikiniz mi karar verdiniz?" Parmaklarının arasında bir kalem belirmişti. Not almak, ders vermek ya da beni bıçaklamak için hazırды. Tercihen beni bıçaklamak için.

"Hayır, bu konuyu hiç konuşmadık," dedim. "Ama boşanma sözleşmesine ihtiyacımız yok. Bu berbat bir şey, sence de öyle değil mi? Bizi en baştan mahkum etmek gibi bir şey."

Mateo ve ben bu konuyu hiç konuşmamıştık ama nişanlımı tanıyordum. Eğer ikimizden biri ayrılma ihtimali konusunda endişelenseydi, en başta asla nişanlanmazdık. Bu tür anlaşmalar, varlık yönetimi ve hisse senetlerine bağlı parası, hesap vermesi gereken ikinci evleri olan insanlar içindi. Biz öyle değildik. Kamera sayfasının başarısı dışında, olağanüstü sıradan insanlardık. Benim için evlilik sözleşmesi, birbirimiz hakkında olumlu olmadığımızı kabul etmek gibiydi. Şu anda her şey harika olsa da, onu artık sevmediğim bir gün olabilirdi ve bu mümkün değildi.

"Bunu algılamanın en çocukça yolu bu Natalia." Bella neredeyse alay ediyordu. "Bu bir sadakat testi değil. Bu en kötü senaryoda birbirimizi korumak. Bunu her gün görüyorum. Güneşin birbirlerinin kışından doğduğunu düşünen çiftler kilerdeki konserve fasulye için kavga ediyor. Karısı banyoda kızgın bir şekilde çocuklarını yıkarken OnlyFans'ta yirmi yaşında biriyle otuzbir çekerken yakalanan erkekler. İşler değişir, insanlar evrim geçirir, hayat olur."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve dişlerimi dilime geçirdim. *Mateo bunu yapmaz*, diye düşündüm. Tüylerim diken diken oldu ama ekşi bir karşılık vermek için yutkundum. "Matty ve ben öyle değiliz."

Sempatik bir şekilde başını salladı. "Öyle olmadığını biliyorum. Başarısız bir evlilik yapacağınızı düşündüğümü söylemeye çalışmıyorum. Ama Mateo'yu düşün." Bella'nın kalemi bir paragraf kelimenin üzerinde gezindi. "Evin geçimini sağlayan kişi o, bir işletmesi var, ordudan kalan mal varlığı var, sosyal yardımları var, parası var, vesaire. Yani, eğer ikinizin ayrı yaşamaya ihtiyacı olursa

Yollar, iş hala ona ait. Hiçbir şey olmasa bile bu onu ne kadar sevdiğinizi *gösterir*. Boşanmak zorunda kalırsanız ana gelir kaynağınızı kaybetmeye hazırsınız."

Çılgılık atabilirdim. Ekmek parası kazanan bendim. Bir işim vardı. Çaresiz değildim ya da bana bakması için kimseye muhtaç . Kendi başımın çaresine bakıyordum. Ama her zamanki gibi ağzımı kapalı tuttum. Özel hayatımı kendime saklamaya öncelik verdim çünkü sahip olduğum ve kimsenin benden alamayacağı tek şey buydu. Bu benim ve Mateo'nun paylaşmamız gereken sırrıydı. Frankie ve Ophelia bu konuda güvendiğimiz iki kişiydi.

Burun deliklerimden derin, uzun ve sinirli bir nefes çıktı. "Yani bu, boşanma durumunda onun şirketinde herhangi bir hisse talep etmemeyi kabul ettiğim anlamına geliyor."

"Bir kısmı." Bella vurgulanmış bir bölüme dokundu. "Bu aynı zamanda anne ve babanızdan kalan her para gibi mirasınızı da güvende tutuyor. Borcu olan kişinin borcunu temerrüde düşürüyor ve -Allah korusun- biriniz nalları dikerse protokolleri detaylandırıyor."

Parmak eklemlerim tahta sandalyeme vurdu. Eğer savaşlarımı seçmem gerekiyorsa, Bella'nın bana madde madde yasal bir açıklama yapmasına izin vermek, daha sonra bu bilgilerle ne yapacağımdan bağımsız olarak, yapabileceğim en az şeydi. Her cümleyi anlaşılır bir hale getirmek için kenar boşluklarını ters çevirerek karalamaya devam etti ve son cümleden sonra cildi kapatıp tekrar bana doğru itti.

"Bu sadece bir taslak. Mateo ile birlikte oturup mal varlığınızı gözden geçirmeniz, ayrı tutmak istediğiniz şeylerin ayrıntılı bir listesini çıkarmanız gerekiyor, sonra oradan devam edebiliriz."

Bunların hiçbirini yapmayacaktım ama cesur yüzümü takındım ve gülümseyerek, "Bana bilgi verdiğin için teşekkürler. Onunla konuşacağım."

Bella cep telefonundan saati kontrol etti ve çantasına geri koydu, ardından anahtarlarını aradı. "Ofise dönmem gerekiyor ama cidden Talia, eve gelir gelmez o şeyi bir dolabın arkasına tıkıp varlığını unutayım deme."

Yapacağım şey tam olarak buydu.

"Zaten çiçekçiye gidip düğün için çiçek aranjmanlarını tasarlamam gerekiyor."

"Annemle konuştun mu?" diye sordu, yere sürtünen sandalyeden kalkarken. "Babamın doğum günü yemeği yaklaşıyor."

Doğru ya. Babamın 60. doğum günü. Harvard'daki eski güzel günlerle ilgili aynı hikayeleri dinleyip, cin içmesini izlediğimiz bir gece.

havuz şezlonglarından birinde uyuyakalana kadar tonik içtik. Kayınvalidemin de buna tanıklık etmek üzere davet edilmiş olması şimdi daha da heyecan verici.

"Anna zaten o elbise provasından kalıcı olarak yara aldı. John Russo ile geçireceğimiz bir geceden sonra Duran'ların bizim hakkımızda ne düşüneceklerini ancak hayal edebilirim."

"Bu aranızdaki bağı güçlendirecek." Bella çıkışa doğru tırıs gitti, ben onu takip ederken pahalı topukları her adımda yere çarpıyordu. "Bizi sonsuza kadar saklayamazsın, Tals. Mateo artık ailenin bir parçası."

Onu onlardan saklayamazdım ama koruyabilirdim. Bunu yapıyordum ve ihtiyacım olduğu sürece de yapmaya devam edecektim. Ta ki ailem bana çocukmuşum gibi davranmayı bırakana ve kız kardeşlerim beni eşit görmeye başlayana kadar. Böylece her adımda onlar için bahaneler uydurmak zorunda kalmayacaktım. Mateo ile birlikte olmak bana aşkın nasıl hissettirmesi *gerektiğini*, sağlıklı bir ilişkinin nasıl yürüdüğünü ve neye asla razı olmayacağımı öğretti. İkimiz birlikte nesiller boyu süregelen lanetlerimizi kıracaktık.

O evlilik sözleşmesi siktir olup gidebilir.

chapter thirteen

Natalia

Bir işim varmış gibi davranmak, gerçek işimi gizli tutmaktan daha zordu. Çoğu gün düğünü tamamen arabamın sürücü koltuğundan planlıyor, bana eşlik etmesi için perakende terapisine ve arabaya servis edilen yemeklere güveniyordum. Yakalanma korkusu olmasaydı ve kamu ahlaksızlığından tutuklanmasaydım, ön koltuktan da içerik çekmeye başlayabilirdim.

Düzenli olarak planlanan bir gönderi gününü kaçırdığımız her seferinde müşteri tabanımız azaldı. Mateo hızlı bir sihir yapmak için eve yeterince erken geldiğinde bile, koridorun aşağısında beliren varlık tarafından kısa, yavan cinsel birleşme patlamalarına mahkum edildik. Frankie hala Florida'da yaşarken Matty ile seksimizin çoğunu filme aldığımız apartman odamı ve derme çatma stüdyomu özlemiştim. İşlerin kolay olduğu ve saat gece altı da olsa sabah dokuz da olsa istediğim kadar yüksek sesle orgazm olabildiğim zamanları.

Saat beş sularında, önemli satıcı telefonları ve e-postalarını almak için yerel kütüphaneden Wi-Fi'yi aşırıdığım yorucu bir günün ardından eve geri döndüm. Son bir hafta içinde çiçek aranjmanlarını tamamlamış, zarif ama sonuçta sıkıcı olan klasik beyaz gül temasına sadık kalmış ve aynı derecede sofistike ve unutulabilir olan davetiyeleri postalamıştım. Düğün günüm için istediğim her şeyin siyah kravat olduğunu kendime birkaç kez hatırlatmak zorunda kaldım, çünkü ayrıntılar üzerinde ne kadar çok kafa yorarsam, hayalimin renk şemalarından çok ailemin yanıldığını kanıtlamakla ilgili olduğunu o kadar çok fark ettim.

Evin içi sessizdi. Çantamı girişteki masanın üzerine bıraktım ve ayakkabılarımı ön kapının yanındaki küçük portmantoya attım. Duranlar

genellikle oturma odasında dolanıyorlardı ama televizyon kapalıydı ve mutfak boştu. Sonunda misafir odasının kapısındaki açık aralığın ardında sessiz bir konuşma duydum. Anna çamaşırları katlayıp yatağın üzerine yığıyor, David de yatak başlığının yanında oturuyordu. Konuşma sırasında adımın mırıldanıldığını duymasaydım uzaklaşacaktım.

"İyi niyetli," diyordu Anna. "Ama endişelenmek zorundayım, yoksa nasıl bir anne olurum? Arkadaşlarını ailesine tercih ediyor, zar zor yemek yiyor ve panik atak geçiriyor."

"Zaman değişti Anna," diye yanıtladı David. "Kadınlar artık geleneksel değil, bağımsızlar. Tıpkı kocaları gibi tam zamanlı işleri var ve çocukları olduğunda onları kreşe veriyorlar. Dünya böyle dönüyor."

"Bunda yanlış bir şey yok." Anna'nın sesi alçaldı ama benim duyamayacağım kadar değil. "Bir bebekleri olsaydı mantıklı olabilirdi ama... o çoğu zaman *burada*. Demek istediğim Mateo bütün gün gece geç saatlere kadar çalışıyor. Günün sonunda eve döndüğünde en azından sıcak bir yemek beklemeli."

"Ama onu seviyor," diye akıl yürüttü David. "Bu bazen yeterli oluyor. Belki balayının etkisi geçip gerçekler ortaya çıkınca akıllanır ve ona neye ihtiyacı olduğunu söyler."

"Adam sıırıslıkam aşık," dedi Anna. "Ve o genç ve güzellik sıkıcı olmadan önce bir iki şey öğrenmesi gerekiyor."

Göğsüm kafeslenmiş gibiydi, ciğerlerim demir parmaklıklar arasında şişiyordu. Kendi derimin içinde sürünmek ve saklanmak istedim. Bir parçam gölgelerden çıkıp duyduklarımınla yüzleşmeye hazırdı, ama çoğum kendi içime çöktü, motivasyonu ya da kurtarıcı nitelikleri olmadığı için ailesi tarafından azarlanan o genç, güvensiz ergene geri döndüm. Bu daha da kötüydü, çünkü tek yapmaya çalıştığım Mateo'nun ailesinin benden hoşlanmasını sağlamaktı ve onlar yine de bir şekilde aynı sonuca vardılar.

Ya haklılarsa? Biriyle ortak olmak, onun yerini kaplamaktan daha fazlasıydı ve Mateo er ya da geç benim eş olarak isteyeceğiniz türden bir kadın olmadığımı fark edecekti. Ben bir ev kadını değildim. Bunun için birlikte büyüdüğüm aşçıları ve hizmetçileri bile suçlayamazdım. Hiç öğrenmedim çünkü öğrenmek zorunda değildim. Bu tamamen tembellikti. Tam olarak Anna ve David'in söylediği gibiydim ve şimdi Mateo'nun da aynı şeyi hissedip hissetmediğinden emin değildim ve bunca zamandır her erkeğin istediği tek şeyde sadık ve iyi olduğum için bunu görmezden gelmeyi seçmişti. Seks.

Kulak misafiri olduğum için başıma gelen buydu. Daha fazla bir şey duyamadan parmak uçlarıma basarak dikkatlice uzaklaştım, dudaklarımı dişlerimin üzerinde birleştirdim ve yatak odamıza girip kapıyı kapatmak ve ağlamak için tahtaya uzanmak için birkaç saniye daha bekledim.

* * *

BİR DİKKAT DAĞITMA OLARAK, Sevgililer Günü çekimimiz için prodüksiyon öncesi çalışmalarla kendimi meşgul ettim. Yılın en yalnız, en azgın tatiliydi ve eğer önceki birlikteliğimiz gibi geçerse, aynı zamanda en kazançlı tatilimiz de olacaktı. Video hediyeleri ve kişiselleştirilmiş Hard-O-Gram'lar için talepler yağıyordu, onlara verdiğim isimle ve canlı yayın için yapılan bir anket, tercih edilen seks pozisyonu için mevcut oylamanın pretzel dip olduğunu gösterdi. Klasik.

Akşam yemeğinden çok sonra ön kapının açıldığını ve Mateo'nun anne ve babasını selamlayan sesini duyana kadar hüzün baloncuğumdan çıkmadım. Güvensizliğim kaşımaya devam ettiğim bir isilik gibi beni rahatsız ediyordu ve aynaya her baktığımda evleneceğim adamın artık beni çekici bulup bulmadığından daha da emin olamıyordum. Çok rahattım, bir rosto pişiremiyor ya da bir gömleği başladığımdan daha kötü bir hale getirmeden ütüleyemiyordum ve annesinin dediği gibi, sığ bir G noktası olan bir eşin yeniliği geçtiğinde, sonunda işe yaramaz olacaktım.

Koridordan aşağı süzöldüğümde küçük çamaşır odasının kapısı aralıktı ve Mateo'nun iş polosunu başının üzerinden çekiştirip yarısı dolu çamaşır makinesine attığını görmek için başımı içeri eğdim. Hareket saçlarını karıştırdı ve saçları alnına o kadar mükemmel bir şekilde düşüyordu ki, makineyi deterjanla doldurup çalıştırırken bir saniyeliğine hayranlıkla bakmak için çerçeveye yaslandım.

Baktığımı fark etti ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Merhaba, meleğim."

"Merhaba," diye mırıldandım. Beyaz atletini kot pantolonundan çekiştirdi ve kemerini çözdü, sonra da ilmeklerinden tamamen çıkarıp bir kenara koydu. "Yardımcı olabilir miyim?"

Odaya girmeden önce bir cevap beklemedim, beyaz kapıyı arkamdan iterek kapattım ve kilidi çevirdim. Yumuşak klik sesiyle Mateo'nun kaşları kalktı. "Bir şeyden mi saklanıyoruz Natalia?"

"Belki," diye nazlı nazlı cevap verdim. Kendimi Mateo ile arasındaki boşluğa sıkıştırdığımda gürleyen çamaşır makinesi canlandı. Göğüslerim kaburgalarının alt kısmına baskı yapıyor, atletimin düşük yakasından taşıyordu. Ona baktım ama çoktan aşağı bakıyordu, bakışları kapüşonluydu, olmasını beklediğim yere odaklanmıştı ve sonra o sarı-kahverengi gözler benimkileri buldu ve *ihtiyaç* bacaklarımın arasında şiddetle koştu.

Uzun parmak uçlarımı kalçalarındaki sert kotun üzerinde, atletinin eteklerine kadar gezdirip altından geçirdiğimde çenesinin her iki tarafı da seğirdi ve boğazı bir yutkunmayla düğümlendi. Karnı dokunuşumla gerildi ve göbek deliğinin etrafında dönerek beline doğru inen açık kahverengi saçlarında daireler çizdim.

"Kapı kilitliken birlikte çamaşır yıkamanın şüpheli bir yanı yok," diye akıl yürüttü. "Tamamen normal."

"Kurutucu bozuldu," diye şaka yaptım, pantolonunun düğmesini açtım, sonra parmak uçlarımda zıplayarak köprücük kemiğindeki açıkta kalan tene ulaştım ve dilimi boynuna geçirdim.

"Lanet olsun, kadın," dedi hışımla, parmakları kotumun bandına dolanmıştı. "Annemin otuz adım ötede olduğunu biliyorsun."

"Beni istediğin zaman, istediğin yerde, istediğin şekilde becerebileceğini söylediğini çok net hatırlıyorum."

"Yapmayacağımı söylemedim. Ama ben içindeyken çeneni kapalı tutamazsın, Tally. Sikimin üzerinde ağlarken herkesin seni duymasını istediğinden emin değilim."

Yüzüm alev alev yandı, aşağılanma hissi beni mantıklı kararlar vermekten uzaklaştırdı. Bu sözlerin bana ne yapacağını *biliyordu*. "Sessiz olacağım," diye söz verdim, kulağının lobunu dişlerimin arasına alıp hafifçe ısırdım. Göğsünden çıkan yumuşak inilti ikimizi de şaşırttı.

"Bu da ne demek oluyor?" Mateo beni kaldırıp çamaşır makinesinin üzerine oturttu ve dizlerimi ayırdı. Bacaklarımın arasına girdiğinde burunlarımız neredeyse birbirine değiyordu. "Ben isteyken bir şey seni azdırdı ve rahatsız mı etti? Anlat bana."

Damarları kabarmış elleri bacaklarımı aşağı yukarı ovuştururken, kalçalarımın birleştiği yerde hafifçe sıkarken ve sinirlerimi gererken yüzümü sakladım. "Sorun o değil."

"Yalan söyleme. Yalan söylersen bunu senden *kendi yöntemimle* çıkarırım."

Mateo'nun tehditlerinin çoğu amaçlanan etkinin tam tersini yapıyordu. Bir ceza düşüncesi kanımı hızlandırdı, elleri boynumda, bir

kırmızı kış, kenar, . Hayal bile beni tahrik ediyordu ama bütün işi kendisi yapıyordu.

"Değilim." Dokunuşu bedenimden yukarı tırmandı ve ensemdeki saçlara dolandı. Başımın hafifçe yana düşmesine izin verdim ve Matty'nin nazik dudakları kulağımın hemen altında nabzımın attığı noktayı sıyırdı. "Çalışıyordum."

"Demek haklıymışım."

"Seni ve ne kadar stresli olduğunu düşünüyordum." Pantolonunun fermuarını indirdim. "Seninle yeterince ilgilenmiyorum."

Mateo'nun gözleri, boxer külotunun bandını vücudundan sıyrıp elimi içine kaydırduğım ve parmaklarımı sıcak, sert bir şaftın etrafına doladığımda kapalı kapıya doğru uçtu. Ben yavaşça çekiştirirken kalçaları sarsıldı ve daha fazlasını istedi.

"Tanrım, Tal, benimle ilgilenmekten fazlasını yapıyorsun."

Üstümün düşük yakasını aşağı doğru çekerek tomurcuklanan, hassas göğüslerimi ortaya çıkardı ve serbest elimle başını aşağı indirerek ağzını birbirini ardına emmesi için yönlendirdim. Parmak uçlarımda siki precum ile boncuk boncuk olmuştu.

"Bu seni rahatsız etmiyor mu?" Çamaşır makinesini işaret ettim.

"Seni çamaşır makinesinin üzerinde becermekten hiç şikâyetçi değilim. Aslında seni döndürüp üzerine yatırmayı düşünüyorum."

"Hayır, o değil. Çamaşırlarını kendin yıkamak zorunda kalman seni rahatsız ediyor mu?"

Eve geldiğinizde çamaşır makinesinin dolu olduğunu mu?"

Başını kaldırdı, burnu yanağımın kıvrımıyla buluştu. "Ne?"

"Ya da kapıdan içeri girdiğinde mutfakta senin için yemek hazırlamış olmamı dilediğin oldu mu hiç?"

"Yani, bundan *hoşlanmazdım*."

"Yani sık yaptığım bir şey olmadığı için hayal kırıklığına uğradın." Onu öptüm, dilimi ağzına daldırdım ve onunkinin üzerinde gezdirdim.

"Ben öyle bir şey demedim," diye mırıldandı dudaklarıma karşı.

Mateo pantolonumu kalçalarımın altına indirdi, tenim çamaşır makinesinin soğuk metaline sürtündü ve bir bacağı tekmelemeyi başardım, kot pantolonumu ve külotumu bileğimde sallanır halde bıraktım. "Tembel olduğumu mu düşünüyorsun?" diye sordum. "Şımarık bir velet miyim?"

"Evet," diye gönülsüzce cevap verdi, bacaklarımda boşluğa ve büzgülü boxer'ıyla buluştuğu yere odaklandı. Kapalı kapıya bir kez daha hızlıca baktıktan sonra avucunu çenemin önüne koydu. "Tükür."

"Evet?"

"Tükür." Göz bebekleri büyümüştü.

"Mateo, bu ciddi bir mesele."

"Senden üçüncü kez tükürmeni istediğimde ve hala dinlemediğin için kışına şaplak atmadığımda, senin şımarık olduğunu düşünüp düşünmediğimi mi bilmek istiyorsun? Evet, Natalia, sen şımarıksın. Seni şımartıyorum, seni şımartıyorum ve tek yapmak istediğim seni kırmakken sana karşı sabırlı bir adamım çünkü o yanımı tamamen kapatamıyorum." Yanaklarımı sıkarak ağzımı büzdü. "Şimdi sana söyleneni yap, velet. Yoksa seni bu çamaşırhanede, amından sular damlarken ve sikimin doldurması gereken yerde boş bir delikle bırakırım."

Zihnim dönüp duruyordu. Bu çamaşırhaneye nişanımı baştan çıkarmak için gelmişim; bana geri dönülmez bir şekilde aşık olduğunu, beni arzuladığını, bana ihtiyacı olduğunu ve tüm bu güvensizliklerin temelsiz olduğunu kendime hatırlatmanın çarpık bir yolu olarak. Tek başardığım bir çamaşır makinesinin üstünde yarı çıplak durmak; gerçekten işe yaramaz, şımarık ve tembel olduğumu doğrulamak ve tüm kontrolümü bir saniyede Mateo'ya devretmekti. Şimdi sadece üzgün ve azgın değildim, aynı zamanda bir elin içine tükürüyordum-

"İyi küçük sürtük," diye mırıldandı Mateo. "İçinde olduğunu biliyordum." Pantolonunu ve boksörünü, horozunun aramızda serbest kalması için yeterince aşağı indirdi ve göbeğim beklerken çırpınırken tükürüğümü şafttan aşağı ve başın üzerine ovuşturdu.

Bu kendi kendini sabote etmek miydi? Mateo yaklaştıkça tırnaklarım tişörtünün yumuşak pamuğuna battı, kendini içime soktu, hatta gözlerimin kapanmasına ve içimden tatlı bir inilti çıkmasına neden olan o küçük miktara bile battı. *Neredeyse* teslim oluyordum - *neredeyse* bırakıyordum ve çamaşır odamızın kapısının arkasına gizlenmiş bu küçük şehvetli anın içinde kaybolmama izin veriyordum. Ama bunu yapsaydım asla üstesinden gelemezdim.

"Sadece senin için yeterli olmak istiyorum," diye ağzımdan kaçırdım. "Tek yapabildiğim dondurucuda pizza ve çırpılmış yumurta olsa bile beni seveceğini bilmek istiyorum. Ya da ıslak çamaşırları kurutucuya koymayı bir günlüğüne unutursam ve kokmaya başlarsa. Ve eğer üç gün boyunca evden çıkmazsam ve eşofmanlarıyla giyinmeden yatak odasında işe gömülürsem."

Aleti içimde en az iki santim kalmıştı ve Matty yeniden odaklandığında ölü, titreşimli bir şekilde durdu. Sanki sarhoş olmuş ve üzerine buz gibi soğuk

Su. Birbirimize bağılı olduğumuz hissi ve bakışlarının yoğunluğu arasında nefesim dört nala koşuyordu. Geri çekilmedi.

"Bu da nereden çıktı bebeğim?"

"Aklımdan çıkmıyordu."

"Natalia."

"Gerçekten mi?"

Kaydı ve aynı noktaya geri itti ve tüm vücudum titredi. "Senden önce ne yaptığımı sanıyorsun?"

Dalgınca ensesindeki uzun, yumuşak saçlarla oynadım. "Benim gelmemi bekledi."

Onaylayan mırıltısı kalçalarını içimde daha derine itmesine eşlik etti. Bacaklarım, aralarında kapladığı boşluğa uyum sağlamak için ayrıldı. "Ben yetişkin bir adamım, Tally. Kendimi besleyebilirim, kendi kıyafetlerimi yıkayabilirim ve bunu duymak istemediğini biliyorum ama kendimi bile becerebilirim. Şimdi, asla bununla kıyaslanamaz" -bu noktayı başka bir itme ile vurguladı, başım geriye doğru düşerken dibe vurdu- "ama sen benim bekçim değilsin. Sen benim ortağımsın."

Daha istikrarlı bir ritim yakaladığında içimden bir memnuniyet çılgılığı yükseldi ve Mateo beni uyarmak için ters ters baktı. Yüzümü boynunun kıvrımlarına gömdüm ve tıraş losyonunun sabahtan kalan tüm hafif notalarını topladım. Her nasılsa uzun bir günün ardından yeni duş almış olmaktan bile daha güzel kokuyordu. "Annenin onayını ne kadar çok istediğimi biliyorsun."

"Şşşt." Mateo başını salladı. "Az

önce beni susturdun mu?"

"Ben senin içindeyken annemden mi bahsettin?"

Annesini düşünmeden edemiyordum. Tüm bu olayların katalizörü oydu. "Çoklu görev yapıyoruz."

Kapalı kapının ardında bir toz tavşanı keçeleşmiş tüyler ve dökülmüş saçlarla toplanmıştı ve muhtemelen ne kadar uzun zamandır fark etmediğimi ve bir daha asla bir odaya ne kadar kirlenmesine izin verdiğimi düşünmeden bakamayacağımı düşünerek kaşlarımı çattım. Tavanın köşesi örümcek ağlarıyla kaplıydı, köşedeki sepetin üzerinde asılı duran dekoratif yuvarlak ayna lekelenmişti ve pencereden gelen ışık günün bu saatinde mükemmel bir şekilde vuruyordu. Kendimi yansıtan sersemliğimden sıyrılıp Mateo'ya odaklandığımda, o da bana bakmaya başlamıştı bile.

"Ne dedi?"

Çenem düştü. "Hayır, önemli değil. Sadece akşam yemeği için yine kendimi kötü hissediyorum."

"Bu senin hatan bile değildi, *benim hatamdı*. Eğer kendimi kaybetmemiş olsaydım herkes senin o muhteşem akşam yemeğini yiyecekti ve aklında en ufak bir şüphe bile kalmayacaktı." Parmakları başımı yukarı kaldırdı ama hâlâ gözleriyle buluşmadım. "Bana bir şey söylemiyorsun."

Yanağımın içini ısırdım, çıplak göğüslerimi ve müstehcen vücutlarımı işaret ettim. "Sadece... buna geri dönebilir miyiz? Bu benim harika olduğumu bildiğim bir şey."

Matty alnımı birbirine vurarak benim alanımı işgal etti. "Bana bak, Tally." Duvarlarımın yıkılmasına neden olması için sadece bir bakış yetti. Sanki düşüncelerim gözlerime yazılmış gibi bana baktı. "Seni tanıyorum."

"Biliyorum." İçimi
çektim. "Ne olmuş
yani?"

"Yapmak istediğim son şey ailenle daha da açılmasına neden olmak," dedim isteksizce. "Bu önemli değil."

"Senin için önemliyse benim için de önemlidir. Dur tahmin edeyim, ev işleri hakkında pasif agresif bir şey mi söyledi? Babam için ne yaptığı konusunda teğet mi geçti?"

"Tam olarak pasif değildi."

Mateo'nun kaşları çatıldı. "Şaka yapıyorsun."

"Konuştuklarını duymamam gerekiyordu. Bu öğleden sonra eve geldim ve yatak odasında fısıldaşıyorlardı. Annen ne kadar fısıldayabilirse o kadar."

Mateo, "Bu da normal bir konuşma sesi," dedi.

"Doğru, o kadar da kötü değildi, sadece beni düşündürdü. Ben gencim ve sen beni ilk olarak dış görünüşümle çekici buldun, bu da muhtemelen başka türlü görmeyeceğin şeyleri görmezden gelmeni kolaylaştırıyor. Ama her zaman harika göğüslerim olmayacak ve cildim kesinlikle kırışacak. Ayrıca son bir ay içinde kafamdan en az beş gri saç çıkardım. Tüm bunlar olmaya başladığında, annen gibi yemek yapamam, annen gibi sana her gün öğle yemeği hazırlayamam, çamaşırları annen gibi ya da onun kadar sık katlayamam."

"O zaman lanet olası annemle evlenmek istememem çok iyi bir şey." Burnunun kenarını derisi morarıncaya kadar sıktı. "Bana hiç itibar etmiyorsun, Tally. Benim için sadece bir kadın olduğunu mu sanıyorsun?"

Sıcak bir vücut mu? Belki de sorun aslında bir koca olarak bana duyduğun güvendir ve birinin kirli bulaşıklar hakkında söyledikleriyle ilgisi yoktur. Bu yüzden seni sevmekten vazgeçeceğimi mi sanıyorsun?"

"Bu oldukça bencilce." Kollarımı kavuşturdum. "Beni rahatsız eden şeyi sana söylemem için yalvarıyordun, bunun aptalca olduğunu *bildiğim* için utanmama rağmen. Savunmasızdım, biraz güvence arıyordum ve sen gidip bunu kendinle ilgili hale getirdin."

"Bu benimle *ilgili* değil, benimle ilgili. Birkaç kilo aldığımda ve birkaç çatlak oluştuğunda 'eşlik görevlerini' ne kadar iyi yaptığına bakmaya başlayacağımı düşünüyorsan, bu ilişkimizi nasıl gördüğünün doğrudan bir yansımasıdır."

"Kastettiğim bu değildi," diye karşı çıktım hayal kırıklığıyla. "O zaman bana açıkla Natalia."

"Tartışırken bana *Natalia* deme. Sen benim babam değilsin."

Mateo'nun başı öne eğildi ve dudağının kenarı yukarı doğru çekildi. "İşte bu bambaşka bir solucan kutusu açıyor."

"Bu!" Bağırđım. "Ben de bunu söylemeye çalışıyorum."

Gözlerini kıstı. "Ne demek istediğini anlamıyorum." Bedenlerimizin hâlâ birbirine bağlı olduğunu konuşmamızın üzerinden birkaç dakika geçmişti ve bu sırada tamamen gevşememiş olmasından biraz etkilenmiştim.

"Solucan olsaydım beni yine de sever miydin?"

"Tanrı aşkına..." Mateo boynunu kıvırdı ve adem elması sallandı.

"Soruya cevap ver," diye bastırdım. "Bu hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek gibi bir şey."

Çenem çözüldü. "Aman *Tanrım*, Mateo. Neyim ben, Alaska'nın lanet boğa kurdu mu?"

"Hayır, kesinlikle öyle değil-" diye geri adım atarak başını salladı.

"İlk düşünceniz, 'O solucanı nasıl becereceğim? Solucan deliği nerede?'"

Bir elini ağzında gezdirerek kahkahasını gizledi. "Aklını kaçırmışsın."

"Hayır, şimdi düşünüyorum da, bu şekilde cevap vermene çok sevindim, çünkü haklıydım. Tek endişen buydu. Kişiliğim, karakterim ya da birlikte yaşadığımız tüm anılar değil. Seks bir erkek için en önemli şeydir. İş o noktaya gelseydi, solucan olsaydım beni sevmezdin çünkü solucan olsaydım beni beceremezdin."

"Denerdim," dedi Mateo.

"Bu ne lan?"

"Seni sevmeye çalışırdım! Eğer bir solucan olsaydın, seni sevmeye çalışırdım. Seni küçük bir plastik sandviç poşetinin içinde taşırdım. Etrafta dolaşıp solucan torbamla konuşan ve ona karım diyen kasabanın psikopatı olurdu."

"Bu şekilde kesinlikle boğulur ve öldürdüm."

Mateo avucunu çenesinde gezdirdi ve çenesine masaj yaptı. "Peki nasıl kazanacağım, Tally? Şu anda sana ne söylememi istiyorsun? Bu tamamen senin kendine güvensiz olmanla ilgili. Her gün seni ne kadar sevdiğimi, ne kadar güzel olduğunu, sana ne kadar değer verdiğimi söylüyorum ama bugün nedense bunlar yeterli gelmiyor. Seni kemiren dış güç ne olursa olsun ilişkimizde kendine güvenmeni istiyorum. Aslında buna *ihtiyacım* var çünkü seninle evleneceğim ve seninle evlenmek benim için sıradan bir şey değil. O yüzden söyle bana, lütfen. Yeterince yapmıyorsam söyle."

Suçluluk duygusu beni sarstı. Mateo fazlasıyla yeterliydi; bana her kadının hayal ettiği gibi davranıyordu. Onunla ne kadar iyi olursam olayım kötü alışkanlıklarına geri dönmekten kendimi alamıyordum çünkü hayatım boyunca yeterli olmadığımı düşünmeye şartlanmıştım. Mateo'nun bir gün benim de yeterli olmadığımı fark etmesinden ölesiye korkuyordum. Daha da kötüsü, seks işçisi bir sevgiliye sahip olmanın yeniliği onun için geçecekti ya da ailesi bunu öğrenecek ve onu hayatının en büyük hatası olduğuma ikna edecekti. Onların tepkisi de benim ailemden farklı olmayacaktı; kendine saygısı olan hiçbir kadın para için soyunmazdı. Belki de haklıydılar. Belki de kendime duyduğum saygı, başkalarının bana duyduğu saygıda yatıyordu.

Ben daha bir şey söyleyemeden çamaşır odasının kapı kolu şiddetle sarsılmaya başladı ve vücudumdaki her bir tüy yıldırım çarpmış gibi diken diken oldu.

"Mateo, içeride misin?" Anna, kilitli olmasına rağmen park edilmiş bir arabanın önündeki sabırsız bir çocuk gibi kapının kolunu tekrar şingirdatarak bağırdı.

Matty içimden el yordamıyla atletimin yakasını tekrar göğüslerimin üzerine çekti ve aynı hızla kendini toparlayıp kot pantolonunun fermuarını kapattı. Gözlerimiz kocaman ve telaşlıydı ve çamaşır makinesinden aşağı atlayıp pantolonumu tekrar giymek için tek ayağımın üzerinde zarifçe zıplarken tenim güneşten yeni yanmış muhteşem bir tona dönüştü. Topuğum metal alete çarptı ve Mateo bunu gizlemeye çalışacak kadar yüksek sesle boğazını temizledi.

"Mateo?" Anna'nın sesi daha yakındı, sanki kapıya dayanmış ve onu kokluyordu.

"Bir saniye!" diye cevap verdi.

"Orada ne yapıyorsun?"

"Um." Bana baktı. "Çamaşır mı?"

Bu cevaptan memnun olmayan kapı kolu tekrar, daha agresif bir şekilde sallandı.

"Kahretsin, öğrenecek," diye fısıldadım. Dildo fiyaskosunun utancını daha yeni atlatmıştım ve şimdi yine pound kasabasında yakalanıyorduk.

"Yapmayacak." Mateo volta atıyordu. "Yapacak mı?"

"Kapı kilitliyken buradayız. Başka ne yapıyor olabiliriz ki?" "Natalia mı o?" Anna ahşabın arasından mırıldandı.

Mateo elini saçlarında gezdirdi. "Evet, kurutucuya sıkıştı. Çıkmasına yardım ediyordum."

Kaşlarım çatıldı ve çenem açıldı. "Kurutucuya mı sıkışmış?" Ağzımdan kaçırdım. Anna buna asla inanmayacaktı ve bu klişe aklımdan çıkmayacaktı.

"Peki, o iyi mi?" Anna'nın sesi gerçek bir endişeyi ima ediyordu. "Yardım lazım mı? Bir kalıp tereyağı getirebilirim; onu hemen gevşetir."

"Annen benim ne kadar büyük olduğumu düşünüyor?" Sertçe mırıldandım ve Mateo'nun avucu dudaklarımın üzerine indi.

"Merak etme, onu biraz ıslattığımda hiçbir şey olmamış gibi oradan çıktı."

Piç kurusu kapının kilidini açıp sallamadan önce bana göz kırpması cüretini gösterdi, bizi, annesini, konuşmamızı ve er ya da geç tüm bunların bir şişe gazozu çalkalayıp kapağını açarak patlatmaya benzeyeceği hissini uyandırdı.

chapter fourteen

Mateo

Saçımı başımı yolmak **istedim**. Coconut Creek'teki yeni bir hukuk bürosunun resepsiyon masasında oturmuş, Excel'de geriye dönük işler, sayfalarca güvenlik duvarı kırılmaları ve tespit edilen kötü amaçlı yazılımlar bana bakıyordu. Bina karanlıktı, masaüstünden gelen mavi ışık dışında hiçbir şey beni mesai saatleri dışında çalıştığım bir gece için daha uyanık tutmuyordu. Çoğu yer iş günü bittiğinde gelmemi tercih ediyordu, böylece çalışanları rahatsız etmiyor ya da programları kapatmaya zorlamıyordum. Bu da birçok yalnız akşam yemeğine ve ben saatime bakarken yüklerin arabelleğe alınmasına neden oluyordu.

Yalnız çalışmak bana zarar veriyordu ama bunu itiraf edemeyecek kadar gururluydum. Kendimi geri dönemeyecek kadar derin bir çukura sokmuştum. Natalia bana ne zaman yeni bir asistan alıp almadığımı sorsa, ona istihdam piyasasının zayıf olduğunu ve doğru adayın gelmesini beklediğimi söylüyordum. Sevgililer Günü içeriğimiz ikinci plana atılmıştı, eve geç döndüğüm için canlı yayın yarım saat kısa kesilmişti ve bundan memnun olmadığını bilsem de beni fazla zorlamadı.

Bu haftalar önceydi.

Gece yaptığım özetlerden Natalia'nın çalışmadığı her dakikayı düğünü planlamakla geçirdiğini biliyordum. Yemek servisi ayarlanmıştı, oda bloğu doluydu, fotoğrafçımız hazırlanmıştı, takım elbiseler tüm sağdıçlar tarafından en kısa zamanda alınmak üzere hazırdu ve Vegas'a uçuşlarımız ayarlanmıştı. Tally'nin tüm bu işleri halletmiş olmasına minnettardım çünkü TechOps'ta iki kişinin işiyle uğraşırken sessizce aklımı kaybediyordum ve ailemin ev arkadaşı olması zihinsel dayanıklılığımı önemli ölçüde etkilemiyormuş gibi davranıyordum.

Ayrıca anksiyetem daha da kötüleşiyordu. Mutfakta yaşadığım o olay sadece zincirleme bir reaksiyon başlattı ve bu tür şeylerin benim için normal hale geleceği konusunda beni daha da panikletti. Yüksek sesler, dar alanlar, çok fazla insan, gerginlik beni endişelendiriyordu. Bir zamanlar kontrol etmekte çok iyi olduğum şeyler. Önemli kişi olmak ordudaki gerçek işimdi, tüm kardeşlerim için "Yüzbaşı" olmamın sebebiydi ve şimdi küçük baskılarla bile başa çıkamıyordum. Yıllar süren savaş ve travma beni hızla yakalıyordu ve etkileri sızarak sivil hayatımı etkiliyordu.

Bir şekilde kendimi yeniden öğrenmem gerekiyordu. Beynim Delta'ya bağlıydı; bu düşünceler öylece dağılıp gitmiyordu. Hizmetteyken kontrol ihtiyacı cesurcaydı, ama şimdi, üç yıl sonra bile, kendimi kancadan kurtarmak yeterince kolay gelmiyordu.

Natalia'yı bu konuda rahatsız etmek de bir seçenek değildi. Kendi hayatında, kendi ailesiyle ne kadar stresli olduğunu biliyordum. Bu benim için bencillik olurdu. Günün sonunda yetişkin bir adamdım. Yaşadığım zihinsel sorunlarla kendim başa çıkabilirdim. Aileme karşı koymayı öğrenebilirdim ve Tally'nin kendi işlerini hallettiği gibi ben de kendi işimi kendim halledebilirdim.

Telefonum Natalia'dan gelen, kurulumun nasıl gittiğini ve beni yakında evde bekleyip bekleyemeyeceğini soran bir mesajla aydınlandı. Cuma gecesiydi, canlı yayın gecesi. Masaüstündeki yükleme çubuğu yalnızca yarıya kadar yanıp sönüyordu, bu da en azından yarım saat daha orada oturup bekleyeceğim anlamına geliyordu. On dakika içinde planlanan yayın için eve zamanında yetişmemin imkânı yoktu.

Cevap vermek yerine arama düğmesine bastım ve telefonu elime aldım.

Kul

ak. "Dur tahmin edeyim," diye alay etti. "Yine işe mi takıldın?"

Bir iç çekiş dalgalandı içimde. "Özür dilerim. Bu hukuk firmasının birkaç katmanı var

Dosya koruması için güvenlik ve her birini kodlamak ve test etmek zorunda kaldım."

"Senin saklanmaya başlamanla birlikte kadın izleyicilerimiz Cuma geceleri yeryüzünden silindi. Geçen hafta bir analiz yaptım ve abone yüzdesi yüzde seksen üç oranında ikimizin birlikte kamera karşısına geçmesi lehine çarpık çıktı."

"Benden önce de sadık bir takipçin vardı," diye hatırlattım ona. "Yine de ortağımla çok daha iyi çalışıyorum."

Dişlerim birbirine çarptı ve bilgisayar koltuğunda arkama yaslanıp kaşlarımın arasındaki boşluktan suçlu bir kırıışıklığı sildim. "Söz veriyorum

gelecek hafta orada olacağım. Emin olmak için programımı temizleyeceğim."

"Omuzlarındaki yükü hafifletmesi için her zaman birini tutabilirsin," diye kışkırttı.

Konuyu çabucak değiştirdim ve sanki yazılımın daha hızlı yüklenmesini sağlayacakmış gibi dikkatimi sabırsızca klavyeye vurmaya verdim. "Bu gece ne giyiyorsun?"

Görüşmenin arka planında çarşaflar uçuşuyordu. Tally muhtemelen uyumlu bir iç çamaşırı takımıyla yatağımızda uzanmış sohbet sunucusunun dolmasını ve saatin dolmasını bekliyordu. Ben fiziksel olarak orada olmasam, parmaklarını kullanmakla ya da ödül olarak bir oyuncak çıkarmakla sınırlı kalacaktı. "Bu özel bir bilgi," dedi.

"Sanki bir izleyici olarak yayına bağlanıp kendi gözlerimle görememişim gibi davranıyorsunuz."

Nefes aldı ama telefonda başka bir şey söylemedi. Sinirlerine dokundum. Görkemli, teşhirci bir sinire. Midem gerildi ve içimde bir merak kıvılcımı aletimi fermuarıma doğru itti. Binanın dışında bir CCTV güvenlik sistemi vardı, ancak ofis alanının etrafına bakarak söyleyebileceğim kadarıyla içeride kamera yoktu. Kişisel dizüstü bilgisayarımı çantamdan çıkardım ve önümdeki masanın üzerinde açtım.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?" Dedim. "Sen kendine dokunurken diğer taraftan izlediğimi bilmek."

Sesinin uğultusu canlandı. "Çalıştığını sanıyordum."

"Öldürmek için biraz vaktim var." Tarayıcıyı açtım ve hemen sayfamızı buldum. Rolümü oynamak için evde değildim ama bu şehrin öbür ucundan rolümü oynayamayacağım anlamına gelmiyordu. Kararımı çoktan vermiştim ve belimin altındaki baskı yakın zamanda hiçbir yere gitmeyecekti. "Telefonu kapatma," dedim ona.

"Bir dakika içinde gitmem gerekiyor," diye mırıldandı, sözlerinin arasında bir hayal kırıklığı rüzgârı esiyordu. "Burada kalıp konuşamam."

"Konuşmanı istemiyorum. Dinlemeni istiyorum," diye açıkladım. "Geç saatlere kadar çalışırken ve yapayalnızken seninle ilgili aklımdan geçenleri sana anlatırken kulağımda çıkardığın o küçük nefes seslerini duymak istiyorum."

"Ne gibi?" diye sordu sessizce.

Pantolonumda büyüyen şişkinliği yeniden ayarlamak için avucum aşağı kaydıda ama temas sadece ağrıyı daha da yaygınlaştırdı. Masadan uzaklaştım ve sandalyede bacaklarımı uzattım. "Kulaklıklarını tak."

Yatağımız onun altında gıcırdadı o benim yönümü takip ederken başucundaki çekmece açılıp kapandı. Boş video ekranına bakarken, diğer uçta nasıl görüldüğünü merak ederken, giydiği dantel parçasını dişlerimle soyabilmeyi ve ona çarparken boğulmasını isterken nabzım atıyordu.

Kahretsin, böyle şeyler düşünemezdim. İşteydim, profesyonel kalmam gerekiyordu ve resepsiyon masasının arkasında canlı porno izleyerek mastürbasyon yapmak aklıma gelebilecek en az profesyonelce şeydi. Ayrıca, bunu bir ön sevişme gibi görmeyi ve bunun yarattığı hayal kırıklığını daha sonra eve, Tally'ye götürmeyi tercih ederdim.

Sesi daha net ve yumuşak bir şekilde hatta geri döndü. "Beni duyabiliyor musun?" "Akışı başlat, Natalia."

Bir kelime olmak isteyebilecek bir ses çıkardı ama yolda kayboldu. Canlı yayına geçmek için çok erken olduğunun farkındaydım, çünkü hâlâ sohbet penceresine akan aboneler vardı ve planlanan saatten önce başlamak geç gelen birkaç kişiyi kızdırabilirdi. Yine de söylediğim her şeye vücudunun nasıl tepki verdiğini görmem gerekiyordu. "İyi bir kız ol ve benim için o kameraya gir."

Beklemekten göğsüm patlayacakmış gibi hissettiğim birkaç saniye geçti ve sonra bilgisayar ekranı aydınlandı ve Natalia video akışında oradaydı, tanıdık yatağımıza tünemişti ve en sevdiğim kırmızı sütyen ve külotu giymişti, doğrudan ruhuma bakıyordu.

"Siktir." Göğsümün derinliklerinden bir homurtu yükseldi. "Çok güzel, bebeğim." Kulaklarında uzun siyah saçlarının perdesi altında gizlenmiş kablosuz kulaklıklar vardı, ama orada olduklarını biliyordum çünkü göğsünden yukarı doğru bir kızarıklık süzüldü ve yanaklarında çiçek açtı. "şimdi bana bir iyilik yap ve sessiz ol Tal. Çeneni kapalı tutmak için elinden geleni yap. Sana söylediklerimi yaparken tek kelime etme. Bu bizim küçük sırrımız, değil mi?"

Başını salladı, üst dişleri alt dudağına batıyordu. Daha önce kulaklarımda çekiçe vurulan nabız doğrudan sikime doğru fırladı ve onu tekrar avuçladım, biraz rahatlama aradım ve nişanlıma daha uzun süre baktıkça daha azını buldum.

"Tanrım, şu anda ağzını etrafımda istiyorum," dedim. "Geç saatlere kadar çalıştığımda ve başka hiçbir şeye odaklanamayacak kadar sertleştiğimde düşündüğüm şey bu. Bana bakan güzel gözlerin ve sen boğulana kadar sikimi boğazına sokarken ellerimin saçlarında olması."

Tally'nin göğsü daha hızlı yükselip alçaldı ve içinden nefes nefese bir inilti yükseldi. Kaskatı kesilmiş ve şişmiştim ve Tally'nin kumaşına karşı biriken prekum vardı.

külotum sürtünme ararken kalçalarımı hareket ettirmememi zorlaştırdı.

"Üstünü çıkar ve seni görmeme izin ver." Tally arkasındaki kopçaya uzandı ve sütyeni gevşedi; göğüsleri gözlerimi devirecek şekilde ortaya çıktı. O kadar ateşliydi ki, zaten oturmuyor olsaydım dizlerimin üzerine çökecektim. "Meme uçlarıyla oyna bebeğim. Parmaklarını üzerlerinde gezdir."

Keskin tırnaklarını göğsünün üzerinde gezdirerek gergin tomurcukları çekiştirmesini ve çember oluşturmalarını izlemenin verdiği heyecan nefes almamı zorlaştırıyordu. Ayrılmış dudaklarından bir iç çekiş yuvarlanıp kulaklarımı süsledi ve boynunu ve köprücük kemiklerini ortaya çıkarmak için başı geriye düştü. Işık mükemmeldi. O kadar pürüzsüz ve narindi ki kesinlikle büyüleyiciydi. Aletim avuç içime doğru seğirdi ve onaylayarak inledim.

"İşte böyle, tatlım. Şimdi sadece biz varmışsınız gibi davran ve bacaklarını benim için aç. Şu anda o amcığın nasıl bir his olduğunu merak etmekten çıldırıyorum. Islandın mı meleğim?"

"Evet," diye .

Çenem sıkıştı. "Oh, Tal, o lanet çeneni kapalı tutman konusunda sana ne demiştim? Şu anda benim sessiz, titreyen küçük sürtüğüm olman gerekiyor. Seni susturmak için orada olmadığımı göre, beni dinlemen gerekecek."

Başını eğdi ve yavaşça başını salladı, baldırlarının üzerinde oturmaktan kışına doğru gitti ve dizlerini ayırdı, böylece bacaklarının arasındaki eti zar zor örten nemli danteli görebildim. Uyarılmaktan kayganlaşmıştı, parmaklarımın bir şaplak atması ya da dilimin bir kırbacı için, klitorisine dokunacak ve onu doyuracak bir şey için kesinlikle yalvarıyordu.

"Külotunu bacaklarından aşağı indir," dedim ona. "Sonra onları ağzına sokmanı istiyorum. Bakalım bu sana nasıl sessiz kalınacağını öğretmeyecek mi?" Karnımda ısı birikirken gözleri genişledi ve canlı yayında tenini gıdıklayan bir renk patlaması oldu. Bileğimi daha hızlı hareket ettirerek doruk noktasına yaklaşırken, başparmakları banda takılarak tangasını aşağıya ve ayak bileklerinden aşağıya doğru itti. Bir an tereddüt etti, benim de ona baktığımı bildiği ekrana baktı. "Şimdi, Natalia."

Ağzı açıldı ve ince danteli dudaklarının arasına sokup ısırdı. Alt yarımındaki her sinir diken üstündeydi, uyarıda bulunuyordu ve sırtımda bir ter başladı, aletim kendimi inkar ettiğim dokunuş için zonkluyordu.

"O çaresiz küçük amcığın tadı nasıl?"

Natalia inledi ve kalçaları sürtünecek bir şey arayarak öne doğru sallanırken bakışları yarıya düştü. Sohbet penceresi okunamayacak kadar hızlı ilerliyordu ama izleyiciler onun sergilediği gösterinin her saniyesine bayılıyordu. Sanki bu lezzetli acıyı hafifletebilirmiş gibi ereksiyonumu sıktım ve dişlerimin arasından bir tıslama çıktı.

"Sırılsıklam olmuşsun," dedim. "Amına dokun. O acının bir kısmını dindirmek için orada olmamı ne kadar çok istediğini göster bana bebeğim."

Tally parmaklarını göbeğine doğru uzattı, yavaş daireler çizerek zirvesindeki sinirleri fırçaladı ve ağzındaki dantelin etrafından bir memnuniyet çığlığı yayıldı. Kalçalarını eline karşı hareket ettirdi ve orta parmağını aşağıya indirerek girişini kızdırdı ve içeri daldırdı.

Kendini parmaklamasını izlerken içimden bir başka bozuk *sikiş* daha kaçtı. "İçinde benim sikim olmadan çok boş görünüyorsun, Tal. Şu anda o kadar sertim ki keşke orada olsaydım da her santimimi ait olduğum o dar deliğe soksaydım. Mükemmel bir eş olacağını ve içimdeki her damla spermi sıkacağını biliyorum."

Tekrar başını sallıyordu, burnundan zorlukla nefes alıyordu, gözleri kısılmıştı ve bacakları elinin etrafında kapanmakla tehdit ederken aralarında bir kırıksıklık oluşuyordu. Hayalarım gerildi ve o tanıdık mutluluk hissi bedenime yayıldı. Bir protesto homurdandım. "O lanet bacaklarını açık tut, Tally. Beni öyle delirtiyorsun ki şu anda sana bakarak bile boşalabilirim. *Siktir.*"

Natalia klitorisine daha hızlı masaj yaptı. Ağzı tıkanmış halde çırpınırken çıkardığı sesler ve kendi coşkusu beni uçurumun kenarına getirdi. Bir zevk dalgası omurgamdan aşağı kıvrıldı ve beni tamamen sertleştirdi, bacaklar esnedi, parmaklarım şaftıma karşı seğirdi, pratik olarak aletimi çıkarmak ve çekiştirmek için yalvardı. Etrafta kimse yoktu, bırakmamak için hiçbir neden yoktu ve haftalardır evimizde kendimi tutuyordum. Ama yapamadım. Bu, canlı yayında orada olmadığım için kendime verdiğim bir ceza olduğu kadar, daha sonra orada olduğumda ikimiz için de bir ödüldü.

Onun yatağımızda kıvranışını izlemek, ben orada olup onu sikip atmadan rahatlamak için çırpınmak tam bir işkenceydi. Oda bir daire şeklinde dönüyor ve görüşüm dalgalanıyordu, kendimi canlı yayına yeniden odaklanmaya zorladım. Tally'nin dizleri titriyordu, parmakları esnek klitorisine karşı titriyordu, orgazmın eşiğinde sallanıyordu ve bunun olmasına izin veremezdim. Kuralları biliyordu.

"Sakin geleyim deme, Natalia." Ayağa kalktım, o dürtüsüyle savaşımaya çalışırken sandalyeyi açık dizüstü bilgisayara yaklaştırdım. "Eve döndüğümde seninle ilgileneceğim."

Elini göbeğinden çekip kulaklıkları çıkardı, yatağın üzerine fırlattı ve kırmızı külotunu ağzından çıkardı. Yatağın kenarından kayarak canlı yayını sonlandırırdığında Tally'nin göz bebekleri hâlâ şişmiş ve yanakları tamamen kızarmıştı.

chapter fifteen

Mateo

13 ay önce

NATALIA'NIN YATAK ODASI görmeye alıştığımdan tamamen farklıydı. Yumuşak çiçekli çarşafları genellikle buruşuk ve dağınık olurdu, yatağı toplanmamıştı, uyumsuz yastıklar aceleyle yatak başlığına atılmıştı ama şimdi düz beyaz çarşaflar ve iki pembe yastıkla mükemmel bir şekilde sıkıştırılmıştı.

Komodinler bomboştı; bir kutu mendil ve takılarını ve uzun bir günün ardından çıkarıp attığı saç tokalarını koyduğu yerde bir saksı bitkisi dışında her şey vardı. Saatimi ya da bir kutu prezervatifi, bir bardak suyu, telefonumu koyacağım yer, hepsi bir dekordan başka bir şey değilmiş gibi temizlenmişti. Çalar saati gitmişti, üniversiteden en yakın arkadaşıyla çekilmiş fotoğrafı da ortalıkta yoktu. Karyoladan dışarı sarkan ve uykumda neredeyse boynuma dolanacak olan sinir bozucu şarj kablosu bile fişten çekilmiş ve kaldırılmıştı.

Sanki kişiliğinden eser kalmamış gibiydi. En azından kameranın önünde. Tripodun ve halka ışığın arkasında tüm o parlak renkli battaniyeler ve eklektik duvar süsleri bir sandalyenin üzerine ve masasının üzerindeki boş alana atılmıştı. Odanın bir yarısı tek yönlüydü, dünyanın görmesini istediğı şey buydu ve perde arkasında tamamen farklı bir şey vardı.

Tally masaüstünün faresini tıklayıp bir sohbet penceresi ve bir video açarken ben ellerimi kot pantolonumun ceplerine

Pencere. Elini kameranın önünde salladı ve ses ekranda yankılandı.

"Test sonuçlarını aldın mı?"

Cebimden doktorumdan aldığım katlanmış bir kâğıt çıkardım ve ona uzattım. "Temiz."

Kâğıdı iyice taradı, dudaklarının köşesi yukarı doğru kıvrıldı ve dönüp masasının çekmecesindeki bir klasöre yerleştirdi. Bana kendi kâğıdını uzattı ve ben de okuyormuş gibi yaptım. Natalia çok sevimli bir şekilde titizdi, onun bu yönüne ve işi bu kadar ciddiye almasına aşıktım ve hayatımda ilk kez arkama yaslanıp başka birinin bana patronluk taslamasına ve dizginleri ele almasına izin vermek ciğerlerime temiz hava gibi geldi. Kendime güvendiğim gibi ona da güvenebilirdim.

"Doğum kontrolü için RİA kullanıyorum, bu yüzden güvendeyiz."

"Tal, eğer seni çiğ sikmek için vazektomi yaptırmamı isteseydin, şu anda elimde bir makasla banyoya girerdim."

Ellerini kalçalarına koydu ve neşeli bir nefes verdi. Saatim dokuz kırkı gösteriyordu ve bu konudaki uzun konuşmalarımızdan ve programından Natalia'nın Cuma geceleri saat onda en üst düzey abone kitlesi için tek başına canlı kamera seksi yaptığını biliyordum. Ama bu hafta ilk kez "Natasha "nın bir erkek konuğu olacaktı.

"Bu senin için de gerçekten çok mu garip?" Parmaklarını daireler çizerek sıktı.

Bilgisayar sandalyesini çekip ters oturttum. "Neden bahsediyorsun sen? Sadece seni iş yerinde ziyaret ediyorum. Bu bizim ekmek tekmemiz."

Tally süzülerek yanıma geldi ve yüzümü ellerinin arasına aldı. "Bir başa çıkma yöntemi olarak şaka yaptığını biliyorum ama her durumu hafife almak zorunda değilsin. Eğer tereddütlerin varsa sorun değil. Çok ileri gitmeden önce bunları bilmek istiyorum."

"Ben sadece yatağı bu kadar sıkı yapmayı nereden öğrendiğini anlamaya çalışıyorum. Eğitim kampından beri böyle bir şey görmemiştim Tal. Beni daha fazla etkileyin lütfen."

Dilini yanağının içine soktu. "Size tüm bunların prosedürel olduğunu söylemişim."

"Bunu görüyorum." Başımı kaldırdım ve elimi saçlarına daldırıp dilimi dudaklarının geçirdiğimde hararetlenen bir öpücük için onunla buluştum. Ağırlığımı onun üzerine vererek onu yatağa yatırmamak için tüm gücümü harcadım. "Sırada ne var?"

Tally yatak odasını geçip dolabına gitti ve askıları karıştırdı, iki tanesini yan yana göğsüne bastırarak bana doğru döndü. "Kırmızı mı siyah mı?"

Sikeyim.

Elinde aynı derecede dantelli, sonsuz küçüklükte iki iç çamaşırı tutuyordu. Midem altüst oldu ve kasıklarımda bir basınç dalgası kendini hissettirdi. "Kırmızı," dedim sıkılmış dişlerimin arasından. Şortunu bacaklarından aşağı indirdiği anda bilgisayar koltuğunu terk ettim. "Ama onları ikiye bölebilirim, bu yüzden hangi takımını daha az seviyorsan onunla devam et derim."

"Bunu konuşmamız gerek." Beni çekiştirmeye çalıştı ama onu belinden yakaladım, sonra spagetti askılarını kollarından çekiştirdim ve bir parmağımı atletinin yakasına sokarak yuvarlak göğüsleri serbest kalana kadar aşağı çektim. İtiraf etmeliyim ki teninin kokusu ve yaptığım her şeye yumuşak bir şekilde gülmesi dikkatimi çok dağıtmıştı. Narin ve muhteşemdi ama aynı zamanda tutkulu ve güçlüydü. En iyi günlerimde kendimi tamamen yetersiz ve onu hak etmediğimi hissediyordum ve Natalia'dan başka bir şeye odaklanmak beni zayıflatıyordu. Onunla birlikte olmadığım zamanlarda onu , onunla birlikte olduğum zamanlarda ise ona kafayı takıyordum. Kendimi kaptırmıştım ve bunu kimsenin anlayamayacağını biliyordum. Ne Pike, ne çocuklar, ne de kardeşim. Muhtemelen bunu yaptığım için deli olduğumu düşüneceklerdi.

Belki de öyleydin.

"Sen konuş." Tally'nin meme uçlarından birini ağzıma aldım ve sırtı bu duyguya doğru eğildi. "Dinliyorum meleğim."

"Bu ciddi bir mesele." Başımı tekrar yukarı çekti. "Bu geceki canlı yayın rahat olacak. Seyircinin ne görmek isteyebileceğini hissedeceğiz ve akışına bırakacağız. Eğer bu konuda daha rahatsan bir oyun planı yapabiliriz. Ya da yavaş başlayıp sen sekse geçebiliriz, ama senden hiçbir şey beklemediğimi hatırlamanı istiyorum Mateo."

O ana kadar sinirlerimi heyecan olarak görüyordum. Aklımda her şey basitti: Natalia ile daha önce onlarca kez yaptığım gibi seks yapıyordum. Seyircilerden korkmuyordum. Onları göremiyordum, bu yüzden orada yoklarmış gibi davranabilirdim, ama *onun için* performans göstermek için hissettiğim baskı tüm bunlardan daha ağır basıyordu. Tally için bunu berbat etmekten korkuyordum. Yeterince iyi, yeterince seksi ya da onun benimle gurur duymasını sağlayacak kadar iyi eğitilmiş olamamaktan. Bu basit güvensizlik beni parçalıyordu. Ya hiçbir zaman

benimle tekrar ortak olarak çalışmak isterse? Ya tüm bunlardan sonra beni artık istemediğine karar verirse?

Bana kamera kızı olduğunu söylediği gün, bunun onun hakkında hissettiklerimi değiştirmeyeceğini biliyordum. Çok zeki, akli başında, dikkatli ve hesaplı biriydi ve kendine o kadar saygı duyuyordu ki ben de ona aynı şekilde saygı duymaktan kendimi alamıyordum. Belki başka bir erkek bunun için fazla kıskanç ya da fazla sahiplenici olabilirdi ve bunda yanlış bir şey yoktu ama ben Natalia'ya baktım ve onu omuzlarıma alıp avazım çıktığı kadar bağırarak istedim. Ona hava atmak istedim, diğer insanların benim olana bakmasını ve tüm güçleriyle bir şansları olmasını dilemelerini istedim. Eve *bana* geldi, kollarımda uyudu, *benimle* sevişti, başka kimseyle değil. Bir daha asla.

"Seni takip ediyorum." Alnımı onunkine değdirdim. "Bir molaya ihtiyacım olursa ya da durmam gerekirse bileğine dokunacağım."

"Ben de aynısını yapacağım," dedi. "Sınırlar hakkında konuşalım. Bu, ne bağlı olarak değişecektir, ancak canlı kamera için herhangi bir fiziksel aşağılama konusunda rahat değilim. Tokat atmak, vurmak, tükürmek yok ve eğer üzerime işersen yüzünü bir köpek gibi şapırdatırım."

"Anlaşıldı." Gülümsedim. "Bunlara ben de katılıyorum."

"Planladığımız sürece hiçbir şeye bağlanmak istemiyorum. Ellerle bileklerimi ya da ayak bileklerimi tutabilirsin, saçımı çekebilirsin ve hafifçe boğabilirsin. Doggy ya da misyoner kamera karşısında daha iyi görünüyor ama ben ikisiyle de evli değilim." Tally sakinleştirici bir nefes aldı. "Benim için bir şeyiniz var mı?"

Bir isteğim vardı. Bencilceydi ve bu olasılığı ilk tartışmamızdan sonra bu gecenin geleceğini bildiğim için günlerdir bunu düşünüyordum. Sorun etmediğim şeyler de vardı, aramızdaki benzersiz anlaşmadan dolayı sadece kendime saklamak istediğim şeyler de. Eğer Natalia ve ben bunu yaparsak, her şey ortada, seyirci önünde seks yaparsak, bir şeye ihtiyacım vardı.

"Gelmeni istemiyorum."

Gözleri genişledi. "Oh."

"Senin bir parçanı paylaşmakta sorun görmüyorum, Tally. Ama bunu değil. Bunun bana ait olmasını istiyorum."

Tally dudaklarını inceltti ve atletini başının üzerinden geçirerek onu çırılçıplak ve alaycı bir duruşta bıraktı. Göz kapaklarını titreyerek kapandı. "Bunu yapabilirim," dedi, dilinden hayal kırıklığı sızıyordu.

O anlamadı. Onu boşaltmak istemediğimi ya da izin vermediğimi söylediğimi sandı, bir ceza gibi ya da

bir şey, ama o değildi. Bu kadını tamamen orgazma ulaştırmak niyetindeydim. Özel olarak.

Kalçasını tuttum ve vücudunu kendime doğru çektim, ereksiyonum karnının yumuşak derisine sürtünüyordu. "Sanırım bunu sana kendini iyi hissettirmeyeceğimi söylememle karıştırıyorsun Tal. İşimi yapacağım, seni sıcacık, gevşek ve doygun yapacağım ama bu benim için ele veremeyeceğim kadar gerçek. Bu mantıklı mı?"

"Yani numara yapmamı mı istiyorsun?"

"Kamera için. Ben olmayan insanlar için."

Alt dudağı dişlerinin arasında kıvrıldı. "Çiftleşme çağrısı gibi gerçekten iğrenç bir ses çıkarmalı mıyım?"

"Doğal olarak." Sırıttım. "Sanki başka bir varoluş düzlemindeymişsin gibi." "Hayalet gibi mi?"

Öksürerek bir kahkaha attım. "Bu gezegende bir ruh gibi orgazm olmayı ateşli hale getirebilecek tek bir kişi varsa o da sensin Tal."

Öne doğru eğildi ve yüzünü göğsüme gömdü. Ne kadar çıplak olduğunun ve vücudunun ne kadar sıcak hissettirdiğinin zaten farkındaydım ama tenim onunkine karşı çıplak hissetme ihtiyacıyla karıncalandı. Uzanıp gömleğimi başımın üzerinden çektim, yumuşak bir gümbürtüyle yere bıraktım ve o göğsümü nazıkçe öperken ellerimi saçlarında gezdirdim.

"Kokunu seviyorum," diye fısıldadı, dudakları dövmemin üzerinde geziniyordu. "Bunu söylemem tuhaf mı?"

"Hayır, bu bir uyumluluk işaretidir. Potansiyel bir çiftleşme partnerinin kokusundan etkilenmek ilkel bir içgüdüdür. Yani bir bakıma seni çiftleştirmemi istediğini söyledin."

Gözleri heyecanla parladı. "Aklıma soktuğun fikirleri bilmiyorsun bile."

Pantolonumu çıkarmama yardım etti ve boxerımı indirdi. Zaten tahrik olmuşum; önümdeki geceyi anlayarak onun dairesine girdiğimden beri öyleydim. Yine de kendime birkaç sarsıcı sarsıntı vermek ve kanın akmasını sağlamak için bir noktaya değindim. Bu da Natalia'nın birkaç adım ötede iç çamaşırlarını giymesini izlerken kolayca oldu.

"Bundan emin misin?" Dikkati bilgisayar ekranına gidip geldi ve hıçkırıklara boğulmuş gözlerle bana baktı. "Yüzde yüz mü?"

"Senden eminim Tal. Seni istediğime eminim. Tüm bunları seninle yaşamak istediğime eminim. Eğer bana izin verirsen, seni dünyanın en mutlu kadını yapacağımdan eminim."

Dünya. Eminim, tamam mı? Hiç bu kadar emin olmamıştım."

Beni devirecek kadar güçlü bir şekilde öptü, bacaklarını belime dolamak için zıpladı. Küçük bir hareketle içine girebilirdim ama bunun yerine masaya doğru yürüdüm ve açık pencereden oynat tuşuna basmasına yetecek kadar eğildim. Saniyeler içinde izleyicilerin balonları patlamaya başladı. Canlı sohbet, boş yatakta bizi arayan yorumlarla doluydu.

"Bana rızanı ver," dedim.

"Sende var."

"Benim için endişelenme," diye ekledim sessizce. "Şu anda tam olarak olmam gereken yerdeyim."

Tally'nin ağzı bir gülümsemeye dönüştü, gözlerinde bir ışıltı parladı ve ben ikimizi de kameranın kadrajına almadan önce beni bir kez daha öptü. İzleyicilerinin ilgisi anında ikiye katlandı, küçük kalpler sayfayı süsledi. Sunucudaki kişi sayısı köşedeki bir sayaçta düzenli olarak yukarı doğru ilerliyordu.

"Bir süredir canlı yayında olmadığım için üzgünüm," dedi Natalia izleyicilere yüksek sesle ama gözlerini benden hiç ayırmadan. "Çünkü bu adamdan çok hoşlanıyorum, onsuz bir gece bile geçiremiyorum."

Yorumlar gelmeye başladı ve ben de her birini okumaya odaklandım. İçimde yeni ve keşfedilmemiş bir his vardı. Buna nasıl karşılık vereceğimden emin değildim ama Tally beni geri getirmek için çenemi kendisine doğru çekene kadar midem denize sürüklenen bir tekne gibi sallanıyordu.

"Onları okuma, kendi kafanın içinde sıkışıp kalacaksın," diye mırıldandı. "Bana odaklan ve beni takip et." Bacaklarını açıp yatağın üzerine, kalçalarımla göz hizasında oturdu ve başını hızlıca sallayarak verdiğim izni almak için bana baktı.

Sonra ağzı üzerime geldi, beni yuttu ve taşaklarım vücuduma sıkıca yapışırken sıcaklık omurgamı yaladı. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirmek bir içgüdüydü ve aynı şekilde doğal olarak dokunuşum boynundan göğsüne doğru dolaştı, ağzımda hissetmeyi çok istediğim mükemmel göğüslerini sıktı. O bana bakmamamı söylese de, ben yeniydim ve merak ediyordum ve izleyen insanların diğer tarafta ne dediğini merak etmemek neredeyse imkansızdı.

Tüm bunlar bana bağlıydı. Natalia'nın zaten kudurmuş bir izleyici kitlesi vardı ve benim katılımım ona ya yardım edecek ya da zarar verecekti. Bu ilişkinin iyiliği için ilkinin olmasını umuyordum.

Yüzünü kameraya doğru çevirdim ve ikimiz de ucumun yanağının iç kısmına çarpmasını izlerken izleyici sayısı arttı, yorumlar hızlı ve sık bir şekilde geldi, canlı bir partnerin eklenmesiyle olumlu bir şekilde büyüledi. Kendime güvenim arttı ve boğazının arkasına, gözünün kenarından bir damla yaş akmasına neden olacak kadar sert bir şekilde bastırdım. Kalbim durdu.

"Tanrım," diye ısırıldım ve başparmağımla sildim.

Siktir. *Lanet olsun.*

Çok sert ve çok hızlıydım. Bunun benim harekete geçmemle ilgili olması gerekirken kendimi hemen kaptırdım. Kendimi yeterince azarlayamadım ve parmaklarımı saçlarından çekip yanağını okşayarak özür diledim. "Özür dilerim."

Sonrasında yaptığı şey beklenmedikti. Kısmen işi batırdığımı düşündüğüm için ve ayrıca her birlikte olduğumuzda Natalia hakkında bir şeyler öğrenmeye devam ettiğim için. Onun tuhaflıklarını ve sapkınlıklarını ve bir şeyleri nasıl sevdiğini öğreniyordum ve görünüşe göre onu ağlatacak kadar sert bir şekilde yüzünü sikmek iyi bir şeydi çünkü beni sikimden yatağa çekti ve "Seni içimde istiyorum" diye bağırdı.

Parmaklarının sırtımdaki her çizdiği elektrik gibiydi ve mükemmel küçük köpek dişlerinin şişmiş dudaklarıma karşı her kısırtması, onu dizinin altına alırken, bacaklarını sığacak şekilde ayırırken ve sonunda kendimi onun derinliklerine sokarken mücadele etmemi sağladı. Kocaman gözleriyle şok içinde soluk soluğa kaldı ama nefesini tutmasına izin vermedim. Onun en mahrem yerlerine dokunurken her bir santimimde hissederek sert, daldırıcı vuruşlardan oluşan bir ritme girdim. Kendimi tutmaya odaklanmak için gözlerimi kapatmak zorunda kaldım.

Yüzünün kameradan gizlendiği boynumdan kulağıma kadar öptü. "İyi misin?"

"Sadece yüzlerce insanın görmesi için yükümü erken boşaltmamaya çalışıyorum, ama o kadar ateşlisin ki karşı koyamıyorum."

"Üste çıkmama izin ver."

"Bu daha kötü olabilir," diye sessizce itiraf ettim.

Tally kulağıma ısırıldı ve altımdan iterek bizi yeniden konumlandırdı, böylece ben yatağın üzerindeydim ve o da kalçalarıma biniyordu. Sikim, etrafındaki sıkı sıcaklığın tamamen kaybolmasıyla zonkluyordu ve bitirmeye çok yakın olmanın ve bunun koparılmasının kenar işkencesi, şimdiye kadar bildiğim en acımasız zevkti.

Bilgisayarın zilleri art arda çalmaya başlayınca Tally'nin dudakları şaşkın ve heyecanlı bir gülümsemeye dönüştü.

"Neler oluyor?"

"İnsanlar katılıyor. Yeni aboneler. Düzinelerce."

Onun saf neşesini görünce göğsümdeki ağırlık hafifledi. Bunu yapan sadece *o* değildi, *bizdik*, birlikte. İnsanlar Tally ve benim için ve bir ekip olarak yaptığımız sihir için buradaydı. Kendini yeterince kaybetmişti, ekranla dikkati dağılmıştı ve ben de ona doğru gittim. Ona o kadar çok ihtiyacım vardı ki, hiçbir uyarıda bulunmadan onu sikimin üzerine oturttum ve ikimiz de coşkuyla haykırdık.

Ağız açık kaldı ve gırtlığından çıkan her günahkâr ses hemen dışarı süzülüp beni derin ve aç bir yerimden vurdu. Göğüslerini avuçladım ve o da üstümde öyle bir kasıldı ki gözlerim kafatasımın arkasına yuvarlandı ve uzun, çok uzun bir an boyunca siyahtan başka bir şey görmedim.

Boşalmak için can atarak doğruldum ve ön kolumu beline doladım, diğer elimi kaldırarak kullanarak onu kendi hızımda tekrar tekrar üzerime indirdim. Kaslarım gerildi; benimkine karşı vücut ısısı tüm odanın bir sis içinde üzerime çökmesine neden oldu ve sanki içinde duvarlarına karşı şiştiğimi hissedebiliyormuş gibi başını geriye attı.

"Boşalacağım," diye bayıldı. "Lütfen, durma."

Ciğerlerim sıkışmıştı ve yüzünü boynuma gömdü, beni şok edecek kadar yabancı bir ses çıkarırken kalçalarını yavaşlatarak tamamen içine oturmamı sağladı. Natalia'yla seks yapmış ve onu bunun ötesinde çeşitli şekillerde tatmin etmişim ama o çok sevdiğim tatlı, seksi inleme sesi yoktu. Natalia sanki bir şeytani kovuyormuş gibi orgazm taklidi yapıyordu. Anlaşmamızı yerine getirdiğini anladığım anda kahkahamı uzun bir öpücüğün içine sakladım.

Ereksiyonum içinden kaydı ve ayağa kalktım, kendimi okşarken Natalia'yı dizlerinin üzerinde yatağın ucuna getirdim. Makyajı mahvolmuştu, yanaklarındaki allık tamamen doğaldı ve bana bakan gözlerinde hevesli bir beklenti pırıltısı vardı. Dilini dışarı çıkarıp bunu beklediğinde her şey bitmişti.

Meni ipleri ağzından ve yanaklarından sıçradı, saçlarını boyadı. Boncuklar halinde çenesinden aşağı damlıyor, göğsünü süslüyor ve beni büyülüyordu. Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi. "Kahretsin, dölleriyle kaplı çok güzel görünüyorsun."

Gözlerimi ayıramıyordum. Tüm yörüngemdeki tek şey oydu, önemli olan tek şey. Nerede olduğumuzu, ne yapmamız gerektiğini, bunu gerçek zamanlı olarak izleyen potansiyel olarak binlerce insan olduğunu unuttum ve yüzünü ellerimin arasına aldım ve onu cehenneme kadar öptüm.

"Herkes teŖekkürler," dedi hazırlıksız bir Ŗekilde. "Yakında görüŖürüz. Umarım Mat bize tekrar katılabilir." Yataktan zıpladı ve bilgisayara koŖtı, yayını sonlandırdı, bana döndü ve ellerini kollarımda ve göğsümde yara arar gibi gezdirdi. "Nasıl hissediyorsun? İyi misin?"

Çılgınca bir Ŗey vardı, sanki tamamen çökeceğimden endişeleniyordu, ama tam tersi oldu. Kendimi uçmuş gibi hissediyordum. Hâlâ adrenalinin etkisindeydim ve tek istediğim mümkün olduğunca uzun süre onunla o anda orada olmaktı. Yapışkan bir tutam saç kulağının arkasına sıkıştırırken dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Ben ." Hiç bu kadar mükemmel olmamıştım.

Dereyi kapattıktan sonra onu yatağā geri götürdüm ve yatağın kenarına oturttum, dizlerimin üzerine çöktüm ve her iki kalçasını da omuzlarıma bağladım. "Bu amcığın icabına bakmam gerek," diye mırıldandım, dilimi klitorisinin üzerinde hafifçe gezdirdim. Natalia'nın kafası geriye doğru düŖtü, bir parmağımı çekirdeğinden geçirdim, içine itmeden önce kendi uyarılmasıyla kapladım. Ayrılmış dudaklarından en tatlı ses döküldü. O kadar ki bir parmak daha ekledim ve tekrar tekrar yaptım, ta ki orkestrasyonunu yaptığım bir senfoni gibi olana kadar. Ağzımı klitorisinin etrafına kapattım ve dirsekleri güçsüzleşene, sırtı eğilene ve amı etrafımda çırpınana kadar o sinir kümesinin etrafında döndüm. "Çok iyiydin, tatlım. Ne kadar da iyi bir kızsın. Benim için gel, istediğini biliyorum."

Doyumsuzdum, emiyor ve kemiriyordum. Kalçaları yoğunluktan başımın etrafında sıkıştı ve serbest elimle onları geri çektim.

"Matty, *Tanrım*, evet. Ben-" orgazmı vücudunu sarsarken ve amcığı sırlıklam parmaklarımda etrafında kavrayıcıdan yumuşak ve esnek hale gelirken azaldı. Alt yarısındaki her kas kasıldı, bir anlık ölü bir sessizlik oldu, sonra zirveye ulaştığında ve inlemeleri odayı doldurduğunda bir titreme ve kıvrınma telaşı oldu.

Natalia geriye doğru yığıldı, göğsü kabarmış ve gözleri kapalı, bitkin, tatmin olmuş ve düşük ışıktā kesinlikle parlıyordu. Vücudunun her tarafına öpücükler kondurarak süründüm ve kendi gözlerim de kapanma tehlikesi geçirene kadar ona baktım. Onu kollarıma alıp koridorun karşıındaki küçük banyoya taşıdığımā saatler geçmiş olabilir. Ben yüzünü ve vücudunu ılık bir bezle yıkarken duşu çalıştırdım ve o da bana aynısını yapmadan önce kendisini yavaşça ve iyice yıkamama izin verdi.

Natalia benimle ilgilenilmesini sağladı. Benimle ilgilendi. Bir arkadaşınıza göstermediğiniz türden bir ilgi. Bu, sevgiye meydan okuyan, eşiği aşır daha kalıcı bir şeye dönüşmesi için yalvaran bir ilgiydi.

Çarşafklar değiştirildiğinde, odası her zamanki kaotik düzenine geri döndüğünde ve o yanıma sokulup derin bir uykuya daldığında, haftalardır kabullenmeye çalıştığım bir şeyi fark ettim. Natalia Russo'dan *hoşlanmıyordum*. Bunun için dört harfli bir kelime daha vardı. Bu kadın hayatımdan geçip gitmiyordu; temelli oradaydı.

Ve ne olursa olsun gitmesine izin vermeyecektim.

chapter sixteen

Natalia

Babamın altmışıncı doğum günü için Palm Beach'teki malikâneye vardığımızda **topuklarım** annemle babamın mermer merdivenlerini **gıcırdatarak** çıktı. Mateo temiz ve bakımlı bir şekilde arkamdan geliyordu, ailesi de ona ayak uydurmak için kuyruğuna takılmıştı. Benim büyüdüğüm beyaz sıvalı geniş evin yanında cüce kalan çift meşe ön kapının dümeninde, babam başında kartondan bir parti şapkası ve elinde dans eden yarım taş bardak kehribar rengi bizi bekliyordu.

Babamı en son Noel'den önce, Mateo benimle evlenmek için ondan gizlice izin istediğinde görmüştüm. O zamandan beri Güney Amerika'da geçirdikleri tatil hakkında kısa güncellemeler ve sosyal medya faaliyetleri aracılığıyla yaşam kanıtı alıyordum. Zaten onunla konuşacak bir şeyimiz yoktu ve herhangi bir girişim garip ya da zorlama görünecekti.

İlişkimiz resmiydi. Ergenlikten sonra babamla ortak bir payda bulamadım ve bu tam da hastanede evde geçirdiğinden daha fazla zaman geçirmeye başladığı zamandı. Eş zamanlı döngülerle adet gören dört genç kıza sahip olmak, onu fazla mesai saatleri ve sarhoş izin günlerinden oluşan bir çılgınlığa sürükledi.

"Villa Russo'ya hoş geldiniz," diye böbürlendi, eğilip yanağımdan öptü, sonra da arkasındaki fuayede yankılanan sert bir tokalaşmayla Mateo'ya geçti. Tavandan sarkan avizede binlerce gözyaşı kristali parıldıyordu.

"Mutlu yıllar baba," dedim. Neşeli görünüyordu ama saat daha sekizdi ve nefesi şimdiden keskin bir burbon kokusuyla kirlenmişti. kokuya ama yine de midemi bulandırıyor.

Aynı şekilde bir içkiden rahatsızlanınca bir daha asla içmek istemezsiniz.

Mateo boğazını temizledi ve anne babasını öne doğru yönlendirdi. "John, bunlar annem ve babam, Anna ve David."

"O zevk bana ait." Babam Duran'lara sırtarak baktı, onlar da evi seyredip içine çektiler. Eşyalarını gösterme fırsatı bulduğunda takındığı bencil gülümsemeydi bu.

"Güzel ev," dedi David, kapının etrafındaki kartonpiyerlere basarak. "Bunu satın mı aldın? İnşa mı ettin?"

Mateo güldü ve babasını dürttü. "Bunun için daha sonra bol bol vaktimiz olacak baba."

Uzun koridordan oturma odasına doğru ilerledik, tanıdık köşelere ayrılan kemerli kapılardan geçtik. Bir kütüphane, resmi bir yemek odası, kadife pembeler ve yeşiller içinde minderli yüksek arkalıklı sandalyeleri olan geniş bir oturma odası. Annemin pahalı sanat eserlerinden oluşan bir galeri duvarı vardı ve sırf kibirli misafirleriyle sohbet etmek için üç ayda bir değiştirdi. Oturma odasının en önemli özelliği içinde hiç kimsenin oturmamasıydı; annemle babamın iki köpekleri ve hizmetçileriyle yalnız yaşadıkları malikanede boşa yer kaplamak için oradaydı.

"İşte oradalar!" diye mırıldandı annem odanın öbür ucundan, yere kadar uzanan al elbisesinin içinde döşemeli koltuktan kalkmış, bize doğru ilerlerken kumaşın yırtmacından topuklu ayakkabıları görünüyordu. Yemek salonundaki samimi bir akşam yemeği için kokteyl kıyafeti benim söz sahibi olmadığım bir seçimdi. Saçımı düzeltmek için uzandığında annemin bilezikleri şingırdadı, gevşekçe kıvrılmış telleri kulaklarımın arkasına sıkıştırdı ve geri kalanını en iyi görüldüğünü düşündüğü şekilde omzumun üzerinden çekti. Ben de hemen geri attım.

"Seni tekrar görmek güzel Sistine," dedi Anna. "Bu renk sana çok yakışmış."

"Öyle değil mi?" diye karşılık verdi annem. "Sonunda herkesin aynı odada olması çok güzel. Düğünden önce bir deneme gibi. Ama daha iyi yemeklerle." Annem şakasına güldü, ben yüzümü buruşturdum, Duran'lardan gelen mırıltılı kıkırdamalar her şeyi anlatıyordu ve ben de etrafıma bakıp, babamla rahatsız edici bir sohbe dalmış ve kendi köşesine çekilmiş olan Mateo'nun kaçış arabasını aradım.

Mia yemek odasını oturma odasından ayıran kapı aralığından kafasını uzattı, bana bir kedi gibi baktı ve beni kendisine doğru yönlendirdi. Annem Duran'ları sohbetin içine çekmişti ve ben

Parmak uçlarımda uzaklaştım, köşeyi fark edilmeden döndüm ve şık kokteyl elbiseleri içindeki üç kız kardeşimle yüz yüze geldim.

"Tanrım, ben şimdi ne yaptım?"

"Babam çoktan kızardı." Mia martinisini yudumladı. "Az önce Mateo'ya market düzenlerinin psikolojisini anlatırken duydum onu."

"Sanki hayatında hiç bakkala gitmiş gibi," diye terslendim. "İşi aklı başında olmaya dayanan bir adamın izin günlerinde daha az hüngür hüngür ağlayan bir aptal olacağını düşünürdünüz."

"İşlerimiz stresli." Camilla tıpkı annemin yaptığı gibi saçlarımı omzumda kabarttı ve ben de tekrar geriye savurdum. "Hastaneler herkese göre değil."

Bella, "Akşam yemeğinden önce bu kadar uzakta olmasına şaşırdım," dedi. "Bu, John Russo'nun kendi partisinden çekilmesi için rekor bir süre olabilir."

"Ona 10'a kadar süre veriyorum," dedim kollarımı kavuşturarak. "Ben on bire bahse girerim." Bella omuz silkti.

Camilla masanın üzerindeki bir parça gümüş çatal bıçağı peçetenin üzerinde parlatarak inceledi. "On bir buçuk."

"Hadi çocuklar, babamı tanıyorsunuz." Mia güldü. "Bir ara bir telefon görüşmesi yapması ve ikinci raunt için geri dönmeden önce havuz evinin yanındaki çalılıklara kusması gerekecek."

"Hepimiz doğuştan lanetlenmişiz," diye yüksek sesle kabul ettim. "Lütfen, eğer üçünüz de beni seviyorsanız, onu Mateo'nun ailesinden mümkün olduğunca uzak tutun. Onları oğulları için uygun olduğuma ikna etmek için üç ayım daha var."

Bella, "Şimdi bakmayın ama babam Bay Duran'ı Operasyon oyununa davet ediyor," dedi.

Çılgınca döndüm, ama o sadece yalan söylüyordu. Geniş, sıkıntılı gözlerim yarıklara dönüştü. "Bana kalp krizi geçirteceksin."

"Doktor olmam iyi bir şey," diye ekledi Cami hevesle.

Tehdidi kaynağında ortadan kaldırmak ve tüm gece boyunca ailemle Mateo'lar arasına mümkün olduğunca mesafe koymak benim için en iyisiydi. Kapalı sohbetlerde bir araya gelmelerine izin vermek kötü bir fikirdi. Yetiştirilme tarzlarımızın ne kadar farklı olduğunu fark edebilirler ve evliliğimizden beklediğim şeyle hayali fildişi kuleyi bir tutabilirlerdi. Anna zaten işe yaramaz olmaktan bir adım uzakta olduğumu düşünüyordu. Bunun olmasına izin vermeden önce Mateo ve ebeveynlerimizle birlikte oturma odasına geri döndüm.

Akşam yemeğinden önceki durgunluk tur için mükemmel bir zamandı.

* * *

Evin geniş yerleşimi boyunca **STRATEJİK** OLARAK uzun yolu **kullandım**. Dışarıda, bahçede ve tenis kortunun etrafında bile tur attım. Hayatımın on sekiz yılını burada geçirdim ama yine de sadece rüyalarda gördüğünüz bir yerde yürümek gibiydi. Sanki biliyorsun ama bilmiyorsun. Koridorlar boş, odalar soğuk geliyor. Zamanımın çoğunu saklanarak, kilitlenerek ve kendime saklayarak geçirdiğim çocukluk odam bile artık güvenli hissettirmiyordu. Kapısı açık bir kafes. Taşındığımdan bu yana geçen sekiz yıl içinde ailem odamı yeniden düzenlemişti. Yeni kirli beyaz boya, nör mobilyalar, başka bir misafir odası için temasız yer doldurucular. Akşam yemeği için döndüğümüzde, babam şamatacı bir ev sahibinden sarhoşluğun ikinci aşamasına geçmişti, masanın başında oturuyordu, stoacı bir şekilde yüzleşiyordu.

"Onlara şarap mahzenini gösterdin mi Natalia?"

"Evet." 'P'yi patlattım ve bez peçetemi kucağıma kabarttım.

Babam bana, "Aşağıda senin evinden daha pahalı bir Bordeaux var," dedi. "Siz ikiniz artık oradan taşınacak mısınız? Aile kurmak için daha uygun bir yer mi bulacaksınız?"

"Bunun gibi bir şey mi?" Parmağımı havada daireler çizdirdim, büyük yemek odasıyla ve asılı ışıklarla, sizinle aynı uçta oturmadığı sürece biriyle sohbet edemeyeceğiniz kadar büyük masayla alay ettim. "Harika bir evimiz var." Mateo elini masanın altından uyluğuma doğru kaydırды, dizime kondu ve sıktı. "Sadece ikimiz varız. İkinci bir yatak odamız ve eğer istersek bir eklentiyle genişletebileceğimiz bir sürü alanımız var.

gerekliydi."

Parlak bir gülümseme Anna'nın yanaklarını gerdi. "Büyükanne olmak için sabırsızlanıyorum."

Midem bulandı ve içimden garip bir kahkaha yükseldi. Çocuklar her zaman planımızın bir parçasıydı, ama babamın önünde hamile kalmakla ilgili bu kadar açık bir tartışma yapmak beni derimden süründürdü. Evet, belli ki Mateo ve ben seks yapmıştık. Hayır, bu yemek masasında kabul edilmesini istediğim bir gerçek değildi.

Annem, "İkiniz de New York'ta olduğunuz için bebeğin hayatına dahil olmak zor olacak, değil mi?" diye yorum yaptı.

"Neyse, aceleci davranmayalım," diye araya girdi Mateo. "Yapmamız gereken bir düşün var."

"Lojistik olarak konuşursak." Annem omuz silkti. "Bu önceden yapmanız gereken bir konuşma."

Ensemde boncuk boncuk ter birikiyor ve hızla yükselen nabzım kulağımda bir gong gibi çalıyordu. Ailemin özel günler için düzenli olarak çalıştırdığı aşçı, elinde sıcak yemek tabaklarıyla odaya girdi ve onları masanın ortasına koydu.

"Mesafe hakkında konuşmuştuk," dedi Anna. "David ve ben biraz daha kalıcı bir şey aramanın buna değebileceğini düşünüyorduk."

Mateo'nun çatalı elinden düştü ve tabağına çarptı. "Ne demek istiyorsun?"

David servis çatalını fileminyon tabağına saplayıp sulu bir parçayı kendi tabağına sürüklerken, "Saçınıza takılmayacağımız bir yerde," diye ekledi.

"Devre mülk gibi mi?" Boğazımı temizledim. "Kiralık tatil evi mi?"

"Satın almak şu anda zor," diye katıldı Mia. "Ne zaman yeni bir ev piyasaya çıksa, özellikle de bu bölgede, çılgın bir koşuşturma yaşanıyor. Eğer ev arıyorsanız bir an önce harekete geçmelisiniz çünkü mükemmel ev bugün var, yarın yok. İhtiyacınız olursa sizi biriyle görüştürebilirim."

Mateo aniden, "Buna gerek yok," diyerek herkesin başını çevirdi ve dizimi daha sert sıktı. Geçen ay Pazar yemeğindeki felaketten beri onun yeni bir panik atak geçirmesinden endişe ediyordum. Belli ki annesi bastırılmış, endişeli duyguları ön plana çıkarmanın bir yolunu bulmuştu ve şu anda ikimiz de gafil avlanmıştık. Duranlar Florida'da geçirdikleri zamanın tadını çıkarıyorlardı ama şimdi bunun Mateo'yu söylediğinden çok daha fazla etkilediğinden endişelenmem gerekiyordu. Masanın altında parmaklarımı onunkilerin arasından geçirdim ve başparmağımı elinin arkasında yavaş daireler çizerek gezdirdim.

"Çok naziksin Mia." Anna masanın karşısındaki oğluna bir kaşını kaldırdı. "Dördünüzün arasında, ailenizin ihtiyacı olan bir şey varsa, bunu karşılayacaksınız."

Bu duyguya beni de dahil etmek göğsümü ısıttı. Bir banka memurunun bir pediatrik onkologdan çok daha az çekiciliğe sahip olduğunu kolayca iddia edebilirsiniz.

avukat ve bir emlak kralı. Öte yandan, porno sektöründeki bağlantılarımın pratiklik açısından değeri daha da azdı.

"Çok gururluyuz," dedi babam. "Kızlarımıza her zaman söylediğimiz bir şey vardı; ya zengin olacaksın ya da sana dünyaları veren bir adamla evleneceksin, bu yüzden Mateo'ya Sistine ve benim için geceleri uyumayı çok daha kolay hale getirdiği için minnettarız."

"Çok güzel," diye mırıldandım nefesimin altında. Matty'nin sıcak eli enseme okşadı ve sempatik gözleri benimkilere takıldı. Bu kadar önemsiz bir şey için kavga etmeyecektim. Dilimi ısırmanın çoğu zaman akıl sağlığımı korumaya değdiğini öğrenmiştim. Bu geceden birkaç sıyrıktan başka bir şey olmadan çıkarsam, bu kazanılmış bir savaş olacaktı.

"İnanılmaz, silinmez, çalışkan ve şefkatli bir kadın yetiştirmişsin. Kendi başına ustaca geliştirdiği özellikler, John," diye noktaladı Mateo ve gecenin ilk gerçek gülümsemesi yanaklarımda filizlendi.

Isabella peçetesiyle ağzının kenarlarını silerken, "Bu bana bir şey hatırlattı," dedi. "Talia, sana verdiğim evraklara baktın mı?"

Oh, *hayır*.

Azıcık neşem tek bir cümleyle söndü. Oda bir eksen üzerinde döndü, tıpkı karnavaldaki Gravitron gibi, tüm çılgınlıklar ve varoluşsal korku da dahil. O yasal cilt hala o gün ayak işleri için aldığım kanvas çantanın içindeydi ve o çanta arabamın arka koltuğunda yerde, her zaman yanıma aldığım ama hiç ihtiyaç duymadığım ekstra ceketin ve bağışlamak istediğim ama asla bağışlamayacağım kıyafetlerle dolu bir çöp torbasının altındaydı.

"Ne evrakı?" Matty başını eğdi ve bu sefer göz temasından kaçındım.

"Önemli bir şey değil." Burun deliklerim alevlendi ve bıçağımı yavaşça kaldırarak boynumun çukuruna bir 'kesip çıkarma' hareketi yaptım.

Beni görmezden geldi. "Evlilik sözleşmesi taslağı."

Sikmek. Milyonlarca farklı dilde sik. Hayal edebileceğin en büyük uzaylı sikiyle sik beni.

Oda sakinleşti. Başımı kaldıramayacak kadar utanmıştım ama müstakbel kocamdan ve yanımdaki ailesinden sızan gerginliği hissedebiliyordum. Mateo'nun eli boynumdan yavaşça indi ve sandalyesinde bana doğru döndü. "Bunu ilk kez duyuyorum."

"Tanrım, Natalia," diye homurdandı Bella. "Evrak işlerine geçebilmemiz için bu işi halletmenin ne kadar önemli olduğunu sana söylemiştim."

"Ablan haklı," dedi annem. "Senin için bir şeyler yapmak için yoğun iş temposundan zaman ayırdı ve sen bunu ciddiye almıyorsun."

"Ondan bunu hiç istemedim," dedim, kelimeler ağzımdan güçsüzce dökülürken boğuluyordum.

"Bunun senin istediğin bir şey olduğunu bilmiyordum." Mateo hâlâ doğrudan benimle konuşuyor, dikkatimi çekmeye çalışıyordu ama ben olduğum yerde donup kalmıştım. Ona bakamıyor ve sesinden de belli olan gözlerindeki acıyı görmeye dayanamıyordum.

"Evlendiğimizde hiç evlilik sözleşmesi yapmadık," diye söze girdi Anna. "Geldiğimiz yerde bu biraz uğursuzluk sayılır."

"Bizim oralarda işin içinde para ve itibar var ve gerekli önlemleri almadığınızda işlerin gerçekten kirlendiğini gördüm," diye karşılık verdi babam. "Bu kötü şans değil; sağduyu. Mateo imzayı atarken akıllıca davranmış olabilir. İş düşerse elinde tutmak isteyeceğinden emin olduğum bir işi var."

Annem, "Bu bir güvenlik ağı değilse başka bir şey değil," diye ekledi.

Mateo odadakilere, "Sanırım bu konuyu özel olarak konuşmamız gerekecek," diye duyurdu. yemeğe dokunulmamıştı ve soğuyordu, dizi masanın altında zıplıyordu. Sonunda onun gözlerinin içine bakacak cesareti buldum ve gözlerim evcilleştirmeye çalıştığım endişeyle çılgına dönmüştü. "Değil mi Natalia?"

"Artık bir faydası yok," dedi David. "Herkesin bir fikri var."

Isabella'ya daha yüksek sesle ve kendimden emin bir şekilde, "Sana evlilik sözleşmesiyle ilgilenmediğimi söylemiştim," dedim.

"Hayır, bakacağını söylemiştin."

"Bana baskı yapıyordun. Seni sırtımdan atmak içindi."

"Natalia, çocukluk etme," diye alay etti annem. "Biraz sorumluluk al. Yirmi altı yaşındasın."

"Çok tipik," diye azarladı babam, en küçümseyici, sarhoş ve kibirli şekilde eğlenerek. "Her şey kavga etmek zorunda değil. Evleniyorsun ve kendin için sorumlu bir karar bile veremiyorsun. Sana gümüş tepside sunulsa bile."

"Eğer bu bir seçim değilse, verilecek bir karar da yoktur." Ayağa kalktım, sandalyem korkunç bir şekilde yere sürtünerek masadan kalktım ve içim çalkalanarak doğrudan çıkışa yöneldim.

Uzun koridorun köşesini dönüp göz göze gelmeden önce arkamda bir hışırtı duydum ve Mateo'nun sesi bir kez adımı çağırdı

arka bahçeye açılan çift camlı kapıdan içeri girdim ve beton kaldırımlara fırlayana kadar koşmaya devam ettim.

Yağmur yağıyordu, nemle karışan ve başımdan aşağı ter gibi düşen yumuşak ılık bir yağmur. Kısa koşum beni beklediğimden daha fazla yordu ve nefes almak için yere çöktüm. Orada durdukça kıyafetlerim daha da sıılsıklam oldu, ta ki kumaş rahatsız edici her yerime yapışana kadar. Ayaklarım topuklu ayakkabılarımın içinde zonkluyordu ve onları çıkarıp ayak parmaklarımı ıslak zeminde oynattım.

Kafamın içinde çok fazla gürültü vardı ve makul olmasa da dünya üzerime çöküyor olabilirdi. Ne yaparsam yapayım yanlıştı. Mateo'nun ailesi böyle düşünüyordu ve benimkiler de bunu doğruluyordu. Evlilik sözleşmesini Mateo'dan saklayarak doğru şeyi yaptığımı düşündüğümde, hiç beklemediğim bir anda geri dönüp beni ısırdı. Attığım her adımda lanet olası bir duvara çarpıyordum ve labirent gittikçe daha da derinleşiyor, içinden çıkılmaz bir hal alıyordu.

Vuruşların durması ve kaosun yatışması için yalvarıyordum.

Birkaç metre ötedeki havuz aydınlanmıştı ve su mavisi pırıl pırıl parlıyordu ama yağmurun pıtırtiları dibini net olarak görmeyi neredeyse imkânsız kılıyordu. İleriye, tam kenara doğru adım attım. Çocukken kendimi suya bırakmak ve etrafımdaki dünyayı kapatmak çok huzur vericiydi. Şu anda da bunu istiyordum ve bu yüzden aklıma gelen tek şeyi yaptım ve suya atladım.

chapter seventeen

Mateo

ADINI SÖYLEDİM ama Tally çoktan uzun açık kapılardan içeri girmişti. Hiç kimse ya da hiçbir şey için durmuyordu. Benim için bile.

"Bırak gitsin. Sinir krizleri geçirir ve sonra her zamanki gibi bir saat içinde atlatır." John herkesin önünde yaptığı dağınıklığın tozunu alarak tabağıyla uğraşmaya devam etti. Sanki buradaki sorun Tally'ymiş ve bizim işimiz tüm masanın analiz etmesi için yayınlanmıyormuş gibi.

Evet, konuşmanın gidişatı beni çok şaşırttı. Evlilik sözleşmesinden hiç bahsedilmedi ve Natalia Bella ile bana hiç ulaşmayan bir konuşma yaptı. Sorularım vardı ve bunların basit cevapları olduğuna inanmak istiyordum.

Peçetemi masaya fırlattım ve onun peşinden gittim. Büyük, gösterişli masasının başında -karısının ve benim ailemin önünde- oturan babasının yanından geçerken, onu buruşuk gömleğinin yakasından tuttum ve nefesindeki bayat viski kokusunu alabileceğim kadar yakınına çektim.

"Çek o lanet ellerini üzerimden," diye bağırdı.

"Hiç kuşkun olmasın John, yakında benim adımla alacak. Hayatının her günü gururla taşıyacağı bir isim. Bir erkeğin nasıl davrandığı, karısına ve ailesine nasıl davrandığı konusunda kızında nasıl bir izlenim bırakmak istediğini düşün. Kendi çocukları için nasıl bir baba istediğini." Durakladım. "Bir gün John Russo diye birini hiç tanımayacak bir bebek olabilir çünkü onu incittiğin gibi onları da incitmene izin vermeyeceğim."

Kavrayışımı sıkılaştırdığımda gözleri inceldi ve boğazının ipi parmak eklemlerime karşı mücadele etti. Soğukkanlı davranmaya çalışıyordum ama kalbim göğsümde deli gibi çarpıyordu, ailem taşınmaktan bahsetmeye başladıktan sonra bastırmaya çalıştığım endişenin yerini adrenalin almıştı.

dokunulmuştu ve John'un kızlarına karşı genelde taşıdığı kibir artık fark edilmiyordu. Hayatında ilk kez onu korkutmuştum. Dikkatle odaya baktı ve çenesi gerildi. "Haddini aşıyorsun."

Onu koltuğuna geri iterek gitmesine izin verdim. "Onun için geçemeyeceğim hiçbir çizgi yok."

John yanından geçerken beni silkeledi ve dudaklarını bir güvenlik battaniyesiymiş gibi içki bardağına dayadı. Akşam yemeği mahvolmuş olabilirdi -belki de Russo'ların evinde yediğim son akşam yemeği ama buna değecekti. Aklımdan bir düşünce geçti ve sersemlemiş sessiz odaya geri döndüm. "Karım ağlıyorsa Tanrı yardımcınız olsun."

Natalia'ya ulaşmaya o kadar kararlıydım ki, tüm duygusal endişelerim arka planda kalmıştı. Yemek odasından hışımla çıkarken ve diğer herkesi parçaları toplamaya bırakırken aklımda tek bir şey vardı. Endişelendiğim tek bir kişi vardı.

Geniş koridorun sonunda, dışarı açılan kapılardan biri açıldı ve ben de arka bahçeye doğru koşmaya başladım. Loş ışıklı havuz evine yaklaşıp parlayan suyun kenarında dururken rüzgâr kulaklarımın dibinde ılık çalıyor ve yağmur damlaları yüzüme sıçırıyordu. Yağmur boynumdan aşağı akıp sırtımı serinletirken elbise gömleğim pazularıma yapıştı.

"Tally," diye seslendim. "Yağmur yağıyor." Başını suyun altından çıkardı, koyu renk saçları arkasında dalgalanıyordu. Bir elimle yüzümü ovuşturdum. "Havuzdan çık."

Başını iki yana salladı.

Hava sadece yetmiş derece civarındaydı ama havuz ısıtılmıştı. Suyun üstünden yükselen buhar onu bir siren gibi gösteriyordu. Bulanık suyun altına geri kaydı ve ben onu yağmurun dokusunda kaybettim, dibe doğru ilerlemek için kollarını çırparken silik, koyu bir lekeden başka bir şey değildi.

Yine de ne yaptığını biliyordum. Daha önce de aynı şeyi yaşamıştım, etrafımdaki dünyayı kapatmayı ya da en azından sesin çok yüksek olmaması için kadrani çevirmeyi dilemiştim. Mutfağımızda olmuştu. Natalia ve ben de aynı uç noktalarda hissediyorduk. Bu duyguları kontrol etmekte çok kötüydük ama

birbirimize yaslanmak için. Bu yüzden o aklını kaybederken, ben de kendiminkini bir arada tutmak zorundaydım.

Dengelendik. Biz teraziydik.

Bu yüzden de ona ulaşmanın tek bir yolu olduğunu biliyordum ve bu da onunla yarı yolda buluşmaktı. Gittiği yerden eninde sonunda dönmesini beklemek değil, eve dönüş yolunu bulmasına yardımcı olmak.

"Lanet ," diye mırıldandım kendi kendime. Telefonumu verandadaki sandalyenin üzerine attım, derin bir nefes aldım ve onunla birlikte suya atladım.

Bu onu ürküttü çünkü dibe ulaştığımda Natalia çoktan gözlerini açmış beni bekliyordu. Onu kollarıma alıp sert taş zemini tekmeleyerek ikimizi de yüzeye geri gönderdim.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldandı. Saçlarımı gözümün önünden çektim ve bizi havuzun uzak tarafına inşa edilmiş bir kaya setinin ve akan bir şelalenin altındaki çıkıntıya sürükledim. Yağmurdan korunmuş ve saklanmıştık. Bir kez olsun John Russo'nun tüm parası bir işe yaramıştı.

Natalia'nın rimeli gözlerinin altından akıyordu, ama kırmızı çerçeveli yerine yumuşak ve biraz sersemlemişlerdi ve dik durmak için bacaklarını belime doladı. "Annem bana hep sorardı, arkadaşlarım köprüden atlarsa ben de atlar mıyım diye?" "Hayır" dedim. "Ben de ona 'Hayır anne, ben kendim için neyin iyi olduğunu biliyorum' derdim. Doğruyu yanlış bilirim. Asla atlamam' derdim."

Hüzünlü, çarpık bir gülümseme takındı.

"Eğer köprüden atlarım, Tally." "Bu, yapılacak doğru şeyi yapmaz."

"Önemli değil." Kalçalarını sıktım. Elbisesinin sırlıslıkla olmuş kumaşı vücuduna yapışmıştı. "Yanlış olsa bile, yine de istiyorum. Çünkü o sensin."

Çenesi gevşedi ve dudakları sanki buna da karşı koyabilirmiş ve eğer karşı koyarsa ben de savaşmaya devam edecekmişim gibi aralandı. Gözlerinde yaş var mıydı yoksa kirpikleri havuzdan mı ıslanmıştı anlayamadım. Ellerim sırtının alt kısmına kaydı ve onu daha yakına çekti.

"Bende bir sorun var," diye boğazında düğümlenmiş gibi boğuk bir ses çıkardı.

"Hayır , bebeğim."

"Çoğu zaman kendime tahammül edemiyorum. İçimde büyük bir nefret var, Matty. Tüm bu öfke. Çok öfkeliyim ve bu öfkeyi nereye koyacağımı bilmiyorum, çünkü sen çok mükemmelsin ve seninle tanıştığımda böyle olmak zorunda değildim.

Artık kızgın değilim. *Hafiflemem* gerekiyordu. Her zaman savunmada olmak zorunda değildim."

Son birkaç kelimeyi sanki bir maraton koşmuş da söylemek çok yorucuymuş gibi tüketti.

"Ama bu hâlâ burada olmadığı anlamına gelmez, Matty. Huzuru otomatik olarak öfkeden kurtulamazsın. Gidecek bir yere ihtiyacı vardır ve bu gece gibi bir gecenin olmasını bekler. Çok kızgın olmak istiyorum. Çığlık atmak istiyorum ama atamıyorum ve kendimi *burada* buluyorum. Bu havuzda, lanet bir manyak gibi görünüyorum. Çünkü Natalia'nın yaptığı bu," dedi gerçekçi bir şekilde. "Natalia her şeyi kendisi için yapıyor. Natalia bir enkaz. Natalia kayboldu. Natalia yine saldırganlaşıyor."

Benden uzaklaşmaya çalıştı ama ben buna izin vermedim. Kendi derisinden sürünerek çıkmasına izin vermeden önce onun içinde sürünecektim. "Natalia bir insan," dedim usulca. "Natalia düşünceli, zeki, dirençli ve lanet olası bir gerçek. Kızgın olmaya hakkın var. *Ben kızgınım*. Nedenini bilmek ister misin?"

Başını kaldırıp bakmadı. "Neden?"

"Çünkü sana ulaşmam çok uzun sürdü." Parmaklarımla çenesini kaldırdım. Etrafımızdaki yağmur durmuştu, bu yüzden yüzen bedenlerimizi şelalenin altından çıkarıp karanlık, bulutsuz bir geceye geri götürdüm. Sessiz ve sıcaktı ve giysilerimizin bize ağırlık yaptığını hissetmiyordum. "Birinin seni bu kadar uzun süre incitmesine ve bunun sorun olmadığını düşündürmesine kızgınım. Bunun aşk olduğunu ve aşkın böyle işlediğini. Acı verdiğini ve acımasız olduğunu." Başımı salladım. "Öyle değil."

"Onlardan nefret etmek istemiyorum." İç çekti. "Etmiyorum. Sadece çok kırgınım. Sana sunabileceğim şey bu olduğu için utaniyorum. Sonsuza kadar katlanamayacağın kayınvalideler, bozuk ilişkiler, düzeltemeyeceğim şeyler."

"Onlar anlaşmanın bir parçası değildi," dedim hafifçe. "Bu konuda hiç endişelenmedim. Umurumda da değil. Benim ailem de kolay lokma değil, Tal."

"Şu aptal evlilik sözleşmesi." Yine benden kaçmaya çalıştı ama onu kollarımda sabit tuttum. "Isabella'dan bunu hazırlamasını ben istemedim, yemin ederim. Kahve içmeye gittiğimiz o gün beni gafil avladı ve ben de ona bir göz atmamla ilgili saçma bir cevap verdim ama eve gider gitmez vazgeçtim. Senden bunlardan birini imzalamanı istemeyi hiç planlamamıştım."

İşte oradaydı. Üzerimdeki gerginlik azaldı. Tally'nin kendisinden duyma fırsatı bulmadan önce beni uçuruma sürüklemesine izin vermediğim için memnun olduğum bir yanlış anlaşılımdı.

"Bunu benden neden sakladığını anlamıyorum," diye yakındım yine de. "Eğer endişelendiğin bir şey değilse."

"Utanmıştım." Kendi kendine güldü. "Hâlâ utanıyorum. Evlilik sözleşmeleri, işlerin kötü gitmesini bekleyen çiftler içindir. Benim ailem maddi şeylere ilişkilerinden daha çok değer verir. Tanrı korusun ikinci evlerini de kaybederler ama her zaman evlenecek yeni birini bulabilirsin."

"Biz onlar gibi değiliz Tal," dedim sertçe. "Bir araya geldik ve hepsi bu . Sanki yıldızlar aynı hizaya gelmişti. İlk buluşmamızdan beri biliyorduk. Ve senin ailen bunu anlayamaz. Bu kadar emin olmanın nasıl bir his olduğunu bilmiyorlar."

Gözleri dalgalanarak kapandı, ıslak kirpikleri yanaklarına doğru uzadı. Soluk mavi ay ışığının altında kesinlikle sevimli görünüyordu. "Asla yapmayacaklar. Hayatımızın geri kalanında bu bir mücadele olacak. Benimle birlikte olmak için onlarla uğraşmak zorunda kalacaksın ve bu beni korkutuyor, Matty."

"Anlamıyorum." Göğsümün içi boşaldı, rüzgârın ıslık çaldığı büyük bir vadiye dönüştü.

"Şu anda güçlüyüz, çünkü kabul etsek de etmesek de bu henüz çok yeni. Tüm bunları test edecek kadar uzun süredir birlikte değiliz. Şimdi, bunun ne kadar zor olabileceğini görmeye başlıyoruz ve sen de benim hayatım boyunca uğraştığım saçmalıkların tadına bakıyorsun. Eninde sonunda buna içereceğinden korkuyorum. Ve merak etmeden duramıyorum, tüm bunlara değer miyim? Sana layık mıyım? Hak ettiğin gibi bir eş olabilme yeteneğine sahip miyim?"

"Dur." Yanağımın içine bir delik açıyordum. "Eğer buna değmeseydin şu anda ailenin saçma havuzunda kıyafetlerimle suda yüzüyor olur muydum?"

Dudakları inceldi.

"Senin değer algının konuyla ilgisi yok," dedim. "Bunu istiyor musun? Beni istiyor musun?"

"Tabii ki biliyorum."

"Hayat asla mükemmel olmayacak. Gerçekten çok zor olacak. Tümseklere çarpacağız. Ailelerimiz bizi içmeye sürükleyecek. Bir gün senin canını sıkacağım, ertesi gün babana zavallı orospu çocuğu diyeceğim ve seni bir daha üzerine ona zarar vermekle tehdit edeceğim."

Gözleri parlıyordu. "Bunu sen mi yaptın?"

"Senin için her şeyi yaparım," dedim. "Eğer gerçekten istediğin buysa, evlilik sözleşmesi imzalamak da dahil. Çünkü benden boşanmak istemene neden olacak kadar aptal olursam, değerim olan her şeye sahip olabilirsin. Hepsini."

"Bir çıkışa ihtiyacım var." Kendisine bir hafiflik gelmişti ve göğsüne doğru kıvrılıp başını omzuma yasladı. "Camı kıracak kadar yüksek sesle çığlık atmadan tüm bunları dışarı atmanın bir yolu."

"Senden bir öfke atı almaktan çok mutluyum, tatlım."

Tally güldü, burun deliklerinden küçük bir hışırtı çıktı. Onu her eğlendirdiğimde sırtını sıvazlamış gibi oluyordum. "Bana bunun her zaman böyle olmayacağını söyle," diye burnunu çekti, sıcak nefesi boynumun açıkta kalan derisinde gezindi.

"Yemin ederim, Tally. Duran ne demek biliyor musun? Dayanmak demek. Bu isme sahip olman gerekiyordu, çünkü yaptığın şey bu. Her zaman birlikte yapacağımız şey bu."

Kalkık dudakları ayrıldı ve dişleri tenimi çizdi, sonra kollarımda döndü ve beni öptü. Bir *'teşekkür ederim, buna ihtiyacım vardı'* öpücüğü. Daha iyi görünüyordu, o anı atlatmıştı ama bir şey kalmıştı. Vücut dilinde çözemediğim bir şey.

"Artık sır yok, tamam mı?" diye teklif etti. "On iki yıl önce orduda sarhoşken biriyle evlendiğin ve yasal boşanma davası açmadığın için evlilik ruhsatımız reddedilmeyecek, değil mi?"

Şakayla karışık bunu düşündüm ve bana dirsek attı. "Hayır, Tal."

"Güzel. Aynı sayfada olmamızı istiyorum. Vegas hızla yaklaşıyor ve daha fazla hıçkırığa ihtiyacımız yok."

Bir an için TechOps'u ve ben işe alımları ertelerken biriken işleri düşündüm. Daha büyük bir sorunu kabullenmemek için zihinsel hatalarımı nasıl görmezden geldiğimi. Bunlar sır değildi, çarkın düzgün dönmesini sağlamak için yapmam gereken seçimlerdi. Ayrıca ailemin üzerimde önemli bir etkisi olduğuna ve New York'a döndükleri anda her şeyin normale döneceğine inanıyordum. Ama farklıydı. Bu benim karmaşamdı. İkimizi de ilgilendirmiyordu.

"Patron sensin," diye karar verdim. "Şimdi, ikimiz de zatürre olmadan önce bu havuzdan çıkabilir miyiz?"

"Bu annenin söyleyeceği bir şeye benziyor."

"Bu ne cüret!" Merdivenlere doğru yüzerken kıcını çimdikledim ama Natalia'nın babası konağın arka kapısından çıkıp verandaya doğru tökezleyince ikimiz de durduk. Gömleğinin düğmelerini açıp anlaşılmas ve mızımız bir şeyler mırıldanarak havuz evinin yan tarafına doğru yürüdü. Düzgünce peyzajı yapılmış çalılar arasına ulaştı, ellerini dizlerine koyarak yere çöktü ve çalılar arasına kustu.

Natalia hiç şaşırmadan dilini şaklattı. "Kahretsin, Mia bu konuda çok haklıydı."

chapter eighteen

Mateo

BEN

Aranızda düğüne birini getiren var mı?

ECHO

Sam ve ben sarılıyoruz.

BEN

Bundan emin misin?

WINK

Bir artı bir için beni yaz.

ECHO

Kimi getiriyorsun, kardeşim?

ANGELO

Eğer yanımda birini getireceğimi söylersem iki akşam yemeği mi alacağım?

BEN

Hayı

r

WINK

Bunun için endişelenme.

ECHO

Öğreneceği m.

PIKE

Kız arkadaşın olduğunu bilmiyordum Sam.

WINK

Bilmiyor um.

ANGELO

Natalia'nın üç kız kardeşi yok mu?

ECHO

Ben de öyle dedim!

YARIN **PASKALYA** vardı ve birkaç haftadır ilk kez bir Cumartesi sabahını günümün yarısını siber güvenlik işine ayırmak yerine evde geçiriyordum. Cumartesi günlerimin ikinci yarısı, annem ve babam yattıktan sonra kalan az zamanda Tally ile mümkün olduğunca çok film çekmeye ayrılmıştı. O zaman bile yapabildiklerimiz gürültü seviyesiyle sınırlıydı ve ürettiğimiz kalite Natalia'nın bilinen kalitesinin yakınından bile geçmiyordu. Cesaret gitmiş, tutku dizilerden tamamen ve tamamen çekilmişti. Bunun dışında başka bir sorun daha vardı: Son zamanlarda *sadece* kamera önünde seks yapıyorduk.

BEN

Kayınbiraderler yasak bölge

ANGELO

Sen bir parti kakacısısın.

Telefonumdan Tyler'ın kamerayı kapatırken çekilmiş bir fotoğrafı geldi ve kıs kıs gülererek kendimi yumuşak koltuğa daha da yasladım. Ev sessizdi. Tally tatil için son dakika bir şeyler almak üzere markete gitmiş, babam da yan Gino Barry ile bingo oynamaya çıkmıştı. Annemi en son gördüğümde mutfakta yemek pişiriyordu ama oturduğum yerden başımı kaldırdığımda durumun artık öyle olmadığını fark ettim. Sıcak, tedirgin edici bir dalga omurgamı yaladı ve saçlarım enseme diken diken oldu. Başımı omzumun üzerinden çevirdim.

"Tanrım," diye soludum, kalbim mideme iniyordu. Annem üzerime sürünerek gelmekten bir adım geri çekildi ve ben de telefonumun ekranını göğsüme sakladım. "Ne halt ediyorsun sen?"

"O senin kardeşin mi?" diye sordu, bulaşık havlusunu omzunun üzerinden umursamazca geçirerek. "Onun için endişeleniyorum. Yıllardır eve bir kadın getirmedi. Baban ve ben onun başka bir yöne kaydığını düşünmeye başlamıştık."

"bir kadın olmadığını nereden biliyorsun?" "Bodrumun tavanı ince, tatlım."

Kaşlarımı çattım. "Ben de siz ikiniz her hareketimi kimseyi eve götürmezdim."

Annem sevindi. "Sanki kışına soktuğun mor ding-a-ling'i görmemişiz gibi."

"Tamam, pekâlâ, yeter." Ben ayağa fırlayıp hızla uzaklaşırken koltuk kapandı. "Mesele şu ki, adamın biraz mahremiyete ihtiyacı var." Kendimi sürgülü kapıdan arka bahçeye bıraktım, olmam daha stresliydim ve ailemin eşyalarını toplayıp evimi terk edeceği, karımla benim de canımızın istediği her şeyi rahatça kışımıza sokacağımız günü iple çekiyordum.

BEN

Son sayım: Echo, hayır, Ang, hayır, Wink, evet

ANGELO

Bir kod adı istiyorum.

PIKE

Çağrı işaretinizi siz seçmezsiniz, çağrı işaretiniz sizi seçer

ECHO

Zamanı gelince

BEN

Herkes Vegas için uçak mı ayırttı?

PIKE

Hay hay, Kaptan.

BEN

Bu lanet düğün saçmalığı beni strese sokuyor.

John'un doğum günü için Palm Beach'te verilen garip akşam yemeğinden sonra Tally'nin düğün heyecanı gözle görülür bir şekilde azalmıştı. Annesi onunla ayrıntılar hakkında konuşmaya çalıştığında, bunun sorumluluğu onu yıpratmıştı. Ailesi o kız gibi merakı alıp yerine yaptığı her seçimle ilgili endişeyi koymuştu ve benim sürekli güvence vermem bile ancak yüzeysel kalıyordu. Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyordum.

Elimi yüzümde gezdirdim ve uzamakta olan sakalımın gölgesini kaşıdım. Tally büyük gün için traşlı olmamı isterdi ama ben bir haftadan uzun bir süre sakallarımın çıkmasına izin vermişim çünkü buna zamanım olmamıştı.

Bahçe bok gibi görünüyordu. Normalde golf yeşili olan çimler ayak bileklerimi gıdıklamakla tehdit ediyordu ve boktan bir eşek arısı kovana vardı

çatının köşesindeki oluk borusunun altına yuva yapıyordu. Diğer işlerin arasında bunları yapmak için zaman bulmam gerekiyordu ve bu zihinsel liste uzadıkça midemdeki düğüm daha da sıkılaşıyordu. Tehlikeli bir patlama noktasına doğru ilerliyordu. Artık hiçbir şey benim kontrolümde değildi.

Elimdeki telefon çaldı ve ekranda Pike'ın adı belirdi. Sürgülü kapıya baktım ve ondan uzaklaşıp bahçeye, arazinin kenarındaki uzun ahşap çite doğru yürüdüm. "N'aber kardeşim?"

Sesinin arkasında uzaktan gelen bir helikopter kanat sesi vardı ve bana Colorado'daki hava üssünde çalıştığını işaret ediyordu. Eğitimdeki yeni pilotlara askeri protokolü öğreten yeni bir işi vardı ve bu yüzden TechOps ile yaşadığım aksiliklere rağmen bu işin peşinden gittiği için onunla gurur duyuyordum.

Neredeyse kariyerini ve benimki de dahil olmak üzere birçok hayatı sona erdiren bir kazadan sonra, bir daha uçmak için kendine güvenebileceğinden emin değildim.

"Seni strese ne?" Pike sordu. "Bütün günün var mı?"

Uzun zamandır duymadığım o iri yarı, bulaşıcı Frankie kahkahasını attı. "Annem ve babam mı?"

"Aklımı kaçırıyorum, Pike. Sırf yapabildiğim için evin içinde sikim dışarıda dolaşmayı özledim."

"Bunu özlemiyorum."

"Her şey üstüme üstüme geliyor. Yani, iş cehennem gibi, günler uzun çünkü geç saatlere kadar kurulum yapıyorum ve sonra eve geliyorum ve Tally ile koridorun aşağısındaki annem ve babamla diğer işleri yapmak zorunda kalıyorum. İşler pek iyi görünmüyor."

"Porno işi mi?"

Çitte kopardığım bir kıymık vardı. "Evet. Düğün için her ayrıntıya o kadar takılmıştı ki şimdi sanki yarısı benimle yarısı başka bir yerde. Ailesi onun kafasını karıştırıyor. Neredeyse babasıyla kavga etmek zorunda kalıyordum ve bunun ona yük olduğunu biliyorum. Şu anda sadece farklı dalga boylarında hareket ediyoruz."

"TechOps'ta yardım alıyorsun, değil mi? Yeni işe alınan birini eğitiyorsun?"

Ensemi kaşıdım. "Ya sana hiç kimseyi işe almadığımı söyleseydim?"

İç çekişi ahizeyi çatırdattı. "Yüzbaşı, ne oluyor?"

"Dinle, biliyorum, tamam mı? Bunu kendine saklamalısın. Tally işe alım havuzunun kuru olduğunu düşünüyor ve şu anda bu karmaşayla onu vuramam, tamam mı? Düğün bittiğinde ve tüm bu saçmalıklar sona erdiğinde, birini işe alırım ve bunu çözerim. Şu anda bu yalanın o kadar derinindeyim ki tırnaklarımla kazıyarak çıkamam."

Pike diğer uçta sessizdi ve neredeyse onu yargılayıcı bir eli kalçasında görebiliyordum. "Sana bunun bir kişi için çok fazla iş olduğunu söylemiştim."

"Artık bir önemi yok. İnsanlara kolay kolay güvenemediğimi biliyorsun, özellikle de işim gibi konularda. Bir yabancıyı getirmeye hazır değildim."

"Ona yalan söylediğini söyleyecek misin?"

"Gerçekte olduğundan çok daha kötü bir şeymiş gibi konuşuyorsun," dedim. "Benim tarafımda olman gerekiyordu."

Pike açıkça, "Sen bir aptalsın," diye cevap verdi.

"Bunu biliyorum." Omuzlarımı yuvarladım ve çitlere doğru eğilerek ayakkabımın burnuyla ayaklarımın dibindeki otları parçaladım. Aklıma endişe nöbetleri ve bunu Tally'den de saklamak için ne kadar çok çalıştığım geldi. "Hey, sana kişisel bir şey sorabilir miyim?"

"Ateş et."

Doğru kelimeleri bulmak zordu ve söylemeye çalıştığım şeyin üzerine basa basa buldum. "Sen..." Durun. "Öyle zamanlar oluyor mu..." Pause. Boğazımı temizledim. "Askerde geçirdiğimiz zamanın seni biraz mahvetmiş olabileceğini hiç düşündün mü?"

"Kaptan, bir helikopter kazası geçirdikten sonra sırtımı yeniden yapılandırma ameliyatı oldum." Muhtemelen daha gerçekçi olmalıydım. "Fiziksel olarak değil."

Sessizleşti ve arka plandaki gürültüden uzaklaştı. "İyi misin kardeşim?"

"Evet." *Bilmiyorum*. "Hayır. Ama çılgınca bir şey değil." "Çılgınca olmadığını tanımla," dedi Pike.

Utanmam için hiçbir neden yoktu. Pike benim en iyi arkadaşımdı. Bana olanların normal olduğunu biliyordum ama nedense bunu yüksek sesle söylemek kalbimin kaburgalarımın çarpmasına neden olacak kadar savunmasız hissettiriyordu. "Son zamanlarda kendimi kapattığım nöbetler geçiriyorum. Tally ve ailemin önünde oldu. Beni bilirsiniz, her zaman açık olurum. Bu bana hiç olmaz ve Delta'da da hiç olmadı. Ama birkaç kez bunaldım ve stres beni dengesizleştirdi. Kendimi kaybediyorum ve nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. Ne yapacağımı bilemiyorum. Tekrar olmasını beklerken hep korkuyorum."

"Panik atak gibi görünüyor," dedi Pike. "Bunun hakkında biriyle konuştun mu? Bu biraz hafifletebilir. Gaziler için pek çok kaynak var, Yüzbaşı."

"Muhtemelen haklısın." İçimi çektim. "Şu anda her şeye hakimiyetimi kaybediyormuşum gibi hissediyorum."

"O ve benim elimizden gelen her şeyi yapacağımızı biliyorsun. Çok fazla şeyi dengeliyorsun ve dokunuşunu kaybettiğini düşünebilirsin ama kaybetmedin. Sağlığın bir önceliktir."

Bunu duymak basit ama etkiliydi. Artık bunu Pike'a söylediğime göre, inkar etmemin ya da geri adım atmamın da bir yolu yoktu. "VA'yı arayacağım."

"Bu konuda bana güvendiğiniz için teşekkür ederim. Swan'ların da burada benimle aynı şeyi söyleyeceklerini biliyorum. Yardıma ihtiyacınız olduğunu kabul etmekte utanılacak bir şey yok. Gaziler için böyle bir şey yokmuş gibi davranmak için zaten çok fazla kayıp verdik."

"Arkamı kolladığın için teşekkürler," dedim. "Seni buralarda özledim." "O ince kıçlı duvarları özlemiyorum."

Ağzımın kenarı kalktı ve burun deliklerimden bir iç geçirdim. "Evet, şu anda duyacak pek bir şey yok. Tal ve ben haftalardır seks yapmadık."

"Senin işin onunla seks yapmak."

"Bu aynı şey değil. Bu biz değiliz. O anda hangi karakteri oynuyorsak o. O ve benim samanların içinde yuvarlanmamızdan, sadece sevişmek için seks yapmamızdan bahsediyorum. Film çekmek için değil."

"Bu senin stres seviyene yardımcı olmuyor." "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Yakında Vegas'ta olacağız, Kaptan. Kaybettiğin zamanı telafi etmek için koca bir hafta sonun olacak. Her şey iyi olacak. Bana ihtiyacın olursa buradayım."

"Kızların muhtemelen her gün sohbet ettiğini biliyorum ama Ophelia'ya Tally'nin zor zamanlar geçirdiğini söyleyebilir misin? Kendisi için söylemiyor. Belki benim söyleyemediğim bazı şeyleri o söyleyebilir."

"Elbette, dostum," diye yanıtladı Pike. "Birkaç hafta içinde Vegas'ta görüşürüz."

Mutlu Paskalyalar."

"Mutlu Paskalyalar," diye karşılık verdim. "Sonra görüşürüz."

İçeri girmeden önce Pike ile yaptığım konuşmayı dinledim. Kendim ve Tally için daha iyi olmak istiyordum ve bana yardım edebilecek tek kişi... bendim. Bu ilk adım, her ne kadar korkutucu ve belirsiz olsa da, gerekliydi.

Zararsız iş sırrımın bir zaman sınırı olduğunu ve bu süre dolduktan sonra hayatın normale döneceğini biliyordum. Evim yeniden evim gibi olacak, nişanlım karım olacak ve hayatım gerçekten başlayacaktı. Buna hazırdım. Hem de fazlasıyla. Sadece oraya tek parça halinde ulaşmam gerekiyordu.

chapter nineteen

Natalia

HER ZAMAN yatağı çürüyen bir kraliçe **olmuştum**. Mateo her gün benden önce uyanırdı, Frankie hâlâ evde yaşarken ondan bile erken kalkardı. Son birkaç aydır, Duran'larla banka memuru maskaralığımı sürdürmek için haftanın birkaç günü sabah rutini numarası yapıyordum, oysa tek istediğim öğlene kadar çarşafLARımın rahatlığı ve sıcaklığında kalmaktı. Ama bu sabahın büyük bir bölümünde kayıinvalidem komşularla tekne turuna çıkmıştı ve ben özgürdüm.

Düğünüme bu kadar yakinken kesinlikle yememem gereken yiyecekleri suratıma tıktıştırırken yatağıma uzanıp reality TV izleme özgürlüğü. Bu aynı zamanda film programını yakalamak anlamına da geliyordu. Son bir ay içinde sayfanın binden fazla tekil abonesini kaybetmiştik. Müşterilerimizden henüz fırsat bulamadığımız rezervasyonlar için para iadesi talep eden e-postalar ve sosyal medya profillerimizde Matty'nin az görünmesine tepki olarak ayrılıp ayrılmadığımızı soran DM'ler alıyordum.

Ne kadar geç saatlere kadar çalıştığı ve bunun kamera işini nasıl olumsuz etkilediği konusunda hissetmemek zordu çünkü daha önce zamanımı onunla paylaşmak zorunda kalmamıştım. Basit bir kiralama bana ortağımlı geri verebilirdi. Mateo'ya göre durum bundan çok daha karmaşıktı ama bu stresi daha kolay hale getirmiyordu.

Uyumak bile kolay değildi. Uyuduğumda, beynimin tamamen kapanmadığı bilinçsizliğin ilk seviyesine ulaşıyordum ve hız trenlerinden düşmek, bataklıkta kaymak ya da bir katilin yüzüne yumruk çalışmak ve elim her temas ettiğinde jöleye dönüşmekle ilgili rüyalar görüyordum.

Sabahları yatakta ne kadar uzun süre kalırsam, oturma odasına çıkıp birileriyle sohbet etmekten o kadar uzun süre kaçınabilirdim. Mateo'nun ailesiyle artık yakınlaşmak istemediğimden değil -babamın doğum günü partisindeki feci başarısızlığından sonra, muhtemelen bana acıdiklarından, önemli ölçüde gevşemişlerdi- ama bedenim sosyalleşmek için gerekli enerjiyi fiziksel olarak barındırmıyordu.

Ayaklarımın tabanı, büyük boy yatağıımızdaki yumuşak pamuklu çarşafın üzerinde bir çekirge gibi ileri geri sürtünüyordu. Körlemesine uzanıp Mateo'nun cesedini aradım ve çoktan gitmiş olduğunu görünce şaşırmadım. Perşembe günüydü, Vegas'a gitmemizden bir gün önceydi ve son dakika kurulumunu bitirmek için acele ediyordu. Bundan sonra ortak bach hafta sonumuz için herhangi bir iş yapmayacağına söz verdi. Evden uzakta geçireceğimiz birkaç günün, aramızda duygusal ve samimi anlamda eksik olan kıvılcımı yeniden alevlendirmek için tek ihtiyacımız olan şey olduğuna dair umut besliyordum.

Perdelerdeki bir çatlaktan içeri güneş sızdı ve telefonum yastık ve battaniye yığınlarımın altında bir yerden titremeye başladı. Onu bulana kadar etrafı karıştırdım ve ekrana baktım, o anda dünyada konuşmak istediğim tek kişiyle aydınlandığını gördüm.

"Phee!" Sersemlemiş ve dağılmış bir halde doğruldum. Ophelia'nın mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş yüzü ekrandaki bir video kutusunda belirdi. Üzerinde çizgili bir kazak ve boynunda bir kordon vardı ve arkasında bir okul akıllı tahtası açıktı. Muhtemelen sınıfında öğrencilerinin gelmesini bekliyordu.

"Günaydın, günüışığım." Kıkırdadı. "Sabahın uyandırdığım için özür dilerim." Cildi parlıyordu, uzun kahverengi saçlarını topuz yapmıştı ve endişeli mavi bakışları beni inceliyordu.

"Güzellik uykusuna ihtiyacım var."

Mırıldandı. "Mateo, Frankie'ye yatak odanda bir mağarada yaşadığından ve aile üyelerinin küçük voodoo bebeklerini yaptığından bahsetmiş olabilir. Ben de yarından önce bir sağlık kontrolünden geçmen gerektiğini düşündüm."

"Babamın selami büyüklüğünde meme uçları var mı?"

Ophelia bir tutam siyah saçını yüzünden çekti ve sempatik bir ifadeyle kaşlarını çatı. "Olabilir."

"Güzel," diye homurdandım. "Tanrım, bir ay sonra evleneceğime inanamıyorum." Sesimde hiç heyecan yoktu. Süreç beni tamamen tüketmişti. O noktada artık ne ayrıntılar umurumdaydı ne de

Konuklar. Her şey bitene ve hayatım normale dönene kadar gün sayıyordum.

"Bana olduğunu anlat," dedi Ophelia sıcak bir sesle.

Tekrar yastıklara gömüldüm ve tavana baktım. "Sanırım bu emebileceğimden daha büyük bir sık."

"Sanırım 'Çiğneyebileceğimden fazlasını ısırdım' deniyor." "Öyle mi?"

"Seninki gayet iyi çalışıyor."

"Hepsini yapmaya çalışıyorum," dedim. "Ama düğün, Mateo'nun ailesi, benim ailem, kamera işi derken her şeyi aynı anda dengelemekte berbatım... Mateo aynı anda iki yerde birden olmak için elinden geleni yapıyor ama artık işe yaramıyor. Sanki benim işim onunki kadar önemli değilmiş gibi, ne kadar aptalca gelse de. Biliyorum o benden önce TechOps'a sahipti, ben de ondan önce kamera sayfasına sahiptim ama bu işte ortak olmamız gerekiyordu."

"Kontrolünü kaybediyormuş gibi hissettiğini biliyorum ama görünüşte öyle değil. Çok etkileyicisin Nat. Mateo'nun da çok işi var. Siz sadece trafiğe takılıyorsunuz ama yine de oraya varacaksınız."

Evlilik sözleşmesi fiyaskosundan sonra Bella bu konuyu bir daha açmamıştı. Onun bu konuyu kapatması özür dilemeye en yakın şeydi. Kız kardeşlerim, taraf seçerek ailelerimizi kızdırmamak için tüm bu olaylarda kasıtlı olarak tarafsız kalıyorlardı. "Ailemin ne düşündüğünü biliyorum ama bana karşı dürüst olun, sizce Mateo ve ben acele mi ediyoruz? Bunu çok mu hızlı yapıyoruz?"

Phee başını salladı. " zaman, bilirsin."

"Mesele de bu. Biliyoruz. Evlenmeye karar vermeden önce her şey mükemmeldi. Hayatımız çok kolaydı. Tüm fikirleri ve planlamalarıyla aileler işin içinde değildi. Anna ve David'i altı aylığına burada yaşamaya davet etmek aptalcaydı ve Mateo bunun ilişkimiz için kötü bir fikir olduğu konusunda beni uyarmıştı. Duran'ları seviyorum, beni yanlış anlama ama..." Derin bir nefes aldım. "Bu ikimiz için de beklediğimden çok daha zor oldu. Onlar evdeyken çalışmak imkansız ve onlar gittiğinde ve ben içerik oluşturmak için biraz zaman bulduğumda bile Mateo burada değil."

"Camming nasıl gidiyor?"

Yataktan kalkıp masaüstüne doğru ilerledim ve tuşlara dokunarak onu uyandırdım. "Ben artık bir foley sanatçısıyım. Sessizce seks çekmeyi neredeyse mükemmelleştirdim. Mateo'nun kalçalarını tokatlarken çıkardığı sesi seslendirdiğimi biliyor musun?"

Geçen gün kıcıma karşı mı? Çiğ bir biftek parçasıyla sonradan ekledim."

"Kapa şu lanet çeneni." Ophelia bir eliyle ağzını kapattı. "İnsanlar bunu satın mı alıyor?"

Ekrandaki bir klasöre tıklayıp oynat tuşuna bastım ve tenin tene vuruşunun keskin sesi odayı doldurdu.

"Vay canına, bu çok doğal, şaşırtıcı. Yaptığın işte inanılmazsın, hakkını vermeliyim."

"O şeyin canına okudum."

Ophelia bir nefes verdi ve önüne bir blok yapışkan not kağıdı ile bir kalem koydu. "Şu ana odaklanalım," dedi. "Colorado'da size nasıl yardımcı olabilirim? Yer kartlarını el yazısıyla yazmamı ister misiniz? Ben yaparım. Çiçekçiyi arayayım mı? Şarkı listesini son haline getireyim mi? Planlamacı ile koordinasyon mu? Mateo'yla çılgınca eğlenebilmeniz ve bir parça çiğ sığır eti olmadan işinizi halledebilmeniz için neye ihtiyacınız var?"

Yutkundum ve ayak parmaklarımı halının köşesine soktum. "Bu da başka bir şey. Seks yapmadık."

Phee kalemi çenesine vurdu. "*Seks* mi demek istiyorsun?"

"İş ve oyun arasındaki farkı kastediyorum." İçimi çektim ve utanarak gözlerimi kapattım. "Kendimi kafeste beslenmeyen bir hayvan gibi hissediyorum, Phee. Yumurtlama dönemindeyim, bu da yardımcı olmuyor. Çünkü o adam kolları biraz fazla dar ve saçları biraz terli bir tişörtle yanımdan geçip gidiyor ve benim kedicik şimdiden mırlamaya başladı."

"Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum." "Mırıldamıyor, miyavlıyor." "Hırlıyor."

"Ailemle yediğimiz o yemekten beri nazik Mateo, tatlı Mateo. Sanki beni kızdırmamaya çalışıyor. Ama ben hırpalanmak istiyorum. Tamam mı? Küçük aptal beynimi kapatmak, bacaklarımı açmak ve ateşli nişanlımın beni yatak odasında bir oyuncak gibi oynatmasını istiyorum."

"Bunu ben de senin için istiyorum," dedi Ophelia. "Tabii ki."

"Yatak başlığına tutunmak istemiyorum, ona zincirlenmek istiyorum!" Ağladım.

Omuz silkti. "Bazı baba sorunları diğerlerinden daha aşırıdır."

"Bana şaplak atılmasını ve boğazımın sıkılmasını istiyorum!"

Gözleri irileşti ama destekleyiciydi. "Ne tür kitaplar okuyorsun?"

Yanaklarım bir gülümsemeye kıvrıldı ve içimden gıdıklayan bir kahkaha patladı. "Bu terapi gibi. Yarın sana sarılmak için sabırsızlanıyorum."

"Sözü açılmışken, sabah uçuşunuz var ve erken check-in talep ettim. Bir limuzin servisi sizi Vegas'taki havaalanından almak üzere ayarlandı. Kiralık eve arabayla yaklaşık yirmi dakikada varacaksınız ve her şey doğru zamanlanırsa Frankie, ben ve Swan oğlanları çoktan orada olacağız. Kız kardeşlerin öğleden sonra uçacak ve akşam yemeğini altıda planladım, ardından herkesi biraz daha tanıştırmak için bazı hafif buz kırıcı oyunlar, havuz başında bir tost ve yatmadan önce kil yüz maskeleri. Ardından Cumartesi günü için tam bir program."

"Sen ve listelerin." Kıkırdadım. "Sen başlayken her şeyin mükemmel gideceğinden eminim, Phee. Başka türlü olmasını istemezdim."

Telefonunun ekranına dokunarak, "Hâlâ toplanman gerekiyor," diye vurguladı. "Eminim aynı şey Mateo için de söylenebilir. Git ve tüm eşyalarını toplamak için acele etme. Az önce sana bir kontrol listesi gönderdim."

Bavuluma koymam gereken gerekli eşyaların yanı sıra önerilen ama zorunlu olmayan eşyaların - tuvalet malzemelerinden elektronik eşyalara ve ağza alınmayacak şeylere kadar her şeyin - mükemmel bir şekilde düzenlenmiş ve sütunlara ayrılmış listesini taradım. "Biliyor musun, işim söz konusu olduğunda organizasyon ve görev yönetimi konusunda oldukça iyiyimdir."

"Ama iş özel hayatına gelince, tam bir karmaşasın." Bana bir öpücük verdi. "Buraya stres atmana yardım etmek için geldim, hatırladın mı? Hafta sonu boyunca ağzına margarita götürmek dışında manikürlü bir parmağını bile oynatmanı istemiyorum."

Gülümsemeye dönüşen alt dudağımı çiğnedim. "Peki." Pes ettim. Tünelin ucundaki ışık başlamıştı. Omuzlarımdan ağırlık kalkmakla , sanki hayatıma yıllar geri dönmüş gibi hissettim. İçindeki donuk, unutulmuş koridorlara canlılık geri dönmüştü. Yeniden umutluydum, her hıçkırık planın bir parçasıydı ve düğünün tadını çıkarmamı engelleyen tek kişi bendim.

"Sana başka ne yardımcı olabilir biliyor musun?" "Ne?"

Ophelia ekrana doğru eğildi. "Belki *sana* biraz zaman ayırabilirim," dedi sessizce. "Mateo olmadan."

"Phee," diye nefes nefese kaldım. En son ne zaman zevk için mastürbasyon yaptığımı o kadar uzun zaman önce unutmuştum ki. Genelde tek başıma film çektikten sonra kendimi yeterince zorladığımda ve Matty beni bitirmek için evde olmadığımda yaptığım bir şeydi.

"Alt kattaki pikaplarda biraz DJ'lik yapın," diye ekledi.

Elimi gözlerimin üzerine attım. "Sözlerimi bana karşı kullanıyorsun."

"Gerginliği azalt."

"Tamam, ben bu konuşmayı bırakıyorum."

"Sanki o yatak odasında daha kötülerini yaptığını bilmiyorum!" diye ekledi aceleyle.

"Seni seviyorum!" Ben de karşılık verdim ve başımı eğlenerek sallayarak görüntülü sohbeti sonlandırdım.

Ophelia'nın listesiyle bavul hazırlamak çok daha kolay ve hızlı oldu. Hatta Mateo'nun eşyalarını işten eve döndüğünde bakması için bavuluna yerleştirdim. Belki de onun düşündüğünden daha çok annesine benziyordum. İyi yönden. Öğrenilmiş değil, doğuştan gelen besleyici, bakıcı yönümle.

Bavulumun fermuarını çekmeden önce yatak odasını son bir kez taradıktan sonra bakışlarım başucundaki çekmeceye takıldı. Bu çekmecede benim ve Matty'nin en sevdiği oyuncakları ve kayganlaştırıcıları kolay erişim için saklıyordum. Koleksiyonumuzun geri kalanı kutularda, yatağın altında, dolapta dikkatlice gözden uzak bir yere saklanmıştı. Dilimi dişlerimin arkasında gezdirdim ve parmaklarımı çeneme vurdum.

Kendime biraz kışkırtıcı zaman ayırmayalı utanç verici derecede uzun bir süre olmuştu. Yarınki uçuşumuzdan önce yapacak bir şey kalmamıştı ve Mateo daha ne kadar çalışacaktı Tanrı bilir. Son zamanlardaki siciline bakılırsa kurulumu bitirmesi saatler sürebilirdi. Rahatlamak için güzel, uzun bir duş almak çok da kötü bir fikir değildi...

Kendimi ikna etmeyi bitirmeden önce en sevdiğim kalın pembe oyuncakımı komodinden çıkarmıştım bile.

Banyo kapısının kilidi tıkırdadı ve ben aynanın önünde soyunurken küvetin içine buharlı su sıçradı. Çıplak olarak çok zaman geçiren biri olarak, zamanımın çoğunu kendime bakarak geçirmiyordum. Nazik parmaklarımı kıvrımlarımda, göğüslerimin üzerinde gezdirdim, meme uçlarımda üzerinde fısıltıyla daireler çizdim. Buruşup koyulaştılar ve ağzımı tembel bir gülümseme süsledi.

Devam ettim, parmaklarımı uyluklarımda tepesine doğru kaydırdım, aralarına daldım, nefeslerim hızlanana kadar iz sürdüm ve daire çizdim. Oyuncak süslü bir şey değildi, çok standart bir yapay penis. Uzun soluklu koleksiyonumuzdaki diğer şeyler gibi değildi. Hiçbir zil ve ısıklık yoktu; titreşmiyordu bile. Ama ihtiyacım olan baskı buydu. Aşinalık, boyut, mükemmel kaçış.

Onunla birlikte ılık su akışına girdiğimde omuzlarımdaki ve sırtımdaki tüm kaslarım gevşedi. Saçlarımı yıkıyor, tıraş oluyor ve beni görevimin başında tutacak o penetratif orgazm vaadiyle peeling yapıyordum. Sonra tekrar en baştan başladım. Oyunağı dudaklarımın üzerinde gezdirdim, kısa bir süre ağızıma attım, sonra her bir meme ucuma ve bacaklarımın arasına sürdüm. Başını klitorisimin üzerinde kaydırduğmda küçük bir karıncalanma beni canlandırdı. Ayağımı küvetin köşesine dayayarak bacaklarımı açtım. Suyun akışı bana mükemmel, sıcak ve güçlü bir şekilde çarptı ve başım geriye eğildi, ağızımdan dar bir kot pantolondan çıkan bir düğme gibi bir iç çekiş çıktı.

Aklım Mateo'ya kaydı, elleri her tarafımdaydı, aleti göbeğimle alay ediyordu. Üzerime indiğinde bir şekilde içime kadar ulaşan dilinin kıvrımıyla yaptığı o olağanüstü şey. Omuzlarımdaki deri parazit gibi kılılandı, serin hava vücudumun sıcak suyun ulaşamadığı kısımlarını öperken oyunağı içime kaydurdım, rahatlamadan önce dirençle karşılaştım ve onu derin ve dolu bir şekilde karşıladım.

Gözlerim kapandı ve onu çekip iki, üç kez sonuna kadar geri iterken göğsüm memnuniyetle uğuldadı. Alt karnımda bir sarmal sıkıştı ve dizlerim zayıfladı. Kendimi sabitlemek için uzandığımda duvardaki fayanslar terliyordu, oyunağı kısa çılgın hareketlerle çalıştırarak tepe binasına ulaşmaya çalışıyordum.

Konsantre ol. *Konsantre.*

Zihnim hiçbir şeye karışmamıştı. Onu kaslara ve Mateo'nun sıkı belinin, saçlarımda dolaşan ellerinin, boynumdaki V-kesimine geri döndürdüm. Nefesimi tuttum.

Bu kadar.

Damarlı, sinirli ön kollar, göğüs kaslarının zirveleri, ısırılmak için yalvaran uzun bir boyun tuvali. Kemer tokasını çözen parmaklar, tişörtünü başının arkasına doğru çekişindeki o erkeksi tavır. O tişört sepete kadar gittiğinde ve yolda yerde ölmediğinde.

Oh...oh tanrım. İçim oyunağın etrafında sıkıştı.

Tıraş olmadan önce lavabonun üzerine bir havlu koymas ve eskisinin üzerine yeni bir tane koymak yerine tuvalet kâğıdı rulosunu değiştirmesi düşüncesi beni yüksek sesle inletti. Göğsüm kısa aralıklarla kabardı ve içimde bir zevk dalgası tutuştu.

"Evet, daha fazla," diye .

Daha fazla mı? Uçurumun kenarındaydım. Kalçalarımı duş akıntısını karşılayacak şekilde eğdim ve elimin hızını artırarak içimdeki oyunağı deldim

Daha sert.

Ya o -düşüncenin parıltısıyla gözlerim geri döndü- ya telefonundaki videoları daha kısık sesle dinleseydi?

"Siktir." Sesim çatallaştı. Banyodaki sis beni bir bulutun üzerinde yüzüyormuşum gibi hissettiriyordu ve başım sisin içinde yüzüyordu. Nabzım kulaklarımın içinde o kadar yüksek sesle yankılanıyordu ki, düzenli bir tempoya dönen kendi nefesimin sesinden başka bir şey duyamıyordum. Yatak odamın kapısının açıldığını ya da etrafın karıştırıldığını duyamıyordum. Kilitli banyo kapısının ilk kez çalındığını ya da ikincisini duyamadım. Ama üçüncüsünün sesi sabahın dördünde FBI'ın yaptığı bir baskındaki koçbaşı gibi geliyordu.

Bir çığlık attım, oyuncağı içimden çıkarıp titreyen ellerimle askıdaki kutuya yerleştirdim. "Duşta!" diye bağırdım. Kalp atışlarım neredeyse doruğa ulaştığım zamankinden daha yüksek bir metronoma ulaştı. "Mateo?"

"Ben Anna," diye cevap verdi yumuşak bir ses. "Geri döndük!"

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" Panikledim ve yumruklarımı sıktım.

"Çamaşırları yıkayacağım. Yarınki yolculuğunuzdan önce temizlenmesini istediğiniz bir şey var mı? Yerdeki bazı eşyaları toplayabilirim."

Babamın doğum gününden bu yana Anna, bulaşık ve çamaşır gibi küçük işlerde -daha önce özel olarak benimle uğraştığı konularda- ev işlerine yardım etmek için gözle görülür bir şekilde daha fazla hazır bulunuyordu. Belki de sadece ailemin dinamiklerini görmenin ortaya çıkarabileceği bir şekilde benim için üzülmüyordu ve normalde buna daha anlayışlı olurdum, ama şu anda orgazmın eşiğinde sallanıyordum ve banyo kapısının arkasından sohbet ediyordum.

"Hayır, hayır, hayır. Endişelenme." Çığlık atmak için ağzımı açtım ama hiçbir şey çıkmadı. "Ben alırım."

"Emin misin? Tabağından çıkarabilirim."

Kayınvalidemin tangalarını yıkamasından daha kötü bir şey düşünemiyordum, ta ki yeterince dikkatli bakarsanız yatak odamızın geri kalanının ne kadar R-rated olduğunu hatırlayana kadar. Yatağımın başucundaki çekmeceyi açık mı bırakmıştım? Kelepçelerin, penis halkalarının, meme ucu kelepçelerinin ve mermi vibratörünün olduğu çekmeceyi mi?

Tanrı korusun, dolabı açıp yapışkan notlardan ve içerik takviminden oluşan gizli duvarı gördü ve cevaplanamayacak sorular sormaya başladı. Duş perdesini aceleyle geri çektim, sırlıslıkla bir şekilde küvetten çıkıp banyo paspasının üzerine atladım, çıplak vücudumu çok kısa, yırtık pırtık bir havluya sarıp kapıyı açmadan önce kendimi zor kuruldum.

"Eminim." Sinirli bir şekilde güldüm. Anna Őüpheyle Mateo'nun açık bavuluna bakıyordu. "Her Şeyini topladı, kendim yaptım."

"Asla yeterince paket yapmaz-"

"TiŐrtler, evet. Mayıs ayında Vegas'ta hava nasıl olursa olsun, ter içinde kalacaktır."

"Aynen yle." Başını salladı. "Oh ve ayrıca..."

"Advil, iltihaplanma için. Akşamdan kalma halini atlatmaya çalışıyor ama onu asıl etkileyen baş ağrısı değil, kas ağrısı."

Anna yüzümü inceledi ve glmsemeŐi yüzüne yayıldı. "Doğru. Tamamdır. Bir Şeye ihtiyaın olursa..."

"Seni nerede bulacağımı biliyorum." Ona garip bir başparmak işareti yaptım ve neredeyse havlumu kaybediyordum.

Geldiği yöne döndü, kapıyı arkasından kapattı ve ben derin, bitkin bir i çekişle yatağa düştüm. Evren bile beni boşaltmak istemiyordu.

Kriz nlendi diye düşündüm. Şimdilik.

chapter twenty

Natalia

Vegas'a vardığımızda öğleden sonra erken saatlerdi ve boğucu bir sıcak vardı. Bavullarımızın tekerlekleri iki katlı, beyaz taş villamızın önündeki kaldırımda gümbürdüyordu. Kesinlikle muhteşemdi, yüksek duvarlarla çevriliydi ve havuz suyunun şırıltısını duyabildiğim derin bir arka bahçeyle çevrelenmişti. Çakıllı araba yolundan yukarı çıktık ve kendimizi evin yan tarafına açılan büyük ahşap kapıdan içeri attık. Önümüzde devasa bir yeraltı havuzu, taburelerle dolu bir açık hava barı, her iki ucu süsleyen yüksek saksılı pampas otu bitkileri ve arka bahçenin peyzajına yerleştirilmiş hoparlör olarak ikiye katlanan sahte kayalar uzanıyordu.

"Vay canına," diye nefes alarak etrafıma bakındım. Uçuştan ve havaalanından geldiğimden beri kaskatı kesilmiş bacaklarımı gerdim, uçakta giydiğim rüküş kıyafetlerden kurtulup mayo giymeye fazlasıyla hazırdım. Mateo bir kolunu belime doladı ve elini jean şortumun arka cebine sokarak popomu kısa bir süre sıktı. Ne olursa olsun bu hafta sonu eğlenmeye kararlıydım. Bu kararlılığın bir parçası da müstakbel kocamla birlikte olmaktı. Gerekirse onun stresini emip çıkaracaktım. Birbirimize ilişkimize öncelik vereceğimize dair söz vermemizin üzerinden neredeyse beş ay geçmişti. Üç kural: güvenli kelime, kıvılcımı canlı tutmak ve seks işimizi saklamak. Bir şekilde kıvılcım geride kalmıştı ve yeniden ateşlenmesi gerekiyordu.

"Buradasın!" Evin arka kapısı açıldı ve Ophelia baş döndürücü bir kahkaha atarak kafasını dışarı çıkardı ve kalbim anında çiçek açtı

bahardaki bir çiçek gibi. Çantalarımı olduğum yerde bıraktım ve ona sarılmak için koştum, savaşın ayırdığı iki sevgili gibi hoplayıp zıpladım.

Mateo'nun iri kahkahası arkamızda yankılandı ve ayrıldığımızda Ophelia'yı kendi ayı kucağına çekti. "Burası etkileyici, O. Ne bekliyordum bilmiyorum ama bu değildi."

"Sadece bir kez evlenirsin." Övgü karşısında gıdıklanarak gülümsedi. "Yan tarafta bir jakuzi, pinpon masaları, açık hava duşu ve barın arkasında tamamen dolu bir mini buzdolabı var."

"Cenneteyim," dedim. "İşte bu, hafta sonunun geri kalanı için ihtiyacım olan tek şey bu. Kışımı o şezlonga park edip bir içki içeceğim ve güneşin altında kırıacağım."

Matty boğazını temizledi. "Pike buralarda bir yerde mi?"

"Frankie!" Phee bağırdı. "Neredesiniz çocuklar?"

Yukarıdan bir kahkaha sesi geldi ve hepimiz dikkatimizi saniyeler önce ikinci kattan çıkıntı yapan güverteden bir savaş çılgılığıyla fırlayan iri bir bedene çevirdik. Sıkı, kaslı figür birlikte kıvrıldı ve önümüzdeki kristal mavisi suya top gibi düştü, yankılanan sıçrama Mateo, Ophelia ve beni aynı anda ıslatmadan önce kendimizi koruyacak zaman bırakmadı.

Az önce üzerine güvercin pislemiş biri gibi, hareket edemeyecek kadar şok olmuş ve kollarımı korkuluk tarzında açmış bir şekilde orada durdum. Tyler Swan tüm iri su yüzüne çıkıp vızıltılı sarışın kafasını bir köpek gibi sallarken ayak parmaklarım ıslak sandaletlerimin üzerinde kıpırdandı.

"Tyler!" Ophelia gönülsüzce yakındı. Havuzun kenarına kadar yüzdü ve parlak pembe mayosuyla kendini dışarı attı; mayonun altından kıvrılıp kalçasından tekrar dışarı çıkan, sonra göğüs kafesinden yukarıya ve fiçı gibi göğsüne kadar devam eden bir üst uyluk dövmesini gösterecek kadar kısaydı.

"Seni orospu çocuğu." Matty atılarak Tyler'la şakacı bir şekilde boğuştu ve bu boğuşma yumuşayarak kardeşçe bir kucaklaşmaya dönüştü. "Seni özledim, seni vahşi." Swan'lar yılbaşını Frankie ve O'yla birlikte Miami'de geçirmişlerdi ve onları kısa bir süredir tanıyor olmama rağmen Mateo gibi ben de ailemden biri olarak görüyordum. Sanki hepimiz bir şekilde birbirimizin hayatının bir parçası olmak için yaratılmıştık. Mateo'nun tekrar gülümsediğini görmek göğsümü ısıttı - Phee'yi gördüğümde yaptığım gibi gerçekten, heyecanla gülümsedi.

"Tally kızım." Tyler büyüleyici ve parlak bir gülümsemeye kollarını bana açtı. "Buraya gel."

"Sırılsıklam olmuşsun," diye işaret ettim. Gözlerinden yaramazlık fışkırdı ve beni yine de göğsüne çekerken güldü.

"Sana kızları ıslatmamanı söylemiştik." Yukarıdaki güverteden tanıdık bir ses duyuldu ve Tyler'ın küçük kardeşi Sam, Frankie ile birlikte mayolarıyla merdivenlerden indi.

Tyler göz kırparak, "değil," diye cevap verdi.

Swan kardeşler fiziksel benzerliklerine rağmen daha zıt tavırlara sahip olamazlardı. Sam'in vücudu Tyler'ın kaslı vücuduna kıyasla daha atletik, zayıf ve formda olsa da, aynı hafif, yumuşak gözlere ve keskin çene hatlarına sahiptiler. Kişilik olarak Tyler gittiği her yerde partinin can damarıydı; Salt Lake City'de bir barı vardı ve boş zamanlarının hepsini olmasa da çoğunu orada barın arkasında geçiriyordu. Hayattan daha büyüktü, ilgi odağıydı ve tam bir playboydu. Sam ise sessiz, gözlemci, soğukkanlı, dikkatli ve sadece her ayrıntıyı ve kişiyi bildiği ortamlarda rahattı. Bu şekilde olmasını tercih ederdi. Yavaşlatılmış. Mateo'ya göre aralarındaki farklar Delta'daki güçlü yanlarıydı çünkü Sam çocukların Wink diye hitap ettiği sessiz bir keskin nişancıydı, Tyler ise bir insan koçbaşısıydı, dolayısıyla lakabı da Echo'ydu.

"Onur konukları için içkiler." Frankie elinde bir tepsi plastik bardakla sahanlığa ulaştı ve Matty ile bana birer meyveli kokteyl ile kâğıt şemsiye uzattı.

Mateo gözlerini kıstı. "Bu bir pipet mi?"

"Evet." Frankie gülümsedi. "O her şeyi düşünmüş."

"Normal pipet var mı?" diye sordu.

"Bunlarla kendinizi evinizde daha rahat hissedeceğinizi düşündük."

"Haklıymışsın," dedim kendiminkini yudumlarken. Rom ve meyve suyu duyularımı istila etti. "Tanrım, bu çok lezzetli."

"Kendim yaptım," dedi Tyler, küçük yeşil plastik penisinden içerken.

Matty, "Bu, hafta sonunun nasıl geçeceğine dair bir alamet gibi geliyor," diye ekledi.

Sam, Phee ve Frankie de bizi izledi ve hepimiz ağızımızda fallik pipetlerle bir çember oluşturduk. Ölüm döşeğindeyken hayatımın en güzel anıları gözümün önünden geçtiğinde, bu en önemli anım olacaktı.

Evin alt katındaki Fransız kapılarından içeri girdik ve Ophelia bize geniş kiralık evin düzenini gösterdi. Pembe ve beyaz balonlar fuayenin etrafında dans ediyor, plaj topları disko topu kılığında yerde yuvarlanıyordu. Metal bir sarmal merdiven bizi ikinci kata çıkardı, büyük bir yaşam alanına sahip açık bir düzen. Özel bir dalgaların karaya attığı odun şöminenin üzerinde düz ekran bir televizyon; derin oturumlu, L şeklinde iki kanep ve pembe, turuncu ve mavinin çeşitli tükenmiş tonlarında bohem tarzda bir halı vardı. Bu kat daha da göz alıcı bir şekilde dekore edilmişti: tavana dağılmış balonlar, daha fazla disko plaj topu, pembe flamingo şeklinde neonlar ve kumarhane zarları. Vegas disko teması, mutfak adasının ortasındaki plastik şampanya kadehleri kulesinden iskambil kağıdı peçetelerine ve Donna Summer şarkı listesine kadar eğlenceli ve iyi düşünülmüştü.

Frankie sehpanın üzerinden parlak gümüş harflerle *Total Bach* yazan bir taç çıkardı ve başıma yerleştirdi.

"Etkinlik planlamaya başlamalısın, Pike." Mateo sağdıcını dürttü. "Şimdi kime kırbaçlı diyorsun?"

Frankie bir sırıtmayı bastırdı. "Ben de birkaç balon patlattım."

"Biraz yardım aldı," dedi Sam. "Ve yaklaşık dört sayfalık elle çizilmiş diyagramlar."

"Hazırlık felaketi önler," diye gerekçelendirdi Ophelia. "Yedek planlarımın yedek planları var."

"Ben kendi adıma ikinize de hayran kaldım." Bir kolumu Frankie ve Ophelia'nın omuzlarına doladım ve yanaklarını birbirini ardına gagladım. "Bana daha fazlasını gösterin."

Tyler'ın havuza atladığı geniş verandaya çıkarken Ophelia tezgâhtan bir pano aldı ve bize her şeyi anlattı. Veranda yumuşak yeşil bir çimle kaplıydı ve minderli açık hava şezlongları ve fasulye torbaları, dirsekli bir şemsiyenin altında bir yemek masası ve ayaklı bir gazlı ateş çukurunun etrafında dairesel oturma yerleri ile döşenmişti. Buradan tüm arka bahçeyi ve havuz kenarını görebiliyordunuz ve ötesinde şehre doğru uzanan pembe ve turuncu çölü görebiliyordunuz.

"Tam zamanında geldik," dedi Ophelia, listesindeki bir şeyi kontrol ederken. "İçecekler, ev turu ve oda atamaları ile hoş geldiniz partisi. Sonraki iki saati yerleşmek ve rahat etmek için ayırdım, ama sonra doğrudan hafif içeceklere ve daha fazla alkollü içeceğe dalıyoruz."

içeri girecek. Bu gece dostluk gecesi ama yarın işler ciddiye binecek."

"Gerçekten her şeyi mi?" Mateo bir kaşını kaldırdı. "Buzdağının görünen kısmı," diye güvence verdi ona.

"Striptizciler ne zaman gelecek?" Tyler tek başına bir fasulye torbasının üzerine çöktü ve ağırlığının altında onu düzleştirdi.

Phee listeyi karıştırdı. "O yarın." Sam başını salladı.

"Onu bu kadar heyecanlandırma, O."

"Çok geç." Tyler fasulye torbasının içine girdi ve sırtarak gözlerini kapattı.

Frankie Ophelia'yı minderli bir şezlongda kucağına çekti ve burnunu saçlarına sokarak yanaklarında koyu kırmızı bir gölge oluşmasına ve dudaklarının arasından yumuşak bir kıkırdama çıkmasına neden olan bir şeyler fısıldadı. Göğsümün içinde bir özlem kıvrıldı. Kıskançlık. Uçmak gibi hissettiren bir ilişkinin ilk beyhude ayları için kıskançlık. Adrenalin patlaması, ihtiyaç, o doyumsuz şehvet. Mateo'yu arzuluyordum. Hayatta, yatakta, kalbimde ve ruhumda hiçbir şeyi ondan daha fazla istememiştim. Şehvetimiz şimdi daha sessizdi, yerleşmişti. Görünmez bir saatle yarışmıyorduk, tükeneceğimizden endişelenmiyorduk. Ama ona *ihtiyacım* vardı, belki de her zamankinden daha fazla. Aynı odada durduğumuzda onu özlüyordum. Nasıl söyleyeceğimi bilmeden ona yalvarıyordum.

Ona doğru baktığımda Mateo merakla beni izliyordu. Düşüncelerim başımın üstünde bir baloncuğun içindeymiş gibi boynumu alevler sardı. Belki şehvet artık oburca ve açgözlü değildi ama bakışları hâlâ üzerimdeydi. Hâlâ içimi ısıtıyor ve omurgamda gezinen parmaklar gibi hissettiriyordu. Hiçbir şey yutmadım, çöl havası ağzımda kuru ve kırıllandı, dilim bir kedininki gibiydi.

Yumuşak beyaz tişörtünün içinde güvertede o kadar iyi görünüyordu ki, dağınık saçlarından bir tutam alnına doğru kıvrılıyor, dilinin ucu dudaklarının arasından kayıyordu ve aklımı okuduğunu biliyordum.

"Gidip bavullarımızı odaya yerleştireceğim." Boğazımı temizledim. "Yakında görüşürüz çocuklar." Mateo'nun dikkati beni takip ederken cam kapılardan hızla geçerken Sam ve Tyler beni selamladı.

Yatak odamız, özel banyosu ve balkonu olan evin en büyük odasıydı ve evin batı tarafındaki dört duvarın üçünde, güneşin altın saatlerde içeri aktığı büyük pencereler vardı. Yatağımızın üzerinde bir şişe şampanya, büyük bir güneş şapkası ve bir de

Gelin, güneş gözlükleri, güneş kremleri ve cilt bakımı, organik bitter çikolata ve Mateo için bir kutu pahalı puro ve naneli sakız. Tüm bunların yanında küçük, katlanmış bir havlu vardı; havluyu elime alıp kumaşın üzerine narin bir yazıyla işlenmiş *Cum Rag yazısını* okuduğumda duraksadım. Yanında bir kutu prezervatif, bir şişe kişisel kayganlaştırıcı ve *üzerinde* göz kırpan bir yüz ifadesiyle "*Hepsini aynı yerde kullanma*" yazan bir not vardı. Alt dudağımı ağzıma götürdüm.

Mateo'ya seks hayatımızla ilgili bir kriz yaşadığımı itiraf etmemin imkânı yoktu. Çok yönlü, hiç de vanilya olmayan seks hayatımız. Pek çok çift boş zamanlarını para için cinsel ilişkiye girerken kendilerini filme alarak geçirmiyordu ve kamera işine dahil olduğu için ondan zaten çok şey istediğimde ona yakınlığımız hakkında şikayet etmek bile bencilce geliyordu. *Yeterince* seks yapmadığımızı söylemek aptalca geliyordu.

Hayatımızın geri kalanının büyük planında birkaç hafta hiçbir şeydi. Güvensizliğimin bana söylediği gibi hiçbir şey ifade etmiyordu. Önce beni sadece sıcak bir beden olarak gördüğünden endişeleniyordum, şimdi ise bu yanıma bile istemediğinden endişeleniyordum. Bu kırılma, müstakbel kocamın planlanmış seanslarımız dışında benden sıkıldığı anlamına gelmiyordu. Başka biri gibi davranmadığım sürece beni çekici bulmadığı anlamına da gelmiyordu. Boş zamanlarını benimle geçirmek yerine yalnız geçirmekten hoşlandığı ya da ilişkimizde kayıtsız kalması ve beni bir hayat arkadaşından ziyade bir iş ortağı olarak görmesi korkumun gerçekleşmekte olduğu anlamına gelmiyordu.

Olmadı.

İş yerinde daha geç saatlere kadar kalmasının ve bana günlerinden daha az bahsetmesinin nedeni bu değildi. Bunca zaman sonra benimle ilişki kurduğu için *pişman* olmayacaktı; birlikte olmamız gerekiyordu.

Yatağın ayak ucuna oturdum ve jöle eğilmeye başlayana kadar tırnaklarımın kenarını çiğnedim. Tanrım, bazen aptal beynimden nefret ediyordum. Çoğu zaman. Kendi düşünce sistemimle savaş halindeydim. Mihrabın sonundaki kız *olacaktım* ve kocama "*evet*" dediğinde emin olup olmadığını soracaktım.

Mateo kapıdan girerken başımı kaldırdım. Arkasına yaslandığında kapı tıkırdayarak kapandı ve kaşları merakla kalktı. "O güzel kafanın içinde neler oluyor?"

"Düşündüğümü duyabiliyor musun?" Alay ettim.

"Yapabileceğimi düşünmek hoşuma gidiyor." Üç yavaş adımda önümdeydi, ellerini şortunun ceplerine sokmuştu. "Tüm duygularını bir rozet gibi takıyorsun."

"Aslında buna kaltak suratını dinlendirmek deniyor." "Yine de muhteşem bir yüz."

Ağzım yavaşça bir gülümsemeye dönüştü.

"Gerçekten," diye devam etti Mateo, elini uzatıp başparmağını alt dudağımın altında hafifçe gezdirerek. "Las Vegas'ta en iyi arkadaşlarımızla düğünümüzü kutluyoruz. Sonunda gerçekleşiyor. Bazı günler bu kısım, *iyi* kısım çok uzakta gibi geliyordu ama sen başardın Tally. Kolay olmadığını biliyorum ve ben de hak ettiğin ilgiyi gösteremeyecek kadar işime gömüldüm ama yine de hepsini başardın. Sana hayranım."

Çeneme yaslanan elinin avuç içini öpmek için döndüğümde kalbim kabardı, boğazım sıkıldı ve mırıldandım, "Belki düşüncelerimi duyabilirsin."

Mateo önümde çömeldi ve bizi göz hizasına getirdi. Kalçaları şortunun kumaşını zorluyordu ve bir an için odaklanabildiğim tek şey buydu. "Bu yüzden mi burada yalnızsın? Her küçük ayrıntı için stresli misin? Bu, tüm o şeyleri unutman gereken tek hafta sonu bebeğim. Bekleyebilir. Şu anın tadını çıkar. Burada benimle olmanı istiyorum."

Burnumdan derin bir nefes çektim. "Keşke hemen şimdi evlenebilseydik. Tüm tantanayı, çiçekleri ve konukları unut. Bunun gibi basit olmasını istiyorum. Sadece biz olalım. Düğüne yaklaştıkça her şey için motivasyonumu daha çok sorguluyorum. Beni yanlış anlamayın, çok güzel olacak ama sanki artık *bizim* için değilmiş gibi geliyor."

"Pişman mısın?" Matty kısık sesle sordu, yüzü endişeyle çarpılmıştı. İki elini dizlerime koyarak kendini sabitledi ve avuçlarını uyluklarımda gezdirip rahatlatıcı bir şekilde aşağı indirdi. Hâlâ gergindim ve bu yumuşak dokunuş tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

"Hayır, hiç de değil," diye söze girdim. "Asla. Aileme, onları etkileyecek bir düğün yaparak en az kız kardeşlerim kadar başarılı olduğumu göstermeyi çok önemseydiğimi itiraf ediyorum. Tüm planlama, özenli dekor, mekan - hepsi ailem onların yardımı olmadan yapabileceğimi düşünmediği içindi. Ama artık önemseydiğim tek şey seninle evleniyor olmak. Gerisi çocukluğumdan beri istediğime kendimi inandırmaya çalıştığım uydurma şeyler."

"Ertelemek ister misin?" Her ne kadar bunu istiyormuşum gibi gelse de, istediğim bu değildi. Düğün aylardır hazırlanıyordu ve on birinci saatte bir tema değişikliği için bencilce ertelenemeyecek kadar çok faktör vardı.

"Bir günü daha senin karın olmadan geçirmek istemiyorum, o yüzden kesinlikle olmaz," dedim. "Son zamanlarda aklıma takılan küçük şeyler var, hepsi bu. Seninle konuşmak istediğim çok şey var." Ellerimi onunkilerin üzerine koyduğumda gözleri benimkilere kaydı ve odadaki hava inceldi. Ellerimi yukarı çekerek şortumun alt kısmıyla buluşturdum ve Mateo'nun dudakları aralandı.

"Can kulağıyla dinliyorum," diye cevap verdi dalgınca, kot şortumun bol fırfırlarıyla oynarken.

"Ailenin kalması için belirlediğimiz temel kuralları hatırlıyor musun?"

"Evet."

"O şeylerden birinin elimizden kaçmasına izin veriyor olabiliriz." Onu hissederek etrafında dans ettim. Önümde diz çökmüş olmasının verdiği kısmi güç gösterisi bana güven veriyordu. Mateo içten içe o kadar baskındı ki, ortaya çıktıklarında onun daha yumuşak, itaatkâr yanlarından zevk alıyordum. Bir anahtar gibi çok güzel bir şekilde açıp kapattı.

Parmakları iki yanımdaki şortun eteklerinin altından kayarak dış uyluklarımı sıktı. Sessiz odada ağzımdan bir iç çekiş döküldü ve Matty'nin gözleri ateşteki kıvılcımlar gibi altın renginde parladı. "Söyle Natalia."

Bir adım ötemizde duran kayganlaştırıcı çok umut vericiydi.

Çok düşündüm, çok uzun süre düşündüm ve sonra boğazıma bir el yapıştı, burunlarımız birleşene ve kararsız nefeslerimiz birbirine karışana kadar beni ileri doğru çekti. "Bunu senin de hissettiğini biliyorum, aramızda. *Arzunun* gözlerinde nasıl görüldüğünü biliyorum. Dışarıda bile görebiliyorum." Sözleri dudaklarımın arasından kayarak geçti ve ben onu yakalamak için öne atıldım ama o kedi-fare oyunu oynar gibi mesafeyi korudu. Benden kısa bir inilti yükseldi ve Mateo'nun sırtına neden oldu.

"Tekrar bize dönmek istiyorum," dedim savunmasızca. Parmaklarım uzun saçlarında gezindi, alnından kulaklarının arkasına doğru itti. Kaşları bir sinirini sıkıştırmışım gibi birbirine dolandı, sonra anlayışla gevşedi. İkimiz de ayrı hayatlarımızı bir araya getirmenin ne kadar zor olacağını hafife almıştık. Zıt yetiştirilme tarzlarımız, belirgin şekilde farklı ailelerimiz. Ayrıca birbirimizi tamamen tanıdığımızı düşünecek kadar da saftık.

o pot. Aşk asla sadece iki kişiden ibaret değildir. İki insanın birlikte dünyayı nasıl ele geçirdiğiyle ilgilidir.

Mateo öne doğru eğildi ve beni öptü, gözlerim kapanırken kafamdan tüm düşünceleri boş bıraktı, kirpiklerim birbirine dolandı. Dudaklarımız dillerimizin çarpışmasına yol açtığı anda derinleşti ve Matty'nin göğsünden tatmin edici bir uğultu yükseldi ve midemin boşluğuna bir kaya gibi indi. Bu öpücük bir 'sana açım' , bir 'eğer beni şimdi durdurmazsan, bu sonuna kadar gidecek' öpücüğüydü.

Penceremizin altındaki garaj yolunda aniden çarpan bir araba kapısı ve ardından gelen tutarsız bağırışlar dikkatimizi çektiğinde gömleğimin yarısı başımın üzerindeydi. Başlangıçta görmezden geldim -nişanlım vücudumun her yerini öpüyordu ve bir yanım tamamen gerçeklikten kopmuştu. Ama bir kapı daha çarptı ve daha fazla hoşnutsuz haykırış Mateo'nun dinlemek için başını kaldırmasına neden oldu.

"O da ne?" Kızarmış ve soluk soluğaydım ve elimi istemsizce o ana bağlar gibi saçlarının arasında gezdirdim, bir daha bizden uzaklaşmamasını diledim. Ama cıvıltı evin arka kapısından devam etti, daha yüksek ve daha hareketli hale geldi ve kız kardeşlerime ait olan çok farklı üç sese ayrıldı.

Saat gibi olay çıkarıyor.

Bir nefes verdim ve inleyerek ellerimi yüzümde aşağı yukarı gezdirdim. "Biz Ruslar için her zamanki gibi mükemmel zamanlama."

Mateo, "Ophelia muhtemelen bunun üstesinden gelebilir," dedi.

"Onu asla böyle bir şeye maruz bırakmam." Atletimi tekrar başımın üzerine geçirdim ve Mateo'nun dokunuşunun altından sıyrıldım. Dizlerinin üzerinde, alnı şiltenin üzerinde öylece kalakaldı, battaniyeler onun hayal kırıklığı hırıltılarını bastırıyordu.

Kapıdan koşarak geçip koridordan aşağı indiğimde, Ophelia'yla verandada karşılaştım; endişeli ve bunalmış kız kardeşlerime aracılık etmeye çalışıyordu. Camilla güvertedeki şemsiye büyüklüğünde bir güneş şapkası takmış, tasarım bir el çantasını dikkatsizce taş merdivenlerden yukarı sürüklüyordu.

" oluyor?" diye sordum.

"Havaalanından buraya kadar bizi takip eden bir *ucube* var," diye tükürdü. Mia ve Isabella hemen arkasından merdivenlerden yukarı çıkıyorlardı.

Havuzun kenarına bırakılmış açıklanamaz sayıdaki bavullara baktım. "Seni nasıl takip etti?"

"Taksi durağında bize ortak araba kullanmak isteyip istemediğimizi sordu," diye açıkladı Bella. "Evet, hayır teşekkürler. Kadınlar fiziksel saldırı tehdidi olmadan dışarıda tek başlarına yürüyemezler bile."

Mia, "Ona kış yalayıcı incel dedim ve sonra SUV'ye atlayıp oradan siktir olup gittik," dedi. "Ama arabası bizi buraya kadar takip etti ve dışarıya park etti. Sanırım polisleri aramamız gerekiyor."

"Şimdi polisleri kim arıyor?" Tyler ve Sam birlikte güverteye çıktılar ve üç kız kardeşimin de gözleri iki kat büyüdü.

"Görünüşe göre polisler çoktan gelmiş," dedi Bella.

Tyler'ın gözleri parladı ve yakışıklı yüzüne bir sırıtma yayıldı. "Başımı her türlü belaya sokacaksın, değil mi?"

"Aman Tanrım." Yutkundum ve vücudumu onların arasına koydum. "Bu adam şimdi nerede? Çocuklar icabına bakar."

"Senin adın Frankie mi acaba?" Mia Sam'i işaret etti.

"Az önce buraya potansiyel bir takipçi güvenlik riski hakkında çığlık atarak geldiğini unuttun mu?" Ona hatırlattım. "Odaklan, Mia."

Mateo ve Frankie dışarıdaki gruba katıldılar ve şaşkınlıkla etrafa baktılar. Nişanlım bakışlarımı yakaladı ve bir kaşını kaldırdı. "Herkes iyi mi?" diye sordu.

"Kız kardeşlerimi havaalanından buraya kadar bir araba takip etmiş. Herkesin içini rahatlatmak için siz dördünüz gidip ön tarafa hızlıca bir göz atıp neler olduğuna bakabilir misiniz?"

"Elbette." Mateo başıyla onayladı. Başıyla merdivenleri işaret etti ve Frankie ile Kuğular sanki içlerine işlemiş gibi emre uyararak arka bahçenin çitlerine doğru teker teker sinsice sıralandılar. Biz kızlar veranda duvarına yaslanıp güvenli bir mesafeden onları izledik.

"Bu hafta sonu yaşanacak mutlak pisliklerin çetelesini tutalım mı?" Ben önerdim. "Bununla güçlü bir başlangıç yapalım. Pazar gününe kadar birileri hapse girmezse bu bir mucize olacak."

Ophelia, "Kimse hapse girmeyecek," diye beni temin etti. "Bu küçük bir aksaklık. Birkaç dakika içinde halledilecek."

Kapının üzerindeki ahşap çift kapı gıcırdayarak açıldı ve aşağıdaki adamlar durarak evin beyaz taş duvarlarına yaslanıp gözden kayboldular.

"Aman Tanrım, içeri geliyor," diye panikledi Camilla.

Ciğerlerim kaburgalarım sıkıştı, gergin enerjim uğuladı. "Sorun değil, bunun için eğitildiler."

Sam bir anda uzanıp kapıyı tamamen açarak diğer taraftaki kişiyi şoka uğrattırken, Tyler tüm ihtişamıyla omzunu düşürüp adamı yere yapıştırdı. Mateo ve Frankie, bir gözleme gibi yayılmış ve güneşe doğru inleyen davetsiz misafirin etrafında toplanırken, havanın adamın vücudunu *bir oof* sesiyle terk ettiğini duyduk.

"Lanet olsun," diye küfretti Mateo.

"Kahretsin." "Bebeğim, iyi misin?"

Aşağıya doğru bağırdım.

"Evet, iyi misin?" Bella kız gibi ve tiz bir sesle bağırdı. Dirseğiyle beni dürttü. "Chris Hemsworth'e iyi olup olmadığını sor."

"Gerçekten de Hemsworth'a benziyor," diye kabul etti Mia. "İyi bir tane."

Mateo Tyler'ın ayağa kalkmasına yardım ettikten sonra yerdeki adamın göğsünün tozunu aldı ve ayağa kalkması için ona elini uzattı. Gözlerimi kısıtım, NY Yankees şapkası, boynunda Mateo'nun her zaman taktığına benzeyen altın bir haç ve arkasındaki çit kapısına takılı kalmış, hırpalanmış siyah bavuluyla yabancıyı tanıdım.

"Bu o." Camilla rahatlayarak iç çekti. "İşte o adam."

"O benim kayınbiraderim, sizi aptallar." Merdivenlerden koşarak Angelo'nun yanına indim; Angelo hâlâ aldığı darbeler yüzünden nefesini tutmaya çalışıyordu.

"Çok üzgünüm dostum." Tyler onu sempatik bir şekilde sırtından alkışladı. "Görünüşe göre istihbaratımız yanlışmış."

"Angelo, aman Tanrım." Angelo'nun yeşil gözleri kasketinin altında kısılmıştı ve sağ omzunu ovuşturarak döndürdü. "İyi misin? Sana bir şey getireyim mi? Buz? Bira? Kız kardeşlerime karşı bir yasaklama emri? Yeterince özür dileyemiyorum."

"Hallediyorum." Ophelia elinde tıbbi malzemelerden yapılmış bir soğuk torbayla yanıma koştu ve torbayı Angelo'ya uzattı. "Kırık bir şey var mı?"

"Yani, o büyük bir adam, ama benim kemiklerimde biraz et var. Bir darbeyi kaldırabilirim," dedi Angelo neşeyle. Onun bu tavrı endişemi yatıştırdı ve bana gülümsedi, burnunu kırıştıran parlak çocuksu bir gülümsemeyle bu. Sonra yanağını sert göğsüne doğru çekti ve güçlü bir sarılmayla sardı. "Selam kardeşim. Kardeşim için fazla iyi görünüyorsun, o kadarını söyleyeyim."

"O iyi." Mateo bir kahkaha attı. "Ölüm döşeğindeyken arsız bir piç olacaksın Ang."

Kız kardeşlerim başlarını zamankinden biraz daha aşağı eğerek merdivenlerden indiler. Camilla özür dileyen bir yüz ifadesiyle, "Kendimizi savunmak gerekirse, kim olduğunuz hakkında hiçbir fikrimiz yoktu," . "Bu arada ben Camilla'yım."

Isabella parmaklarını ona doğru sallayarak, "Bella," diye seslendi.

Mia boğazını temizledi. Büyük boy tasarım güneş gözlükleri yüzünün yarısını kapatıyordu ve ona bir el uzattı. "Mia."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Mia." Angelo uzandı ve Mia'nın avucunu avucunun içine aldı.

Dudaklarında bir sırıtiş filizlendi. "Ben kış yalayıcı Incel'im."

chapter twenty-one

Mateo

Her şey beklediğim kadar iyi **gidiyordu**. Kardeşim, kaldırıma çarptığı için kafasının arkasında bir buz torbasıyla yanımdaki kanepeye uzanmıştı. Bana bir milyon dolar kazandıracak olsa bile Echo tarafından yere serilmek istemezdim. Delta'da bizim için olduğu kişi olmasının bir nedeni vardı.

Yine de dürüst bir yanlış anlaşılma. Natalia'nın kız kardeşleri dramatikti, ama bir ahmağın havaalanından çıkan üç kadını bir dizi tasarım çantayla görüp onları kolay bir hedef olarak görmemesi pek olası değildi.

Onu geçtik. Elimdeki biranın yerini sürekli bir başkası alıyordu, müziğin sesi yüksekti ve ruh halim büyük ölçüde düzelmişti. Üzerimden atamadığım şey ise Tally ile aramızda yarıda kesilen konuşmaydı. Düğün planlamasının gidişatından bu kadar mutsuz olduğunu bilseydim, daha önce bir şeyler yapardım, bir şekilde devreye girerdim. Kendimi yetersiz kaldığım bir başka şey gibi hissediyordum.

Ophelia elinde atıştırmalıklar ve soslarla dolu bir tepsiyle mutfaktan çıktı ve bunları oturma odasındaki herkesin önünde duran büyük sehpanın üzerine koydu. "Noel zamanı Nat'e bir gün düğünü için ortak bir bekârlığa veda partisi düzenleme konusunda şaka yapıyordum ve işte buradayız."

Tally, "Frankie'yi becerdikten sonra onun yanında yapmanın ne kadar garip olacağını özellikle söylediğini hatırlıyorum," diye hatırladı.

"Çok garip." Frankie elinde Çampanya kadehleriyle dolu bir tepsiyle içeri daldı ve Ophelia'nın yanağına bir öpücük kondurdu.

"Şu haline bak," dedim, Frankie'nin hafta sonu için hazırlanmasına yardım ettiği dekorasyonları göstererek. "Lanet olası Martha Stewart."

Ophelia bir elini kalçasına koydu. "O çok ama çok yetenekli bir adam, Mateo. Bunu bilmen gerekir."

Frankie yanımdaki kanepeye çöktü ve kendini beğenmiş bir şekilde fısıldadı, "Ve şu anda sadece birimizin seviştiğini biliyorum."

"Ucuz atış," diye alay ettim. "Dağıt ve al."

Tally büyük kanepeye oturdu, düğün partimiz aramızda kaldı ve aklım daha önce yatak odasında olanlara gitti. Olayın doruk noktasında neler *olmamıştı* ki, kalçalarını ellerimde hissetmek, dudaklarımı boynunda gezdirirken gövdesinin minik titreyişi. Şu anda ona sahip olmamak sinirlerimi kemiriyordu ve onu nasıl istediğimi çok iyi biliyordum. Bizim için planlarım vardı ve bu büyük planlar beni bir ergen gibi bir yastığın arkasına saklamak zorunda bıraktı.

Arkadaşlarımızın mırıltıları arasından doğrudan ona baktım ve oda sanki onun parlak kahverengi gözlerinin benimkileri yakalamasını istemişim gibi uzaklaştı. Saçları o kadar uzamıştı ki omuzlarının üzerinde perde gibi dalgalanıyordu ve yumuşak ten rengi bacakları vücudunun altında kıvrılmıştı.

Bana bak, Tal. Bana karşı savunmasız ol. Bu varlığı besle.

Boğazı düğümlendi, eli sanki yalvarışımı duymuş gibi ağzının ortasında bir çeşit yassılaştırılmış simitle durakladı ve uzun kirpiklerinin arasından dikkati bana yöneldi. Aramızdaki gerilim, bulunmayı bekleyen kayıp bir şey gibi kaynıyordu. *Sana ihtiyacım var*, diye mırıldandım.

Natalia'nın teni pembenin parlak bir tonuna döndü ve dişleri alt dudağının pelüş yastığına gömüldü. Bu görüntü doğrudan içime işledi ve Ophelia odaya girip Tally'nin bakışlarını başka yöne çevirdiğinde başladığımız işi bitirmek için onu benimle birlikte üst kata götürmek üzereydim.

Baş nedime, "Odayı dolaşıp gelin ve damatla ilgili en sevdiğimiz anımızı anlatalım," diye öneride bulundu.

"Bir şey buldum." Wink'in mavi gözleri parlamaya başladı ve dövme kolunu ağabeyinin arkasındaki kanepenin arkasına doğru salladı. "Kaptanım, kaptanım."

"Beni bağışlayın," diye güldüm. Çocukların hepsi yuhalayarak cevap verirken Angelo merakla ve saygıyla baktı, sanki bunu duymak için sabırsızlanıyor gibiydi. Ne yazık ki çağrı işareti hiç de kahramanca olmayan bir şeyden kaynaklanıyordu.

"Sanırım bu lakabı nasıl aldığını açıklamanın zamanı geldi." Wink parlak bir şekilde gülümsedi.

"Çünkü her zaman bende oluyor," diye açıkladım.

"Bu bir yalan," dedi Tally dikkatle. "Başlatma şimdi."

Dilimi yanağıma soktum. Seyirciye karşı cesurdu ama ben onun bu yönünü seviyordum. "Seninle sonra ilgileneceğim prenses."

"Sam, devam et." Ophelia ona görünmez bir mikrofon uzattı. "Kaptan

Morgan," diye açıkladı Wink. "Mateo tekneleri sever, biliyor muydun? Bu mu?"

"Korsanları severim." Kucağımda tuttuğum biraya baktım. "Korsanlar çok havalı, tekneler onların evi ve Delta'da okyanusta çok zaman geçirdik."

"Kaptan bir gece romun etkisiyle kendini korsan sanmıştı ve izin günümüzde çok sayıda teknenin bulunduğu bir koyda konuşlanmıştı. Elindeki Kaptan Morgan'ı doğruca bir gemiye taşıdı ve gemiyi ele geçirmeye çalıştı."

Echo kıs kıs güldü, olaydan sonra bile hatırlayamadığım bir geceyi yeniden yaşıyordu. Tek bildiğim, hayatımın en kötü akşamdan kalmalığıyla uyandığım, tuzlu su gibi koktuğum ve kimliğimin kayıp olduğuydu.

"Bu arada tekneyi almadı. Gemideki zavallı adam neredeyse hiç İngilizce bilmiyordu ve bir fiskeyle onu pruvadan aşağı gönderdi. Neyse ki çok çılgınca bir şey olmadı. Onu çekip çıkardık ve silkeledik. Yine de sapını kaybetti."

"Balıklarla yüzmek." Biramdan uzun bir yudum alarak bunu kabul ettim.

"Korsan olmak istediğini bilmiyordum, bebeğim," Natalia. "Eminim bunu gerçekleştirebiliriz."

Frankie şampanya şişesini açtı ve dudaklarından bir köpük akarak yere sıçradı. "Kaptan Duran ve sevgili ikinci kaptanı Tally'ye kadeh kaldıralım. Tüm denizleriniz sakın, tüm gemileriniz sağlam ve tüm romlarınız fıçıda yılanmış kalsın."

"Buna içerim." Gülümsedim ve müstakbel karımın kanepenin üzerinden kadehini kaldırmasını izledim.

* * *

SAM akşam yemeğinden sonra güvertedeki ayakta duran çukurda ateş yaktı. Kızlar aşağıda havuzdaydı ve birbirlerinin omuzlarında çakırkeyif tavuk oyunu oynuyorlardı. Tally'nin kız kardeşleriyle tekrar normale dönmüş gibi görünmesine sevindim. Her zaman birbirlerinin gözüne girmenin bir yolunu bulurlardı. Evlilik sözleşmesini Bella'ya karşı da kullanmadım. Bu onun yetiştirilme tarzıydı ve bildiğim kadarıyla bunu kafasına babası sokmuştu ve o da sadece talepleri yerine getiriyordu. Özünde, kız kardeşleri iyi kızlardı. Kesinlikle şımarık ama aynı zamanda delicesine zekilerdi. Bu bana Natalia'nın bir gün onlara ne iş yaptığımızı anlatabileceğini ve destek bulabileceğini düşündürdü.

Kardeşimin yanına bir fasulye torbasına oturdum ve dalgalı kahverengi saçlarını karıştırdım. Sinirli bir şekilde elimi itti ve bu beni bir anlığına liseye geri götürdü.

Angelo iyi görünüyordu; sağlıklı, parlak gözlü, güçlü. Şu anda hayatımızda hiç olmadığımız kadar birbirimize benziyorduk ve ona gerçekten baktığımda babamı da gördüm. Gözlerinin etrafındaki sığ gülümseme çizgilerinde, çenesindeki yarıktaki. Yaşlanmak zihin sismek gibi bir şeydi. Belki de çok uzun süre uzaklara bakmışım ama birdenbire kafamdaki anne babamın, kardeşimin ve hatta kendimin görüntüsü yumuşamış ve kenarları kahverengileşmişti.

Ayaklarımı ateş çukurunun parmaklıklarına koydum ve sıcaklığın ayakkabılarımın tabanlarını yaktığını hissettim. "Seni özledim dostum. Bana Bronx'taki hayattan bahset. Ne var ne yok?"

"Hiçbir şey yok." Bir nefes verdi ve bir paket sigara almak için şortunun cebini karıştırdı. "Gittiğin günle aynı. Birkaç benzin istasyonu daha. Settino emekli olunca annem yeni bir kasap bulmak zorunda kaldı. Pamela geçen sonbahar evlendi aslında."

"Settino'nun kızı mı? Şu Pamela mı? Ayak başparmakları olan mı?"

"İşte o," dedi. "Ben de en az senin kadar şaşırdım."

"Yok artık." Başparmağımı çiğnedim. "Peki ya sen? Evin sana kalması nasıldı?"

Angelo yüzünün önünde bir çakmak çaktı. "Aslında oldukça yalnızım. Çamaşırları kurutucuya atmak için bodrum merdivenlerinden inerken sürekli bağırmaı özledim. Sabahın sekizinde akşamdan kalma olduğumda tavandaki ayak seslerinden bahsetmiyorum bile."

Bir kahkaha mırıldandım. "Şimdi anlıyorsun. Neden taşınmıyorsun anlamıyorum, kardeşim. Bir yer bul. Para biriktirdiğini biliyorum. Bu bir oyun değiştirici."

"Yakında başka seçeneğim kalmayacak," dedi, sigarasının külünü taş zemine üfleme için uzanırken. Babamla birlikte uzun inşaat saatleri boyunca çalışarak edindiği bir alışkanlıktı bu. Babamız, doktoru onu korkuttuktan sonra sigarayı bırakmıştı ama Angelo henüz bırakmamıştı.

"İşler nasıl gidiyor?" diye sordum.

"," dedi Angelo. "Nihayet." "Şanslısın."

Kaşları birbirine karıştı. "Bir iş sahibi olmak sanıldığı kadar iyi bir şey değil mi?"

"Bilmen gerekir. Pike gittiğinden beri ayakta kalmaya çalışıyorum."

Angelo gökyüzüne doğru bir duman üfledi ve bana doğru döndü. "Bunu neden yalnız yapıyorsun?"

"Karmaşık bir durum." Öfkelenim, korkulukların üzerinden havuzun kenarındaki kadın grubuna baktım. Hoparlörden pop müzik sesi geliyordu ve birlikte şarkı söylüyorlardı. "İşe almayı erteliyordum çünkü tanıdığım ve güvendiğim biri olmasını istiyordum. Görünüşe göre çevrem bunun için biraz fazla küçük, bu yüzden her şeyi tek başıma yapmak uzun bir altı ay oldu."

"Artık işleri berbat etme konusunda endişelenmeme gerek kalmadığına sevindim." Angelo rahatlayarak iç çekti. "Duran & Son zaten büyük şirketlere ayak uyduramazdı. O müteahhitlerin sahibi milyarderler ve o milyarderler de şehirdeki diğer her şeyin sahibi. Onlardan daha fazla teklif veremediğimiz için her seferinde satın alındık. Babam havlu atarak doğru bir karar verdi."

Göz kırpmalarım yavaşladı ve daha dik oturdum. "Sen neden ?" Angelo başını bana doğru eğdi, yanan sigarasını ayaklarının dibine fırlattı ve ayakkabısının burnuyla ezdi. "İşyerinin kapanması hakkında, Matty. Son altı aydır açık kontratlarımızı bitiriyor ve esnafı yavaş yavaş işten çıkarıyordum. Ne yani, babamın kırk yıl sonra işi bana devrettiğini mi sandın? Evet, doğru.

Sen ve o birçok yönden aynısınız. O da mecbur kalmasaydı asla emekli olmazdı."

Beynim durmuştu. Avucumu çenemde ileri geri hareket ettirerek haberleri anlamaya çalışıyordum. Ailem aylardır bana emekliliklerinin tadını çıkardıkları ve düğünümüzden önce Natalia ve benimle vakit geçirdikleri yalanını söylüyordu ama Duran & Son'ın battığı gerçeğini eklemeyi bir kez bile düşünmemişlerdi. Emeklilik bir *seçim* anlamına geliyordu. Angelo'ya göre babamın küçük, aile şirketi olan inşaat şirketi rekabete ve bu bir şekilde büyük bir sırdı.

Babanın gururunun incinmiş olması ve işin piyasadan çekilmeye zorlandığını kabul etmek istememesi anlaşılabilir bir durumdu. Tüm bunların ortaya çıkacağını bilmeleri gerekiyordu, büyük olasılıkla en küçük, koca ağızlı oğulları tarafından.

"Kimse bana bunu söylemedi." Çenem sıkıştı. "Neden?"

Angelo'nun kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Zaten bildiğini sanıyordum. Aşağıda bir ev satın aldıkları belli değil miydi?"

Vücudumdaki tüm hava durgunlaştı. Bağırsaklarım vücudumdan kaçmaya çalışıyormuş gibi öne doğru eğildi ve ensemden aşağı serin bir akıntı düştü. Dudaklarımı yaladım ve boğazımdaki düğümü yuttum. "Şu anda benimle taşak geçme, Angelo."

"Bundan daha iyisini biliyorum," dedi. "Gerçekten sana söylemediler mi?"

John'un doğum günü. Akşam yemeğindeki sohbet sırasında Florida'da bir yer bulmaktan kısaca bahsedildi. Buna hiç değer vermedim, vermem gerektiğini hiç düşünmedim bile, çünkü böyle bir karar karanlıkta alınmazdı. Bunun ailemin bu fikri test etmek için kullandığı en berbat yol olabileceğini fark ettim. Başım bir eksen üzerinde dönmeye başladı.

"Aylardır bana yalan söylendi." Dirseklerimi dizlerime dayamak için öne doğru eğildim. Başımı ellerimin arasına aldım ve gri kaldırıma odaklanıp nefesimi sabit tutmaya çalıştım. İhtiyacım olan son şey Vegas'ta tüm düğün ekibimin önünde bir olay yaşamaktı. Bunu yapamazdım. "Bunun ne kadar berbat bir şey olduğunu biliyor musun? Tally kullanılmış hissedecek. Siktir, *ben* kullanılmış hissediyorum. Biz onlar için neydik, bir sıçrama tahtası mı?"

"Niyet iyiydi Matty, ama uygulama berbatı. Bunu senden neden sakladılar bilmiyorum. Annemin kendi düşünceleri ve planları var, babam da onlara uyuyor. Ama seni ziyarete gittiler. Yolculuğun sebebi buydu."

"Ama değişti." Gözlerimi sıkarak kapattım, parmaklarımı gerdim, sonra ön kollarımı ve pazularımı gerdim, anksiyete yönetimi tekniği olarak okuduğum gibi kas gruplarını izole ettim. "Gerçekten hiçbir mazeret yok, Ang. Tipik anne ve baba saçmalığı. Bunu dozunda halledebilirdim, eminim. Aile şirketimizin battığını ve anne babamızın yolun aşağısında ev aradıklarını aynı anda öğrendiğim için üzgünüm, sistemde biraz şok etkisi yarattı."

Ellerini havaya kaldırdı. "Anlıyorum. İletişim eksikliğine göz yummuyorum. Bilmediğim bir elçi olduğum için de çok kızgınım. Muhtemelen en başından beri umutları buydu, darbeyi yumuşatmak."

"İkimiz de oyuna geldik." Stresim azaldı ve dikkatim havuzun verandasındaki Tally'ye yöneldi, bunu ona nasıl açıklayacağımı düşünüyordum. Eğer annem ve babam Florida'da olacaksa, hayatlarımız düğünden sonra asla normale dönemeyecekti ve sonsuza dek özel, izole anlarımıza karışacaklardı. Ona burada söyleyemezdim. Vegas'ta olmazdı, düğün partimizle birlikte dramasız, mükemmel ve rahat geçmesi gereken lanet olası bir hafta sonunda olmazdı. Bu tüm havayı değiştirirdi ve zaten Nevada'dan bu konuda yapılabilecek hiçbir şey yoktu.

Angelo aklımdan geçenleri okuyarak, "Şimdi endişelenme," dedi. "Onlarla konuşacağım. Eminim seni karanlıkta tutmanın gayet iyi bir açıklaması vardır."

"Evet, zaten bitmişse buna karşı çıkamayacağımı biliyorlardı."

Arkama yaslanıp dilimi ısırırken sandalye altımda kum gibi kayıyordu. Bu, gereken başka bir şey, başka bir maddeydi. Hayatım sonu gelmeyen bir yapılacaklar listesine dönüşüyordu; bir şeyi altta üç şey daha belirliyordu. Müşterilerden oluşan yapışkan not duvarımız, TechOp'un kurulumları, ailem, anksiyete ataklarım, müstakbel eşimle ilgilenmem gereken ilişkim.

İlgilenmem gereken o kadar çok şey vardı ki, Vegas'tayken sadece bir tanesine odaklanabildim ve onun da zamanı çoktan gelmişti.

Natalia bir şezlonga yayılmıştı, tacı başının üstündeydi, plastik bir bardak küçük bir gülümsemeye karşı dudaklarına eğilmişti. Çocukların suya atlayıp sırayla tavuk oynamalarını izliyordu. Ophelia, Pike'ın omuzlarında Sam'le havada güreşirken, Sam de kardeşinin omuzlarında dengesini kaybetmiş, onun üzerinde yükseliyordu.

Tally'nin kız kardeşleri havuz suyunun küçük dümen suyunda ciyak ciyak bağırarak ve gülerek ilerliyordu. Herkesin dikkati tamamen dağılmıştı.

"Neden aşağı inip aksiyona katılmıyorsun?" Başımınla arka bahçeyi işaret ettim. "Orada buluşuruz."

Angelo elini omzuma atıp empatiyle salladıktan sonra merdivenlerden havuz kenarına indi. Telefonumu şortumun cebinden çıkardım ve ona bir mesaj gönderirken gözlerimi sürekli Tally'den ayırmadım.

BEN

Yukarıya yatak odamıza çık ve ben oraya gittimde çıplak ol.

chapter twenty-two

Mateo

DAHA ÖNCE BİNLERCE KEZ YAPMIŞTIK, hatta bundan çok daha fazlasını. Hayatımızın bir parçasıydı, temeliydi. Natalia ve benim olduğumuz her yerde seks de vardı. İlk buluşmamızdan beri öyleydi.

Bu hiç beklemediğim kadar farklıydı. Bir hesaplaşma gibiydi. Sanki uzun bir aradan sonra eve dönüyormuşum gibi, sanki çok uzaklara gittiğimiz ve asla geri dönemeyeceğimizi düşündüğümüz bir yere geri dönüyormuşum gibi. Gerçekte son birkaç hafta hiçbir şeydi ve birlikte geçireceğimiz hayat uzun ve zorluklarla dolu olacaktı ama ilk kez birbirimize geri dönmek zorunda kalmıştık. Birbirimiz için savaştık.

Altımda, üzerimde, yayılmış, titreyen, ona verdiğim şeyi tam olarak alan hissini ne kadar özlediğimi tam olarak bilecekti. Yatak odasının kapısına doğru yürürken kapının ardında ne olduğunu düşünmek, daha kolu çevirmeden yarı sert ve adrenalin dolu olmama yetti. Ama karşılaştığım görüntü, sikimi hemen hazır ola geçirdi.

Kalbim göğsümde sertçe çarptı. "Bu çok mükemmel, Angel."

Natalia tamamen çıplak bir şekilde yatağa oturmuş, dizlerini pembe yapraklı ortası görünecek şekilde ayırmıştı. Sendeleyerek nefes aldım ve onun yarı kapalı, baştan çıkarıcı gözleriyle karşılaştım. O da bana ne yaptığını biliyordu, tıpkı benim onu bildiğim gibi. Ama bu gece eşit olmayacaktı. Adil olacaktı. Benim için adil olan, yatağın kenarındaki yerimi almak ve benim olanı görebilmek için ayak bileklerini ayırmaktı.

Aç bakışlarını onu tepeden tırnağa yutarken şok olmuş bir halde iç geçirdi. Meme uçları sanki onlara dokunmuşum gibi sertleşti ve göğsündeki küçük hava patlamaları karnını titretti. Onu bir kitap gibi okuyabiliyordum. Uzak durmaya çalışıyordu ve bu çok . Bu beni daha da teşvik etti.

"O mesajı aldığı anda aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi buraya koşun," dedim. "İtaatkâr bir köpek yavrususun Tal. Gerçekten bir şey istiyor olmalısın."

"Kemiklerimi nereden aldığımı biliyorum." Burnunu kırıştırdı ve ben de kalçasının iç tarafına vurdum, acıyla sarsılmasına neden olacak kadar sertti ama getirdiği küçük acı vaadinden zevk alıyordu.

"Öğleden beri seninle yalnız kalmak için bekliyordum. Bundan faydalanacağım." Onu ayak bileğinden tutup yatağın kenarına sürükledim. Kendimi onun açık bacaklarının beşiğine sallamama bir adım kalmıştı. Sanki tam da bunu istiyormuş gibi mayomun içindeki çadıra bakıyordu. Giysilerimin sürtünmesini ve sikimin çıkıntısını klitorisine karşı hissetmek, yatak odasındaki serin havanın ötesinde bir şeye sahip olmak. Kalçalarımı öne doğru bastırdım.

"Siktir." Başı geriye düştü, boynu ortaya çıktı ve uzun siyah saçları geriye doğru dökülüp yatağın üzerine yayıldı. "Çok uzun zaman oldu, Matty."

"Biliyorum." Nazikçe elimi vücudunda gezdirdim, parmak uçlarım göğüs kafesine sürtündü, o da elime doğru eğildi ve bir avuç almam için beni yönlendirdi.

ağır göğsünü. "Bunun icabına bakacağım."

Kalçalarımı tekrar ileri ittim ve aynı anda meme ucunu parmaklarımın arasına aldım, yumuşak eti yuvarladım, acının uçurumuna doğru çektim. Sınırları gittikçe azalıyordu. Orgazmının zirvesindeyken ona *zarar verebilirdim* ve bunun için bana yalvarırdı. O anlara mümkün olduğunca yavaş ve işkenceli bir şekilde ulaşmayı seviyordum, çünkü kendi adıma bundan zevk alıyordum. Kendimi onun zevkine bırakır, onun çözülmesini izlerdim. Dokunulmadan ya da içinde olmadan kendimi ne kadar uzun süre bırakabilirsem, o kadar sert boşalırdım ve bu zor kazanılmış coşkuya asla değmezdi.

Natalia kalçalarını şortuma doğru oynatmaya başladı, ereksiyonumun şişkinliği üzerinde kendini kaydırdı. Öne eğildim ve kendimi oraya çentikledim, böylece kıvranabilir ve zaten oynamadığım göğsümü ağzıma alabilirdi. Bacakları etrafımda kilitlendi ve ayak bilekleri sırtımın altından geçerek beni yerimde tuttu.

"Çok çaresizim, bebeğim. Bu kadar çaresiz olmak nasıl bir duygu?" Çenemi kaldırdım ve bakışlarının vücudlarımızın birleştiği yere odaklandığını gördüm.

bağlıydı, kaşları sinirli bir konsantrasyonla birbirine kenetlenmişti. Başparmağımla uzanıp burnunun dibine yerleşen kırıksıklığı düzeltmek istedim ama bunun yerine yukarı doğru ittim ve sert bir öpücükle onu şaşırttım.

Bu öpücük bir diğerine dönüştü ve dudaklarımız bir anda ayrıldı, dillerimiz her zaman olduğu gibi birbirine dolandı. Natalia'yı öpmek sıcak ve tanıdıkta ama aradan geçen bunca zamana rağmen hâlâ ciğerlerimdeki havayı söküp alabiliyordu. Birbirimizin vücudunun her bir santimini öğrenmiştik ve ağızlarımız da istisna değildi. Geri çekildi ve dişlerini alt dudağıma batırıp çekiştirdi ve bu gecenin geri kalanının nasıl geçeceğine dair kararımı verdim. Bu yatak odasında, kilit altında, son birkaç haftadır boşa harcadığımız zamanı sadece Natalia ve benim yapabileceğimiz şekilde telafi ediyorduk. Çünkü daha önce hiç onun gibi bir partnerim olmamıştı, daha önce hiç kimseyle bu kadar samimi olmamıştım ve Natalia Russo'nun dışında başka bir ruhla yapmak üzere olduğum şeyi yapmak için hiç bu kadar kendime güvenmemiştim.

"Senin için bir şeyim var," diye mırıldandım. "Bir sürpriz."

"Hemen şimdi mi?" Kalçalarını tekrar yere vurdu ve ben dişlerimin arasından tısladım. Dayanmak giderek zorlaşıyordu. Tenini tenimde en kötü şekilde hissetmek istiyordum. Bana karşı hareket etmeye devam edememesi için kalçasını avucumla sıkıştırdım ve o da küstahça sızlandı.

"Uslu dur." Meme ucuna bir tokat attım ve ardından yanmayı hafifletmek için üzerine üfledim. "Senin gibi kızlar için ödüller vardır," dedim. "Ve cezalar var. Bunlardan hangisiyle ilgilendiğin tamamen sana bağlı, Tally. Bana ikisi de uyar, çünkü sonunda seni döllerimle öyle bir dolduracağım ki hamile kalacaksın." Gözleri yuvarlaklaştı. En derin, içten içe kaybolan kahverengi gözlerdi ve sözümü işlerken daha da koyulaştılar.

Ben ayağa kalkıp atılmış valizlerimizin olduğu yere doğru ilerlerken Natalia'nın tüm vücudu yatağa doğru geriledi. Tişörtümü başımın üzerinden çıkarıp fırlattım, ağrıyı elimden geldiğince *hafifletmek* için şortumun içinde kendimi ayarladım ama o ağrıyı dindirene kadar ağrının geçmeyeceğini biliyordum.

"Aceleniz olduğunda bu kadar unutkan olabilmeniz çok komik," diye söze başladım. Delta'da hep vurguladığımız bir şeydi bu, yarım kalmış işleri tamamlamak. Size geri dönecek bir iz ya da iz bırakmamak. Ölüm kalım meselesi olmadığında durum çok daha farklı elbette. Ama biraz kendini koruma her zaman iyi bir fikirdir. Kendinize saklamak isteybir şeyi yaparken yakalanmak istemezsiniz. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?"

Neden bahsettiğime dair hiçbir fikri yoktu, bu da durumu daha da heyecanlı hale getiriyordu. Yüzündeki şaşkınlığı gün gibi görebiliyordum. Bavulumdan bir seyahat çantası çıkarıp fermuarını açarken sııttım ve burnumdan eğlenceli bir nefes çektim.

"Bir şey unuttun, Tally." Arkamı döndüm ve evdeki duşumuza bıraktığı parlak pembe oyuncağı uzattım. Bir gece önce işten sonra şampuan şişelerinin yanında burun buruna geldiğim oyuncağı. Onun yaptığı bu küçük hata yirmi dört saat boyunca kafamı kurcalamış ve ben sabırla onu şu anda bulunduğu yere getirmeyi beklemiştim.

İfadesi kızardı, utancı yanaklarında çiçek açtı ve göğsünden aşağı indi.

"Duşta kendini mi beceriyordun Tal?" Ona doğru kaydım. "Evde yalnız olduğunu düşündüğünde bunu amına mı soktun?"

Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırladı ve ben de ayırık bacaklarının arasında durup oyuncağın başını kalçasından dizine doğru gezdirmeye başladım. Gerildi ve tamamen açılana kadar geri ittim.

"Cevap ver bana." "Evet."

"Seninle ne yapacağım ben?" Yumuşakça söyledim. Yapay penisin başını klitorisine sürttüğümde Natalia kalçalarını kaldırdı. Daha önce yatakta birlikte oyuncak kullanmıştık, bu yüzden onu daha önce ele almadığı bir şeyle korkutmuyordum. Ama o zamanlarla şimdi arasında ilkel bir fark vardı. Silikonu ıslak etine sürttüğümde kısa nefesi havada asılı kaldı, parlayana kadar silikonu amının dudaklarına sürttüm. Tatmin olduğumda durdum ve oyuncağı vücudunda gezdirdim, meme uçlarını daire içine aldım ve başını doğrudan ağzının dikişine sürükledim. "Aç," dedim ona söyledi. "Ne kadar çaresiz olduğunu tatmanı istiyorum."

Tally'nin dudaklarında memnun bir gülümseme belirdi. Ne yapacağının ve nasıl davranacağının söylenmesine her saniye bayılıyordu. Bana boyun eğiyordu. Bu bizim en sevdiğimiz oyundu. Dudaklarını ayırdı ve dilini dışarı çıkardı, bunu yaparken bana uzun masum kirpiklerini fırlattı. Oyuncağın dilinin üzerinde kaymasına ve boğazının arkasında kaybolmasına izin verdim ve o da etrafında mırıldandı, yavaşça emdi ve kendini yaladığında yüksek bir sesle bıraktı.

Nabzım canlıydı ve düzensiz bir şekilde atıyordu, en belirgin şekilde de görmezden gelmek için mücadele ettiğim ereksiyon bastırıcı astara karşı tepe yapıyordu.

mayomdan. Boğazını doldurmayı her şeyden çok istiyordum. Sıcak ağzını etrafımda hissetmeyi, dilinin şaftıma ve taşaklarıma masaj yapmasını. Onu saçlarından tutup ağzının suyu akana kadar yüzünü sikmek istiyordum.

"Bunu sen istedin, değil mi?" Ona teklif ettim. "Oynamak istedin, bebeğim. Hadi oynayalım."

Geriye doğru bir adım attım, ensesindeki saçlarından tuttum ve onu yerde dizlerinin üzerine çöktürdüm. Sert ve ani. Oyuncağı tekrar dudaklarının arasına itip sokmaya başlamadan önce oyuncağın yanağına süründüğünü hissettiğinde omurgası dikleşti.

Tanrım, kendimi kaybedecektim. Şortumun içine prekum damlıyordu. O kadar rahatsız edici bir şekilde sertleşmişim ki, bu şekilde kullanıldığım için dünyadaki en minnettar kadın gibi kahverengi gözlerinin patlamasını ve gözyaşlarıyla sızlanmasını izlemek mazoşistçe bir şeydi. Ağzından çıkardım, ardından tükürdüm ve o mükemmel, büyüleyici, mutlu gülümsemesiyle bana onu daha da zorlamam için yeşil ışık yaktı.

Vücutlarımız o kadar uyumluydu ki, özellikle seks söz konusu olduğunda ipuçları ve ritimlerle çalışıyorduk. Onu sözlü olarak kontrol etmeme neredeyse hiç gerek yoktu. Bir yıldan fazla bir süre sonra bir hareketi, sızlanması, inlemesi, titremesi ve kalçalarının dönmesi akıcı bir şekilde konuştuğum bir dildi.

"Bu deliklerin her birinin düzgün bir şekilde doldurulduğundan emin olacağım," dedim. "Bunu ister misin meleğim?"

Gözleri sikimin şişkinliğiyle aynı hızdaydı. "Lütfen."

Onu öne doğru ittim ve yüzünü şaftıma bastırdım. Ağzını ayırdı ve şaftımın dış hatları boyunca özensiz öpücükler bıraktı. Mırıldandı ve titreşim boynumun geriye doğru kaymasına neden oldu ve tavana baktım, dudaklarının ve dilinin hissinin üzerimde çarpmasına ve yuvarlanmasına izin verdim. "Bana sahipsin, Tally," derken buldum kendimi. "Sana tapıyorum. Eğer istediğin buysa, hayatımı senin için tasma takarak geçirebilirim. Ve gözlerindeki o bakıştan ve tükürük lekeli dudaklarındaki o gülümsemeden biliyorum ki sen de benim için aynı şeyleri hissediyorsun. Bunu uzun zamandır biliyorum. Sana ne istersem yapabileceğimi biliyorum ve sen de bana izin vereceksin. O yüzden bana küçük, aç bir sürtük gibi nişanlının seni becermesine ne kadar ihtiyacın olduğunu kanıtla."

"Ona ihtiyacım var-"

Parmağımı dudaklarına bastırdım. "*Göster bana.*"

Natalia uzun pembe tırnaklarını her iki kalçamda da gezdirdi, bel bandıma takılıp şortumu yere indirirken bakışları benimkilerden hiç ayrılmadı. O bana dokunmadan önce ben ve onun güzel

Yüzünü iki elimle kavradım ve dudaklarımızı birbirine bastırdım. Dillerimiz kısa bir süre birbirine karıştı, sonra burnunun ucunu gagaladım ve tekrar doğruldum. O öpücük gereken her şeyi söylemişti. Gecenin geri kalanında ne kadar *saygısızca* mahvedilecek olursa olsun ona duyduğum derin saygı asla azalmayacaktı.

Natalia iki elini de kaldırdı ve parmaklarını oynattı. Yüzüklerinin parıltısı ufuktan süzülen ve odayı koyu turuncu bir ışığa boğan güneş ışığında parıldıyordu. "Bunları benim için çıkar."

Sağ elinin serçe ve orta parmağındaki iki dekoratif altın yüzüğü çıkarıp bir kenara attım, sonra aynı şeyi sol elinin başparmağındaki kalın ve işaret parmağındaki birkaç ince yüzükle tekrarladım. Nişan yüzüğünde durakladım, parmaklarımın uçları arasında yuvarladım ve güneş ışığında ateş gibi parlayıp yanımızdaki duvarı renk çemberleriyle izledim. Bu yüzüğü çok sevmiştim. Haftalarca üzerinde düşündüm, Pinterest'teki bir panoda çok benzer bir yüzük olduğunu bilmeme rağmen beğenip beğenmeyeceğinden emin değildim. Sade pırlantanın dikkat çekmesini değil, kendi güzelliğini vurgulamasını istedim. Bu onun için mükemmeldi ve onu takarken gördüğüm her gün beni gururlandırdı.

Parmağında bıraktım ve elini tekrar yanına indirdim. "Seni sevdiğimi hatırlatmak için. Çünkü seni sevmediğim gibi becermek üzereyim."

Çenesi açıldı ve ben de bu işaretten yararlanarak dudaklarını sikimin başına götürdüm ve ağzını genişletmeye teşvik ettim. Ucunu hevesle yuttu ve göğsümün kafesinden hırıltılı, kapana kısılmış bir ses çıktı. *Fuuuuck me*. Kendimi toparlamak için gözlerimi sıkarak kapattım. Dışarıdan bakıldığında işkence gibi bir şey yaşıyordum. Vücudumdaki zevkin her zerresi, ellerini tabana getirip beni pompalarken, dudakları elinin boğumuyla yarı yolda buluşurken ve sonra boğazı onu geri kovalarken kıvrımlarındaydı.

"Sen başka bir şeysin Tal," diye övdüm. "Dizlerinin üzerinde tam bir nakavt. Emmeye devam et prenses. Bunu düşündüğünü biliyorum."

Gözleri bana kaydı ve beni kalçalarımın kavrayıp çenesini açarak burnu dibimdeki kıl parçasına değene kadar yutkundu. Aletim diken üstündeymiş gibi seğirdi ve öyleydim de. Bırakmaya çok yakındım.

"Ayağa kalk," diye onu ikna ettim, işin o noktaya gelmesine izin vermek istemiyordum. Onun içinden başka bir yere boşalmayacaktım, bundan kesinlikle emin olacaktım. Yatağa geri düştü, buruşuk beyaz çarşaf dalgalanıyordu, parlak pembe oyuncak

ve hala o heyecan ışığı etrafında bir hale gibi parlıyordu. Bu düşüncenin ironisi benim için kaybolmamıştı.

Komodinin üzerinde kayganlaştırıcı şişesi ve müstehcen bir şekilde süslenmiş el havlumuz vardı. Her ikisini de Tally'ye geri getirdim ve parmaklarını bacaklarının arasında, şişmiş klitorisini nazikçe dolaştırırken bulduğumda gözlerim kamaştı.

"Bunun için ne kadar heyecanlı olduğuna bak. Ellerini amından bir dakika bile uzak tutamıyorsun." Parmaklarını çekip yerine kendiminkileri koydum ve tatlı, tiz bir inilti çıktı. "Ben olduğumda çok daha iyi hissettiriyor, değil mi?"

"İçimde sen varken çok daha iyi hissediyorum," diye huysuzca iç geçirdi. Küçük dokunuş fısıltılarıyla onu sinirlendiriyordum, klitorisini fırçalıyor ve hissi ortadan kaldırıyordum. "Mateo, lanet olası bir toz fırtınası bu villaya gelmeden ve bizi tekrar engellemeden önce sik beni."

Bir parmağımı içine soktum ve omurgası cevap olarak eğildi. "Beni aceleye getirme bebeğim. Seninle uzun zaman geçireceğim çünkü uzun zaman oldu. Bazı şeyleri tekrar gözden geçirmek istiyorum." Parmağım itti ve çekti. Küçük çıkıntılı bir yerini ovaladım ve dişleri birbirine çarparak tısladı. Başparmağım klitorisini daireler çizerek okşadı ve kısa süre içinde parmak eklemlerime doğru akmaya başladı, amı orta parmağımın etrafında çırpınıyordu. Ben de bir tane daha ekledim.

"Lütfen durma," diye yalvardı. "*Becereceğim.*" Omuzları yataktan kalktı ve karnı gerildi. Onu parmaklarımla becermeye devam ettim, orgazmının doruğa ulaştığının işaretlerini fark ettim. Bu farklıydı, bir yük treni gibi gelen bir birikim. Doruk noktasına aynı şekilde tutunamıyordu. Orgazm onu sertçe sarsarak kalçalarını yataktan kaldırdı.

"Oh, bunu benim için yap," diye yalvardım ona. Sesim ihtiyaçtan boğuk çıkıyordu, tüm odağım parmaklarımla bacaklarının arasındaki ritmindeydi, hiç durmadan. "Hadi Tally, sevdiğimi bildiğin o şeyi yap."

Dudakları aralandı, gözleri geriye kaydı, tüm alt yarısı gevşedi ve sonra onun içindeydim. Elim ve bileğim, bacakları, çarşaf. Coşkuyla çığlık attı ve ben son nabzına kadar soktukça çırpındı, ta ki dizleri içe doğru bükülene ve durmak için kolumu tırmalayana kadar.

"Evet. Tanrım, Natalia, bu çarşafı mahvettiğin gibi seni de mahvedeceğim." Nefes almasına izin vermedim. Sahiplenme duygusu beni ele geçirdi ve sikimi avuçladım, amına doğru kaydurdum ve kendimi içine soktum.

eşiğine kadar. Dar ve sıcaktı, hayal edilemeyecek kadar ıslaktı. Sürtünme omurgama doğru zevk fırlattı, vücudumda tüyler diken diken oldu ve ben *evimdeydim*. Onun içinde evimdeydim. Yukarı uzanarak terden kayganlaşmış saç tellerini alnından süpürdüm ve kalçalarımı tekrar tekrar yuvarlarken onu öptüm. Konuşmaya çalıştı ama dudaklarımla susturdum, çaresizliğini yuttum. Varoluşun başka bir düzlemindeydim, bir an için nerede olduğumu, bir planım olduğunu, henüz gelemeyeceğimi, çünkü sözümü yerine getirmediğimi unutmuştum.

Homurdandım ve tekrar doğruldum, onu en ucuna kadar çekerken aletimin tabanını kavradım, orada bıraktım ve girişini dürtmek için orada bıraktım.

"Ne yapıyorsun sen?" Natalia şikayet etti. Uzun parmakları etrafımı sardı ve beni tekrar içine yönlendirdi ama ben direndim. "Onu geri koy," diye talep etti.

"Bana düşünü anlat." Kayganlaştırıcı şişesinin kapağı başparmağımın bir hareketiyle açıldı ve onu aramıza aldım. "Her şeyi bilmek istiyorum. O kaşıntıyı kaşımak için seni bu kadar kızdıran şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum. O kadar ateşli ve rahatsız oldun ki eve gelip seninle ilgilenmemi bekleyemedin."

Soğuk, viskoz sıvı shaftıma damladı ve beni kaplayan kayganlaştırıcıya uyum sağlamak için dişlerimin arasından bir nefes aldım. Natalia'nın göbeğinde çiselemesine izin verdim, klitorisine sürdüm ve sonra sıkı kas halkasına doğru ilerlemesini izledim.

Parmaklarımda daha fazlasını toplayıp doldurulmamış deliğine götürdüğümde ve birini içeri kaydırduğumda nefesi hızlandı. Onun o rahat kısmına gömülmek için can atıyordum. Bu ilk seferden çok uzaktı, ama güven duygusu her zaman yaygındı. Bu noktaya gelene kadar dikkatlice çalışmamız gerekiyordu.

"Stresliydim," dedi. Bir parmak daha ekleyip yavaşça içeri ve dışarı pompalarken sesi titriyordu. Gevşek kolunu yataktan kaldırdım, parmak uçlarını, avucunu, bileğini ve sonra baskıyı azaltmak, onu rahatlatmak için ön kolundan aşağı doğru öptüm.

"Ne hakkında?"

Birkaç saniye boyunca bana cevap vermedi, gözleri sıkıca kapalıydı, izinsiz girişe alışmaya çalışıyordu, her giriş çıkışta uzuvlarını gevşeten bir coşku vardı. Titrek bir nefes aldı. "Her şeyi. Düğün, ailem, biz. Bunun olacağını düşünmüştüm-" Keskin bir nefes ıslık çalarak dışarı çıktı. "Düşündüm ki

sakinleşmeme yardım etmeni istiyorum. Masumcaydı, yemin ederim. Bitirmedim bile."

"Masum mu?" Bir kahkaha attım. "Bizim masumiyet yorumumuz norm değil, Tal. Kıçına kıpkırmızı bir şaplak attım ve seni seyirci önünde düğümledim diye, benim yerime bir oyuncağı seçtiğinde kıskanmayacağım anlamına gelmiyor."

"O senin düşmanın değil," diye hatırlattı bana. Parmak uçları meme uçlarına doğru kayıyor, onları kısıtıyor çekiyordu ve ben kıçını santim santim açmaya çalışırken amının çırpınarak bekleyişini izledim.

Üzerimize daha fazla kayganlaştırıcı döktüm, sikimi içine batırdım ve sonra parmaklarımı ucuyla değiştirdim, kendimi tek bir hamlede kıçının yarısına kadar soktum. İkimizi de şok ettim, sanki bir yara bandını koparır gibi. Bacakları titredi ve onları daha da açarak kalçalarını yatağa sabitledim. Hayatımın sonuna kadar her gün aletimin onu ikiye ayırmasını izleyebilir ve bundan asla sıkılmayabilirdim. Aslında niyetim de buydu. Vücudu benimdi. Ruhu benimdi.

"Senin amının bu gezegendeki en dar delik olduğunu sanıyordum, Tally. Ama kıçını sikmek gerçek dışı." Daha fazla ittim, bana verdiği tepkilerin hızımı belirlemesine izin verdim, yavaş, kasıtlı vuruşlarla ona tüm uzunluğumu verdim. Mutluluktan uçuyordu, her sessiz saniyeyi derin bir inilti dolduruyordu. Başını geriye doğru savururken boynundaki damar derisine çarpıyordu. "bu, aşkım. Kaybol."

Sikimin onun ağzında olmasını kaldıramayacağımı düşünüyordum ama şimdi bu kadını tutmak olimpik bir spordu. Vücudum serbest kalmak için çılgılık atıyordu. İçimdeki tüm bu enerji o kadar uzun süredir bastırılmıştı ki, bıraktığımda kontrol edilemez olacaktı.

Natalia'nın vücudu kendi isteğiyle bana karşı sallanmaya başladı, kalçaları küçük daireler çizerek beni daha da içeri davet etti. İki parmağımı klitorisine sürttüm, onu her iki yerde de çalıştırdım ve dokunuşumu kullanılmayan girişine doğru kaydurdım, onları içeride alay ettim.

Elimi tutup orada tutarak çırpındı. "Lütfen, Matty." "O mükemmel dudaklarınla bana ne istediğini söyle." Ne istediğini biliyordum. O istiyordu ve ben de ona verecektim ama bunu benim işkence gibi aşağılayıcı yöntemimle söylemesini duymak hoşuma gidiyordu. "Eğer bir sürtük olacaksan, kendini buna ada, Tal."

"İkisini de istiyorum." Yanındaki pembe oyuncağı aldı ve uyluklarının tepesine getirdi. Onu aldım ve hevesle kalçasının kapağına vurdum.

klitorisi. Zevk sarsıntıları onu sarstı ve topuğunu sırtımın küçük kısmına dayayarak içine gireceğim ana hazırlandı.

Kalçalarım onun kıcına çarptı ve durdum, tüm vücudunun etrafımda şiştiğini hissettim. Şehvet beynimi bir sis gibi kaplamıştı. "Kullanılmak istiyorsun, ha? Tek bir penis sana yetmiyor mu?"

Natalia başını sallayarak alt dudağını dişlerinin arasına aldı. Onunla bu şekilde konuşmam hoşuna gidiyordu ama yine de utanıyordu. Bu istekliliğe bayılıyordum. Bir partnerde arzuladığı her şeyi benden almasını istiyordum ve ona bunu vermek için avuçlarımın içine koyduğu güveni kucakladım. Aşağılanmak herkese göre değildi ama onun kendine göre nedenleri, benim de sınırlarım vardı. Bunun sınırında dans ettik.

Dirseklerinin üzerine oturdu ve ilk santimi yavaşça içine daldırmamı izledi. Aletimi oyuncaktan ayıran ince deri tabakasından içeri girdiğimi hissettiğimde kendi nefesim kendini kovaladı. Soğukkanlılığımı koruyarak yanaklarımı şişirdim ve amının dildoyu, parmak eklemlerimin tek bir vuruşta etiyile buluştuğu tabana kadar yutmasına izin verdim.

"Siktir git," diye küfrettim, çenemi göğsüme indirdim, eylemden, duygudan, telaştan, sınırlarımı genişleten ve hastalıklı fantezilerimin her birini ödüllendiren aramızdaki lanet dinamikten bunalmıştım. Tally'nin parmakları terden ıslanmış saçlarımın arasından geçti ve boştaki elim beline dolandı. Oda dönüyordu; aşağı mı yukarı mı bilmiyordum. Sadece bileğimin oyuncağı onun içinde çalıştırdığını ve kalçalarımın yumuşak, tereyağlı ete çarptığını biliyordum.

"Beni çok iyi dolduruyorsun bebeğim," diye mırıldandı. "Seni her yerde hissetmeyi seviyorum."

"Bir fahişe gibi becerilirken en güzel şeyleri söylüyorsun." Ağzı yumuşak bir *O* şekline dönüştü. "Sorun değil, tatlım. Çünkü sen benim için mükemmel birisin. Tıpkı olman gerektiği gibi."

Vücudu titremeye başladı ve orgazmın ilk dalgalarının içinden geçtiğini biliyordum. Keskin tırnaklarını pazılarıma geçirdi, ben sertleştikçe sesleri daha özgürce çıkıyordu, yavaş vuruşlarla ve bileğimin kısa şaklamalarıyla ona elimden gelen her şeyi veriyordum. Onun uyarılması ve kayganlaştırıcının karışımı her şeyi çok *ıslak* hale getirdi. Hızımı ayarlamak zordu. Çözölmeye başladığı anda hemen arkasında olacağımı biliyordum. Kalçalarımı her sallayışında kasıklarımındaki sıkışma daha da şiddetlendi.

Onu cezalandırmak, morartmak, sabah en iyi arkadaşlarımızla kahvaltı ederken beyaz elbisesinin altına giymesi için bir iz bırakmak istedim. Bacaklarının arasında hâlâ dölleriyle yapış yapış olmasını istiyordum.

"Her şeyi sikip atıyorsun," diye homurdandım. "Boşaldığında kendini tekrar bırakmanı istiyorum, Tally. Adımı haykırdığını duymak istiyorum, böylece bu evdeki herkes de duyabilsin." Elini oyuncağa götürdüm ve dizginleri almasına izin verdim. O da hiç sektirmeden, dar götündeki sikimle aynı ritimde kendini tatmin etti.

"Aman *Tanrım*," diye söylendi. İçinden bir titreme dalgası daha geçti. Bacakları kaskatı kesildi, kolları gerildi ve boynunu tutamadan iki elimle yüzünü kavradım ve ağzımı onunkinin üzerine kapattım.

Tally uzun hecelerle adımı haykırıyor, alt kaslarının her biriyle beni kasılıyor ve sıkıyordu. Kalçalarımın gidecek hiçbir yeri yoktu, itişlerim kekeliyordu ve onun orgazmının tamamen yıkandığını hissettiğim anda, ikimizi de saf ecstasy güdümlü uyarılma karmaşasıyla kapladı, benim doruk noktam öfkeyle takip etti.

İçini, çekerken kıcını, amının pembe dudaklarını, kalçalarının arasındaki kısa tüyleri boyadım. O kadar sert boşaldım ki gözlerimde beyaz bir ışığın yanıp söndüğünü gördüm ve nefes nefese kalana kadar nasıl nefes alacağımı unuttum ve yarı yarıya onun üstüne yığıldım.

Aşağı inmek için ne olağanüstü bir yükseklik.

İkimiz de çıplaktık, kızarmıştık ve tamamen kirliydik ama başımı karnına yasladım, kalçasını kollarımdan birine sıkıştırmak için sıkıca çektim. Kalp atışlarının kaburgalarının arkasına yerleşmesini dinlerken huzur hissettim, sanki ortam gürültüsü sonunda gürültülü, aşırı uyarılmış hayatımızı dengelemişti.

Bu bizim için bir dönüm noktasıydı ve tekrar elimizden kaçmasına izin vermek istemedim.

Nazik parmaklarımla bacaklarının arasından damlayan şeyi topladım ve sonradan aklıma gelmiş gibi içine bastırdım. "Bana mı öyle geliyor yoksa diğer adam biraz sessiz miydi?"

Tatlı kahkahası odayı kuş cıvıltısı gibi aydınlatıyordu ve müzikten daha güzeldi. Sevgilimi gülümsetmek bir şeydi ama onu güldürmek, onunla tanışmadan önce hiç bilmediğim bir şekilde kalbimi yerinden oynattı. Bu benim en sevdiğim sest ve okyanus dalgaları, uluyan kurtlar, esintideki palmye yaprakları ve öğleden sonraki yumuşak iç çekişler gibi, bizim sesimizdi. Tüm bunları bir araya getirdiğinizde, bir yerlerde bizim hikâyemiz yazılıydı.

chapter twenty-three

Natalia

KENDİMİ AÇIKLAYABİLİRİM.

Yatakta aşağılanmaktan hoşlanmamın arkasında muhtemelen çok özel, psikolojik bir neden vardı. Belki çocukluk travmamla, beynimdeki kimyasallarla, özgüven sorunlarımla ya da kendim ve kariyerim hakkında her gün kafamda dolaşan bilinçaltı düşüncelerimle ilgili bir şeydi. Bunun babamla olan ilişkimle çok yakından ilgili olduğundan emindim ve kız kardeşlerimin yanında kendimi nasıl gördüğümün de küçük bir katkısı vardı. Ama benim için her şey tek bir noktada düğümleniyordu.

Güvenlik.

Mateo kendimi güvende hissettiğim yerdi.

Cinsel tatmin adına bir seks işçisine fahişe demek başlı başına bir çarpıklıktı. Başka bir adam olsaydı, diğer yöne doğru koşuyor olurum. Aslında, onu da geçtim, aynı anda hem sağ kroşe atar hem de piç kurusuna vururdum.

Ama aradaki fark, Mateo'nun bu sözleri kastetmediğini biliyor olmamdı. Kontrolü ele alıyor, bu sözlerin beni nasıl etkilediğinden benim sorumlu olmama izin veriyordu. Seks yapmayı bitirdiğimizde ve sis dağıldığında, sadece o ve ben ve saf aşktan başka bir şey yok. Bu sözlerin hiçbir anlamı yok.

Yine de bir ağrı bırakıyorlar. Tıpkı cüsseli bir adam tarafından bütün gece iki kez sokulup çıkarılmak gibi. Ertesi sabah Las Vegas'ta güneş yatak odasını alaca mora boyadığında Matty'nin bacaklarımın arasındaki baskısını hâlâ hissedebildiğimi fark ettim. Kaya gibi uyumuştum. Yatağın onun tarafı boştu ama dumanı tüten bir fincan vardı.

bir bardak su, iki Advil ve bir mini Gatorade'in yanında kahve.

Alt katta bir kıpırtı, mutfakta birbirine çarpan tencere ve tavalar, boğuk bir konuşma sesi vardı. Yüzümü dolu dolu, hareketli bir gülümseme kapladı.

Bu istediğim her şeydi.

Hayatımın aşkıyla nişanlıydım, cinsel açıdan tamamen tatmin olmuşum, önümde muhteşem Nevada çölü manzarası vardı, bu deneyimi paylaşacağım en iyi arkadaşlarım alt katta bekliyordu. Hayatımın en güzel günü olacaktı. Bunu hissedebiliyordum.

Yavaşça içeri girdiğimde duş hâlâ ıslaktı. Mateo istediği zaman sinsî bir orospu çocuğuydu. Şelale duş başlığının altında kendimi yıkadım, saatler önce ellerinin vücudumda bulunduğu her yeri hissettim. Donuk acı ilgimi tekrar ateşledi ve parmaklarımı sabunla göbeğimde kaydırdım, gerildiğim yerdeki küçük acı ve acıyı tısladım. Giyindim ve herkesin oturma odası ile mutfak arasında gidip geldiği ikinci kata doğru merdivenlerden dönerek indim.

"Günaydın, müstakbel gelin!" Ophelia ışınlandı. "Kahvaltı hazır ve bu kekler için Tyler Swan'a teşekkür edebilirsin. Ben daha buraya gelmeden onları yapmak için uyanıkmış."

Sıcak yaban mersinli keklerin etrafında dönüp bir ısırık aldığımda göğsümde etkilenmiş bir uğultu titreşti. "Vay canına, Tyler. İtiraf etmeliyim ki seni bir fırıncı olarak düşünemezdim."

Belki de hiç karın kaslarının üzerinde biraz hamur açabilirdiniz. Tyler Sam, sürekli gömleksiz, dövmelele dolu ve sonsuz bir çekiciliğe sahipti. Kız kardeşlerim odanın karşısındaki kanepeden onları izlerken birazcık bile nazlanmadılar.

Kulak misafiri olmamak için koltuğa bir çörek götürdüm. "Siz üçünüz en son ne zaman seviştiniz?"

Isabella gözlerinin altı morarmış bir halde bana döndü ve fincanına siyah kahve doldurdu. "En son ne zaman seviştiğini biliyoruz."

Sıcaklık boynuma tırmandı ve Mateo'nun cep telefonuylay volta attığı verandaya doğru bir bakış attım. Dönüp beni gördü ve yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Çok renkli bir seks hayatım var, çok teşekkür ederim," dedi Mia. "Bir emlakçı olarak pek çok esnafla çalışıyorum ve o mavi yakalı

çocuklar pipet açmaktan daha kolay."

"Dillerinizi tekrar ağızlarınıza sokun," dedim. "Mutfaktan nefes nefese kaldığınızı duyabiliyorum."

"Tekrar soruyorum, neden sağdıçlarla flört etmememiz gerekiyor? *Bekâr* sağdıçlar mı?" Camilla detaylandırdı. "Bizimle flört ediyorlar." "Hayır, . " Gözlerimi devirdim. "Mateo onlara sizin kız ve erkek kardeşler gibi."

"Yasak meyvenin tadı en tatlısıdır." Bella omuz silkti. "Eğer bu kadar kısa şortlarla etrafta dolaşmanın, bu kadar aşağı sarkmanın, bize kek pişirmenin ve bunu üstsüz yapmanın flört etmek olmadığını düşünüyorsan, nasıl koca bulduğunu merak ediyorum."

"Tyler bu kekleri benim için yaptı," diye dudak büktüm.

Mateo nihayet güverteden içeri girdi, cep telefonunu cebine soktu ve kanepeye doğru yürüdü. "Günaydın." Beni öpmek için eğildi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Güzel." Alt dudağımı dişlerimin arasına aldım. "Biraz hırpalandım ama kesinlikle idare edeceğim."

Bella'dan bir öğürme sesi geldi ve ben de koluna vurdum.

Frankie ve Phee mutfaktan bize katıldı, ardından Kuğular dar ve açık alanlardaki kanepeye kıpırdanarak yerleşti. Angelo bir tabak dolusu yemeği oturma odasına getirdi ve sehpanın üzerine eğilerek bir çöp öğütücü gibi içine çekti.

"Bu Vegas'taki tek tam günümüz ve her dakikasına ihtiyacımız olacak." Phee koltuktan kalktı ve panosunu aldı. "Kim erkenden Red Rocks'a tırmanmak ister?" Bunu garip bir sessizlik izledi ve O pembe bir disko kalemi çıkarıp sayfanın en üstündeki maddeyi zorla çizdi. "Sanırım doğrudan çöpçü avına başlayabiliriz."

Enerji değişti ve her iki Swan kardeş de hevesle ayağa kalktı. "Dinliyoruz," diye teşvik etti Sam onu.

Frankie elinde bir yığın kâğıtla Ophelia'nın yanına gitti.

"Bugün Strip'e gidiyoruz ve oradayken kontrol etmemiz gereken çöpçü avı öğelerinden oluşan bir liste hazırladım. Bunun *eğlenceli* olması gerekiyor," diye vurguladı. "Ama burada kesinlikle çıkarlar söz konusu."

Frankie her birimize grafik tasarımı, tam renkli kâğıtlara daktilo edilmiş ve basılmış listeyi uzattı. Kaktüsler ve flamingo resimleri, pembe harfler, çerçeveli onay kutuları, hepsi vardı.

"Çok tatlısın, O." Tyler Swan kanepede oturduğu yerden sırttı. Ayaklarını sedirin üzerine attı ve listedeki maddeleri okuyarak rahatladı.

"Bazılarımızın tam olarak katılamayacağı birkaç tane olduğunu biliyorum," diye itiraf etti. "Ama bu sadece ekibinizin geri kalanının boşluğu doldurması gerektiği anlamına geliyor. Her iki tarafta da eşit olduğu için, bu bir sorun olmamalı."

"Yani nedimler sağdıçlara karşı mı?" Camilla sordu. "Evet."

Ben benimkini okumaya başladığımda Mateo çoktan kendi listesine odaklanmıştı.

Bir sokak sanatçısıyla fotoğraf. Yeterince kolay. Günün herhangi bir anında Strip'te aşağı yukarı yürüyen yüzlercesi vardı. *Sakso çekimi.* Sırttım ve burunlarını gazetelerine gömmüş olan diğer herkese baktım. *Bir yabancıyla kıyafet değiştirmek.* İlginç ve ilk ikisi kadar basit değil. Ophelia'nın yaratıcılığından etkilendim. *Kucak dansı.* Mateo ve Frankie ölüme yakalanmazdı. *Yeni tanıştığınız birini öpmek gibi.*

Birkaç tane daha vardı. *Bir kalabalık toplamak, karaoke yapmak, bir Elvis taklitçisi bulmak, damadın adını taşıyan başka bir adam bulmak, kumar masasında zarlara üflemek ve bir DJ'in istediğiniz şarkıyı çalmasını sağlamak* bunlardan sadece birkaçıydı. Tüm bunların üzerinde bu kadar düşünülmüş olmasına bayıldım. Ophelia'yı tanıdığım kadarıyla birkaç hafta, muhtemelen aylarca planlanmıştı. Mateo ve ben en iyi arkadaşlarımızla altın vuruşu yaptık ve onların da aşık olması işin tuzu biberi oldu. Dürüst olmak gerekirse rollerimizin tersine dönmesi an meselesiydi.

Odada bir heyecan uğultusu vardı. "Bunlardan bazıları..."

"Söz konusu bile olamaz," diye tamamladı Matty benim yerime.

"Birinin bunu yapması gerekiyor, o yüzden takım için bir tane alacağım ve kucak dansı yapacağım, çocuklar," dedi Tyler üzülerek.

Sam başını salladı. "Bunlar oldukça iyi, O. Bir meydan okumaya benziyor ve ben bunları severim."

"Kazanan ne alacak?" Angelo sordu.

Frankie, "Kazananın ne aldığı değil, kaybeden takıma ne ceza verildiği önemli," diye açıkladı.

Phee, "Kaybedenler düğün resepsiyonunda sergilemek üzere bir grup dansı koreografisi yapmak zorunda kalacak" dedi.

"Olamaz, ben dans etmem," diye tükürdü

Mia. "O zaman kazansan iyi edersin," diye

karşılık verdi Angelo.

Tyler kollarını kanepenin arkasına doğru uzattı. "Hanımlar, bunu size söylemekten nefret ediyorum ama bu şeyi kazanmanızın hiçbir yolu yok. Ağzım bantlı ve ellerim arkadan bağlı olsa bile." Bella listesini de yanına alarak ayağa kalktı. "Böyle daha da güzel görünürdün ama."

"Siz ikiniz." Mateo iki vahşi kediye su sıkıyormuş gibi eliyle işaret etti. "Kesin şunu." Cebindeki telefon çaldı ve dikkatini kız kardeşimle arkadaşının paylaştığı kedi bakışından uzaklaştırdı. Sinirlenemeyecek kadar bıkkındım ve günün sonunda Tyler Swan muhtemelen tek gecelik bir ilişki için en iyi adaydı çünkü adam kadınlar arasında dönen bir kapı gibiydi. *Yolun açık olsun, Bella.*

Nişanlım avucunu telefonunun ahizesinin üzerine koydu. "Buna hemen cevap vermeliyim."

"Herkes bununla iyi mi?" Frankie söze karıştı. "Hepimiz gidip duş alabilir, toparlanabilir ve bir saat içinde burada yeniden bir araya gelebiliriz."

İyi mi? Evet. Korktun mu? Kesinlikle. Neşelendin mi? Hissettiklerime en yakın kelime buydu. Las Vegas'ta, hayatımızın geri kalanında kimin övünme hakkına sahip olacağını belirleyecek bir bekârlığa veda çöpçü avı. Frankie ve Ophelia'yı onayladım.

"Mükemmel," diye ciyakladı Phee. "Bugün pembe kıyafetler kızlar. Sen hariç, Nat, beyaz ve glam. Yardıma ihtiyacınız var mı?"

Güldüm. "İdare edebilirim."

"Güneş kreminizi unutmayın. Güneş gözlüğü, saç bağı, dudak kremi, cüzdan.

Ben de fazladan alacağım."

Camilla, "Seni her gün gerçekten kullanabilirim," dedi.

Odadakiler güne hazırlanmak için dağıldılar, bu küçük rekabet kıvılcımı herkesin kahve fincanında bir kadeh espresso gibiydi. Koltuktan kalktığımda Angelo'nun koridorda Mateo'nun kaybolduğu yere doğru gitmeye başladığını fark ettim ve merakla boynumu bükerek onun merdivenlerden önce çıkmasını izledim.

chapter twenty-four

Mateo

"Evet, bunun ne kadar vahim olduğunu anlıyorum Stephen. Ama bugün Cumartesi ve ben Las Vegas'ta bekârlığa veda partisindeyim. Bu tam olarak uzaktan yapılacak bir iş değil, özellikle de bana servisin hacklendiğini söylüyorsanız." Burnumun kenarını sıktım, yatak odasında bir daire çizerken dengesiz bir nefes aldım. "Güven bana, doğrudan bir bildirim alırdım ve bu tür şeylerin olmasını engellemek için birkaç güvenlik duvarı var. Herhangi bir nedenle Edward Snowden peşinizde değilse, yaşadığınız şeyin bir güvenlik ihlali olmadığından oldukça eminim. Servis sağlayıcınızla görüştünüz mü? Yılın bu zamanlarında, özellikle de fırtınada kesintiler olur."

Coconut Creek'te bir aile işletmesi olan hırdavat dükkanının sahibi yaşlı adamın cızırtılı sesi diğer hatta beni azarlıyordu. Yeni müşterilerimden biriydi ve işe alınma nedenim bu olmamasına rağmen şimdiye kadar onun için karşılıksız bilgisayar teknisyenliği yapmıştım. Gerçi adam Kore Savaşı gazisiydi ve bana enayi diyebilirsiniz ama isteği *ne kadar* saçma olsun ona hayır diyemezdim. E-postam hafta sonu için ofis olacak şekilde ayarlanmıştı ama bu onun ofisle ilgili sorunlar için kişisel cep telefonu numaramı aramasına engel olmamıştı.

Muhtemelen e-postasını bile kontrol etmiyordu ve bana verdiği adres de işe alım sürecimi tamamlamak içindi.

"Hayır, hayır, hayır, kablosuz bağlantı kesintisi konusunda size yardımcı olamam. Tropik bir fırtınanın yaklaştığını biliyorum, o yüzden olabilir."

Bir süre geçti.

"Eğer dediğiniz gibi yağmur yağıyorsa, bir blok internetin olması gerekir. Güven bana Stephen, hacklenmiyorsun. Senin

güvenlik gayet iyi durumda. Kimse kişisel bilgilerinizi devlete satmak için toplamıyor."

Yatak odasının kapısı çalındı ve telefonu göğsüme indirip ahizeyi kapattım. "Evet?" Seslendim.

"Benim." Angelo odanın içine doğru itti.

Bir parmağımı ona doğru kaldırdım ve telefonu tekrar kulağıma dayadım. "Tamam, evet. Evet, kesinlikle yandaki kafedeki bayanlarla görüş ya da sabit hattı kullan ve kablo şirketini ara. Hâlâ sorun çıkarıyorsa Pazartesi tekrar gelirim. Harika, mükemmel. Nişanlıma böyle dediğinizi söylerim. Tamam Stephen, teşekkürler, hoşça kal. Oh, sen merak etme, teşekkür ederim, uslu duracağım... hoşça kal."

Telefonumu yatağın üzerine fırlattım ve şekilleri görene kadar gözlerimi kapattım.

"İş mi?" Angelo büyük pencereye doğru yürüdü ve pervaza yaslandı.

"Bir türlü edemiyorum." İçimi çektim.

Ağabeyim kollarını kavuşturdu ve dudaklarını büktü. "Biliyor musun, düşünüyordum da... Belki de sana yardım edecek kişi ben olabilirim."

"Nasıl yani?"

"Kimseyi işe almadınız çünkü tanıdığınız ve güvendiğiniz bir adam istiyorsunuz, bunu kendiniz söylediniz. Frankie sizin için o ortaktı ve şimdi o yok, ama o boşluğu doldurmak istiyorsanız denemeye hazırım. Çalışacağım. Babam D&S için yarım kalan işleri tamamlamama izin verecek kadar bana güveniyordu ve bunun da aynı derecede önemli bir şey olduğunu anlıyorum."

Kaşlarım birbirine karıştı ve tamamen ona döndüm. "New York'ta yaşıyorsan benim için nasıl çalışacaksın?" Ağzından çıkar çıkmaz teklifi tamamen reddetmeyerek kendimi şok etmişim. Çaresizdim ya da umutluydum, ikisi arasında bir şey.

"İşte mesele bu." Ang ellerini açtı ve benim konuşurken sık sık yaptığım gibi, annem ve babamın yaptığı gibi, kendimizi düzgün bir şekilde nasıl ifade edeceğimizi bildiğimiz tek yolla ellerini sallamaya başladı. "Sen güneydesin, annem ve babam şimdi orada olacaklar ve Duran & Son da kaptan. Bronx'ta yapacak başka bir zanaat ya da marangozluk işi bulabileceğimi biliyorum ama ailemi özlüyorum."

Sert bakışlarım yumuşadı.

"Eğer hepiniz Florida'daysanız, belki ben de bir değişiklik yapabilirim. Yanınıza taşınmayacağım ya da çılgınca bir şey yapmayacağım," diye vurguladı.

"Ama yeni şeyler öğrenmekte oldukça hızlıyım ve yardımcı olmak istiyorum. Annemle babamın, oğullarının sonunda hep istedikleri gibi birlikte bir şeyler yaptıklarını görerek gurur duymalarını sağlayabiliriz."

İtiraz etmek için ağzımı açtım, kapattım, tekrar açtım ve bu fikrin ne kadar korkunç olduğuna dair düşüncelerim dilimde dolaştı. "Bu düşünülmesi gereken bir şey," dedim. "Şu anda bu konuşmayı yapıyor bile olmamam gerekiyor. Aşağıda lanet bir partinin tadını çıkarıyor, önümüzdeki yirmi dört saat boyunca Las Vegas'ta saçma sapan şeyler yapmaya hazırlanıyor ve beş aydır ilk kez annemiz koridorda olmadan nişanlımla seks yapıyor olmam gerekiyordu."

"Bunun seni ne kadar strese soktuğunu anlayabiliyorum," dedi Angelo. "Birini işe alma yükünü omuzlarından almanın seni biraz gevşetebileceğini düşündüm. Her şeyi tek başına yapamazsın." Omuz silkti. "Yapabilirsin ama bak bu seni nereye getirdi. Bekârlığa veda partinin ortasında iş telefonları alıyorsun."

"Ben hallederim," diye karşılık verdim. "Bu hafta sonundan sonra benim için çalışmaya başlamanı ve annemle babamın Florida'da bir ev alması konusunu yeniden ele alabiliriz. Şimdi zamanı değil."

Açık bırakılan yatak odası kapısı menteşelerinden gıcırdadı ve Natalia arkasındaki gölgeden dışarı kaydı. Kanım dondu ve kalbim boğazıma fırladı.

"Ailen bir ev mi aldı?"

"Tal." Ona doğru bir adım attım. "Sana her şeyi daha uygun bir zamanda açıklayacaktım."

Çenesi bir gerildi bir gevşedi ve Angelo ile benim aramda bir ileri bir geri baktı. "Hiç kimseyi işe almaya çalışmıyordun, değil mi?"

"Tabii ki öyleydin." Boynumun arkasını ovuşturdum. Parmak uçlarımda düşünmek bir zamanlar en güçlü . Şimdi ise iki şeyi ortada buluşturup darbeyi yumuşatmaya çalışırken kafamda biriken tüm bahanelere ve yalanlara takılıp kalıyordum. Artık o noktayı geçmiştim. Artık bunu yapamazdım. "Yani, istedim. İşin içinde çok daha fazla anlam vardı ve doğru zaman değildi."

"*Ayların* vardı," diye vurguladı. "Evde bir eşim olmadan mücadele etmemi izledin, beni ortada bıraktın, iş yerinde o kadar çok işin varken akşam yemeğine eve gelmeni dilediğim için bencillik ettiğimi düşünerek kendi başımın çaresine baktın. Bilerek uzak kalıyordun. Aileni davet ettiğim için beni cezalandırmak için falan."

Tüm vücudum geri çekildi. Bu hiç aklıma gelmemişti, Natalia'nın böyle saçma bir sonuca varacağını da düşünmemiştim. Annemle babamı onun yanında tasmalı tutmaya çalışmışım. "Gerçekten bunu yapacağımı mı düşünüyorsun?"

Tally'nin yüzü soldu ve dudakları küçük bir şaşkınlıkla aralandı. Dişlerinin arasından ince bir nefes çekti. "Bu konuda neden yalan söylediğini anlamıyorum Mateo. Bunun hakkında konuştuğumuzu sanıyordum. *Sırların* ve *yalanların* bittiği konusunda anlaştığımızı sanıyordum. Yoksa bu sadece beni mi kastediyordu? Ben ilişkimizde bazı şeyleri saklayamam ama sen saklayabilir misin?"

"Hayır," dedim. "Bu aynı şey değil. Bu...bu değil...bu iş. Tamam mı? Seninle hiçbir ilgisi yoktu; hiçbir şeyle ilgisi yoktu. Benden lanet olası bir evlilik sözleşmesi saklıyordun, Tally. Bu bizim aramızda, hem de çok aramızda. İkisini karşılaştıramazsın."

"Ailenin arka bahçemize taşınmasının ilişkimiz üzerinde hiçbir etkisi yok mu?" diye karşılık verdi. "Çünkü dün gece beni becerirken bunu bana söylemek için bir sürü fırsatın vardı ama söylemedin. Bu yüzden sana göre bunun bilmeme gerek olmayan başka bir şey olduğunu varsayacağım."

"Ben..." Angelo kapıyı işaret etti ve odadan sessizce çıktı, çıkarken bana üzgün ve empati kuran bir ifade takındı.

"Bu hiç adil değil," diye alay ettim, kalçamı ahşap şifonyere yaslayarak. "Yaptığım her şeyin bir amacı var Natalia. Aldığım tüm kararların, kendime sakladığım şeylerin bir nedeni var. Henüz ailemi bilmene gerek yoktu, çünkü hafta sonunu mahvolmaktan ve yanmaktan kurtarmaya çalışıyordum. Ama zaten böyle olacağını bilmem gerekirdi."

"Neyi bilmem gerektiğine sen karar veremezsin, Matty. Ve beni etkileyip etkilemediğine bakmaksızın, aktif olarak mülakat yapma konusunda yalan söylemek oldukça büyük bir mesele. Ve etkiledi de bu arada. Bu her şeyi etkiledi. Hayatımızda yoktun, stresliydin, geç saatlere kadar çalışıyordun, beni ailenle birlikte terk ediyordun..." Küçük yumruklarını sıktı ve gözlerini kapattı. "Kalmalarının benim fikrim olduğunu biliyorum ama bunu *birlikte üstlenmeyi* kabul ettik. Lanet olası bir söz verdik. Sadece *benim* yerine getirdiğim bir sürü söz verdik."

Yanağımı o kadar sert ısırdım ki demir tadı aldım. İkimiz de kızgındık, incinmiştik, iletişim kuramayacak kadar iki büklüm olmuştuk ve ben onun bana körü körüne güvenmesini isteyen inatçı bir yankiydim, çünkü onu seviyordum ve onu asla bilerek incitmezdim ve bunu neden anlamadığını göremiyordum. Göğsüm o kadar daralmıştı ki, sanki havasızlıktan boğuluyordum.

Her uzanışında daha da uzaklaşıyordu. Parmaklarımın titremesini engellemek için avuçlarımı sıkmak zorunda kaldım.

"Neden yalan söyledin?" diye sordu. "Bu kadar kararlı olduğun amaç nedir?"

"Seni korumak için," dedim
sertçe. "Beni neyden
koruyacaksın Mateo?"

"Ben! Seni benden korumak için. Kafamda olup biten tüm bu endişelenmeni istemedim. Yeterince şey yaşıyorsun." Uzun bir nefes çektim ve bunu daha kısa, daha durgun nefesler takip etti. Bir mide bulantısı dalgasını yuttum ve kendimi topraklamaya çalışarak ahşap döşeme tahtalarındaki bir çatlağa odaklandım.

"Senin için endişelenmek *istiyorum*," diye vurguladı Tally. Çok uzaktaydı ve ellerim onu tutup kendime çekmek, onu sarsarak nereden geldiğimi anlamasını sağlamak için acıyordu. "Seninle birlikte bazı şeyleri aşmak *istiyorum*. Destek için bana bakmanı istiyorum." Sesi kesildi ve gözlerim yerden yüzüne kaydı.

"İstiyorum." Aceleyle öne doğru bir adım attım ve o da beni durduran bir adım attı.

"Ortak olmamız gerekiyordu Mateo. Bu işte, hayatta ortağız. Bunu birlikte çözmeliyiz. Bir aydan kısa bir süre içinde *evleneceğiz* ve sen hala senin bazı yönlerini kaldıramayacağımdan endişeleniyorsun. Evet dediğimde bir yüzüğe değil, sana dedim. Seninle birlikte gelen her şeye. Henüz başa çıkamadığın her şeye. Uyarılar ve istisnalar olduğunu bilmiyordum."

"Yapma bunu," dedim. "Geri . Hissettiğin acı kasıtsızken beni incitmeye çalışma."

"Aracıydı!" diye hırladı. "Eninde sonunda bu şekilde tepki vereceğimi biliyordun ve bunu erteliyordun. Değerli bekârlığa veda partini Natalia'nın yine sinirlenip kendini kaybetmesinden kurtarmaya çalışıyordun."

"Ailemin başına gelenleri dün öğrendim," diye mantık yürüttüm. "Bu hafta sonunun boka dönmesini engellemeye çalışmanın beni kötü adam yapacağını bilseydim bunu yapmazdım. Kız kardeşlerin ve kız arkadaşınla Vegas'ın tadını çıkarmana izin vermek yerine sana her şeyi anlatırdım."

Natalia iki elini kalçalarına koydu ve başını geriye atarak tavana baktı. "musun, haklısın. Hafta sonumun tadını çıkaracağım

Vegas'ta. Bunun beni etkilemesine izin vermeyeceğim, çünkü bunu hak ediyorum. Ben de lanet bir çöpçü avı kazanacağım."

Bir rüzgâr gibi yanımdan geçip banyoya doğru fırladı ve dengemi bozdu. Onunla tartışmadan kapı kapandı ve kilit kilitlendi.

Her şeyi berbat ettiğimi biliyordum. Natalia ruh halindeyken derinlere daldı. Birimiz isteyken çamaşır yıkamak ya da dizi izlemek gibi saçma sapan şeyler yüzünden birbirimize giriyorduk ama bu ondan daha gerçektir. Biz böyle *kavga* etmezdik. Birbirimizle anlaşılamamaktan öte bir nedenimiz olmamıştı; bu kadar uyumlu olmamızın nedenlerinden biri de buydu.

Belki de söylediği gibi bu kaçınılmazdı. Niyetimin *tamamen* yanlış olduğuna hâlâ ikna olmamıştım. Bizi tam da bu olaydan kurtarmaya çalışırken son altı ayda yaptığım her şeyi yeniden sorgulamama neden oluyordu. Başkaları için endişelenerek kendimi sabote etmiştim.

Banyo kapısına yavaşça yaklaşarak parmaklarımı kapının üzerine vurdum. "Tal, özür dilerim."

Sessizlik vardı ve diğer tarafta benimle buluşabileceğini umarak nefesimi tuttum. Eğilerek kulağımı tahtaya dayadım. Bunu düşünüyordu. Düşündüğünü biliyordum. Biz bundan daha güçlüydük.

Bir an sonra saç kurutma makinesi gümbürdeyerek canlandı ve umudumu ikiye böldü. Ciğerlerimi sıkan sıkı bir yumruk gibiydi.

Eğer boşluğa ihtiyacı olsaydı ona verirdim. Mutsuz ama anlaşılır bir şekilde. Bu sonsuza kadar sürmeyecekti ama biz . Güne hazırlanmak için yanından ayrılırken bunu aklımdan çıkarmadım ve aşağıya tek başıma indim.

chapter twenty-five

Mateo

"KIZLAR YARIM SAAT ÖNCE AYRILDI."

Sağdıçlarım ve ben villanın garaj yolunun kenarında aracımızın bizi almasını beklerken Sam telefonunu uzatmış ekrana bakıyordu. Sabahın etkisini üzerimden atmaya ve her şey yolundaymış gibi davranmaya çalışsam da, merdivenlerden üzgün bir şekilde indiğimde gördüğüm üzgün bakışlar her şeyi anlatıyordu.

"Kararlılar." Echo parmak eklemlerini kırdı ve kavurucu asfaltta maraton koşuyormuşuz gibi jimnastik hareketleri yaptı. Çöl yolu geniş ve solgundu, her adım atışta toz kalkıyordu. "Bu küçük başlangıca ihtiyaç duymaları çok hoş. Acaba listede ilk olarak hangi şeyin peşindeler?"

İç çekerek kendi telefonumu kontrol ettim: Natalia'dan ses yoktu. Onu pencereden beyaz mini elbisesi ve ışıltılı botlarıyla izledim ve neredeyse tükürüğümle boğuluyordum. Tam ona göreydi, cilveli ve minicikti, kısa eteğinin üzerindeki tüyler bronz bacaklarını ortaya çıkarıyordu. Diğer dördü de pembenin farklı tonlarını giyerek bir Suburban'a bindiler ve flamingo sürüsü gibi görünen bir kalabalığın içinde kolayca seçilebilecek olmaları kurtarıcı bir lütuftu.

Pike yanıma geldi ve gümüş bir şişeyi göğsüme dayadı. "İç."

Dikkatim göz ucuyla ona kaydı ve tartışmadan cömert bir yudum aldım.

"Her şey geçecek," diye bana güvence verdi. "Erkek gibi davranmalı ve cezayı çekmelisin. Bu son olmayacak."

Wink telefonunu ten rengi pantolonunun arka cebine soktu. "Ne oldu ki? Bu sabah herkes harika görünüyordu, sonra Tally bir kasırga gibi aşağı indi ve o fırtınanın yoluna çıkan adam olmaktan nefret ediyorum. Sen ne yaptın?"

"Buna dayanamazsın," diye homurdandım. "Onunla henüz yapmaya hazır olmadığım bir konuşmaya kulak misafiri oldu."

"Yardım etmeye çalışıyordum." Angelo ayaklarının üzerinde kaydı, çakıl taşları ve kum parçaları ayakkabılarının kauçuk tabanlarının altında çıtırdadı. "Ne olursa olsun, küçük bir kulak misafiri olduğumu bilmiyorduk."

"Bu onun partisi, nerede olmak isterse olabilir." Angelo gözlerimi kaçırdı, gömleğinin yakasını düzeltti ve göğsündeki bir tutam tüyü kopardı. "Şimdi başım belada ve ihtiyaç duyacağımı düşünmediğim bir günde, yaklaşan yalvarışlarımdan başka bir şey düşünemeyeceğim. Aileleri hafta sonu için Florida'da bırakmanın dramayı da geride bırakması gerekiyordu, ama şuna bak, peşimi bırakmıyor."

Wink omzumu sıktı ve bir kolunu bana doladı. Tembelce omuz silktim. "Bir tel makarasından daha sıkı bağlanmışsın dostum. düşün. Sen ve Tally evleniyorsunuz, değil mi? Bu oluyor. Birbirinize sıırıslıkam aşırıksınız ve küçük bir yanlış anlama bunu ortadan kaldırmayacak. İkinizin de içinizi döküp geri dönüş yolunu bulmanız gerek. Bunu en iyi bildiğimiz şekilde yapalım, yani sarhoş olup çöpleri karıştırarak. Dostça bir rekabet. Sizi bilmem ama benim ekmek tekmem bu."

"Tabii ki." Echo başıyla onayladı. Uzakta tekerlekler çakılların üzerinde patladı ve bir SUV uzun düz yolda bir serap gibi bize doğru ilerlemeye başladı, kaputtan dalga dalga ısı yayılıyordu.

Şimdiki zamanda hareket edemiyordum. Tek düşünebildiğim Natalia ile tekrar konuşacağımız saatler, eve dönüp ailemle yüzleşeceğimiz günler, bir ay sonraki düğünümüz, hayatımın geri kalan her yılı ve stresli olabilecek her an: çocuk sahibi olmak, yıldönümleri, toplantılar, tatiller. Kaygım beni kontrol ediyordu. Bu günü de kontrol etmesini istemiyordum.

Çocuklar bana endişeyle bakarken ben her şeyi bir kenara bırakıp Pike'tan rom şişesini geri aldım ve tadı boğazımı yakan tatlı likörden uzun bir nefes daha çektim.

"Vay canına." Echo güldü. "Kaptan gemiye bindi."

Pike kaldırıma yanaşan arabaya el salladı. ", Kaptan. Hazine avına çıkıyoruz."

* * *

Kalabalık bir kaldırıma çıktık ve hemen öğleden sonra erken saatlerde partiye gidenlerin ve çalgıcıların oluşturduğu kalabalığın içinde kaybolduk. Oteller ve restoranlar arasındaki uzun sokaklarda ısıklık çalarak esen rüzgâr sıcaklığı hafifletiyordu ama rağmen, avucumu boynuma dayayıp daireler çizerek sokak tabelaları ve yer işaretleriyle yönümü bulmaya çalışırken boynum terden sıırıslam olmuştu.

Ben de kendimi Tally'yi ararken buldum. Kalabalığın içinde bir yerlerde, fıskıran mermer çeşmenin yanında dururken, bir otel lobisine dalarken, tüylü elbisesi ve tatlı kahkahası korna seslerine ve uzaktan gelen davul gümbürtüsüne karışırken. Bu sesi her yerde tanıyabilirim.

Natalia yoktu, ama cam bir kutunun içinde durmaya çalışırken ayağı takılıp düşen çok sarhoş bir pandomimci vardı.

"İlk durak içkiler," diye önerdi Frankie. "Kendimizi utandırmayı daha iştah açıcı ve umarım akılda kalıcı hale getirecektir."

"Pekâlâ, sıvı cesaret," dedi Sam. "Bir ya da iki kez faydasını gördüm."

Tyler dudaklarını yalayarak alay etti. "Yardıma ihtiyacımız yok. İçkiler tamamen ambiyans için. Listedeki bazı şeyler benim için sıradan bir gün."

"Tanrım, bir gün seni kışının üstüne koyacak ve kurtarılabılır bir şeye dönüştürecek bir kadın bulman için dua ediyorum, Ech," dedim.

Gerindi, kollarını uzattı ve kaba bir sıırışıla esnetti. "Asla olmayacak."

Cebimden çöpçü avı listesini çıkarırken gözlerim doldu. "Siz gidin, ben bunun haritasını çıkarmaya çalışacağım. Aklımı diğer şeylerden uzak tutmak için bana yapacak bir şey verir. Yine de bana bir şeyler getirin." Sağdıçlarımın arasında bir parmak salladım.

"Sana eşlik edeceğim," dedi Angelo.

Olmam gereken son yer kardeşimle yalnız kalmaktı. Natalia'mla birlikte bana yaşattığı onca acı hakkında çok fazla düşünebilirdim,

ve güpegündüz boynunu kıracaktım. Buna rağmen başımı salladım ve daha fazla zaman kaybetmemek için Pike, Wink ve Echo'ya kalkmalarını işaret ettim.

Delta arkadaşlarım dönüp ters yönde ilerlemeye başladılar ve insan kalabalığının içinde kaybolurken omuz omuza çarpıştılar. Onları birkaç saniye boyunca izledim, parlak ışıklar ve parlayan neon tabelalar beni kısmen büyüledi, devasa otel pencerelerinden caddeye yansıyan pembe ve turuncu renk tonuna uyum sağlamak için gözlerimi kısıtım ve küçük bir çocuk gibi gülümsemeye başladığımda zaten bir vızıltı emzirdiğimi fark ettim.

"Üzgün olduğumu hiç söylemedim." Angelo atını eyerledi. "Bu küçük avı bizim için kazanmak için elimden geleni yapacağıma söz . Karın aynı anda hem sana kızıp hem de senin için koreografili bir dans yapamaz. Bu bilimsel bir şey."

"Baldızınız hakkında bilmeniz gereken bir şey varsa, o da bir şey yapmak isterse yapacağıdır."

"Listeyi görelim." Listeyi elimden aldı ve Pazar sabahları *Times*'ı okuyan babamızla aynı tavırla inceledi. Belirsiz bir kafa karışıklığı, bir tutam endişe. "Natalia bunu atlatacaktır, biliyorum. Tıpkı benim yaptığım gibi, senin de onun iyiliğini düşündüğünü anlayacaktır."

"Senin yaptığın gibi mi?"

"Orduya katılıp beni annem ve babamla ve ne senin ne de benim istediğimiz bir aile şirketiyle baş başa bıraktığında ben de sana kızmıştım." Kıkırdadı. "Belki o zamanlar pek öyle davranmıyordum ama hayal kırıklığına uğramamayı önemsemediğim tek kişi sendin."

Ona ters ters baktım. "Bakkaldan sigara almak için kimliğimi çalardın."

"Annemle babam öğrenmesin diye onları tuvalete atıp sifonu çekerdin."

"Çünkü sen bir aptalsın ve ben de suç ortağı olmak ."

Yine on sekiz yaşında olduğumu düşündüm, acemi birliğine gitmeden hemen önce, hala isteksizce ama her zaman benden sonra kalkıp yatağını toplayan Angelo ile aynı odayı . Sakal kırpıntılarını lavabomuzda bırakan ama

benimki gibi temiz bir tıraş olmadan asla evden çıkmayan, külüstür Pontiac'ımın yolcu koltuğuna atlayıp ayaklarını gösterge paneline koyan ama asla radyoda çalmayı sevdiğim müziği değiştirmeye çalışmayan aynı çocuk.

"Yaptığım her aptalca şey senin dikkatini çekmeye çalışmaktı. Eğer atmadıysan, bu umursamadığın anlamına gelirdi. Beni çiğnesen bile ne yaptığımı umursamamanızdan daha iyiydi."

"Ben katıldıktan çok sonra bile başını belaya sokmaya devam ediyorsun." Omzunun üzerinden çöpçü listesine baktım ama hiçbir şey okumuyordum. "Dikkat etmek için orada olmadığım zamanlarda."

"Evet, sonra başka kimsenin bilmediğini fark ettim. Beni terk ettiğin için sana kızgındım çünkü benim takip edemediğim tek şeyi yapıyordun. Lisede iki yılım daha vardı ve o zamana kadar... acı çekiyordum." Kelime dişlerinin arasına sıkışmış gibi çıkmıştı. "Askere gidebilecekken gitmedim çünkü babam beni öldürecekti, annem suçluluk duygusuna kapılacaktı ve ben de yanlış insanlarla ilişki kurmuştum. Hikayeyi biliyorsunuz. Yapabileceğim en kolay şey, garantili sendika işim ve elden düşme işimle bodrumda kalmaktı, çünkü en azından bu beni önemli hissettiriyordu."

Derin bir nefes aldım ve çenemi gökyüzüne doğru kaldırarak Sin City'nin üzerine serpilmiş uzun, ince bulutların yavaşça nereye gittiğini anlayamadığım bir yöne doğru ilerleyişini izledim. Askere gitmenin kardeşimi nasıl etkilediğini düşünürken, önemli ölçüde hayal kırıklığına uğramıştım. O zamanlar bana karşı bu kadar dürüst olamayacak kadar genç ve gururluydu ve ben de New York'tan siktir olup gitme ihtiyacıyla kendimden başka kimseyi umursamayacak kadar bulanıktım. Geçtiğimiz yıla kadar aynı enerjiyi korudum. Ayrılmanın ve yeni hayatımla eski hayatım arasına bir bariyer koymanın bencillik olduğunu fark ettim. Çocukçaydı, sorundan kaçmaktı. Bu konuda hâlâ suçluydum çünkü son altı aydır Natalia'ya karşı bunu yapıyordum ve onu görmezden geldiğim gerçek, nüfuz edici akıl sağlığı sorunlarına karşı bilerek saf tutuyordum.

Tüm bunları sarhoşken düşünmek hiç de ideal değildi. Bunu *ona* söylemem gerekiyordu ama bana o kadar kızgındı ki muhtemelen şehrin öbür ucunda bir Chippendale'de kucak dansı yapıyor ve kutuları işaretliyordu. Söylediği gibi eğleniyordu.

"Biliyor musun, seni birçok yönden kıskanıyordum," diye itiraf ettim. Angelo'nun yanakları çukurlaştı. "Beni mi?"

"Evet, çünkü annem ve babamın gözünde sen yanlış bir şey yapamazdın. En küçük çocuk muamelesi gördünüz, hayatınızı gıcırdatarak sürdürdünüz. Kira ödemesi yok, yorucu bir sorumluluk yok, düzenli bir sekiz-dört-"

"Seni terlemeden alçıpan taşıırken görmek isterdim."

Bir kahkaha attım. "Görevdeyken birçok kez evde olmak istedim. Kelimenin tam anlamıyla özlem duydum. Yatak odam, pencerenin önünden geçen şehrin sesleri, ev yapımı yemekler. Seninle ilgili tüm bu saçmalıkları duyardım.

Yanlış insanlara bulaştın, başını belaya soktun ve ayrıcalığını bir kenara atıyormuşsun gibi göründü ve bu beni çok kızdırdı. Hem pastamı alıp hem de yemek istedim ve özür dilerim."

Bu hiç yüksek sesle söylemediğim bir şeydi. Evimden nefret ettiğime kendimi çoktan ikna ettiğim için orduya katılma kararını kendi başıma vermiş olmama rağmen, evimi özlemekle, benden daha kolay bir hayat sürdüğü için kardeşimi kıskanmakla yüzleşmek zorunda kalmamak için soğuk davranıyordum. Başka bir şey kabul edilemezdi, bir zayıflıktı. Şimdi bunu itiraf ettiğime göre, göğsüm bir zincire bir halka ekler gibi açıldı ve kapalı tuttuğu kapıyı gevşetti.

"Şimdi de aynı sebeplerden dolayı Tally'nin başına bunlar geliyor, çünkü her şeyi ne kadar mükemmel bir şekilde bir arada tuttuğumla herkesi etkilemek istedim. Hiçbir sorumluluk almadım ve şimdi tüm geziyi mahvettim ve o da beni öldürmek istiyor."

"Adamımsın, Matty oğlum. Lanet olası adam. Bir an bile öyle olmadığını düşünme." Ağabeyim omzumu sıktı ve hafif gözleri düşünceli bir şekilde yumuşadı. "O sana aşık, senin için mükemmel biri ve o koca İtalyan kafanı kışından çıkardsana gelecektir. Sadece ona biraz zaman vermelisin..." Saatini kontrol etti. "İki saatten fazla oldu. Bu tam bir Romeo ve Juliet saçmalığı."

Onu rahat bırakmak ellerimi kaşındırıyordu. Bu kadından uzaklaşmak bir bağımlılıktan kurtulmak gibiydi. Onu düşünmeden iki *dakika bile* geçiremiyordum ve bunun onun bana kızgın olmasıyla hiçbir ilgisi yoktu. Beynim sadece Tally'ye gidiyordu. Ne yaptığını, ne düşündüğünü, ne giydiğini, ne söylediğini. Aklımı başımdan alacak kadar takıntılı olduğum bir kadınla evlenmek gerçek bir ayrıcalıktı.

Bir gece önce yatak odasında yaşadıklarım kafamda bir film şeridi gibi tekrarlanıyordu ve ölene kadar da öyle kalacaktı. Ama onun bana çok kızgın olduğunu bile bile şehrin bir kaldırımında bunun hayalini kurmak yanlış geliyordu. Sanki onu çıplak düşünmeyi bile hak etmiyormuşum gibi. Kendimi cezalandırmam gerekiyordu. Zihin hapishanesine gitmeliydim.

"Tamam, liste, lanet olası liste." Kağıda hafifçe vurdum ve gözlerimi manuel fabrika ayarlarına döndürecek kadar sıkarak görüş alanıma bir renk patlaması gönderdim.

"Doğru, doğru. Ona geri dönelim." Angelo dudak bükerek sütunları tararken, üzerlerinde neredeyse hiç kıyafet olmayan iki kadın büyük, abartılı kanatları ve elmas taklidi topuklu ayakkabılarıyla yanlarından geçiyordu. Yüzleri boyalıydı ve mücevherler

kollarına ve boyunlarına doladılar. Ağabeyimin yüzü aydınlandı ve listeyi pantolonunun cebine . "İşte başlıyoruz, bunu hemen şimdi işaretleyebiliriz. Bir sokak sanatçısıyla fotoğraf." Angelo onlara el salladı. "Siz hanımlar kardeşimle fotoğraf çektirebilir misiniz? Kendisi evleniyor."

"Hayır, hadi ama, ben değilim." Geri çekildim ama iki kadın kıkırdarak etrafımı sardı ve poz verdi.

Angelo telefonunu çıkardı. "Hepsi iyi eğlenceler."

Yabancı bir el sırtıma indiğinde bakışlarım daha da şiddetlendi. "Onun yerine buraya gir."

"Çok geç, peynir deyin."

Kamerası bir flaşla kapandı. Gülümsemedim. Kılımı bile kıpırdatmadım. Ellerim, babasının iki haftada bir yaptığı velayet ziyaretinde onu Hooters'a götürdüğü küçük bir çocuk gibi yanlarımda kaldı.

Angelo beceriksizce eğildi ve boğazını temizledi. "Üzerinde birkaç dolar var mı?"

"Ciddi misin sen?" "Ciddi misin?"

"Yani, bayanlara bahşış vermelisin. Şuna bir bakın." Sanatçılardan birinin üzerindeki pembe tüyü kabarttı ve parmaklarıyla asılı bir boncuğu şingirdattı. "Abartılı. Kuru temizleme için cehennem olmalı."

"Bütün o duygusal, içimi dökme saçmalığından sonra hâlâ başımın belasısin Ang." Cebimden cüzdanımı çıkarıp kızlara birkaç banknot uzattım ve onlar da ellerinde birkaç uzun içkiyle bize doğru gelen sağdıçlarımla yanından geçip gittiler. Echo onları her açıdan görebilmek için boynunu kırdı.

Pike bana öyle güçlü bir kokteyl uzattı ki boğazımın arkasına çarptı ve midemin boş çukuruna kadar pil asidi gibi yandı. "Siz iyi misiniz? Herkes hazır mı? Hadi parti başlasın."

"Biri gitti," diye duyurdu Angelo. Ceplerini karıştırıp bir şey aradı, sonra marangoz kaleminin küçük bir ucuyla çıktı ve bizim kalemimizin üstünü çizdi. "Sokak sanatçısı."

"Oyun planı nedir?" Wink iki kaşını çatmış bir şekilde sokakları kolağan ediyordu, muhtemelen asla vazgeçemeyeceği bir alışkanlıktı bu. Gardımızı düşürdüğümüzden değil ama o etraftayken bunu yapmak daha kolaydı. Sam'in hepimizi rahatlatmak için farklı bir yöntemi vardı. Garip, yersiz, tanımlanamaz hiçbir şeyi gözden kaçırmazdı. Özel bir keskin nişancı olmanın avantajları.

Pike telefonundaki harita ekranını kaydırarak Ophelia'nın yeri olduğunu anladığım bir iğneye tıkladı. Alt dudağımı parmaklarımla arasına alıp

Parmaklarım, bilme zorunluluğu nabzımın boynumda hevesle atmasına neden oluyordu. "Neredeler?"

Echo, "Onların her hareketini bir harita üzerinde izlemek hile yapmak gibi geliyor bana," diye belirtti.

"Sanki onlar da yapmıyor." Pike Tyler'ı dirseğiyle uzaklaştırarak ekranını korudu. "Her ihtimale karşı onlara göz kulak oluyorum."

"ChatGPT'ye soralım," diye önerdi Angelo, telefonundan bir mesajın gönderilme sesi gelirken.

"İşte *bu* hile yapmaktır," diye ikiye katladı Tyler, suçlayıcı bir parmakla kardeşimi işaret ederek. "Ve aşağılayıcı. Bize avı nasıl kazanacağımızı söyleyen lanet bir robota ihtiyacımız yok. Biz lanet olası avcılarız."

"Sakin ol, John Rambo. İneği vurmadan da çizburger yiyebilirsin. Bize nasıl kazanacağımızı söylemiyor, bize doğru yönde rehberlik ediyor."

"Listeyi kasıtlı olarak yapay zekâ kanıtı haline getirdik. Bunlar turistik görevler değil," dedi Pike. "Bir kumarhaneden başlayalım."

"Kızlar mı?" diye sordum. "Hile yapıyorlar," diye ekledi Tyler bir kez daha.

Cebimde bir mesaj çınladı, ardından Pike, Echo ve Wink'in telefonları aynı anda çaldı. Cep telefonumu pantolonumdan çıkardım. Hepimiz Angelo'dan tüm düğün grubuna gönderilen mesaja baktık ve ensemde bir ürperti hissettim. "Angelo, ne halt ettin sen?" Gözlerim ona doğru kaydı.

Ekranda iki açık saçık giyimli sokak sanatçısının arasındaki fotoğrafım ve hemen altında "Bir sonrakine" mesajı vardı.

"Ne?" Kardeşim şaşkın şaşkın etrafına bakındı. "Sorun ne?"

"'Bir sonrakine' mi?" Pike burun kemiğini sıktı. "Adamın çuvalının derisini soyacak, dostum. Tally'yi tanımıyorsun."

"Bir sonrakine, yani listedeki bir sonraki maddeye geçelim," diye açıkladı Angelo, bir parça panik sesini titreterek. "Kanıtımızı göndermezsek nasıl kazanacağız?"

Kan basıncımın yükseldiğini hissederek kirli beton kaldırımında volta attım. Ölüm korkusu, nişanlımın korkusundan ve eğer ihtiyaç duyarsa nelere yol açabileceğinden daha kolay ve huzur vericiydi. Ondan en sağlıklı şekilde korkuyordum. Bir erkeğin kadınından korkması *gerektiği* gibi. "Seni öldürmek zorundayım," diye karar verdim ve kardeşime doğru bir adım attım.

"Woah, WOAHH. Bekle!" Ellerini havaya kaldırarak benimkilerin kalın boynuna dolanmasına karşı kendini savundu. Sam aramıza girdi ve Pike beni geri çekti.

"Tek yolu bu. Bunu gerekli bir fedakârlık olarak göreceksin ve beni affedecektir," diye düşündüm. Frankie'den kurtuldum ve çocukmuşuz gibi kardeşimin kulak memesini yakaladım, Echo araya girip ikimizi de ters yönlere doğru sertçe çekmeden önce onu bir kez sertçe çektim. "Bunu hızlı ve acısız yapacağım."

"Bunun bize hiçbir yok," dedi Pike. "Bir nefes al. Bunu düzelteceğiz. Onları bulacağız."

İçime keskin bir kramp girdi. Paniği yavaş yavaş yuttum, çevremizdeki binaların üzerindeki iş yerlerinin isimlerini okuyarak, parmaklarımın uçlarını birbirine vurarak sayarak kendime geldim. İdeal olmayan bir durumdan daha da şiddetli bir duruma geçmiştim. Görev yeri değişmişti ama hedef aynı kalmıştı: karımı geri kazanmak.

chapter twenty-six

Natalia

Vegas'ın merkezinden geçen yoğun otoyolda telefonumu karşıdan gelen trafiğin içine fırlatmamak için her Şeyimi **verdim**. Nedimelerimden hiçbirinin fark etmediğinden emin olduğum hafif bir göz seğirmesi dışında yüz ifademde bir sorun yoktu. Yakalamışlarsa bile, yakalamamış gibi davranarak takdire şayan bir iş çıkarıyorlardı.

Belki de istediğim son Şeyin bu olduğu izlenimini açıkça verdikten sonra Mateo'nun gelip diz çökerek af dilemesini haksızlıktı. zrn görmezden gelen bendim. Villayı onsuz terk eden bendim, pencereden aval aval bakmasını görmezden gelen bendim. Aramıza o metaforik boşluğu koydum çünkü her zaman yerimde duracaktım.

Ama müstakbel kocamın iki güzel, göğüs dekolteli kadının arasına sıkıştırılmış bir fotoğrafını almak, küçük bir alevi çok daha sıcak ve söndürmesi çok daha tehlikeli bir Şeye dönüştürüyordu.

"Evlilik sözleşmesi istemediğine emin misin?" Bella homurdandı. "Taslak hâlâ bende."

"Sorun değil." Sinirli bir i çekişle telefonumu çantama geri koydum. "Sadece onları kendi oyunlarında yenmeliyiz. Mateo nemsiz biri olmak istiyorsa, kiminle uğraştığını biliyordur."

Ophelia elimi sıktı. "Ne olursa olsun, mesajı gönderen Angelo'ydu. Hepsi büyük bir yanlış anlaşılma olabilir."

"O mafya bozuntusuna ağzının payını vermek için sabırsızlanıyorum," dedi Mia. Durduğumuz yaya geçidinde volta attı ve yumruğunu sinyal düğmesine vurdu. "Bizi yemliyorlar. Erkeklerin hepsi aynıdır ve sen gitmedikçe

kendi seviyeleri olan kirli, pis top terli sürünme alanına inerlerse, asla ipucunu anlamayacaklar."

"Sana striptizci bulacağız Talia," dedi Camilla. "Adil olan bu." Alay ettim. "Mateo aklını kaçıırır."

"Aynen öyle." Mia ellerini salladı. "Kimse güzel bir oyun oynadığımızı söylemedi. Anladığım kadarıyla bu bir savaş. İlk atışı onlar yaptı ve şimdi biz de bir tanesini geri göndermek zorundayız. Gördüğümüz ilk gömleksiz adamla başlıyoruz."

"İntikam ile çaresizlik arasında fark vardır," diye karşı çıktım.

Bella gözlerini devirdi. "Russo kadınları asla çaresiz değildir. Biz *hesaplandı*."

"Listeye sadık kalalım," diye önerdi Phee. Yaya geçidi sinyali çaldı ve iki şeritli uzun otoyolda, topuklarımız kaldırıma vurarak ve payetli eteklerimiz parlak güneş ışığında parlayarak ilerledik. "Bir havuz partisi ve DJ var. Bunlardan birkaçını kısa sürede vurabilir ve onları şaşkına çevirebiliriz."

Çantam vızıldamaya başladı ve siyah saçlarımı omzuma atıp telefonumu çıkardım. "Mateo arıyor," dedim ve etrafımızdaki kalabalığa bakmak için durdum. Elbette şimdi bana ulaşmak istiyordu ve benzer şekilde, vücudumdaki her içgüdü, onu ne kadar boğazlamak istesem de telefonu açmamı söylüyordu. Çalmasına izin verdiğimde ismi ve Noel gününden kalma bir fotoğrafımız bana bakıyordu. "Açmalı mıyım?"

"Hayır!" Mia telefona doğru hamle yaptı ama ben onu çekiştirdim.

"Ona bu zevki tattırma," diye öğüt verdi Camilla. "Onun emrine amade değilsin."

Alt dudağımı dişlerimin arasına aldım. "Ya acil bir durumsa?" "Acil bir durum olduğu kesin." Mia bir kahkaha attı. "O bir acilen düzeltmeye çalışıyor. Siz onun geri dönmesine hazır olana kadar acı çekebilir."

"Acil bir durum olsaydı Frankie arardı. Kesin emirleri var," dedi Ophelia. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama bu konuda kız kardeşlerine katılıyorum."

Kafamın içinde bir iç savaş yaşıyordum. Onunla konuşmak istiyordum ve *aynı zamanda* ona bağırarak istiyordum çünkü beni dinleyeceğini ve izin vereceğini biliyordum. Bir yandan sesini duymak, bir yandan *da* onu şiddetle sarsmak istiyordum. İşlek bir otoyolda bir refüjdüm, iki eşzamanlı akan güç beni her iki yöne çağırıyordu. Mateo hariç hayatımdaki herkesi buzlamakta çok iyiydim. O beni tereyağı gibi yumuşattı. Bana sahipti. O

beni önemsemediğini düşündüğüm tek kişiydi, bu sabah çok ikna edici bir tavır sergilememe rağmen.

Telefonum sesli mesaja geçti ve saniyeler sonra Mateo'dan gelen başka bir aramayla tekrar yandı. Dudaklarımı büktüm.

"Onunla konuşmama izin ver." Mia tekrar telefonuma uzandı ve ben de almasına izin verdim. Bir kolunu göğsünde kavuşturdu ve tedirgin bir iç çekişle ahizeyi kulağına dayadı. "Evet, Mateo?"

Yaklaştım ama duyabildiğim tek ses panik dolu boğuk bir sestti. "Hoparlöre ver."

Mia bekleyen parmağını bana doğru itti ve diğer hattaki sese gözlerini devirdi.

"Ne diyor?" Bella bastırdı.

Ablam alaycı bir şekilde sohbet eder gibi bir el hareketi yaptı ve dilimin ucuna isteksiz bir kıkırdama getirdi. "Seninle konuşmak istemiyor," dedi. "Donanmada falan olduklarını söyleyen şu adamlarla meşgul. Evet, büyük denizci çocuklar. Bize kucak dansı için en iyi yeri göstereceklerini söylediler."

"Mia." Bir kahkaha attım ve hücreye uzandım ama o benden uzakta bir daire çizerek döndü.

"Oh, bu bazı kıçları kesecek." Phee'nin gözleri büyüdü. "SWAT ekibi gelmeden önce dakikalarımız var."

"'Bir sonrakine' mi? Ariana Grande solaryum yatağında yuvarlanıyor olurdu," diye devam etti Mia. "Umarım o kızların giydiği ucuz Temu taklidi sütyenler yüzünden isilik olmazsın ve kardeşine söyle, onun bodega kolonyasının kokusunu ta MGM Grand'den alabiliyorum."

"Tanrım, Mia," diye Cami. "Ona gerçekten nasıl hissettiğini söyle."

"Yani, bu ne cüret," diye ekledi Mia. "Kafan iyi olmalı, sarhoş musun? Biliyor musun, bu çok zengin, bir kaçış yolu bulmaya çalışıyorsun. Bu kadar kolay kurtulamazsın."

"Sarhoş olduğunu mu söyledi?" Dilimi ısırđım.

Mia telefonu omzuyla kulağı arasına sıkıştırdı ve iki elini havaya kaldırarak tırnak işareti yaptı. "*İddiaya göre.*"

Ben çileden çıkmıştım, Mateo ise açıkça eğleniyordu. Bu tür bir tedbiri elden bırakma sırası bendeydi. Tanrım, ona karşı daha önce hiç bu kadar sinirli olmamıştım ve bu beni tahmin ettiğimden daha fazla incitti. Beni tahmin ettiğimden çok daha fazla incitti ve koşarken bunu sindiremiyordum.

Las Vegas'ta bir bekarlığa veda gezisinde. Tek bildiğim benim hissettiklerimi ona da hissettirmek istediğimdi.

Ophelia'nın elini tuttum ve onu kristal otel bloklarının üzerindeki reklam panolarının ışıltılı cephesine ve bana bir vaaz gibi seslenen bir plaj kulübünün tabelasına doğru çektim. "Telefonu kapatabilirsin Mia. Kazanmamız gereken bir maç var." "Umarım küçük eğlenceli kıkırdamalarınızı yapmışsınızdır, çünkü bu artık bir savaş, *kayınbirader*. Eğer beşinizin kirli oynadığını düşünüyorsanız

İntikamcı Russo'lardan oluşan bir ekiple hor görülen kadın... ve Ophelia." "Teşekkürler." Phee destek için ona bir çift parmak tabancası fırlattı.

"Key West'te dans pistinde iki adım atana kadar size neyin çarptığını bile anlamayacaksınız. Ciao."

Telefonumu kaptım, Mateo'nun çaresiz sesi beni etkilemek için son bir çabayla adımı söyledi ve kafamdaki küçük ses beni ona cevap vermeye ikna etmeden önce aramayı sonlandırdım.

chapter twenty-seven

Mateo

Yirmi blok **yürüdük**, kızların devasa bir plaj kulübünün havuzlarını ve dans pistini dolduran binlerce insan arasında bir avuç olduğuna dair kör bir umutla. Kum ayaklarımızın altında titreşiyor ve aşırı uyarılma seviyesini kontrol altına almaya çalışan göğsümde endişe düşük bir davul gibi çalıyordu. Başımı dik tutabilmek için onu kuvvetle bastırdım ve sarhoşlar denizinde nişanlımı ararken dönüp durdum.

Pike kolunu omzuma attı ve beni kendine çekti. "Buralarda bir yerdeler."

Elimdeki tek ipucu, kayınbiraderimin o korkunç telefon görüşmesinde bana vermeye karar verdiği küçük bir bilgiydi. Bu da bizi en çılgın kabusumun en büyük, en gürültülü, kalabalık kontrol fiyaskosuna getirdi. "*Waldo Nerede?*" bundan daha kolay olurdu.

"Mia MGM Grand'den bahsetti," dedim. "Öyle olmalılar. Bir göz atalım ve yolumuza devam edelim. Yine de bölmemiz ve fethetmemiz gerekebilir. Frankie, biz Angelo'yu DJ'e doğru götüreceğiz. Wink, Echo, siz ikiniz havuzların ve barın etrafında dolaşın."

"Anlaşıldı." Tyler başının üzerinden çekti ve pantolonunun bel bandının içine sokarak sarkıttı. Tyler'ın giysilerini çıkarmaya başlamasının beş dakikadan az sürmesi kimseyi şaşırtmadı. Yaşlı bir köpeğe yeni numaralar öğretemezdiniz. Özellikle de kalabalık bir köpek parkındakine. "Bu çöpçü listesiyle kan peşindeler, o yüzden bunu aklınızda tutun ve lanet kardeşim gibi olmayın." Angelo'ya ters ters baktım. "Yemin ederim bir daha biri benim bir kadınla fotoğrafımı çekerse

Arka planda beni Caesars Palace'daki fiskiyeinin içinde yüzüstü bulacaksın."

"Bir grup denizciyle birlikte olduklarını söylememiş miydi?" Sam sordu. "Bence senin daha büyük sorunların var, Yüzbaşı."

Natalia'nın etrafının bir grup süzgül erkek tarafından sarıldığı düşüncesi damarlarıma ateş düşürdü. Kamera önünde yaptığımız iş söz konusu olduğunda gördüğü ilgiye aldırmıyordum. Aynı şey değildi. Benimle, bir ekranın arkasında, kendi evimizde, bir dizi kural ve sınırla, neler olup bittiğine dair önceden var olan bir anlayışla ve ona bu dünyadaki her şeyden daha fazla saygı duyan bir partnerle güvendeydi. Nişanlımın ne kadar çarpıcı olduğunun ve seçme şansı olsa gezegendeki herhangi bir erkeğe sahip olabileceğinin farkındaydım. Las Vegas'ta birileriyle yatmaya çalışan sikik bekarların oluşturduğu bir barajın içinde ondan bir kol mesafesinden daha uzakta olmayı bir an bile sorun etmedim.

"Donanma." Kelimeyi dişlerimi sıkarak söyledim.

Angelo hafifçe omuz silkerek, "En azından denizci değiller," dedi. "Denizci olabilirlerdi."

"Bu konuda blöflerini görüyorum. O daha iyi bilir." Frankie eliyle gözlerini siper etti ve ayaklarının ucuna kalkarak kalabalığa baktı. En iyi arkadaşımın kalbi bir zamanlar kırılmıştı ama Ophelia tüm o küçük parçaları toplayıp sıcak tutkalla bir araya getirerek onu kalıcı olarak değiştirmişti. "Telefonlarınızı kontrol edin," dedi. "Yarım saat sonra."

Kuğular, havuzlara doğru koşuşturmanın içinde yutulduktan sonra uzun, geniş vücutları hala etraflarındaki insanların birkaç santim üzerindeyken ayrıldılar. Kolayca seçilebiliyorlardı ama gerektiğinde zahmetsizce arka plana karışıyorlardı ve Pike'a güvendiğim gibi onlara da . Ayrıca, bu çöpçü avını ciddiye alacak biri varsa o da Sam ve Tyler olurdu. En utanmaz iki rakibin benim takımında olduğunu bilmek vicdanıma mecazi bir rahatlama getirdi.

Mekan ortadan ikiye bölündü ve kardeşim ile Frankie bir sis bulutunun içinden geçerek DJ'in önündeki insan çukuruna doğru ilerledi. Aklımı başımdan alan bir bas sesi kulaklarımda çınlarken onlarla el hareketleri ve yüz ifadelerinin ötesinde konuşmaya çalışmayı bıraktım. Nasıl bir sessiz sinema oyunu oynuyorsak, dans pistinin etrafında döndüğümüzü, diğer uca doğru ilerlediğimizi ve

Sahnenin kenarında kalabalığın üzerinde duran şişe servisi modellerinden şampanya. Oraya vardığımızda üzerime yanlışlıkla iki içki dökülmüş, ayağımın üst kısmına yüksek bir topuk saplanmış, yüzüme pamuk şekerli sosisli sandviç geçirmesi gibi kokan bir vape dumanı üflenmiş ve yaşama isteğim damarlarımdan Shirley Temple içmiş bir çocuk gibi çekilmişti. Natalia'yı bulamadım.

O endişe dalgası yeniden büyüyordu. Yüksek sesli müzik ve dar alanlar, aramızın sonuna gelene kadar sadece nefes alabildiğim, kontrol edilemez bir korkuyla doldurdu beni.

"Sikerim böyle işi!" diye bağırdım. Frankie bir çapa gibi bedenlerin labirentinde beni takip etti, ta ki bir sıra kabana ve saçma sapan binek hayvanların bulunduğu asfalt bir kenara gelene kadar. Havayı biraz daha az kirli bir şekilde içime çektim ve Pike ileride pırıltılı bir taç takmış koyu renk saçlı bir başı işaret etti.

Basınç değişiminden dolayı kulaklarım patladı. "Bu o değil."

"Onu göremiyorsun bile," dedi Angelo. "O olmadığını nereden biliyorsun?" "Biliyorum işte. Kafasının tepesi böyle görünmüyor. Evden çıktığında saçları kıvırcıktı ve o kız Tally olamayacak kadar uzun. Yürümeye devam et. Karımı gördüğümde tanıyacağım."

"Başka bir gelin." Pike listeyi göstererek omuz silkti. "Başka bir gelin bulmalıyız."

Dilimi yanağıma yapıştırdım ve iki elimi kalçalarımın altına koydum. "Peki." İsteksizce vazgeçtim. Hıçkırıklara rağmen oyunu kazanma hevesi hâlâ vardı. "Çabuk ol."

Kadınların oluşturduğu çembere doğru ilerledik ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde, karşılaştığım ilk ses ve yüz hiç de yabancı değildi. Mia'ydı. Payetli mini eteği ve tanıdık öfkeli kaşlarıyla orada duruyordu ve bu başlı başına bir uyarı olmalıydı, ama bunun yerine beni hemen canlandırdı.

Natalia yakındı.

Etrafımdaki gürültü dağıldı ve Natalia'nın sarhoş bir tuvalet ziyaretinin kadınlar için nasıl olduğunu anlattığı o kadınsı, kız gücü tarzıyla diğer gelinin dikkatini çoktan çekmiş olan müstakbel görümceme doğru yöneldim. Kıkırdamalar, el ele tutuşmalar, birbirlerini hayatları boyunca tanıyormuş gibi iltifatlar. "Nerede o?" diye sordum.

Mia kalçasını çıkardı ve yavaşça bana doğru dönerken elini kalçasına götürdü. "Bakın sonunda kim ortaya çıkmaya karar vermiş."

"Bunu pek de , değil mi?"

"Meşguldün." Gözlerini kıstı. "Şimdi izin vererseniz, bu muhteşem kızla fotoğraf çektiriyordum ve bir çöpçü avını kazanıyordum." Duvaklı esmer kıza döndü ve selfie çekmek için telefonunu kaldırdı. Bir an sonra telefonum cebimde çaldı. Söz konusu fotoğraf, Angelo'nun başlattığı lanet olası grup sohbetine gönderilmişti. Mia omzuma küçümseyici bir şaplak attı. "Belki de bulunmak istemiyordur, Mateo."

"Belki de değil, ama eğer öyleyse beni kendisi göndermek zorunda kalacak. Bunu düzeltmemi zorlaştırmaktan vazgeç, Mia." Kardeşimi ve Pike'ı arkamda hissettim ve garip bir şekilde Mia'nın kaşları daha da çatıldı ve omzumun üzerinden bakarken bakışları karardı.

"Elçiye zeval olmaz," diye Angelo.

"Seni küçük yağlı köfte-" Keskin bir parmak gösterdi ve tam kulağımın yakaladım. İstesenez de bundan daha ateşli, daha ukala iki insanı karşı karşıya getiremezsiniz. Mia şımarık, Angelo da hıyarın tekiydi. Tally ile uğraşmak beni erken mezara sokmadıysa, bu ikisine arabuluculuk yapmak sokardı. Elleri fırsat geçer geçmez kardeş gibi kavga etmeye başladılar, bu da sevimli olmalıydı ama bu on metrelik bir sopayla dokunamayacağım farklı bir nefret türüydü.

"Küçük mü?" Angelo onunla alay etti. "Burada küçük bir şey yok, tatlım."

Mia serçe parmağını havaya kaldırıp ona doğru uzattı ve Pike ile ben gülüşlerimizi ters yöne çevirdik.

"Mia, lütfen," diye araya girdi Frankie. "Bize doğru yolu göster. En iyi şekilde davranacağımıza söz veriyoruz." Alt dudağını dışarı çıkarmıştı ve ben de en iyi arkadaşımın gerçekten isterse ne kadar çekici ve yeni tekmelenmiş bir köpek yavrusu olabileceğini hatırladım. Bu gizli bir silahtı.

Kollarını kavuşturup etrafına bakınarak onu eğlendirdi. Beni doğrudan Natalia'ya götürecekmiş gibi onun görüş açısını takip ettim ama arkamızdaki kalabalık sınırsızdı ve sürekli değişiyordu. Üç kafa ötesini zar zor görebiliyordum. "Bak ne diyeceğim," dedi ve parmağıyla dudaklarına dokunup, ancak bahsi kaybeden ya da aptalca sarhoş olan birinin binebileceği hayvan sırasını işaret etti. "Eğer Bay Gabagool şuradaki mekanik boğanın üzerinde benden daha uzun süre kalabilirse, sizi doğruca ona götüreceğim."

Ne yazık ki.

Dilimi yanağıma yapıştırdım. "Bay Gabagool kim?" Angelo sordu.

"Sensin," dedim.

"Ben mi?"

Mia kıkırdadı. "Sen."

Angelo bir eliyle kısa sakalını ovuşturdu. "Biliyor musun, bu biraz ırkçı."

Kendisiyle son derece gurur duyuyordu. Russo kızları söz konusu olduğunda, ilk elden öğrendiğim kadarıyla, zehirli bir zeka eksikliği yoktu. Muhtemelen yetiştirilme tarzlarıyla ilgili bir şeydi; komedi, çocukluk travmasının yavaş yanmasına doğal bir merhem olarak gelmişti.

Angelo yanımdan geçip omzuma vurdu ve Mia'ya doğru yaklaştı; dudaklarının kenarında bir gülümsemenin seğirdiğini gördüğüme yemin edebilirdim. Bir tür darbeye hazırlandım, çünkü bu kaçınılmazdı, ama kardeşim başını Mia'nın kısa gövdesine doğru eğdi ve "Sıra sende, küçük kâbus," dedi.

* * *

"BU KÖTÜ OLACAK." Mia cüzdanı olmadan bara giren bir kız öğrenci yurdu kızının özgüveniyle mekanik boğa görevlisine doğru ilerlerken başparmağımın köşesini çiğnedim.

Pike bunun yerine "Eğlenceli," dedi. "Endişen nasıl?"

"Ölümçül." Dürüst davranıyordum. Hayatımda başka bir şey ters gitse, muhtemelen tüm bunların dayanılmaz ağırlığı altında çökerdim. "Normal düşüncelerimin nerede bittiğini ve saplantılı, müdahaleci düşüncelerimin nerede başladığını bilmiyorum. Çünkü her şey dünyanın sonu olamaz, değil mi? Bu şeylerin üzerimde yarattığı strese kıyasla kendimi ne kadar strese soktuğumun son derece farkındayım, ancak henüz o mutlu ortamı bulamadım."

"Kendinin farkında olan kral."

Bir kaşımı kaldırdım. "Az önce ne dedin sen?"

Pike'ın küçük gülümsemesi düzleşti ve boğazını temizledi. "Önemli bir şey değil, sadece O'ya yaptığım aptalca bir şaka."

"Colorado'nun sana yaptığı bu mu?" Başımı salladım. "Eskiden çölde birlikte çatışmaya girdiğim o soğukkanlı, öldürme içgüdüsüne sahip, belalı Delta savaş pilotuna ne oldu?"

Göz ucuyla onun kayıtsızca omuz silktiğini gördüm.

"Kendinin farkında bir kral mı oldun?" Ben de karşılık verdim. "Dostum, bu kadınlar bize ne yapıyor?"

"Seninkiler seni onu kamera karşısında sikmeye ikna etti."

Mia'nın görevlinin kulağını çekmesini izlemeye devam ettik. Angelo birkaç adım gerimizdeydi ve sırasını büyük bir kararlılıkla -ve biraz da kızgınlıkla- bekliyordu. Sonunda topuklu ayakkabılarını yana atıp o şeye binecek gibi oldu ama son anda bunun mini etekle bambaşka bir gösteri yapmadan ne kadar imkânsız olduğunu fark etti.

Birkaç anlaşılma kelime söyledi, kışını işaret etti, boğayı işaret etti, adama döndü - ki o da onun maskaralıklarından memnun görünüyordu - ve benim için kolay bir galibiyet ve Tally'ye geri dönmeye bir adım daha yaklaşmak olduğunu düşündüğüm şey, adamın kendi bloklu bej kargo şortunu kalçalarından çıkarıp ona uzatmasıyla durdu.

"Burada neler oluyor?" Bella ve Camilla ellerinde içkilerle göründüler. Mia'nın tamamen yabancı birinin kıyafetlerini eteğinin altından çekip çıkardığını, sonra fermuarını açıp dışarı çıktığını ve iç çamaşırıyla orada duran görevliye uzattığını fark ettiler

"Kız kardeşin nerede?" .

"Bilmek istemez miydin?" diye takıldı Bella. Kısa saçları başının üstünde iki küçük topuz halindeydi ve biri bana nişanlının nerede olduğunu söylemezse kapı tokmağı gibi çekiştirme isteğimi bastırdım.

Mia yeni kıyafetiyle boğanın üzerine atladı ve makine sallanmaya başlayıp onu yavaşça zıplatırken Angelo'ya alaycı bir göz kırptı. Bahis oynayan biri değildim ama Mia'nın iki eli eyerin üzerindeyken bir eli kovboy kızları gibi havadayken şansımın o anda tükendiğini söyleyebilirim.

"Bunu daha önce de yapmıştı." Bella gururla ıslık çaldı. "O benim ikizim!"

Hayatım boyunca hiçbir kadının kötülüğünü istememişken, müstakbel baldızımın mekanik bir boğadan bir bez bebek gibi şiddetle fırlatılmasını bu kadar hevesle ve özür dilemeden istemem inanılmazdı. Ne kadar uzun süre yerinde kalırsa, Angelo'nun küçük bahsi kazanma şansı o kadar azalıyordu.

İçlerinde en tutucu olan Camilla bile, sarsıntılı bir şekilde bir o yana bir bu yana savrulurken küçük kardeşine gururla bakıyordu hareketler.

Natalia'nın nişanlanmasından çok Mia'nın deri eyere kuru kuru vurmasından etkilenmişti. Bununla birlikte, tüm gereken

Tally konusunda bana yardım etmeleri için yengelerimi bulmam gereken bir delikten sürünerek çıktım. Bella'nın elinden bir içki çaldım ve boğazımı uyuşturan sıvıyı yuttum, hemen pişman oldum. "Bu da ne böyle?"

"Votka suyu," dedi Camilla. "Sizi sarhoş eder, susuz kalmanızı önler ve tüm kalorilerden tasarruf etmenizi sağlar."

"Bazen siz dördünüzün nasıl bu hale geldiğinizi merak ediyorum ve sonra da ebeveynlerinizi yatıştırmak için sert içkiyi suyla karıştıracak kadar kendinizden nefret etmeye zorlandığınızı hatırlıyorum. O bardağa biraz kızılıcak suyu koy ve biraz yaşa, doktor. Bu hem seni hem de Mia'yı o herifin terli sikinin şortuna sürtünmekten dolayı geçireceği İYE'den kurtarır."

Camilla kaşlarını çattı. "Tanrım, gerçekten ne hissettiğini söyle." "Söylememi istemiyorsun."

Mia, on dakika gibi gelen bir on saniye daha dayandıktan sonra tutuşunu kaybetti ve altındaki köpük pedlerin üzerine zarifçe kaydı. Ellerinin tozunu kibirle alarak Angelo'ya doğru zıpladı, zamanının geçilmesinin zor olacağını biliyordu. İlginçtir ki kardeşim kulağına eğilip *onu* hazırlıksız yakalayan bir şey söyledi. Ağabeyim yüzünde bir sırıtışla etrafından dolanırken Mia donakaldı, gözleri kısıldı.

"Terli penis şortu olsun ya da olmasın, ne yaptığını biliyor." Bella gülümsedi. "Bir yabancıyla kıyafet değiştirmek, tamam. Görünüşe göre arayı kapatmanız gerekiyor."

Liste cebimde bir taş gibi duruyordu. Ang uzaktaki boğaya tırmanırken kolay bir kazanç elde etmek için listeyi çıkardım. Mia uyumsuz kıyafeti, rüzgârda savrulan saçları ve elinden sarkan topuklu ayakkabılarıyla bir ska grubunun kadın solisti gibi yanımıza döndü.

Pike, "Bu şimdiye kadar gördüğüm en ironik utanç yürüyüşü," dedi. "Bravo."

"Buna takım için bir tane almak denir." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak Angelo'ya doğru baktı. Saati daha yeni başlamıştı ve boğa onu şimdiden agresif bir şekilde ileri geri sallıyordu.

Cebimdeki telefonum çaldı ve dikkatimi dağıttı. Ben daha tek kelime edemeden Wink konuşmaya başlamıştı bile. "Tally'yi görüyoruz."

"Nereye?" Gözlerim Pike'inkilere kaydı ve o da harekete geçmek üzere olduğumuzu anlayarak başını salladı.

"O. ile havuz başı barı. Biz devreye gireceğiz ama sen buraya gelmek isteyeceksin kardeşim."

Sikeyim.

Bu tek bir anlama geliyordu ve ben bununla aklı başında bir şekilde başa çıkacak kafa yapısında değildim. Aslında, Natalia söz konusu olduğunda muhtemelen şimdiye kadarki en kötü kafa yapısındaydım ve kadınının etrafındaki sarhoş, eli sopalı erkekleri başka herhangi bir durumda yapabileceğim gibi sakince veya toplu olarak savuşturacak değildim. Onun gördüğü ilgiyle başa çıkabilirdim çünkü diğer erkeklerin benim sahip olduğum ve *asla* sahip olamayacakları şeyleri istediklerini bilmek egomu besliyordu. Ama bu sefer biraz fazla uç noktadaydım. Çok çaresizdim.

Havuzların olduğu yöne doğru aceleyle ilerlerken Pike da peşimden geldi.

"Nereye gidiyorsun?" Bella bağırdı. "Öylece bırakıp gidiyorsun Abi?!"

O anlayacaktır. Takım için bir tane almak ve hepsi. Geri dönmeden, cevap vermeden ilerledik ve ben diğer tarafa doğru iten canlı engele göğüs gererken devasa kalabalık bizi bir kez daha yuttu.

chapter twenty-eight

Natalia

KAPALI tiki bar tıklım tıklım doluydu. Yarıısı havuza dalıyordu ve burada suyun içinde yüzen tabureler ve arkada içki servisi yapan kokteyl garsonlarının bulunduğu bir yüzme çıkıntısı vardı. Karadan yapışkan ahşap barın üstüne doğru ilerledim, dirseklerimi içeri soktum ve arkasındaki kadına elimi salladım, bir şişe tekila ters çevrilmişti, metal bir kapaktan plastik bir bardağa akıyordu. Kadın başka bir şişeyi çeviriyor, kokteyl hazırlarken birbirlerinin etrafında dans eden bir iş arkadaşıyla kalçalarını çarpıştırıyordu.

"Hemen geliyorum." Sarı kabarık örgülü saç örgüsü omuzlarına çarpıyordu ve kot şortunun düğmesi açılmıştı, parlak mavi görünüyordu. Mini buzdolabından bir şişe portakal suyuna uzanarak yanından geçti ve sonra sürgülü soğutucuya doğru geri geri giderek üç cam şişe aldı ve parmaklarının ağları arasına sıkıştırdı. Sonra tekrar uzun masanın en ucuna doğru gitti.

"Affedersiniz!" Phee faydasızca arkasından seslendi. Yüzlerce el dikkat çekmek için barmene el sallıyordu ve bizimkiler masanın içinde kayboluyordu. Karıştır.

"Burada bir kız içki içmek için ne yapmalı?" Ofladım. "Eğer ayık olursam bu sabah oluşturduğum tüm özgüvenimi kaybederim ve buna izin veremeyiz."

"Senin kendine olan güvenin benimkinden çok daha fazla, o yüzden bu konuda fazla endişelenmezdim."

"Ona hiç bu kadar kızgın olduğumu hatırlamıyorum."

Ophelia'nın dudakları inceldi. "Bunun hakkında konuşmak istemediğin bazı müstehcen şeylerle ilgisi var mı, çünkü bunu tamamen anlıyorum ve sana hiç baskı yapmıyorum, ama dışarı çıkmasına izin vermek ve başka bir bakış açısı almak iyi hissettirebilir. Seni bir terapist gibi dinleyeceğim, ters cowgirl pozisyonunda split yaptığını gören arkadaş gibi değil."

Dudaklarımın kenarları kıvrıldı. "Yayınlarımızı mı izliyordun?" "Sizi desteklemek için abone oldum ama yenik düştüm." Phee saklandı. Onun yüzü aydınlanırken benimki de parlak bir kıkırdamayla aydınlandı. "Yemin ederim sadece bir kez oldu. Bana bifttek tokatlamadan bahsetmiştin ve bunu kendi gözlerimle görmem gerekiyordu."

"Bu gerçek aşk. Bu ruh eşi seviyesinde bir şey, Phee. Kariyer seçimlerim yüzünden beni farklı görebileceğini düşündüğüme inanamıyorum." Kolumu omzuna attım ve o da benimle birlikte güldü. "Nasıl görünüyordu peki?"

"Gerçekten büyüleyici. Işıklandırma, atletizm, eşsizsiniz." "Mateo ile aramızda özel bir şey var," diye iç geçirdim. "Ve bu sadece Bu. Bizim kavgamız. Tamamen farklı sayfalardayız. Frankie gittiğinden beri TechOps'ta ne kadar iş yaptığı konusunda bana yalan söyledi ve görünüşe göre ailesi kimseye söylemeden Florida'da bir ev almış ve benim bununla başa çıkamayacağımı düşünmüş. Zor durumda olduğunu biliyorum ama beni içeri almıyor."

Mateo'nun anksiyete atağı dilimin ucundaydı. Çok ileri gitmeden önce kendimi durdurdum. Anlatması gereken onun hikâyesiydi ve sırrımı açabileceğim bir kişi olsa da yardım edeceğim tek kişi kendimdim. Onun tek başına üstlenmesini izlemek ne kadar zor olursa olsun bu güveni kıramazdım.

"Bunun diğer ucundan birlikte daha güçlü çıkacaksınız Nat. , çünkü Mateo sana kafayı takmış durumda. Şu anda yapman gereken şey bir içki içmek, o adamın her şeyi olduğunu hatırlamak ve sonra onu bir çöpçü avında yenmek, böylece tüm ailesinin önünde sana olan sonsuz aşkını kanıtlamak için yorumlayıcı bir dans yapmak zorunda kalacak. Şimdiden iki adım öndeyiz."

"Haklısın." Omurgamda bir pozitiflik sarsıntısı oldu ve omuzlarımı dikleştirdi. Bu hâlâ benim bekârlığa veda partimdi; ne yaparsak o olacaktı. Peçeli tacımı bilerek düzelttim ve kendimi dairesel barın kenarına tünemiş herkese bakarken yakaladım, gözlerimin yumuşak, tanıdık ela gözlerle karşılaşabileceğini umuyordum.

"Elbette öyleyim." Ophelia'nın kolu dışarı fırladı ve tekrar barmene doğru el salladı.

"Dikkatlerini çekmek çok zor." Yanımdaki bir adam kolunu benimkine sürttü ve ben de kolumu geri çekip ona baktım. Bu bir kaza olabilirdi ama çarpık gülümsemesi aksini söylüyordu. Alt dişlerinden biri tırtıklıydı, ortadaki iki dişi arasında bir boşluk vardı ve göğüs cebinde *Lance* yazan bir bowling tişörtü giyiyordu. Başının üst kısmındaki saçları tarakla belirgin bir şekilde seyrelmişti. "Sana bir içki ısmarlayayım. Düğün hediyesi."

Barmene bakmak için arkamı döndüm. "Hayır, teşekkürler."

"Hadi ama, nesin sen, bekarlığa veda partisi için mi buradasın? Geri kalanınız nerede?"

Ophelia, "Eminim çok daha şanslı bir konumdayım," diyerek geri çekildi.

Eğildim ama kalabalık o kadar yoğundu ki tam olarak hareket etmek zordu. "İlgisiz."

"Böyle yapma." Kıkırdadı. "Bu son gece değil mi? Son kaçamak. Vegas'ta olan Vegas'ta kalır. Sadece bir içki."

"Hayır dedim." Gözlerimdeki ateşle ona doğru döndüm. İnternette erkeklere siktirip gitmelerini söylemekte son derece iyiydim, ama yüze her zaman sinir bozucuydu. Nasıl tepki vereceklerini asla bilemiyordunuz. Mateo'yla birlikte olmadığım sürece gardım sürekli yüksekti. "Siz kokuşmuş yırtıcı eziklerin anlama eksikliği de neyin nesi? *Hayır* tam bir cümle, şimdi çölde bir delik bulun ve biri sizin yerinize bunu yapıp kaza süsü vermeden önce içine düşün."

Adam eğlenerek beni bir aşağı bir yukarı süzdü, çatlamış dudaklarının arasından bir hırıltı çıktı ve ben de kollarımı göğsümün üzerinde kalkan olarak kavuşturdum. O sırada arkamda, çevresinde bir şey onun karanlık bakışlarını yakaladı ve yüzü soldu. Kaşları çatıldı, geriye doğru sendeledi ve arkasındaki kişiye çarptı, fincanı ve kırmızı sıvıyı kumun üzerine sıçrattı ve ardından barın tepesinde bir parça çam için yarışan yeni bir insan kalabalığı tarafından hızla yana doğru itildi ve yakın alanın dışına çıktı.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm!" Phee'ye etkilenmiş bir dürtme vererek böbürlendim. Sırtımı sıvazlarken, iki iri cüsse yanımıza yanaştı, rahatsız olmamışlardı ve bir kamıştan gürültüyle höpürdetiyorlardı. Aslında gelenlerin ben *değil*, sürüngeyi korkutarak dilini yutturan Sam ve Tyler olduğunu anlamak için bakmama bile gerek kalmadı. Swan kardeşler olarak bilinen iki eski asker beton tağı benim ve Ophelia'nın arkasında bir abluka gibi duruyordu.

Barmen bir anda çıktı ve çocuklara sırtarak baktı. "Size bir şey getireyim mi?"

"İki oral seks shot'ı yapacağız," dedi Sam. "İçecek bir şey ister misiniz hanımlar?"

"Lütfen votka sodalar," diye emretti Phee.

"Duble." Sam'e bakınca yüzüm kızardı. "Ciddi olamazsın."

"Tanrı'ya şükür buradaydık." Dilini şaklattı. "O işi halletmiştim."

"Bundan eminim." Sam Swan'dan duyduğumda zararsız bulduğum o yan çekici şekilde gülümsedi. Dünyadaki başka herhangi bir kadın için bu kadar zararsız olmayabileceğini görebiliyordum. "Diğer ikisi değil de biz olduğumuz için şanslısın."

Muhtemelen haklıydı. Mateo'yu en gergin gördüğüm an beni savunduğu andı ve ne kadar saçma olursa olsun Camilla'nın Chippendales yorumunu pekâlâ ciddiye almış olabilirdi. Duygularımız yükselmişti. Küçüklük, küçüklüğün yaptığı şeydir.

"Umurunda mı ki?"

Tyler neşeyle alay etti. "Siz kadınlar çok akıllısınız ama yine de inanılmaz derecede kendinizi küçümsüyorsunuz."

Balon örgülü barmen içkilerimiz ve iki köpüklü shot ile döndü ve onları hevesle Kuğuların önüne koydu.

"Aslında aklını kaçırmışsın," dedim isteksiz bir sırıtışla. "Aslında bunu kameraya alabilir miyiz? Evlendiğin zavallı kadınları, kendilerini içine soktukları göz kamaştırıcı utanç konusunda uyarmak için saklıyorum."

"Flaşı tak. Kazanmak için bu işin içindeyiz bebeğim." Tyler masaya doğru yürüdü. Etrafımızdaki herkes ikisine yer açmak için dağılmış gibi görünüyordu. "Bunu da listeden çıkar."

Şaka yapmıyorlardı. Müstakbel kocamın sağdıçları, özel kuvvetler gazileri ve tanıdığım en erkeksi adamlardan ikisi barın iki yanında durup ellerini arkalarına koyarak kırbaç kremasıyla kaplı shot bardağını hiç tereddüt etmeden derin derin içerken gurur ve hafif bir aşağılanma karışımıyla onları izledim. Bardakları ağızlarıyla masadan kaldırıp kafalarını geriye doğru atarak kremalı likörü bir damla bile dökmeden içtiklerinde boğazımdan bir kıkırtı yükseldi.

Gözlerim kısıldı ve yüzüme bir gülümseme yayıldı. Her şey göğsümün içinde umutlu bir şeyleri harekete geçirdi, nasıl olursa olsun

takımımızı çöpçü avında dezavantajlı duruma düşürdü. Erkek kardeşlerle büyümedim ama böyle hissettiriyor olmalı diye düşündüm. Gülünç maskaralıklar, koruyuculuk havası, canlandırılmaya ihtiyacım olduğunu bildiklerinde duygusal olarak beni kurtarmaya gelmeleri.

Tyler yapışkan parmaklarını yalayarak temizledi ve ön kolunu ağzında gezdirdi.

"Şovmen," dedim ona dirsek atarak.

Bana göz kırptı.

Bara sırtımı döndüm ve havuzun etrafındaki insan kalabalığına baktım. Kenardaki bir platformun altındaki önemli bir alan bir şeylere yer açmak için temizlenmişti. İnsanlar parlak renkli tüplerin ve flamingo şeklindeki şamandıraların içinde yüzüyordu. Manyetik bir çekim gibi, gözlerim dans pistindeki açıklığa kaydı ve Mateo ile Frankie yoğun kalabalığın arasından sıyrıldı. Göğsüme bir sızı saplandı, sanki tek bir iplik parçası çekiştiriliyordu, kalbimden geçen bir dikiş iğnesi kalan dikişle onunkini gösteriyordu.

Geniş ela gözleri bir anda beni buldu. Gözlerinde tıpkı benimkiler gibi incinmiş ama umutlu bir şey vardı ve orada dördümüzün durduğunu fark ettiğinde panik kızarması yerini sakinliğe bıraktı.

"Onlara burada olduğumuzu söyledin mi?" Frankie ve Matty'ye doğru işaret ettim. "Tabii ki." Tyler tepesinde duran güneş gözlükleriyle kendini kontrol etti.

Ophelia'nın başını okşadı. "Kaçmayı bırakın kızlar. Sizi her zaman bulacağız. Bulunmak isterseniz de istemeseniz de."

Havuzdaki kargaşa yeniden alevlendi ve Sam uzun boylu, parlak krom güneş gözlüklü ve kat kat boncuklu kolyeler takmış bir adamın elinde mikrofonla küçük ahşap sahneye atlayışını pür dikkat izledi. Adam ellerini salladı ve havuza girenler beklenti içinde tezahürat yaptılar. "Las Vegas'ın en iyi göbek atanı kim?"

"Oh, Tanrım," diye . "Aklı başında kim bunu kendine gönüllü olarak yapar ki? Hem de binlerce insanın önünde. Bu iş daha fazla çığırından çıkmadan buradan gitmeliyiz. Görünüşe göre herkes her an bu havuzun etrafında toplanabilir."

Sam yanımdan geçip kardeşine baktı, sonra tekrar havuza döndü. Yüzüm düştü. Sam değil. O saygılı ve sessizdi, bir *gözlemciydi*, mükemmel bir şekilde arka planda eriyordu. İçki shot'ı muhtemelen kafasına gitmişti çünkü yüzünde hınzır bir sırıtış belirdi ve barı iterek havuza doğru ilerlemeye başladı.

"Şaka yapıyor, Tyler. Bana şaka yaptığını söyle." Sam'e doğru endişeli bir adım attım ve sonra gülümseyen kardeşine baktım. "Siz ikinizin toplum içinde aşağılanmayla ne alıp veremediğiniz var? Bu bir çeşit sapıklık olmalı."

"Wink kazanmakla ilgili asla şaka yapmaz." Tyler ona ıslık çaldı. "Hey, gömlek! Cepler!"

Sam gömleğini çıkarıp siyah boxer külotuna kadar soyunmak için kısa bir süre durdu ve geleneksel Amerikan dövmeleriyle dolu vücudunu vurgulayan ince kaslarını gösterdi. Kıyafetlerini beceriksizce bize geri atarken yakaladım ve sonra suya doğru ilerlemeye devam etti.

chapter twenty-nine

Mateo

Tally'nin ulaşabileceğim **bir yerde**, görüş alanımda olduğunu ve etrafta sinsi bir sürüngen olmadığını bilmek göğsümdeki **bir düğümü** çözdü - Wink'in kalabalığın arasından yumruklar savurarak çıkmam gerekecekmiş gibi hissettirmesine rağmen.

Sam havuzdaki göbek atma yarışmasına doğru yöneldi ve yolda kıyafetlerini çıkardı. Askeri kariyerimizin başından beri her şey için bir nedeni olduğu belliydi, bu yüzden bu güveni sorgulamak artık hiç durmadığım bir şeydi. Bununla birlikte, kardeşinin ders alması gereken bir hata yapmasını izleyen bir ağabey gibi başımı eğdim.

İyi haber, Tally artık beni öldürmek istiyormuş gibi görünmüyordu. En azından bu sabah benden uzaklaşırken tepindiği kadar değil. Bunun bir uzlaşmaya yakın bir şey olduğunu düşünecek kadar aptal değildim. Natalia'nın da diğer kadınlar gibi çok özel ve karmaşık bir kod kalıbı vardı ve her düğmeye tam olarak basmazsanız başa dönüyordunuz.

İkimiz de muhtemelen pişman olacağımız şeyler söyledik ve ikimiz de yetişkinlerin yaptığı gibi bunu çözmek zorundaydık. Kavga ettik, sıçtık batırdık, aceleci duyguların dikkatli çözümler oluşturmalarına izin vermek için biraz zamana ihtiyacımız vardı ve işin iyi tarafı, dünya kadar vaktimiz vardı. Ben olsam buna iyimserlikle yaklaşırdım.

Pike bara doğru yürümeye başladı ve ben onu durdurmak için ön kolumu uzattım. "Bekle," dedim. "Benimle konuşmaya gelip gelmeyeceğini sor. Gelmek istemiyorum.

"Sanki onu kaçamayacağı bir köşeye sıkıştırıyormuşum gibi."

Pike'ın kara kaşı kalktı. "Her zaman yaptığın gibi bunu da fazla düşünüyorsun."

"Az düşünen biri olup kendimi utandırmaktansa çok düşünen biri olmayı tercih ederim."

"Bu çok liseli işi." Frankie iç geçirdi ve ensesindeki saçları kaşıyarak isteksizce uzaklaştı.

Havuz suyunun üzerinde Wink'in bir avuç adamla birlikte sırada beklediği bir platform asılıydı ve yuvarlak göbeklilerin arasında tamamen yersiz görünüyordu. Kollarını başının üzerinde gerdi, sonra kendini toparlamak için ayakta birkaç bükülme ve birkaç yüksek diz yaptı. Natalia'nın kız kardeşleri sonunda bana yetişti ve yanımdaki kalabalığı yarararak renkli şikâyetlerini dile getirmeye başladılar.

Sam'i işaret ederek onları susturdum.

"Ne yapıyor bu?" Camilla sordu. "Sence kaç yetişkinin o suya işediğini biliyor mudur?"

Yüzümde bir buruşukluk belirdi ve onu elimle savuşturdum. "Kalabalık topluyor hanımlar. Görünüşe göre yine geride kalıyorsunuz."

Sam'in bir tezahürat ve ıslık korosu eşliğinde sahnenin kenarına çıkmasını izledik. Bunun kimin en iyi flopu yaptığı ya da kimin en uzun süre yarışmada kalabileceği konusunda bir yarışma olup olmadığı belli değildi, ama ben paramı her iki durumda da keskin nişancıma yatırıyordum.

Frankie, O ve Tyler'la birlikte kumda bana doğru ilerlerken ben nefesimi tutmuş Tally'nin de gelmesini bekliyordum.

"Tanıdığım en rekabetçi insan," diye övündü Echo. "Ayrıca dans etmekten de nefret eder, o yüzden bu olayı kişiselleştiriyor."

"Göbek atmanın da bir sanatı var." Bella başını eğdi. "Doğru şekilde inersen hiç acı çekmeden yapabilirsin."

"Ve bunu deneyimlerinden mi biliyorsun?" Kaşlarımı

kaldırdım. "Araştırma."

Pike bana bir içki ve üzerinde bir kalem karalaması olan bir bar peçetesi uzattı. Gözlerimi kısarak baktım. "Tally bunu sana vermemi istedi."

Açtığımda bana karşıdan baktı ve ben onun içindeyken zihnini okumak ne kadar kolay olsa da, bu daha çok bir erişimdi. Aramızdaki mesafeyi koruma tercihine bakılırsa, kendi soruma cevap versem daha iyi olabilirdi.

Bir adam tarafından mı çağırıldın? Ben köpek değilim.

Kahretsin.

Dudaklarım kıpırdadı ve dilimi yanağıma yapıştırdım. Bu kadının tavırları beni etmese bile eğlendirmekten asla vazgeçmezdi. Bu onun geliştirdiği gizli bir silah gibiydi. Bakışlarını tekrar bulmaya cesaret ettiğimde yüzündeki kendinden emin ifadeden bunu çok iyi biliyordu.

Geriyeye dönüp baktığımda en iyi hamlem değildi.

Havuz başındaki gürültülü sunucu Sam'i tanıttı ve Sam devasa kanat açıklığını açarak hazırlanırken kalabalık onun için çılgına döndü. Yanlarındaki kaslar dalgalandı ve güneş yakışıklı yüzüne vurdu. Zıpladığında, havada düzleştğinde ve bir *alkışla* suya düştüğünde hepimiz toplu nefeslerimizi tuttuk.

Kalabalık toplu bir "oof" çekti, Tyler ve Pike tezahürat yaptı ve Sam yüzeye çıktı, kalabalık alkışlarla patlarken yumruğunu muzaffer bir şekilde havaya kaldırdı. Giderek daha fazla insan havuza akın etti ve havuzun etrafı dans pisti kadar parti müdavimleriyle doldu.

Elimin tersiyle Pike'ın göğsüne vurdum. "Oraya geri dön ve ona 'Benim için birkaç kez tasma taktın' dediğimi söyle."

"Evet doğru, dostum," diye alay etti Pike, beni iterek. "Ben taşaklarımı oldukları yerde seviyorum."

"Sadakatinin nerede yattığını görüyorum."

"Bu aşk notu erotik oyununun ortasına girmeyeceğim. Rızam yok."

İçimden hoşnutsuz bir ses yükseldi. Bazen bir şeylerin onurlu bir şekilde yapılmasını istiyorsan onları kendin yapmak zorundaydın. Angelo bizi bulduğu anda bara doğru yola koyuldum ve onu arkada bıraktığım için özür dilememe fırsat kalmadan yanımdan geçip alışılmadık derecede sessiz Mia'ya doğru ilerledi. Unutulmuş payetli eteğini sözsüz ve beklentisiz bir şekilde göğsünün ortasına doğru itti ve Mia'nın gözleri şok içinde açıldı. Sonrasında bildiğim tek şey, Mia'nın giysiyi adamın avucundan çekip aldığı ve tekrar giymek için tepinerek uzaklaştığı oldu.

İki yabancıdan birbirlerinden bu kadar hoşlanmadıklarını hiç görmemiştim ama şimdi onlar için endişelenemezdim. Doğrudan Tally'ye gitmek yerine barın ilerisinde açık bir alan buldum ve barmenden bir kalem istedim, bir kokteyl peçetesini bir kutunun kenarından çektim.

Angelo'nun mesajına üzölmekte haklısınız.

"Bu peçeteyi ve bir bardak portakal suyunu beyaz elbiseli kadına gönderebilir misiniz lütfen?"

Barmen bana baktı. "Tamam ama evleneceğinin farkındasın, değil mi?"

Gölümsememi engelledim. Burada birbirimize yabancıydık. Bu kadının vücudunun her santimine dilimle tapmış, onu coşkunun sınırına getirmiş, zevkten ağlarken titreyen bedenini tutmuş, düşumuzun yağmuru altında, evimizde kalçalarının arasından döllerimi yıkamıştım ama şu anda o herhangi biri olabilir. Onu ilk kez tekrar kendim yapabilirdim.

"Evet, farkındayım," dedim barmene. "Nişanlınızın sizi kocanızla tanışmaktan alıkoymasına izin vermeyin, haksız mıyım?"

"Ben sadece bahşış için buradayım." Emrimi yerine getirmek için uzaklaştı. Tally'nin önüne bir martini bardağı koyup ona notu uzatırken göz ucuyla baktım, dirseklerim barın üstündeki ahşapta hoş olmayan bir şeye takılmıştı.

Bu küçük kedi-fare oyunu hoşuma gitti. Normalde Natalia da hoşlanırdı.

Ben onu memnun etmek için yaşıyordum. O ise bana baş ağrısı ve kompleks vermek ve bizimki gibi bir aşkın kolay olmadığını, baskı altında bir elmas gibi şekillendiğini hatırlatmak için yaşıyordu. O baskı zaman çizelgelerinden birinin tam ortasıydık. "Tebrikler." Bu BARMEN geri döndü birkaç dakika Daha sonra başka bir peçeteyle birlikte önüme bir cin tonik bıraktı. "Cevap verdi güvercin postan. Müstakbel kocası çok şanslı bir adam."

"Hiçbir fikrin yok."

Kızmaya hakkım olan tek şey bu mu? Bu arada bir cosmo özür değildir. Bu bardaki herhangi bir adam bu görevi yerine getirebilir.

Peçeteyi avucumun içinde buruşturarak ıslak paspaslara doğru fırlattım. Ona doğru tekrar baktığımda Tally elinin altında bir sırtış saklıyordu, parmağına taktığım parlak taş kızgın güneş ışığında parlıyordu. Tally'nin elindeki

Bana içki gönderdi ve ona doğru kaldırdı. O da aynısını yaptı ve ikimiz birlikte içkiden uzun, düşmanca bir yudum aldık.

Touché.

Ölümsüz ruhuna, inanılmaz kin tutma dayanıklılığına, zekâsına, kıvrak zekâsına, Vegas'ta tüm günü iğneleyici yorumlar ve hararetli bakışlarla geçirmek anlamına gelse bile bir tartışmadan altta çıkmayı safça reddetmesine içelim.

Havuzda Wink platformdan tekrar atladı, ilkinden daha yüksek ve daha büyüktü, *mavi-yeşil* suya çarparak başka bir uğultu ve *of* korosuna yol açtı. Yüzeye çıktığında gülümseyerek kollarını aşağı yukarı salladı ve kalabalığa onun için daha da yüksek sesle bağırımlarını işaret etti, onlar da dalgalar halinde cevap verdiler. Müzik inanılmaz bir bas ve tekno ritmiydi ve en az olası Pike'ı bile bir ayağından diğerine, Ophelia'ya sarılmış bir kolla sallanmaya teşvik ediyordu. Bir kokteyl peçetesi daha çıkardım.

Bu gezegende seninle başa çıkabilecek başka bir erkek yok, bunu ikimiz de biliyoruz.

Not: Barmen benim için evliliğini bir kenara attığını düşünüyor, bu yüzden ona bir gösteri yapabiliriz.

Söz konusu kadın yanımdan geçerken gözlerini devirerek mesajı isteksizce elimden aldı ve nişan yüzüğüne dik dik bakarak diğer uçtaki Tally'nin önüne bıraktı. Göğsümden yükselen kıkırdamaya engel olamadım.

Tally yeni bir peçeteye bir şeyler karaladı ve ben de dudağının seğirmesini ve dilinin ağzının köşesinden istemsizce dışarı çıkmasını analiz ettim. Bu, sabahtan beri öfkeli nişanlımla yüz yüze gelmekten daha acısızdı. Aptal olabilirdim ama aptal değildim. Barmen önünde beklerken peçeteyi katladı ve büyük, dramatik bir ruj öpücüğüyle mühürledi. Sırıtişım Nevada eyaleti kadar genişti.

Barmen döndüğünde peçeteyi tek parmağıyla yavaşça bana doğru itti ve peçeteyle birlikte barın üzerine eğildi. "Gidip onun yanına oturmak çok daha kolay."

"Tartışılır." Notu hızla açtım ve o da peçeteliği elimden çekip aldı.

Yapacağın tek gösteri Key West'te bir dans gösterisi olacak. Şu anda baş edilmesi ne kadar zor biri olduğumu kanıtlamak için son derece motive hissediyorum.

Yazmakla vakit kaybetmek yerine Tally'ye döndüm ve barda aramızdaki insanlar kadar onun da şaşırdığını söyleyerek, "Demek hâlâ benimle evlenmeyi planlıyorsun?" diye bağırdım.

Koyu renk gözleri kısa bir an için altın gibi parladı. Çok iyi tanıdığım o yaramaz şakacılığı bulutlardaki bir kırılma gibi ortaya çıktı. Onunla oturmasına izin verdim.

Wink üçüncü kez platforma çıktı. Sadece o ve diğer iri yarı, kırmızı göbekli bir adam kalmıştı. Rakibi birayı ağzına götürdü, üç tiksindirici yudumda içti ve plastik bardağı kel kafasına bastırdı.

Düğün grubumuz Sam için tezahürat yaptı ve tezahürat, seyircilerin yarısından fazlası hep bir ağızdan onun adını bir savaş çılgılığı gibi haykırana kadar hız kazandı. Wink göğsüne vurdu, karnındaki pembe deri lekesi dışında yara almamıştı. Derin bir nefes aldı, platformu ortaladı, sonra dizlerini büktü ve sıçradı, tam bir ön takla atmak için yeterli havayı aldı, tamamen yatay düzeye geldi ve tüm hayatı boyunca o an için alıştırmaya yapıyormuş gibi havuza göbekten indi. Kalabalık çılgına dönmüş, su sıçratıyor ve çılgılık atıyordu; Sam'in adının haykırılması hoparlörlerden gelen elektronik müziği bastırarak kadar yüksekti.

Natalia ayağa kalktı, kumda arkadaşlarımıza doğru ilerliyordu ama yanımda kısa bir süre durdu, her zerrem ona yalvarsa da başını kaldırıp bakmasına izin vermedi. "Seninle evlenmek hiçbir zaman söz konusu olmadı," dedi. Yumuşak parfümü, ardında bıraktığı esintiyle üzerime süzüldü ve uzaklaşırken her adımını izledim.

chapter thirty

Natalia

MATEO bir mağaza mankenini bile baştan çıkarabilirdi ama bugün ben Viktorya döneminden kalma bir bekleyen leydiydim. Beni kat kat aşmak zorunda kalacaktı. Korse, kombinezon, korse, yünden yapılmış o uzun iç çamaşırları.

Havuz partisinden ayrıldık, öğleden sonra serin bir akşama doğru ilerliyorduk ve beş kişilik grubumuz, peşimizdeki çocuklarla birlikte göz kamaştırıcı bir kumarhaneye daldı. Bizi göz hapsinde tutmalarına aldırmadım; çöpçü eşyalarını yönetmek daha kolaydı ve performans gösterme baskısını artırıyordu. Swan oğlanları kazanmak için her şeyi yapmaya hazır olduklarını kanıtlamışlardı.

"Güçlü yanlarımıza oynayalım," diye önerdi Phee. "Kumar masaları, erkekler, *sarhoş* adamlar, para, elbiseli güzel kızlar-" diye geveledi. "Siz Ruslardan biri zarları listeden çıkarmak için tek şansımız."

Halı kaplı geniş zeminde kâğıt oyunları eksik olmuyordu. Poker masalarındaki hareketsiz müşterilerin yanındaki kül tablalarından yükselen küçük duman dalgaları sigara ve narenciye kokusunu bastırıyordu. Mateo'yu en son gördüğümde, kardeşiyle birlikte cip büyüklüğündeki kumar makinelerinin arasında kaybolmuştu ve öne geçmeye çalışmanın tam zamanıydı.

Camilla pembe elbisesini dikiş yerinden düzeltti ve askısını sıkarak göğüslerini yukarı kaldırdı. Onu daha muhafazakâr, pediatri ünitesi hastane kıyafetleri içinde görmeye o kadar alışmışım ki, gece için çok sert olan at kuyruğunu bırakmasını izlemek neredeyse yabancıydı. Eğlenmek benim için bir şeydi.

yapabileceğini bile bilmiyordu. Hayatım boyunca hep işle ilgilendi. Mükemmeliyetçi büyük kız. Çoğu zaman dünya onun için yeterince ciddi değilmiş gibi geliyordu ama başka türlü deneyimleme şansı olmayabilirdi.

Cami, "Babam bana çocukken barbut oynamayı öğretmişti," dedi. Yakınlarda bir oyun devam ediyordu. Küçük bir kalabalık, bir çift zarın derin yeşil keçe bir masaya atılmasını izlemek için toplanmıştı.

"Gerçekten mi?" Ben sordum.

"Sanırım benimle ortak bir ilgi alanı bulmanın çok yanlış yönlendirilmiş bir yoluydu. Ya da gerçekten ebeveynlik yapması gereken ve yanında bir dadı veya anne olmadan ne yapacağını bilemediği nadir zamanlardan biriydi."

Bella alaycı bir şekilde güldü. "Kulağa doğru geliyor. John Russo ile Kumar 101. Mia ve benim sadece seni bir çift Baby Alive bebeği gibi eğlendirmek için doğduğumuza ikna oldum."

"Ve Natalia da onların son erkek çocuk denemesiydi," diye ekledi Mia.

"Kızgınlığımı açıklıyor," diye mırıldandım. "En azından anlaşılmadan havalı bir parti numarası çıkardın Cami."

Şakayla karışık bizi selamladı. "Ben gidip sivil sürtük çöpçü avı görevimi yapacağım. Bu adamın biraz şansa ihtiyacı var gibi görünüyor."

"Burada seni olacağız," diye teşvik etti Phee onu. "Sana inanıyorum!"

Camilla kararlı bir şekilde oyun masasına doğru yürüdü, derin düşüncelere dalmış gibi Fransız uçlu tırnaklarından birini dudaklarına götürerek kenarda durdu. Bir sonraki sıranın kendisine gelmesini can sıkıntısıyla bekleyen adam gözlerini ondan alamıyordu. Sinsi, şeytani, dalgın gözlü Camilla. Bir erkeği tavlamanın en kolay yolu ona bir şeyler öğretebileceğini düşündürmektir.

Elbette, büyük boy takım elbise ceketi ve tuzlu biberli saçlarıyla idealist bahisçi adam Camilla'ya bir parmak salladı ve onu yanına çağırdı. Sorular sormaya, masanın üzerindeki çizgileri ve kıvrımları işaret etmeye, kısaca kendini adamın yan cebine sokmaya başladı ve heyecan göğsümün içinde alışılmadık şekillerde yükseldi. Evet, çünkü onun biletli ürün için bir şans olduğunu fark ettim, ama aynı zamanda ablamla ortak bir şeyim olabileceği için. Tıpkı benim kamerada yaptığım gibi, kendimde de tanıdığım büyüleyici bir özgüvene sahipti. Hepsi gösteriş içindi. Gizli bir yetenek, gizli bir süper güç.

Bir sonraki atışında Camilla tahtanın kenarına doğru ilerledi ve adamın elindeki iki kırmızı zarı işaret etti. Eğildi, şansını denedi ve

ve ağzım yanaklarımı yaran bir sırtışıla ayrıldı.

Kanca, çizgi ve platin.

"Bunu kameraya çektin mi?" Ophelia'nın omzuna dokundum. Telefonunu yatay tutuyor, yakınlştırıyor ve her şeyi kaydediyordu, sonra rulo daha masaya yerleşmeden grup sohbetine sıkıştırdı. Cami ve gizemli kumarbaz, daha fazlasını beklediği belli olduğu için çok garip bir çift beşlik çaktılar ve Mia devreye girip en büyük kız kardeşimizi talibinden kurtarmayı kendine görev edindi.

Camilla gruba geri döndü ve hiç düşünmeden kollarımı boynuna dolayarak sarıldım. Camilla'nın yüzünü göremiyordum ama Bella'nın kısılmış kaşlarına ve kenetlenmiş dişlerine bakılırsa o da en az bizim kadar şaşkın ve rahatsızdı.

Sarılmadık.

Gayri resmi olarak. Ailemiz şefkatli ya da sevecen değildi. Biz böyle yetiştirildik. Düşündüğümde, ailemden kimsenin sevgisini fiziksel bir şekilde gösterdiğini görmemiştim. Bu, parmaklarımı bir bant parçasına kaptırmak ve bant kopana kadar bileğime vurmak gibiydi.

Şaşırtıcı bir şekilde Cami yavaş ama emin adımlarla kucaklamaya karşılık verdi ve ön kollarını sırtımın ortasında sıktı.

"Bunu da kameraya çektim," diye duyurdu Phee tam flaş kapanırken. Cami ve ben birbirimizi bir toz tabakası gibi fırçalayarak ayrıldık. "Aman Tanrım, kızlar, kucaklaşma zamanı mı?" Ophelia kollarını açarak öne doğru atıldı ve kız kardeşlerim kendi içlerine kıvrıldılar. "Takım kaynaşmasını başarıyla organize edebileceğimi biliyordum."

"Tıpkı o küçük Trol bebek gibisin," dedi Mia. "Hani şu şarkı söyleyip albüm yapan ve herkesi çıldırtan pembe olan."

"Poppy," dedi Ophelia gururla. "Öğrencilerim o filme bayılır, bu yüzden farklı bir şey kastetmiş olsan bile bunu parlak bir iltifat olarak kabul ediyorum."

"Olması gerektiği gibi," diye onu temin ettim. "Mia'dan gelen her türlü onay bir iltifattır, çünkü senden hoşlanmazsa yokmuşsun gibi davranacaktır."

Arkamdan derin bir kahkaha yükseldi. Tanıdık ve kibirliydi ve ancak elinde yumuşak bir simitle yanımıza sokulan Tyler Swan'a ait olabilirdi. Diğer adamlar da hemen arkamızdaydı. Tuzlu ekmekten bir parça kopardım ve ağzıma attım.

"Demek bizden hoşlanıyor," diye tekrarladı Tyler. Mia ofladı ve çubuk krakerden bir parça almaya çalıştı ama Tyler onu göğsüne yaklaştırdı. "Bu on beş dolara mal oldu,

Efsaneye göre eğer onu yemezsem mor şortlu büyük yeşil bir canavara dönüşecektim."

"Atıştırma molası mı verdin?" diye sordum. Mateo'nun gözleri üzerimdeydi ve boğazım kurudu. *Ona bakma, Tally. Seni korkutmaya çalışıyor. Bundan daha güçlü ol.*

Ona baktım.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, ela gözleri her zamanki gibi yakışıklı ve yumuşaktı ve midem ihanet içinde çırpındı.

Frankie, "Siz kızların arayı kapatmasına izin verelim diye düşündük," dedi. "Bunu en azından biraz ilginç hale getirin."

"Bu kadar ukala olma, Maverick." Ophelia erkek arkadaşına bir uyarı fırlattı.

Frankie'nin gözleri ona doğru kısıldı ama dilini tuttu.

Bella, "Ne yazık ki siz tek hünerli midilliler için artık atlayacak havuz kalmadı," diye espri yaptı. "Tüm gün süren bataklık kışına değdi mi?" Sam'in şortunu işaret etti.

"Islak külotları atmadığımı mı sanıyorsun?" Sam öyle dedi. "Her neyse, insanlar buradaki kumar makinelerinde sıralarını kaybetmemek için sandalyelerine işiyorlar. Ben onların en az endişelendikleri şeyim."

Angelo'nun burnu kıvrıldı. "Kokladığım şey bu mu?"

"Bu koku korku." Tyler bize doğru kokladı ve ben de onu büyük fıçı göğsünden ittim. "Bu kızlar leş gibi kokuyor."

Ophelia telefonuyla beni dürttü ve sadece birkaç blok ötedeki bir karaoke barın adresini gösterdi. Gözlerim parladı ama hemen yüz ifademi düzelttim ve boğazımı temizleyerek ona hafif bir onay işareti yaptım. Kendini beğenmiş sağdıç çevresi sudaki köpekbalıkları gibiydi; bizi takip etmelerine izin veremezdik.

"Tuvaleti kullanmam gerekiyor," dedim.

Phee'nin elini çektim. Orada ne kadar uzun süre durursak onlardan kaçmak o kadar zorlaşacaktı ve tek avantajımız o sinsî kadının telepatisinin hepimizi aynı sayfada tutmasıydı. Yürümeye başladık. Doğal olarak kız kardeşlerim de bizi takip etti.

Mateo'nun kafası eğildi, bana odaklandı ve ben de en açık şekilde ondan kaçtım. Yalan söylediğimi her zaman anlardı; onun için herhangi bir sürpriz söz konusu olduğunda bu tam bir baş belasıydı. Kumarhanenin zemininde beni sıkıştırmaya çalışan dikkatinin sıcaklığını hissedebiliyordum.

Gördüğümüz ilk umumi tuvalete doğru ilerledik ve erkekleri tehlikeli bir şekilde uzakta bıraktık. Mükemmel bir dünyada sıkılıp uzaklaşırlar ya da çöpçü avının başka bir yolunu bulmaya çalışırlardı ama gerçekte kendimizi toparlamak ve alarmları çaldırmadan karaoke bara giden bir yol bulmak için yaklaşık dört dakikamız vardı.

"Gerçekten neler oluyor?" Bella mermer makyaj masasına döndü ve kâsedan yuvarlak bir nane şekeri aldı.

Etrafımızdaki banyo kabinlerinden çıkan kadınlar, büyük yuvarlak aynalarda makyajlarını kontrol ediyor, ayakkabılarını karo zeminlere vuruyorlardı. El kurutma makinesinin sesi, hiç kesilmiyormuş gibi görünen şiddetli rüzgârın altında seslerimizi gizleyecek kadar yüksekti.

"Şu karaoke bara gitmemiz gerek." Ophelia telefonundaki haritayı gösterirken kız kardeşlerim eğildiler. "Dört blok ötede ama adamlar her hareketimizi izliyor. Kaçsak mı yoksa bir araba çağırıp trafiğin içinde kaybolmaya çalışsak ve yakalanmamayı mı umsak bilemiyorum."

"Buradan ayrıldığımız anda bir şeyler anlayacaklar," dedi Mia. "Onlar için eğlencenin yarısı bizi kovalamak. Bu tamamen farklı bir av türü gibi."

"Dört blok bir şey değil. Oraya gitmek için Uber'de yürümekten daha fazla zaman harcarız," diye akıl yürüttü Camilla. "Ben sadece gidelim derim."

Muhtemelen haklıydı ve ben de muhtemelen fazla düşünüyordum. Ama bu bir övünme oyunundan çok daha fazlası haline gelmişti. "Ya hemen dışarıdalarsa?"

"O zaman kaçınız," dedi Bella.

Ophelia serçe parmağının ucuyla göz kapağımdaki kırışan ışıltılı farı sanki savaş boyası sürüyormuş gibi düzeltti. "Hazır buradayken, gerçekten işemesi gereken biri var mı?"

"Hayır, anne," dedi Mia alaycı bir tavırla. Gerçi kızgınlıktan ziyade, büyülenmiş ve minnettardı. Birbirinden son derece ayrı iki hayatım yapışkan, sıcak bir şekilde birbirine çarpıyordu. Eriyen s'mores gibi. Belki sadece içkilerden, ortamdan ya da kendi hüsnükuruntumdan kaynaklanıyordu ama en iyi arkadaşımın kız kardeşlerim arasında uyumlu bir arkadaşlık geleceği umuduyla gözlerimde yıldızlar vardı ve bu her neyse, bu bir başlangıçtı.

Ophelia, "Bu tuvaletten çıkıp doğruca kumarhanenin önündeki uzak kapıya gideceğiz, sonra da sola döneceğiz," diye talimat verdi. "Duraklatmaya basma. Dikkatiniz dağılmasın. Birlikte kalın."

Ağır siyah banyo kapısını omuzlayarak açtım ve başımı eğerek gruba önderlik ettim. Bir ayağım diğerinin önünde, gözlerim desenli halıda kaldı, ta ki yolu yarılayıp parlak fayansların üzerine çıkana kadar. Kız kardeşlerimi arkamda hissettim, Ophelia sağında kolunu benimkine dolamıştı. Hepimiz aynı fikirdeydik, sanki sıcak pembe ve pırıltıların geçit töreni tam bir açık vermiyormuş gibi kendi içimize büzüldük. Yaklaştıkça döner cam kapılara bir göz attım ve dışarıdaki pembe gökyüzü taze, iyi kazanılmış bir özgürlük gibi görünüyordu. Dört adımda oradaydık, birkaç adımda da bölmelerin boşluğunda dörtnala ilerliyorduk ve kısa botlarım nihayet dışarıdaki kaldırıma çarptığında bir saattir göğsümde hapsolmuş gibi hissettiğim nefesimi bıraktım.

Vegas'ta gece hızla yaklaşıyordu. Tüm ışıklar çok daha parlak, sokaklar çok daha işlekti. Şehirde bir nabız atışı vardı ve benim kalbim de bunun bir yankısıydı. Adrenalin, ayakkabının düşmesi, planın boşa gitmesi beklentisiyle içimde sıçradı, ama sonunda hepimiz durup etrafımıza baktığımızda, ortalık temizdi. Duyulabilir bir rahatlama hissi vardı.

"Lanet olsun, neden bu kadar gerginim?" Güldüm. "."

"Devam et." Phee beni ileriye doğru yönlendirdi. Kız kardeşlerim bloğun kenarına varıp uzun, işlek bir yaya geçidinin düşmesine basana kadar hızlarını korudular. Diğer tarafa geçtiğimizde bizi bulmak samanlıkta iğne aramak gibi olacaktı.

Sokak lambası yeşilden sarıya döndü ve kırmızıya dönüp arabalar tamamen durduğunda ayaklarımın üzerinde sallanıyordum. Yaya geçidi sinyali bize yol verdi ve neden bilmiyorum - belki de o görünmez ip beni ona doğru çekiyordu - ama Mateo kapılardan dışarı fırladığında kumarhaneye geri döndüm.

Beni gördü ve çenesindeki bir kas kıpırdadı. Sonra yüzünü geniş, parlak bir gülümseme kapladı.

Dudaklarımdan tek bir kelime döküldü. "Kaç!"

chapter thirty-one

Mateo

GERÇEKTEN KOŞUYORDU.

Beşi de sıcak pembe etekleri ve ince topuklu ayakkabılarıyla kahkahalar atarak Vegas'ın kalabalık kaldırımlarında sanki bizden kaçmak bir seçenekmiş gibi insanlardan kaçıyorlardı. Echo'nun Monte Carlo makinesinin kolunu çekişini izlemek için iki dakikalığına başka tarafa bakmasaydık, tuvaletten çıkmayı bile başaramayacaklardı. Ama bu artık eğlenceliydi. Natalia'nın gözlerindeki o şoku gördükten sonra adrenalin patlaması yaşadım ve bunu kullanmaya niyetliydim.

Otoyolun karşısına geçtiklerinde aralarındaki fark hızla azaldı. Bacaklarımız daha uzun, adımlarımız daha hızlıydı. Tally omzunun üzerinden kontrol etmeye devam ediyordu, belki de arkasına baktığında beni görmemesini umuyordu ve ihtiyacım olan son şey kaldırımdaki bir çatlağı yakalayıp göğüslerinin üzerine düşmesiydi. Tanrım, onu çok seviyordum ama nişanım zarif ve çevik değildi. Onlar nereye gidiyorsa, biz oraya gidiyorduk ve bildiğimiz kadarıyla bu bir gey bar ya da erkek striptiz kulübü ya da kendimizi vazgeçirmek için eşit derecede imkânsız bir şey olabilirdi. Sormamıştım ama iş o noktaya gelirse *takım için bir tane almanın* ne kadar ileri gideceğine *dair bir* sınır olduğundan oldukça emindim.

Ayrıca, o kadınların bize tuzak kurduğunu düşünmezdim. Eğitimli, şeytani ve biraz da sarhoştular ki bu korkutucu bir kombinasyondur.

Birdenbire adımlarımı yavaşlatıyor ve kendimi ve dört yetişkin adamı keşfedilmemiş bir bölgeye götürme hevesimi yeniden düşünüyordum. Önümüzde Strip restoran ve mağazalarla doluydu, neon ışıklı tabelalar binalardan uzanıyordu. Bir sonraki hamlelerini bekliyordum ama

Aynı zamanda *onun* arkasında sıraya girdiğimiz sürece nereye gittiğimiz umurumda bile değildi. Beynimin iki yolu vardı. Biri her zaman Natalia'ydı. Diğeri de çoğu zaman Natalia'ydı. Ama daha derin, daha düzenli, günlük şeyler de orada oynuyordu. O her şeyin üzerinde bir film filtresi gibiydi.

İki blok ötede, sağda bir kapı açıldı ve birkaç kişi ağızlarından sarkan sigaralarla dışarı çıkarken, tiz bir şarkı kakofonisi ve bir Joan Jett enstrümanı kısa aralıktan yüksek sesle gümbürdedi. Kapı tekrar kapanmadan önce Tally kendini kapıdan içeri sıkıştırdı ve flamingo paketini arkasına alarak gözden kayboldu.

Lanet olası bir karaoke bar. Bir elimi yüzümden aşağı kaydırdım. "Burada kim şarkı söyleyebilir?"

Sağdıçlarımdan hiçbiri gönüllü olmadı ama Pike yüzünde boktan bir sırıtışla kolunu omzuma attı. "Bu kız için yapmayacağın şey yok."

Bu konuda haklıydı. Korkuya rağmen, bizi loş ışıklı karaoke bara girmekten alıkoyacak hiçbir şey yoktu. Uzun ve inceydi, sanki zaten ayakta duran iki binanın arasına inşa edilmiş ve sahipleri ara sokağa bir çatı atıp günü sonlandırmış gibiydi. Bir uçta bir sahne ve önünde dağılmış uzun bar masaları vardı. Bir projektör duvara hareketli şarkı sözleri yansıtıyordu ve DJ, kabininin arkasında isteklerini iletmek için bekleyen hevesli amatör şarkıcılardan oluşan bir kuyrukla birlikte duruyordu.

Bella da o sıradaydı.

Diğer dördü yakınlarda bir masa bulmuş ve menüdeki ürünleri işaret etmeye başlamışlardı bile. Kardeşim, Pike ve ben kızların yanındaki boş alanda kendimizi evimizde gibi hissettik, istenmeyen haşereler gibi kıpırdandık. Dirseklerimi masaya koydum ve kolumu Natalia'nınkiyle aynı hizaya getirdim ama beklediğim gibi uzaklaşmadı. Duruşu düzeldi, pazusu sertleşti ve sonra rahatladı, beni ve aramızdaki küçük bağı tamamen görmezden geldi.

Ortaokuldaymışım gibi bir kol dokunuşu için umutlanmayacaktım. Ama doğru yönde ilerliyorduk. Şehre ayrı arabalarla gitmekten, en az hadım edici yan gözle yapışkan bir bar masasını paylaşmaya geçmiştik. İlerleme.

"Şu gizlice kaçma olayı çok tatlıydı." Karşımdaki Mia'nın elinden bir menü aldım ve bana doğru uzanan uzun parmaklarından kaçtım.

geri kaptım. Otuz beş yılını kız kardeşim olmadan geçirmiştım ve şimdi üç tane kız kardeşim vardı, bu yüzden kışkırtmalarımı kayıp zamanı telafî etmek olarak görüyordum.

Frankie, "Gelecekte alçaktan sürünmeyi dene," diye önerdi ve Ophelia'yı kendi tarafına çekip şakacı bir baş kilidiyle sardı. Kahverengi saçları yüzüne düştü. "Kocaman kafalarınız var. Onları gözden kaçırmak imkânsız."

O kıkırdarak, "Çok konuşuyorsun," karşılık verdi.

"Tally'yi kaçırmak imkânsız," dedim. İçimden bu düşünce ben yakalayamadan dilimden fırladı. Masa sakinleşmişti ama Tal ve ben herkesin ilgi odağıydık. Kendimi cesur hissederek serçe parmağının yan tarafını kendi parmağımla sıyırdım ve "Her zaman öyleydi" diye ekledim.

Bir an için onu yakaladığımı sandım. Pes edip geri dönebileceğini ve arka planda boktan karaoke metronomu çalarken daha sessiz ve daha özel bir yerde bunu çözebileceğimizi düşündüm. Ama o an, kendini gösterdiği anda yok oldu. Sam ve Tyler aniden oradaydı, birbirlerine bağırıyorlardı ve hepimizi küçük masanın üstünden uzaklaştırıp, bir şekilde sadece iki elleriyle taşımayı başardıkları on plastik soluk sarı bira bardağını aşağıya döküyorlardı.

Echo kardeşini gagalayarak, "Bu büyük sırrın ne olduğunu anlamıyorum," dedi.

"Kiminle çıktığın seni ilgilendirmez." Wink omuz silkti. Uzanıp menüyü elimden aldı ve bir şey okuyamayacak kadar yakından inceledi.

"Sam'in kız arkadaşı mı var?" Tally kaşlarını oynattı.

"Sam'in kız arkadaşı yok," diye yanıtladı Sam.

"Sam'in senin düğünün için bir randevusu var ama sanki ünlü biriymiş gibi gizli tutuyor," diye homurdandı Echo, sonra da parmağıyla geniş gözlerle kardeşini işaret etti. "Kahretsin, onu daha önce becerdim mi? Bu kadar mı? Burada dargınlık yok. Bir kızın Kuğu kardeşe özel ilgi göstermesi ilk kez olmuyor."

"Ağzından çıkana dikkat et." Wink'in başı sallandı.

"Bu orada bir yerde mi?" Mia, Sam'in elindeki titrek laminasyonlu menüyü işaret etti. "Ben bunu görmedim."

"Utanmaz," diye mırıldandı Angelo.

"Sadece söylüyorum, oldukça kaotik bir duruma yeni bir kız getiriyorsunuz. Umarım bu göreve hazırdır." Echo teslim olur gibi avuçlarını açtı. "Ülkenin öbür ucundaki bir düğünde en iyi arkadaşlarınla birlikte ilk randevuya çıkmak oldukça cesurca."

Sam'in dilinin ucuna bir karşılık geldi ama onu geri itti ve birasını dudaklarına götürdü.

Wink'in hizmetteyken kız arkadaşları olmuştu ama hiçbiri birkaç aydan fazla sürmemişti. Amy, Megan, Stephanie, Eloise, hep aynı hikayenin dönüp dolaşan kapısı. Delta'daki yaşam tarzı çoğu kadın için korkutucuydu. Her seferinde yarım yıl boyunca, tehlikeli koşullarda, neredeyse hiç iletişim kurmadan görev yapıyorduk ve bu deneyimin büyük çoğunluğunda boş zamanlarımızı geçirecek sıcak bir bedenden başka bir şey istemedik. Ordu dışında bile sivil hayata alışmak ve yaraların çoğunun içsel olduğunu anlayan bir eş bulmak zordu. Pike ve ben bu konuda olağanüstü şanslıydık.

Tally, "Eğer olması gerekiyorsa, tam olarak uyum sağlayacaktır, Sam," dedi. "Katılıyorum," diye ekledim içtenlikle. "En iyi şekilde davranacağız."

"Çocuğu yalanlarla beslemeyin," diye ısrar etti Echo. "Bugün nasıl bir sirkse, o gün daha pahalı bir sirk olacak."

"Ben olsam bugüne *sirk* demezdim," diye karşı çıktım pasif bir şekilde. Sarhoş bir şekilde Las Vegas'ın etrafında dolanıp çocukça bir oyun oynuyor ve odadaki astronomik fiili, yani ben ve Natalia'yı görmezden geliyor olabilirdik ama bu ne burada ne de oradaydı.

Mia dudaklarını gururla eğerek, "Sirk bir gösteridir," dedi. Bella şarkıcı sırasının en önüne geçmişti ve şarkı seçeneklerinin olduğu kataloğu karıştırıyordu. "Bu bir oyun ve sen kaybediyorsun."

"Sen ." Masanın ortasından bir bira alıp geri fırlattım, lanet olası şeyin tamamını dört özensiz, salyalı yudumda içtim ve ağızımdaki nemli köpüğü kolumla sildim. Bu şimdiye kadar aklıma gelen en kötü fikirdi ama elimdekiler hızla tükeniyordu. Masadan kalktım ve sanki her zaman oradaymışım gibi Bella'nın yanındaki sıraya atladım ve sabırsız, sinirli yan bakışlar bana yöneldi.

"Hey, abla." Bir kolumu omzuna attım.

Isabella'nın kaşları birbirine çatıldı ve kısa saçları elimin arkasını gıdıkladı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Karaoke, tabii ki." Şarkı listesini işaret ettim ve bir hevesle düet için uygun olan bir tanesini seçtim. DJ'e karizmatik bir baş selamı verdim ve Bella çok fazla karşı koyamadan onu küçük merdivenlerden yukarı sürükleyerek sahneye çıkardım. Spot ışıklarının parlamasıyla tam önümüzde olmayan seyircileri görmek neredeyse imkânsızdı ama gözlerimi siper ettim ve nişanlımla arkadaşlarımla masasında pür dikkat bizi izlediklerini gördüm.

"Benim yerimi öylece gasp edemezsin," diye tükürdü Bella.

"Az önce . Ya benimle söylersin ya da çekilirsin."

"Bu şarkıyı biliyor musun ki?"

Bir taburenin üzerinde yan yana iki mikrofon vardı ve birini ona uzattım.

"Duvardan okuyabileceksem sözleri bilmeme gerek var mı?" Bir piyano şarkısı başladı ve kalabalık sustu. Sinirlerim birbiri üzerinde taklalar ama sözler ekranda hareket etmeye başladığında zamanım yoktu. Bunu yapabilirdim; canlı bir seyirci önünde doğuştan yetenekliydim. Canlı bir seyirci görmüştü, Tanrı aşkına.

Bir P!nk şarkısı söylemek, bir başkasını eğlendirmek için yaptığım en savunmasız şeydi.

Bella etkilenmemişti. Kollarını kavuşturdu ve benden garip bir şekilde uzaklaşarak açılış cümlesini usulca söyledi - ki bu açık ve utanç verici bir aşk itirafıydı.

Oh, lanet olsun...

Sözler devam ederken ensemeye inen bir tokat gibi sıcak ve rahatsız edici bir yanma hissettim. Bunun olmasını engellemek için artık çok geçti. Birilerinin yanlış bir fikre kapılmasını engelleyebileceğini düşünerek aramıza önemli bir mesafe koydum ama Bella olağanüstü bir şarkıcıydı ve insanlar bunu fark ediyordu. Şarkının ilk nakaratına geldi ve geniş ve anlaşılır bir şekilde kızgın gözlerle bana döndü.

"Bana bakma," diye mırıldandım.

Alnı ortadan ikiye kırıştı ve "*Nereye bakacağım lan ben?*" dercesine elini yana doğru uzattı. Natalia gibi diğer Russo kadınlarının da kendilerine özgü, kesici bir dilleri olduğunu fark ettim; iletişim kurmak için şiddet ve Tanrı korkusundan başka bir şey gerekmiyordu. Bu Tally için ödüllendirici olmalıydı. Bu, Noel sabahı tüm hediyelerin açıldığını düşünmek ve sonra ağacın arkasında saklanmış bir tane bulmak gibiydi. Benim tamamen aşağılanmam, çöpçü avının eğlenceli küçük bir tuhaflığıydı.

Ya da Karma'nın ödeşmek için bulduğu berbat bir yol.

İkinci kıta başladı ve şarkı söyleme sırası bana gelir gelmez Bella beni azarlamak için mikrofonunu yanına bıraktı. "Seni lanet olası aptal," diye bağırdı. "'Bohemian Rhapsody' tam oradaydı!"

Onu el sallayarak gönderdim, her kelimenin altı çizilirken dikkatle şarkı sözlerine baktım, söylemeyi başardığım her titreşim kendi derimin içinde süründüm. "Just Give Me a Reason" şarkısını popüler olduğu zamanlarda radyoda milyonlarca kez duymuştum ama ne olduğunu hiç anlamamıştım

hakkında. Burada ayakta durmak, bunu anlamak için en kötü zamandı, çünkü görünüşe göre lanet olası baldızımın yoğun bir sevgili kavgasına giriyordum.

"Seni öldüreceğim," dedi Bella dünyanın en sahte gülümsemesiyle. "Bunun için seni dava etmenin bir yolunu bulacağım. Duygusal zararlar gibi bir şey."

Notlarım devam ederken onu susturmak için elimi yüzüne kapattım ama küçük hayvan avucumu ısırıldı. Onu kopardım ve şiirimin son satırı uçurumdan aşağı düştü.

"Ou-CH." Elimi salladım. "Şimdi de tetanos aşısı mı olmam gerekiyor?"

Koro bir kez daha yükseldiğinde birbirimize dirsek atmamıza saniyeler kalmıştı ve ikimiz de bir müzikal tiyatro numarası gibi küçümsememizle uyum sağladık.

"O benim kız kardeşim," dedim mikrofona, Bella'yı göstererek. Bunun üzerine karanlık odadaki insanlardan birkaç "öff" ve "ne oluyor lan" sesi yükseldi.

"Lütfen dur," diye şarkı söyledi Bella.

Bir gün buna güleceğiz. Belki *yakın* bir zamanda değil ama bir gün, yaşlanıp duygusallaştığımızda ve gençliğimizi kaybettiğimizde, Las Vegas ve karaoke aşk şarkısı hakkında bir hikaye olacaktı. Belki o zamana kadar Bella benden hoşlanırdı ve ben de onun bana söz verdiği davayı ödemiş olurdum.

Işıklar arasında Natalia'nın odanın arka tarafındaki silüetini zar zor seçebiliyordum ama orada olduğunu bilmek göğsümü hafifletiyordu. Parmağım masamızın bulunduğu yöne, umarım Tally'ye doğru gitti. Metaforik bir bira battaniyesini omuzlarıma sımsıkı sararak sesi ona çıkardım ve içimden geldiği gibi şarkı söyledim. En azından ne kadar saçma olduğuna gülmesini . Öte yandan, bu onu kazanmak için yeterli olabilirdi. Bektan bir karaoke barda kendimi aptal durumuna düşürmeye istekliysen, bu çaresizliğin nereye kadar uzanabileceğini kimse bilemezdi.

Tek bildiğim şarkının bitmesini istediğimdi, böylece grubumuza kalan azıcık itibarımla ve çocukların geri çekilebileceği bir puanla dönebilecektim. Bella bana daireler çizerek şarkı söylüyordu ama listeden silmek için görevde iyi olmam gerektiğini söyleyen bir kural yoktu.

Son tuşlar çaldığında, müstakbel baldızım mikrofonunu sahnede bıraktı ve eliyle yüzünü kapatarak benden uzaklaştı. O sırada

İzleyicilerin tepkisi ılıktı, ancak arkadaşlarımız ve ailemiz utanç verici derecede uzun bir ayakta alkışla salonu aydınlatarak hayatımın en garip dört dakikasına gerçekten damga vurdular.

Şanslı olsaydım yer açılır ve beni yutardı. Ama ben tam tersi oldum ve masaya geri döndüğümde, sadece aşk adına kendimi tamamen utandırmakla kalmadım, aynı zamanda o aşkımı da hiçbir yerde bulamadım.

Mia, Ophelia'nın omzunun üzerinden sarkmış, skorun kaydını tutan bir kâğıt parçasına bakıyordu. "Berabere kaldık," diye duyurdu Ophelia.

Mia elini kalçasına attı. "Bu saçmalık. Mateo bunu altımızdan çaldı. Buraya ilk biz geldik, bu yüzden puanı biz almalıyız."

"Çöpçü avı böyle yürümez," diye karşılık verdi Angelo. "Önemli olan ne kadar çok olduğu, ne kadar hızlı olduğu değil. Listedeki her şey adil bir oyundur."

"Özür dilerim, ekibinize tam olarak ne katkıda bulundunuz?"

Alçak bir düdük sesi duyuldu ve Camilla kız kardeşine beşlik çaktı. Angelo sabırsız elini kısa sakalının arasından geçirdi ve Mia kendini beğenmiş bir tavırla başını eğerek ona baktı. Bu hafta sonu şimdiye kadar her sorunun katalizörü olmuştu. Kimse Natalia'nın nerede olduğu konusunda benim kadar endişeli görünmüyordu; avuçlarım onun yeniden ortaya çıkmasını beklemek için kenetlenmişti. Bu endişemi dile getirmeye çalıştım - kelimeler dilimin ucundaydı - ama bunun yerine ağabeyimin bir elini Mia'nın ensesindeki saçlara doladığını ve Mia'nın ağzını kendi ağzına çektiğini görünce sustum.

Mia kendini ayırmadan önce öpüşme şüpheli bir saniye sürdü ve bu bizi zaten suskun bırakmadıysa, avucunun Angelo'nun yanağıyla birleştiği tokat işi gayet iyi yaptı.

"Lanet olsun, bunu hak ettin," dedim.

"Yüzde yüz," diye onayladı Pike.

Sam başını salladı. "Bir şey mi kaçırıyorum?"

"Benim katkım." Angelo sırtıyordu, her ne kadar yanağı ince bir parmak iziyle pembeleşmiş olsa da. Orada, listenin en altında, *yeni tanıştığınız birini öpün* satırı vardı. Ophelia'nın parlak kalemmini elinden kaptığı gibi yanına kendi adının bağ harflerini yazdı.

"Öyle bir şey yapmadı," diye alay etti Bella.

Mia dolgun dudaklarını birbirine bastırdı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Tavandan başka hiçbir şeyle göz teması kurmuyordu ve kindar bir Mia'dan daha endişe verici olan tek şey sessiz bir Mia'ydı.

"Bu... sayılır mı?" Tyler mırıldandı.

Angelo omuz silkti ve kalemi kayıtsızca masaya fırlattı. Zaten pek gelişmemiş olan gelin partimize başarılı bir şekilde canlı bir el bombası atmış ve sonra bara doğru dönmüştü. "Bir içki daha isteyen var mı?" Kimse cevap vermedi. "Keyfinize bakın."

Kardeşim masayı terk etti ve Mia ters yöne dönerek kız kardeşlerinin peşinden tuvalete doğru koşmaya başladı.

Gerçeklik kendi üzerine katlandı ve gözümü kııptım. "Tally nerede?"

"Tam olarak emin değilim," dedi Ophelia ama ben onu bundan daha iyi tanıyordum. En azından en iyi arkadaşının bir plan yapmadan tek başına Vegas'a gitmesine asla izin vermeyeceğini söyleyecek kadar. Tal beni peşinden koşturmak için gününü gün ediyordu.

"Tekrar dene," diye nazıkçe önerdim, elim sandalyesinin ahşap arkallğını sıkarken. "Hadi, gidip karımı getireyim, O."

Dudakları büküldü, bir şeyleri tutmak için mücadele etti. Burnundan derin bir nefes aldı ve bir iç çekiş olarak bıraktı. "Tek söylediği Elvis'i bulacağı ve bunu tek başına yapması gerektiği idi."

Elvis. Yani bu bir çöpçü şeyiydi. Yine öne geçmeye çalışıyordu.

Bir taklitçi bulabileceğim bir yer bulmak için beynimi zorladım, ama ve çaresizliğe kapıldım. Telefonumu cebimden çıkarıp Google'da arattım. Nabzım hızlandı, boynumda gümbürdüyordu, çünkü birkaç sonuç vardı, ancak yakınlarda çok özel bir tanesi diğerlerinin arasından sıyrılıyordu.

Tam olarak nereye gittiğini biliyordum.

Bunca zamandır gittiğimiz yer orasıydı.

chapter thirty-two

Natalia

Vızıldayan beyaz tabelaya ve sarı ampul ışıklarına **baktım**. Elvis orada, belinde kırmızı akustik gitarıyla dans ediyor ve sanki bir sırrı biliyormuş gibi bana gülümsüyordu.

Binanın önünde altın rengi bir tente, parmaklıklarına kalpler işlenmiş beyaz çelik çit direkleri ve yirmi dört saat açık olan düğün arabasının geçtiği bölüme park edilmiş eski pembe bir Cadillac vardı.

Yürüme mesafesinde bir Elvis taklitçisi bulabileceğim tek yerin burası olmasının ironisi gözümden kaçmamıştı. Bu bir tür ilahi müdahaleydi ve beni müzikle yüzleşmeye zorluyordu - kelime oyunu yapmak istemedim. Elbette evlenmek için daha romantik yerler vardı ama bir düğün planladıktan ve bu süreçte neredeyse kendimi kaybettikten sonra, bu tür bir yerin neden var olduğunu tam olarak anladım. Bu insanlar birer dâhiydi. Ne istediklerini biliyorlardı ve gidip onu aldılar.

Şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, herhangi birinin düğünümüze müdahale etmesine izin vermek Mateo ve benim şimdiye kadar yaptığımız en büyük hataydı. Her şeyi karmaşıktırdı, birbirimizi sorgulamamıza neden oldu ve seçimlerimizi gölgeleyerek bizi bu noktaya getirdi.

Mateo, her ne haltsa bunu düzeltmek için çok çalışmaya hazır olduğunu açıkça belirtmişti. Ona izin vermek istedim ve içimden bir ses bardan tek başıma çıktığımda nişanlığının beni ona geri götürmek için ortaya çıkmasının an meselesi olduğunu söylüyordu.

Şapelin kapıları açıldı ve ben de altın rengi büzgülerin ve kırmızı güllerin ardında neler olduğunu görebilmek umuduyla içeriye baktım. Kollarımdaki tüyleri diken diken eden hafif bir esinti vardı ve bir çift yeşil halının üzerinde yürürken ürpertimi ovuşturarak uzaklaştırdım.

Evlilik cüzdanları. İki beden büyük beyaz bir gömlek giymiş ve boynuna zar zor tutturulmuş bir papyon takmıştı; kırmızı tüp elbisesi ve tüylü boasıyla sarışın gelinini kollarının arasına aldı ve onu öyle sert öptü ki, sonunda ayrıldıklarında ruju bıyığını boyadı.

Bu kendiliğindenlik ve şehvet elektrik gibiydi. Mateo'ya aşık olmak böyle bir duyguydu. Basit ama alışılmadık. Hiçbir zaman bir kutuya sığmayacaktık ama son beş ayımızı bunu zorlamaya çalışarak ve bu süreçte kendimize zarar vererek geçirmiştik. Bunu biliyordum ama yeni evli yabancıların kaldırımında birlikte yeni hayatlarına doğru yürüyüşlerini özlemle izlerken bir anda kafama dank etti. Ve *kıskandığımı* fark ettim.

"Tal."

Ses beni etrafımda döndürdü. Mateo oradaydı, elleri cebinde tek başına duruyordu. Rüzgâr saçlarını her zamanki gibi karıştırmıştı ve bu, o umutsuz, yumuşak kahverengi gözlerle birleşince göğsümdeki havayı alıp götürdü. Kalbim kaburgalarımın çarptı; kan kulaklarımın ucuna hücum etti.

Tam benim alanıma girdi ve etrafımızdaki diğer her şeyi engelledi. Şapelin tabelasındaki parlak ışıklar başının etrafında sarı bir aura oluşturmuştu.

"Beni bulacağını düşünmüştüm." Fısıltıdan daha yüksek çıkmadı. Bakışlarım boğazına takıldı ve çenesine kadar uzanan tanıdık güzellik izlerini inceledim.

"Benim gitmeyeceğim hiçbir yere gidemezsin." Mateo cebinden bir el çıkardı ve çekingen bir tavırla benimkine uzandı. Ona izin verdim. Başparmağı parmağımdaki elmas yüzüğün üzerinde gezindi, kayışı ileri geri kaydırды. "Seni asla yalnız bırakmayacağım bebeğim. Ne kadar kızgın olursan ol, kendimizi ne kadar uzakta bulursak bulalım, tüm delikleri yamamak ne kadar imkansız gelirse gelsin. Bunu yapacağım Natalia. Ortaya çıkacağım."

Dudağım haince titredi. Gözlerimin arkasında bir yanma tehdidi belirdi ve Mateo beni öne doğru çekerken elimi sıkıca kavradı ve kulağım göğsünün üzerindeki yumuşak ketenle birleşti. Sözlerine bu kadar dikkat eden bir adam için Mateo'nun kalbi hızla çarpıyordu.

"Parmağındaki yüzüğün bir anlamı var. Ben *seninim*. Tam tersi değil. Sahil kulübünde bana ciddiyetle hatırlattığın gibi, gittiğin her yerde seni bekleyen içkili ve yüzüklü bir adam var, ama sen *benimkini* takıyorsun."

"Bunu söylerken biraz şımarıklık ettim." Başparmağımı ve işaret parmağımı birbirine sıkıştırdım.

"Bununla sonra ilgileniriz," diye söz verdi, iki kolunu omuzlarıma doladı ve beni vücuduna bastırdı. Üzerime sinen kokusu ruhumu ateşe verdi ve kokunun koruyuculuğunda kaybolurken gözlerim kapandı. "Artık seninle anlaşmazlık içinde olmak istemiyorum. Senin de benimle birlikte olmak istediğini sanmıyorum." Doğru tahmin etmişti. "Ama hâlâ istiyorsan, o zaman benimle kavgaya et Tally. Bağır bana. Her şeyi ortaya dök. Bana seni hak etmeyen bir pislik olduğumu söyle, bana yanlış yönlendirilmiş bir ana kuzusu de, bu işi neredeyse ne kadar berbat ettiğimi hatırlat, beni yalvart. Ama benimle işin bitmesin. Tamam mı? Çünkü buna dayanamam."

"Sana asla yanlış yönlendirilmiş bir ana demezdim," dedim sırtışıma gizleyerek. "Ama kendini yansıtmaya sevindim."

Beni itip kaktı. "Punk."

"Bu sabah her şey için seni suçlamak istedim, çünkü kendimi diğer insanlara karşı savunmak ve öfkemi haklı çıkarmak zorunda kalmaya çok alışkınım, ama bu sana haksızlık. Daha dikkatli olmalıydım, işaretleri okumalıydım, mücadele ettiğini fark etmeliydim. İhtiyacın olduğunda konuşmadığın bir insan haline nasıl geldim bilmiyorum ve benden bir şeyler saklaman gerektiğini düşünmene neden olacak her ne yaptıysam, ben-" Sesim titredi. "Üzgünüm, Matty."

Başını sallayarak saçlarını temizlemeye çalıştı. Kalın parmakları saçlarının arasından geçerek kafa derimi hafifçe kaşıdı.

"Senden özür dilememe izin ver, lütfen." Tüm kederimi doğrudan sert bakışlarına dökülebilmek ve beni duymasını sağlamak için geri adım attım. "Her şeyi sineye çekmek zorunda değilsin, biliyorsun. Sen de *insansın*. Başkalarının endişelerini ve sorunlarını çözmek senin işin değil, çünkü sen bir duvar değilsin Mateo. Yeterince yaşadığını söyleyebilir ve bunun için kendini küçük hissetmeyebilirsin. *Kimse* bunun için senin daha küçük olduğunu düşünmez."

"Yine de yapardım," diye mırıldandı. "Sorun da bu zaten. Bunun seninle hiçbir ilgisi yok ve her şey benimle ilgili, Tally, sana söz veriyorum. Eskiden olduğumdan daha az... olamam."

"Delta'da mı?"

Matty bakışlarını benden kaçırdı. "Ben iş bitiriciyim. İnsanlar bunun için bana baktı. Cevaplar bendeydi, her doğru seçimleri yaptım. Eğer şimdi bir şeyleri çözemiyorsam, o zaman gerçekten neyim ben? Ben bir kabuğum, bir sahtekârım. Ailemin önünde panik atak geçirdim ve o zamandan beri

Anksiyete beni kontrol etmiyormuş gibi davranmak ve bunu senden saklamak, geçip gitmesini ummak."

"Artık savaş ya da kaç modunda yaşamıyorsun." Elimi başının yan tarafındaki kaba saçlarının arasından geçirdim ve onu kendime çektim. Yanağı avucumun içinde ağırlaşmıştı. "Bu bir savaş değil. Hata yapmana ve başarısız olmana izin var. Yardım istemeye hakkın var."

Mateo derin bir nefes aldı. Eli kalçama yapıştı ve başparmağı muhtemelen konuşurken kendini sabitlemek için daireler çizdi. "TechOps'la ilgili tüm bu şeyler ve işe alımın ertelenmesi - çünkü adamlarımdan, *ekibimden* başka kimseye güvenemiyorum. Uzun zamandır sahip olduğum tek insanlar onlardı Tal. Bu farklı bir sadakat türü ve bunu anlamayı beklemiyorum. İş için daha nitelikli birini işe alamamanın ne kadar çılgınca olduğunun farkındayım ama güvenlik şirketi *benim*, tıpkı kamera işinin senin olduğu gibi. Pike gidene kadar bu işe ne kadar önem verdiğimi fark etmemiştim. Sonra ailem geldi, düğün planlaması yorucu hale geldi, seks işi zarar gördü ve ilişkimiz gerildi. Düşündüğüm gibi bunu tek başıma yapamayacağımı anladığımda artık çok geçti. Yalan çok derinlere kazılmıştı ve geri alamazdım." Gözleri parlak ve ıslaktı. "Bana artık aşık olduğun adam değilmişim gibi bakmanı istemedim."

Göğsüm kendi üzerine çöktü. Yutkunmak acı veriyordu. Tanrım, bu sabah ona benimle konuşma fırsatı vermediğim için kendimden nefret ediyordum. Hayatımdaki herkesin bana zarar vereceğini, bunun kaçınılmaz olduğunu, Mateo'nun böyle bir şey yapabileceğini varsaydığım için kendimden nefret ediyordum. Ailemden de nefret ettim, kısa bir süre için, ama en çok, sevgimin sınırları konusunda ne kadar yanıldığını ifade edecek yeterli kelime olmadığı için nefret ettim.

"Mateo, sana baktığımda istediğim her şeyi görüyorum." Gözyaşları göğsüme saplanan bir hançer gibiydi ve o gözyaşlarını silmeden önce bir tanesi hızla düştü. "Seni bulana kadar tam olarak *kendim* değildim derken ciddiydim. Tüm hayatım boyunca boşluğun doldurulmasını bekledim ve sen geldin ve oraya adını yazdın. Senin hakkında farklı hissedeceğim bir versiyonun yok. Her şeyi bilmek istiyorum. İçeri alınmak istiyorum. Lütfen benden bir daha saklanma."

"Yemin ederim," diye fısıldadı. "Sana karşı hissettiklerim *aklımı* başımdan alıyor." Nefesi her kelimede dudaklarımda geziniyor, başparmakları göğüs kafesimin altındaki oyuklarda dinleniyordu. "Beni daha çok korkutuyor

Çünkü bu beni zayıf ve aptal yapıyor Natalia. Sana sahip olmak için her şeyi yaparım. Sen diğer tarafta olsaydın, çatışmaya silahsız girerdim. Sana ihtiyacım var. Seni gördüğüm andan beri sana ihtiyacım var."

"Son birkaç ayda kötü bir seçim yapan tek kişi sen değilsin," diye hatırlattım ona. "Ailemin onayına muhtaç değilmişim gibi davranıyorum ama tüm bu düğün benim bir şeyi kanıtlamamla ilgili hale geldi. Neden bu kadar önemseydiğimi bilmiyorum."

Derinlerde bir yerde, bir gün ne kadar niş ve rahatsız edici olursa olsun ailemin beni destekleyeceği bir ilişki yaşayabileceğimi umduğumu biliyordum. Eğer hem başarılı, toparlayıcı bir kız hem de özel bir baştan çıkarıcı olabilirim, ilki diğerini yok edebilirdi.

Belli sebeplerden dolayı ailemle pek ilgilenmedim. Gerçekten, kız kardeşlerimle aramızdaki bağı özlüyordum.

"Babanı bu küçük, güzel zihne yaptıkları için asla affetmeyeceğim." Mateo şakağıma dokundu. "*Ailelerimizi* yatıştırmaya ve sanki bugün hayatımızın en önemli günü değilmiş gibi iyi davranmaya o kadar kaptırdık ki kendimizi. Başka kimsenin önemi yok ve bu çılgınlık içinde birbirimizi kaybetmek yapmayacağımızı söylediğimiz tek şeydi. Eğer farklı bir şey istiyorsan, Tally, bunu yapabiliriz. Bunu çözebiliriz."

"Mekânın parası ödendi." Uysalca gülümsedim. "Yiyecek içecek rezervasyonu yapıldı, insanlar uçak biletlerini ve takım elbiselerini aldılar ve tatil köyündeki odaları tuttular. Bu gerçekleşiyor, Matty. Yine de mükemmel olacak, bu konuda endişelenmiyorum. Seninle evleneceğim gün olduğu için çok seveceğim. Biraz çılgın olabileceğimi biliyorum ama düğünü iptal edecek kadar çılgın değilim."

Eğildi ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Ama bunu her zaman gerçekten istediğin şeyi elde edemediğin için razı olduğun gün olarak hatırlayacaksın."

Duman dağıldığında ve buzdan heykel eridiğinde, sanki son altı ay hiç yaşanmamış gibi normal, münzevi hayatlarımıza geri dönecektik. Bu sadece bir kırılmaydı. Her zaman aynı kalacak olan tek şey bizdik ve buna tutunmak beni Haziran ayında Key West'e götürecekti.

"Tek istediğim her zaman olduğu gibi sen ve ben. Her zaman olacağı gibi," dedim.

Mateo ellerimi tuttu ve göğsünün ortasına getirdi. Gözleri kararmış ve büyümüşü. Sertçe yutkundu ve aklından bir düşünce geçerken yanakları çukurlaştı. "O zaman evlen benimle. Hemen şimdi."

"Ne?" Kısa kahkaham tamamen inançsızlıkla doluydu.

"Evlen benimle," dedi tekrar, yakışıklı yüzüne yayılan gülümsemesiyle. "Diğer saçmalıkların hiçbirine ihtiyacım yok - çiçeklere, martılara, lanet olası DJ'e. Ne aileme, ne çocuklara, ne de gelen her çifte okuduğu şiirlerle dolu küçük bir klasörü olan rastgele bir nikâh memuruna ihtiyacım var. Ama sana ihtiyacım var ve her şeyi siktir et demekten daha iyi ne olabilir ki?"

Mateo bizi küçük beyaz şapele ve Las Vegas'ın batmakta olan mor gökyüzüne karşı parıldayan göz kamaştırıcı ışıklarına doğru çevirdi. Zihnimdeki diğer her şey karardı. Kalbim davul gibi çarpıyordu. Midem altüst oldu. İçimde neler olduğunu anlayamıyordum. Endişe, heyecan, isyan. Koşmak ve kovalanmak ama heyecan için yakalanmayı istemek gibiydi.

Kararımı çabucak vermiştim. "Herkes ne söyleyeceğiz?" "Hiçbir şey." Dişleri alt dudağına yapıştı. "Kimin bilmesi gerekiyor?"

Ağzım açıldı ama bir şey çıkmadı. Her şeye sahip olabilirdik. Gizli, samimi, spontane bir düşün ve aynı zamanda herkesin beklediği düşün, ama *bizim* şartlarımızla. Zaten evliydik ve sadece parti için oradaydık. Dünyada daha fazla istediğim başka bir şey yoktu.

"Tamam." Başımı salladım, sesim nefes nefese ve tıngır mıngırdı. Parmaklarımı onunkilerin arasından geçirdim ve sıkıca kavradım. "Hadi yapalım şu işi."

Mateo beni gelin gibi kucağına aldı; sırtımda ve kalçalarımda gezinen iri, sıcak ellerinin altında elbisemin tüyleri dalgalanıyordu. Topuklu ayakkabılarımı ayak bileklerimde çaprazladım ve gülerek başımı arkaya attım. Nefes almak için ayağa kalktığımda Mateo onu benden tekrar çaldı, beni sertçe öptü, dillerimiz birbirine dolanırken ve kollarım boynuna dolanırken ağzını benimkinin üzerinde açtı.

"Arabaya servis mi yapacağız yoksa tezgah servisi mi?" diye sordu. "Arabamız yok ama beni götürmenize izin veririm."

Gözlerim şakacı bir şekilde yuvarlandı. "Buraya Elvis için , değil mi?" "O zaman Elvis'i alacaksın."

Mateo bizi binanın eşiğinden geçirdi ve boş bir odada pembe vitraylar ve kırmızı gül yapraklarıyla çevrili bir şekilde Natalia Duran oldum.

chapter thirty-three

Mateo

SUV'un arka koltuğunda siyah saçlarından bir tutamı kulağının arkasına itip sıcak, pürüzsüz kalçalarını kendime doğru çekerken *karım -siktiğimin karısı-* kendini *yanıma sıkıştırdı*.

"Tekrar söyle, Tally." Dudaklarından dökülen kelimeleri duymak için yalvarırcasına boynunu hışımla öptüm. Araç paylaşım hizmetlerinden süresiz olarak men edilmeden yapabileceğim çok şey vardı ve arkadaşlarımızın taşındığı gece kulübüne giderken dur-kalk trafiğindeydik.

Teni ağzımın altında çakıllaştı. "Ben senin karınım."

Parmaklarımın küt uçları kalçasının iç kısmına dolandı ve gözlerim dikiz aynasından şoförünkine kayarken bir ses çıkardı. Hızla başını eğdi. Bunu söylemeye devam etmesini, kulaklarıma kazımasını, kalıcı bir varoluş haline getirmesini istedim çünkü hala rüya görüyormuşum, bir bulutun üzerinde süzülüyormuşum gibi hissediyordum.

"Sence bir gösteri mi istiyor?" Dudaklarımı kasıtlı olarak kulak memesinde gezdirerek usulca sordum. Başını omzuma yasladı. "Çünkü beni deli ediyorsun."

Elbisesinin eteklerine doğru ilerlerken elini benimkinin üzerine kenetledi, ama altındaki sıcaklığı hissetmeden önce değil ve parmaklarım seğirdi. "Bekleyebilirsin."

"Yapamam." Yüzünü kendime çevirdim ve pantolonumun fermuarı sıkılaşıırken dudaklarını dudaklarımla yakaladım. Tabii ki *yapamazdık*. Bu beni , dişlerimle dudaklarını şişirmekten, saçlarının gizleyeceği teninin yüzeyine küçük, güzel bir iz çizmekten alıkoymadı. "Karımı becermek istiyorum."

Parmaklarını şaftımda gezdirdi ve ben nefesimi içime çektim. "Uslu dur, kocacığım. Gece daha yeni başlıyor."

Sorun da buydu. Gecenin geri kalanında yüzümüzü göstermemiz gerekiyordu çünkü çöpçü avı kazanılmamıştı ve sabırla onlara geri dönmemizi bekleyen insanlar vardı. Ama o anda bunların hiçbirisi umurumda değildi. Bu işi bitirmek ve Natalia'yı saçlarını yumruğuma dolayarak villaya geri götürmek istiyordum. Öte yandan, Vegas'taki tek günümüzdü ve Ophelia ile Pike bunu planlamak için çok çaba sarf etmişlerdi. Onlara katılımımızı borçluyduk.

Tally, "Phee'nin bir arama ekibi göndermek için neredeyse bir dakika uzaklıkta olduğunu biliyorum," dedi. "Beklediğimize degeceğine söz veriyorum. Yükümüzü çok erken boşaltmayalım."

"Bunu yaptığımda ağzını dolduracağım." Çenesinden tuttum ve başparmağımı dudaklarının arasına soktum, ipeksi dilinin parmağımın ucunda gezindiğini hissettim. Parmağımı ısırды ve ben de yüzümü buruşturarak parmağımı çektim.

"Soruları olacaktır," dedi. "Bir saat önce birbirimizle konuşmuyorduk bile. Belli ki bir şeyler olmuş."

"Varsayacakları şey, sorunlarımızı öyle ya da böyle çözdüğümüz -diğerine vurgu yapıyorum- ve şimdi hepimizin drama olmadan eğlenebileceğimiz." Unuttuğum küçük bir sorun yeniden aklıma geldi ve yüzüm buruştu.

"Ne oldu?" diye sordu.

Dokunuşum diz kapağı boyunca dans etti ve tıraş etmeyi atladığı bir nokta tenimi karıncalandırdı. "Erkek kardeşim kız kardeşini öpmüş olabilir."

Natalia'nın yüzü de benimkiyle aynı şekilde çarpıldı. Manikürlü kaşları alnına doğru fırladı. "Hangi-"

"Mia."

"Bilerek mi?"

"Çaresizlikten." Başımı öne eğdim. "Çöpçü avı için." "Oh, lanet olsun."

"Onu tokatlamış olabilir."

Buna daha az şaşırmıştı. "Peki sonra ne olacak?"

"Bilmiyorum." Omuzlarım kalktı ve düştü. "Serpintiden önce seni bulmak için ayrıldım."

"Çayı almak için kalmadın mı? Ne olacağını bilmek istemedin mi? İntikamcı mı görünüyordu, yoksa sadece şaşkın mı? Yani, tokat

tamamen sonuçsaldı, insanları öylece öpemezsin. Yine de ikisi iki gündür devam ediyor. Bu çok kötü."

"Kötü olan, onu öptü ve kadın da ona tokat attı."

"Kötü olan şu ki, biz dönene kadar hastanede olmazsa daha fazla kötü ruh var demektir."

"*Kafamı* karıştırıyorsun Tal. Bu bizim sorunumuz değil. Angelo'nun başını belaya sokmak gibi bir alışkanlığı var ve bu da farklı değil. Ama şunu söylemeliyim ki, el ele geri dönmemizin odada en çok konuşulan şey olmayacağından eminim."

Rahatlamıştı. Işıklar ve reklam panoları deri iç mekânı gökkuşağı renkleriyle dolduruyordu ve Tally bana doğru eğilerek camdan dışarı, reklamlara ve neonlara baktı. Aylardır ilk kez bedenim bir kontak anahtarı gibi döndü ve rölantiye geçti. Mırıldandı. Bu anı şişelemek ve nadir bulunan bir viski gibi rafta saklamak istedim. Onunla yaşlanmak, yeniden ziyaret etmek, göstermek, küçük, gizli yudumlar almak istedim. Karım kollarımda, arka koltukta böyle. Tüm gürültü dışarıdaydı ve biz bir balon gibi zarar görmeden geçip gitmesini izliyorduk.

"Şu anda çok mutluyum," dedi. "Bunu açıklayamam."

Saç çizgisine bir öpücük kondurdum. "Ben de tam aynı şeyi düşünüyordum."

Natalia başını kaldırdığında gözleri pencereden yansıyan parlak ışıkla parlıyordu. Gökyüzünü işaret etti ama ben tamamen burnunun düğme kıvrımına ve dudaklarının doğal dudak büküşüne kapılmışım. Onun ne kadar güzel olduğuna ve gelecekteki çocuklarımızın tıpkı anneleri gibi görünmesini ne kadar çok istediğime hayranlıkla bakarken bir yerlerde kayboldum.

"Bak, Matty."

İsteksizce onun sesini takip ettim. Dolunay.

Tabii ki.

Hayatımdaki her şey bir çemberdi ve doğru zamanlarda kendi içine katlanıyordu. Beni bir önemli olaydan diğerine bir zaman işaretçisi gibi takip ediyordu. Belki de bana yavaşlamamı hatırlatıyordu. Her şeyi hissettiğim kadar derinden hissetmem için beni teşvik ediyordu çünkü bu beni zayıf yapmıyordu, beni gerçek yapıyordu.

Ona daha sıkı sarıldım. "Sana çocukken kurtmuşum gibi davranabildiğim için aya karşı uluduğumu ve bunun çok mantıklı olduğunu anlattığım hikâyeyi hatırlıyor musun? Böyle bir dürtüye boyun eğmenin çok çocuksu ve masum bir yanı vardı ve kimse de bunu sorgulamamıştı?"

"O bizim ilk randevumuzdu. O zamanlar bir yere gitmeyeceğimi anlamalıydın çünkü seni eve göndermek yerine merdivenlerden daireme kadar sürükledim."

"Size söylemediğim şey, görevdeyken benim de bunu yapacağımı. Gece boyunca bir karakolda korkmuş ve yalnız olurdum, bunun gördüğüm son dolunay olup olmayacağını merak ederdim çünkü bırakın bir ayı, önümüzdeki on iki saatin bile ne getireceğini bilemezdim. Ve kendime o küçük çocuğun hala göğsümde yaşadığını, ruhunun orada olduğunu, iyi olacağını ve eve döneceğini hatırlatmak için ulurdum."

Natalia parmaklarıyla ensemdeki saçları usulca kaşdı.

"Ama cehenneme gidip eve dönmemin asıl nedeni senin beni burada bekliyor olmandı. Kader gibi. Sonra o gece sana o hikayeyi anlattım ve sen de dönüp benimle birlikte aya doğru uludun ve lanet olsun Tal, vücudumda uyuyan bir şey ilk kez uyandı. Her şey birbirine bağlandı."

"Durup bakmamı sağlayan ilk kişi sensin," diye mırıldandı. "Benim de sana ihtiyacım vardı."

Arabamız hafifleyen trafikte ilerlerken Natalia kucağımdan indi ve şoföre el salladı. Sunroof'a vururken tatlı sesiyle "Affedersiniz," diye seslendi. "Şunu açabilir misiniz?"

Büyük pencere geri çekildi ve Natalia ayağa kalkıp başını ve omuzlarını geniş açıklıktan içeri sokarken onu dizlerinden yakaladım. "Bebeğim, ne yapıyorsun?" Elbisesindeki tüylerin arasından bana bakarken ağzımı ikiye bölen gülümsememe engel olamadım, kendini tamamen .

"Hadi Mateo, benim büyük kötü kurdu ol."

"Sığılacak mıyım ki?" Güldüm ve ayağa kalktım. Vücutlarımız birbiriyle aynı hizadaydı, bu da istemeden kalçama binerken daha önce bitmek bilmeyen şehveti engellemek için hiçbir şey yapmadı. Onu daha yükseğe kaldırdım ve kalçalarını açık tavanın kenarına dayadım.

Arabanın içinden bir protesto mırıltısı geldi ama karımın ciğerlerini havayla doldurması ve küçük bir dişi kurt gibi parlak sarı Vegas ayına doğru böğürmesiyle boğuldu. Mutluluktan göğsüm ağrıyordu. Vücudumdaki her şey acıyordu, sanki duygularım derimden dışarı çıkmaya çalışıyor ve sıkışıp kalıyordu. Bununla yanabilirdim. "Siktir, seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," dedi usulca.

Onu takip ettim ve gökyüzüne doğru ulumadan önce sesin göğsümün derinliklerinde canlanmasına izin verdim. Varış noktamıza kadar sırayla sesimizi çıkardık.

* * *

Düğün partimizi karanlık gece kulübünde **bulduk** ve Pike sanki hayatının son iki saati onu yirmi yıl yaşlandırmış gibi rahat bir nefes aldı. "Her şey yolunda sanırım?" diye sordu.

"Her şey harika, kardeşim." O kadar sert gülümsedim ki yanağımdaki gamzenin derinleştiğini hissettim. Soğukkanlı davranmak buraya kadarmış. Küçük düğün şapelimizin sırrını ihtiyacım olduğu sürece saklayacaktım ama en iyi arkadaşıma söylememek zor olmayacaktı. Bağırarak istedim. Dudaklarım garip bir şekilde inceldi ve Pike başını eğdi. "Biz hallettik."

"Senin kışını tekmeledi, değil mi?" Neşeli Natalia'ya baktı. Bu varsayımın her saniyesi hoşuna gidiyordu, çünkü Pike onun bana cehennemi yaşatmasını izlemeye alışkındı. Bir yıldan fazla bir süredir duvarın diğer tarafındaydı.

"Çok iyi koydu," diye yalan söyledim. "Aklımızda çok şey vardı." "Siz ikiniz nereye ?" Echo müziğin üzerine bağırdı, sonra Bana vurmak için uzandı ama elim tarafından engellendi. "Orada bir şey kaldı mı, Kaptan?"

Ophelia onun koluna vurdu. "Onları rahat bırak Tyler. Birbirlerini yeniden seviyorlar."

"Bütün gece devam edebilirim, tatlı çocuk," dedim. "Bir iki şey öğrenebilirsin."

Natalia parmaklarımı sıktı ve uzun kirpiklerini bana doğru kırıştırdı, ben de eğilip onu öpücüklere boğdum ve düğün grubundaki herkesin aynı fikirde olmasını sağladım. Oyunumuza ve gecemize geri döndük, bir şekilde önceki iki kulüpten daha gürültülü ve daha kalabalık bir kulüpteydik. Vegas, ışıklar ve gümbürdeyen bas seslerinden oluşan bir bulanıklığa dönüşüyordu ve çöpçü listemizdeki öğeler bir haritaya iğneler gibi saplanmıştı.

Angelo'nun gözleri bira dolu plastik bir bardağın içindeydi ve ben ona doğru bir parmak salladım. Sessizce, isteksizce tabağa doğru adım attı. Gözlerinde gergin bir parıltı vardı ama söyleyecek bir şey kalmamıştı. O biliyordu ki

Onu tam olarak neden çağırdığımı biliyordum. Tıpkı çocukken babamızın köşedeki dükkandan sakız çaldığımız ya da tren raylarında bisiklet sürdüğümüz için bizi disipline edeceğini bildiğimiz gibi. Çağrıya cevap verdik ve sonuçlarına katlandık. İçimi çektim, çünkü bu onun canını yaktığı kadar benim de canımı yakıyordu ve sonra kafasının yan tarafına sağlam bir tokat attım.

Dudakları inceldi ve boynunu omuzlarının üzerinde döndürdü. "Bunu hak ettim."

"Mia zor bir limit."

"İlgilenmiyorum," diye cevap verdi Ang, o kadar hızlıydı ki duraksamama neden oldu. "Sadece düğününüzde bir jig yapmak istemiyorum. Biraz daha minnettar olmalısın."

"Kazandığımızda göreceğiz." Neyse ki listede kendimizi aptal durumuna düşürecek pek bir şey kalmamıştı. Birkaç tane daha az cüretkâr hedef ve bir tane de daha müstehcen hedef. Orada her şeyi yapmak zorunda değildik; sadece kızlardan *bir tane* daha fazla şey yapmamız gerekiyordu ve zaten onların sayısını da unutmuştum.

Oturmak için büyük yuvarlak bir kabin bulduk ve bir tur daha içki sipariş ettik. Her birimiz ayıklıktan duygusallığa geçiş eşiğini aşmış, tuvalete gitmenin bir karnaval gezintisinden inip ayaklarımızı yeniden bulmak gibi olduğu o tuhaf, bulanık arafa girmiştik. Kalbim gaza gelmiş, göğsüm ısınmış, cinimi yudumluyordum ve karşımdaki neşeli karım martini bardağının içinde kaybolmuş, dilini dudaklarının üzerinde gezdirerek fazlalıkları yalıyordu.

Kahretsin, kendim yalamayı düşünmediysem.

Natalia'nın topuğu dışarı çıktı ve masanın altındaki kaval kemiğimi sıyırdı. Ayakkabısının burnu dizime kadar geldiğinde bileğini yakaladım ve başparmağımın ucuyla kemiğe desenler çizdim. Ona istediğim gibi dokunamıyordum, bu da vücudum için bir sorun olmaya başlamıştı. Erkekliğim, soğukkanlı ve sakın kalma isteğime isyan ediyor ve bunun yerine herkesin içinde patlat-boner oyununu oynuyordu. Bunu hafifletecek bir şeye ihtiyacım vardı. Tempolu bir yürüyüş, soğuk bir duş, gömleğimin arkasına buz koymak, ne olursa. Tally'nin bileğini bıraktım ve ayağa kalktım.

"Bir şeye ihtiyacı olan var mı?"

Masadaki herkes reddetti ve kimse bana katılmaya karar vermeden hızla uzaklaştım. Barın yanındaki küçük oyuk boştu ve ellerimi başımın arkasına koyup gözlerimi kapattım, ezilmiş, botla bağlanmış atlet ayağını ve Fort Liberty'deki sahipsiz baraka tuvaletlerini hayal ettim.

Evet, bu yarar.

En azından şimdilik. Ta ki Tally'ye bir kez daha bakana ve sikim tekrar gerçek bir erkek olmak istediğine karar verene kadar.

Dikkat dağıtmak için çöpçü listemi çıkardım. *DJ'e şarkı isteğinizi çaldırın.*

Bu yeterince kolaydı, değil mi? Ne tür bir DJ istek kabul etmez ki? Üzerinde bulunduğu sahne en zorlu kısımdı. Dans pistinden daha yüksekti, bir kuş kafesi ya da belki bir hapishane hücresi gibi görünüyordu, arkasında küçük bir merdiven ve parmaklıkların arasından girip çıkmak için bir açıklık vardı. Bir adam ve tüm ekipmanı için ayakta durmaya yetecek kadar yer yoktu ve onun bir bas ritmiyle zıplayıp pisti bir tekne gibi sallayışını izledikten sonra bu şeyin sağlamlığından olarak emin olamadım.

İlk denememde ellerimi kavuşturarak adama doğru bağırdım ama şansım yaver gitmedi. İçki fırlatmayacaktım ama merdivene kendim tırmanmak dışında da pek bir seçenek göremiyordum. Bu da muhtemelen et kafalı bir fedai tarafından yere serilmeme ve kulüpten tamamen atılmama neden olacaktı. Havayolu trafiğini yönetir gibi kollarımı sallayarak kalabalığın içine doğru ilerlemeyi tercih ettim. İki dakika boyunca hevesle ayaklarımın üzerine kalkıp hareketsiz bir şekilde zıplama hareketleri yaptıktan sonra dikkatini çektim. Kulaklıklarından birini vızıldayan kafasından kaldırdı ve beni kendisine doğru çağırdı.

DJ platformunun tepesine ulaştığım anda, aşağıdan binlerce gözün üzerimde olduğunu hissedebiliyordum. Kalabalığın içinde beni kuşkuyla izleyen gelin tarafımı kolayca seçtim. Natalia'nın kaşlarının arasında endişeli ve şaşkın bir gamze vardı.

"İyi misin dostum?" diye sordu DJ. Kabinin altı gürültülüydü ama içerisi sağır ediciydi. Beynim tüm düğmeleri ve düğmeleri, yeşil ve kırmızı parlayan düğmeleri alarak yeniden kalibre edildi. Kurulumun ortasındaki açık dizüstü bilgisayara baktım ve aktif olarak çalışan bir Spotify çalma listesine gözlerimi kısıtım. Bu adam miks bile yapmıyordu.

Üzerinde bulunduğumuz platform sallanmaya başladı ve ben de ona doğru yöneldim. "Bir isteğim var."

"Hayır dostum, öyle bir şey yapmam. Oldukça katı bir set listem var. Akışı bozmak istemezsin, anlıyor musun? Bu şekilde tüm kalabalığı kaybedebilirsiniz."

Dikkatim tekrar dizüstü bilgisayara yöneldi ve o da bilgisayarın önüne bir adım atarak bilgisayarın görünmesini engelledi.

"Benim için, karım için bir şarkı çalarsan sırrını kimseye söylemem," ekledim, karısını daha çok önemseyeceğini biliyordum. Mavi gözleri

düğmelere doğru kaydıldı ve sanki gerçekten bir şey yapıyormuş gibi birini ileri geri itti. "Daha yeni evlendik. Bunu ilk dans şarkısı olarak düşün. Kalabalık buna bayılacak." Ondan birkaç santim daha uzun ve yaklaşık elli kilo daha ağırdım ve bu cüssemi kullanarak ve ültimatome yokmuş gibi görünmesini sağlamak için gözdağı vermeye çalıştım. "Lütfen," diye ekledim.

Başının arkasını kaşıdı ve dilini diş etlerine soktu. Başka bir ritim kendi üzerinden atlayarak yükseldi ve müzik adamı pikabın etrafında döndürerek yumruğunu havaya kaldırdı. Bir düğmeye dokunduğunda havalı bir korna çaldı ve ardından kalabalık dans pistinde bir duman patlaması oldu. Bu bir yetişkin duyusal masasına eşdeğerdi.

"Ne şarkısı?" diye bağırdı. Soru yoktu, sadece isteksiz bir kabulleniş vardı.

"İyi adam." Göğsünü alkışladım.

Şarkı isteğim kişiseldi, biraz içsel bir şakaydı ama daha çok Natalia ve benimle ilgili bir anekdottu. *Akışı bozabileceğini* düşünmeme ya da çalıntı setlist hakkında kullandığı sıradan kelimelere rağmen, şarkı her zaman ait olduğu gibi parçaların arasına karıştı. Kulübün cezbedici havasıyla şehvetli ve coşkulu arasında tam ortada buluştu. Şarkının ilk birkaç ölçüsünün çalmasını bekledikten sonra merdivenden inip kalabalığın arasına karışarak düğün partime doğru ilerlerken kendimden son derece memnun hissediyor ve gelinimin tepkisini bekliyordum.

chapter thirty-four

Natalia

O KURNAZ PIÇ.

Mateo, bir şarkı istemek ve çöpçü listesinden bir madde daha çıkarmak için DJ kabininin yüksek kulesine gizlice girmekle kalmamış, canlı kamera oturumlarımızda sık sık kullandığım bir şarkıyı seçmişti, neredeyse o kadar sık ki, derin bas odayı kırar kırmaz tepki Pavlovian oldu. Vücudum midem dönerek, meme uçlarım dikleşerek, amım çırpınarak karşılık verdi. Sanki bunu bilerek yapmış gibiydi. Ekibimize yeniden katılımındaki asık suratlı tavrına bakılırsa, kibirli bir şekilde beni izliyordu, sanki derimin içinden damarlarımdaki kanın aşağıdan başka gidecek bir yer bulamayıp yerleşmek için koşuşturduğunu görebiliyordu.

Onu yalnız bırakmak için duyduğum acı da aynı derecede iğneleyiciydi, ama bu konuda daha ağırbaşlıydım. Kalabalık bir odada poker suratımı koruyabilirdim. Mateo ise açıkça azgındı ama grubumuz o anda kocamla aramızda başka bir şey olduğunu fark edemeyecek kadar çakırkeyif ve neşeliydi.

Benim kocam.

Gülümsemekten yanaklarım acıdı.

Mateo karşıma oturdu, dudaklarında bir gülümseme vardı. "En sevdiğin şarkıyı seçtim."

Nakarat gürlledi ve ben genellikle vücudumu onunla birlikte nasıl hareket ettirdiğimi hayal edebiliyordum, kalçalarımı bir dalga gibi yuvarlıyor, ellerimi saçlarımda gezdiriyor, sırtımı kamburlaştırıyordum. Matty'nin daha önce çalıştığımız koreografinin aynısını hayal ettiği belliydi ama o bunu yarı çıplak ve sırt üstü görmüştü.

Bir fikir beni dürttü. Dürtmedi, beni acilen bıçakladı. Eğer Angelo puan için kız kardeşimi öpebiliyorsa, ben de aynı şeyi başarmak için kocama kucak dansı yapabilirdim. Phee'ye hevesle dokunarak çöpçü listesini ve elbisesinin altındaki tayt şortunun içine soktuğu küçük kalemi aldım. Gözünü bile kırpmadı. Moda ve işlevsellik kraliçesi yine iş başındaydı. Kucak dansı malzemesini daire içine aldım ve kabinden onun yanına kaydım. Ateşli kalçalarım deriden mümkün olan en az seksi şekilde sıyrıldı ve titrek bir nefes verdim.

Kendini bul, Natasha.

Bu şimdiye kadar yaptığım en utanç verici şey olabilirdi. Beceremediğim için değil -bu kolaydı- ama hayatımın geri kalanında Mateo'yu kardeşinin, en iyi arkadaşlarının ve kız kardeşlerimin önünde kuru kuru becermekle barışmam gerekeceği için. En iyisi bandajı yırtıp atmam ve işteki herhangi bir gün gibi davranmamdı. Bunu para ödeyen aboneler için kalçalarımın arasında sert bir aletle tamamen çıplak yapmaya alışmıştım, lanet olsun.

Önünde durduğumda Matty aval aval bana bakıyor, bakışlarında kaynayan sıcaklık ve iri kırmızı gözlerinin arasındaki kırışıklıkla vücudumu bir aşağı bir yukarı süzüyordu. Topuğumun ucuyla kalçalarını ayırdım ve bacaklarının arasına girdim, bileklerimi omuzlarından geçirdim ve ellerimi boynunun arkasında birleştirdim. Ensesindeki uzun saç tutamlarını çekiştirerek onu yukarı bakmaya zorladım.

Tanrım, bu ifadeyi milyonlarca kez görmüştüm. Uzaklara dalmış buğulu gözleri, belirgin kaş kemiği düzleşiyor, çenesi bükülüyordu. Kendimi çok güçlü hissediyordum. Mateo'nun elleri uyluklarımın arkasına doğru kaydı, sıcak ve nasırlıydı. Kalbim güm güm atıyor ve kalçalarımın arasındaki sinirler biraz ilgi için yalvarıyordu.

"Bütün bu insanların önünde kötü bir kız mı olacaksın Tal?" fısıldadı.

Şarkı devam etti ve ben Mateo'nun vücudunun tanıdık hissini kullanarak kendimi evdeki stüdyomuza geri götürmek için gözlerimi kapattım. Kucağına tırmandım, kalçalarımı şehvetli bir şekilde yuvarladım ve boğazının derinliklerinden acı dolu bir ses çıkardım. Matty'nin göğsü benimkine karşı daha hızlı inip kalkıyordu. Elbisem kalçalarımın yukarı tırmanıyordu ve Mateo'nun elleri kığımın alt kısmında yayılıyor, alçakgönüllülüğümü fiziksel olarak mümkün olduğunca gizli tutuyordu ve sahip olmanın bu küçük tuhaflığı beni derin bir yere sıkıştırdı ve şehvet dolu.

Kalçalarımı tekrar döndürdüm, pantolonunun dikişine gözlerimin geri dönmesine yetecek kadar takıldım. Lanet , bunun onu kızdıracağını biliyordum.

ama ereksiyonun kırıntısını bile hissettiğimde profesyonelliğimin kapıdan nasıl uçup gideceğini içtenlikle hafife almıştım. Omuzlarım geriye doğru eğildi ve uzun saçlarımın ve başımın yuvarlanmasına izin verirken, göğüslerimi öne doğru itip Matty'nin yüzünü göğüs dekolteme doğru sürüklerken boynuna sıkıca tutundum.

Standımızdan iyi huylu bir kıkırdama korosu ve Tyler Swan'dan gün gibi açık bir "Yürü be kızım!" sesi geldi. Yeni keşfettiğim votka destekli inancımı kaybetme korkusuyla arkama bakamadım. Mateo beni kendine doğru çekti, göğsümden boynuma doğru bir öpücük izi bıraktı, ta ki ağzı kulağıma değene kadar. "Seni çok sert becereceğim," diye fısıldadı. "Çok derinden, Tally. Böyle devam edersen beni günlerce vücudunda hissedeceksin."

Klitorisim titriyordu. İçimde belirgin bir sıkışma ve gevşeme vardı, bu da yakında bu adamı içime almazsam huysuz küçük Kegel egzersizimin boşa gideceğini açıkça ortaya koyuyordu.

Onu kabine geri ittim ve elimi bir yırtıcıyı savuşturur gibi göğsüne dayadım. O noktada, öyleydim. Ağzından bir ateşli cümle daha çıkarsa artık kimin izlediğini umursamayacaktım. Mateo'nun bakışları yakıcıydı, o kadar ciddi ve vahşiydi ki kendimi onunla eşleştiremedim. Mateo kalçalarını hafifçe kaldırdı ve ben bir iniltiyle boğuldum. Beni lanet olası bir kitap gibi okuyordu. Beni pislige okuyordu. Aramıza uzandı ve kendini ayarladı, parmak eklemlerini göbeğimin tepesine o kadar yakın bir şekilde fırçaladı ki, birinin doğum günü mumlarını üflemesi gibiydi. Ama mum benim klitorisimdi ve nefesim alevi söndüremeyecek kadar zayıftı.

Şarkı köprüye başladı ve bacaklarımı ondan ayırdım, dönüp sırtımı göğsüne dayadım ve avuçlarımı uzanmış kalçalarına koyarak kıcımlı kucağının üzerinde yuvarladım. Bu bana karnının derinliklerinden hayvani bir homurtu daha kazandırdı.

Başımı kaldırmak gibi bir hata yaptım ve tüm düğün ekibimizin dikkatle bizi izlediğini görünce hemen pişman oldum. Sadece onlar değil, kulüpte bizi eğlencenin bir parçası sanabilecek birkaç kişinin de dikkatini çekmiştik. Noel'den dersini aldığı belli olan ve gözlerini elinin arkasına saklayıp masaya bakan Frankie hariç herkes. Kız kardeşlerim bu çöpçü avı işini ne kadar ciddiye aldığım için gurur duymakla

başka tarafa bakamamak. Yüz binlerce dolarlık deneyimime dayanarak insanlar üzerinde böyle etkim olduğunu biliyordum.

"Gidiyoruz," diye söylendiğini duydum hoyratça. Mateo'nun elleri vücuduma dolandı, biri belimi daha fazla hareket ettiremeyeceğim şekilde aşağıya sabitledi, diğeri emniyet kemeri gibi uyluğumun üzerindeydi. Parmakları sabırsızca bacağımın iç vuruyordu.

"Gidiyor musun?" Ciyakladım. "Nereye?"

"Ah, bebeğim." Bunu çok alaycı ve küçümseyici bir şekilde söylemişti. "Bu küçük gösteriyi yaptığında genellikle nasıl bitiyor?"

Ayaklarım kulaklarımı gıdıklarken mi? Kalçalarımın altında bir yığın yastık? Başım yatağın kenarından sarkmış ve ağzım sonuna kadar açık? Bu seçeneklerin hiçbirinin bir seçenek gibi görünmediği sınırdaki bir partideydik, ama Mateo'nun yaratıcılığını hafife almıyordum. Vücudumdaki sahiplenici elleri ve o kararlı karanlık bakışıyla değil - sadece çok özel bir nedenden dolayı ortaya çıkan ve bu neden doyurulmadıkça gitmeyen bir bakış.

Yapmazdı, düşünmeye cesaret ettim. Neden ayrıldığımız ve ne yapmak üzere olduğumuz o kadar açık olacaktı ki.

Müzik farklı bir şarkıya döndü ve Mateo ikimizi de deri kabinden kaldırmadan hemen önce beni sıkıca kavradı, beni vücuduna bastırdı, şüphesiz hala arkamda hissettiğim ereksiyonu gizliyordu. Parmağını bacaklarımın arasından geçirip beni kolayca patlatabilecek olmasına rağmen bu konuda gülümseyecek kadar dengesizdim.

"Alkışlasam mı alkışlamasam mı bilemiyorum." Tyler iki avucunu birbirinden bir karış kadar uzakta tuttu. "Sanki bunu daha önce prova etmiş gibiydin." Mateo'ya dışarı karşı utanmayan arkadaşlar verdiği için evrene sessiz bir *teşekkür* gönderdim çünkü bu, kucak dansının sona ermesinin hamile garipliğini *çok* daha katlanılabilir hale getirdi.

Tabii ki bu kısa sürdü, çünkü sevgili kocam beni sırtımdan tutarak öne doğru itti ve beni tekerleği bozuk bir market arabası gibi herkesten *uzaklaştırdı*. Ophelia eğleniyordu; kız kardeşlerim şaşkındı; Angelo vidası gevşemiş bir animatronik gibi göz temasından , hangi yöne döneceğini ya da elleriyle ne yapacağını bilmiyordu; ve Sam içkisine gömülmüştü, şaşırmamıştı.

Çok işlevsiz bir gruptuk.

"Bir şeyler ayarlayacağız," diye duyurdu Mateo. Yanaklarım kızardı ve alt tarafım beklentiyle uğuldarken kendime çelme taktım

Bizi doğrudan tuvaletlere giden karanlık koridora doğru çevirme hızını ayarlayarak.

İki adım sonra, yabancı bir adam ve beni iliklerime kadar ürperten derin bir ses tarafından cırtlak bir sesle durdurulduk.

"İkinizi tanıdığımı sanmıştım."

chapter thirty-five

Natalia

BAŞIM yana **savruldu** ve babam yaşında bir adamla göz göze geldim. Koyu renk saçları, ince ağzını ve sivri çenesini çevreleyen sakal izleri. Gözlerime dik dik baktığımda ciğerlerimdeki havayı tam anlamıyla ikiye bölen açık renk gözler, çünkü ben bu yüzü tanıımıyordum ama o benimkini çok net bir şekilde tanıyordu. Bizi yanlış nedenlerle tanıdığını fark ettiğimde bu tanıma midemi altüst etti.

Hayır, burada olmaz. *Şimdi* olmaz.

Daha önce hiç vahşi doğada bir aboneyle karşılaşmamıştım. İnternetteki popülerliğe rağmen radarın altında kaldığımız için şanslıydık. Kız kardeşlerimin, arkadaşlarımızın, hiçbir şeyden haberi olmayan insanların önünde gerçekleştiğini düşünürsek bu bin kat daha kötüydü.

Kalbim o kadar şiddetli çarpıyordu ki kaburgalarım çatlayacakmış gibi hissediyordum. Yayın kurallarımızdan biri de *özel* hayatların gizli tutulmasıydı. İstedığımız tek bilgi geçerli bir kimlikti ve çoğu zaman isteklerini yaptığım erkekler de kendilerini gizli tutmaya çalışıyorlardı. Eşleri, çocukları ve hizmetim için para harcamayı mümkün kılan çok önemli, yüksek maaşlı, seyahat yoğun işleri vardı, ama kirli küçük bir sırdı. Ne kadar az bilirim o kadar iyiydi.

Kaskatı kesilmiştim ve Mateo bunu fark etti. Omuzları genişledi ve önüme geçerek adamla benim arama iri ve korkutucu bir beden koydu. "Bu adamı tanıyor muyuz?"

"Hayır," diye yalan söyledim. Belki bu onu uzaklaştırmak için yeterli olurdu. Bizi başka biriyle karıştırdığını düşünmesini ya da bunun

Yeri ve zamanı değildi ve daha önce hiç sözlü olarak belirtmek zorunda kalmadığım bir sınırı aşıyordu.

Aptal olma, diye düşündüm kendi kendime. *Bir parça çalıntı haysiyetle uzaklaş, ahbap*. Düğün ekibimiz Mateo'nun koruyucu vücut dilinin ve rahatsız edici konuşmanın daha fazla farkına vardıkça nefesim kesildi.

"Mat ve Nat, değil mi? Belli etmemeye çalışıyorsan kusura bakma, her hafta yayını izliyorum," diye rahatsız edici bir karizmayla karşılık verdi. Rahatsız edici bakışları sanki kıyafetlerimin altındaki teni anımsıyormuş gibi vücudumu yavaşça taradı ve bu adamın benim hakkımda bu kadar mahrem bilgiye sahip olduğunu bilmek kendimi çok açıkta hissettirdi. Sanki bir oyuncaktan başka bir şey değilmişim gibi. "Küçük kucak dansı her şeyi ele verdi. Bunu daha önce bir yerde gördüğümü *biliyordum*. Ama daha yakından bakmam gerekiyordu. Natasha ve Matthew kanlı canlı. Canlı gösteri yapacağınızı bilseydim birkaç single getirirdim."

"Bizi gördüğünü unut," dedim dişlerimi sıkarak.

Geri çekildi, yüzüne bir şaşkınlık ifadesi yayıldı. Belli ki adam birkaç kadeh içmişti ve ikimizden de daha fazlasını bekliyordu, sanki sadece eğlenceliymişiz ve internette yaptığımız gibi davranmamız bekleniyormuş gibi.

"Her şey yolunda mı?" Sam yardımımıza geldi, yanında çok ama çok uzakta kalmasını istediğim grubumuzun geri kalanı vardı.

Mateo'nun dikkati benimkine kaydı ve elini çekiştirerek uzaklaşmaya çalıştım ama adam tekrar önümüze çıktı ve uzanıp beni kolumdan yakaladı. Kaşları birbirine çarparak derin bir kırıksıklık oluşturdu ve kaşlarını çattı. "En azından bir fotoğraf çekebilir miyim? Arkadaşlarım buna inanmayacak."

"Çek o lanet ellerini kızın üzerinden," diye tükürdü Mateo, adamın parmaklarını pazumdan koparıp yere doğru iterek. "Hayır dedi. Ona bunu tekrar söyletmek hata olur."

Yaşlı adam onu görmezden geldi ve sonuç olarak daha sinirli ve kindar hale geldi. "Sen ciddi misin dostum? Kız arkadaşının seninle sevişmesini izlemek için iyi para ödüyorum ve sen benimle basit bir fotoğraf bile çekemiyor musun? Son birkaç aydır içeriğin boka sardığında aboneliğimi iptal etmeliydim."

Mateo bir adım öne çıktı ve parmağını göğsüne sokarak onu itti. "Geri çekilsen iyi olur. Yemin ederim, seni buradan soğuk bir sedyeye göndermekte hiçbir sorun görmüyorum."

Ellerini havaya kaldırdı, dudaklarında iğrenç bir sırıtış vardı. "Kıskanç bir adam olmadığını sanıyordum."

"Bu adamın sorunu ne?" Bella yanımda sordu. Hiçbir açıklama yapamadım, yüzümde şaşkın bir ifade vardı, ağzım sudan çıkmış balığın hava araması gibi bir açılıp bir kapanıyordu. Tüm durum benim kontrolüm dışındaydı.

"Onun lanet havasını solumanın hoş karşılanmayacağını açıkça belirttiğine eminim. İşler değişir." Mateo onu bir kez daha, daha sert bir şekilde geri itti. Adam daha kendini toparlamaya fırsat bulamadan Frankie ve Kuğular Mateo'nun yanlarına gelmiş, aramıza hareketsiz bedenlerden oluşan bir duvar örmüşlerdi.

"Uh..." Omuz silktim, panikledim. Belki de ekranın yokluğu onu cesur yapıyordu. Artık o güvenlik ağına sahip değildim. Sunucuyu kapatamazdım, yayını sonlandıramazdım. "Kafası karışık. Kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Gerçekten seni tanıımıyormuşum gibi mi davranacaksın?" Adam bir kahkaha attı ve Mateo tekrar agresif bir şekilde öne çıktı. Bu adam sarhoştı; beş yetişkin, iri adamın etrafında döndüğünü görüp de bir sonraki kelimelerini seçebilmesi için sarhoş olması *gerekiyordu*. "Sorun ne Natasha? Kıyafetlerinle benim için fazla mı iyisin? Yoksa arkadaşların para için internette soyunduğunu bilmiyor mu?" Bunu tükürdü ve bomba gibi patladı. Kulaklarım çınlamaya başladı; yer sarsıldı. Yerde bir çukur oluşmasını bekledim ama sadece bacaklarım meydan okurcasına sallanıyordu.

Mia'nın şaşkın bakışları benimkilerle kesişti. "Neden bahsediyor bu?"

"Çizgiyi çoktan aşttın." Frankie'nin sert sesi , beni şaşırttı. Devreye girmesine gerek yoktu ama Frankie Casado'nun Mateo'ya olan sadakati beni de kapsıyordu. *Hepimiz* bir aileydik. Kuğuların aynı fikirde olduğundan hiç şüphem yoktu. Yine de içimdeki huzursuzluk dalgası tüm göğsümü yakabilirdi.

"Hadi, Nat." Ophelia parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve sanki olan olmuş gibi beni uzaklaştırmaya çalıştı. "Adam deli. Onu eğlendirmemize gerek yok. Eminim çocuklar bunu çözecektir."

"Natalia." Camilla'nın sesi sertti. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kaşlarını çatmıştı. Annemize o kadar çok benziyordu ki odanın içinde dönüp duruyordu. Sanki tekrar okula dönmüştüm, annemle babam kapıdan beni azarlarken yatak odamın gölgesinde duruyordum, kız kardeşlerim babamın uzun bacaklarının arkasından bakıp beni küçümsüyorlardı. "Bu doğru mu? Sen..." Kelimeleri kusacakmış gibi görünüyordu. "Kendini mi *satıyorsun*?"

Tiksintiyle ısırması beni iliklerime kadar yaktı. Bu rastgele yabancınn ağzından çıkan her kelimeye inanıyor gibi görünmesi gerçeğinden daha fazla. Onu sorgulamayı bile düşünmemiştir; neredeyse anında kararını vermiştir. Birinin seks işçisi olması, bunun için tacize uğramasından daha iğrençti.

"Durum bundan daha karmaşık," diye girdim.

"Nasıl olabilir ki?" Bella karşı çıktı. "Bunu öğrendiklerinde ailemizin nasıl yıkılacağını biliyor musun Talia? Akıllarını kaybedecekler."

"Bu çok aşırı," diye araya girdi Ophelia. "O yetişkin bir kadın." Vücudum titriyordu. "Bu onları ilgilendirmez."

"Ama ya yaparlarsa?" Mia ekledi. "Bunu babamın birlikte çalıştığı doktorlardan birinin değil de senin söylemeni tercih etmez miydin?"

Sertçe yutkundum. "Tanrım, Mia."

"Yani inkâr etmiyorsun?" Camilla tekrar sordu.

Dilimi o kadar sert ısırdım ki kan tadı aldım ama yabancı hakaretler savurmaya devam ederken kendimi tamamen uzaklaşmaya ikna edemedim. "İkinizin gerçekten harika bir iş modeli var. Matthew, değil mi?" diyerek sessiz ve öfkeli Mateo'ya sataştı ve Kuğuların birbirlerine şaşkın bakışlar attığını gördüm. "Onu kullanmaları ve manipüle etmeleri için başka erkeklere ödünç veriyorsun, bizi bir şey ifade ettiğimizi düşünmeye yönlendiriyorsun, ama paramızı cebe indiriyorsun ve istediğini elde ettikten sonra bizi bir çöp gibi atıyorsun. Sanırım böyle erkekler için bir kelime var."

"Sakın buna cüret etme," diye uyardı Mateo, yumrukları iki yanında toplanmıştı. Kız kardeşlerim hareketsiz kalmıştı. Taş gibi soğuk, . Beni asla kabul etmeyeceklerini anladığım anı tam olarak belirleyebiliyordum.

Yaptığımız onca iş, kendimde ve onlarda hissettiğim değişim, gerçeğe bu kadar yaklaşmışken asla hissetmeyeceğime yemin ettiğim yakınlık, parmaklarımın arasında ince kum gibi dağıldı. Artık sadece şok olmamıştım, çok kızmıştım. Aşağılanmıştım. Gözlerimin kenarlarında yaşlar yanıyordu ve bu bende yok olma isteği uyandırıyordu çünkü onları durduramıyordum Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, oradan su fişkırmasını engelleyemedim.

"Sen onun pezevenginden başka bir şey değilsin," diye bağırdı adam. "Ve şahsen değeri çok daha düşük."

Yüzüm düştü, Mateo ileri atıldı ve her birimiz satranç tahtasındaki taşlar gibi hareket ederek yere düştük. Tyler, Mateo'yu ön koluyla göğsünden yakalayarak hapse girmesine neden olacak bir hata yapmasını engelledi ve Frankie ile Sam agresif bir şekilde yaklaştı. Fakat

O ana kadar pek konuşmayan Angelo kararlı bir adım atarak, "Kimse kız kardeşime böyle saygısızlık edemez," dedi.

Sonra kolunu geriye doğru kaldırdı ve çenesine bir yumruk indirdi.

chapter thirty-six

Mateo

Angelo nihayet kendisini tutukladıkları Las Vegas polis departmanından tökezleyerek çıktığında saat sabahın dördüydü. Saçları karmakarışık, buruşuk gömleğinin düğmeleri göğsünün ortasına kadar açıktı, altın Katolik haçı aşağıya sarkıyordu. Boynunu kıvırdı, esnedi, gözlerindeki uykuyu sildi ve bana şöyle bir baktı.

"Bok gibi görünüyorsun, kardeşim."

Güvenlik tarafından bir gece kulübünden sürüklenerek çıkarılan, Metropolitan polisi tarafından duvara fırlatılan ve saldırıdan tutuklanan kişinin o olması, ancak silah zoruyla soyulan ve kaçırılan bir adamın halsizliğine sahip olanın ben olmam anlamlıydı. Ayrıca Tally ve ben dışarıda bir bankta altı saat boyunca kefalet parasının ödenmesini ve Angelo'nun serbest bırakılmasını beklemiş olabilirdik.

Ayağa fırladı ve kollarını adamın omuzlarına atarak onu ileri geri salladı. "Kahretsin, çok üzgünüm, Ang. Ne düşünüyordun ki?!"

"Adam bunu hak etmişti." Bir koluyla ona sarıldı. Diğerinde ise eşyalarıyla dolu plastik bir poşet vardı. Sağ elinin eklemleri hâlâ iltihaplıydı.

"Bunu yapmana gerek yoktu," dedim. "Ben hallederdim." "Ve bekarlığa veda partinde kendini hapiste mi bulacaktın? İmkânı yok. Ayrıca, Senin sicilin temiz, benimki ise McDonald's tuvaleti gibi. Koltuğa bir damla daha sidik sıçramasının ne önemi var?"

Saatler sonra ilk kez sırtarak başımı salladım. "Teşekkür ederim, sanırım."

"Herkes nerede?"

"Uyuyorlardır, muhtemelen," dedi Tally. "Evlerine döndüler. Bugün herkesin uçuşu farklı saatlerde. Bu gece olanlardan sonra tüm havanın öldüğünden ve hafta sonunun mahvolduğundan eminim, bu yüzden onları tam olarak suçlayamam."

İstasyona geldiğimizden beri her saniyemi Angelo'yla bu konuşmaya nasıl yaklaşacağımı düşünerek geçirmiştım. Natalia için cehennem kadar garipti ve adamın onu tanımlamak için kullandığı kelimeler kafamda her canlandırdığımda midemi bulandırıyordu. Pisliğe bir şey olmazdı; kulübün dışında EMS tarafından değerlendirilmişti, sanki birinden saatini temizlemesini gibi hüngür hüngür ağlıyordu ve söyleyebileceğim kadarıyla biraz estetik diş hekimliği iş görürdü. Bunu karşılayamayacak gibi değildi. Daha çok zararı veren *ben* olmadığım için hayal kırıklığına uğramıştım. Bu muhtemelen iyi bir şeydi, çünkü bir kez başladığımda bundan çok daha fazla zarar verebilirdim. Angelo araya girerek kıcıımı kurtardı.

Yine de kardeşim bana saygı duyuyordu. Tal ve benim iş için yaptığımız şey küçümsenecek bir şey değildi, ama bu bir tabuydu ve bu konuda tereddüt etmesine izin vardı. Pike boş zamanlarımda kız arkadaşım ile ne yaptığımı onu ilgilendirmedigine karar vermişti ve bunun için daha iyiydik. Ang'in de aynı tepkiyi vereceğini umuyordum. Anladığımız kadarıyla Natalia'nın kız kardeşleri çok daha az eğilimliydiler.

"Bu biraz garip." Boğazımı temizledim ve elimle çenemdeki saç tozunu sildim.

Angelo Tally'den bana baktı ve ellerini kot pantolonunun ön ceplerine soktu. "Bak, hiçbir şey bilmeme gerek yok. Bu senin işinse, senin işin. Ama güzel sanatlarla uğraşıyorum, bu yüzden rahatlamaya çalışırken yanlışlıkla Reddit'te kardeşimin siki ve taşaklarıyla ilgili bir gönderiye göz atarsam sorun yaşarız. *Anladın mı?*"

"Yüce Tanrım." Burnumun kenarını sıktım.

Tally'nin eli bir kahkahayı gizlemek için ağzına gitti. Soğuk pembe yanakları daha koyu bir tona büründü. "Anladım."

"Annemle babama dişlerimi göstermem konusunda da endişelenmene gerek yok," dedi Angelo dikkatle. Plastik torbasına uzandı ve ezilmiş bir Marlboro kutusu çıkardı, dişlerinin arasına bir sigara koydu. "Kimsenin kardeşimin küçük soppresatasını internetin her yerine saçtığını bilmesine gerek yok. Rahibe söylerler ve Peder Aldo'nun kilise grubu dedikodularını sevdiğini biliyorsun. Günah çıkarma sırasında olanlar kesinlikle günah çıkarma sırasında kalmaz. Ben bir orospu çocuğuyum, şeytan değil."

"Soppressatamla ilgili küçük bir şey yok," diye itiraz ettim.

Natalia tekrar ağlamaya hazır görünüyordu ve Angelo onu tekrar kendine çekerek göğsümün sıkışmasına neden olan bir sarılma daha gerçekleştirdi. "İyi olacaksın kardeşim. Her şey yoluna girecek."

Derin ve minnettar bir nefes aldım. Yetişkin hayatımın yarısını küçük kardeşimi görmezden gelerek geçirdim, diğer yarısında ise onun yönsüz bir serseri olduğunu düşündüm. O bundan daha fazlasını hak ediyordu; ikisi de hak ediyordu. Ben de Natalia'nın büyük kardeşleri kadar suçluydum ama aynı hataları yapmayacaktım. Ayaklarım kaldırıma sürtündü ve kollarımı ikisinin etrafında alnımı kardeşimin alnına koydum. Natalia'nın kıvrık saçları çenemin altını gıdıklıyordu.

"Artık eve gidebilir miyiz?" Angelo yanmayan sigarası dudaklarını sustururken, "Artık eve gidebilir miyiz?" dedi. "O kadar fena sıçmam lazım ki kıcımdan bacak çıkarıp yürümek üzere."

Natalia kendini kıpırdatarak kucaklaşmamızdan kurtuldu. "Bu arada..."

* * *

Döndüğümüzde **ev** sessizdi. Yatağa girdik ve üç saatten az uyuyabildik, gerçi Natalia'nın bu süre boyunca tamamen uyanık eminim, ta ki alt katımızda kapanan bir kapının ilk tıkırtısı duyulana kadar. Ardından gelen ayak seslerini önce bir bavul, sonra da bir başkası takip etti. Tally de dinliyordu. Kollarımdan kurtuldu ve panik içinde yataktan fırladı, atletinin üzerine bir sweatshirt geçirdi ve yatak odasının kapısından dışarı fırladı.

Erken gelen güneş perdelerimizi dalgalandırıyor ve beyaz yorganın üzerinde turuncu ışık kareleri . Yorganı bacaklarımdan attım, eşofmanlarımı giydim ve onu takip ettim. Tally'nin ailesi onunla bu konuda birlik olduğumuzu bilmeliydi ve eğer ona söylemek istedikleri bir şey varsa, bunu bana da söylemek zorundaydılar. Biz yetişkindik. Yetişkin işi yapıyorduk ve Natalia istediği sürece de yapmaya devam edecektik. Kimse ona bunun bir seçenek olmadığını hissettiremezdi.

Kız kardeşleri havaalanı için giyinmiş, bavulları kapının önünde yığılmıştı. En erken uçan onlardı ama bir yanım, Tally onları karşılamaya gelmeseydi vedalaşmadan çıkıp gidecekler miydi diye merak ediyordu.

"Bunun bir şok olduğunu biliyorum," dedi Natalia. Parmakları mutfak üzerinde sallanıyordu. "Bu yeni bir şey değil ve eğer böyle bir şey olsaydı asla ortaya çıkmazdı."

olmasaydı. Tek istediğim biraz anlayış. İzin verin açıklayayım, söz veriyorum daha farklı göreceksiniz."

Camilla derin bir iç çekti. Yorgun görünüyordu ama yine de uzun bir kazak elbise, topuklu botlar, pahalı bir tasarım saat ve topuz yapılmış saçlarıyla abartılı giyinmişti. "Nasıl? Günün sonunda, ne kadar sofistike yaparsan yap, *tek bir* şey yapıyorsun. Bunu görmek zorundasın."

"Paraya falan mı ihtiyacın vardı?" Bella sordu. "Paraya ihtiyacın olsaydı Talia, tek yapman gereken bize ya da babama sormaktı. Sana yardım ederdik."

"Paraya ihtiyacım yoktu," diye karşılık verdi Tally. "Olsaydı bile babamdan asla istemezdim. Çünkü o zaman onların iyiliği başıma bela olur. Onlara hiçbir şey borçlu olamam, anlamıyor musun? Eğer ailemden para alırsam, bu onların benim üzerimde kontrol sahibi olduğu anlamına gelir. Bunu beni suçlamak, nankör ve minnetsiz hissettirmek için kullanırlar. Onlar lanet olası narsistler ve siz üçünüz bunu biliyorsunuz. Siz de bağışık değilsiniz. Sadece onların tacizlerine katlanmayı öğrendiniz ama ben çıkmak istedim."

Mia kollarını kavuşturdu ve dilini yanağına soktu.

"Ama *seks*?" Camilla odanın öbür ucundan bana seslendi. "Sen bir iş sahibi değil misin? Tepkilerden korkmuyor musun? Birileri seni yerel sayfalara taşıyabilir. Bunu kabul etmeyen komşuların ve ailen var. Bunları hiç düşünmediniz mi?"

"Elbette yaptık." Loş mutfak ışıklarının altında, karımın yanında onlara katıldım ve yumuşak bir elimi sırtının alt kısmına koydum. "Dikkatliyiz, gerçek isimlerimizi kullanmıyoruz ve evimize ya da özel hayatımıza dair hiçbir iz yok. Her müşteriyi tek tek inceliyoruz. Açık ve net kurallarımız, sözleşmelerimiz ve rızamız var. Bu bir iş ve Natalia yaptığı işte olağanüstü. Eğer bu olmasaydı, herhangi bir fikriniz olur muydu?"

Camilla'nın ağzı buruştu. Omuzları inip kalktı ama tartışma çıkmadı. Bu hıçkırık dışında, kariyerimiz özel hayatlarımızda hiçbir zaman bir sorun yaratmamıştı. Ve kabul edelim ki, bir adamın porno yaptığı için herkesin önünde rezil olması hiçbir şey ifade etmiyordu. Hâlâ bir iş sahibi olacaktım, hâlâ müşterilerim olacaktı ve hatta birkaç tane bile kazanabilirdim. Çifte standart çılgıncaydı.

"Bu işi yıllardır yapıyorum," diye itiraf etti Tally. "Etrafındaki damgaya rağmen, şimdiye kadar yaptığım diğer tüm işlerden daha fazla saygı ve hayranlık hissediyorum. Seks *satıyor* ve satmadığını düşünmek saflık olur. Hayatımda bir erkek olsa da olmasa da benimle ilgileniliyor ve zaten bütün mesele de bu değil mi? Bu değil mi?"

Üçünüzün de benim gibi kendi başınıza çabalayıp başardığınız şeyleri? Üniversiteden mezun olduğumdan beri tüm ailemden darbe yiyorum çünkü hepiniz kendi başıma çözemeyeceğimi ve Mateo ile çıkmaya başladığımı ve beni ayakta tutacak bir erkeğe muhtaç olduğum için nişanlandığımı varsaydınız. Böyle düşünmenize *izin verdim*, çünkü gururum huzuru korumaktan daha az önemli. Bunu daha fazla bozmayalım."

Dışarıda bir arabanın kornası çaldı. Isabella akıllı saatinin saatini kontrol etmek için bileğini oynattı. "Ne düşüneceğimizi bilmiyoruz," dedi. "Tek bildiğim zamana ihtiyacımız olduğu, Talia. Bir anda çok şey oldu ve bunları sindirmeye ihtiyacımız olduğu için bizi suçlayabileceğini sanmıyorum. Burada bizden büyük bir sırrı saklamamızı da istiyorsun, biliyorsun."

"Ama sen bunu kız kardeşin için yapardın, değil mi?" Her birine baktım. Bu bir tehdit değil, bir beklentiydi. Yüklü bir soruydu. "Bunu sevdiğin biri için yaparsın."

Hepsinin gözlerinde bir suçluluk parıltısı vardı. Ya öyle ya da erkek otorite -muhtemelen babaları- onlara gerçekten bir numara yapmıştı çünkü benden çıkan en küçük bir tartışma bile bir şeyleri gevşetmişti. "Ben de bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum," dedim. "Bu kadına hiçbir zaman emir vermedim ya da istemediği bir şeyi yaptırmadım. İş hayatımızın her alanında benim üzerimde kontrolü var. Onu tüm göğsümle destekliyorum."

Natalia'nın dudağının bir köşesi bana bakarken yukarı doğru seğirdi ve tekrar kız kardeşlerine döndü. "Zamana ihtiyacın varsa anlarım. Hiç sorun değil. Sadece... yapabileceğiniz bir şey yapmayın-"

"Aileyi mahvetmek mi?" Camilla atıldı.

"Bu her şeyi mahvetmekten çok uzak olurdu," diye karşılık verdim. "Zaten suçlanacak çok şey var."

Mia başını eğmiş, tırnak etlerini karıştırıyordu; talep edilmemiş bir fikir belirtmemesi tamamen karakterine aykırıydı. Söyleyecek bir şeyi olmamasına imkân yoktu ama yine de dudakları birbirine dikilmiş gibiydi. Akşamdan kalma olmak o kadar da kötü olamazdı. Baş ağrım bile hafıftı ve bu odada duran her kadından daha fazla içmiştim.

Araba tekrar korna çaldı ve hepimiz kapıya baktık.

Bella, "Hepimiz eve döndüğümüzde bunu tekrar gözden geçirelim," diye önerdi. "Kafamızı toparlayalım." Elindekini omzuna attı ve bavulunun sapını öyle sert kavradı ki parmak eklemlerinin rengi bir ton açıldı.

"Sanırım en iyisi bu," diye kabul etti Camilla. Kendi bavulunu çekerek küçük kız kardeşini kapıya kadar takip etti.

Çantasını en son Mia aldı ve ayağıyla kapıyı eşikte açık tutarak durdu. "Bu öğleden sonra bazı mülkleri göstermem gerekiyor," dedi. "Alıcılar gerçekten ısrarcı."

"Tamam." Tally başını öne eğdi. "Evet. İyi şanslar.

İyi şanslar." "Ama yakında görüşeceğiz."

Gözlerim seğirdi. Tereddüt ediyordu, ne söyleyeceğini bilemiyordu. Sonra aklıma Mia'nın Natalia'nın kişisel bir nedenle değil de işle ilgili bir nedenle ayrıldığını bilmesini istemiş olabileceği geldi. Bir pencere açıyor, bir satır atıyor, diyalogu açık bırakıyordu. Tally onunla buluşmak için birkaç adım attı.

"Eğer biri annemle babamı bu işe karıştıracaksa, en azından Cami ve Bella'yı benim yapmama izin vermeleri için ikna edebilir misin?" diye sordu. "Yemin ederim yaparım ama

önce benden duymalılar."

Mia başını salladı. "Sanırım bu konuda seninle aynı fikirde olacaklar." Bella araba yolundan Mia'ya seslendi ve Mia gözlerini devirdi. "Gitmem gerek. Herkese hoşça kal dediğimi söyle."

"İyi uçuşlar," dedim.

Mia kapıyı arkasından kapattı ve Tally ince pencereden cipin tozlu çöl yolunda uzaklaşmasını izledi.

chapter thirty-seven

Natalia

SPIRAL ÇIZIYORDUM.

Kısmen Ophelia'yı yanımda eve getiremediğim için, yatak odasının karşısındaki kahverengi deri koltuktan onu izlerken tüm valizimi topladı. İpek pijama pantolonumu düzgün bir kare şeklinde katladı ve ana cebe soktu, ardından eşleşen düğmeli gömleğe geçti. Bacaklarımı şezlongun bir kolunun üzerinden geçirdim, boynumu diğerine dayadım ve tavana baktım. "Keşke tek çocuk olsaydım."

Phee homurdandı. "O zaman sadece bir nedimen olur. Başka arkadaşın yok ki."

"Öncelikle, *ah*. İkincisi, şu anda birden fazla olup olmadığını bile bilmiyorum. Jüri hala kararını vermedi. Kız kardeşlerim henüz hayatımı mahvetmeyi ya da benimle bir daha asla konuşmamayı seçebilecekleri Florida'ya inmediler. Belki ikisini de yaparlar," diye şarkı söyledim. "Belki de özgürümdür!"

"Sen okyanusa salınan bir balina değilsin." Bir fermuar açıldı, ardından hışırtılar geldi. "Temiz mi kirli mi?"

Başımı yana eğdiğimde Phee'nin elinde erik moru bir tanga tuttuğunu gördüm. "Temiz."

Daha kompakt bir boyuta getirdi ve iki gecelik konaklamamız için küçük bir ailenin giyilmemiş çorapları, dört mayo ve üç farklı sütyenin yanında paketledi.

"Cidden, ne yapacağım? Şu *Siyah Giyen Adamlar'ın* zihin silici flaş ampullerinden birine ihtiyacım var," diye şaka yaptım. "Seks işçiliğine sıcak düşündüğüme inanamıyorum. Bella'nın biraz daha açık olabileceğini düşünmüştüm-

Bir avukat olarak, ama sanki her hafta mahkeme salonunda adi herifleri temsil etmiyormuş gibi, ahlaki bir pusula gibi davranıyordu."

"Ben de biraz şaşırdım," diye mırıldandı. "Ama hey, en azından fiyasko değilsin. Eğer kamera kızı olduğunu ve sadece iki abonen olduğunu öğrenselerdi, kendini savunman çok daha zor olurdu. Binlerce insan senin parçalarını görmek istiyor."

"Ben ucuz bir fahişe değilim," diye mırıldandım. "Diyelim ki babam öğrendi, beni aileden dışladı ve vasiyetten çıkardı, hayatımda gerçekten ne değişecek ki? Zaten bir ayağım kapının dışında. Boktan ebeveynler oldukları gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalmak yerine raydan çıktığımı söyleyebilmek onlar için rahat bir nefes bile olabilir. Şimdi duyabiliyorum. *'Elimizden geleni yaptık ama neyin yanlış gittiğini bilmiyoruz!'*"

"Muhtemelen insanlara bunun bir yardım çılgılığı olduğunu söylerlerdi." Güldü. "Karanlık bir yerde olduğunu ve tek çıkış yolunun erkek arkadaşına bol bol twerk yapmak olduğunu."

"Tek çıkış yolu balonlu popo tıkaçları tarlasıydı." "Sadece sarı sık yolunu takip etmen gerekiyordu."

Kıkırdadım ama bu kıkırdama küçük bir hayal kırıklığı hırıltısına dönüştü. "Bu benim kötü adam köken hikayem mi?"

Ophelia yatağın başucunu bırakıp odayı geçerek dolaba yöneldi, kapıyı açıp içine baktı ve boş olduğunu gördü. "Tüm bu olanlara rağmen Çağırıcı derecede enerjiksinsin, yani sanmıyorum?"

"Yüksek ruhlu değilim, travmayı normal bir insan gibi mizah yoluyla işliyorum."

"Bence normal bir insan paniğe kapılırdı. Kabullenme aşamasında gibi görünüyorsun, belki. Ya da olası bir mazoşistsin. Şu anda tahrik oldun mu?"

Frankie parmak eklemlerini hafifçe kapıya vurarak odaya daldı. "Bir şeyi mi bölüyorsun?"

"Ben de tam kız arkadaşını becermek üzereydim," dedim ona hiç bakmadan.

"Hiçbir şey ön sevişmeyi çamaşır katlamak gibi anlatamaz."

"Biz de tam Nat'in, kız kardeşleri onu itiraf etmeye zorlarsa Russo ailesinden sürgün edilme ihtimali hakkında konuşuyorduk... bilirsin işte." Ophelia belli belirsiz bir işaret yaptı.

Frankie'nin dudağı kıvrıldı. Her zaman taktığı şapkası saçlarının üzerinde gevşekçe duruyordu, tek bir kahverengi bukle alnının ortasından aşağıya düşüyordu. "Onlar

önce kendini sürgün edersen seni sürgün edemezler."

Keşke bu kadar kolay olsaydı. Durumu hafife alabilmemin bir nedeni de Mateo'yla zaten gizlice evlenmiş olmamızdı. Düğün yapma baskısının yarısı ortadan kalkmıştı. Her şey yüzüme patlarsa, en azından yasal olarak daha az bağlı olmadığımızı bilerek rahatlayabilirdim.

Ophelia elinde boş bir tuvalet çantasıyla ebeveyn banyosunda kayboldu ve soluk soluğa ışığı yaktı. İlk geceden sonra pembe seks oyuncağını kaldırmayı unutmuştum ve dürüst olmak gerekirse, şimdi kendimi açıklamak zorunda kalacağımı düşünmemiştim. "Bu şey neden aynaya vantuzla tutturulmuş?"

"Hava ile kurutuluyor," diye seslendim. "önlüyor."

"Kendin paketleyebilirsin," diye bağırdı. "Seni seviyorum ama o kadar da değil."

"Bu adil."

"İğrenç." Frankie bacaklarımı sandalyenin koluna vurdu, böylece Otur.

"Nasıl oluyor da bu evdeki herkes seks olayını gayet iyi karşılıyor? Kız kardeşlerim hariç mi?"

"Bundan mı bahsediyoruz?" Kuğular açık yatak odasının kapısında belirdiler ve Frankie'nin girdiği gibi girdiler. Tyler yatağa zıplayarak uzun bacaklarını yorganın üzerine yaydı ve Sam elleri ceplerinde şifonyere yaslandı.

Frankie, Tyler'a "Hayır," diye cevap verdi.

"Çünkü bazı sorularım var," diye devam etti Tyler, onu görmezden gelerek. "Öncelikle, ne kadar paradan bahsediyoruz? Çünkü internette bir yerlerde kesinlikle bir ya da iki seks kasetim var."

Gözlerim kırıştı ve dudaklarım yukarı doğru döndü. "Yakışıklı olurdun, tatlı çocuk."

Sam parmaklarını şifonyerin üzerindeki ahşap damarlara vurdu. "Ne olursa olsun, bunu asla tahmin edemezdin. Bir şeyleri anlamada oldukça başarılıyım."

"Gerçekten de öyle." Phee ayakkabılarımı bavulumun üst kısmında ayakkabılar için ayrıldığını hiç bilmediğim ayrı bir çantaya soktu. Anlaşılan bavullar sanıldığı kadar açıklayıcı değilmiş. Ya da Marie Kondo'nun en iyi arkadaşıydım.

"Hiç tahmin edemez miydin, yoksa hiç bilmek istemedin mi?" Retorik olarak sordum.

"Cap'in hiç solo videosu var mı?" Tyler ellerini yastığın üzerinde başının arkasında birleştirdi ve bacak bacak üstüne attı.

Frankie ürperdi. "Bunu neden istiyorsun ki?" "Hadi ama, merak etmiyor musun?"

"En iyi arkadaşımı kamerada otuzbir çekerken izleyecek kadar meraklı mısın?"

Hayır, ben iyiyim."

Tyler alaycı bir şekilde reddetti. "Tally'nin oynadığı filmleri izleyebileceğimiz gibi değil. Ben sadece işi destekliyorum."

Tanrı onu korusun, koca orospu. Bu benim göt deliğime girme isteğimi azaltmadı ama en azından saygının orada olduğunu biliyordum ve dürüst olmak gerekirse isteyebileceğim tek şey buydu.

"Hepimizin burada takıldığını bilmiyordum." Yatak odasının önünde belirme sırası Angelo'daydı, başını ürkekçe içeri uzattı. İçeri süzüldü ve pencere pervazına yaslandı. Oda kendi üzerine çöküyordu ama ben bunu memnuniyetle karşıladım. Kendimi çok daha az yalnız hissediyordum ve ailem farklı bir ambalajla gelse bile hala bir ailem olduğuna dair bana biraz umut veriyordu. Bu adamların burada olması, bana eşlik etmesi, şakalar yapması, moralimi yükseltmesi gerekmiyordu. Yine de öyleydiler.

"Havaalanına giderken bunları mı giyiyorsun?" Ophelia eşofman altımı, atletimi, omzumdan sarkan yırtık fermuarlı sweatshirt'ümü ve sert tabanlı mokasen terliklerimi işaret etti. Yani pijamalarımı. Ve evet, kesinlikle onları giyiyor olacaktım çünkü TSA kuyruğunda ayakkabılarımı çıkarmak zorunda kalsaydım, bunu olay çıkarmadan yapardım.

"Evet anne," diye cevap verdim.

Phee bavulumun fermuarını kapattı, son kenarıyla boğuştu ve sonra fermuarı tamamen kapatmak için güreşirken sert pembe kabuğun üstüne oturmak için yatağa zıpladı. Tyler şaşkın ve etkilenmiş görünüyordu.

"Peki, nasıl çalışıyor? Sadece... yüzük ışığını açıp sikiyor musun?" Sam söze girdi.

"Bazen." Bu konuşmayı yaptığımı inanamıyordum. On iki saatten kısa bir süre önce Mateo'ya bu odadaki herkesin önünde kucak dansı yapmıştım, bu yüzden bir seks kamerası işi yürütmenin ayrıntılarından bahsetmek geçmişe bakıldığında uysaldı. En azından bu sefer açıklamaya eşlik edecek bir görsel yoktu. "Sana garanti ederim ki hayal ettiğin şey tam olarak neyse odur."

"Ne hayal ettiğimi bilmek istemezsin," dedi Angelo. "Gerçekten tuhaflaşılabiliyorum."

"Senin için boşlukları dolduracağım, böylece bir daha asla bu konuda konuşmak zorunda kalmayacağız." Frankie burnunu sıktı ve dramatik bir merkezleme nefesi aldı. Özel operasyonlarda on yıldan fazla çalışmış olsak da Matty ve benim ona travmanın doruk noktasını yaşattığımızı söyleyebilirdim ve bunu gururlu bir onur nişanı gibi taşıyacaktım. "Bu küçük yan işi benim bilmemin ve sizin bilmemenizin tek nedeni, Noel Baba kılığındaki Cap'i kendi çatımın altında Bayan Claus'u becerirken basmış olmam. Bunu asla unutamazsınız."

"Ne olursa olsun, yılın en çok kazanan videosu oldu," diye ekledim. "Leprikondan bile daha iyi."

"Bir leprikonun romantik karşılığı nedir?" Phee düşündü. Çocuklar iyice düşündü, gözleri merakla kırıştı. Frankie'nin kaşları daha da çatıldı ve kafası Etch A Sketch'teki bir resmi silmeye çalışan biri gibi ileri geri sallandı.

"Asla bilemeyeceksin." Kocaman sırtıttım.

"Bilmem gerek," diye yakındı Angelo. Sanki bilmece bırakmayacakmış gibi bir elini yüzünde gezdirdi. "Dişi cin diye bir şey . Eğer araştırmanı yapmıyorsan, burada daha büyük sorunlar söz konusu demektir."

"Mateo sana söylemedi mi? Seni işe alacağı iş aslında video içeriği."

"Adımı şapkadan çıkarıyorum."

"Herkes hangi cehennemde?" diye seslendi koridordan bir ses, kocam odaya girmeden bir saniye önce, kısa bir süre durdu ve çeşitli yerlerde toplanan tüm arkadaşlarımıza baktı. Kalın kaşları birbirine yaklaştı ve elindeki kahve fincanından buhar çıktı. Beni sandalyede bulduğunda tembelce elimi salladım. "Bu bir müdahale mi?" Mateo sordu.

"İşin bu noktaya gelmesini istemedik ama sen bizi zorladın." Sam başını eğdi ve ellerini kalçalarının üzerine koydu. Oda sessizliğe gömüldü, kafası karışmıştı. Hak edilmemiş çok az söz söyleyen bir adamdı ve ses tonu biraz fazla ciddiydi. "Senin için endişeleniyoruz. Bu kadar küçük bir aletle porno yapmak kendine zarar vermenin bir seviyesi olmalı. İyi misin, Kaptan? Sana ihtiyacın olan yardımı sağlayabiliriz."

Kahkahalar içinde patladık. İçime bir sıcaklık doldu, ağrıyan, soğuk bir kalbe yardımcı olan bir ilaç gibi. Her yoluna girecekti. Sırrın açığa çıkması

dışarı, ailem, düğünümüz, bunun geleceği, neye benzediği önemli değil. Çünkü onlara sahiptim.

Belki her zaman öyle hissetmiyordum ama bu mutluluğu hak ediyordum. Havuzdaki yağmur damlaları gibi zamanın küçük parıltıları için değil, her zaman. İçinde yüzmeyi hak ediyordum.

"Belki de kardeşlerim olması gerekiyordu," diye mırıldandım. Tüm dikkatler tekrar üzerimdeydi ve Frankie elini dizime koyup sıktı. Soluk kasketinin dudağının altında, koyu renk gözlerini aydınlatan bir sevgi vardı ve dolgun dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Senin kardeşlerin var," dedi.

Elimi minnetle onun elinin üzerine koydum, yere serilmekten kaynaklanan bir dizi duyguyla savaşıyor ve ağlamamak için elimden geleni yapıyordum, çünkü bir kere başladı mı bir daha durmuyordu. Ama sonra güven veren Angelo'ya ve hoşgörülü Sam'e bir bakış attım ve zaten gözleri yaşlı olan Tyler'ın üzerine düştüm ve baraj patladı.

"Bak ne yaptın, Pike." Tyler burnunu çekti. "Onu ağlattın."

"Aman Tanrım, Ech. Kendine gel," dedi Mateo, eğilip beni başımın üstünden öpmek için odayı geçti. Gözyaşlarımı eşofmanımın koluyla sildim. Nihayet eve vardığımızda tam bir detoksa ve yatağında kesintisiz kırk sekiz saate ihtiyacım olacaktı. Vegas, öngörülebilir gelecek için tatil yerlerimiz listesinde kara bir leke olarak kalacaktı.

O noktada Güney Florida'nın nemini ve tanıdık kıyı palmyelerini özliyordum. Kahve makinemi, arabamı, işe geri dönmeyi ve kendimi işe vermeyi. Eve dönmek için yanıp tutuşan tek kişinin ben olmadığımı söyleyebilirim. *Duygusal* olarak buradan daha iyi olmayabilirdi; hem onun hem de benim ailemle zor konuşmalar yapmak zorunda kaldık ve ölüme asla hazır olamayacağınız gibi buna da asla hazır olamayacak olsam da daha az korkuyordum.

Angelo pencere pervazını iterek ebeveyn banyosunun kapısına yöneldi. "Burada hiç mendiliniz var mı?" Işığı yakmadan hemen önce kapıyı arkasından kapattı. Ophelia'ya baktım ama o çoktan hınzır bir parıltıyla bana bakıyordu.

"Bir...iki..." Parmaklarımla saydım.

Derin bir çığlık koptu ve ardından aynı derecede gürültülü bir "*Ne oluyor lan!*" sesi duyuldu. Ophelia yüzünü dirseğinin kıvrımına gömdü. Mateo kendi ellerini ellerinin arasına sakladı.

"Ona bağıрма," diye karşılık verdim. "Aynadan seni becerecek değil ya."

chapter thirty-eight

Mateo

parçam, sorunu yeterince uzun süre görmezden gelirse ortadan kalkmasını diledi. Evimde, ben Vegas'a gitmeden önce kesinlikle orada olmayan çamaşır ipine havlularını asan ailemi görmezden gelseydim, bu sorun ortadan kalkardı. Donmuş ekmeklerle dolu dondurucuyu, koridordaki banyonun lavabosunda duran mini keçi sütü sabunlarını ya da döndüğümüzde bavulumla üzerinden geçmek zorunda kaldığım, üzerinde tropik çiçekler olan yeni paspası görmezden gelsem, hepsi yok olacaktı.

Puf. Gitti. Kabus dolu hayal gücümün bir ürünü.

Bir hafta boyunca idare ettim, çünkü Nevada'dan eve döner dönmez yapılması gereken konuşmayı enerjiyi toplayamadım. Kendimi toparlamam, canıma okuyan işimde bir nebze normale dönmem ve durumu değerlendirmem gerekiyordu. Dürüst olmak gerekirse, önce ailemden birinin bana yeni ev sahibi olduklarını söylemesini bekliyordum. Ancak yedi günlük sessizlikten sonra bunun gerçekleşmeyeceğini anladım ve bir yol ötedeki sitede bulunan evin satılık tabelasının çimlerden düştüğünü bilmiyormuş gibi davranarak etrafta dolaştıkça daha da içerledim.

Angelo New York'a dönmüş, Duran & Son ile yarım kalan işleri tamamlıyordu ve telefon her çaldığında, diğer hatta o varken, bilerek bana açıklanmayan büyük bir sır varmış gibi hissediyordum. Bana her şeyi anlatmıştı ve Bronx'ta meydana gelen değişiklikler hakkında her gün bilgilendiriliyordum ama ailem bunu bilmiyordu. Yani beni bilerek karanlıkta tutuyorlardı.

Siktirin gidin, anne ve baba. El fenerim vardı.

Ocağın üstünde cızırdayan tavuk pirzoları ve evdeki her gözenekli yüzeye öğleden sonra üçteki Pazar yemeğinin kokusunu veren lezzetli bir sarımsak ve domates karışımıyla kaynayan bir sos tenceresi vardı. Babam oturma odasında, koltuğunda Yankee maçını izliyordu ve Natalia elinde telefonuyla kanepenin köşesine kıvrılmıştı.

Angelo'nun bana söyledikleri hakkında aileme söyleyeceğimi tam olarak prova etmemiştim. Florida'da bir ev almaları, basitçe taşınmaktan daha büyük bir karardı. İşin fiziksel boyutuyla ilgili fazla bir şey yapmama gerek yoktu elbette ama bunun anlamı, ailemi kısa ziyaretler ve kontrollü zaman patlamalarıyla görmekten, onların bana sınırsız erişimine geçecek olmamdı. Eğer son beş ay bir gösterge ise, kişisel alanımı arzuluyordum ve Natalia ve benim düzgün çalışabilmemiz için buna ihtiyacımız vardı. Bu mahremiyetten daha fazlasıydı. Akıl sağlığımla ilgiliydi. Eğer bu olacaksa, ki gerçekler göz önüne alındığında kaçınılmaz görünüyordu, bir çift büyümeli ve ayağımı sıkıca yere basmalıydım. Annem mutfaktan çıktı, ellerini küçük bir havluya sildi ve önlüğünün ipine sıkıştırdı. Kısa kıvrıcık saçları kıvrıcıktı. kızartma tavaşının üzerinde durmaktan.

"Eminim Angelo senin tekrar eve dönüp ona yemek pişirmen için sabırsızlanıyordur." Kuru boğazımı temizledim. "Birkaç hafta daha."

Kafalarını kaldırıp bakmadılar bile. Annem mırıldandı ve bir oyuncu vuruşunu yaparken babam hayal kırıklığıyla iç çekti. Tally telefonundan başını kaldırdı ve tekrar denemem için gözlerini bana doğru çevirdi.

"İşlerin gerçekten yavaşladığını söylüyordu," diye devam ettim, kanepede bir yer buldum. Dirseklerimi dizlerimin üzerine koydum ve parmaklarımı birbirine geçirdim. "Sözleşmelerle ilgili pek bir şey yok."

Bu, babamın yan gözle bakmasına neden oldu. Sandalyede kıpırdandı ve altında bir yerde bir yay şakladı. "Yavaş mevsim."

"Gerçekten mi?" Voleybol oynadım. "Haziran mı? Hatırladığım kadarıyla yılın bu zamanları senin için genellikle toparlanma dönemiymiş. Güzel havalar falan."

Ekrandaki bir sonraki vuruşu yaptı ve orta sahaya uzun bir top attı. Babam beni görmezden gelerek avucunu kalçasına vurdu.

"Leatherby'de satılık bir ev olduğunu fark ettin mi?" Tally ayaklarını kalçalarının altına sıkıştırarak daha dik oturdu. Annemle babam bu söz üzerine nihayet başlarını çevirdiler. "Birinin çoktan satın aldığına eminim."

"Evet," diye atıldım. "Buralarda böyle iyi bir fiyat bulmak zor. Tam bir satıcı pazarı." Annem babamın arkasından odaya girdi.

ve başparmaklarını onun omuzlarında yoğurdu. "Aslında beni düşündürdü."

"Ne hakkında düşündün?" Annem sordu.

Omuz silktim, aklımdan geçenleri söyledim. "Evimizi satmayı düşünüyorum." "Ne?" Babam kumandayı sıkıca kavrayan elini bıraktı.

"Neden?"

böyle bir şey yapar mıydın?"

Akor vuruldu. Beni öldürse bile karımın yardımıyla bu itirafı onlardan iğneyle alırdım. "New York'a geri taşınalım," diye yalan söyledim. "Aileme daha yakın olurum, daha iyi okullar, torunlarım olursa daha fazla yardım."

Annem sanki bıçaklanmış gibi soluk soluğa, kekeleyerek nefes aldı. Parmakları babamın omuzlarına gömüldü, polosunu tırnaklarıyla çizdi. Bir bebekten söz edilmesi bile bu kadının dünyasını bir eksene oturtmuştu. Bu alçakça bir darbeydi.

"Sorun nedir?" diye sordum. "Heyecanlanırsın sanmıştım. Hepimiz yeniden bir araya gelebilirdik, büyük mutlu bir aile olabilirdik. Tabii ki, sıfırdan kurduğum işimi kapatmak ve evimi satıp sizin mahallenize taşınmak gibi bir şeyi önce size danışmadan asla yapmam. Bu çılgınlık olur."

Babam başını kaldırıp anneme baktı. Suçluluk duygusu yüzüne pembe lekeler halinde sıçramıştı. Fırından dolayı aşırı ısındığı için de değil. "Mateo..." Babam bir açıklama yapmak için elini kaldırdı.

Mümkün olduğunca kuru ve alaycı bir şekilde, "Aslında emlak piyasasını araştırırken ve gizlice açık evlere giderken, onları özlediğim ve hayatlarındaki çok önemli bir olaydan önce onlarla zaman geçirmek istediğim için altı ay boyunca sevgili, sevgi dolu ailemi ziyaret etmek için şehirdeymişim gibi davranmazdım," dedim.

Annem dudak büktü, elleri kalçalarına gitti. "Sana söyleyecektik ama düğünden sonra. Her şeyin bizimle ilgili olmasını istemedik. Bunun bir suç olduğunu sanmıyorum." En azından artık inkâr etmeye çalışmıyorlardı. Bu işleri çok daha kolaylaştırdı. Metaforlarla konuşmayı bırakabilirdim ve kesinlikle tüm dikkatlerini üzerime çekmişim çünkü babam beyzbol maçını *kapatmıştı* ki bunun gerçekleştiğini daha önce hiç görmemişim - Yankee'ler kıçlarına tekme yemedikçe ve artık buna tanıklık edemedikçe.

"Bir fikrim olabileceğini düşünmedin mi?" Omuzlarımı kulaklarıma doğru sıkıştırdım. "New York hayatınız boyunca sizin eviniz oldu ve sakın bana buradan sıkıldığınızı ya da sıcak bir yerde emekli olmak istediğinizi söylemeye kalkmayın. Son altı aydan sonra burayı sevdiğinize karar vermiş olsanız bile, gelme nedeniniz bu değildi. Angelo bana her şeyi anlattı."

"Angelo neden bahsettiğini bilmiyor. Buraya ikiniz için geldik," dedi babam, Tally ve beni işaret ederek.

"O zaman neden yalan söylüyorsun?" Ellerimi kanepenin arkasına yasladım. "Duran & Son'dan emekli olup meşaleyi Ang'e devretmedin. Ayak uyduramadığın için dükkânı kapattın. Bunda yanlış bir şey yok baba. Yıllardır sıkı ve sağlam işler yaptın. Bu konuda neden bana karşı dürüst olamadığını anlamıyorum. Bize karşı."

Babamın yüzü çarpıldı ve annemin dudakları inceldi.

"İşler durdu ve bize yakın olmak için buraya taşınmayı planlıyordun ve bu konuda nasıl hissedebileceğimi biliyordun, bu yüzden bana söylemedin. Kendi hayatımı yaşıyordum ve şimdi evlenip bir aile kuracağım ve sen benim bir seçeneğim olmasını istemedin."

"Neden sen de bize yakın olmak istemeyesin ki?" Annem sordu. "Özellikle de şimdi. Büyük anlarda hayatında olmak istiyoruz. Natalia'nın ihtiyacı olduğunda ona yardım etmek için. Çocukları yılda birden fazla gören büyükanne ve büyükbabalar gibi olmak istiyoruz."

"Ama bu ondan daha fazlası. Bu bir manipölasyon. Ve suçluluk duygusu. İkinizi de seviyorum," diye ısrar ettim. "Sizi hayatımda istiyorum."

"İkimiz de seviyoruz," diye ekledi Tally. Uzandı ve parmaklarını kanepenin tepesinde benimkilerin arasından geçirdi.

"Ama ben genç değilim. Ordu için ayrılan on sekiz yaşındaki çocuk değilim. Hatta bir yıl önceki adam bile değilim. Benim adıma kararlar veremez ve hizaya gelmemi bekleyemezsiniz. Geri adım atmamı, diyalog kurmamı, sınır koymamı bekleyemezsin. Bu konuda konuşmamız gerekirdi. Bekârlığa veda partimde bunu kardeşimden sonradan duymamalıydım. Yaptığın şey pek çok açıdan yanlış ve bu güveni geri kazanmak zaman alacak. Bunun olduğunu biliyorum ve bu kabulleneceğim bir şey, ama ikinize de bu konuda gerçekten ne hissettiğimi söylemeden bu işin peşini bırakamazdım."

Hayatımda ilk kez ailemle ders anlatıyormuşum gibi hissettiğim bir konuşma yapıyordum. Sesim yükseliyor ve alçalıyordu, o endişe göğsümün içini dövüyordu. Bir şeylerin değişeceğini açıkça belirtmek için yetiştirildiğim ilkelere karşı büyük bir mücadele veriyordum. Sadece benim için değil, Tally'nin iyiliği için de değişimleri gerekiyordu. Benim olanı koruyordum.

Hava patlayıcı gibiydi. Kalın ve gergin. Babamın boğazı düğümlendi ama tartışmacı bir tip değildi; konuşmayı annemin yapmasına izin verdi ve oturdu

metanetle geri çekildi, işledi. O aile , karar verdiği her şeyin destekleneceğini bilerek ipleri elinde tutan kişiydi. Bu her zaman böyleydi ve Natalia ile benim aramda da muhtemelen böyle olacaktı. Bu güvenle ilgiliydi.

"Zamanlamamız iyi olmadığı için özür dilerim," dedi annem usulca. Beni şaşırttı. Tally'nin parmakları benimkilerin etrafında sıkılaştı. "Haklısın, bunu tartışmalıydık. Belki de aklımızın bir köşesinde bunun herkesin faydalanacağı bir şey olduğunu varsaydık ve annen olarak tüm aile için karar vermek hayatımın yarısından fazlası oldu."

"Sen işini yaptın," diye ona güvence verdim. "İyi de yaptın. Bu kadar sıkı tutmana gerek yok. Bazen kıcıma bir tekme yemem gerekebilir ama bunu yapacak doğru kadını buldum. İnan bana, hiçbir şey yok. Bu konuda endişelenmene gerek yok."

Natalia sessizce güldü ve dudakları bir öpücükle parmak eklemlerimi sıyırdı. "Evi ikinizden saklamakla yanlış bir karar vermişiz," dedi. baba ekledi. "Sanırım daha fazla etrafta olma olasılığı bizi o kadar heyecanlandırdı ki, bunu sadece kendi bakış açımızdan, yani oğlumuzun geri dönmesi açısından gördük."

Boğazımda bir düğüm oluştu. "Eve gerektiği kadar sık gelmediğim için suçu üstleneceğim. Seni eskiden olduğum gibi kalmaya olabildiğince sıkı tutunmaya zorladım. Senin çocuğun ve senin sorumluluğun. Zaman alabilir ama hayatımda kendine bir yer açmak zorunda değilsin, çünkü zaten oradasın.

Bunu yapmak zorundaymışsın gibi hissettirdiğim için pişmanım. Tüm kaçınabilirdik." "Sanırım bunu söylemeye gerek yok," diye ekledi Natalia, "dünyadaki en iyi adamı yetiştirmişsin. O şefkatli, duygulu, özverili, açık fikirli ve yürekli biri. Etrafındaki herkesi daha iyi hale getirir. Kendisini asla geri çevirmez

ailene, ailemize geri dön. Ona sonsuza dek bakacağıma söz veriyorum."

Parmaklarım Tally'nin saçlarında gezindi, sonra boynundan aşağı inip tekrar yukarı çıktı ve o da bu dokunuşa doğru eğildi. "Bence evi satın almış olman harika. Gerçekten." Olabildiğince samimiydim. Bu *kötü* bir şey değildi, bir alışma süreciydi. Ocak ayından beri buna ısınıyorduk. "Uğramadan önce haber verdiğin sürece," diye söze girdim. "Artık sürpriz ziyaretler yok."

"Dersimizi aldık," dedi babam şakayla karışık. "Artık sürpriz yok."

"Sonunda emeğinin meyvelerinin tadını çıkarabilirsin. Angelo teklif ettiğim işi kabul ederse, o da buraya gelebilir," dedim. Annemle babam canlandı, birbirlerine şaşkın ama sevinçli bir bakış attılar.

"Ona iş mi teklif ettin?" Babam doğrulup oturdu. "Ne işi? Siber güvenlik hakkında hiçbir şey bilmiyor."

"Ona öğretebilirim," dedim. "Eğer benimle çalışmak ve kariyerini ciddiye almak isterse. Hâlâ genç, zeki ve güvenilirliği konusunda hiç endişem yok." Bütün gece nezarethanede yattıktan sonra bunu yapmak zorunda değildim ama bunu kendimize saklayacaktık.

Annem babamın yanından ayrılıp paytak adımlarla yanıma geldi, kısa kollarını belime doladı ve beni ileri geri salladı. "Bu beni şu anda gezegendeki en mutlu anne yaptı."

"Yan komşumuz Barry'ler çok heyecanlanacak," diye cıvıldadı Tally. Sonra annemle birlikte mahalleden, iç tasarımdan, bahçe peyzajından, annemin hayalindeki yepyeni mutfaktan ve balayından döndüğümüzde ev partisi vermekten konuşmaya başladılar. Babam bir kez daha koltuğuna yaslandı, bana göz kırptı ve oyunu tekrar açtı.

Göğsümde bir ağırlığın kalktığı yerde ilkokul sevinci kıvılcımlandı.

chapter thirty-nine

Natalia

MATEO ve ben düğünden sonra evlilik hayatının tadını çıkarmak, Pompano olmayan bir plaja gitmek ve tamamen birbirimize odaklanmak için kısa bir ara vermeyi kabul ettik. Bu da üç haftalık uzun geceler, içerik çekimleri ve sözleşme gereği yükümlü olduğumuz projeleri bitirmek anlamına geliyordu.

Ailesinin evde olduğu gün boyunca Anna ile birlikte kahve içtik. Ona tüm dekorasyon fikirleri için Pinterest'i nasıl kullanacağını gösterdim ve yemek tarifleri ve tatiller gibi şeyler için bir pano duvarı oluşturdum. Koridordaki dolapta tozlanan ütü masasını çıkarıp bana hiç öğrenme zahmetine girmedığım bir beceriyi öğretti. Gençken kuru temizlemeci bu işi hallediyordu ve ben de yirmili yaşlarımda başındayken buruşuk kıyafetler giyiyor ya da buruşuk kıyafetleri sihirli bir şekilde düzelterek umarak ekstra bir program için kurutucuya atıyordum. Bir gün ona yayın kumandasını nasıl kullanacağını gösterdim, çünkü sadece kablolu yayını ve Spotify'yı vardı, bu yüzden radyo onun tek seçeneği değildi. Ertesi öğleden sonra mağazadan çiçekli spiralli bir defterle eve geldi ve tezgahın başına oturup Mateo'nun yiyerek büyüdüğü tüm yemekleri mükemmel bir el yazısıyla malzemeleri ve ölçüleriyle yazdı ve benim için ocağın yanına bıraktı.

Anna ve David de çoğu zaman Mateo ve benim gibi meşguldü. Düğünden sonra New York'a dönüp evlerini satmaları ve eşyalarını toplamaları gerekiyordu ki bu da birkaç ay sürecekti. Angelo bu geçişi olabildiğince sorunsuz hale getirmek için orada olacaktı ama işler beni hem korkutan hem de heyecanlandıran bir hızla ilerliyordu. Onlar evde yokken sessiz bir yatak odasının mahremiyetinde çalışıyordum.

Vegas'tan sonra gelen kutumuz taleplerle dolup taştı. Mesajları kontrol etmeden ya da abonelerimi güncellemeden on iki saatten fazla kalmamıştım, bu yüzden iki günlüğüne gitmiş olmak bizi geriye götürdü. Bütün gün iskelet senaryolar yazıyor, ışıklandırmayı test ediyor, kostüm seçiyor, arada tek başıma müşteri taleplerimi yerine getiriyor ve o kadar çok hak edilmemiş orgazm taklidi yapıyordum ki başım dönüyordu. Değnek vibratörümün şiddetinden klitorisim yıpranmıştı.

Kendimi işime kaptırmak aklımı diğer her şeyden uzak tutan tek şeydi. Ama bir haftanın ailemden telefon gelmeden geçmesi iyi bir şey olmalıydı, değil mi? Ekran her aydınlandığında küçük bir panik atak geçiriyordum, ciğerlerim sıkışıyor ve kaslarım sertleşiyordu. Bu düzeyde bir kaygının vücuduma iyi gelmesine imkân yoktu, sürekli savaş ya da kaç modunda olmak. Bir parçam, eğer beni dışarı çıkaracaklarsa, beni bir oyuncak gibi mincıklamak yerine bunu hemen yapmalarını diledi. Ama bu muhtemelen memnuniyetin bir parçasıydı, onlar beni amımdan tekmelemek isteyene kadar başımın üzerinde tutacak bir şeye sahip olmak.

Mateo'nun uzun, yumuşak bornozlarından birini giyerek bacak bacak üstüne attım ve bir hafta boyunca çektiğimiz senaryo içeriğini düzenlemek için bilgisayar koltuğuna oturdum. Karıştırma ve cilalama işlemi sırasında önceden çekilmiş sahnelerle eğlenmem gerekiyordu. Zaman kesmeleri, özel çerçeveler ve en az iki açıyla çekilen videoların görünümünü her zaman daha çok sevmişimdir. Bir hikayeyi sanatsal bir şekilde anlatabilir, daha dikkat çekici hale getirebilir, sesleri daha hoş, sonunda daha da büyük bir kazanç elde edebilirdim. İzlenme ve etkileşim verilerini analiz ettiğimde, hangi videoların en iyi sonucu verdiğini tam olarak biliyordum ve en iyi performanslarımızı görsel ve fiziksel olarak kopyalayabiliyordum.

Örneğin, en popüler videomuz fermuarlı bağlar; özensiz, tükürükle yüz sikişi; memelerim; ve etkileyici uzunlukta bir döl atışı içeriyordu. Eğer izleyicilerimizi o video internete düştüğünde olduğu kadar mutlu edecekse, tekerleği yeniden icat etmenin çok sayıda yolunu bulmaktan çok mutluydum.

Kız kardeşlerimin yaptığım işi *alkışlamasını* asla sağlayamayacağımı biliyordum. Aynı şekilde onlardan birini asla seks yaparken görmek istemezdim, gerçi lisedeyken Camilla'yı çarşaflarının altında bir el ile kesinlikle basmıştım. O zamanlar çok gençtim ama şimdi düşündükçe ürperiyordum. Yine de en büyük kız kardeşimin düşündüğüm kadar soğuk ve gergin olmaması bana umut verdi. Gerçekten de bir nabızı vardı ve bazen bacaklarının arasında bile atıyordu.

Ama ilerinden birinin popüler bir porno işi olduğunu öğrenseydim merakım beni yener miydi? Zihnimin o küçük parçasını neye benzediğini merak ederek eğlendirmem gerekir miydi?

Midemde bir rahatsızlık hissi oluştu ve uzun süre yattıktan sonra bir uzuvda oluşan parazit gibi yayıldı. Bu karıncalanma, kemirme hissi önce kaburgalarım, sonra da boğazıma ulaştı ve çok geçmeden son abonelerimiz arasında gezinerek tanıdığım bir e-posta aramaya başladım. Hiçbir şey bulamadım ama onlar da sayfamıza gerçek isimleriyle abone olacak kadar aptal olamazlardı. Tabii bulabilirlerse.

Tek liderleri Matthew ve Natasha'ydı ve Mateo'nun birlikte içerik çekmeye ilk başladığımızda yaptığı şeylerden biri, SEO'yu manipüle ederek Google'da yapılan bir n aramada bize rastlama şansını ortadan kaldırmaktı.

Bu beni arama çubuğu tavşan deliğine düşmekten alıkoymadı.

Mateo sayesinde internetin derinliklerinde bir yerlerde kaybolmuştuk. Elde ettiğim tek sonuç benzer isimlere sahip diğer çiftler, etik olmayan bir rakip siteye birkaç köprü ve "En Kolay, En Lezzetli İtalyan Köfteleri "ne sahip olduğunu iddia eden yemek bloglarıydı.

Parmak eklemlerimi atırdatarak gıcırdayan sandalye tekerlekleri üzerinde masadan uzaklaştım ve yüzüstü yatağa düşerek cep telefonumu kabarık arşaflardan aldım. Parmağım nedimelerimle yaptığım grup sohbetinin üzerinde geziniyordu ama olanlardan sonra sanki tüm düğün ekibi kendi kendini patlatmamış gibi hepsiyle nasıl rahatça sohbet edeceğimi bilmiyordum.

Ophelia'nın mesaj zinciri mesajlarımın en üstüne sabitlenmişti ve ona tıkladım.

BEN

Kız kardeşlerimin sayfamı karıştırdığını mı düşünüyorsun?

PHEE

Bunu sana söyleten nedir?

BEN

Çünkü bu beni küçük düşürmek için mükemmel bir cephane.

PHEE

Erkeğiniz tarafından sikilen kişi olmak mı daha aşağılayıcıdır, yoksa kız kardeşinizin enişteniz tarafından sikilmesini izlemek mi?

BEN

Bu değişir

PHEE

??

BEN

Belki de Oyuncak Hikayesi'ndeki Bo Peep ve Woody gibi giyindiğimiz filmi izliyorlardır.

PHEE

Çocuk filmi mi?

BEN

Bo Peep ve Woody YETİŞKİN

PHEE

Buna karşı bir tür telif hakkı yasası olmalı.

BEN

O zaman Pixar'daki insanlar ilk etapta bunu nasıl bulduklarını açıklamak zorunda kalacaklardı

PHEE

Tüm üslerinizi korumaktan bahsedin

Her şeyi halletmiştik. Endişelenecek hiçbir şeyim yoktu ama yine de Bella'nın bir şekilde avukat bağlantılarını kullanarak bana ve alt bölgelerime karşı lanetleyici bir ifade bulup derlediği hissinden kurtulamıyordum. Eğer bunu basından yeni çıkmış

bilgisayar kağıdını ailelerimize, sonra da tersine bir intikam pornosu kendini yansıtmı biçimi olarak bana geri sunmak için.

Ophelia bana tekrar mesaj attı.

O

Sadece onlara sormalısın

BEN

Bir haftadır onlarla konuşmadım bile.

O

Belki de seni bekliyorlardır?

Mia'nın bana söylediği son şey, Bella ve Cami'yi kendi pis işlerimi yapmama izin vermeleri için ikna etmeye çalışacağıydı. Kabul etmiş ve pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirmemi bekliyor olabiliyorlardı. Eğer durum buysa, onları ailemizi mahvetmemeye ikna etmek için hâlâ biraz zamanım vardı çünkü düğün resepsiyonumuz bitmeden kendimi birilerine ifşa edeceğimi fena halde yanılıyorlardı. Bu şekilde sonsuza kadar siktir olup gidebilir ve bir daha Russo soyundan kimseye yüzümü göstermek zorunda kalmazdım.

En iyisi bu olur.

Ayrıca, üçünün arasında neler olup bittiğini ve tüm bunların içinde gerçekten nerede durduğumuzu öğrenmezsem düğüne kadar peşimi bırakmayacaktı. Onlar hala benim nedimelerimdi; kimse davetiyelerini iptal etmemişti. Muhtemelen Amerika'daki en işlevsiz gelin partisiydik ama en azından filmlerdeki gibi damat-gelini-düğün-gününde-aldatır draması yoktu.

Mia en duyarlı olanıydı, eğer öyle denebilirse. seçtim ve mesaja cevap beklemeyi bir kenara bırakıp rehberindeki arama düğmesine bastım. Açıp açmayacağından şüphe etmem için yeterince çaldı ama beşinci çalışında açtı.

"Merhaba." Sesi alçak ama yumuşaktı. Arka plandaki bir şingirtı, araba anahtarlarının parmağında takırdamasına benziyordu.

"Hey," dedim derin bir nefes vererek. "Bunun garip olmasını istemiyorum." Bir kahkaha attı. "Garipleştirmemek için iyi bir yol."

"Düşmanla işbirliği yaptığınız için ceza almanızı istemiyorum. Ama bir saat daha neler olup bittiğinden haberdar olmazsam, derimi kazıyabilirim."

Topukları kaldırıma vuruyordu. Öğleden sonraydı, muhtemelen bir emlak gösterisinden geliyor ya da gidiyordu.

"Daha cana yakın bir abla mı oldum? Bir yerlerde yanlış bir dönüş yapmışım."

"*Yaklaşılabilir*, düşündüğüm kelime değil ama empatik olabilir mi?" Ciyakladım. "En azından telefonu açabilecek tek kişi."

"Senin için endişelendim," dedi Mia. Bu söz beni şaşırttı ve ben daha yetişmeden o boşluğu doldurdu. "Angelo'nun yumrukladığı adamla ilgili karar ne? Suç duyurusunda bulunacak mı?"

"Hayır, çok şükür. Sanırım ayıldı ve sırasını bekleyen dört adam daha olduğunu fark ettiğinde neredeyse altına yapacaktı. Angelo kurallara aykırı davrandığı için ceza aldı ama bu onun için bir ilk değil."

Mia diğer hatta bir an sessiz kaldı, ahizeden kısa bir uğultu geçti. "Yani seni taciz eden o adam... neydi? Bir hayranın mı?"

"Bir abone. *Eski* abone." "Bence de."

"Bu daha önce hiç başıma gelmedi, bilesin diye söylüyorum," diye söze girdim. "İnternet hayatımdaki biriyle gerçek hayatımda hiç Mateo da öyle. Hepsi çok garip bir tesadüftü. Bunun için orada olduğun için tekrar özür dilerim."

"Bu seni korkutmuyor mu?" diye sordu sessizce. Suçlayıcı olmaktan çok uzaktı - daha çok derin bir endişe ve tuhaf bir merakla. "Bu adamlar tamamen yabancı ama sana sahip olduklarını mı düşünüyorlar? İşin parasosyal yönü seninle dalga geçmek zorunda."

Yatakta daha dik oturdum ve bacaklarımı simit şeklinde çaprazladım. Telefonumu kulağımdan çekip aslında Mia'yla konuştuğumu kontrol ettikten sonra yerine koydum. Bu konuşmanın böyle geçeceğini düşünmemiştim. Olmasını *umduğum* gibi bile değildi ama devam etmekten çok mutluydum çünkü berbat bir şekilde onun *umursamasından* hoşlanmıştım. En başta benimle telefonda konuşmak istemesi bile hoşuma gitmişti.

"Eskiden öyleydi," dedim ona. "Başladığımda bunu tek başıma yapıyordum ve bir ekranın arkasında bile ne kadar kolay istismar edilebileceğimi bilmiyordum. Gücün ne kadar özgürleştirici olduğunu, her şeyin kontrolünün bende olduğunu ve istediğim kişi olabileceğimi fark ettiğimde, artık korkutucu değildi. Eğer sorduğunuz buysa, herhangi bir tehlike altında değilim."

"Hâlâ kafamı toparlamaya çalışıyorum," dedi Mia. "Sen benim küçük kız kardeşimsin. Kafamda hâlâ annemin resmi elbiselerini giyip saçlarını mutfak makasıyla kesiyorsun."

"Sorun da bu zaten," diye iç geçirdim. "Ben yirmi altı . Bunun kamera kızı olduğumu bilmeniz gerektiği anlamına geldiğini söylemeye çalışmıyorum, hatta bunu kabul etmeniz gerektiğini de söylemiyorum. Demek istediğim, eğer yetişkinlere yönelik şeyler yapıyorsam, bir yetişkin olarak, oylanmadan önce en azından düzgün bir şekilde dinlenmeliyim."

"Bizi gerçekten şok ettiniz," dedi.

"Biliyorum. Bunu kesinlikle anlıyorum ve bir haftadır hak ettiğim sessizlik muamelesini görüyorum. Şimdi düğün paniği modundayım ve sarmal halindeyim, sanırım sormak istediğim şu: Hiçbir şey olmamış gibi davrandığımız ve herkesin hiçbir şeyden haberdar olmadığı bir dünya var mı?"

Küçük, bikkın bir ses çıkardı. Anahtarlarının cıvıltısı arabasının kilidini açtı ve ağır kapı vınlayarak açıldı ve radyo canlanmadan önce gümbürdeyerek kapandı. BMW'sinin motoru gümbür gümbür çalışmaya başlarken Mia sesi hızla kıstı.

"Cami ve Mia adına konuşamayacağımı biliyorsun. Benim bakış açımdan bunun en iyi ihtimalle şüpheli olmadığını da söyleyemem. Demek istediğim, hayatının geri kalanında America's Horniest Home Videos'u yapmaya kararlı mısın?"

Benden bir kahkaha kaçtı. "Kim bilir?"

Ben bile yapmadım. Yarın uyanıp bir daha asla yeni içerik üretmek istemediğime karar verebilirim. İçimdeki o yaratıcı böcek ölebilir, Mateo bu konudaki fikrini değiştirebilir, enerjimi kamera önünde çalışmak yerine kamera arkasında çalışmaya Hayat başka şekillerde meşgul olabilir.

"Aslında tek istediğim dayanışma," dedim. "Bu işe yarar mı?"

"İhtiyacın olan buysa," dedi Mia. "Bundan bahsetme, çünkü bu senin için olduğu kadar benim için de. Tanrı biliyor ya, John Russo'nun gazabına uğramayı hiç istemem. Karma puanı biriktiriyorum."

Ciğerlerim hafifledi. Boğazıma bir nefes takıldı ve onu içtenlikle dışarı ittim. Hiçbir şey kazanmamıştım ama bir bitiş çizgisini geçmem ya da en azından bir yarışın çok çalkantılı bir ayağını bitirmem gerektiğini hissediyordum.

"Onları kazanacağım." Bu içimden gelen bir düşünce olmasına rağmen yüksek sesle söyledim.

"Bu yüzden mi aradın? Ne kadar derin bir çukurdan sürünerek çıkman gerektiğini anlamak için mi?"

"Çünkü düğünüm üç hafta sonra ve Craigslist'ten yedek nedime tutmam gerekip gerekmediğini bilmem gerekiyordu."

"Bu düğünün tüm Russo ailesinin bir yansıması olması senin kurtarıcı lütfun. Eğer uyumlu bir birlik gibi görünmezsek, bu babamın imajını zedeler, Tanrı korusun." Gözlerinin dolduğunu duyabiliyordum. "Son zamanlarda kendini çok daha iyi tanıyor, o yüzden sarhoş bir prova yemeği konuşması bekleme."

"O zaman yemeğin amacı ne?"

"Mümkün olan en kısa sürede bin dolar daha harcamak." "Oh, bir sorum daha vardı." Telefonu iki elimin arasına aldım. omzumu ve kulağımı okşadı ve gergin bir şekilde tırnak etlerimle oynadı. "Beni internetten bulmaya çalışmadın, değil mi?" Bir an geçti ve parmaklarım hareketsiz kaldı, gözlerim büyüdü. Cevap vermemesi ihtiyacım olan tek cevaptı. "Mia!"

"Las Vegas gece kulüplerinde seni tanıyan insanların olduğu yüksek profilli bir seks işçisi olduğunu bize nasıl söyleyeceksin ve küçük bir araştırma yapılmasını beklemeyecek misin?"

Haklıydı ama bu yutkunmamı daha az zorlaştırmadı. Dilim ağzımın içinde bir kağıt ağırlığı gibi hissediyordu. "Ve?"

"Ve hiçbir şey bulamadık, bu yüzden incilerinizi açabilirsiniz."

Rahatlama bir iç çekişle dışarı fırladı. Mateo eve geldiğinde yapacağım ilk şey onun mükemmel siber dahisinin ağzını öpmek olacaktı. "Annemle babamı bu işin dışında bırakmak için bir neden daha. Kelimenin tam anlamıyla asla bilemezler."

"Evet, evet." Mia'nın sesi dibe vurdu. "Gitmem gerekiyor. İlan için fotoğraf çekmek üzere bir satıcıyla buluşacağım. Benim tavsiyem diğer ikisine zaman vermen. Bella züppenin ama merhametten yoksun değil. Camilla'nın sevişmeye ihtiyacı var. Craigslist'e girme."

"Yapmayacağım," diye cevap verdim biraz fazla umutlu bir neşeyle. Elinde boş bir plastik poşet ve bir hayalle şekerci dükkanına girmiş bir çocuk gibiydim. Hat düştü ve telefonum yorganın üzerine düştü, ben de onunla birlikte yere düştüm ve yüzümü bir yastığa gömerek dramatik, boğuk bir çığlık attım.

chapter forty

Mateo

Araba parkının arka tarafındaki açık bir alana **GERİ GERİ** gittim ve kamyonetimi park ettim. Elim anahtarlığın üzerinde oyalanıyordu, sanki tekrar gaza basıp yerel VA hastanesinden çıkmaya karar verebilirmişim gibi. Natalia koltuğa doğru gıcırdadı, kalçaları sıcak deri üzerinde yapış yapıştı ve tatlı yüzünde gururlu, güçlendirici bir bakışla bana doğru döndü. O yüz bir erkeğe her şeyi yaptırabilirdi. İlk kez devlet tarafından zorunlu tutulan bir terapistle randevuya gitmek gibi.

Gazi İşleri'nin tıbbi hizmetleri terapi ve ruh sağlığı hizmetlerinden pratisyen hekimlere, önleyici tedbirlere, hastalıklara, yaralanmalara, diş hekimlerine kadar uzanıyordu. Tamamen tembellikten dolayı hiçbir yardımımı kullanmamıştım. Gerçekten de hastalandığımda acil servise gitmek, aynı sonuç için randevu alma zahmetine katlanmaktan daha kolaydı. Neredeyse zararlı olmadığı sürece telefon görüşmeleri yapma ve evrak doldurma fikri her yetişkin gibi beni de rahatsız ediyordu.

Ama nihayet yaşadıklarım hakkında biriyle konuşmaya karar verdiğimde, konuşlandırılmış erkek ve kadınların zihinlerini bilen nitelikli birini bulmak, yapılacak en akıllıca ve en doğal şey gibi geldi.

"Gergin misin?"

"Sanırım öyle de denebilir." Önümüzde tuğla binanın gri çift kapısı açılıp kapandı. Benim yaşlarımda bir başka adam, zeytin yeşili bir tişört giymiş, gözlerini kırmış ve ellerini şortunun cebine sokmuş bir halde boğucu Haziran güneşine doğru yürüdü.

"Üzülme," dedi Tally. Yumuşak, minik eli uzanıp rahatlatıcı bir şekilde dizime yaslandı. Durana kadar zıpladığını fark etmemiştim. "Sadece kendin ol. Onlar profesyonel. Söylediğin hiçbir şeyin yanlış olmadığını unutma, çünkü bu geçmen gereken bir sınav falan değil. Harika olacaksın."

Dudağımın kenarı yukarı doğru seğirdi. "Ne hakkında konuşmam gerektiğini bilmiyorum. Bu adamın zamanını da boşa harcamak istemiyorum. Ya bunların hepsi normal günlük mücadelelerse ve ben de bunları olmadığı bir şeye dönüştürdüysem?"

"Sizin travmanızın bir başkasınıninkiyle aynı boyutta olmaması, daha az ilgiyi hak ettiği anlamına gelmez" dedi. "Bazı insanlar tarafsız bir sondaj tahtasına ihtiyaç duyar ve eğer bu sizin için tek şeyse, o zaman bu da iyidir. Terapi için hayatınızı değiştirecek zorunlu bir ön koşul yok."

Bu konudaki damgalanma beni uzun süre caydırmıştı. Mücadele eden gerçek gaziler varken, askeriyeden sivil hayata alışmanın gerçekten ne kadar zor olduğunu gösteren gerçek istatistikler varken profesyonel yardım almak için yeterince nedenim olmadığını düşündüm. Bana göre, eğer günde yirmi iki kişiden biri olma tehlikesiyle karşı karşıya değilsem, zamanımı ve kaynaklarımı boşa harcıyordum. Ancak hiç düşünmediğim şey, bu gazilerin her birinin bir zamanlar benimle aynı gemide olduğu, yardım istemekten utandığı, kendi kendine düşünmeye isteksiz olduğu ve bunu kendi başlarına çözebileceklerini umduğuydu.

Bugün ortaya çıkma kararlılığım doğru yönde atılmış bir adımdı. Yeterince iyi giderse belki de hiç beklenmedik bir şeyin başlangıcıydı. Sadece altı ay öncesine göre hayatımdaki fark çok belirgindi ve yıllar sonra dönüp baktığımda her şeyin başlangıcı olarak görebileceğim bir nokta olma potansiyeliyle parlıyordu. Birinci bölümden ikinci bölüme geçiş sayfası. Nişanlandığımız gün dünya bir eksen üzerinde kaydı ve domino taşları gibi gerisi gürültülü ve kaotik bir şekilde yerine oturdu.

Çoğunlukla.

Elimi Tally'ninkinin üzerine koydum ve hafifçe sıktım. "Aramızdaki şey hakkında konuşmayacağım," dedim ona. "Eğer konuşmamı istemiyorsan."

"İhtiyacın olan her şey hakkında konuşmanı istiyorum. Bu senin hayatının büyük bir parçası ve eğer kendin hakkında daha fazla şey anlamayı sağlayacak bir kapının kilidini açacaksa, sana bunu yapmamayı asla söylemem. Bu tamamen seninle ilgili Mateo. Mümkün olduğunca bencil ol. Her şey gizli kalacak."

Çok sevimli bir şekilde destekleyiciydi ve bunun onun için bir yük olacağını düşündüğüm için kendimden nefret ettim. Tally'nin parmaklarını dudaklarıma götürerek her bir boğumunu öptüm, sonra elini çevirip dudaklarımı parmak uçlarına ve avucuna bastırdım. Açık elini kirli sakalıma doğru kaydırды, çeneme dayadı ve başparmağını yanağımda gezdirdi.

"Bencil, anladım."

* * *

DR. HENRY BRINCKLER cevapladığı her soruya başka bir soruyla karşılık veriyordu. Meraklı bir çocukla yapılan yetişkin sohbetine çok benziyordu. Öyle ki, art arda gelen altıncı "Neden?" sorusundan sonra bilginizin geçerliliğini sorgulamaya başlıyordunuz.

Beklentim didik didik edilip incelenmektі, ancak bu daha çok kendimin temel yönlerine kadar soyulmak gibiydi. Kaç yaşındaydım, ne iş yapıyordum, nerede görevliydim, aile dinamiklerim, neden ilk kez terapiye gelmeye karar verdim ve sonra neden bu adımı atmak için doğru zaman olduğunu düşündüm.

Doktor Brinckler, kendisine Brinck dememi istedi, karşımda koyu yeşil kadife bir sandalyede oturuyordu ve aramızda yuvarlak bir sehpa vardı. Ortasında bir psikoloji ders kitabı ve gözümü alamadığım bir jeot vardı ve açık uçlu sorusunu yanıtlarken kendimi avuç içimi sandalyenin kolunda birkaç kez aşağı yukarı kaydırırken yakaladım.

Doktorun çapraz dizinin üzerinde bir bloknot ve kalem vardı, ancak işlevsel olmaktan çok dekoratif bir şeymiş gibi kullanmıyordu ve ben de tüm bu süre boyunca onun kaydedebileceği kadar ilginç bir şey söylemeyi beklediğimi fark ettim. Düşünebildiğim tek şey bu olana kadar ve kendimi gerçek, hasarlı bir vaka gibi hissetmek ve ofise daha önce binlerce kez duyduğu aynı hikaye ve verilecek aynı tavsiyelerle gelen bir gazi gibi hissetmemek için kendimi ne kadar .

Ona Angelo'dan bahsettim ve konu bir zamanlar kardeşime duyduğum yersiz kızgınlığa, yıllarca birbirimizi görmediğimize, sonra düğün planlamasına, sağdıç fiyaskosuna ve birkaç hafta önce Vegas'ta karımın onurunu korumak için kendini bir gecede hapse attırmasına geldi.

Konuyu teğet geçmem on beş dakika sürdü ve o zaman bile Henry etkilenmekten çok bıkkın, yorumlamaktan çok meraklı bir memnuniyetle ruhuma baktı.

"Bunların hiçbirini yazmak istemiyor musun?" Kalem ve kâğıdı işaret ettim.

Başını eğdi. "Yapmamı ister misin?"

Dilimi yanağımın içine sokarak üzüntümü gizledim. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Yaptığımız şeyin bu olduğunu sanıyordum."

Doktor'un parlak mavi gözleri kısıldı ve çenesi o kadar hızlı bir şekilde sırttı ki neredeyse kaçıırıyordum. Sonra defteri ilk kez eline aldı ve kısa ve doğrudan bir şeyler karaladı. Bu dünyada yapabileceği en kötü şeydi. Şimdi neden hiçbir şey yazmadığı konusunda endişelenmek yerine, bir şekilde benimle ilgili her şeyi tanımlayan siyah mürekkeple yazılmış birkaç kelime için iki kat daha fazla endişeleniyordum.

"Neydi o?" "Çok önemli notlar."

Başımı sandalyenin yumuşak kenarına yasladım ve patlamış mısırlı tavandaki noktaları saymaya başladım. Belki de terapi bana göre değildi. Ya da belki de psikoloğa gitmeyi, doktorun hafif şiirsel, bilmece gibi bir şey söylediği ve olay örgüsünün etraflarında yıkıldığı zihin değiştirici, göz açıcı bir deneyim olarak tasvir eden çok fazla televizyon izlemiştim. Her şey bir anda anlam kazanıyor. Fleabag gibi.

Bir rahiple yatmak istemiyordum, bu yüzden sorunlarım çözümsüz olabilirdi. "Sizce hayatınızdaki insanlardan onay almak için notlandırma sistemi mi?" Oh, lanet olsun. Düzeltildim.

Sandalyeye yeniden oturdum. "Sanırım aileme ve arkadaşlarıma hizmet ettiğim zaman kendimi onlar için değerli hissediyorum."

"Kendinizi değerli hissetmek için bir şeyler sağlamanız mı gerekiyor?" "İşler böyle yürümüyor mu?"

"Herhangi bir para birimi olmadan kendi başınıza yeterli olmanız gerekmez mi?"

"Söylediğim her şeye başka bir soruyla mı cevap vereceksin?"

Çizgili kağıda bir kelime daha karaladı ve derim kaşınmaya başladı. Artık yazı yüzünden değil, tüm değerimi hizmet eylemlerine bağlama düşüncesi beni daha çok endişelendiriyordu. Bu beni Delta'ya geri götürdü, birliğim için nokta adam olmak, çünkü yüksek bir

Böyle bir stres ortamı, birlikte görev yaptığım insanlara paha biçilmez bir şey sağladığımı hissettirdi. Lider olmak, kaptan olmak, şimdiye kadar hissettiğim en önemli ve en değerli şeydi. Eve döndüğümde bunun heyecanı tükenmişti. Artık bir asker değildim, alıştığım şekilde değil. Kalbi dolu, vücudu tehlikede, ülkesi için ölen bir asker. Ben bir sivildim ve hayatta pek çok şey bana bunun kadar *önemli gelmiyordu*. Yeniden yaratmaya çalıştığım şey o yüksek duyguydu. Bardağımı doldurmak için ve bir daha asla kendimi bu kadar vazgeçilmez hissettirecek bir şey yapamayacağım gerçeğiyle çok mücadele ediyordum.

Bu yüzden ailemi hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyordum, bu yüzden hiçbir şeye hayır diyemiyordum. Aynı anda olabileceğim her şey olmak istiyordum. En iyi evlat, şikayet etmeyen evlat, müsait olan evlat, uzun süre kalmak için evinde yer olan evlat, güzel bir eş ve muhtemelen torunlar. Pike ayrıldıktan sonra iş yerinde kontrolü bırakıp TechOps'ta bana yardım etmesi için birini işe almamın bu kadar imkansız olmasının nedeni buydu. Müşterilerim benden belirli bir kalite seviyesi bekliyordu ve yeni bir yüzün ya da yeni bir işe alımın işi yarım yamalak yapmasına izin veremezdim. Pike'a o işi teklif ettiğim için kendimi değerli hissediyordum ve Angelo'yu işe aldığım da kendimi yine değerli hissedecektim.

Bir de Tally vardı. Seks işini neden bu kadar kabul ettiğimi, ona katılmaya bu kadar hevesli olduğumu, ona bu kadar açık olduğumu hiç düşünmedim. Bunu hep Tally'nin yanında olmaya bağladım. O ne isterse istiyordum ve onun için her şeyi yapardım, bu yüzden onun hayatının bu şekilde bir parçası olmak hiçbir zaman aşırı analiz ettiğim bir şey olmadı. Ama belki de ona kamera karşısında eşlik etmeyi kabul etmemin nedeni beni onun için daha *değerli* kılacak olmasıydı. İki dakika öncesine kadar ben de kendimi değiş tokuş edilecek bir mal olarak görmüyordum. Tam olarak ikna olmuş değildim ama bu yüzden hayatımdaki insanlarla etkileşimime daha fazla dikkat etmeye meyilliydim. Onunla seks işine hiç başlamazsam beni harcanabilir bulabileceğini mi düşünmüştüm? Çevrimiçi bir çift olmamın itici gücü bu muydu? Ben yapmazsam, yapacak başka birini bulabileceğini mi düşündüm? Bu konuyla ilgili ilk konuşmamızın tüm anıları geri geldi.

Hayır.
değildi.

Onunla çalışmayı çok seviyordum. Onun filmlerini yapmak benim için ne kadar keyifliyse, yönetmenliğini ve koreografisini yapmak da onun için o kadar keyifliydi. İyi yağlanmıştık, kelime oyunu yapmıyorum ve birbirimizi çok önemsiyorduk. Her şeye sahiptim

Tally ile dünyada özgür iradeye sahibim ve eğer yarın kamera karşısında çalışmayı gerçekten bırakmak istesem, bana bir daha asla soru sormazdı.

Ama ben bunu istemedim. İstemediğimden em

"Ordu hayatımın yarısı oldu," dedim. "Önemli olan tek şeydi, ta ki önemli olmayana kadar. Bu değişim bir uçurumdan atlamak ve dibindeki kayaları ıskalayıp yumuşak ya da ıslak bir şeyin üzerine düşmeyi ummak gibiydi." Bakmak için pencerenin dışındaki ağaçta bir kabuk parçası buldum. "Belki de bir şey bulmuşsundur doktor. Tanıdık bir duyguyu yeniden yaratmaya çalışıyor olabilirim, ama dürüst olmak gerekirse ben büyürken her şeyden çok ailemi memnun etmek için endişelenen bir çocuktum. Orduya katıldım ve bu yapabileceğim en kötü şeydi, çünkü ilk kez ailemin tamamen onaylamadığı bir şeyi seçmiştim. Bunu açıkça belirttiler. Sonra terhis oldum ve New York'a dönmek yerine onlardan daha da uzun süre kaçmak için Florida'ya taşındım."

"Onlardan uzak durursanız onları hayal kırıklığına uğratmaktan sorumlu olmayacağınızı düşündüğünüz için mi? Ya da değer yükünün çok ağır olacağını?"

Bir şey sinirime dokundu ama doğru olduğunu hissettim. Doğru.

"Belki," diye mırıldanarak kabul ettim. "Bundan kaynaklanan çok fazla stres var, bu da diğer panik türlerini tetikliyor. Hissetmediğim zaman kendimi kapatıyorum-"

"Layık mı?"

Gömleğimin yakasını sıcak tenimden çekerek yutkundum. Doktor Brinckler not defterine bir şeyler daha yazdı ve bacaklarını açarak not defterini aramızdaki masanın üzerine koydu. Kolunu sıvadı ve saatine baktı.

"Bugün sahip olduğumuz tüm zaman bu kadar," dedi. "Çabuk geçiyor, değil mi?"

"Travma atarken zaman uçup gidiyor," diye alay ettim.

Henry ayağa kalktı ve sırtışıyla birlikte kaz ayakları derinleşerek kapıya doğru yöneldi, kapıyı açıp bir adım dışarı çıktı. Sesi duyuluyordu ve resepsiyon görevlisine öğle yemeği için bir saat ara verdiğini söylediğini duyabiliyordum.

Gözden kaybolmuştu ama kapıya doğru giderken not defterinin yanından geçerken kendimi tutamadım, ne yazdığını bilmek istiyordum. Ne de olsa masanın üzerinde, göz önünde bırakmıştı. Kağıda bir göz ve yazacak kadar önemli olanları okumak için kendime doğru çevirdim. En kısa sürede

içimden alaycı bir yükseldi. Sayfanın üst kısmında *Market Listesi* yazıyordu. Altında da ekmek, süt ve prezervatifleri sıralamıştı.

Dilim dişlerime çarptı ve uzanıp sarı sayfayı bloknottan kopardım ve cebime attım. Bu küçük şakaya tanıklık etmek üzere kapıda dikilmesini bekliyordum ama geri gelmedi.

Ofisten ayrılmadan önce bir randevu daha aldım.

chapter forty-one

Natalia

Düğünden önceki **SON İKİ** hafta uçup gitti. Gelinliğimi ve yüzüklerimi aldım, mekan ve tedarikçilerimle tüm son rötuşları ve sayılarını teyit ettim, stilistimle saç ve makyaj denemeleri yaptım ve düğün partimiz için hediyeleri bir araya getirdim - hala bir düğün partim olduğu için.

Üç gün sonra Key West'e gidiyorduk ve henüz Isabella ve Camilla ile tam bir konuşma yapmamıştım. Herkesin elbiselerini giydiğini doğrulayan bir grup mesajı, aldığım en fazla mesajdı. Doğum günü kıyafetleriyle gelmeleri umurumda bile değildi, yeter ki gelsinler. Benim ve küçük sırrım hakkında ne hissettiklerini anlamak için fazlasıyla zamanları vardı. Bu iş ya yürüyecekti ya da yürümeyecekti. Ben ikincisine razı olmuştum.

Mateo'nun annesinin benim için yazdığı bir tarifi denemek için market alışverişine gitmek üzere evden çıktım. İtiraf etmekten nefret etsem de, sipariş vermek yerine yemek pişirmenin aslında mali açıdan daha sorumlu ve besleyici *olduğu* ortaya çıktı. Bir yerlerde, bir yemek dağıtım servisi benim yokluğumda iflas ediyordu. Gideli çok olmamıştı ama garaj yoluna girdiğimde, posta kutusunun yanındaki yola fazladan bir araba park etmişti. Bella ön sahanlıktaki küçük beton basamakta oturuyordu.

Onu orada görünce kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Sertçe çarptı ve sonra aynı hızla midemin çukuruna düştü. Aklım hemen felakete gitti. Kız kardeşim korkak değildi, bu yüzden muhtemelen bana zamanımın dolduğunu söylemeye gelecekti ve ya aileme itiraf edecektim ya da o edecekti. Ben yaklaşırken Bella kedi gözü güneş gözlüklerini kısa küt saçlarının arasına itti

iki kolu ağır kâğıt torbalarla doluydu. Kaşlarımı kaldırarak taş yürüyüş yolunun kenarında durdum.

"Beni içeri davet edecek misin?" Ayağa kalktı ve ellerini şık mavi takım pantolonuna . Beyaz ipek kravat yakalı bluzunun üzerine uyumlu blazer ceketini mükemmel bir şekilde oturmıştı. "Yirmi dakikadır falan dışarıdayım."

"Duruma göre değişir." Yanından geçip fırtına kapısına yöneldim, kalçamla kapıyı sıkıştırarak açtım ve anahtarlarımı cebimden çıkardım. "Sen iki binlik misin?"

yaşındaki vampir mi?"

Kilit tıkırdadı ve evin içine, açık fuayeye doğru ilerledim, çantalarımı anahtarlarımıyla birlikte girişteki küçük masanın üzerine bıraktım. Bella peşimdeydi, hayır cevabını kabul etmiyordu. Onunla üç haftadır konuşmamıştım ama işte buradaydı, habersizce, bilinmeyen bir nedenle benim ve Mateo'nun evindeydi. Sormaya korktuğum bir sebep.

Dikkati açık konsept mutfak ve oturma odasından arka bahçeye açılan sürgülü cam kapılara kadar her yerdeydi. Ev boştu ama belli ki duvarın arkasından çıkacak başka birini arıyordu. Yalnız olduğumuzu fark ettiğinde omuzları kulaklarından aşağı düştü ve vücudunun geri kalanı kendisini çekiştiren görünmez sıkı telden kurtuldu.

"Beklediğin gibi değil mi?" Ben sordum.

"Bir seks zindanının böyle görüneceğini düşünmemiştim," diye düşündü. Uzun, keskin tırnakları mutfak tezgâhında düşünceli bir şekilde gezindi ve tezgâhın ortasındaki seramik kâseden tek bir elma kopardı.

Bir kahkaha attım. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm. Bir dahaki ziyaretinde boğa kırbaçlarının ve esaret zincirlerinin lanet olası şöminenin üzerinde asılı olduğundan emin olacağım. Bu seks işçileri için CPS gibi bir şey mi? Toplumda var olmaya ne kadar uygun olmadığımı dair bir vaka raporu mu dolduruyorsun?"

"Her zamanki gibi nefis, Talia," diye şakacı bir şekilde karşılık verdi, keskin beyaz köpek dişlerini elmanın etine batırdı ve yere bir meyve suyu fişkırttı.

Market poşetlerini açmakla, etleri buzdolabına götürmekle ve boş bir çekmeceyi ürünlerle doldurmakla meşguldüm. "Sanırım biraz kafam karıştı, kusura bakma. En son konuştuğumuzda Vegas'ta bir villadan çıkarken hayatımı mahvetmeye söz veriyordun, tabii önce ben mahvetmezsem."

"Durumunuzu değerlendirerek önerilerde bulunuyordum." Omuz silkti. "Eğer doğru hatırlıyorsam tepkim uysalcaydı.

Camilla'ya kıyasla."

"Uysal mı?" Buzdolabının içinde kambur durduğum yerden kalktım. "Para için kendimi satacak kadar fakir olduğumu ima ettin."

"Bunu yaratıcı özgürlük için mi yaptığını söylüyorsun?"

"Evet!" Çırpındım.

Bella elmasıyla birlikte mutfak tezgâhındaki bar taburesine çöktü, gözleri yumuşayarak hamurumsu açık kahverengiye dönüştü. İçini çekti ve burnunun kenarını sıktı. Hayatım boyunca Isabella'nın söylemek istediği şey için doğru kelimeleri bulmakta zorlandığını hiç görmemiştim. En azından *bana* karşı doğru kelimeleri kullanacak kadar önemseydiğini hiç görmemiştim. Çocukça ileri geri konuşmalara geri dönmek ve yetişkin konuşmalarını ertelemek bizim için çok kolaydı, çünkü bu çok gerçek ve çok rahatsız ediciydi ve hiçbirimiz bazı ailelerin sahip olduğu o sevgi dolu kardeşlik geniyle yetiştirilmemiştik. Ciddi tartışmalar alerjik bir reaksiyon gibi dilimin karıncalanmasına neden oluyordu.

"Bakın, eğer buraya bir avuç kadın düşmanı klişeye dayanarak yaptığım iş hakkında beynimi yoklamaya geldiyseniz, sizi bir arkadaşıma yönlendirmeyi tercih ederim. Eminim tüm sorularınızı teyit önyargısı olmadan yanıtlayabilirler."

"Avukatınız var mı?" Bella sordu.

"Ne?" Omurgamda bir şok kıvılcımı çaktı ve duruşumu düzeltti.

"Yaptığınız iş için bir avukat tutmanın akıllıca olduğunu düşünüyorum. Özellikle de sözleşmeler söz konusuysa, kendinizi koruyabilmeniz için laf kalabalığı yapmamanız gerekir. Böylece Vegas'ta o tüyler ürpertici herifle yaşananlar gibi bir şey tekrar yaşanırsa, her bir t'nizi çapraz yapmış olursunuz."

İçimden şaşkın bir ses yükseldi. Şaşkın bir uğultuya dönüştü ve kendimi tezgahın üzerinde sabitledim. Konuşmaya duvarlarımı kulaklarıma kadar örerek, en kötüsünü bekleyerek ve kolayca hayal kırıklığına uğramayı umarak girmiştim, vücudum hala savaş modundaydı. Bella üç hafta önce bana porno kariyerimin bizi nasıl etkileyeceğini düşünmek için zamana ihtiyacı olduğunu söylerken, şimdi aile mücevherleri gibi bu pisliği kilitlemek için yasal bir irtibat öneriyordu. "Bir şey mi kaçırdım?"

"Vegas'ta soğuk davrandım, bunu biliyorum. Ama bunun nedeni bilgiyle ne yapacağımı bilmememdi ve söylediğim gibi kendi başıma işlemem gerekiyordu. Artılar ve eksiler oyununu oynamakta oldukça iyiyim ve bunun düşüncesi amımı yanan sıcak bir kömürle kurutsa bile, nişanlını kamera önünde becererek ahlaki açıdan beceriksiz bir şey yapmıyorsun."

Kollarımı göğsümde birleştirerek buzdolabına yaslandım. "Çok kolaymış gibi geliyor," diye itiraf ettim. "Her şey kendi kendine çözülüyor."

"Yetişkinlerin sorunlarına olgun çözümler bulabileceğine inanmak gerçekten bu kadar zor mu? Otuz yaşındayım, Natalia. Ben lanet bir avukatım. Bu zor olmak zorunda değil. Bir kez olsun kendine bir şey ver."

"Mia'nın bununla bir ilgisi yok muydu?"

"Benim ve Camilla'nın kulağında küçük bir sivrisinek gibiydi. Senin kendi başına temize çıkacağını söyledi." Dudaklarından inanmayan bir alay döküldü. "Neden?"

Ellerimi havaya kaldırdım. "Tek seçeneğimin bu olduğunu düşünmüştüm."

"Babamızdan uzak duran tek kişi sen değilsin. Sadece bunu en dramatik yollarla yapıyorsun. İnan bana, John Russo'yla porno hakkında sohbet etmektense lanet bir otel yastığından pembe göz kapmayı tercih ederim."

Yüzümü buruşturdum ve dirseğimin altındaki deriyi çimdiklemeye başladım. Bella burnunu buruşturdu. "Ne yapıyorsun, ucube?"

"Günün ortasında kanepede tekrar uyuyakalmadığımdan ve uyku felci iblisi tarafından ziyaret edilmediğimden emin olmak."

"Avukat," diye hatırlattı bana gözlerini devirerek.

"Ah, doğru. Hayır," dedim. "Resmi olarak bir avukatım yok. Yani, Mateo'nun TechOps için bir avukatı var, bu yüzden eğer bir avukata ihtiyacımız olursa onun orada olduğunu düşündüm."

"Hayır, hayır, hayır," diye direndi, tabureden kalktı ve parmaklarının arasına sıkıştırdığı elma çekirdeğiyle mutfakta daireler çizdi. Lavabonun altında çöp kutumuzun bulunduğu dolabı gösterdim ve çekiştirerek açtı. "Bu yeterince iyi değil. Ne yaptığını bilmek istemiyorum ve kalite güvence komitesinde bir yer istemiyorum, ama en azından sana karşı yasal sorumluluğumu yerine getirdiğimi bilerek geceleri rahat uyumama izin ver."

"Benim için çalışmak mı istiyorsun?" Sırıttım. Ellerim göğsümden kalçalarımın doğru kaydı. "Evlilik sözleşmesini böyle mi telafi ediyorsun?"

"Evlilik sözleşmesi, tüm ders dışı etkinliklerin düşünüldüğünde tam bir karmaşa olurdu." Bella tezgahın kenarına yaslandı. "Bu bir evet mi? İş yapıyor muyuz?"

Onu geri çevirmek için aklıma hiçbir neden gelmiyordu. Isabella ailedendi ve her şeyi konuşmak için evimize gelerek sadakatini kanıtladı. Hala gelgitlerdeki değişime alışmaya çalışıyordum ve Camilla hala belirsizdi, ama Bella'yı uzaklaştırmak ve onu kaybetme riskini almak istemiyordum.

Kız kardeşlerimi yeniden keşfettim. Sektör hakkında benim asla bilemeyeceğim şeyler biliyordu. Zekiydi, kurnazdı, sertti, espriliydi ve işini çok ciddiye alırdı. Bella'nın hayatta en çok gurur duyduğu şey buydu. Bunu bana ve Mateo'ya vermesi inanılmaz derecede cömertçe bir davranıştı ve özellikle Vegas'taki olaydan sonra bunu reddetmek aptallık olurdu.

"İş başındayız." Elimi uzattığımda kız kardeşimin yüzünde memnun bir gülümseme belirdi. Sonra elimi geri çektim, avucumun içine tükürdüm ve tekrar ona uzattım.

Islak tenime bakarken gülümsemesi düzleşti. "Bu konuda oldukça iyisin, ha?"

Gözlerim beklentiyle açıldı ve elimi daha da uzattım. Avucunu yavaşça ağzına tükürdüğünde dilimin ucuna bir kıkırdama geldi. "Aileden geliyor olmalı" diye düşünmekten kendimi alamadım.

İki nemli eli birlikte sıktık ve ön kapının tokmağı kıpırdayıp Mateo hızla içeri girerken Bella hemen lavaboya gidip cildini temizledi. "Hey bebeğim, dışarıda kimin arabası var biliyor musun?" Kısa duvarı yuvarladı ve beni ve Isabella'yı mutfakta dururken buldu ve adımları yavaşladı, gözleri onunkilerden benimkilere merakla kaydı. "Hey, Bells."

Ellerini bulaşık havlusunda kuruladı ve çantasını tezgâhtan aldı. "Ben de tam çıkıyordum. Talia, telefonunu açık tut. Size sözleşme taslakları göndereceğim ve ikinizden de bazı ön bilgilere ihtiyacım olacak. Ve dinleyin, bu sevk edilmiş bir dava, bu yüzden aramızda kalsın." Bella Mateo'nun yanından geçip omzunu okşadı, kaşlarının arasındaki kırıksıklık derinleştikçe kafasının karışıklığı daha da belirginleşiyordu. "Bu hafta sonu Key West'te görüşürüz, *kardeşim*."

Antrede gözden kaybolurken kahkahalar omuzlarımı sarstı ve kapı arkasından bir vınlamayla kapandı. Mateo iki büklüm oldu, çenesi çatlamıştı, düşüncelere dalmıştı. "Sanırım bu her ne haltsa iyi gitti?"

Omuz silktim ama dudaklarım yukarı doğru çekildi. "Sanırım öyle oldu." Duygularımı tam olarak tanımlayamıyordum ama Mateo'nun buna ihtiyacı yoktu. Kollarını açtı ve göğsünün sert boşluğunda erimeme izin verdi, çenesini başımın tepesine dayadı. Gülümsemekten yanaklarım ağrımaya başladı.

chapter forty-two

Mateo

Key West'in okyanus kıyısındaki el değmemiş tatil köyünün girişinde **palmiye ağaçları** sallanıyordu ve arabadan iner inmez tuzlu hava bizi okşadı ve bir vale çantalarımızı taş porte cochère'in altına indirdi. Lobinin içindeki beyaz mermer o kadar parlaktı ki yerdeki yansımamı görebiliyordum ve devasa altın çerçeveli aynalar tavandan taç pervazına kadar duvarları süslüyordu. Aydınlık ve Grek tarzındaydı ve otel konsiyerjimiz bizi gelin süitimize götürmeden önce elinde bir şişe prosecco ile bekliyordu. Daha ne isteyebilirsiniz ki?

Ailemin büyük bir kısmı New York'tan gruplar halinde geliyordu, bazıları da sabahtan itibaren gelmeye başlamıştı ve ben de zihinsel olarak kendimi yıllardır görmediğim ya da haber almadığım insanlarla yeniden tanışmaya hazırlıyordum. Kendime bunun benim düğünüm olduğunu ve misafirlerimi eğlendirme baskısı olmadan, en azından *tüm* zaman boyunca eğlenmek için zaman ayırmam gerektiğini hatırlatmak zorundaydım. Herkes sarhoş olup eğlenirken resepsiyonda masadan masaya atlayıp çene çalarak vakit geçiren evli bir çift olmak istemiyordum ve bunun Natalia olmadığından kesinlikle emin olacaktım. Tüm işi o yapmıştı ve eğlenmeyi hak ediyordu.

Natalia oteldeki ilk birkaç saat içinde Tony Amca, Enzo Amca, Sal Amca ve liseden yeni mezun olduğunu fark etmediğim oğlu Sal ile tanıştı. Onu son gördüğümde arka bahçede bok dolu bir bezle dolaşıyordu. Annem ve babam, büyükannem Maria, annemin kız kardeşi Victoria ve onun yeni kocasıyla birlikte kabana restoranlarından birinde öğle yemeği yiyorlardı. Tally'nin "internetteki fotoğraflarından bile daha çarpıcı" olduğunu söyleyerek ona yaltaklanıyorlardı.

Çünkü onu sadece annemin paylaştığı bir fotoğrafta görmüşlerdi.

Ondan sonra kuzenlerim ve eşleri geldi. Tally ile tanıştırdığım insanların çoğu beni kendi eşleriyle de tanıştıyordu; o kadar uzun süredir yoktum ki kendileriyle hiç tanışmamıştım bile. Angelo tam zamanında otele gelip bu konuşmalara destek oldu, böylece kendimi tamamen yabancılaşmış hissetmedim.

İçeri girdiğinde neredeyse onu tanıyamayacaktım. Dağınık, kıvrık kahverengi saçlarını kısacık kestirmişti ve sakalı hiç görmediğim kadar düzgündü. Aile fotoğraflarının baskısı onu etkilemiş olmalıydı - ya da bütün bir hafta sonu boyunca mayolu kadınlarla dolu bir tatil köyü vaadi. Her iki durumda da kardeşimin büyüdüğünü, geliştiğini görmek güzeldi. Açıkça söylemek gerekirse, umursuyordu. Ailem onu aylar sonra ilk kez gördüklerinde sanki savaştan dönen kayıp oğullarıymış gibi tepki verdiler. Bu ironi benim için kayıp değildi.

Prova yemeğimiz saat yedideydi ve saat dörtte diğer sağdıçlarım gelmişti. Güneş ufukta alçalmaya başladığında onlarla dikdörtgen havuzun yanında buluştuk. Ekibe yeni katılan yabancı biri hemen dikkatimi çekti, Wink'in yanında oturuyordu. O ayağa kalktı ve Wink de onu takip etti; ellerini ne yapacağını bilmez bir halde belinde birleştiriyordu.

Sam'i sert şekilde kucaklayarak, "Vay anasını, gerçekten de bir randevusu varmış," dedim. "Şok oldum."

Güzel bir sarışındı. Saçları dalga dalga omuzlarına dökülüyordu, açık yeşil gözlerinin altındaki yanaklarında çiller vardı ve kulağının arkasında saklanan koklear implantı neredeyse gözden kaçırıyordum. iltifat ediyorlardı ama vücut dilleri rahat olamayacak kadar sertti. İlk buluşmalarında iki insanın nasıl davranacağını hayal etmiştim. Dokunmak için çok emin değillerdi, oynamak için çok yeniydiler. Ya da belki ben yanlış okuyordum ve Wink yatak odasının dışında da hayal ettiğim kadar centilmendi. Gerçek bir iyi çocuk.

Natalia hemen ona sarıldı. "Merhaba, ben Natalia. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum." "Hailey," diye sıcak bir şekilde cevap verdi. "Beni ağırladığınız için teşekkürler. Burası çok inanılmaz. Bu arada tebrikler."

"Seni bizden saklıyormuş," dedim. "Siz nerede tanıştınız?" Sam'in dili alt dudağında geziniyor ve cevabı bilmiyormuş gibi ona bakıyordu. Kaşımı kaldırdım. "Hileli soru mu?"

"Hailey'nin patronu olduğunu sana söylemek istemiyor." Echo bir şezlonga yayıldı ve ellerini başının arkasında birleştirdi. "Onu uyuyarak zirveye çıkmakla suçlayabilirsin."

"War Paws kâr amacı gütmeyen bir kuruluş," diye araya girdi Wink.

"Ne , sayılmasın diye sadece köpek stili mi yapıyorsun?"

Hailey homurdandı ve Sam kardeşine ters ters bakarken çenesi seğirdi. Aralarındaki husumet aşikârdı ama Hailey'nin Tyler'a gülebilme yeteneği, geri kalanımızla gayet iyi uyum sağlayacağı anlamına geliyordu. Kalın bir deriniz olmalı ve yumruklarla yuvarlanmalıydınız. Bu yüzden Ophelia Pike için biçilmiş kaftandı ve Tally ile ben bir ömür boyu birlikte olacaktık.

Pike, "Seks yaptığın tüm kadınların yüzüstü yatmak istemesi, aynı şeyin kardeşin için de geçerli olduğu anlamına gelmiyor," diye ekledi. "Sam senden çok daha güzel, mankafa."

"Küçük kardeşler genellikle ," diye girdi Angelo.

"Küçük kardeşler daha kısa sopaları alır." Echo güldü. "Çubuğun kısa ucunu kastediyorum."

Dayanışma için ona parmak tabancasıyla ateş ettim.

"Siz çocuklar onu korkutup Utah'a geri göndereceksiniz." Ophelia başını salladı. "Bizim kaba saba meslektaşlarımıza aldırmayın. Söz veriyorum her zaman bu kadar terbiyesiz değiller."

Derin seslerden oluşan bir koro "Evet " diye haykırdı.

"Ben buna alışkınım. İki ağabeyim de denizciydi, babam da öyleydi.

İnan bana, söyleyebileceğin hiçbir şey gözümü kırpmamı sağlayamaz."

Echo parmağını kaldırarak ağzını açtı.

Tally telaşla, "Bu denemek anlamına gelmiyor," diye atıldı ve Tyler muzip bir sırıtişla minderli sandalyeye çöktü.

Ophelia Frankie'nin kalçasına oturdu. Kolu Frankie'nin omzuna dolandı ve Frankie'nin parmakları onun dökümlü sundress elbisesinin dikişinin altında kayboldu. "Sonunda geldiğine inanabiliyor musun? Yarın evleniyorsun!" diye hoppaca şarkı söyledi.

"Bu gerçeküstü." Natalia kalçamı sıktı. Onu önüme çekip belinden sıkıca sarıldım, başının yan tarafına bir öpücük kondurdum ve vücudu benimkine yaslandı.

"Hey, çöpçü avını kim kazandı bu arada?" Angelo sordu.

Pike, "Sanırım oyun sen tutuklandığında sona erdi," dedi.

Kardeşim omuz silkti. "ilk parti olmazdı."

Ophelia diğlerini dudağına gömdi. "Ondan önce bağlanmıştı. Ama Elvis taklitçisi hakkında bir cevap alamadım. Sonunda onu bulabildin mi Nat?"

Natalia sertleşti. Eşitliği bozan Küçük Beyaz Düğün şapeli'ne yaptığımız yolculuktı ve teknik olarak berabere bitmişti, çünkü ikimiz de derme çatma sunağın sonunda terli, şişmiş, peruklu Rock'n Roll Kralımızı birlikte bulmuştuk. Bu, aramızdaki küçük sırlar dünyasındaki büyük sırrımızdı. Eskiden kamera işi en önemlisiydi, ama o kedi aniden çantadan çıkınca, bize ait olan tek şey bu kalmıştı.

Gerçi işin beyni Tally'ydi. şapele gitti ve ben de her zaman yaptığım gibi onu takip ettim, çünkü ne kadar yalvarsam da onu geri kazanmam gerekiyordu. Sonunda hayatımın en kaotik, spontane, unutulmaz, tamamen büyülü anı oldu. Benim en büyük zaferim.

Derin bir iç geçirdim ve boğazımı temizledim. Daha sonra, sağdıçlarım söz konusu olduğunda bunu kendi iyiliğim için mezara kadar götüreceğıme dair ona söz verdirecektim. Onlara yapmak üzere olduğum şey için beni asla affetmeyeceklerdi.

"Tally onu adil bir şekilde buldu," diye duyurdum. "Ben çok geç kalmıştım." Natalia kollarımda iki büküm oldu, iri kahverengi gözleri parıldayarak bana bakıyordu.

Mükemmel dudakları aralandı ve ben de bağırmasına saniyeler kaldığını bildiğim protestosunu susturmak için kendi dudaklarımı dudaklarının üzerine indirdim.

İstese de istemese de buna sahip olmama izin verecekti. Ruhuma tam oturdu.

Eğer gelinimi mutlu etmek için yapmam gereken en kötü şey onun önünde aptal gibi dans etmekse, çoğu kişiden daha şanslıydım. Bunu zaten her fırsatta yapıyordum. İleride daha çok düğün, daha çok parti ve bu grubun dahil olduğu çok daha fazla saçmalık olacaktı, bundan kesinlikle emindim. şu anda bile gece hâlâ umut vaat ediyordu.

"Demek kızlar kazandı." Ophelia ellerini birbirine çırptı. Heyecandan Pike'ın kucağında o kadar çok zıpladı ki, Pike onu geri çekmek zorunda kaldı. "Sizin prova etmeniz gereken bir dans var!"

"Yeniden sayım istiyorum," diye yakındı Echo. "Bana Blow Job çekimini boşuna mı yaptığını söylüyorsun?"

"Anılar için," diye yanıtladı Tally. "Her saniyesinden zevk almamış gibi davranma."

Dudaklarımın arasından bir ahududu üfledim. "Bunu kaçırdığıma inanamıyorum."

Wink dirseklerini dizlerine dayamış, ellerini gözlerinin üzerine koymuş bir şekilde sandalyesinde kambur dururken nefesinin altından küfrediyordu. Hailey onun kürek kemikleri arasındaki boşluğu teselliden çok cesaretlendirici bir şekilde ovuşturdu, zümrüt gözlerinde bir ışıltı vardı.

"Bence hapse girmek iki sayılmalı," diye mırıldandı Angelo, bir şezlonga çökerek. Cebinden bir sigara çıkardı. "Sadece söylüyorum."

Natalia'nın minik elleri gömleğimi kavradı ve kulağıma doğru eğildi. "Bunu yapmana gerek yoktu."

"Biliyorum." Ağzımı şakağına dayadım. "Seni seviyorum." "Aşk seni delirtiyor mu?"

"Beni deli *ediyorsun*." Başparmağımı burnunun kıvrımında gezdirdim, düz beyaz dişlerini gösteren bir gülümsemeye dönüşen dudaklarının üzerinde gezdirdim. "Aşk sadece ek bir avantajdı, ama seninkinin benim için olduğuna karar verdiğine çok sevindim."

Onu sevmek her şeyi kolaylaştırıyordu. Zor şeyleri bile. Diğer insanların çoğunu kıracak ve ilişkilerini kırılganlaştıracak şeyleri bile. Çünkü zor olanın sonunda bizi bekleyen daha büyük, daha parlak bir şey vardı.

chapter forty-three

Natalia

CAMILLA şiddet içeren bir video oyununun son patronu gibiydi.

Aslında babamın doğum günü yemeğindeki felaketten bu yana ailemi ilk kez göreceğimi unutmuştum. Bunun yerine, tüm kaygım en büyük kız kardeşimle kanayan ilişkiyi yatıştırmakla ilgili yığınla, ajitasyona neden olan bir sinir yumağında düğümlenmişti. Eğer ona ulaşabilirsem, şeye değecekti. Beklentilerim fiziksel olarak mümkün olduğunca düşüktü, o kadar düşüktü ki odaya kirli beyaz giyerek girse bile gözümü kırpmazdım. En azından o zaman konuşabilirdik.

Prova yemeğimize ev sahipliği yapan restoran Toskana esintiliydi. Duvarlar tonozluydu ve bar tezgahının arkasında, sarı ortam ışığıyla aydınlatılmış ahşap raflarda şarap şişeleri sıralanmıştı. Köşeye sıkışmış bir piyanist melodik klasik müzik çalarken, sarmaşıklar odanın sütunlarının etrafında ve rustik kafeslerin arasından kıvrılıyordu. Bunun için Duran'larla tüm brownie puanlarını kazanıyordum ve kendi sırtımı sıvazlamak için bar ile özel etkinlik alanı arasındaki bir cam bölmede yansımamı yakaladım.

Uzun bir yemek masası odanın tamamını kaplıyordu ve her bir tabağın üzerinde yer ayarları ve levhalar vardı. Her şeyin plana uygun gittiğinden emin olmak için mekanın etkinlik koordinatörünü tutmayı tercih etmiştim ve o da ailemizin her bir tarafını masanın kendi ucuna ayırmıştı, böylece gelin partimiz geldiğinde garip sandalye kapmaca oynanmayacaktı.

Kız kardeşlerim çoktan oradaydı, bizi bekleyen ordövrlerin etrafında süzülüyorlardı. Sinirlerimi yatıştırmak için otel odasında içtiğim köpüklü prosecco göğsümde bir güneş yanığı gibi yerleşti. Matty'nin parmak eklemlerini o kadar sıktım ki tısladı. "Siktir, özür dilerim."

"İyi misin?"

Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Harika."

Mateo çenemi kendine doğru çekti, saçımın uzun bir tutamını kulağımın arkasına süpürürken parmaklarının dokunuşu orada kaldı. "Bana ihtiyacın var mı?"

"Git bana diğer konuklarla biraz zaman kazandır. Annem ve babam her an burada olabilirler, tabii bu hafta sonu için çifte rezervasyon yaptırmadıysa." Başım kapılara doğru döndü, onları arıyordum.

Mateo kıcıma bir şaplak atarak beni kız kardeşlerime doğru gönderdi. "Ben bile bu kadar alçalacaklarını sanmıyorum."

Ailemin bizim yaşamımızda bulacağı dibe vuruşların zirvesine ulaşamamış olabileceğimizden korkuyordum. Bununla birlikte, genç bir yetişkin olarak yalnızlığımı yenmek zorunda kalmadan, kocam yanımdayken her şeyin gelmeye hazırdım.

Kız kardeşlerim bir araya toplanmıştı ve odanın köşesindeki küçük çemberlerine dikkat çekmeden girebilmem için bana yer açmışlardı. Hepsi de Haziran ayında Key West'in havasına mükemmel bir şekilde uyan, yere kadar uzanan farklı çiçekli kokteyl elbiseleri giymişlerdi. Cami gözlerimin içine bakmadı ve ben de Mia'nın elindeki küçük kristal tabaktan bir kroket dolması koparıp sessizliği daha da uzatmak için ağızma attım.

"Geldiğiniz için teşekkürler," diye yumuşak kabuklu yengeci ağızma atmaya başladım. Beklediğimden daha sıcaktı ve yanan mezeyi *ha-ha-ha* ederek çömeldim. Mia tabağını çenemin altına itti ve ben de tabağın dışlarının arasından çirkin bir şekilde düşmesine izin verdim.

"Dikkatli ol, bu çok ," diye şaka yaptı Bella. "Kimse görmedi," diye güvence verdi Mia.

Dudaklarımdaki yanığı sildim ve bir nefes verdim. Camilla o zaman bana baktı. Yumuşak kahverengi gözleri tıpkı benimkiler gibiydi ama hastanede çalıştığı uzun günler yüzünden daha yorgundu. Çocukken bile tanıdığım en düzenli kadındı. Planlı programlı çalışır, kıyafetlerini günler öncesinden seçer, ödevlerini erkenden teslim eder, çok sporlu bir atlet olmanın üstesinden gelirdi. Ophelia'ya çok benziyordu. Gerçek bir planlayıcı ve yapıcıydı. John ve Sistine Russo'nun ilk kızları olarak dünyanın yükü onun omuzlarındaydı ve tahminimce şu anda bana duyduğu kinin bununla çok ilgisi vardı.

"Konuşmalıyız," dedim ona, sözü açık bırakarak. Bana söyleyecek fazla bir şeyi olmasa anlarım, ama konuşmak yerine havayı yumuşatmayı tercih ederim.

ya da daha kötüsü, bu konuyu bir daha hiç açmayacaktı. Camilla'nın erik rengi dudakları inceldi ama başıyla onayladı.

Mia ve Bella, tükürdükleri kroket tabağını garson tarafından süpürülmek üzere masanın kenarına bırakarak işaretle bizden uzaklaştılar. Tanrım, bu çok rahatsız ediciydi. Siyah bir ayıyla oyun oynamak gibiydi, sizi düşman değil de dost olarak görmesini umarak mümkün olduğunca hareketsiz kalmak. Bunun için üniversitedeki seçmeli vahşi doğa keşif dersime teşekkür ettim.

Camilla bir siyah ayı değildi. Besin zincirinin kendi .

"Öncelikle teşekkür ederim," diye başladım, temkinli davranmaya çalışarak. "Tüm aile için acele bir karar vermediğiniz ve bunun muhtemelen sizin için de ne kadar zor olduğunu düşünmem için bana biraz zaman verdiğiniz için. Roller tersine dönseydi nasıl hissederdim, bunu aklımda tutuyorum ve dürüst olmak gerekirse size net bir cevap veremiyorum. Yargılamadan uzak, destekleyici, gururlu ve belki de meraklı olacağımı düşünmek isterdim. Ama gerçek şu ki kendimi asla senin yerine koyamayacağım çünkü tamamen farklı hayatlar yaşıyoruz. Bazen seni, yaptıklarını ve başardıklarını düşünüyorum ve aynı DNA'yı paylaştığımıza bile inanamıyorum."

Yüzüklerini parmaklarında evirip çevirdi, loş ışıktaki yanaklarına bir renk patlaması sıçradı. "Babamın doğum günü yemeğinden beri hiç içki içmediğini biliyor muydun? Tamamen soğuk hindi. Pazar öğleden sonra annemle bir kadeh şarap bile içmedi. Sanki şalter falan inmiş gibi."

İçimi bir ürperti kapladı. Babam yirmi altı yıl boyunca elinde bir bira ya da kahvesinde bir shot Baileys olmadan iki günden fazla geçirmemişti. Yalan söylüyordu ya da yanılıyordu. Öyle olmalıydı.

Sanki inanmadığımı hissetmiş gibi devam etti.

"Evet, Mateo ona her ne söylediyse bir şeyleri değiştirdi. O artık farklı bir insan. Bunu hemen fark ettim çünkü biraz kilo verdi ve izin günlerinde daha iyi bir ruh hali içindeydi. İkimiz de aynı anda hastanede olduğumuzda, öğle yemeği için ya da sadece merhaba demek için beni bulmaya geliyordu, ki bu kesinlikle yabancıydı." Sinirli bir ses çıkardı ve uzun bir parmağını bana doğru uzattı. "Ama sonra sen olduğunu fark ettim."

"Onu uçuruma sürükleyen daha çok havuzun kenarındaki dikenli bir çalılıkta kendi kusmuğuyla kaplı olarak uyanmasıydı."

"Hayır." Camilla başını salladı. "Nişanlındı. Seni daha büyük, daha iyi bir adama kaptırma tehdidiydi. Ve bu gerçekten , ama

beni kızdırdı," diye huysuzca itiraf etti. Sanki bu onu kendine kızdırmıştı. Dikkati kısa bir süre odanın içinde dolaştı ve sonra yeniden odaklandı. "Hayatım boyunca beni bu kadar önemsemesi için ona yalvardım. Onun ve annemin istediği her şeyi yaptım: notlar, müfredat dışı dersler, Ivy League, tıp fakültesi, ihtisas, istemeden bekârlık çünkü aklı başında hiç kimse benim kadar çok çalışan bir kadınla birlikte olmak istemez. Ama bunların hiçbirisi ayık olmak için yeterince önemli değildi. Ne mezuniyetim, ne beyaz önlük törenim, ne de onur belgem. Zamanının yarısını ameliyat lambasının altında geçiren bir adamın daha gururlu olacağını düşünürsünüz."

"Öyle." Elini tutmak için hamle yaptım ve kendi elime doladım. "Bunu komik bir şekilde gösterdiğine katılıyorum ama onun altın kızı olduğunu biliyorum Cami. Sen mükemmelsin ve her şeyi kendi başına yapıyorsun, bu yüzden senin için endişelenmesine gerek yok. Çocukken senin onayını almak için yaşadım. Hâlâ da öyle," diye üsteledim. "Şu anda burada durmuş onu arıyorum, çünkü ben büyürken babamı değil, seni örnek aldım."

"Ve işte buradayım, seni kıskanıyorum," dedi Camilla. Başımı eğdim, zihnim bunu algılamak için dönüyordu. "İstediğim her şeye sahibsin."

Camilla'nın benimle ilgili herhangi bir şeyi kıskandığı düşüncesi karşısında neredeyse nutkum tutulacaktı. Ama gözlerindeki yumuşak samimiyete bakılırsa, tamamen dürüst davranıyordu. Bu şimdiye kadar olduğu en savunmasız haliydi.

"Söyleyecek söz bulamıyorum," diye mırıldandım.

"Bunu atlattığımı sanıyordum. Son birkaç aydır bununla yüzleşiyorum. Vegas'ta her şey ortaya çıktığında, beni tekrar o kafa yapısına soktu. Çok kindar ve yargılayıcıydım, ne yapacağımı bilemediğim kadar öfkeliydim çünkü sen... yaptığın şeyi yapıyorsun ve hala hayallerindeki hayata sahip olabiliyorsun. Annen ve baban için endişelenmene gerek yok, nişanlısın, bir evin, bir işin ve sırrını zaten bilen ve bunu kutlayan en iyi arkadaşın var. Beni yanlış anlamayın, işimi seviyorum ve hiçbir şeyi değiştirmezdin, ama lanet olsun, Russo'nun koruyucu azizi olmanın hiçbir ödülü yok."

"Bu adil değil, haklısın," diye bağırdım. "Anlıyorum Cam, gerçekten anlıyorum."

"Sonra fark ettim ki babam değil, sen değilsin, ikizler değil, hatta annem bile değil." Burnunu çekti ve parmağını alt kirpik çizgisine hafifçe dokundurdu. "Hiç sahip olmadığım bir şey için pişmanlık duyuyorum. Bunu hiç istememiş bile olabilirim ama bu seçimi yapma şansım yoktu. Seni son birkaç hafta boyunca karanlıkta bırakmak doğru değildi ve özür dilerim."

Her şeyi anlamıştım. Camilla ilk doğandı, en büyük kızdı, rol modeldi. Haklıydı, başka seçeneği yoktu çünkü o pozisyonda doğmuştu. Ailem altı yıl sonra beni doğurduğunda, sanki tüm bu beklentiler çoktan paylaşılmış gibiydi. Onun üzerindeki baskı Mia ve Isabella'ya da yansımış ama benim üzerime sadece serpilmişti. Bunu kanıksamıştım ve Camilla'ya ailemin hayatındaki en önemli kişi için kızmamla aynı nedenlerden dolayı o da beni ve özgürlüğümü kıskanıyordu.

Dişlerim alt dudağıma battı. Yeni bir duygu dalgası görüşümü bulanıklaştırdı ve ne olduğunu anlayamadan kollarımı Camilla'nın ince bedenine doladım ve çenemi omzuna yasladım. Benimle tam ortada buluştu ve derin, kekeleyen bir nefes verdi. "Düşündüğünden daha çok birbirimize benziyoruz," dedim.

Eli kürek kemiklerimin arasında yatıştırıcı bir daire çizdi. "Biliyorum. Biz aynı madalyonun iki yüzüüz. Muhtemelen binlerce insan için asla kıyafetlerimi çıkarmazdım ama başka şeyler için benzer bir tutkuyu paylaşıyorum."

İçimden kısık bir kahkaha yükseldi. "Bu arada senden hayran olmanı istemiyorum. Bunu kabullenmenin çok zor olduğunu biliyorum ve bunu kendine saklamayı da isteyemem. Sadece bu yüzden seni kaybetmek istemiyorum."

Camilla geri çekildi. Omzumdan aşağı kayan elbisemin askısını düzelitti ve bozulmaması için bir parmağını kanatlı göz kalemimin üzerinde sertçe gezdirdi. "Mateo'nun Vegas'ta söylediği şeyi biliyorsun, kız kardeşimiz için bir sır saklayacağımızı çünkü onu sevdiğimizi? Ben de seni seviyorum Talia. Tatillerde işlerin nasıl gittiğini sormayacak olsam bile."

"Bununla yaşayabilirim." Işıldadım. Boğazım kurumuştı ve ağzım sözcükleri söylerken hâlâ tuhaf hissediyordu ama "Ben de seni seviyorum" demeyi ihmal etmedim.

Camilla'nın dudakları büküldü, gözleri tekrar parladı, ama boğazını temizledi ve el sallamak için odaya giren ebeveynlerimizi bularak başka tarafa baktı. "Biz iyiyiz, kardeşim. Git eğlen ve partinin tadını çıkar."

Mateo yemek odasının karşısındaki karşılama tabelasının yanında annem ve babamla konuşmaya başlamıştı bile ve Camilla şaka yapmıyordu, babamın tüm vücuduna renk gelmişti. Donuk gözleri dolgun ve uyanıktı, yüzünde sık sık şişen kemiklere yapı geri dönmüştü. Daha keskin ama aynı zamanda bir şekilde daha yumuşaktı. Genelde soğuk olan bakışlarında bir sıcaklık, sonunda doğrudan bana değil de bana bakıyormuş gibi hissettiren bir farkındalık vardı.

"Baba," diye selamladım onu ve yanağından öpmek için eğildim. "Harika görünüyorsun." "Ben de tam aynı şeyi düşünüyordum," diye ekledi Mateo.

"Teşekkür ederim." Ellerini chino pantolonunun ceplerine sokmuş, yere bakıyordu. "İçkiyi bırak. Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim."

Mateo'nun gözleri bana doğru parladı, herkes gibi o da şok olmuştu. "Bu çok büyük," dedi. "Bu harika, John. Bunu duyduğuma çok sevindim."

"Düğünde olmak ayık olmak için kolay değil," diye azarladı annem, beni kol mesafesine koyup bir kez daha süzmeden önce uzun bir kucaklaşma için kendine çekti. "Elbisene bayıldım, tatlım."

"Kolay değil ama neye ihtiyacın varsa temin edeceğiz," diye söz verdim. Babam için bunu sonuna kadar götürmek istiyordum. Bu desteği hak ediyordu. Bu sadece onun için değerli olmakla kalmayacak, ailemizin tüm dinamiğini değiştirecekti. Yeni ve taze bir başlangıç gibi olacaktı. Hayatımda ilk kez kardeşlerim ve ebeveynlerimle olan ilişkilerimin gerçekten önemli olma şansı vardı. Yeni başlangıçlar. Fırsatlar. Dört gözle beklenecek şeyler. Umut göğsümün içinde baharda filizlenen çiçekler gibi açıyordu. Her şey gri tonlamadan teknik renge dönüşüyordu. Oz'a inen Dorothy gibiydim.

Annem Mateo'yla ilk karşılaştığında ona nasıl meraklı bir huşu ve el ele tutuşmuş bir hayranlıkla baktıysa, Kuğular kendilerini tanıttıklarında da aynı tepkiyi verdi. Bu ikisine hakkını vermeliydim, kağıt üzerinde kesinlikle hayret vericiydiler. Saygılı, çekici, iyi ayarlanmış ve Sistine'i aşık bir kız çocuğu gibi güldürmek için mükemmel miktarda yaramaz. Babam bile etkilenmişti. Ophelia ve ben kol kola gezerken Frankie Mateo'nun yanında kaldı ve ben ona bir günlük planlamam olduğunu hatırlatana ve mecazi saatten kurtulana kadar ayrıntılar ve zamanlama, kuaför, makyaj sanatçısı, ertesi günün her son dakikası hakkında kulağımı çiğnemesine izin verdim.

Kız kardeşlerim odanın içinde süzülerek kendilerini tanıttılar ve endişem restoranın pencerelerinden duyabildiğim okyanus dalgası gibi akıp gitti. İtalyanların diğer İtalyanlara göç edeceğini, bütün şehirleri birleştirmeye yetecek tek ortak paydanın bu olduğunu aklımda tutmalıyım. Her zaman bir arkadaşın arkadaşı ya da üniversitedeki bir kuzen, bir iş ortağı, ikinci bir evlilik yoluyla üç derece ayrı olduğumuz ortaya çıktı.

Akşam yemeği servis edildiğinde, yer tutucular gitmişti ve masa, aynı masada birbirine karışmış aile ve arkadaşlardan oluşan görkemli bir karmaşaydı.

aynı şeyi kutlamak için. Gecenin bu kadar duygusal geçmesini beklemiyordum. Kendimi tekrar tekrar hayal kırıklığına korumak için bir duvar örerek geçirdiğim onca yıldan sonra, ailemle özlemini duyduğum bağı, yakınlığı ve dostluğu asla kuramayacağımdan korkarken, yanlış nedenlerle döktüğüm gözyaşları, doğru nedenlerle döktüğüm gözyaşlarının yerini alıyordu.

Herkes Mateo ve benim için kadeh kaldırdı ve beyaz elbisemin içinde, kocamın nazik parmakları tenime kalpler çizerken, dünyada bizim için en önemli olan insanlarla çevriliyken bile, hayatımın en güzel günlerinin henüz gelmemiş olduğu hissine kapıldım.

chapter forty-four

Mateo

KOREOGRAFLI dans tahmin edebileceğiniz kötü geçecekti. Prova yemeğinden sonra isteksiz ve hafif sarhoş sağdıçlarımı bir şeyler hazırlamaları için tesisin karşısındaki boş bir konferans salonuna götürdüm. Echo geniş olduğu kadar koordinasyonsuzdu da; zarafet onu tamamen ele geçirmişti. Pike bir savaş pilotu olmasına rağmen görünüşe göre sağını solundan ayırt edemiyordu ve Angelo'nun yaptığı hareket de gençken *Jersey Shore* izlerken öğrendiği bir şeydi. Ritim tutturmak, hatta bir ayağını diğerinin önüne koymak bile Rubix Küpü çözmek kadar zordu. Wink, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, içlerinde ağırlığına değen tek kişiydi. Sam Swan her işin ustasıydı.

Ophelia bize uymamız gereken herhangi bir kural vermemişti ve bir saat boyunca terleyip hüsrana uğrayarak orijinal bir şey bulmaya çalıştıktan sonra, bunun yerine taklit etmek için YouTube'dan eski bir klasik bulmaya karar verdim. Hepimizin onlarca kez izlediği bir klasik. Sonra tıklamaya başladı. Beşimiz iki saat boyunca *White Chicks*'in dans savaşı sahnesini tekrar tekrar izledik, ta ki taklalar atarak çivileyene kadar. Eğer bu insanları harekete geçirmez ve kızları tatmin etmezse, hiçbir şey edemezdi.

Sonunda tatmin olmuş ve bitkin bir halde olduğumuzda saat gece yarısını geçiyordu. Echo barda bir içki içmeye gitti, ki bu gece yatağını ısıtacak birini bulmanın şifresiydi, Pike ve Wink de kadınlarıyla takılmak üzere ayrıldılar. Bense, karım geceyi o büyük, güzel, kral dairesinde tek başına geçirirken, kardeşimi yatıya kalmak için otel odasına kadar takip etmek zorunda kalmıştım.

Düğün geleneklerini siktir et.

Daha önce de söyledim ve yine söylüyorum, Natalia ve benim için geleneksel olan hiçbir şey yoktu. Düğünler evrim geçiriyordu. Çiftler artık gelinin koridorda yürümesini bile beklemiyordu; *ilk bakışı* yapıyorlardı ve bunu biliyordum çünkü bu seçenek bana sunulmuştu ve Tally bunu açıklamak zorunda kaldığında ona iki kafası birden büyümüş gibi bakmıştım.

Angelo'nun odası tesisin benim ve Tally'ninki ile aynı kanadında, hemen altında ve Atlantik üzerinde sabah güneşinin doğuşunu yakalamak için okyanus kenarına bakıyordu. Bu da bütün gece tavana bakıp alçıpanda bir delik açmayı ve yerden sürünerek ona ulaşmayı dileyeceğim anlamına geliyordu. Ang bizi kapı aralığından içeri omuzlayıp teneffüs lambasını yaktığında hokey takımımızın son playoff turundan bahsediyorduk. Ayakkabılarım ahşap zeminde gıcırdayarak durdu.

"Bu da ne böyle?" Duvara dayalı yatağa bakarken zaten düşük olan beklentilerim daha da düştü. Duvara dayalı *tek* yatak. Bu bana oluyor olamazdı. Ellerim kalçalarımı buldu. Etrafımda dönerek bir karyola ya da çekyat aradım ama odadaki diğer şeyler sadece bir cuck sandalyesi ve bir sehpaydı.

"Sarılıyoruz kardeşim." Angelo yatağa atladı ve beyaz yorganı karıştırdı. "Düğününden önceki gece hayal ettiğin her şey bu değil miydi?"

Parmağımı ona doğru ileri geri salladım. "Şu anda benimle alay etme."

"Kıçtan uca mı yoksa kıçtan mı gidiyoruz?" Parmağını çenesine vurdu, Tüm dişlerini gösteren bir sırıtiş. "Bahşişe bahşiş mi?"

"Sırtüstü yat ve eğer taşaklarının altını kaşırsan yemin ederim onları sakat bırakırım."

Bir kraliçe yatakta iki yetişkin adam rahat etmek için fazla yakındı ve ben de Pike ile ormanda altıya altı bir çadırda haftalar geçirmiştım. Aradaki fark, onlardan biriyle seçme şansımın olmamasıydı.

"Bundan senin kadar ben de hoşlanmıyorum." Ellerini kaldırarak yataktan zıpladı. "Biriyle yatmamı gerçekten zorlaştırıyorsun. Tyler gibi barda takılabilirdim ama onun yerine ağabeyimi yatırıp ona masal okumak zorundayım. Seçme şansım bile yoktu. Benim haberim *olmadan* odama yerleştirildin."

"Ang, sen ve Echo bir barda oturuyor olsaydınız, kızı elde etmek için gerçekten ne kadar şansın olacağını düşünüyorsun?"

Angelo başının arkasını kaşıdı, kısa buklelere alışık olmadığı belliydi. "Bazı kızlar kemiklerinde biraz daha fazla makarna olan erkekleri

Et. Kışın daha sıcak oluyorum."

"Buna inanmaya devam et." Gülümsedim.

Yerdeki açık valizinin üstünden bir tuvalet çantası kaptı ve kapıyı sarsarak banyoya girdi.

Bir saat geçmeden Angelo horluyordu. Yorganın altında, sedyedeki bir kadavraymışım gibi yumruklarımla çarşafı yanlarıma sabitlemiş, ani hareketler yapmamaya ve bana ait olmayan kıllı bir uzvu yakalamamaya çalışıyordum. Bedenim uzun bir günün ardından uyuyacak kadar yorgun olsa da zihnim hâlâ koşuşturuyordu ve Angelo'nun şifonyerin üzerindeki saatinin tik takları beni tek seçeneğimin duvara bakmak olmasına neden olacak kadar tedirgin ediyordu.

Bu tam anlamıyla bir işkenceydi.

Yanımdaki komodinden telefonumu kaptım ve mesaj dizimizi açtım.

BEN

Uyanık
mısın?

Birkaç saniye sonra ekranımda üç küçük nokta belirdi.

TALLY

Kahretsin, üniversiteden beri gecenin 2'sinde böyle bir mesaj almamıştım, üstelik düşünümün arifesinde.

BEN

Resim
gönder

TALLY

Bir kez fuckboy her zaman fuckboy

BEN

Evcilleştirilmiş bir sikik çocuk. Eskiden sokaklar içindim

TALLY

Oldukça iyi ev eğitimi almışsın.

Ekrana bakıp gülümsedim.

BEN

Sensiz uyuyamıyorum

TALLY

Ben de, yuvarlanmayı ve seni hissetmemeyi sevmiyorum.

BEN

İçgüdüsel olarak bir şeyler hissetmeye çalışacağım ve sonunda bir el dolusu puflla baş başa kalacağım

Yukarıdaki kattan kahkahalarının yükseldiğini duyduğuma yemin edebilirim. Ya da bilinçli olarak onu yanımda cisimleştirmeye çalışıyordum.

BEN

Balkona çıkın.

Angelo'nun kıpırdanmasına fırsat vermeden yorganı üzerimden attım, otel bornozunu üzerime geçirdim ve sessizce taş güverteye çıkıp ılık, tuzlu havaya karıştım. O kadar sakindi ki tek ses palmiye ağaçlarının arasından esen, yapraklarını sallayan rüzgâr ve sığ kumlara çarpan okyanustu. Kenara doğru yürüdüm ve dirseklerimi korkuluklara dayayıp her şeyi içime çektim. Tüm tatil köyü önümde U şeklinde yayılıyordu; havuz güvertesi, kabanalar ve daha önce aşağıda arkadaşlarımızla oturduğumuz şezlonglar. Karşımdaki zemin kattaki restoranın ışıkları loştu. Ahşap çit direklerinden oluşan bir patika sahile giden yolu işaretliyor ve bir kum tepesinin ardında kayboluyor, Tally ile benim yarın duracağımız açık düğün töreni alanına doğru uzanıyordu.

Bir kat üstümdeki sürgülü cam kapı açılıp kapandı. Balkona doğru yürüyen Tally'nin adımlarındaki tereddüdü hissedebiliyordum. "Mateo?"

"Aşağıya," diye seslendim.

"Bunca zamandır altımda mıydın?" "Tanrım, keşke."

Yukarı baktım ve parmaklarının tırabzanın üzerinde kıvrıldığını gördüm, ancak verandaların mimarisi her konuğa yeterli mahremiyet sağlayacak şekilde tasarlanmıştı ve onun geri kalanı açıcı nedeniyle engellenmişti. "Merak etme, birbirimizi göremeyiz. Teknik olarak düğün günümüz olduğunu biliyorum."

"Her zaman yarının sen uyuyana kadar başlamayacağını söylerim."

"Bridesmaidzilla ile her şeyi hallettin mi? Yani Camilla'yla?" "Çok şükür. Dans ettin mi?"

"Bilmek istemez miydin?" "Beni uyanık tutuyor."

Sırıttım, parmaklarımı kuru parmak eklemlerimde ve avuç içlerimdeki nasırlarda gezdirdim. "Tavana bakarken düşünmek için çok zamanım oldu ve öpücüğü nasıl yapacağımızı merak ediyorum."

"Bu yüzden mi beni buraya çağırdın?" Kadından tatlı bir kahkaha yükseldi. "Tam olarak pratik yapamayız."

"Ebeveynler için PG tutuyor muyuz? Araya biraz dil hareketi mi katacağız? Seni batırayım mı? Kameralar için sadece bir şansımız var. Bunu berbat edemeyiz."

"Bilmiyorum." Yine kıkırdadı, yumuşak ve hülyalı. Ne kadar yorgun olduğunu kelimelerin gevşekçe akmasından, sesinin bulanıklığından anlayabiliyordum. "Kendimizi nasıl doğal hissediyorsak öyle yapmalıyız. Hiçbir senaryoya bağlı kalmayalım. Sadece biz olalım. Genelde kamera lensinin önünde çok iyiyizdir."

"Buna itiraz edemem Bayan Duran."

"Bugünün düğün günümüz olduğuna inanamıyorum," diye hayret etti. "Ya da hâlâ tek parça olduğumuza. Hayatınızın bir gününü bu kadar planladıktan sonra göz açıp kapayıncaya kadar geçip gitmesi çok çılgınca. Daha da çılgınca olanı, tüm bunlardan sonra, yarın her şeyin ters gitmesi umurumda değil. Her zaman istediğim şeye zaten sahibim."

Göğsüm ısındı ve şişti. Uzanıp ona dokunmak, onu bedenime almak, saçlarına sürdüğü meyveli şampuanı koklamak için yanıp tutuşuyordum. Parmaklarımı saçlarına dolamak.

"İnanılmaz bir düğün hazırlamışsın Tal. Her dakikasından keyif alacağız ve konuklar yüzyılın geri kalanı boyunca bundan bahsedecek. Ama seninle o küçük şapelde evlenmek, sadece ikimizin o kadar ham bir anda evlenmesi, tam da olması gerektiği gibiydi. Hiçbir pişmanlığım yok."

"Elvis'e bin dolar bile bahşiş vermiyor musun?"

Başımı öne eğdim. O anlık muhakeme hatası, atılmış bir mendil gibi zihnimin arkasına tıklılmıştı. Beni hayatımın en savunmasız ve coşkulu anında yakalamıştı ve doğal olarak sevgiyi yaymak istedim. Cömertçe yaymak. "Angelo'nun kefaletinin ne kadar olduğunu öğrendiğimde biraz pişman oldum."

"Aşka paha biçemezsin." Sesindeki omuz silkmeyi duyabiliyordum.

Serin bir esinti üzerime çarptı ve ellerimi bornozun ceplerine soktum. Birkaç saniye boyunca sessiz kaldık, köpük kapakların sahile yuvarlanmasını ve suyun nerede bitip gece gökyüzünün nerede başladığını bilmeden karanlık okyanusa geri süpürülmesini izledik.

İkimizin de içeri girmeyi ertelediğimizi hissediyordum. Uyusam bile benim için umutsuz olacaktı, bu yüzden güneş doğana kadar Tally ile balkonda durmak için sorun değildi. Yine de bu onun için adil değildi.

Sabaha kadar dinlenmesi gerekiyordu çünkü bugün ne kadar uzunsa, yarın onun iki katı olacaktı.

"Bu kuralı sevmedim," dedim. "Zaten diğerlerinin hepsini çiğniyoruz."

"Bu daha çok bir batıl inanç," diye iç geçirdi.

Tekrar kafamı kaldırdığımda elleri hâlâ parmaklıkların üzerinde sallanıyordu. "Neye inanıyoruz?"

Bir kahkaha attı. "Eskiden bir gelin damadını düğünden önce görürse kaçmak için daha fazla zamanı olacağını düşünürlerdi."

"Bu bir batıl inanç değil, buna ergenlik çağına gelmemiş kızları, duş almamış yetişkin erkeklerle evlenmeye zorlamak denir."

"Şey, söylediğinizde."

"Sanırım ben senin şiirinin mantığıym ve bu yüzden birlikte çok iyi çalışıyoruz."

Natalia, "Bir şairle evli olduğumu fark etmemiştim," diye düşündü.

"Ne olmamı istersen o olabilirim bebeğim. Bir yastık, bir battaniye, yatağının ayak ucunda yorganın altında kaybolan bir çorap, ne istersen."

Karanlıkta göremesem de onun utangaç, gamzeli gülümsemesini hayal ettim. Muhtemelen alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış, pes etmek istiyor ama benim bir gitar teli gibi kopardığım o son kararlılık parçasıyla savaşıyordu. Belki de bir ultimatomu.

"Uyumalısın meleğim," diye mırıldandım. "Sabah ikimiz de o kadar meşgul olacağız ki, hemen geçip gidecek. O zaman seninle mihrapta görüşürüz."

"Haklısın." Sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi ve ağzımın kenarı hınzırca yukarı doğru çekildi.

Sesim alçaldı ve ekledim, "Ama belki yorganın altına girmeden önce parmak uçlarında kapıya doğru ilerler ve kilidi açık bırakırsın."

Tally'nin nefesi kesildi. Bunu yüksek sesle ve net bir şekilde duydum. Ardından sessizlik geldi, sanki tek bir düşünceyi ifade edemeyecek kadar çok düşünceyi bir araya topluyordu. Tekrar baktığımda kollarını korkuluktan çekmiş, ayak sesleriyle kapıya doğru ilerliyordu. "İyi geceler," diye seslendi.

"İyi geceler," diye cevap verdim. Angelo'nun otel odasına geri dönmeden önce sürgüyü kapattığını duyana kadar bekledim. Yüzüstü yatmış, şiltenin içinde horluyordu ve hiçbir şeyden haberi yoktu. Kemer tokasını takma zahmetine katlanmadan pantolonumu geri çektiğimi ya da gömleğimi aceleyle omuzlarıma atıp düğmelerini açık bıraktığımı duymadı.

Hayal kırıklığına uğramaya hazır bir şekilde gizlice çıktım ve eğer durum buysa, Natalia istediğini elde ettiği için bunu sorun etmezdim. Birini kaçırdın.

Dedikleri gibi, çekmediğiniz fotoğrafların yüzde yüzünü çekersiniz. Bu, ilişkimizin diğer kısımlarından farklı değildi. Kovalamaca, alıp-vermeler, sataşmalar. Birbirimizin sınırlarını test etmek neredeyse her zaman buna değirdi.

Saat neredeyse sabahın ikisiydi, otelin koridorları da dışarıdaki kadar sessizdi. Asansörleri atladım ve merdiven boşluğunu iterek açtım, gerekenden bir saniye daha fazla beklememek için basamakları ikişer ikişer çıkarak bir sonraki kata çıktım.

Dar köşeyi döndüm, neredeyse halıda ayağımı kaybediyordum ve gelin odasının önünde ellerimi dizlerime koyarak nefes nefese durdum. Salıncak kilidi kapı çerçevesine sıkışmıştı ve içeri girerken muzaffer bir yumruk attım.

chapter forty-five

Natalia

"MUTLU DÜĞÜN GÜNLERİ!"

Gözlerim panikle açıldı ve Mateo'nun çoktan açılmış ve çılgınca çarşafların altından bana bakan gözleriyle karşılaştı. Beyaz yorgan yataktan şiddetle yırtılıp bizi evlilik öncesi çıplak ihtişamımızla ortaya çıkarmadan önce aldığımız tek uyarı buydu.

Bir çığlık atarak üst çarşafı göğsümün üzerine çektim ve Matty kabarık yastığı vahşi bir ulumayla başının arkasından çıkardı, yatak başlığına doğru koşarken onu kendini örtmek için kullandı.

Çıgıllıklarımız, yatağın ayak dehşete kapılmış ifadelerle duran kız kardeşlerimin çığlıklarını tetikledi. Bir araba kazasına hazırlanır gibi ellerini havaya kaldırdılar ki bu durum bundan çok daha iyi olurdu.

"Aman Tanrım," diye haykırdı Phee. "Bilmiyordum!"

"Buraya nasıl girdin ki?!" Mateo karşılık verdi. "Nat bana fazladan anahtar verdi!"

Bu küçük gerçeği unuttuğum için yüzümü buruşturdum. Yine de sabah ilk iş nedimelerim tarafından pusuya düşürülmeyi beklemiyordum. Kendilerini savunmak gerekirse, farklı bir durumda bu gerçekten çok hoş olurdu. Bunu daha da kötüleştirecek tek şey annemin burada olmasıydı.

"Bu lanet bağırışlar da neyin nesi?" Kadınsı bir ses kapı eşiğini aştı.

Hay sikeyim.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin." Annem kız kardeşlerimin arasına girerken Mateo ikinci bir yastık kaptı ve meme uçlarının üzerine bastırdı.

"Tanrı aşkına, Natalia Emile," diye kıkırdadı ve manikürlü elini gözlerinin üzerine vurdu. "Bugün senin düğün günün, doğum günün değil. Bunun kötü şans getirdiğini bilmiyor musun?"

"Ben de tam !" Mateo, yastıklar hala alt bölgelerine halde yataktan kaydı ve arka tarafını gözden uzak tutmak için kadın grubunun etrafından dolandı. Giysileri yere saçılmıştı ama Bella onu sahilde martıları yiyeceklerden uzaklaştırır gibi kapıya doğru iterken giysilerini toplamasına fırsat vermedi. "Bekle, bekle, bekle!" diye itiraz etti. "Çıplağım ben!"

Anna Duran bir elinde bir şişe şampanya, düğün öncesi şenliklere katılmaya hazır bir şekilde kapıda belirdi ve Matty'ye çarptı. Açık renk gözleri genişledi ve onu dağınık yatak başından çoraplarına kadar içine aldı. "Getir!"

"Anne-"

"Mateo David Duran, burada olmaman gerekiyor!" Hiç düşünmeden oğlunu koridora doğru itti ama kapı yüzüne tamamen kapanmadan önce avucuyla durdurdu.

"Lütfen bana sadece kıyafetlerimi verin," diye yalvardı.

Camilla yerden bir pantolon aşırıp koridora fırlattı ve adamın karnına sapladı. Mia da onun buruşuk gömleğini bir top haline getirip yüzüne vurdu.

"Tamam, sanırım ben-" Cümlesi kapının hızla kapanmasıyla kesildi.

Dişlerim birbirine kenetlendi. Hormonlu bir genç kızken ailemin çatısı altında erkeklerle gizlice dolaşırken hiç yakalanmamıştım ama bir şekilde Mateo ve ben bunu yetişkinlikte bir alışkanlık haline getirmiştik. Her seferinde bir şekilde daha da utanç verici olan çok kötü, kırılmaz bir alışkanlık. Odadakilerin dikkati tekrar bana döndü.

Hayatımdaki garip, travmatik anları hafifletmek için kendime özgü tarzımla ve muhtemelen asla öğrenemeyeceğim için dilimi dişlerime vurdum.

"Mimoza isteyen?"

* * *

GÜN KOORDİNATÖRÜ bir saat sonra geldi ve profesyonel fotoğrafçılarımız ve kameramanımızla birlikte

Sabah çekimleri için gelin süitine geçtik. Oda servisi bir araba dolusu kahvaltı getirdi ve kısa bir süre sonra kuaför ve makyaj sanatçıları nedimelerim üzerinde çalışmaya başladılar. Birbirine uyumlu ipek bornozlarımızla odanın içinde en sevdiğim house müzik karışımıyla dans ettik ve evlenmenin ve beklentileri aşacak bir düğün yapmanın tüm baskısı eriyip gitti.

Elbette unutulmaz olmasını istiyordum ama balkonda Mateo'ya söylediğim gibi, bugün sahip olduğumuz şeyi lekeleyecek hiçbir şey olamazdı. Bu düğün resepsiyonu sadece tepedeki bir kirazdı. Aramızda zaten gizlice var olan birlikteliği kutlamak için büyük bir parti. Bu beni daha da çok sevindirdi. İki hayatımız en mükemmel, en masalsı şekilde birleşiyordu.

Ophelia gelinliğini nedime elbiselerinin yanına uzun bir rafa astı ve her şey o kadar gerçek oldu ki. Birlikte zahmetsiz ve zarif görünüyorlardı. Kız kardeşlerim ve Phee'nin kendileri için seçtikleri siyah, dökümlü, yere kadar uzanan elbiseler benimkinin sade süslemelerindeki tüm detayları ortaya çıkardı. Kızlara gelin hediyem, kız kardeşlerimin bana hediye ettiği nadir bulunan mavi küpelerle mükemmel uyum sağlayan beyaz inci küpeler ve bir bileklikti. Ophelia, Frankie'ye Mateo'nun tören için sağdıçları için seçtiği kol düğmelerini getirmesi için mesaj attı ve ben de onları takıp takmamaları konusunda endişelenmediğimi fark ettim.

Kaçmak boktan bir şeydi.

Sabah öğleden sonraya dönmüştü ve ben saçlarımda bigudilerle makyajımı yaptırırken kızlar , saçları kıvrılmış, elbiselerinin içine girmişlerdi. Annem bronz tenini vurgulayan güzel mercan rengi elbisesiyle her zamanki gibi göz kamaştırıcı görünüyor ve makyaj sanatçısı göz kapaklarıma far sürerken o da etrafımda dolanıyordu.

"Bu çok mu karanlık?" diye sordu.

Aynada gözlerimin dış köşesindeki açık kahverengi renk karışımına baktım. "Bunu sevdim," dedim. "Sürece güven."

"Doğal görünmek istiyorsunuz," diye ekledi. "Işıltılı ve parlak. Daha az daha çoktur. Çok güzelsiniz, doğal özelliklerinizi vurgulamalısınız."

Çiğnememek için dilim yanağımda daireler çizdi. "Teşekkürler anne," diye ısırdım. "Merak etme, tam istediğim gibi olacak." Makyöz, birkaç adım ötedeki rahat sedirin rahatlığından izlemek için bir adım geri çekilene kadar onu ölümüne başıyla onayladı.

Anna banyodan çıktı ve vücudunu saran, doğru yerlerden dantelli, omuzları açık, adaçayı yeşili uzun bir elbiseyle hepimizi şaşırttı. Parmaklarımı ağzımın önünde birleştirip çığlık attım. Herkesin teşvikiyle birkaç tur attı ve tamamlanmış görünümünü gururla sergiledi. Evde makyaj yapmazdı ve aynadaki yansımasına bakarken gözlerinin parladığını görmek beni çok etkiledi. Giyinmek için bir nedeni olmayalı muhtemelen yıllar olmuştu ve bu diğer etkinliklerden çok daha farklıydı. Bu onun oğlunun düğünüydü. Güzel hissetmeyi hak ediyordu.

Knuckles kapıya vurdu ve Frankie içeri daldı, takım elbisesi ve kravatıyla şeytani bir yakışıklılığa sahip görünüyordu. Güzelce temizlendiğini biliyordum ama Ophelia, başında her zamanki şapkası olmadan geriye taranmış uzun saçlarını ve mükemmel bir şekilde dikilmiş pantolonunu görünce ayın dördündeki havai fişekler gibi parladı.

Kısık bir ısıklık çaldım. "Francesco, bir milyon dolar gibi görünüyorsun."

"Çok güzel," diye ekledi Camilla mırıldanan bir koro eşliğinde ve Etkilendim, başını salladı.

Gömleğinin yakasından boynuna doğru bir kızarıklık süzüldü ve yanaklarını pembeleştirdi. Bağını utangaç bir tavırla eğip ayakkabılarını inceledi ve bir an için neden süitin eĞiğinde durduğunu unuttum, ta ki Ophelia elinde kol düğmeleriyle zıplayarak ona doğru gelene kadar.

"Ah, doğru." Frankie boğazını temizledi, ona baktı ve yeniden kayboldu. Phee'nin çenesini kaldırdı ve ağzına yumuşak bir öpücük kondurdu. Özel, samimi anlarında oda etraflarında küçüldü.

"Genç aşk," diye takıldım. Matty ve benim sahip olduğum özelliğe onlar da sahipti. Hepimiz aynı anda Coconut Creek'te bir araya geldiğimizde dünyalar aynı hizaya gelmişti. Bu kaderdi. Kader her şeyin suçlusuydu.

"Sabahtan beri ne yapıyorsunuz?" Mia sordu.

Hepsini parmaklarıyla sıraladı. "Kahvaltı için dışarı çıktık, havuz kenarında takıldık, biraz bocce topu oynadık. Sam koşuya çıktı ve Angelo son kontrol ettiğimde hâlâ uyuyordu."

Anna, "Törene iki saat var," diye vurguladı.

"Orada olduğundan emin olacağım, Momma D." Frankie elini cebine attı ve içinden beyaz bir zarf çıkarıp bana doğru salladı. "Senin için. Beyefendiden."

Boynumdaki nabız titredi ve yanaklarıma sıcaklık yayıldı. Kolumu uzattım ve o bana getirene kadar elimle tuttum. Bu

küçük beyaz bir karttı, dışında iki zarif altın halka vardı ve açtığımda Mateo'nun el yazısını tanıdım.

"Bunu sonra bitiririz." Makyöz sıcak bir gülümsemeyle uzaklaştı.

Boğazımda hızla oluşan sert yumruyu yuttum. Bu kadar erken ağlamak istemiyordum ama gözyaşı bezleri kolayca tahrik olan duygusal bir kadındım. Ayrıca, bir oda dolusu insanın önünde çirkin bir şekilde ağlamak itici olduğu kadar utanç vericiydi ve kameraman lazer gibi bana odaklanmıştı. Derin bir nefes alarak kendimi sakinleştirdim ve mektubu sessizce okudum.

Natalia,

Dünyam sonsuza dek iki parçaya bölünecek; sende öncesi vardı, şimdi de sonrası var. Biliyorum, bir sonraki yaşamımda bile çiçeklerini sulamak için dikili olduğun yere emekleyerek gideceğim. Bir şekilde kapının eşiğine gelip zili çalacağım. Bir tarlada birbirinin etrafında dönen iki kelebek ya da toprakta yan yana kazı yapan iki solucan olacağız. Düşen bir yaprak olsan seni taşıyan rüzgâr olacağım, trende geçen yüz olsan seni tanıyacağım. Ruhum tüketmek için senin, bedenim sahip olmak için senin ve kalbim sadece sen ona hayat verdiğin için atıyor. Damarlarımdaki kan kadar benim bir parçamsın. Beslemek, tutmak, sahip olmak, sevmek için benimsin. Şu andan itibaren dünyanın sonuna kadar, Tally. Soğukta sıcaklığın, karanlık tünellerde meşalen, atlamak istediğinde seni suya kadar takip eden ya da yüzmek istediğinde kenarda seni bekleyen adam olacağıma söz veriyorum. Yanında aya karşı uluyan kurt.

Zevk için ya da daha kötüsü için.
Seni seviyorum, Natalia Duran.
(Bu şiir için mi?
Not: Ağlama, makyajını mahvetmek için sevdiğim tek bir
yol olduğunu biliyorsun.

Daha son satıra gelmeden koca koca gözyaşları yüzümden aşağı akıyor, kartın üzerine düşüp sekiyordu. Tekrar okudum, sonra tekrar okudum, her seferinde soğukkanlılığımı koruyabileceğimi düşündüm ve kendimi kandırdım. Sonunda kendimi toparladığımda mesajı tekrar katladım ve sadece benim için güvenli bir yere koydum.

Makyaj sanatçısı, benim kadar çok ağlamanın cildime ürünleriyle yeniden yaratılamayacak nemli bir ışıltı verdiğini söyledi. Yani planlanandan daha iyi sonuç verdi. Aslında, doğal allığımın güneşte bir anı olabileceği anlamına geliyorsa, günün geri kalanında mümkün olduğunca çok ağlamak için ilham .

Kuaför işi devralırken arkama yaslandım ve uzun koyu renk buklelerimdeki sıkı bigudileri çıkardım. Sahil şeridinde olsak bile Haziran ayında havanın bu kadar sıcak olması hiç şaşırtıcı değildi ve akşam sıcaklığı seksen derecenin altına düşmüyordu. Saçlarımın omuzlarımdan ve sırtımdan uzak olmasını, tören sırasında kumsalda esen rüzgârın saçlarımı yüzlerce farklı yöne savurmasından endişe etmemeyi, resepsiyonda kimse izlemiyormuş gibi dans edebilmeyi ve elbisemin ilgi odağı olmasını istiyordum; tüm bunları yaparken de kusursuz bir dağınıklığa sahip olmak istiyordum.

Bu annemi çok rahatsız etti.

"Bukleler," diye itiraz etti, başımın arkasını kabartarak. "Çok gür saçların var Talia. Uzun bırakmak çok daha kadınsı."

"Bence arkaya iğnelenmesi de aynı derecede iyi olacak," diye azarladım.

Aynada bana kaşlarını çatarak baktı. "Siz ne düşünüyorsunuz kızlar?"

Annem sözü kız kardeşlerime verdi ve aldığı tek şey rahatsız edici bir mırıldanma oldu. Bu, aylar önceki o berbat elbise provamdan sonra tam bir geri dönüşü. Kimse açıkça onun tarafını tutmuyordu ve bu annem için serseri bir kurşunu yakalamakla eşdeğerdi. Egosu hemen darbe almıştı. Buna alışık değildi.

"Camilla?" diye sordu.

Kız kardeşim ağzına bir üzüm attı ve omuz silkti. "Bence düşük topuz moda."

"Büyük bukleler zamansızdır," diye karşı çıktı annem. "Saçlarınız geriye doğru toplandığında yüzünüz daha yuvarlak görünür. Uzunluk çeneyi uzatır."

Her geçen saniye daha da uzaklaşan zavallı kuaföre döndü. "Söyle ona."

Boğazımdan küçük bir alay fırladı. "Bugün benim günüm, nasıl görüneceğimi benim seçmem gerekmez mi?"

"Evet," diye girdi Phee. "Tamamen katılıyorum."

Mia ve Bella başlarıyla onayladılar. Annemin boynunun yan tarafında patlamak üzere olan bir kan damarı seğiriyordu.

"Bugünün fotoğraflarına baktığında keşke annemi dinleseydim diye pişman olmanı istemiyorum. Başka hiç kimse sana duyman gerekenleri söylemeyecek."

Çenem sıkıştı ve gözlerimin yuvarlanmasını gizlemeye bile çalışmadım. "Bazen imkansız oluyorsun."

"Benim işim bu."

İçimi çektim. "Nasıl istersem öyle yaptırıyorum."

Annem bunu anlamadı ve biri ona altın tepside sunmadıkça da asla anlamayacaktı. Kendi önemine bu kadar derinden yatırım yapmış bir insana ulaşmak mümkün değildi. Sistine Russo, odanın ortasındaki parlayan disko topunun altından bir adım geri çekilme konusundaki basit isteksizliğiyle gölgelenen annelikte harika anlar yaşadı. Bazen keşke annemi çocukları olmadan önce tanısaydım diyorum. Acaba hep böyle miydi, yoksa bu bir yardım çılgılığı mıydı? Dört kızı olduğundan beri dikkat çekmek için mücadele ediyordu.

Huysuzca kollarını kavuşturdu. "Uzun, güzel saçların var ve onları saklayacaksın Natalia. Hepsini kessen de olur."

Onun duruşunu taklit ettim ve sandalyeden kalktım.

Ne güzel bir fikir.

Bunun ne kadar çılgınca olduğunu, bunaldığımda ilk içgüdümün tüm kıyafetlerimle havuza atlamak gibi çılgınca bir şey yapmak olduğunu ve bunun da aynı çılgınlık kategorisine girdiğini inceleyecek zaman yoktu. Zaten bugün her şeyin ters gitmesinin bir önemi olmadığına karar vermiştim. Bunu benimsiyordum. Belki de *sonunda* anneme ulaşmam için gereken şey böyle bir jestti.

Daha fazla düşünmeden yanımdaki çantaya sıkıştırdığım şekillendirme makasını baskın elime aldım ve

diğer saçımı at kuyruğu yaptım.

"Aman Tanrım, Talia, ne yapıyorsun?" Mia beni durduracakmış gibi ayağa kalktı ama artık çok geçti. Sarkan saçları kestim ve inciklerimi sıyrıp ayaklarımın dibine düştüğünü hissettim.

Son parçayı da kestiğimde oda tamamen sessizliğe gömüldü.

"Sanırım artık tek bir seçenek var," diye takıldım, saçlarımı bir köpek gibi sallayarak.

Camilla ağzına bir üzüm daha attı. "Bu düğünün kendi reality şovuna ihtiyacı var."

Video ekibi ve güzellik ekibi duvarlarla bütünleşmeye çalışıyordu ve onları suçlayamazdım. Düğününden bir saat önce kendini kaybedip saçını küt kestiren gelin olarak Instagram'da trend olacaktım. Annem göğsünün ortasına düşen çenesini hâlâ toparlayamamıştı. Ellerimi nazikçe omuzlarına koydum, sıcak kahverengi gözlerine baktım ve yansımda kendimi gördüm. Biraz dramatik olabilirdi ama niyetimde başarılı olmuştum.

"Seni seviyorum," diye başladım. "Ama ben *sen* değilim. Hayatım boyunca sana bunu anlatmaya çalıştım. Seni gururlandırmak istiyorum anne. Ama bana bakmanı ve gördüğün şeyle gurur duymanı istiyorum çünkü ben bir ayna görüntüsü *değilim*. Çünkü ben kendi başıma farklı bir şey oldum ve sadakaya ya da Russo ismiyle bir bağlantıya ihtiyacım yoktu. Çünkü mutluluğu kendi kusurlu yollarımda buldum. Tasmanızı gevşetmenizi değil, bırakmanızı istiyorum."

Kısa bir nefes alıp yuttu ve parmakları omuzlarımdan yukarı süzülüp saçlarımın yeni kesilmiş uçlarından hafifçe çekti.

"Düzeltebiliriz," dedim ona, sonra kuaföre döndüm. "Düzeltebiliriz, değil mi?" Bana zayıf bir başparmak işareti yaptı.

Ophelia, "Çok Fransız," diye belirtti.

Tıslayan bir nefes çektim. "Yikes."

"Seninle gurur duyuyorum," dedi annem o zaman. "Ben sadece elimden gelenin en iyisini yapmaya ve başarılı olmana yardımcı olmaya çalışıyorum. Bazen sana yakın olabilmek için bildiğim tek yol bu, ama bu da yetersiz kalıyor."

"Bir keresinde şöyle bir şey okumuştum: "Annenize karşı nazik olun çünkü onlar da hayatı ilk kez yaşıyorlar." Bunu hatırlamalıyım. Her şey için zaman vardır. Değişim, büyüme," diye ekledim sırtarak, başımı işaret ederek. "Benimle işini yaptın ve bence oldukça iyi oldum -çoğunlukla. Belki spontanlığın biraz yeniden değerlendirilmesi gerekebilir."

"Önemli olan her yerde." Parmağının içiyle gözlerinin altını kuruladı ve omzumu sıktı.

Konuşacak daha çok şey vardı, yüzeyin altında koca bir dünya vardı. İçimden bir ses annemin de bunun sadece bir çizik olduğunu bildiğini söylüyordu. O istekli olduğu sürece ben umutluydum. Değişim bir gecede gerçekleşmese bile. En azından şimdilik içeri adım atabileceğimiz bir kapının kilidini açmıştım.

"Kimseyi aceleye getirmek istemem," diye araya girdi Phee, elleriyle oynayarak, "ama Nat'i hazırlamak ve törenden önce fotoğraf çekmek için zamanımız gerçekten azalıyor."

"Oh, lanet olsun." Telefonumdan saati kontrol ettim. "Çabuk, içeri getirin, grup kucaklaşması." Kız kardeşlerim odanın bir ucundan öbür ucuna uçarak kollarını bize doladı. Ophelia sıkıştı, Anna da onun yanına sokuldu. "Siz de çocuklar." Fotoğrafçıya, kuaföre, makyöze ve koordinatöre işaret ettim. Hepimiz bir ekip gibi bir araya toplanmıştık.

Beş saat önce beni sırtımdan aşağıya inen bir yeleyle gören Mateo'ya düşüncesizce kestirdiğim saçlarımı nasıl açıklayacağımı bilmiyordum. Ama bunu nasıl ilginç kılacağımı iyi biliyordum ve koridorda ona doğru yürümek en hafif tabirle ilginç olacaktı.

chapter forty-six

Mateo

Hayatım boyunca kendimi tam ve mutlak bir huzur içinde hissettiğim üç an oldu. Yedi yaşındayken babam beni yarı uykulu bir halde arabadan alıp Coney Island'da geçirdiğim koca bir günün ardından yatağımın sıcaklığına yatırmıştı. Yine Delta'da, Pike pilot koltuğundayken helikopterimizin Güney Amerika'da düştüğü gün, çünkü kardeşlerimin etrafımda olduğu o son anlarda ölümü kabullenmiştim.

Sonra bu an.

Gelinimin koridorda bana doğru yürümesini bekliyorum.

Törende Tally'nin planladığı her şey vardı. Rahat ama sofistike, zarif ve zahmetsiz. Okyanus, mihrabın dudak uçuklatan güzellikteki arka planıydı ve herkes koltuklarında beklentiyle uğuldarken bir yaylı çalgılar dörtlüsü enstrümanlarını çaldı.

Pike yanımdaydı, Angelo sağında ayaklarının üzerinde ileri geri sallanıyordu, sonra Wink mükemmel bir şekilde dikilmiş takım elbisesinin içindeydi ve Echo ceketinin kollarını ayarlıyordu çünkü hepsine tam olarak uyacak kadar büyük bir ceket yoktu.

"Saat kaç?" Mırıldandım.

Pike saatine bakmak için bileğini oynattı. "Neredeyse dört."

Her an gelebilir.

Frankie kravatımı düzeltmem ve katlanmış cep mendilimi takım elbise ceketimin göğsüne sokmam için bana doğru işaret etti. "Demek buraya kadarmış, ha? Beni gerçekten terk ediyorsun. Tapudan adımları sil, postayla gönder, gelecek yıl vergiler ayrı olsun."

İçimden bir kıkırdama yükseldi. "Konuşmayı seven birisin."

"Bu nasıl oldu?" diye yakındı geniş gözleri ve sırtışıyla. "Bir gün sadece sen ve ben oturma odasındaki kanepede *Trailer Park Boys*'un tekrarlarını izliyorduk ve şimdi bu kadınlar bizi parmaklarında oynatıyor." Pike yaylı çalgılar dörtlüsünü işaret etti. "Düğününde bir çellist olacağını hiç düşünmüş müydün?"

Ayakkabımın baskısı altında çatlayan deniz kabuğu kalıntılarına bakarak sırttım. "Köşedeki pizzacıdan aldığım iki dolarlık dilim ve soda kadar havalıyım."

"Ama sen de çok iyi vakit geçiriyorsun."

Pike, Ophelia ile Colorado'ya gittiğinde beynim hep onun geri döneceğini varsayardı, çünkü on beş yıl boyunca yan yanaydık ve bu bir uzvu kaybetmek gibi bir şeydi. Bazen mutfağa girdiğimde onun orada mısır gevreği yiyor olmasını beklerdim ya da pencereden dışarı baktığımda çimleri biçiyor olduğunu hayal ederdim. Onun her zaman yanımda olmasını özliyordum ama ikimiz de hayatın bize ihtiyaç duyduğu yerdeydik. Farklı yönlerle gitmek bir dönemin sonu ve yeni bir dönemin başlangıcıydı.

"Ağlayacak mısın?" diye sordu.

"Gözüme kum mu atacaksın?"

"O bana Tally'yi gördüğünde kendi kendine ağlamıyorsan benim ağlamam gerektiğini söyledi."

Ondan uzağa doğru eğildim. "Buna inanıyorum."

"Dinle, eğer sen ağlarsan bu bana da bulaşır ve ben de ağlamaya başlarım. Bu tıpkı birinin esnediğini gördüğünüzde sizin de esnemekten kendinizi alamamanız gibi bir şey."

"Bence Tally'nin etrafında ne kadar çok ağlayan erkek olursa o kadar iyi. Erkeklerin kırılganlığından bir iblis gibi besleniyor."

Pike kıkırdadı. "Size hiç ikinizin birbiriniz için yaratıldığınızı söylemiş miydim?"

"yoktu." Ona kulak tırmalayan bir sırtış attım.

Yaylı çalgılar bölümü bir Taylor Swift cover'ının ortasında aniden bölündü ve The Temptations'ın "My Girl" şarkısının tanınabilir sesini çalmak için yeniden bir araya geldi. Önümdeki insanların mırıldanmaları kesildi ve kafalar koridorun başına doğru döndü. Omurgam dikleşti. Derin bir nefes aldım ve kalbimin sesi kulaklarımda güm güm atana kadar göğsümde tuttum.

Gergin değildim, ama bu beklenti düzeyinde midemi statik gibi hissettiren çarpık bir şey vardı.

Ağaçların köşesinden dolanarak gelen ilk kişi annemdi ve kendimi toparladığımı sanıyordum - gerçekten öyle sanıyordum - ama yüzündeki o saf, gururlu ifade beni kırmaya yetti. Lanet olsun, en azından Tal için dayanabileceğimi düşünmüştüm, ama annemi en sevdiği renk olan yeşil elbisenin içinde, gözlerini yok eden bir gülümsemeyle güneşte parıldarken görmek, her şeyi bir dalga gibi getirdi. Onu daha önce hiç böyle bir şey içinde görmemiştim. Hayatım boyunca bir tutam rujdan fazlasını sürdüğünü bile görmemiştim. Ang'e baktım, onun da gözleri parlamıştı, şüphesiz aynı şeyleri düşünüyordu.

Sonra Sistine geldi, annemin karşısında otururken parlıyordu, sıcak ve tropikti. Camilla siyah elbisesiyle yavaşça arkasından yürüdü, on adım sonra da Bella. Mia koridorda gülümseyerek sırasını aldığı anda kalp atışlarımın ritmi düzensizleşmişti ve Ophelia uzun yolun sonunda durduğumu gördüğü anda pembe yanakları ve titreyen dudaklarıyla en az benim kadar duygusallaşmıştı.

O, Pike'a fısıltıyla bir öpücük kondurdu ve ellerinin arasında beyaz çiçeklerden oluşan dev bir buketle nikâh memurunun diğer tarafında sıraya girdi. Muhafızların değişimi gibiydi. Ophelia'yla aramızda geçen Noel'de en iyi arkadaşımı ona verdiğime dair sessiz bir anlaşma vardı ve o da şimdi Natalia'yla bu iyiliğe karşılık veriyordu.

"Ona iyi bakacağım, O," diye mırıldandım. Bu zaten belliydi ama bunu yüksek sesle söylemek istedim. Küçük bir nefes çekti ve gözleri biraz daha sulandı.

"Gösteri zamanı, Kaptan." Konuklar ayağa kalkmaya ve Tally'nin palmiye ağaçlarının arasından süzülerek görüldüğü açık alana doğru dönmeye başladığında Pike beni dürttü.

Hiçbir şey beni onu o beyaz elbisenin içinde gördüğüm ana hazırlayamazdı. O kadar yıkıcı bir güzelliği vardı ki neredeyse dizlerimin üzerine çökecektim. Elim ağzıma ve yüzüme götürdüm ama çenemin açık kaldığını ve onun karşısında neredeyse güçten düştüğümü gizlemenin hiçbir faydası yoktu. O benim felaketimdi.

Gözlerimi kırıştırarak temizledim ve sadece güzel görünmediğini, farklı görüldüğünü fark ettim. Saçları ensesine kadar yumuşak dalgalar halinde kesilmişti ve kaşlarımın havaya kalkmasına ve nabzımın hızlanmasına neden oldu. Bu

Zıplayan ve keskin, seksi ve eğlenceli. Bunu sorgulayacak zamanım bile olmadı, dikkatimi başından ayak parmaklarına kaydırmakla, her şeyi içine çekmekle meşguldüm. Bütün geceyi elbisesindeki detaylara hayranlıkla bakarak geçirebilirdim ve bunu yapardım. Parmak uçlarımla her bir boncuğu, ondan sonraki her bir dantel parçasını izlerdim. Bu elbisenin içindeki bu kadının hafızamdan silinmesine izin vereceğim bir dünya yoktu.

Babası onun yanındaydı, tutması için dirseğini uzatıyor, onu bana daha da yaklaştırıyordu. Tally danteller içinde bir elması; vücudunun kıvrımları bir Rönesans tablosuydu ve ben onun yanında var olmaya çalışan bir dilenciydim, hala onun kocası olacak kadar ayrıcalıklı bir adam haline nasıl geldiğimi tam olarak bilmiyordum.

Kalbime ateş düştü ve boğazımı yaktı, gözlerim yaşlarla bulanıklaşana kadar acıdı. Bana doğru yürüdüğü bir saniyeyi bile kaçırmadığımdan emin olmak için gözyaşlarımı hızla silmem gerekiyordu.

Benim gözlerim Natalia'ya takılmışken, diğer insanlar arkalarını dönmüş ve bana odaklanmışlardı. Melodik yaylı müziğin altında burnumu çekişimi duyabiliyordum ve tüm evde tek bir kuru göz olmadığını rahatlıkla söyleyebilirdim. Ne annemin, ne Sistine'in, ne de nedimelerin. Ne uzak kuzenler ve umutsuz romantik teyzelerden oluşan izleyiciler, ne Natalia'nın eski banka iş arkadaşları, ne de kameraların arkasında her şeyi en ince ayrıntısına kadar çektiklerinden emin olan iki kadın.

Pike'ın eli omuzlarıma indi, beni sıkıca kavrayarak teselli etti ve arkama baktığımda, tanıdığım en erkeksi, en sert ruhlu dört adam da arkamda darmadağın olmuştu.

Bu resim binlerce kelime anlatır.

Ama Tally, Tanrım, hepimizin gözyaşlarına boğulmasına şaşmamalı. Onun görünüşü dindardı. Kiliseler onun suretinde dikilirdi; insanlar onun gibi bir kadın için dua ederdi. O benim meleğimdi. Tam önümde durana kadar nefesimi tuttum ve sonra babasına yanağından bir öpücük verip tam ait olduğu yerde, yanımda yerini aldığı anda nefes almayı tamamen unuttum.

Gözünün kenarında bir damla yaş kabardı ve yanağından aşağı yuvarlandı. Ellerimi büktüm ve onu uzaklaştırmak için her türlü dürtüyle savaştım.

"Makyajını mahvedeceksin," diye fısıldadı.

Nefesim bir kahkahayla dışarı fırladı ve vücudumda o hipnotik birkaç dakika içinde durmuş olan tüm kan yeniden pompalanmaya başladı. Onun için. Her zaman onun için.

"Çok güzelsin," diye mırıldandım, yeni kesilmiş saçlarının kısa tellerini nazikçe çekiştirdim. Buna bayılmıştım. "Eğlenceli bir sabah mı?"

"Daha sonra açıklayacağım," diye söz verdi.

"Yastık sohbetlerimizi ne kadar sevdiğimi biliyorsun."

Nikâh memuru aramızda boğazını temizledi ve ince bir tören metnini açtı ve Tally'nin göğsünde sanki orada sadece iki kişi olmadığımızı unutmuş gibi bir kızarıklık belirdi. Çünkü öyleymişiz gibi hissediyordum. Her zaman öyleydik. Binlerce gözün önünde bile sadece biz vardık.

"Evlenmeye hazır mısın?" diye sordu. Gülmek istedim. O kadar hazırdık ki çoktan söz vermiştik. O kadar hazırdık ki, zorlu sırrımızı kendimize saklamaya çalışan iki çaydanlık kaynamanın eşiğindeydik.

Ona gizli bir kırptım. "Ne diyorsun Tal?" "Hadi şu işi yapalım." O da başıyla onayladı.

Sonra en iyi arkadaşım ile ikinci kez evlendim ve sıra onu öpmeye geldiğinde yüzünü tutup ayaklarını yerden kestim çünkü onu kollarımın arasına alıp dudaklarıma bastırmak dünyanın en doğal şeyiydi. Ve eğer şansım olsaydı bunu tekrar yapardım.

Ve tekrar, ve tekrar, ve tekrar.

chapter forty-seven

Natalia

Kendimi **övmek** gibi olmasın ama benim düğünüm şimdiye kadar katıldığım en iyi düğündü ve yakınından bile geçmedi. En zengin Rusların sofistike zevklerini göz önünde bulundurarak planlamış olsam da, siyah kravatlı kıyafet kuralının hala rahat ve gündelik hissettirdiği yeterince kişisel dokunuş vardı.

Uzun zarif yemek masaları ve başımızın üzerinde ağaçtan ağaca süzülen ip ışıkları vardı. Tüm gece sürecektir bir parti için bir dans pisti hazırlanmıştı ve kokteyl saati şu anda hareketli geçiyordu; gelin partimiz sahilde fotoğraf çektirirken büyük bir kısmını kaçırdığım için çok üzgündüm. Sonsuz gibi görünen lezzetli ve pahalı şampanyalar vardı. Ne zaman bir flüt bitirsem yerine yenisi geliyordu ve müzik en yaşlı Duran'ları bile yemek aralarında daireler çizerek döndürüyordu.

Kalbim hiç bu kadar dolu olmamıştı.

Bu, kendimi hak ettiğime ikna etmeye çalıştığım duyguydu. Sanki bunu evrene söylemek onu gerçeğe dönüştürmüş gibi, bu anı, bu hayatı, bu aşkı uzun süre karanlıkta kaldıktan sonra tezahür ettirdim. Buna sahip olabileceğime inanmaya başladığımda, mucizevi bir şey beni ele geçirdi. Kız kardeşlerime her zamankinden daha yakındım, annemle ilişkim düzeliyordu, babam ayıktı, arkadaşlarım mutlu ve sağlıklıydı ve Mateo ile karı koca olmuştuk.

Dünyam kendi kendini iyileştiriyor, delikleri yamalıyor, çiziklere kir sürüyor, yırtılan ve dikkat edilmesi gereken şeylere iplik dikiyordu. Bu altı ayın diğer tarafından, daha önce olduğumdan daha dolu bir insan olarak çıkıyordum.

Natalia Duran.

Kahretsin, bunu söylemeye bayılıyordum. Tüm vücudumu Pop Rocks'la kafayı bulmuş gibi sersemletti. Sadece *doğru* hissettirdi.

Düğünün açık ara en güzel yanı, muhteşem kocamın, her geçen dakika uzuvlarımın daha da zayıflamasına neden olan o mükemmel dikim takım elbiseyle resepsiyonda süzülüşünü izlemektir. Kendinden o kadar emin ve karizmatikti ki, mükemmel bir ev sahibi, en sevecen eşi ve ben konuklarla sohbet etmek ya da nedimelerimle dans etmek gibi başka şeylere odaklanmalıyım, ama tek düşünebildiğim gömleğinin göğsünü nasıl sardığı ve daha sonra dilimi o düğmelerin arkasındaki her santim deride nasıl gezdireceğimdi.

Mateo'nun beni masanın diğer ucundan ona bakarken yakalaması an meselesiydi ve yüzü aydınlandı, şakacı, hınzır bir sırıtış beni kışkırttı. Elini konuştuğu yaşlı kadının omzuna koydu ve kadın, Mateo bana doğru dönmeden önce minnetle onun kolunu sıktı.

"Hoşunuza giden bir şey mi gördünüz Bayan Duran?" Matty uzun masanın başında yanımdaki koltuğa kaydı. Önümüzde üzerinde Bay ve Bayan yazan bir orta süsü vardı ve sandalyelerimiz çiçekli ve ipekli kurdelelerle örtülmüştü. Kolunu benimkinin arkasına koydu ve tüylerim diken diken olana kadar tenimde yumuşak daireler çizdi.

"Tamamlanmaya ne kadar kaldı?"

Dudağının kenarıyla aynı anda kaşı da kalktı. "Bu elbiseyi üzerinden ne kadar çabuk çıkarabileceğimi düşünen tek kişinin ben olmadığımı bilmek güzel."

Alt tarafımda sıcaklık ve beklenti kıpırdandı. Bileğini kendime doğru çektim ve kolundaki saate bakarak bir gösteri yaptım. Geçen Ağustos'ta doğum gününde hediye etmişim ve neredeyse hiç çıkarmazdı ama saat hiç çalışmıyordu. "Hey, sanırım saatin bozulmuş."

Mateo şaşırmamıştı. Bir aşağıya bir bana baktı, çocuksu bir gülümseme ve sıcak gözlerle başını salladı. "Bozuk değil," dedi. "Bunu ben yaptım."

"Ne yaptın?"

"Sen 'Evet' dediğin anda hareket etmesini engelledim. Bunu ölümsüzleştirmek istedim."

Bunun şoku ciğerlerime dolandı ve göğsümün derinliklerinde bir yere çarptı. Bu kadar duygusal bir şeyi anlamaya çalışırken nutkum tutulmuştu.

romantikti ve bunu yapmayı bile düşünmüştü. Evde bırakıp başka bir işlevsel saat alabileceksen, ne kadar kullanışsız hale geldiğine aldırmadan hala takıyordu.

"Vegas'ta mı?" Duygular boğazımı tırmaladı.

"Fark etmenizin bu kadar uzun sürmesine şaşırdım."

"Biraz meşguldüm," diye . "Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum."

Yeterince uygun kelime yoktu. Kocamın zirvesine ulaştığımı ve onu daha fazla sevmemi ya da bir insan ve bir eş olarak ona daha fazla saygı duymamı başka bir şey yapamayacağını düşündüğümde, gitti ve yanıldığımı defalarca kanıtladı. Görünürde bir sonu yoktu. Mutlu küçük sürprizler onu her yöne doğru takip etti.

bu. *Bu* bir filminden çıkmış gibiydi.

Mateo parmaklarımızı masanın üzerinde birleştirdi ve bana doğru eğildi. Burunlarımız birbirine sürtündü ve alınlarımız birbirine eğildi, bizi resepsiyondan kısa bir süreliğine kendi küçük dünyamıza hapsetti. "Mesele de bu, Tal. Karşılığında asla bir şey beklemiyorum. Beni kelimeler olmadan da yeterince seviyorsun. Bırak ben de seni sessizce seveyim."

"Seni mümkün olan her şekilde seviyorum."

Beni şefkatle, hararetle öptü, dilini dolaştırdı ve dudaklarının ucunda sadece benim kulaklarımın duyabileceği bir inilti vardı. Çok erken bitmişti ve arkamıza yaslandığımızda, tek istediğim tekrar onun içinde erimekten, bana kilometrelerce uzakta olduğunu hissettirdi.

Cama yumuşak bir şekilde vuran metal dikkatimizi çekti ve dans pistinin ortasında elinde mikrofonla duran Frankie'ye kadar takip ettik.

"Küçük bir kuş bana bu gece sağdıç olarak bir şeyler söylemem gerektiğini söyledi."

Mateo daha dik oturdu ve sandalyemin ayağını kendine doğru çekerek beni kucağına oturttu. Diğer nedimelerimiz ve sağdıçlarımız yanımıza oturmak için masaya geri döndüler ve konuklar Frankie'nin devam etmesi için sessizleştiler.

"Genelde az konuşan bir ve şekilde gözler üzerimdeyken pek iyi , ama dünyada bunu sineye çekebileceğim biri varsa o da sensin, Kaptan."

Matty bir gamzesini gösterecek kadar geniş gülümsedi.

"Bilmeyenler için söyleyeyim, benim adım Frankie ve Ocak ayına kadar Mateo ile neredeyse on beş yıl boyunca birlikte yaşadık.

askeri. Bu yüzden yemek masasının sonunda öpüşen ikimizin olmaması aslında bir mucize."

Etrafımızda kahkahalar patladı ve Frankie'nin omuzları kulaklarından . "Bazı insanlar bir süreliğine başka yöne gittiğimizi düşündü, bu yüzden Mateo'nun evlenme teklif etmeye karar vermesine ve sonunda bu konudaki havayı temizlemeye karar vermesine sevindim. Şortunun uzunluğunu yan komşulara karşı savunmanın yollarını arıyordum."

"Biraz kalça göstermenin yanlış bir tarafı yok!" Matty seslendi.

"Her halükarda, bunu kısa ve tatlı tutmak için, çünkü yapılacak danslar, içilecek içkiler ve istiridye barının yanındaki buzdan heykel, buradaki herkesin geldiğini kesinlikle gördüğü bir hızda eriyor-" Ayıldı, derin bir nefes aldı ve sonra tekrar başladı. "Aradığın kişiyi bulmana çok sevindim Kaptan. Dünyada mutluluğu senden daha çok hak eden kimse yok. Etrafındaki insanlara çok değer veriyorsun ve Natalia'nın da senin için böyle bir karşılık olduğunu, seni daha iyi bir adam yaptığını, sana cehennemi yaşattığını ve aynı zamanda sana yeni bir amaç sağladığını görmek çok güzel. O kişinin sen olduğunu biliyordum, Tally," diye bana hitap etti ve bir an durdu. "Cap'in seni bankada gördüğü gün hayatının ilk gerçek günüydü ve bir daha asla gözlerini kaçırmadı. Eğer şanslıysanız, birlikte binlerce hayat yaşarsınız. Burada olmaktan, bunun bir parçası olmaktan, en başından beri ikinizin birlikte büyüdüğünü görmekten onur duyuyorum. Her dönüm noktasında yanınızda olmak istiyorum çünkü ikiniz de benim için dünyalara bedelsiniz. Bunun başından beri kader olduğunu söyleyeceğim, çünkü sizin mutluluğunuz bana benimkini verdi." Frankie'nin yumuşak gülümsemesi ve derin bakışları Ophelia'ya kaydı. "Sanırım en iyi arkadaşımı sana vermek o kadar da kötü bir şey değil, Natalia."

Burnum gözlerime kadar battı ve elimi kalbimin üzerine koydum, etrafımızda bu kadar harika insanlar olduğu için çok minnettardım. Bu huzur Frankie'nin bildiğinden çok daha değerliydi. Masadan bir şampanya kadehi alıp kaldırdı ve Mateo'nun parmakları benimkilere dolandı.

"Duran'lara!" diye tezahürat yaptı ve bunu bir alkış ve kadeh tokuşturma korusu izledi.

Elinde katlanmış bir kâğıtla yanımdaki masadan kalkarken Ophelia'nın sandalyesi ahşap zemine hafifçe sürtündü. "Onu ilk kim bıraktı?" diye homurdandı. "Ben üç aydır bunun üzerinde çalışıyorum, o ise Red Bull ve votkadan başka bir şey içmeden kafasından uydurdu."

"Harika olacaksın!" Erkek arkadaşından mikrofonu çaldığı pistin ortasına doğru giderken küçük şımarık kışına bir tokat attım. Aynı anda hem ona hayran hem de ondan korkmuş görünüyordu ve bu izlemesi en tatmin edici muammaydı. O dünyanın en vicdanlı kadınıydı ve pantolonunun koltuğuyla uçan adama aşık oldu; zamanın sonuna kadar birbirlerini dengeleyeceklerdi.

"Onu senin için hırpalayacağım, O," diye bağırdı Tyler, Frankie'yi yanına çekti ve yüzünde bir sırıtış oluşturan bir kafa kilidi taktı. Düğünlerde herkesi duygusal yapan şey neydi? Çocuklar kendi tarzlarında birlikte kabadayı değillerdi -on düğünü geride bırakacak kadar kabadayılık görmüştük- ama herkes arasında daha derin bir şeyler olduğu hissi vardı.

Aile.

Belki herkes değil. Bütün gün biftikleri yüzünden birbirlerine en ufak bir hırlama bile yapmamış olan Mia ve Angelo kesinlikle öyle değildi. Gerçekten de en iyisi buydu.

Ophelia mikrofonun tepesine vurdu. "Hellooo," diye şarkı söyledi ve yüzüme muzip bir gülümseme yerleştiren bir reverans ekledi. Uzun açık kahverengi saçları omuzlarına dökülüyordu ve boynundaki inciler straplez siyah elbisesine zamansız bir hava katıyordu. "Ben Ophelia, diğer en iyi arkadaşım. Başka bir çift en iyi arkadaşla çıktığımız bu komik küçük şeyi yapmaya karar verdik ve şimdi burada Key West'te konuşmalar yapıyoruz."

Mırıltılı bir kahkaha masalara yayıldı. Kâğıdına kısa bir süre baktı ve sonra tekrar avucunun içine katladı. "Yazdığım bu uzun soluklu şeyi okuyacak ve size Natalia'nın üniversitede nasıl olduğunu, nasıl arkadaş olduğumuzu ve yurt odamızdaki Chris Evans'ın fotoğraflarının iğnelenmiş olduğu utanç verici mantar panomuzu anlatacaktım. Mateo'nun o sırada muhtemelen çölde bir yerlerde bir el yapımı patlayıcıya basmamaya çalıştığını düşündüğünüzde bu da aynı derecede utanç verici."

"Kocama yaşlı mı diyorsun?" Onu dürttüm.

"Tüm bunlara mucizevi diyorum." Eliyle etrafı işaret etti. "Hepimizin tam da bu ana gelebilmiş olması, mükemmel zamanlanmış bir dizi olay ve koşul, aşkı gerçekten sihir gibi hissettiriyor. İkinizin başına gelenler ancak bu şekilde tanımlanabilir. Dürüst olmak gerekirse, Natalia'nın hep benim erkek versiyonum olan biriyle birlikte olacağını düşünmüştüm." Bir başka esprili mırıltı daha zemine yayıldı. "Öyle biri ki

Geç saatlere kadar uyumadığından emin olur, buzlu kahve ve karbonhidratla yaşayamayacağını söyler ve uygunsuz bir şakanın yeri ve zamanı olduğunu ve bu yerlerden birinin bikini ağdası yaptırırken olmadığını hatırlatırdım. Ama çok yanıldığım ortaya çıktı.

"İhtiyacı olan şey, onunla birlikte olmak için hayatı yavaşlatacak, onu hızlandırmaya çalışmayacak biriydi. Saat on bire kadar yanında uyuyacak, gece geç saatlerde hiç pişmanlık duymadan sipariş verecek ve mütevazı bir estetisyeni travmatize etmek anlamına gelse bile Lucille'inin Bob'u olacak bir adam. Ve Mateo o adam.

"Birbiriniz için kesinlikle mükemmelsiniz. Hayatta bazı şeyler vardır, en az beklediğiniz ve en çok ihtiyaç duyduğunuz anda sizi bulur ve bazen tam durana kadar neye ihtiyacınız olduğunu bilemezsiniz ve bence ikiniz de doğru zamanda doğru yerde oldunuz. O masadaki herkesin benimle aynı fikirde olduğunu biliyorum." Düğün partimizi işaret etti ve herkes dillerini ısırırken sırtarak tepki verdi.

"Bunu berbat etmeden önce, ikinizin şerefine kadeh kaldıralım." Bardaklar gökyüzüne kaldırıldı. "Sonsuza dek sürececek bir aşk ve bütün gece sürececek bir parti için."

Kalabalıktan bir *çığlık* yükseldi. Tyler'dı; her zaman Tyler'dı. Bir insan serotonin yumağı gibiydi ama Ophelia'nın o hazırlıksız konuşmayı başardığı kadar zahmetsizce odayı idare ediyordu. Tyler mikrofon sırasını almak üzere ayağa kalktı ama Sam onu dirseğinden yakaladı ve sandalyesine geri çekti.

"Seni o kadar çok seviyorum ki." Phee'ye sarılmak için eğildim ve onu nefes alamayacak kadar sıktım. "İkinizi de." Sonra Frankie'ye uzandım. "Cidden, siz ikiniz her şeyi uzun mesafeden yönetmeseydiniz ve size her ihtiyacımız olduğunda ortaya çıkmasaydınız bu düğünün yarısı kadar bile özel olmazdı. İyiliğinizin karşılığını ödeyeceğimize söz veriyoruz." Kaşlarım Frankie'ye doğru oynadı ve karşılığında hafif bir kızarma ve gizli bir gülümseme olduğuna yemin edebilirim.

"Planlamaya çalıştığım her şey ters gitmeseydi, hiçbir şeyin bu kadar doğru gideceğini sanmıyorum," dedi esprili bir şekilde. "Her şey mükemmeldi ve sen de hak ettiğin bu resepsiyonun meyvelerini daha sonra sahilde sızacak kadar sarhoş olarak toplamalısın. Ben de hemen yanında olacağım."

"Kocamı getirebilir miyim?" Şaka yaptım. Mateo'nun eli kalçamdan kıcıma doğru kaydı ve küçük bir sıkma hareketi yaptı. Hâlâ ne olduğunu merak etmeyi bırakmamıştım.

Parmağında alyansından başka bir şey olmadan çıplak gibi görünecekti, bu yüzden bu jest karnımın alt kısmında bir şeyleri yeniden uyandırdı.

Sakso çektirmek için onu bir kabin dolabına tıkmak da ihtimal dışı değildi.

Phee dudaklarını büktü. "Sanırım davet edildi."

"O zaman ben de bir şişe rom ve korsan oğlumla orada olacağım."

* * *

SAATLERCE DANS ETTİK, güldük, içtik ve kız kardeşlerim ve Phee, altıma işemem için kabinde elbisemin düğmelerini açarken banyoda birbirimizin üzerine düştük. Müzik o kadar elektrikliydi ki iliklerimize kadar işliyor ve çakırkeyif, memnun arkadaşlarımızı ve ailemizi ayağa kaldırıyordu. Kendi düğünlerinden beri dans etmediklerinden emin olduğum annem ve babam bile Mateo ve benim ilk dansımızı etme zamanımız geldiğinde birbirlerinin kollarında sallanmak için piste çıktılar. Tyler kız kardeşlerimi de yanına alarak kuzenlerin ve iş arkadaşlarının oluşturduğu bir konga hattına katıldı ve hatta kayınpederim bile gömleğinin düğmelerini açarak gri saçlı göğsüyle pırıl pırıl ışıkların altında Anna'nın etrafında dönmeye başladı.

Buketimi çok enerjik bir kadın sürüsünün içine fırlattım ve nedime konuşmasında bahsettiği kader gibi, Ophelia onu yakaladı. Elini uzatıp gözlerini kapattı ve çiçek demeti mükemmel bir şekilde açık avucuna düştü. Mateo beni çılgınlık atan insanların önünde oturtup maharetli ellerini elbisemin içinden geçirerek beyaz dantel jartiyer kemerimi mümkün olan en ölümcül şekilde ayak bileğime kadar indirdiğinde, onu fırlatma zahmetine bile katlanmadı. Geleneği yerine getirmek için doğruca Frankie'ye götürdü.

"Bence şimdi çocuklara çöpçü avını kaybetmelerinin bedelini ödetmek için mükemmel bir zaman." Mia günahkâr bir sırıtışla yanıma oturdu. Vücudu dans pistindeki terden parlıyordu ve saçları omuzlarını serin tutacak şekilde başının üstünde toplanmıştı.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım. Babamla yavaş dans edeli en az bir saat, Mateo'yla konuşalı ise ondan da fazla olmuştu. Dışarıda gelin partimizi aradım, onları koyun gibi parmaklarımla saydım. Bella ve Cami, Mateo ile sohbet ediyorlardı.

Loren teyzemiz, Ophelia annemle birlikteydi, Mateo çoktan kardeşi, Tyler ve Frankie ile barın yanında bir araya gelmişti ve Sam hiçbir yerde bulunamıyordu - gerçi muhtemelen randevusu Hailey ile birlikteydi, onu aramak için etrafa baktığımda o da kayıptı, bu da sadece iki şeyden biri anlamına gelebilirdi.

İkisi de ayrı ayrı tuvalete gittiler ya da birlikte tuvalete gittiler ve bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.

DJ'den mikrofonu ödünç aldım ve bir plağın cızırtısıyla çalan sesi kesti. "Sağdıçlardan çok beklenen bir grup dansı rica ediyorum," diye seslendim. Mateo ve bardaki diğer üç kişi bir balonun pimini çeker gibi bir hevesle söndüler. "İddiayı unutacağımızı düşünmediniz, değil mi?"

Mateo da bir dakika önce benim yaptığım gibi üstünkörü bir bakış atarak Sam'i bulmak için tüm resepsiyon alanını taradı. Onun sonuçları da benimkilerle aynıydı. "Wink olmadan bunu yapamayız." Omuz silktili, talihindeki bu değışiklikten memnundu. "Üzgünüm, bebeğim."

"Sam Swan, çağrılıyorsun!" Hoparlörlerden anons ettim. "Dilini daha sonra tekrar boğazına sokabilirsin!"

İstiridye barından bir ciyaklama sesi geldi ve ardından tabak çanak sesleri beni ve etrafımdaki herkesi gürültüye doğru savurdu, saniyeler önce düşünölemeyecek bir şey oldu ve flamingo şeklindeki devasa buz heykeli bacaklarını tüylerinin üzerinden yere çarptı. Buz parçaları topuklarımin ucuna kadar sekti.

Tyler, "Bu konuda öfke nöbeti geçirmek biraz dramatik görünüyor," diye yorum yaptı.

Hailey uzun kırmızı elbisesiyle orada durmuş, kollarını dağınıklığa doğru uzatmış, gözleri kocaman ve ağzı bir karış açıktı. Mekan görevlileri ellerinde süpürgelerle platformdan kumlara doğru süpürmek için etrafından koşuştururken, utançtan gözyaşlarına boğulmasına ramak kalmıştı. "Çok, çok özür dilerim," diye ciyak ciyak bağırmaı başardı. Sam onun arkasında durmuş, parmaklarını başının arkasında birleştirmişti. Solgun yanakları pembeye boyanmıştı ve boynu uzun bir kırlangıç gibi gerilmişti.

Heykelin düşmesi bir an için nutkumun tutulmasına neden oldu ama sonra bu şok saf, dizginlenemez bir eğlenceye dönüştü ve boğazımdan bir kıkırtı fokurdayarak garip, hamile sessizliği kesti. Ben gülmeye başlar , sanki izin almışlar gibi herkes de gülmeye başladı.

Hailey'nin vücudu hafifçe gevşedi, ancak olanlardan dolayı hâlâ utanç içinde olduğu belliydi ve bunun için onu suçlayamazdım. Onun yerinde olsam ben de aynı şekilde hissederdim. Flörtümle *her ne* yapıyorsam onu yaparken yakalanmak ve ardından pahalı, açıkçası iğrenç bir düğün dekorasyonunu çıkarmak, doğrudan zirveye çıkmasa bile en utanç verici anlar listesine girecekti.

Öte yandan ben, bu lanet şeyi daha az umursayamazdım. Üç ay önce olsa bu durum beni çılgına çevirirdi. Ama düğünle ilgili beklentilerimi bir kenara bıraktığımda, oldukça büyük hata bile endişelerimin en küçüğü haline geldi.

"Hey, en azından pasta değildi," dedim ona, omuz silkerek ve sıcak, anlayışlı bir gülümsemeyle. "Zaten Pinky'yi daha sonra denize gönderecektik. Bu çok daha Shakespeare'vari oldu. Ben şahsen tiyatro için yaşıyorum."

"Yemin ederim bunu ödeyeceğim," diye söz verdi. Yumrukları birbirine kenetlenmişti ve Sam'e öyle umutsuzca özür dileyen mavi gözlerle bakıyordu ki, onu buzdan heykelin arkasına sürükleyip öpesim geldi.

"Ben halledeceğim, Tally. Benim hatamdı." Sam suçu üstlendi. Onu hayatında hiç bu kadar yıpranmış görmemiştim, üstelik talihsiz bir kaza yüzünden değil, karşısındaki kadın yüzünden. Nabzının boynundaki damardan dışarı attığını neredeyse . Elini kadının küçük sırtına koymak için uzandı ama farklı bir karar verdi ve kaşlarını birbirine çarptı. Kendi varsayımlarımı yapıp gerisini kendi haline bırakacaktım; bu tür şeylerin her zaman kendi kendine çözülme gibi komik bir yolu vardı.

"Şu anda ödemeyi alıyorum, Kazanova." Onu yanıma çağırdım ve Mateo ile sağdıçların geri kalanı açık dans pistine doğru ilerlediler, ona cehennemi yaşatmak için fırsat kolluyorlardı. Frankie ve Tyler, Sam kıpkırmızı olup kızarınca kadar sırayla onu omuzladılar, ben de sağlığı için endişelendim. Sonunda birbirlerine bakacak şekilde ikiye ayrıldılar; Mateo bir tarafta, Sam ve Frankie, Tyler ve Angelo diğer .

"Sakin senin için hiçbir şey yapmadığımı söyleme," dedi Mateo tatlı bir sırıtışla. Elvis taklitçisi için zararı üstlenmenin, özverili kocama hayat boyu istediği her şey için ücretsiz bir geçiş hakkı kazandırdığını bilmiyordu. Düşündüğümde bu benim için de heyecan vericiydi, çünkü bu adam memnun etmek için yaşıyordu.

Zor kazandığımız çöpçü avının ödülünü en ön sıradan izlemek için kız kardeşlerime ve Phee'ye masada katıldım. Müzik canlandı ve klasik bir Beyoncé şarkısının ilk birkaç jazzy notası çalmaya başladı.

"Gözünüzü kırpmayın hanımlar," dedim.

Göğsüm gergin ve heyecanlı bir endişeyle kabardı, adrenalin gibi hissettiren ama tam olarak öyle olmayan ezici bir endişeydi bu. Odanın dört bir yanındaki cep telefonları kaldırılmış ve kayıt yapıyordu ve fotoğrafımız dans pistine odaklanmıştı.

Birileri, bir yerlerde, kendilerine kapıyı açması için sevgilileriyle kavga ediyordu. Benimki, iki yüz kişinin önünde peruklu Wayans kardeşler gibi asker arkadaşlarına karşı bir gülümsememi görmek için dans ediyordu.

Ve bunu *gerçekten* yaptılar.

Ya da belli belirsiz onu anımsatan bir şey. Tüm olay boyunca herhangi bir noktada senkronize olamamış olabilirler ve Tyler Swan'ın pantolonunu bir arada tutan iplerin, sabah tren çarpmış gibi hissedeceği bir takla atmaya çalışırken koptuğundan oldukça emindim, ancak komedi zamanlaması her kas ağrısına ve sırt spazmına değdi. Sam'in çok fazla içki içtikten ve fileminyonlu bir akşam yemeğinden sonra breakdans yapmaya karar vermesi, beklenen tüm çabanın orada olduğunu kanıtlayan en üstteki kirazdı.

Kayınbiraderimin büyükannesinin önünde kendi kışını erotik bir şekilde tokatlamasını izlemekten daha iyi bir şey yapamayacağımız gerçeğine dayanarak iddiayı kaybetmiş olsaydık trajik olurdu.

Onları ayakta alkışladık, mecazi anlamda yağmur yağdırdık ve müzik son ritmine ulaştığında Mateo en sevdiğim gülümsemesiyle bana baktı, gözlerinde mutluluk kırışıklığı vardı ve bana bir öpücük kondurdu.

Bunu her söylediğimde yalan gibi geliyordu ama onu hiç o anki kadar sevmemiştim.

* * *

MATEO beni düğün pastamızın sergilendiği resepsiyon alanının en ucundaki küçük yuvarlak masaya **götürdü**. Masanın hemen ötesinde, zemin kuma ve küçük bir özel plaja açılıyordu. Dalgalar kıyıya hafifçe vuruyor, ağaçlardan sarkan ip ışıklarla aydınlanıyordu. Sen

Gökyüzündeki her yıldızı, geçen bir uçağın yanıp sönen her ışığını, dolunayı, muhteşem ayı görebiliyorduk. Etrafımızdaki tüm gürültü azaldı.

"İstediğin her şey oldu mu?" diye sordu.

Ne kadar yüklü bir soru. Bu gün mü? Haftamız mı? Son altı ay mı? Ya da belki de bir hikaye kitabından fırlamış gibi olan hayatımın son bir buçuk yılı? Disney türünden değil, kitapçıdaki gözlerine bakmadan sormak zorunda kaldığımız türden. Teknik olarak hâlâ masal kitabı.

Yine de bunlardan herhangi birine gerçek cevabım, hayır, değildi olurdu. On altı ya da on sekiz yaşındayken istediğim gibi bir şey değildi. Kesinlikle yirmi ikide, hatta yirmi beşte bile değildi. Çünkü tam olarak böyle olana kadar ne istediğimi bilmiyordum. *Zor* bir aşk istediğimi bilmiyordum. Uğruna çalıştığınız ve savaştığınız türden. Daha önce neden bundan daha azına razı olduğunuzu sorgulatan ve bir daha asla razı olmamanızı sağlayan türden. Biz tamamen kusurlu iki insandık ve tanıştığımızda bu sihirli bir şekilde sona ermemiştik. Biz sadece bu şeyler sayesinde birbirimizi nasıl seveceğimizi öğrendik. Onların yerine değil.

İstediğim her şey önümde duruyordu.

"Bundan daha fazlasıydı," dedim ona. "Saçtan ve heykelden sonra bile, çünkü her şey yolunda gitseydi *biz olmazdık*. Çok sıkıcı olurdu."

"Tamamen." Matty masadaki uzun bıçağı ve sarılı yumuşak beyaz keten peçeteyi aldı. İki katmanlı, ebruli tereyağlı pastanın tepesinde iki küçük insan kucaklaşıyordu.

Buraya gelene kadar yaşadığımız inişli çıkışlı yolculuktan sonra her şeyin sona ermesini izlemek acı vericiydi. Yıllarca çalışmışız gibi hissettiren bir gün bir parmak şıklatmasıyla geçip gitti ve yarın eve dönüp hayata sadece ikimiz olarak devam edecektik. Sessiz yalnızlık şimdiden Pazar korkusu gibi içime işlemeye başlamıştı. Hayatımıza devam etmeye ve birbirimizden tam anlamıyla keyif almaya ne kadar hazır olsam da, hayatımızda bir daha asla yaşayamayacağımız bu eşsiz zamanın yasını şimdiden tuttuğumu hissedebiliyordum. Sanki doldurduğumuz bir zaman kapsülüydü ve şimdi onu gömme zamanı gelmişti.

Bir şekilde şimdiki zamana özlem duyuyordum.

Bu değişecekti. Bu duygunun geçip gideceğini biliyordum, çünkü geleceğimiz önümüzde taşlarını örmeye başlamıştı bile. Anna ve David yolun aşağısında yaşayacaklardı ve Angelo'nun doğru zaman geldiğinde bize katılması için tüm çarklar dönüyordu. Önümüzde ailemle kaybettiğimiz zamanı telafi etmek ve Mateo'yla birlikte yaşadığımız evi

evimize taşıdık. Sihir yapmamız gereken müşterilerimiz, gerçekleştirmemiz gereken fikirlerimiz ve hayata geçirmemiz gereken hayallerimiz vardı.

Olasılıklar sonsuz, canlandırıcı bir boş sayfaydı ve başlamak için sabırsızlanıyordum.

", " dedim. "Kıçımız çıplaktı ve çılgılık atıyorduk ama başardık."

"Pastayı keserken beni sertleştirme, Tal. Herkes bize bakıyor."

Ağzım bir sırtışı dönüşü ve elimi Mateo'nun bıçağının üzerine koydum, o bıçağı pastaya doğru yönlendirdi ve en yakın arkadaşlarımız ve ailemiz izlerken ilk kesiği yaptı. Parmağına bir parça krema sürüp tatmam için dudaklarımın önüne uzattı.

"Az önce seni sertleştirmememi söylememiş miydin?" Mırıldandım. Derin bir kıkırdama ve bana meydan okuyan koyu renk gözlerle tereyağı kremasını burnumun ucuna bıraktı ve mükemmel dişleri nefes kesici bir gülümsemeye dönüştü. Şekerin tatlı kokusu üzerime sinmişti. "Neye başladığını bilmiyorsun."

Pastanın üstünden biraz daha krema alıp Matty'nin burnuna sürdüm, yanağına ve aşağıya doğru bulaştırdım. Soluk soluğa ve eğlenerek silmeye çalıştı ama onun yerine gömleğinin kollarına daha da fazla . "Oh, buraya gel, bebeğim. Bana bir öpücük ver."

Ondan kaçmak için döndüğümde Mateo beni bileğimden yakaladı ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı, burnunu ve yanağını yüzüme sürterek dağınık bir öpücük şelalesi oluşturdu. Körlemesine uzandım ve pastadan bir avuç alıp saçlarına vurdum, manyak gibi kıkırdadım. Gülümsemesini tenimde hissetmeme rağmen homurdanarak şikâyet etti ve bir an sonra lezzetli ve pahalı düğün pastamızdan cömert bir porsiyon daha yüzüme ve boynuma sürüldü.

"Dostum, yemek için yeterince iyi görünüyorsun," diye şaka yaptı, dudaklarını boynumda gezdirdi ve ben ağlayacak kadar gülene kadar göğsümdeki buzları yaladı.

"Tally, elbisen!" Phee seslendi. O da gülümsüyor ve kahkahalar atıyordu, o ve Frankie olsaydı benim yapacağım gibi o ana pamuk ipliğiyle bağlıydı. Elbisemin önü pastayla kaplanmıştı ve her geçen saniye daha da mahvoluyordu ve ben umursamayacak kadar mutlu bir şekilde ellerimi havaya kaldırdım.

"Yıkanabiliriz," diye önerdi Mateo. "Ben de banyo yapabilirim." İfadesinde bir yaramazlık vardı, gözbebeklerinde sadece başını belaya sokmak üzereyken parlayan bir ışık vardı. Bunu fark ettim ve

Kumun üzerine iki adım atarak onun ulaşamayacağı bir yere geri döndüm ama artık çok geçti. Yüzünde hınzır bir gülümsemeyle peşimden geldi.

Çılgılık attım ve döndüm, sanki bir yarışta ondan daha hızlı koşabilecekmişim gibi ters yöne doğru koştum ve kocamın güçlü, sıkı kollarının beni sarması ve yerden kaldırıp omzunun üzerinden dalgalara doğru götürmesi hiç zaman almadı.

"Mateo Duran!" Kıkırdadım.

Elbise ayakkabılarını tekmeleyip topuklarımı ayağımdan fırlatırken tatlı kahkahası kulaklarımı doldurdu. Minik yumruklarımla sırtına zayıfça vurdum. "Evet, karıcığım?"

Sonra takım elbise, elbise ve her şeyimizle kum ve tuzlu suya battık. Mateo'ya sarıldım ve bacaklarımı beline doladım. Elbise için, saç ve makyaj için, pasta için, mükemmel düğün için, dramasız bekârlığa veda partisi için çok fazla. Tüm sırlarımızı saklamak ve hayattan zarar görmeden geçmek için çok fazla. Bu versiyonunu çok ama çok daha fazla sevdim.

"Bu gece dolunay var," diye belirttim.

"İtiraf etmeyecektim ama gökyüzü adamına kızıma Ay'ı vermek istediğimi söyledim ve o da her seferinde geldi."

Parmaklarım nemli saçlarını okşadı. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum, Natalia Duran."

Mateo'nun kirpikleri ıslaktı ve onu öpmek için eğildiğimde ay ışığı dudaklarını ve çenesini mükemmel bir şekilde vurguluyordu. Ağızlarımız ayrıldı ve dillerimiz dikkatlice ve kasıtlı olarak birbirlerine sürtündü. Duyularım onunla tükenmişti, beynim bomboştu, göğsüm kabarıyordu. Ona her şeyimi verdim. "*Ben geldim*" diyen bir öpücüktü bu.

Sahilden bağırış çağırış sesleri geliyordu ve biz de tam zamanında ayrılıp tüm düğün ekibimizin -Frankie ve O, Angelo, kız kardeşlerim, Kuğular- tüm giysileriyle suyun kenarından geçip bizi dalgaların içine doğru takip edişini izledik.

Gülmekten yanaklarım acıdı ama başımı arkaya attım ve biraz daha güldüm. İnsanlar böyle anlar yüzünden sihre inanırdı. *Aşk* sihirdi. Aşk aileydi. Kazanılırdı, bulunurdu. Aşk basitti. Acıttırdı, iyileştirirdi, delirtirdi. Aşk ham ve evcilleşmemiştir. Aşk kalabalık odalarda fısıltılardı, cam kırıklarıydı, nefes alamayacak kadar ağlamaktı. Aşk aya karşı ulumaktı.

Mateo elini ensemdeki ıslak saçlara daldırdı ve alnını benimkine bastırdı. "Sanırım bu hayatımın en güzel ikinci günü.

hayat."

"Şimdiye kadar,"
dedim. "Şimdiye
kadar," diye
onayladı.

epilogue

Mateo

3 ay sonra

Ailemin Bronx'taki evinden aldığım son eşya kutusuyla sokağa atladığımda **nakliye** kamyonu vınladı. Angelo, Pompano'daki yeni evlerine kadar onları takip etmek ve eşyaların boşaltılıp taşınmasına yardım etmek için yirmi altı metrelik bir U-Haul'un direksiyonunda on sekiz saat araba kullanmıştı. Şakaklarımdan ve sırtımdan aşağıya doğru ter damlıyordu, eski bir ordu tişörtünün altında, ellerim kartonun altında kenetlenmişti ve onu içeri taşıyıp kırk diğerinin yanındaki uzun mermer adaya bıraktım.

Güney Florida'da Eylül ayı sürekli sıcak geçirdi ve tam da rekor düzeyde bir sıcak hava dalgasına denk gelmiştik ki, klimalı bir evin konforunda oturmak yerine kapalı kasa kamyonete binip inmek zorunda kalmıştık. Annemle babamın aldığı ev iki katlı, üç yatak odalı, bir ofisi ve garajı olan bir evdi. Arka bahçede isterlerse bir havuz ekleyebilecekleri kadar alan ve iki yerine bir tarafta bir komşu. Canları isterse benim ve Tally'nin evine uzun bir yürüyüşe çıkabilir ya da arabaya atlayıp bir Billy Joel şarkısı sonuna kadar çalmadan önce kapımızın önünde olabilirlerdi.

"Sonuncusu mu?" Annem yepyeni mutfağında dönüp duruyor, dolaplara yerleştirdiği tabakları açıyordu. Onu çocukluk evimiz olmayan bir yerde görmek tuhaftı. Tabaklar, kahvaltı köşemizin küçük sınırlarında yemek yediğim kirli beyaz seramikle aynıydı ve kahve fincanları da çocukluğumuzdan kalma uyumsuz hediyelik eşyalardı.

tatillerimiz vardı. Şimdi onlar, Küçükler Ligi fotoğraflarımızı sergilemeyen ya da el yapımı mıknaşlar barındırmayan paslanmaz çelik bir buzdolabının yanındaki yeni kesilmiş, inşaatçı sınıfı dolaplarda oturuyorlardı.

"Bu sonuncusu," dedim ona. Buzdolabını açtı ve içinde duran tek kutudan bir kutu birayı bana doğru fırlattı, ben de arka kapıdan çıkarken onu aldım.

Düğünden sonra Tally ve ben ülke dışına, Karayipler'e iki haftalık bir balayına çıktık. Bu tam da ilkel düzeyde yeniden bağ kurmak için ihtiyacımız olan bir dekompresyondur. Yüksek stresli bir dönemden sonra temel benliğimize dönmek gibiydi. İlk hafta boyunca otel odasından neredeyse hiç çıkmadık. Dışarıda olduğumdan daha çok onun içindeydim. Uyandık ve seviştik. Oda servisi sipariş ettik ve seviştik. Duşta seviştik ve duştan önce sevişmenin izlerini yıkadık. Hedonistik ve sınırdan ilkel, ama bana aynı çatı altında yaşadığımız ama bir şekilde kilometrelerce uzakta olduğumuz altı ay boyunca onu ne kadar özlediğimi hatırlattı.

Kamera sayfasındaki abonelerimiz için birkaç kez canlı yayın yapmayı bile başardık. Manzara değişikliğine bayıldılar ve uzun zamandır ilk kez, kayda basmak zaman dolmadan bitirmemiz gereken bir iş gibi gelmedi.

Hayat tamamen normale dönmüştü. VA'da Dr. Brinckler'ı haftada iki kez görüyordum ve görüşmelerimiz bilgilendirici ve eğlenceli olmaya devam ediyor, güvensizlik boşluğumu araç ve tekniklerle dolduruyordu. Bir terapistin görünmek angarya olmaktan çıkıp programımda parlak bir noktaya dönüştü ve eğer daha iyi Henry ile arkadaş olduğumuzu söyleyebilirdim. Mesai saatleri dışında içki teklifimi düzenli olarak geri çevirdi, ancak ona hediye olarak gerçek bir alışveriş listesi not defteri getirdiğimde kıkırdadı.

TechOps geliyordu ve Angelo Florida'ya geldiğinde benimle birlikte bir iş almaya hazır olmak için siber güvenlik, kötü amaçlı yazılım, kodlama ve bilgisayar hijyeni gibi temel konularda gece dersleri almaya kararlıydı. Ailem Key West'ten sonra evlerine dönüp evlerini satışa çıkardı ve bir haftadan kısa bir sürede istedikleri fiyatın üzerinde satıldı. Kontratların görüşülmesi ve evin boşaltılması birkaç ay sürdü ve bu Angelo'ya Duran & Son ile olan açık kontratlarını kapatmak ve nihayet kapının üzerindeki tabelanın zincirini çekmek için yeterli zamanı verdi. Bir dönemin sonu ve yeni bir dönemin başlangıcı. Bu bir tema haline gelmişti.

Yaşam koşulları konusunda kararsızdı, ancak hiç kira ödemediği için bir ev almak için kendi peşinatını ödeyecek kadar para biriktirmişti.

ev de buralarda bir yerde.

Arka bahçede kardeşim beton verandada uzanmış, dişlerinin arasında bir sigarayla babamın yeni dış mekan mobilyalarını monte etmesine yardım ediyordu. Gömleği karnına kadar iniyordu ve botlarının üzerinde kuzeydeki şantiyelerden kalma, temizleme zahmetine katlanmadığı kirler vardı.

"Bıraktığını sanıyordum." Ayakkabısına tekme attım ve kurumuş çamur parçacıkları düştü.

Ka

palı "Bir ay sonra tekrar sor," diye mırıldandı. "Şu düz kafayı bana ver."

. Dişlerimi emdim ve tornavidayı açık bir yerden aldım.

alet çantasını ona verdim. Babam bir masanın ayakları üzerinde çalışıyordu ve o alyan anahtarıyla garip bir açıyla bükerken ben iki parçayı bir arada tutmak için çömelmiştim.

"Peki önce ne yapacaksın baba? Marinaya bir tekne mi alacaksın? Golf ligine mi katılacaksın?"

Annemle babam yıllar önce evlerinin borcunu ödemişlerdi, dolayısıyla yeni bir ev aldıktan sonra evin satışından arta kalan para doğrudan onların cebine girdi. Babamın kırk yılı aşkın emeğiyle kazandığı sendika emeklilik ve sosyal güvenlik yardımlarından bahsetmiyorum bile.

Metal yanımdaki betona çarptı ve Angelo sandalyenin bir parçasına işaret ederek "Siktir git" diye mırıldandı.

"Şehir kulübüne katılabilirsin," diye ekledim.

Babam bir efor iniltisiyle doğruldu. Dizlerini uzatıp ayağa kalkarken dizleri çatırdadı. İşi devraldım, bitmiş masayı yanından kaldırdım ve onun için arka bahçedeki tentenin altına ortaladım. "Sanırım önce annenle burada biraz gün doğumunun tadını çıkaracağım," dedi. "Belki bir bisiklet gezintisi."

"Bu harika bir fikir." Annemde ve babamda Tally ile kendimden çok şey gördüm; birlikte güneşin doğuşunu izlemek gibi basit şeylere dayanan o sarsılmaz sevgiyi. Hayat için minnettarlık duymak, birbirimize destek olmak. Otuz yıl sonra o ve ben verandadaki sandalyelerimizde yan yana oturuyor ya da akşam yemeğinden sonra hamaktaki salıncakta kitap okuyor olacaktık ve bu benim için yeterli olacaktı.

"Şu tandem bisikletlerden almalısın," diye araya girdi Ang. "Ya da hayır, üzerinde küçük bir sepeti olan bir motosiklete ne dersiniz? Anneme bir boyun atkısı ve gözlüklü küçük bir kask alırız."

"Eminim şimdi ona kalacak bir yer teklif ettiğin için pişmansındır," dedim babama. "Saat işliyor," diye cevap verdi. "Bir şeyler bulmak için bir ayı var."

"Buralarda iyi bir emlakçı tanıyor musun?" Angelo sesinde belli belirsiz bir yükselişle sordu.

"Yanlış bir bakış attığınızda pençeleriyle gözlerinizi oyan bir emlakçı istemiyorsanız, hayır." Mia'da bir emlakçı arayacak kadar aptalsa, alacağı şey buydu. Vegas'ta olanlardan sonra ondan nefret ediyordu.

Omuzları titredi ve bir elini göğsünün üzerine koydu. "Oooh, bunu düşünmek bile her yerimi karıncalandırdı. Belki de ben senin kardeşinim."

Gözlerim doldu ama başka bir şey söyleyemeden cebimdeki telefonum çalmaya başladı. Telefonu çıkardım ve ekranda Tally'nin fotoğrafını gördüm.

"Hey, bebeğim."

"Buraya gelebilir misin?"

Pencereden gelen bir ses gözlerimi evin ikinci katına çevirdi. Tally içeride durmuş, kulağında telefonuyla bana bakıyordu.

"Her şey yolunda mı?" Başımı öne eğdim.

"Um..." Geriye doğru baktı ve başparmağının ucunu dişlerinin arasına koydu.

Babama ve kardeşime arkamı döndüm ve sessizce konuştum. "Tuvaleti sen mi tıkadın?"

"Aman Tanrım, hayır. Acele et, Tanrım."

Üst katta koridordaki banyoyu düzenliyor, perdeleri takıyor ve dolabı havlu ve ekstra banyo malzemeleriyle dolduruyordu. Annemle babamın Pompano Beach'e temelli dönme fikrine alışmak için iki ayımız olmuştu ama o zamandan beri çok şey değişmişti. Tally düzenli olarak kız kardeşlerini görüyor ve babasını kontrol etmek için Palms'daki evine uğruyordu. Bu kadar yakın bir fiziksel ve duygusal çevrede aile kavramı bir zamanlar ikimiz için de yabancı ve rahatsız ediciydi, ama Natalia bunu kabulleniyordu. Kaybettiği zamanı telafi etmeye ve sadece bizim için değil herkes için gelenekler oluşturmaya kararlıydı. Hatta ailelerimizin bir araya geldiği ilk büyük tatil olan Şükran Günü'nü bizim evimizde geçirmeyi bile teklif etmişti.

Bant kesilir kesilmez patlayan bir sürü yarı açık kutu ve çarşafın üzerinden geçtim. Dikdörtgen odada en sevdiğim kısa şortu ve bol bir tişörtüyle duruyordu ve sırtını makyaj masasına dayamıştı.

"Sorun nedir?"

Tally ileri atıldı, beni gömleğimden tutup içeri sürükledi ve kapıyı bir hamlede kapattı. Nefes alış veriş düzenli ve kapıyı kilitlerken göğsü düzenli bir şekilde inip kalkıyordu. İşaretleri okuyordum ve hepsi tek bir şeye işaret ediyordu.

"Ailemin yepyeni banyosunda mı?" Fısıldadım. Bu beni durdurmuyacaktı ama en azından bu düşünce henüz cehenneme tam olarak inmediğini kanıtlıyordu. Onu lavabonun üzerine kaldırmak niyetiyle iki adım öne çıktım ama onun yerine göğsümün ortasına bir şey itti.

Hamilelik testine göz kırptım.

Vücudumdaki her sinir ucu cızırdamaya başladı ve zihnim tamamen boşaldı. Midem çukurlaşıyor, ciğerlerimde hava yok, beynimde tutarlı düşünceler yok. Test penceresi ve iki parlak pembe çizgisi olan uzun bir çubuk olması dışında neye baktığımı bilmiyordum.

"Sen...?"

Güzel kahverengi gözlerinden yaşlar süzüldü ve titreyen dudaklarını ısırdı. "Evet."

"Evet," diye tekrarladım. Sonra tekrar, sanki ön lobumla onaylıyormuş gibi. "Evet. Lanet olsun. *Hassiktir.*" Ellerim doğruca yüzüne gitti, başparmaklarım sevinçle akan gözyaşlarını okşadı ve ağzını kendime doğru çekerek onu tekrar tekrar öptüm. Dudaklarını, yanaklarını, başını.

"Bu sabah içimde bir his vardı, açıklayamıyorum. Bir şeyler olduğunu biliyordum çünkü regl dönemimde hep çok istikrarlıyım ama üç gün gecikti." Sesi titrerken kelimeleri çıkarmaya çalışırken tökezledi. "Buraya gelmeden önce durdum ve bir hamilelik testi aldım. Eve gidene kadar almayacaktım ama bütün gün bunu düşünmeden edemedim. Bilmem gerekiyordu."

"Sorun değil," diye atıldım. "Sorun değil, Tal." Gözlerim vücudundan aşağıya kayd ve karnına yerleşti. Düz ve yumuşaktı ve elbette orada görülecek ya da hissedilecek bir şey olmadığını ve içinde tomurcuklanan hücrelerin haftalar, hatta aylar boyunca fark edilmeyeceğini biliyordum. Ama bebeğimiz oradaydı, yaptığımız bebek, Tally'nin yarısı ve benim yarım, böyle küçük bir bariyerin diğer tarafında büyüyordu. Dizlerimin üzerine çöktüm ve parmak uçlarımı gömleğinin altından geçirdim, dudaklarımı göbek deliğinin altındaki noktaya bastırarak kadar kaldırdım.

"Bu bizim bebeğimiz." Islak gözleri ve pembe yanaklarıyla bana bakarak kıkırdadı ve parmaklarını saçlarıma doladı. "Tedbirli olmak için en azından ilk on iki hafta kendimize saklamalıyız."

"Pike ve Ophelia bile mi?" Ben sordum.

"Daha yeni nişanlandılar. Haberi onlara vermeden önce bunu bir süre kutlayalım."

"Tabii ki." Sertçe yutkundum. "Neye ihtiyacın olursa. Kendini iyi hissediyor musun? Hasta mısın? Dinlenmeye ihtiyacın var mı ya da-"

"Mateo, ben gayet iyiyim," diyerek beni temin etti ve öyle kocaman gülümsedi ki kalbim bir an durdu. Ne beklemem ya da nasıl davranmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim yoktu. Bu tamamen yeniydi ve midemde bir mağara açılmıştı, kanatların daireler çizerek çırpınması gibi bir hisle doluyordu. "Şu anda çok mutluyum."

Sevinçli bir nefes içimden onun tenine sıçradı. Karnını tekrar öptüm, kollarımı kalçalarına doladım ve daha önce hiç olmadığı kadar sıkı sarıldım. Artık sadece ikimiz değildik; bundan çok daha büyük bir şeydi. Her şey değişmişti ve ben buna hazırdım. Sanki bunun için doğmuştum. Çocuğumuza duyduğum sevgiye yer açmak için kalbim bir anda iki katına çıkmıştı.

"Bu hayatımızın yeni en güzel günü mü?" "Şimdiye kadar." Tally ışınladı.

Emin olduğum tek şey, hayatımın en güzel günlerinin ona ait olduğuydu.

Son.

acknowledgments

Her kitap bir insan ordusu gerektiriyor ve bunu yaptıkça destek sistemime olan minnettarlığım daha da artıyor çünkü beni gerçekten ayakta tutuyorlar. Özellikle de böyle bir kitabı bitirmek beklediğimden bir yıl daha fazla sürdükten sonra.

Öncelikle kocam, onsuz hiçbir şeyle başa çıkamadığım, aklımı başımda tutan, karnımı doyuran, duş almamı hatırlatan, oturup hikayelerimi okuyan ve onlar hakkında bana harika, moral verici şeyler söyleyen dünyadaki en harika adam. Joe sen benim her şeyimsin.

Çocuklarım, bunu sizin için yapıyorum, bir gün annenizin bir aşk romanı yazarı olması gerçekten eğlenceli bir gerçek olacak.

Kendimi zayıf hissettiğimde beni kontrol eden ve beni en utanç verici sevgi dolu şekilde etrafta dolaştıran ailem.

Huzura ve sessizliğe ihtiyacım olduğunda çocukları almak için programlarında zaman ayıran ve bitmek bilmeyen bu maratonun bitiş çizgisini geçmem için ellerinden geleni yapan kayınvalidem.

Kelli Mazanec, sen ve dostluğun olmasaydınız ne halt ederdim bilmiyorum. Sana sahip olacak kadar şanslı olduğum için sürekli şaşıyorum.

Makenna - benim sihirbaz editörüm, bana verdiğin lütuf ve yaptığın paha biçilmez iş için sunağında diz çöküyorum.

Son olarak, Anna, sana her zaman güvenebileceğimi biliyorum ve bana ve kitaplarıma gösterdiğin sevgi için sana sonsuza kadar ve her zaman borçluyum.

about the author

Karissa Kinword çağdaş romantizm ve bilimkurgu aşk hikâyelerinin uluslararası çoksatan yazarıdır. İlhamını erken yaşlarda edebiyata duyduğu sevgiye, fanatik derecede takıntılı kişiliğine ve insanlık durumuna duyduğu doğuştan gelen hayranlığa borçludur. Hikâye anlatmak her zaman hayatının en büyük tutkularından biri olmuştur.

New York'un Hudson Vadisi'nde IRL kitap kocası ve üç hırçın çocuğuyla birlikte yazıyor ve yaşıyor, her gün tüm zamanların en büyük sonsuza dek mutlu sonunu yaşıyor.

also by karissa kinword

Kirli Delta serisi

Coconut Creek'te Noel

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

